GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR(GDO)

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2009

Her canlının, kendine özgü **gen dizilişleri**nin oluşturduğu bir **kalıtsal yapısı** vardır. **Canlı yaşam**ına ait bütün bilgiler, genler şeklinde dizilerek; **DNA yapısı**nda yer almaktadır. Biyoteknolojik yöntemlerle, kendi türü dışındaki bir türden gen aktarılarak, belirli özellikleri değiştirilen bitki- hayvan ya da mikroorganizmalara, **"transgenik"** ya da **"genetiği değiştirilmiş organizma"(GDO)** adı verilmektedir.

Gen teknolojisi ile **DNA** içine, bir **yabancı gen** yerleştirilir. Yerleştirilen bu gen dizilimi, ilgisi olmayan başka tür bir bitkiden hatta hayvan veya mikroorganizmadan gelir. Aktarılan gen parçasına, **transgen** adı verilmektedir. Bu teknoloji de; **"gen teknolojisi"** veya "**biyoteknoloji",** bazen de **"rekombinant DNA teknolojisi"** veya **"genetik mühendisliği"** olarak adlandırılmaktadır.

Güney Kore, Gyeongsang Ulusal Üniversitesi'nde yapılan araştırmada, Red Fluorescence Protein, "RFP" aktarılan kediler ultraviyole ışıkta parladılar.

Genetik mühendisliği, farklı organizmalardaki genleri **izole** etmek, **değiştirmek, çaprazlamak ve rekombine** etmek için uygulanan **teknikler kümesi**dir. Farklı âlemlerin doğada asla çiftleşmeyecek olan farklı türleri arasında, **gen transferi**ne olanak sağlamaktadır.

Örneğin; bir balık veya domuza ait gen, domatese; insan genleri, bir koyuna veya E.coli bakterisine; bir bakteri veya virüse ait bir gen de, mısıra transfer edilebilmektedir. Soya, mısır, patates gibi ürünleri, böcek ve yaban otlarına karşı korumak için, **zehir salgılayan genler** yerleştirilmektedir.

En çok genetiği ile oynanmış canlılar, **bitkiler**dir. Ancak günümüz teknolojisi, hemen hemen tüm yaşam formlarına bu teknolojiyi uygulamaktadır. Bu teknoloji ile UV ışık altında parlayan ev hayvanları, HIV virüsünü bloke eden bakteriler, ıspanak genleri taşıyan domuzlar, örümcek ağı üreten keçiler de üretilmektedir.

Neden Genlerle Oynanıyor? GDO'ların Hayatımıza Girişi
20. yüzyılda, bitkisel üretimde verim artışı gerekçesiyle uygulanan suni gübreler ve kimyasallarla zararlı kontrolü; toprak, su ve hava kirliliğini de beraberinde getirdi. Yoğun

tarımda kullanılan ilaç ve suni gübreler, her geçen yıl toprağı daha da verimsizleştirdi. Toprağın verimi düştükçe, çiftçi her geçen yıl daha da fazla **ilaç** ve **gübre** kullanmaya yöneldi. Gübreye alışan bitki, daha çok gübre istedi. İlaca bağışıklık kazanan böcekleri öldürebilmek için, daha kuvvetli zehirler gerekti.

Böylelikle artan verimin bedeli, sadece çevre kirliliği olmadı. Kullanılan **ilaç** ve **gübreler**, canlıların bağışıklık sistemini de etkileyen **sağlık problemleri**ne de yol açtı. Artık yeni çözümlere gereksinim vardı. Dıştan müdahale başarısız olunca, **canlıların genleri ile oynanma**ya başlandı. Gen aktarımı yoluyla yabani otlar, zararlı böcek ve hastalıklara dayanıklı ürünler elde edilmeye çalışıldı. Ve böylece insanoğlu, **genleriyle oynanmış gıdalar**la tanıştı.

Başlangıçta hastalık ve zararlılara dayanıklı olduğu için tek tip ürün yetiştirmeye ikna edilen çiftçiler, her yıl **kısır tohumlar** almaya ve bu tohumların büyüyüp gelişmesi için gerekli ilaçları kullanmaya bağımlı oldu. Ancak gerek tek tip ürün yetiştirmek, gerekse bu **GDO**'lu ürünlerin kontrol edilemeyen bir biçimde doğaya yayılması, **biyolojik çeşitlilik** açısından çok ciddi tehditlere yol açtı.

Dünya'da üretilen gıdalar, aslında tüm dünyayı doyurmak için yeterlidir.

Bir başka tehdit ise dünyada **GDO**'lu tarım ve yem ürünlerinin tohum piyasasını elinde tutan 8-10 firmanın, gen aktardıkları ürünlerin patent hakkını elinde tutarak; tüm **ülkelerin tarım ve hayvancılığını**, tohum ve ilaç alımında kendilerine bağlama çabasıydı.

Bugün gen aktarılmış tohumlarla yapılan tarımsal üretim, **60 milyon hektar**a yaklaşmış durumda. 2001 yılı rakamlarına göre, ülkelerin **GDO**'lu ekim alanları şöyle: 36 milyon hektar ABD, 12 milyon hektar Arjantin, 3,6 milyon hektar Brezilya, 3,2 milyon hektar Kanada, 1,5 milyon hektar Çin, 0,26 milyon hektar diğer ülkeler.

GDO'lu Üretimin Gerekçeleri

1-Dünyayı beslemek ve açlığa çare bulmak.
2-Tarımsal verimi artırmak ve zararlı böceklere ve otlara karşı dayanıklılık kazandırmak.
3-Ekonomik yönden getiri sağlamak.
4-Gıdaların raf ömrünü ve lezzetini artırmak.

GDO'lar Gerçekten Açlığa Çare mi?

GDO'yu savunan görüşlerin dayandıkları en önemli tez, dünyada giderek artan besin ihtiyacını karşılamak ve **açlık sorunu**na çare bulmak için **GDO**'nun zorunlu olduğu görüşüdür.

Dünya Bankası'nın, 1996 yılında Roma'da yayınladığı bir **rapor**a göre; 2000'li yıllarda dünya, buğday, pirinç, mısır ve diğer ürünlerden 2 milyar ton tüketiyor olacaktı. 1995'deki rakamların %25 daha fazlası. Bu rapor, dünyanın gelecek 30 yıl içinde, 2 kat daha fazla gıda üretimine ihtiyaç duyacağını söylüyordu. "Dünyayı beslemek" için öne sürülen çözümlerden biri, tarımsal biyoteknolojiydi. Ürünler, herbisitlere (zararlı ot), zararlı böceklere ve hastalıklara karşı dirençli hale getirilmek için genetik olarak değiştirilecekti. Bunun

sonucunda gıdaların besin değerleri ve raf ömürleri uzayacak, ileride donmaya dirençli, saklamaya elveriş ürünler olacaktı. Bu ürünler nitrojen sağlayabilecek, verim artacaktı. **Transgenik** yani **GDO'**lu bitkilerin başlıca üreticisi ABD'nin eski başkanı **Bush**, şöyle konuşuyor bu konuda:

Biyoteknoloji firmaları ve tohum üreticileri, tüm dünyada çiftçilere, tarımsal verimi artırma vaadiyle; zararlı ot ve böcekleri öldüren genler taşıyan tohumlar satıyorlar.

"Dünyanın çok büyük bir kısmı açtır ve genetik olarak değiştirilmiş bitkiler, yüksek verimli, hastalıklara dayanıklı üretimi doğururlar. Dolayısı ile dünyanın açlığını önlemenin yolu, **GDO**'ların üretimini gerçekleştirmektir."

Dünyada, 800 milyonun üzerinde insan açlık çekmektedir. Ancak dünyada üretilen gıdalar, aslında **tüm dünyayı doyurmak için yeterlidir.** Sorun, gıdaya ulaşmak için yeterli paraya sahip olamamaktır. Bu bağlamda **açlık, üretim yetersizliğinden değil, üretilen gıdanın adil paylaşılamamasından kaynaklanıyor.**

Dünya Bankası'nın raporuna göre; yoksulluğun neden olduğu yetersiz besin ya da besinsizlik, endüstrileşmiş ülkelerin yanında, gelişmekte olan ülkelerin tümünde de görülüyor. Gerçekte herkesi besleyebilecek kadar, hatta bunun 1,5 katı kadar gıda mevcut; dünyadaki tahıl üretiminden elde edilen verimin artış hızı, 1980'den beri dünya nüfusunun artış hızını geçmektedir (yılda % 1,7'ye karşı % 2,2)

Üçüncü dünya ülkelerinde yoksulluk, büyük ölçüde **Serbest Pazar** aldatmasıyla yüzyıllardır süren **sömürge ekonomisi**nin bir sonucu olarak ortaya çıktı. Yetmişlerden beri endüstriyel tarımı geliştiren **"Yeşil Devrim"**le de artıyor. İhracat amaçlı tarım takıntısı, üçüncü dünya ülkelerinin **dev şirketler**ine ve elit tabakasına birçok yararlar sağladı.

Çoğu **çevre bilimci**, üçüncü dünya ülkelerinde görülen açlık sorununun, üretim potansiyelinin eksikliğinden değil, üretim kapasitesinin plansız kullanımından ve dağılımın adil olmayışından kaynaklandığı görüşünü savunuyor. Uzmanlar, mevcut tarım kapasitesinin dünya nüfusunun ihtiyaçlarını karşılamak için yeterli olduğunu düşünüyor. **Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü FAO**'nun 1990 tarihli raporuna göre, tahıl üretimindeki artış, nüfus artışından % 50 daha fazla. Tabii bu rakamlar, dünyada açlık sorunu olmadığı anlamına gelmiyor. Ancak sorun üretimden değil, dağılımın adil olmayışından kaynaklanıyor.

Dünyadaki açlığın nedeni yeterli besin olmaması değil, besinin adil dağılmaması ve plansız tarım politikalarıdır.

Açlık Sorunu: Eski Sömürge Ülkelerinde!

Açlık sorununun yaşandığı ülkelere bakacak olursak, bu ülkelerin hemen hepsinin, **batılı ülkelerin eski sömürgeleri** olduğunu görürüz. Bu ülkelerin **tarım ekonomileri**, başka ülkelerin yararına kurulmuş durumda. Çoğu ülke bağımsızlıklarını kazandıktan sonra dahi, dış

borç vb. ekonomik sorunlarla boğuştukları için, ihracata yönelik tarım politikaları uygulamışlar. Yani halkı doyuracak besinler üretmek yerine, döviz sağlayacak besinler üretilmeye çalışılmıştır. Açlık sorunu yaşanan birçok ülkede, eskiden besin yetiştirmek için kullanılan topraklarda kahve, pamuk, muz, kakao gibi gelişmiş ülkelere satılan ürünler yetiştiriliyor. Örneğin, Etiyopya'da açlığın kol gezdiği dönemlerde bile kahve üretimi ve ihracatı sürdürülüyordu.

Diğer taraftan, konunun bir de israf ve tüketim çılgınlığı boyutu var. **ABD Tarım Bakanlığı**'nın verilerine göre, **ABD'liler her yıl üretilen gıdanın %25'inden fazlasını israf ediyor.** Araştırmaya göre, sadece 1995 yılında çöpe atılan gıda miktarı, **43 milyon ton** civarında. Bir kişinin günde ortalama 1,5 kilo gıda tükettiğini varsayarsak, israf edilen gıdanın sadece %5'i bile geri kazanılsa, 4 milyon insanın doyması sağlanabilir.

1980'lerin sonlarında, dünyadaki kağıt tüketiminin %81'i, demir ve çelik tüketiminin % 80'i, araba tüketiminin %92'si, elektrik tüketiminin % 81'i ve havaya salınan karbondioksitin %70'i gelişmiş kuzey ülkelerinde gerçekleşiyor. Bir Amerikalı, bir Hintli ile karşılaştırıldığında, 115 kat daha fazla kağıt tüketiyor, 320 kat daha fazla araba satın alıyor, 52 kat daha fazla et yiyor ve 46 kat daha fazla elektrik harcıyor.

Tarımda modern tekniklerin, kimyasal ilaçların, hormonların vb. kullanılmaya başladığı **"yeşil devrim"** olarak nitelendirilen süreç de, kamuoyuna dünyadaki açlığa çare bulmak şiarıyla sunulmuştu. Ancak veriler, iddianın tam tersini gösteriyor. Şimdi de **GDO**'nun, açlığa çare olabileceği iddia edilmektedir. Dünyadaki açlığın nedeni yeterli besin olmaması değil, besinin adil dağılmaması ve plansız tarım politikalarıdır.

GDO'lu Tarım: Sadece Verimi mi Artırıyor?

Ekolog Eugene Odum'un hesaplarına göre; doğadaki bitkileri devşirerek yaşayan avcı toplayıcı toplumlarda yıllık hasat 0,4 – 20 kg, geleneksel yöntemlerle tarım yapan toplumlarda, yılda hektar başına 50-2000 kg ürün alınabilir. Modern tekniklerle tarım yapan sanayi toplumlarında ise bu miktar, yılda hektar başına 2000-20.000 kilogramı bulmaktadır. Sanayi domatesinde özellikle hibrit kullanımıyla 100.000- 200.000 kg ürün alınabilir.

Bu verim artan enerji girdileri ile sağlanıyor. Geleneksel tarımda saban, hayvan ve insan gücü vb. yollarla sisteme harcanan enerji, modern tarımda traktör, kimyasal ilaç, hormon vb. şekillere bürünüyor.

Bu kadar büyük bir artış bedelsiz sağlanabilir mi? Tüm ekolog ve doğa bilimlerinin üstüne basa basa belirttiği gibi; **doğada bedelsiz kazanç olmaz! Bu kazancın bedeli ise, artan çevre kirliği, küresel ısınma, yok olan türler ve faydalı mikroplar, kaybolan insan sağlığıdır.** Üstelik üretimdeki artışın kalıcı olup olmayacağı da belli değildir.

Yukarıda anlatılan durumun ekonomi dilindeki açıklaması ise, azalan verimler ilkesidir. Yaptığınız bir yenilik veya buluş, üretimde bir süre artışa neden olabilir, ancak aldığınız verim giderek azalır. Doğada oluşturacağınız "artan geri bildirim" ve ödeyeceğiniz bedel de çabasıdır.
Biyoteknoloji firmaları ve tohum üreticileri, tüm dünyada çiftçilere, tarımsal verimi artırma vaadiyle; zararlı ot ve böcekleri öldüren genler taşıyan tohumlar satıyorlar. Daha çok verim elde edeceklerini ve karlarını katlayacaklarını söylüyorlar. Halbuki **GDO**'lar, her ne kadar böcek ve yaban otlarını öldüren genlere sahip olsalar da, bu böcek ve otlar, bir süre sonra

bitkinin salgıladığı zehre karşı direnç oluşturarak, daha çok pestisit(böcek zehri) ve herbisit(yabani ot zehri) kullanılmasını gerektirmektedir. Tarımsal ilaçlama yapmamak için genleri değiştirilen bu bitkiler, günden güne aslında daha çok ilaçlanmaya ihtiyaç duymaktadır.

GDO'lu Canlılar: Neye Dönüşüyor?
Bir canlıdan diğerine **gen aktarımı**, bir çeşit kesme, yapıştırma ve çoğaltma işlemi olup, genetik mühendisler tarafından uygulanıyor. Aktarılacak gen, önce bulunduğu **canlının DNA**'sından kesilerek çıkarılıyor. Sonra vektör adı verilen **taşıyıcı virüs** aracılığı ile bu **gen**, **DNA molekülü**ne yapıştırılıyor.

GDO, suni olarak dışarıdan yerleştirilmiş gen veya genler içeriyor. Bu suni gen veya genler, başka bitkilerden alınabileceği gibi, virüs, bakteri ya da hayvanlardan da alınabiliyor. Soya fasulyesi, buğday, pirinç, mısır, tütün ve pamuk, en çok gen aktarımı yapılan ve insanlığın beslenmesinde ve tüketiminde önemli yeri olan bitkiler arasındadır. Bu bitkiler, tarım için uygun olmayan alanlarda, tarım yapmak amacıyla haşerelere, suya ya da tuza dayanıklı olacak şekilde genetik olarak değiştiriliyor. Hayvancılıkta da benzer durum uygulanıyor.

Prof. Dr. Tahir Aksoy, 2003 yılında **Türkiye Çevre Vakfı** tarafından düzenlenen **Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar Paneli'**nde genetiği değiştirilmiş hayvanlar hakkında şunları anlatıyor:
GDO'lu Tavuklar: Nasıl Tavuk?

"Çiftlik hayvanları içinde, benim bizzat çalıştığım tavuklar büyük bir değişime uğradılar. 'Sinmorfozis' dediğimiz, doğadaki bütün canlıların belirli bir oranı vardır. Yani hepsinin kalbi, akciğeri, karaciğeri, bedenindeki parçalar bir denge içindedir. Bir 'broiler'(et tavuğu), **42 günde 2,3 kg.'a ulaşıyor**, göğüs etleri ve butları gelişiyor, ancak kalbi, ilkel bir tavuğunki gibi. Bu zavallı kalp, günde 300-400 kere atarak kanı pompalıyor, akciğerler de küçük, 42 günlük 'Broiler'da kalp ve akciğer basıncı, tıpkı 80 yaşında şişman bir insanın durumuna düşüyor.

"Karında sular toplanıyor. Bunu yaşatabilmek için oksijen vermek gerekiyor. **Bu hayvanların bağışıklık sistemleri, kâğıt gibi olmuş.** Ayağını ıslatsanız koli enfeksiyonuna yakalanıyor. Hiç hastalık yapmayan şeyler, şimdi bunlarda hastalık oluyor. Bir hayvan 17 haftalık yaşa gelene kadar 17 kere aşı oluyor, yani 20 haftada 17 defa aşı oluyor. Civciv geldiğinde, sandıkta ilâç geliyor. Şimdi bunlar gözlem altında. Amerika'da veteriner fakültelerinde, **'Food Animal Medicine'** diye bir dal ortaya çıktı. Hayvana sağlıklı yaşam koşullarını da vermek gerekir."

Çeşitlilik ve kararlılık prensipleri geleneksel tarımda da vardır. Tarım ürünlerinin çeşitliliği, besin dengesinin de temelidir.

GDO'lu Ürünler: Doğal Çeşitliliği Yok Ediyor
Modern tarım yöntemlerinin açtığı etkileri yüzünden, zaten yeteri kadar azalmış olan çeşitlilik, **GDO**'nun tehdidi altındadır. Çünkü GDO'ların aktarılmış genleri, çevresindeki geleneksel yöntemlerle üretilen ürünlere de geçebilmektedir. Arılar, kuşlar, böcekler ve rüzgar gibi tozlaşmayı sağlayan etkenler, GDO'lu polenleri alıp komşu tarlalara taşıyabilmekte, komşu tarlaya bulaşan genler, oradaki üründe de genetik değişikliğe neden olabilmektedir. **"Gen kaçışı"** adı verilen bu bulaşma sonucunda yaşamın sürdürülebilirliği açısından çok büyük önem taşıyan **bitkiler**, giderek **tek tipleşmekte, doğal çeşitlilik azalmaktadır.**

Biyolojik Çeşitlilik ve "Tektipleşme"

Biyolojik çeşitlilik ve **gıda güvenliği** birbirine bağlı konulardır. İnsanlar, dünyanın her yerinde, **vahşi** ya da **evcil**, **doğal çeşitliliklerden** geçinmeyi başardılar**. Üçüncü Dünya**'daki tarım toplumu tarafından tüketilen gıdanın yarısına yakını, yabani türlerden elde edilmektedir. **Çeşitlilik, ekolojik kararlılığın** temelini oluşturur. Son dönemlerdeki çalışmalar, çeşitliliğe sahip ekolojik komünitelerin kuraklığa ve bireysel türlerin popülasyonundaki yıllık artışa, ya da azalmaya yol açan hastalıklara karşı daha dirençli olduklarını ortaya koymuştur.

Buğdayda pas hastalığı

Aynı çeşitlilik ve kararlılık prensipleri geleneksel tarımda da vardır. **Tarım ürünlerinin çeşitliliği**, besin dengesinin de temelidir. Dünya genelindeki kötü beslenmenin nedeni; güvenli ve geleneksel yöntemlerle yapılan tarım tarafından sağlanan çok çeşitli diyetin, **monokültür** (tek tip) ürünlerine dayanan bir diyetle değiştirilmesidir.

İnsan, hayvan, bitki ve mikroorganizmalarda yapılan her bir değişiklik bütünün bir diğer parçası olan tarımsal **biyoçeşitliliği**, yani sağlıklı beslenmenin temeli olan **gıda çeşitliliğini** de etkileyecektir.

Avrupa ile karşılaştırılacak olursa **Türkiye**, tür sayısı bakımından oldukça zengindir. Tüm Avrupa'da 13 bin dolayında bitki türü bulunurken, bunun **11 bini Türkiye**'de yer alıyor. 11 bin bitki türünden 2 bin kadarı ise **endemik**tir, yani başka hiçbir yerde bulunmayan türlerdir.

Hiçbir ekonomik değeri olmayan **yabani türler**in varlığının kime ne faydası var, diye düşünülebilir. Ancak durum hiç de sanıldığı gibi değildir. Bir ülkenin bitki ve hayvan türleri açısından sahip olduğu zenginlik, aynı yeraltı kaynakları ya da tarihi eserler gibi, o ülkenin en önemli zenginliklerden biridir. Çeşitli türler oldukça girift bir biçimde birbirleriyle etkileşim içerisinde bulunur ve bizim de içerisinde bulunduğumuz **ekolojik sistemi** sağlıklı tutarlar.

Biyolojik zenginliğin ekonomik yararları da göz ardı edilemez. Yerel çeşitler ve yabani türler, ekonomik değeri olan bitki ve hayvanların gen rezervi durumundadır. Herhangi bir tür için yapılan ıslah çalışmalarında, bu yabani türler kullanılır.

Modern tarımda kullanılan ve birbirlerinin genetik yönden kopyası olan çeşitler, geniş alanlarda tek tip olarak yetiştirilmektedir. Bu yetiştirme yöntemi, yani monokültür, çeşitli ekonomik avantajlar sağlamaktadır, ancak doğada her kazancın bir de bedeli vardır.

1960'lı yıllarda bir **yaprak pası**, hastalığı ABD'nin kuzeybatısında büyük zararlara yol açmıştı. **Türkiye**'den götürülen yabani bir buğday çeşidinin Amerikan buğdayıyla melezlenmesi sayesinde hastalığın yol açtığı zarar önlendi. Araştırmacılar, bu yabani buğdayın, daha birçok hastalığa dayanıklı olduğunu gözlemledi. **ABD Tarım Bakanlığı**'nın bir raporuna göre; **Türkiye**'den gelen buğdayın, ABD buğday üretimine toplam maddi katkısı, yılda 50 milyon doların üzerindeydi.

Kısacası biyolojik çeşitlilik, bir ülkenin sahip olabileceği en önemli değerlerinden biridir. Yaşanan çevre felaketleri ve diğer insan kaynaklı etkenlere, bu etkenlerin en tehlikesi olan **GDO**'da eklenerek, **biyolojik zenginlik tek tipleşmeye doğru gitmektedir.**

Tektipleşme: Hastalıkları Yaygınlaştırıyor

Modern tarımda kullanılan ve birbirlerinin genetik yönden kopyası olan çeşitler, geniş alanlarda tek tip olarak yetiştirilmektedir. Bu yetiştirme yöntemi, yani **monokültür**, çeşitli ekonomik avantajlar sağlamaktadır, ancak doğada her kazancın bir de bedeli vardır. Örneğin, **monokültürdeki tek tip bireyler,** hastalıklardan da aynı derecede etkilenmektedirler. Ortaya çıkan bir hastalık tüm ürünü etkileyecek şekilde hızla yayılabilmektedir.

Gıda sanayi için binlerce hektar alanda ve çoğunlukla aynı araziler üzerinde dikimi yapılan biber ve domatesler buna örnek olarak gösterilebilir. Monokültür yayıldıkça, yediğimiz ürünlerden aldığımız besin ve damak tadı da tek tipleşmekte. Örneğin Asya'da 140 bin çeşit pirinç var. Ancak beş ya da altı çeşit yoğun olarak ekiliyor, bu beş çeşit pirinç, ekilmiş toprakların %60-70'ini oluşturuyor. **GDO**'ların yarattığı en önemli tehlikelerden biri, tam da bu noktada ortaya çıkıyor.

Modern tarım yöntemlerinin yol açtığı etkiler yüzünden zaten yeteri kadar azalmış olan **çeşitler**de, **GDO**'nun tehdidi altına giriyor. Çünkü GDO'ların aktarılmış genleri çevresinde bulunan, geleneksel yöntemlerle üretilen ürünlere de geçebiliyor. Çeşitlerin azalması ve ürünlerin giderek tek tipleşmesi, o ürünün zayıf noktalarının da tek tipleşmesi demek. Genetik zenginliğin kaybının yanı sıra, ortaya çıkabilecek yeni bir hastalığın belli bir alandaki tüm türü tehdit edebilmesi de mümkün.

Toksin karakterli Bt (Bacillus thuringiensis) geni aktarılmış bir bitkiyi yiyen bir böcekle beslenen Uğur böceği (Gelin böceği) gibi yararlı böceklerin ölüm oranının arttığı ve gelişmelerinin geciktiği saptanmıştır.

Yararlı Böcekler Yok Oluyor
Zararlı böceklere karşı dayanıklı olmalarını sağlamak için bazı bitkilere aktarılan **toksin** (zehir) **karakterli genler**, o böcekleri yiyerek beslenen **yararlı böcek türleri**nin de yok olmasına neden olmaktadır. Toksin karakterli Bt (Bacillus thuringiensis) geni aktarılmış bir bitkiyi yiyen bir böcekle beslenen **Uğur böceği** (Gelin böceği) gibi yararlı böceklerin ölüm oranının arttığı ve gelişmelerinin geciktiği saptanmıştır (Hagedorn, 1998).

Toksin karakterli genlerin meydana getirdiği bir başka sorun ise toksinin etkili olduğu böcek türlerinin, bu toksine karşı dayanıklılık kazanmasıdır. ABD'de Bt genli pamuk ekili alanların bir kısmında, **pamuk koza kurdu**nun etkili bir şekilde kontrol edilemediği gözlenmiştir (Alam, 1999).

Yabancı otlara dayanıklı genlerin aktarıldığı bitkiler, görünürde GDO'lu bu bitkiye yer açılmasını sağlasa da, diğer canlılar üzerinde öldürücü etki yapabilmektedir. Böylelikle **gen aktarılmış bitkiler**, diğer bir çok canlı türünün kaybına yol açabilmektedir.(Steinbrecher, 1996).

Yabani Otlarla Mücadele Zorlaşıyor
"Yabani otlara dayanıklılık" geni aktarılmış bir bitkinin değiştirilmiş genlerinin; rüzgar, kuş, arı gibi etkenlerle başka bitkilere bulaşması sonucunda bu geni alan **yabani otlar** savaşılması güç bir şekilde çoğalmaktadır.
Ayrıca **yabani ot ilacı**na dayanıklı genler aktarılmış bir ürünün yetiştiği tarlaya, ertesi yıl farklı bir ürün ekildiğinde, tarlada kalan geçmiş yılın ürünü yeni ürün için **yabani ot** olmaktadır. Ancak eski ürün yabani ot ilaçlarına dayanıklı olduğundan onunla mücadele etmek de imkansızlaşmaktadır. Bu durum, çiftçiyi toprakları verimsizleştiren tek tip ürün yetiştirmeye ya da ilaç kullanmaya mecbur bırakmaktadır. Bu da genetik çeşitlilik açısından önemli bir tehdit oluşturmaktadır. Yabani otlara doğru **"gen kaçışı"**nın kolza ve pancarda belirginleşmesi, **Fransa Tarımsal Araştırmalar Ulusal Enstitüsü**'nün(INRA), **yabani otlar**a dayanıklı tüm kolza varyetelerini stoklarından çıkarmasına neden olmuştur.

Antibiyotiklere Karşı Direnç
Genetiği değiştirilmiş ürünlerin, üretimi sırasında **belirteç gen** olarak kullanılan **antibiyotik direnç genleri**nin en büyük tehlikesi, ortamda bulunan bakteriler aracılığıyla yayılması. **Bakteriler** arasında doğal yollarla gen alışverişi yapıldığı bilinmektedir. **Antibiyotik direnç genleri**nin hastalık yapan mikroorganizmalara geçişi, bu bakterilerin neden olduğu enfeksiyonların kontrol altına alınmasını güçleştirmektedir. Bu tür ürünleri tüketen canlının sindirim sisteminde bulunan bakterilerin, o ürünün yapısında bulunan **antibiyotik direnç geni**ni alması mümkün olmaktadır.

Araştırmalar, RSBH uygulanan ineklerden elde edilen sütün, düşük kaliteli ve protein içeriğinin doğal süte oranla az olduğunu göstermektedir. Bu sütler, daha fazla bakteri içerdiği için daha çabuk bozulmaktadır.

Sağlıksız Hayvanlar Ve Hayvansal Ürünler
Diğer gen aktarılmış ürünlerin yanı sıra, **süt verimi**ni artırmak için kullanılan **RSBH** (Rekombinant Sığır Büyüme Hormonu) uygulanan sığırlardan elde edilen **sütün, uzun vadedeki etkileri bilinmemektedir.** Ancak araştırmalar, **RSBH** uygulanan ineklerden elde edilen **sütün**, düşük kaliteli ve protein

içeriğinin **doğal süt**e oranla az olduğunu göstermektedir. Bu **sütler**, daha fazla bakteri içerdiği için daha çabuk bozulmaktadır.

RSBH uygulanan ineklerde, meme enfeksiyonları, yumurtalıklarda kist gelişimi, rahim ve sindirim sistemi ile ilgili bozukluklar daha sık görülmektedir. Bununla bağlantılı olarak hayvanlarda gebelik oranı düşmekte, antibiyotik kullanma sıklığı artmaktadır.

Bilim insanları, ayrıca iki tür potansiyel tehlikeye de dikkat çekiyor; **durgun virüsler**in yeniden harekete geçmesi ve **virüsler arasında yeni bulaşıcı diziler oluşturabilecek kombinasyonlar. Virüs DNA**'sının fare genomuna yerleştiği ve hamile farelere yedirilen **virüs DNA**'sının, yeni doğmuş yavruların hücrelerine geçtiği ise kanıtlanmış durumdadır.

Kaynaklar:
1) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.
2) Jeffrey M. Smith, **Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating**, Yes Books, Iowa/USA, 2003.
3) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?,** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul 2001.
4) GDO'ya Hayır Platformu, **Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar Deklarasyonu**, Şubat 2004.
5) Mine Kışlalıoğlu, Fikret Berkes, **Çevre ve Ekoloji**, Remzi Kitabevi, 1999.
6) Gökhan Günaydın, Söyleşi: **Genetik Yapısı Değiştirilmiş Ürünler**, Gezgin Dergisi, Aralık 2007.
7) naturalnews

GDO ARACILIĞI İLE "DÜNYA'NIN ÜRÜNLERİ" SÖMÜRÜLÜYOR

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2010

Genetik mühendisliği biyoteknolojisi; kötü bilim ve **büyük sermaye** arasında, insanlığın hatta tüm dünyanın sonunu ilan edecek, eşi görülmemiş **gizli bir işbirliğidir.**

Genetik mühendisliği biyoteknolojisi, doğuştan tehlikelidir. Hem uygulayıcıları hem de halkı yanlış bilgilendiren, ne insanların ne de bu gezegenin diğer sakinlerinin yararını gözetmeyen **"genetik determinist mantık"**, insanların bilinçsizliğini kullanarak, dünyayı kendi amaçları doğrultusunda yeniden şekillendirmeye çalışmaktadır.

Yeni bir yüzyıl yaklaşırken, insanlar, **genetik mühendisliği ürünleri**nin hayatlarının her alanını ele geçirme tehlikesini fark ederek sarsıldı. Süpermarketlerine gelen ya da yakın zamanda gelecek olan **soya fasulyesi, mısır, şeker pancarı, domates, bal kabağı** gibi ürünlere hazırlıksız yakalanmışlardı.

Her şey 1990'lı yılların başında, fark ettirmeden başladı. İlk önce, süt verimini artırmak için genetik mühendisliğiyle öküz büyüme hormonu enjekte edilmiş **BST sütü** geldi. Sonra uzatılmış raf ömrü ile genetik mühendisliği ürünü **domates** geldi.

Genetik Kirliliğin Tehlikeleri

Endişeleri gidermek için, genele hitap eden konferanslar dizisi ve halka açık konsültasyonlar yaptılar. Riskleri değerlendirmek için birçok Avrupa ülkesi hükümeti tarafından komiteler oluşturuldu ve tartışmalar devam etti. Doğa ile oynanmasını ve insan genlerinin, hayvanlara; hayvan genlerinin, bitkilere geçirilmesini izleyen kamuoyu, eleştirilerden haberdar oldu. Eleştirmenler, **tarım** ve **biyoçeşitlilik** üzerine beklenmeyen etkiler ve düzeltilmeyecek **genetik kirliliğin tehlikeleri** konusunda uyarılarda bulunmaktaydı. Sonra **genetik ayrımcılık**, **öjeniğin dönüşü** hakkında uyarılar geldi. Üçüncü dünyadan alınan transgenik hayvanların, bitkilerin ve tohumların yanında, yerlilerden alınan insan genleri ve hücre dizilerini de kaplayan **"hayat patentleri"**nin uygunsuzluğu ile bu gelişme devam etti.

Kamuoyu, dünyadaki en iyi bilim adamlarının ve yeni kuşak "biyoetikçilerin", yeni biyoteknolojinin risklerini değerlendirmekte meşgul olduklarına inanarak, yanlış bir güvenlik riskine kapıldı. Beklenildiği üzere, biyoteknoloji endüstrisi yandaşları ve hatta Amerikan hükümetinin kendi araştırma konseyleri tarafından bile etkileyici yazılar ve raporlar yayınlandı. Bunların amacı, halkın **"genetik modifikasyonu"** anlamasını sağlamaktı. Anlatıldığı üzere, **genetik modifikasyon,** insanlık tarihinin başından beri, ekmek ve şarap yapımından, seçici eşlemeye kadar bir çok alanda kullanılan biyoteknolojilerin devamıdır ve bu alandaki son gelişmedir şeklinde lanse edildi. **Genetik modifikasyon**un en önemli avantajı, genlerin tek tek izole edilebilmesi ve istenildiği gibi transfer edilmesi nedeniyle daha kusursuz (!) olmasıydı.

Sözde bu teknoloji, genleri değiştirilmiş, zararlı ve hastalıklara karşı dirençli, yüksek verimli tohumlar yoluyla açlığı gidermeyi vadediyor(!)

GDO'ların Vadedilen Yararları(!)

Bu yolla insanlığa sağlanabilecek yararların sınırsız olduğu öne sürüldü. Eşitsizlikten ve insanlığın acı çekmesinden yakınanlar için bu teknoloji, genleri değiştirilmiş, zararlı ve hastalıklara karşı dirençli yüksek verimli tohumlar yoluyla açlığı gidermeyi vaad etti.

Mevcut küresel çevre kirliliğinden yakınanlar için, bakterilerin ve bazı bitkilerin suşlarını değiştirerek, toksik çöpleri öğütmeyi ve ağır metalleri indirgemeyi ve böylece çevreyi temizlemeyi vadetti. Sözde ilaçsız tarım isteyenlere, daha fazla çevresel sorumluluk yükleyebilen **transgenik tohumlar** üretileceği ve böylece ilaçlama ve gübre kullanımın azalacağı, ürünlerin verimin artacağı söylendi.

"İnsanı Kuşatamayan Tıp Candan Eder"

Ayrıca bunun yanında, gerçek devrimin insan genetiği alanında olacağı, insanın hayatı boyunca geçireceği tüm rahatsızlıklar daha kişi doğmadan, yumurta canlı için döllenirken anlaşılabilecekti. Bireysel genetik ihtiyaçlara göre her hastalık için özel ilaçlar

hazırlanabilecekti. Uzun ömür geninin izole edildiği iddiasıyla ölümsüzlük bile mümkün kılındı.

Dolly

Daha sonra **Edinburg'daki Roslin Enstitüsü'**nde Ian Wilmut tarafından, yetişkin bir hayvanın meme bezinden alınan hücreyle bir "**koyun**" kopyalandığı duyuruldu. Bu konu, medyanın oldukça ilgisini çekti ancak koyun **Dolly** dur durak bilmeksizin yiyerek kendini öldürmeye çalıştığı ve yaşıtlarından iki kat daha büyük olduğu halde yemeye devam ettiği rapor edildi. Ve normalde koyunlar 15-20 yıl yaşayabilirken, **Dolly 6 yaşında, yaşından daha yaşlı bir şekilde öldü.**

GDO'lu Ürünlere: Avrupa'da Tepkiler

Tüm bu gelişmeler neticesinde, genler ile oynanmanın zararları ortaya çıktıkça, biyoteknoloji şirketlerine ve hükümetlere karşı, dünyanın farklı yerlerinde farklı protestolar ve olaylar cereyan etti. Milyonlarca insan, **GDO'lu tohumlar**ın yasaklanması için çağrıda bulundu. Hatta İngiltere'deki deneme ekimlerinin yapıldığı tarlalar yakıldı. Fransa'da kızgın çiftçiler, Novartis firmasının tohumlarının bulunduğu tohum depolarına zarar verdiler. Bununla birlikte Nestle ve Unilever gibi iki büyük gıda firması ve bazı büyük süpermarketler, Nisan 1999'da gelen tüketici baskısına dayanamayarak, GDO'lu ürünlere karşı yasak koyduklarını ilan etmek zorunda kaldılar. Norveç, İsveç, İrlanda, İngiltere, Almanya, Fransa ve Avusturya'da birçok direniş, protesto ve imza kampanyaları gerçekleşti.

Savaş Avrupa'da tırmanırken, biyoteknoloji şirketleri, genetik mühendisliği ürünlerini pazarlamak ve piyasa oluşturmak için **üçüncü dünya ülkeleri**ne yöneldi. Dünyanın en güçlü biyoteknoloji şirketlerinden biri olan **Monsanto,** Hindistan'da bir tohum şirketi satın aldı ve hükümete bildirmeden tarla denemelerine başladı. Çiftçiler **"Monsanto yıkılsın"** ve **"Monsanto Hindistan'ı terk et"** kampanyalarıyla tarla denemelerini engelledi.

"Kötü Bilim" Ve "Büyük Sermaye" İşbirliği

Genetik mühendisliğini tehlikeli kılan, dünyayı inşa edebilecek ya da yıkabilecek iki büyük güç arasındaki görülmemiş birlikteliktir: **Bilim ve Ticaret**

Bu birliğin en kötü yanı, **bilimin en indirgeyici hali**yle, tekelci endüstrinin **en saldırgan ve sömürgeci hali**nin birleşmiş olmasıdır. Burada, genetik mühendisliği biyoteknolojisinin, hızlı kazanç için **büyük sermaye** ile gizli bir ittifak kuran **kötü bilim**in varlığı devreye girmektedir. Hükümetler, güçlerini korumak ve sonraki seçimlerde iş başına geçmek için bu ittifakı desteklemiştir. Kötü bilimin meşrulaştırdığı dünya görüşü, yeni bir takım değerler yükseltmiştir. **Bu dünya görüşü, indirgeyici, suistimalci ve sömürgecidir.** Çünkü **doğa**yı

ve **insanlar**ı, kar etmek için kullanılacak **objeler**, **hayat**ı da, en iyilerin hayatta kalabileceği bir Darwinistik savaş alanı olarak görmektedir.

Ticari olarak geniş çapta üretilen dört temel GDO'lu bitki var: Mısır, pamuk, Soya fasulyesi, kanola.

GDO Piyasasasında Dev Şirketler Ve Bağımlılık

Genetiği değiştirilmiş tohum endüstrisinde dev biyoteknoloji şirketleri olarak bilinen 5 şirket var: en büyüğü **Monsanto** olmak üzere, **DuPont, Syngenta, Bayer CropScience** ve **Dow**. Hep birlikte bu beş şirket, dünya çapında tohum piyasasının %35'ine, pestisit (böcek zehri) piyasasının ise %59'una sahipler. Ticari olarak geniş çapta üretilen dört temel GDO'lu bitki var: **Soya fasulyesi, mısır, kanola ve pamuk**.

Bu bitkilerden bitkisel yağ üretiliyor, **soya** ve **mısır** ise işlemiş, hazır gıdalarda kullanılıyor. Bunların haricinde GDO'lu kabak, sarı balkabağı, papaya, alfalfa da piyasada bulunan ürünlerden. GDO'lu domates ve patates de pazara girmişti ancak geri çekilmek zorunda kalındı. Ayrıca, Quest marka sigaralar da GM tütün içermektedir.

Örneğin **Monsanto**'nun Roundup Ready ticari adı ile ürettiği ürünleri alıp tarlanıza ektiyseniz, bu ürünleri ilaçlamak için yine **Monsanto**'nun Roundup Herbicide adındaki zararlı otları öldüren ilacını almak zorundasınız. Çünkü diğer markalar, bu markanın ürünlerini saran zararlı otları öldüremiyor. Kısacası bir kez bu firmalardan tohum aldıysanız, ürününüzün tohumunu bir sonraki sene kullanmanız yasak -zaten tohumların çoğu **"kısır tohum";** yani ekseniz de çıkmayan tohumlardandır. Çiftçiler, tam anlamıyla küresel sermayeye muhtaç hale gelmekte ve her şeye rağmen **GDO teknolojisi**nin vadettiğini de elde edememektedirler.

Dünyada Gıda: Küresel Şirketlerin Kontrolünde

Süper güçlerin hükümet temsilcileri, tüm ekonomik sınırları ortadan kaldıran ticari anlaşmalar sayesinde **küresel ekonomiyi inşa ediyorlar.** Yeni yönetmelikler ve küreselleşme stratejileriyle; birliklerin ve hükümetlerin gücü azaltırken, küresel kurumların gücünü ve kaynaklarını artırıyorlar. Büyük şirketler bu gücü, birleşmeler ve stratejik ittifaklar yoluyla daha da sağlamlaştırmış bulunuyor. Böylece sağlığı ve üretken teknolojileri de kontrolleri altına alıyorlar. Şu anda dünya üzerindeki en büyük 100 ekonominin yalnızca 49'unu ülkeler, kalan 51'iniyse **çokuluslu şirketler** oluşturmaktadır. Jeremy Rifkin, **Biyoteknoloji Yüzyılı** adlı eserinde durumu şöyle anlatıyor:

"**Genler**, biyoteknoloji yüzyılının **'yeşil altını'**dır. Gezegenin genetik kaynaklarını denetleyen ekonomik ve politik güçler, tıpkı sanayi çağında fosil yakacaklar ve değerli metaller üzerinde denetim kurmanın dünya pazarları üzerinde denetimi belirlemeye yardımcı olması gibi,

geleceğin dünya ekonomisi üzerinde olağanüstü büyük bir güç edinecekler. Çok uluslu şirketler ve yönetimler, gelecekte olası Pazar olabilecek benzeri az bulunur genetik ayırt edici özelliklere sahip bitkiler, hayvanlar ve insanlar bulmayı umarak; kıtalarda **'yeşil altın'**ı aramak için keşfe çıkmaya zaten hazırlar. Arzu edilen ayırt edici özellikler bir kez belirlenince, **biyoteknoloji şirketleri** onları değiştiriyor ve sonra yeni 'buluşları' için koruyucu patent elde etmeye çalışıyorlar."

Genetik Mühendisliğinde Bilim: Müthiş Ticarileşmiştir!

John Bellamy Foster, **Savunmasız Gezegen** adlı çalışmasında, GDO konusunda yaşanan süreci şöyle özetliyor:

"20. yüzyılda tarım sanayi tarafından gerçekleştirilen **Yeşil Devrim'**in merkezinde, tohum üretiminin metalaşması vardı. **Biyoteknoloji**, yüksek randımanlı mahsuller üretiyor denilerek, yaygın olarak satılmaya çalışılan **hibrit mısırı** ve diğer tohum çeşitlerini üretmiştir. Bununla birlikte, bazı bilimciler, çok ürün veren çeşitlerin her bir kuşaktan doğrudan seçilmesi ve bu bitkilerden elde edilen tohumların yayılması yerine **hibrit metodu**nun kullanılmasını, en başta kâr düşüncesi yönetmektedir. Bunun sebebi de, hibrit tohumların kullanılması halinde çiftliklerin her yıl yeni tohumlar almak zorunda olmalarıdır. Çünkü geleneksel çiftçilik yöntemlerini (gelecek yıl için tohumluk olarak en iyi bitkileri seçme) izlemek, hibritler söz konusu olduğunda, verimlilikte şiddetli bir azalmayla sonuçlanırdı."

Harvard Üniversitesi'nden biyolog **Ruth Hubbard**'ın belirttiği gibi, günümüzün önde gelen moleküler genetikçilerinden çoğu, ya kendileri şirketleri yönetmekte, ya da böyle şirketlerle işbirliği yapmaktadır. Genetik mühendisliği biyoteknolojisi, **bilimin eşi görülmemiş şekilde ticarileşmesidir**. Bilim adamları büyük sermaye ile işbirliğine zorlanmaktadır. Araştırmalar önceden tarafsızken, şimdi mutemetleri memnun edecek şekilde yapılıyor. Araştırma sonuçları büyük gizlilik içinde o şirketten bu şirkete gönderiliyor ve araştırmacılar büyük gizlilik içinde haberleşiyorlar ve **ortaya çıkan sonuçlar kendilerine hizmet etmiyorsa, asla gün ışığına çıkarılmıyor.**

Neem ağacı

Ülkelerin Bitkileri Çalınıyor-Patentleniyor

Genetik mühendisliğinin ticarileşmesi, yetmişli yıllarda başlayan bir sürecin sonucudur. 1980'de **ABD Yüksek Mahkemesi,** genetik mühendisliği ürünü mikroorganizmaların patentlenebileceğine karar verdi.

Bu patentler, mantar gibi türeyen ve hızlı kazanç sağlayan biyoteknoloji endüstrisinin gücüne güç katmaktadır. Bu büyük firmalar, üçüncü dünya ülkelerinden bitki çeşitlerini patentlemektedirler. **Bu, düpedüz bitkileri çiftçilerden çalmaktır**.

Örneğin, **neem ağacı**nın tohumunun yağı, tıbbı anlamda birçok önemli özelliğe sahiptir ve Hindistan'da çok kolay bulunur. Bu nedenle tüm Hindistan'daki sağlık sistemi bu bitkiye dayanmaktadır. Ancak bu bitki, Amerikan şirketi W.R Grace tarafından "keşfedilip" patentlenir patentlenmez elde edilmesi zor bir şey haline geldi. Pazar değeri, çoğu sıradan insanın ona ulaşamamasına sebep olacak şekilde, iki yıl içinde 100 katına çıktı. Böylece ulusal sağlık sistemi ciddi bir yara aldı.

Kuzey ülkeleri, ortak miras olan **genetik kaynakları**, **Güney ülkeleri**nden serbestçe alıyor ve onlar aracılığıyla ürettikleri ürünleri yüksek ücretlerle geri satıyor. Daha da kötüsü, Güney'in biyolojik çeşitliliğinin çoğu şimdiden **"gen bankaları**"nda Kuzey'in koleksiyonları olarak toplanmış durumda.

Patent: "Dünyanın Bitkisel Servetleri"ne El Koyma Aracı

Patent hakkı, büyük biyoteknoloji firmalarının hâkimiyetini sağlayan en önemli araçtır. Genetik yapısı değiştirilen ürünler patentleniyor çünkü bu çalışmaları yapan şirketlerin temel kazancı, **patent bedeli tahsil etme** üstüne kurulu. Örneğin sadece mikroorganizmayı bile patent kapsamında koruyabiliyorsunuz. Bunlarla ilgili büyük saklama kuruluşları var. Halbuki doğada o mikroorganizma milyonlarca yıldır yaşıyor, fakat siz onu doğal ortamından yalıttığınız ve belirli özelliklerini gösterdiğiniz, ispatlayabildiğiniz için bir **tekel hakkı** ve korunma hakkını almak istiyorsunuz. Bu olacak şey değildir.

Gen bulunması ve tanımlanması çok zor olduğu ve büyük yatırımlar gerektiği için (Avrupa Patent Sözleşmesi'ne göre); bunun işlevini göstermek şartıyla, örneğin hangi proteini kodladığı, ne gibi işlevlerinin bulunduğunu ispat etmek şartıyla bir başvuru yapılıp, bu konuyla ilgili patent alınabiliyor. Oysa patent, sadece yenilik özelliği taşıyan ve sanayide uygulanabilirliği olan buluşları korumak içindir. Genetik değişikliklerde, ancak değişikliğin gerçekleştirildiği tekniğin patenti alınmalıdır. **Doğada bulunan genler için verilen diğer tüm patentler meşru değildir.**

Patent alınması halinde de, genetik olarak değiştirilmiş pamuk, mısır ya da tütün tohumunu eken çiftçi, hasattan sonra elinde kalan tohumları ekinde yeniden kullanırsa, patent sahibine bir bedel ödemek zorunda kalıyor. Tarımsal üretimin en temel ve en eski yöntemlerinden olan, kendi ürününden gelecek yıl için **tohumluk ayırma geleneği** ve **hakkı**, bu şekilde ortadan tümüyle kaldırılmış oluyor.

Kaynaklar:

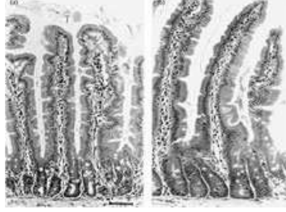
1) F. William Engdahl, **Ölüm Tohumları,** çev. Özgün Şulekoğlu, Bilim+Gönül Yy, Nisan 2009, İstanbul.
2) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.
3) Jeffrey M. Smith, **Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating,** Yes Books, Iowa/USA, 2003.
4) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür

Yy, İstanbul, 2001.
5) Jeremy Rifkin, **Biyoteknoloji Yüzyılı**, çev. Celal Kapkın, Evrim Yayınevi, İstanbul, 1998.
6) responsibletechnology.org

GDO'LAR: İNSAN VE HAYVAN SAĞLIĞINI NASIL ETKİLİYOR?

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2010

Aşağıda **genetiği değiştirilmiş gıdalar**ın, hayvan ve insan sağlığı üzerindeki etkilerini, belgelere dayalı olarak gösteren örneklerinden bir kısmını bulacaksınız.

Şekil a) Genetiği değiştirilmemiş, normal bir patates ile beslenen bir sıçanın bağırsaklarından alınan kesiti, şekil (b) ise, 10 gün boyunca GDO'lu patatesle beslenen bir sıçanın bağırsaklarından alınan kesiti göstermektedir.

1) GDO'lu Patatesler Sıçanlara Çeşitli Zararlar Verdi.

Sıçanlar, kendi böcek öldürücü ilaçlarını üretmek üzere, genetiği programlanmış **patatesler**le beslendi. Sindirim sistemlerinde **potansiyel kanser hücreleri gelişti.** Beyin, karaciğer ve testis gelişimi engellendi, karaciğerin bir kısmı köreldi, pankreas ve bağırsaklar genişledi. Ayrıca bağışıklık sistemi zarar gördü. Sebep, böcek öldürücü ilaç değildi, genetik mühendisliği işlemlerinden kaynaklanıyordu.

Bu araştırma, İngiltere'nin önde gelen araştırma enstitülerinden olan **Rowett Institute'**de çalışmalarını yürüten Macar asıllı bilim adamı **Arpad Pusztai** tarafından yürütülüyordu. GDO'lu patateslerin, **sıçanlar** üzerindeki etkisini test eden bu bilim adamının, genetiği değiştirilmiş **patatesler**in tehlikesini ortaya çıkarması sonucu, yaptığı araştırma durduruldu ve işini kaybetti.

2) GDO Domateslerle (Patentli Adı Flavr Savr) Beslenen Sıçanların Midelerinde Kanama Gerçekleşti ve Bir Kısmı da Öldü.

Flavr Savr

Sıçanlar, 28 gün boyunca genetiği değiştirilmiş Flav Savr ticari adı ile piyasa sürülmüş olan **domatesler**le beslendi. 20 sıçandan 7 tanesi, **mide kanaması** geçirdi; 40 sıçandan 7 tanesi ise, iki hafta içerisinde **öldü**.

Calgene isimli biyoteknoloji firması tarafından Flav Savr patentli adı ile üretilen bu **domates**in, haftalarca taze kalabilmesi için genetiği değiştirildi ve Amerika'da onaylanan **ilk GDO'lu domates** oldu. Ancak daha sonra piyasadan çekildi. **Bu domates**in **FDA**'dan onay alamamasından ötürü, diğer firmalar, FDA'ya ayrıntılı bir GDO test raporu sunmaktan kaçındılar.

3) Bt Toksini(Bacillus thuringiensis adı verilen gram (+) bir bakterinin zehri) Üreten Pamuklara Maruz Kalan İşçilerde Alerjiler Ortaya Çıktı.

Hindistan'da 6 köyde, Bt toksini üreten **pamuğu** toplayan ve yükleyen tarım işçilerinin göz, deri ve üst solunum yollarında bir takım reaksiyonlar gerçekleşti. Gözlerde yanma, kızarma, fazla gözyaşı, burunda akıntı, deride kızarıklık, kabarma, kaşıntı ve lezyonlar belirdi. Bir kısmının yüzünde cerahatler oluştu ve yüzlerinin rengi neredeyse siyaha döndü. Bazıları çalışamayacak kadar kötü hale geldi ve hastaneye kaldırıldı. Ayrıca pamuk ayıklama fabrikasında çalışan işçilere, her gün antihistaminik (alerjik durumlarda kullanılan ilaçlar) verildi. Bir doktor, 250 pamuk işçisini tedavi etti. İşçilerden hepsi eskiden pamukla çalışmışlardı ancak geçmişte böyle şikayetleri olmamıştı, ta ki böceklere karşı **Bt zehri üretilmesi için tasarlanan Bt pamuklarla çalışıncaya kadar.** İşçilerin tarlada çalışma süreleri arttıkça, semptomlarda da artış ve şiddet gözlendi.

Pamuk, giyimde çok fazla kullanılan bir hammadde. Ayrıca yara bantları, bebek bezleri, kadın pedleri gibi temasın direkt olduğu alanlarda da kullanıldığından Bt ve diğer alerjen testlerinden geçirilmeli, aksi takdirde geniş insan kitlelerini tehlikeler beklemektedir.

4) Hindistan'da Bt Pamuk Tarlasında Otlayan 549 Koyun Öldü.

Bt pamuk üretilen tarlalarda düzenli olarak koyun sürüsü otluyordu. Bir hafta içinde 2168 adet koyundan 549 adedi (neredeyse %25'i) öldü. Yapılan otopsi sonucu, bu ölümlerin **toksik reaksiyonlar** sonucu gerçekleştiği ortaya çıktı.

Bu vaka, pamuk-çekirdeği yağının ne kadar güvenli olduğu konusunda kafalarda bazı sorular uyandırmaktadır. GM pamuk ile beslenmiş hayvanların etlerini yiyen kişilerde risk altındadır.

5) Bt Toksini Üreten Mısır Poleni İnsanlarda Hastalıkları Tetikliyor.

2003'de Filipinlerde, **Bt mısır** yetiştirilen bir tarlaya yakın oturan yaklaşık 100 kişide; etrafa yayılan mısır polenlerinden dolayı, deri, solunum, bağırsak reaksiyonları ve başka semptomlar gelişti. Bunlar arasında baş ağrısı, baş dönmesi, şiddetli karın ağrısı, kusma, göğüs ağrısı, ateş ve alerjiler de var. Kan testi yapılan 39 kişide, **Bt-toksini**ne karşı antikor tepkimesi bulundu. Aynı semptomlar, 2004 yılında aynı mısır türünün ekildiği diğer dört köyde, tekrar ortaya çıktı. Ayrıca köylüler, çeşitli hayvan ölümlerini de bu mısıra bağladılar.

6) Çiftçiler, GDO'lu Mısır ile Beslenen İnek ve Domuzların Kısırlaştıklarını Rapor Etti.

GDO'lu mısırın, çiftlik hayvanlarında ve insanlarda bir takım üreme problemlerine yol açtığı gözleniyor.

7) Almanya'da Bt Toksinli Mısırla Beslenen On İki İnek Gizemli Bir Şekilde Öldü.

Tek bir genetiği değiştirilmiş mısır varyetesi olan **Bt mısır** ile kayda değer miktarda beslenen süt inekleri, Almanya'nın Hesse bölgesinde bir çiftlikte öldü. Sürüdeki diğer inekler ise, gizemli hastalık nedeniyle katledildi. Bt 176 mısırının üreticisi Syngenta firması, çiftliğin kayıplarını tazmin etti. Ancak inek ölümlerinin sorumluluğunu kabul etmedi. Çiftliğin ve hatta bunu protesto eden halktan kişilerin taleplerine rağmen, detaylı otopsi raporu hazırlanamadı.

8) Roundup Ready Patent Adı ile Üretilen GDO'lu Soya ile Beslenen Farelerin Testis Hücrelerinde Açıklanamayan Değişikler Görüldü.

Roundup Ready patent adı ile üretilen GDO'lu soya tarlaları.

Bu **soya** ile beslenen **fareler**de, **testis hücreleri**nin gen anlatım şekillerinde ve yapılarında çok belirgin bazı değişimler gözlendi. Değişiklerin nedeni bilinmiyor ancak testisler, toksin indikatörlerine karşı oldukça hassas. Bazı değişimler yetişkin doğurganlığını ve de gelecekte olan yavrunun sağlığını etkileyebilir. GDO'lu soya ile beslenen anne farelerin embriyolarındaki, gen anlatımında geçici bir azalma gözlendi.

Başka bir çalışmada da, bu **soya** ile beslenen farelerin yavruları, doğduktan 3 hafta sonra öldü. Bu yavruların bazıları normalden çok küçüktüler ve de agresif davranışlar sergiliyorlardı.

Ayrıca bu tür soya ile beslenen farelerin karaciğer hücrelerinde ve pankreaslarında da problemler ortaya çıktı. **GDO'lu soya**nın, insan sağlığına etkisi ise tam bilinmiyor. Amerika'da üretilen soyanın yaklaşık %89'u Roundup Ready markalı soyadır ve soyanın çoğu ahır hayvanlarını beslemek için kullanılsa da soya ve soya ürünleri, insanların gıdalarında da sıkça kullanılıyor.

9) İngiltere GDO'lu Soya ile Tanışır Tanışmaz, Soya Alerjileri Ani Bir Artış Gösterdi.

GDO'lu soya ve soyadan üretilen ürünler alerjilere neden olmaktadır.

Mart 1999'da **İngiltere**'deki **York Laboratuvar'**ında araştırmacılar, 4.500 kişiyi, bir dizi yiyeceğe karşı duyarlılığı ve gösterdikleri alerjik reaksiyonları ölçmek için test düzenlediler. Önceki yıllarda, soya tüketenlerin %10'u soyadan etkilenirken bu rakam 1999 yılında %15 kadar bir artış gösterdi. 17 senedir yapılan testlerde, ilk kez **soya**, ilk on alerjen listesine girdi.

İrretabl bağırsak sendromu, sindirim problemleri, akne, egzama gibi cilt rahatsızlıkları, kronik yorgunluk, baş ağrısı, letharji (uyuşukluk) gibi reaksiyonlar görülmeye başlandı. Kan testleri, soyaya karşı bir antikor oluşumunu doğruladı. **Soya**, daha yakın zamanda Amerika'dan, İngiltere'ye ithal edilmişti ve York Laboratuvarı'nın sözcüsü John Graham şu açıklamayı yaptı:

"Biz, bu durumun GDO'lu gıdaların güvenliği konusunda bir çok ciddi soruyu gündeme getireceğine inanıyoruz."

Ohio'dan alerji uzmanı Dr. John Boyles ise soya hakkında şunları söylüyor:

"Geçmişte her zaman **soya alerjileri**ni test ettim, ancak şimdi, **genetiği değiştirilmiş soya çok tehlikeli, organik olmadıkça insanlara asla soya yememelerini söylüyorum."**

Genetiği değiştirilmiş gıdaların güvenliğini savunmak için kullanılan argümanlardan biri de, **pişirme işlemi**nin, proteinin şeklini bozduğu yani denatüre olduğu ve bundan dolayı alerjik olamayacağı yönündedir. GDO'nun savunucuları şunu savunmaktadırlar:

Örneğin, Bt toksini salması için genetiği değiştirilmiş bir ürün pişirildiğinde, Bt toksini de denatüre olmaktadır ve artık pestisit olmaktan çıkmıştır. **Kanıtsız olarak, potansiyel alerjik tüm özelliklerini kaybettiğini iddia etmektedirler.** Yapılan çalışmalarda, **Bt toksini** geni taşıyan pişmiş bezelye denatüre olmuştur ve artık pestisit olarak etkin değildir, ancak farelerde hala bağışıklık tepkisi oluşturabilmiştir.

10) Hayvanlar Genetiği Değiştirilmiş Ürünlerden Kaçınıyorlar

Bir seçenek sunulduğunda, **hayvanlar GDO'lu gıdalardan kaçınıyorlar.** Çiftliklerde yürütülen testlerde, inekler ve domuzlar, sürekli olarak **GDO'lu gıdaları yemeden geçtiler**. Bu ürünleri yemek istemeyen hayvanlar arasında, inek, domuz, kaz, geyik, rakun, fare, sıçan, Kanada geyiği ve sincap yer alıyor.

Her yıl Amerika'da Illinois gölcüğünü ziyaret eden bir **kaz sürüsü**, gölcüğün yakınındaki yaklaşık 50 dönümlük **soya tarlası**ndan da otluyordu. Tarlanın yarısına **genetiği değiştirilmiş soya** ekildiği yıl, tarlanın sahibi, kazların sadece **geleneksel tohumlar**ın ekildiği bölümden yediklerini görünce şok oldu. **Kazlar, GDO'lu tarafa hiç dokunmamışlardı.**

Hollandalı bir üniversite öğrencisi ise, bir fare grubuna hem **GDO'lu** hem de **GDO'suz mısır** ve **soya** karışımı sundu. 9 haftalık bir periyot boyunca fareler normal (genleri değişmemiş) karışımın %61'ini, GDO'lu olanın ise sadece %39'unu tükettiler. Farelerin yarısı yalnızca normal, diğer yarısı da yalnızca GDO'lu olanları yemeye zorlandığı vakit ise, GDO'lu olanı yemek zorunda kalanlar, daha çok yiyecek tüketti, daha az kilo aldı ve kafeslerinde daha az aktif oldukları gözlendi. Deneyin sonucunda tartılmak için alındıklarında, **GDO ile beslenenler fareler**, daha stresliydi ve sürekli etrafa kaçışıp garip garip hareketler yapıyorlardı.

11) Genetiği Değiştirilmiş Bir Gıda Katkısı, Yaklaşık 100 Kişinin Ölümüne ve 5.000-10.000 Kişinin de Hastalanmasına Neden Oldu.

Gıda katkısı olarak kullanılan **L-Triptofan** üreten markalardan biri, 1980'lerde Amerika'da ölümcül bir salgın hastalığın ortaya çıkmasına neden oldu. **L-Triptofan**, **esansiyel amino asitler**den biridir ve hindi eti, süt ve diğer gıdalarda bulunur. Vücut için alınması zorunludur ve vücutta **seroton**in yapımında kullanılır. Üretici firma, daha ekonomik olması açısından **bakterilerin genlerini bu amino asidi salgılayacak şekilde değiştirdi.** Ortaya çıkan ürün, hastalık yaptığı düşünülen bir çok kontaminant içeriyordu.

GDO'lu ürünlere karşı olumsuz reaksiyonları belirlemek oldukça güçtü ve doktorlar bu hastalığı tanımlayamadılar. Bu maddenin; kusma, alerji, öksürük, fiziksel zayıflık, ağız ülserleri, saç kaybı, konsantrasyon güçlüğü ve nefes darlığı gibi birçok yan etkileri görülüyordu. Bunlardan en önemlisi, **miyalji denen kasların şiddetli zayıflaması hastalığı,** herkeste görülen ortak bir semptomdu. Ayrıca hastaların kanlarında akyuvar sayısı da aşırı derecede yüksekti.

Yıllar sonra, hastalığın **genleri değiştirilmiş bakterilere** ürettirilen **L-Triptofan amino asidi**nden kaynaklandığı anlaşıldı ve hastalığa **EMS** adı verildi. Bu madde yüzünden 100 kişi hayatını kaybetti ve 5.000-10.000 kişi ise ya hastalandı, ya da sakat kaldı. Amerika'da, hala daha GDO içeren ürünlere ve gıda katkıları için alınmış özel bir önlem bulunmamaktadır.

Kaynaklar:

1) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.
2) Jeffrey M. Smith, **Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating,** Yes Books, Iowa/USA, 2003.
3) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001.
4) **"Health risks of genetically modified foods"** The Lancet Volume 353, Number 9167, 29 Mayıs, 1999.
5) Arpad Pusztai, **"Genetically Modified Foods: Are They a Risk to Human/Animal Health?"** Haziran, 2001, Action Bioscience.
6) naturalnews.com
7) actionbioscience.org
8) truefoodnow.org
9) responsibletechnology.org

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ PROTEİNLER VE SAĞLIK RİSKLERİ

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2010

Brezilya fındığı

Genetik Modifikasyona(GM) uğramış genlerin ürünü olan proteinler, metabolizma ve yapımıza doğrudan katıldıklarından dolayı çok önemli **sağlık riskleri** oluşturmaktadırlar.

Alerji Yapan Proteinler Aktarılıyor

Brezilya fındığındaki bazı genler, bir takım **alerjen proteinler** üretmekte ve bu fındıktan alınan bir genin soya fasulyesine aktarılması sonucu, aynı **alerjenler** fasulyede de üretilmektedir. **Brezilya fındığı**na alerjisi olan bir kişinin, bu yeni soya fasulyesini yemesi sonucu, kişiyi ölüme kadar götürebilen çok önemli **alerjik reaksiyonlar** oluşabilir. İşin en trajik yönü ise, bu fındığa alerjisi olan insanların, **"GM soya"**da aynı alerjik proteinin taşındığını bilmeden onu tüketmeleridir. Bu araştırma ile genetik mühendisliğinin, alerjik proteinleri, başka ürünlere transfer edebildiği doğrulanmıştır.

Yeni Proteinlerin Alerji Testi Çok Güç

Alerjik reaksiyonlar, belli bir zaman içinde tekrar tekrar o alerjene maruz kalmamız halinde gelişmektedirler. Yukarıda anlatılan soya çalışmasında kullanılan denekler, daha önce **Brezilya fındığı** tüketmiş ve bu fındığa alerjileri olduğu kesin kanıtlanmış kişilerden oluşmaktaydı. Ancak eğer bu denekler, daha önce hiç **Brezilya fındığı** tüketmemiş kişilerden oluşsaydı, bu GM alerjik soyaya karşı kan ve derilerinde bir reaksiyon belirmeyecekti. Bu durum, günümüzdeki GM ürünlerin alerji testlerindeki sorunu ortaya çıkarmaktadır. Bu GM ürünlere, bakteri, virüs ve diğer organizmalardan genler eklenmektedir. İnsanlar ilk etapta bu proteinlere reaksiyon vermezler ve hiç kimse de zamanla kaç tane alerji gelişeceğini bilemez. Çünkü alerji uzmanlarının açıklamalarına göre çok az alerjen, protein veya gen seviyesinde saptanabilmiştir.

Değişik soya cinsleri

GM Alerjenlerden Kaçınmak Çok Zor

Alerjisi olan kişiler, genellikle yedikleri yiyeceklerin etiketlerini dikkatli okurlar veya yemek yedikleri restoranın çalışanlarıyla, yemeklerin içeriği ile ilgili konuşurlar. Eğer yukarıda bahsedilen **Brezilya fındığı** geni aktarılmış **soya**, GM gıdaların etiketlenmediği Amerika'da olmuş olsaydı, soya içeren yiyeceklere karşı nedeni anlaşılamayan reaksiyonlar görülecekti. Benzer bir durum, aslında şu an pazarda bulunan GM gıdalar yüzünden gerçekleşmektedir. Nüfusun belli bir yüzdesi, hastalıklarının kökeni hakkında herhangi bir ipucu olmaksızın alerjilerden muzdarip. Şunu da unutmamak gerekir ki, **GM ürünleri** piyasaya çıktığından beri, alerjilerde hızlı bir artış yaşandı.

Pişmiş Yüksek Lizinli Mısır, Toksinler Üretiyor

Bir **GM mısır varyetesi,** yüksek oranlarda lizin amino asidi üretecek şekilde değiştirildi. Pişirildiği ve işlemden geçtiği zaman, **Alzheimer, şeker hastalığı, alerjiler, böbrek hastalıkları, kanser** ve yaşlanma belirtileri ile ilişikli toksik bileşikler üretebilir.

Bir takım yiyecekler pişirildiğinde veya fırında kızartıldığında, renkleri kahve veya altın rengine döner ve aromaları artar. Bunun sebebi Maillard reaksiyonudur ve bu esnada amino asitler, karbonhidratlar eşliğinde pişer. Bu reaksiyon kısa adı **AGE (advanced glycoxidation endproducts)** olan ve endişe uyandıran bir takım bileşiklerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. **AGE**'ler; **kanser, şeker hastalığı, böbrek hastalıkları, yaşlanma, nörodejeneratif rahatsızlıklar, Alzehimer, iyileşmeyen yaralar** gibi rahatsızlılara neden olmaktadır.

Hazır Bebek Mamaları Ve Kahvaltı Gevrekleri Tehlikeli

Hazır bebek mamaları (örneğin Enfamil), **mısır ve mısır türevi ürünler** içermektedir. Bu mamalar, anne sütü veya inek sütü ile kıyaslandığında 100 kat daha fazla **AGE** bulunmaktadır. **INBI** (Entegre Biyogüvenlik Araştırmaları Merkezi) raporu şunu söylüyor:

"Bebek mamalarının kullanımı, çocuklukta görülen otoimmun hastalıklardaki yükselişle ilişkilidir. Bebek mamalarında **AGE** konsantrasyonu oranını daha çok artırmaya gerekçe olamaz."

Çocuklar aynı zamanda çok miktarda mısır içeren ürün de tüketmektedirler. **Amerikan Diyet Birliği Dergisi'**ne göre:

"İşlenmiş hazır **tahıl** veya **mısır** gevrekleri, 230 derece sıcaklığa kadar ısıtılmaktadırlar ve bu da, neden yüksek oranda **AGE** içerdiklerini açıklamaktadır. Ayrıca, birçok tahıllı ve gofret tarzı yiyecekler, çeşitli şekil ve yoğunlukta ürünler üretmek için, yüksek basınç altında kalıptan çekme işlemine maruz kalmaktadır. Bu uygulamalar, **AGE** üretimine neden olan temel kimyasal değişikliklere neden olur."

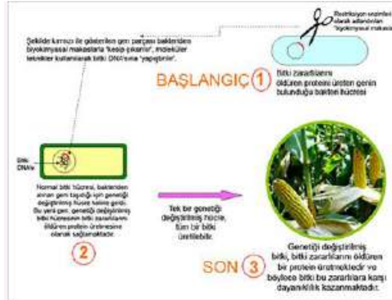
Kaynaklar:

1) F. William Engdahl, **Ölüm Tohumları**, çev. Özgün Şulekoğlu, Bilim + Gönül Yy, Nisan 2009, İstanbul.
2) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.
3) Jeffrey M. Smith, **Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating**, Yes Books, Iowa/USA, 2003.
4) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?,** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul 2001.
5) responsibletechnology.org

MOLEKÜLER BOYUTTA: GENLERLE OYNAMANIN SONUÇLARI

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2010

Genetik mühendisliğinin ana yöntemi, dışarıdan herhangi bir türden alınan **"yabancı gen**"in (transgen), başka bir organizmanın genine aktarılmasıdır. Bu aktarma işlemi sırasında henüz **bilinmeyen birçok parametre** rol oynamaktadır. Yerleştirilen **"transgen"**in yerleştiği bölgede ve tüm **genom**da ne tür etkilere neden olduğu, ne tür mekanizmaları hareket geçirdiği ise bilinmemektedir.

Genetik mühendisliği yöntemleri, **transgen**in hemen yanına yerleştiği **DNA**'da ve **genom** üzerindeki binlerce lokasyonda, geniş çapta **mutasyonlar**a neden olmaktadır. Çoğu bilim adamı ve kanun düzenleyici tarafından bu görmezlikten gelinen **DNA bozulmaları**, **"önceden düşünülenden çok daha büyüktür"** diyor moleküler genetikçi Michael Antoniou ve uyarıyor:

Genden Proteine: Zincir Bilinmiyor

"Bu bozulmalar ve değişiklikler; bizleri yeni alerjiler, toksik etkiler ve besleyici değeri değişmiş gıdalardan oluşan yeni bir döneme götürebilir."

Bu mutasyonlar(DNA bozulmaları) üzerindeki araştırmalar, biyoteknoloji avukatlarının temel argümanlarını tersine çevirmektedir. Savundukları bu temel argüman ise; **"teknoloji kusursuz, tahmin edilebilir ve güvenlidir, günümüzde yapılan bilimsel çalışmalar ise yeterlidir"** şeklindedir. **ETH İsveç Federal Teknoloji Enstitüsü**'nden Cesare Gessler bu konuda şunu söylemektedir:

"Bugün genetik mühendisliği ürünleri hala **dinozor teknolojisi seviyesi**ndedir. Bir türe yabancı olan genleri, nereye yerleştirileceğini veya genden proteine uzanan zincirde neleri değiştireceğini **bilmeden kullanmaktayız."**

Genin Yerleştirilmesinde: Yabancı Genler, DNA Yapısını Bozuyor

Genler rastlantısal olarak **DNA** içerisine yerleştirildiklerinde, bu yeni yerleşim yeri, doğal genlerin olduğu kadar, dışarıdan konulan genin fonksiyonunu da etkilemektedir. **"Yerleştirme mutasyonları"**, yerleştirme yerine yakın **genetik kod**u karıştırmakta, silmekte ve yerlerini değiştirmektedir.

"GM(Genetik Modifikasyon) Bitkisi": Nasıl Üretiliyor, Hangi Aşamalardan Geçiyor?

GM bitkisi oluşturmak için, ilk önce bilim adamları, laboratuvarda hücre kültürü olarak da bilinen yöntemi kullanarak, bitki hücrelerini ayırıyorlar ve çoğaltıyorlar.

GM bitkisi oluşturmak için, ilk önce bilim adamları, laboratuvarda hücre kültürü olarak da bilinen yöntemi kullanarak **bitki hücreleri**ni ayırıyorlar ve çoğaltıyorlar. **Transgenler**, eklendikten sonra biçim değiştirmiş genler (antibiyotikler kullanarak) seçilir ve daha sonra tekrar bu seçilmiş genlerin hücreleri, hücre kültüründe çoğaltılır. Ancak bu defa hücre kültürüne konan besinler değiştirilir. Bu yeni koşullar, bitkinin kök ve filizlerinin gelişmesine müsaade ederek değişime olanak sağlar. Bitki hazır olduğunda, toprağa ekilir ve gerçek bir bitkiye dönüşür.

Doku kültürü bir üçüncü kez daha, tek bir GM bitkiyi, tıpatıp aynı DNA'yı taşıyan çok sayıda aynı bitkiye çoğaltılmak için kullanılabilir. Böylece, GM bitkiler, tek bir **GM hücre**den klonlanmış olurlar. Ancak buradaki önemli nokta, yapılan bu **doku kültürleri** sırasında, genom boyunca birçok mutasyonlar gerçekleşir. Aslında bazen doku kültürleri, bitki DNA'larında özellikle mutasyonlar oluşturmak için de kullanılır. Yanı kısacası dışarıdan gen eklenmesi ve doku kültürü, küçük silinmeler, yer değiştirmeler, eklentiler, genetik kodda büyük kromozomsal değişikler gibi büyükten küçüğe, **DNA'da yüzlerce hatta binlerce mutasyon**a neden olmaktadır.

Mutasyonlar: Ciddi Sonuçlar Doğurabilir

Mutasyonlar ve dışarıdan gelen alakasız gen eklentileri, genlerin kalıcı olarak aktif olmasını ya da kapanmasına neden olabilir, fonksiyonlarını bozabilir, veya oluşturdukları proteinin yapı veya fonksiyonunu değiştirebilir. Tek bir baz çiftindeki değişiklik bile, ciddi sonuçlara neden olabilir.

Gen Eklenmesi: Gen Anlatımında, Genom Çapında Değişikliklere Sebep Olur

Salk Biyolojik Çalışmalar Enstitüsü'nde moleküler biyolog ve protein kimyacısı olan David Schubert, bu konuda şunu söylüyor:

"Bir genin girişi, tüm hücrenin gen anlatım şeklini değiştirir ve tipik olarak organizmaların her bir hücre tipi farklı yanıtlar verecektir."

Daha önce bahsi geçen silinmeler ve mutasyonlara ek olarak, bu değişiklikler tahmin edilemez ve piyasadaki GM ürünler, geçirdiği **mutasyonlar** yönünden tam olarak incelenmemiştir. Bu da çok yönlü sağlık sorunlarını beraberinde getirir. Çünkü bir gende değişiklik, genin anlatımının değişmesine; gen anlatımının değişmesi, proteinin değişmesine; proteinin değişmesi de yapının, enzimlerin ve fonksiyonların değişip bozulmasına ve de çeşitli yeni hastalıkların ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Proteinlerdeki Değişimler: Bitkilerdeki Toksinlerin Artmasına ve Doğal Kimyasalın Değişimine Yol Açıyor

Bitkiler, hastalıklarla mücadele edebilen, davranışı etkileyebilen veya toksik olabilen binlerce **kimyasal** üretmektedir. Bu bölümde anlatılan **genom değişiklikleri**, bu kimyasalların bileşimini ve konsantrasyonunu değiştirebilir. Örneğin **GM soya bitkisi,** daha az kanserle savaşan **izoflavon** üretmektedir.

Birçok bitki, **doğal ürün**(ikincil metabolit de denir) adı verilen başka bir bitkide olmayan, kendine has bir kimyasal karışım üretir. Yaklaşık olarak, 100.000 doğal ürün saptanmıştır ve araştırmacılar bu ürünlerin sayısının yarım milyondan daha fazla olduğunu söylemektedirler. Tek bir bitki, 5000'den fazla **doğal ürün** üretebilir. Tarım profesörü Sharad Phatak:

"Bitkiye yabancı bir gen eklediğinizde, tüm **metabolik süreci** değiştirmiş oluyorsunuz. Siz sadece tek bir şeyi değiştirmiş olmuyorsunuz. Her bir değişim, diğer **metabolik** yollar üzerinde bir etki oluşturuyor" diyor.

Bu da bitki metabolizmasını ve bu metabolizmanın doğal ürünlerini değiştirerek bozuyor. Fonksiyon bozuklarının yanı sıra bu bitkiyi tüketen insan ve hayvanlarda, beklenmedik toksik etkiler ve hastalıklar ortaya çıkıyor. Çünkü genetiği değiştirilmiş mısır, domates, buğday; bildiğiniz mısır, domates veya buğday olmaktan çıkıp, ne olduğunu bilmediğiniz yeni maddeler üreten bir bitki haline dönüşüyor. Bu konuda çarpıcı bir açıklamayı da mikrobiyolog Mark Rasmussen yapıyor:

"İnsanlığın gıda olarak tükettiği başlıca ürünlerin çoğunun, bir zamanlar verimi düşüktü ancak **zararlılar**a (böcek, mantar, küf vb.) karşı çok dayanıklıydılar. Bu dayanıklılık, bitkide geniş çapta bulunan koruyucu **kimyasal bileşimler**den kaynaklanıyordu."

Kanada Bilim Akademisi ise: "Bu ikincil metabolitler, fevkalade zengin kimyasal deposudurlar ve bu da hareket edemeyen bir organizma olarak, bitkinin zorlu çevre şartlarında hayatta kalmasına olanak sağlamaktadır."

Aralık 2002'de "**Science**" dergisinde yayınlanan bir çalışmaya göre:

"**Yiyecek molekülleri**, **hormonlar** gibi davranırlar, vücut fonksiyonlarını düzenlerler ve hücre bölünmesini başlatırlar. Bu moleküller, dikkat eksikliği, hiperaktivite, ciddi akıl hastalıkları gibi zihinsel dengesizliklere neden olmaktadır."

"GDO'lu Ürünler"de: Besin Değeri ve Toksitite Değişiyor

GDO'larda yapılan çok sayıda çalışmada, besin değerlerinde, toksititede, alerjenlerde, küçük moleküllü metabolizma ürünlerinde beklenmeyen değişimler ortaya çıktı. Bu, durumun genetik mühendisliğine bağlı olarak yapılan değişiklikler ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu değişimlerin, sağlıkla ilgili potansiyel risklerine karşı korumak için yeterli güvenlik önlemleri alınmamaktadır.

Bilindiği üzere, **gen transferi işlemleri**, **GM bitki**nin içeriğini tamamen değiştirmektedir. Maalesef biyoteknoloji şirketleri, bitkideki besin maddeleri, antioksidanlar, mutagenler,

kanserojenler ve toksinlerin miktarını ve kimliğini belirlemek için modern yöntemleri kullanmaktan kaçınmaktadırlar. Onun yerine, sadece birkaç maddeyi inceleyerek, total karbonhidrat ve total protein gibi daha kabaca hesaplar yapmaktadırlar. Bunun da ötesinde, GM'li ve normal bir bitkinin içerikleri arasındaki belirgin farkların saptanmasını zorlaştıracak şekilde deney ve çalışmalarını tasarlamaktadırlar.

GDO'larda: Önceden Tahmin Edilemeyen Değişiklikler

Tütün: Belli bir asidi üretmesi için yeni bir gen yerleştirildiğinde, bitki normalde üretmediği bir **toksini** (zehri) üretti.

Maya: Alkol üretimini artırması için kendi genlerinin aynısından birkaç kopya daha eklenen maya hücresinde, beklenmeyen yüksek bir oranda, kendisinin normalde ürettiği **toksinin ve kanserojen madde**nin 40-200 kat fazlasını ürettiği görüldü.

Patates: Daha fazla protein üretmesi için tasarlanan **GM patates**, kontrol grubuna göre daha az protein ürettiği, vitamin oranının azaldığı ve **solanin** gibi toksinlerin arttığı görüldü. Böcek öldürücü ilaç (GNA lektin) üretmesi için tasarlanan başka bir patateste ise, %22 daha az protein oranı saptandı.

Buğday: Bir **GM buğday** varyetesinde, bir takım lezyonlar gözlendi, diğer bir varyetede ise yüksek oranda **toksin** bulundu.

Pirinç: Bir **GM pirinç,** beklenmeyen bir şekilde %50 daha fazla **B6** vitamini üretmeye başladı. Bir diğeri ise A vitamini üretmek üzere tasarlandı, ancak bu vitamini oluşturan maddelerin miktarı azaldı.

Bezelye: GM bezelyelerde, **leptin** miktarının dörde katlandığı ve **tripsin inhibitörü**nün iki kat arttığı saptandı.

Balkabağı: GM balkabağının, normal bir balkabağına göre; 67 kat daha az **beta-karoten** ve dört kat fazla **sodyum** içerdiği bulundu.

Soya: Monsanto'nun Roundup Ready adıyla piyasaya sürdüğü soyanın kül, yağ ve karbonhidrat içeriğinde, bir alerjen olarak bilinen **tripsin inhibitörü** miktarında; % 27 oranında kayda değer bir artış görüldü. **Tripsin inhibitörü**, normal soyada pişince parçalanarak tüketen için daha güvenli hale gelmektedir. Ancak **GM soya**da, **tripsin inhibitörü**, çok az parçalanmamaktadır. **Normal soya** ile **GM soya** arasındaki diğer farkları ise **Monsanto,** önce makaleden çıkardı ancak daha sonra makale arşivine bu bilgiler geri konuldu.

Mısır ve **kanola** bitkilerinde de bu durumlara benzer kanıtlar ortaya çıkarıldı. **Genetic Roulette** kitabının yazarı Jeffrey Smith ise, bu konuda şunu söylüyor:

"Türler arasında taşınan genetik materyalin etkilerini anlamadaki eksikliğimiz, hayvan ve bitkilerin içindeki işleyişin kompleksliliğini kavramaktaki yeteneksizliğimiz ile birleşmektedir."

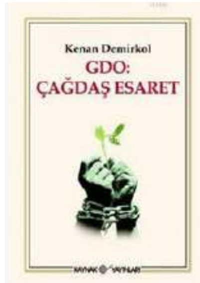
Kaynaklar:

1) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.
2) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001.
3) **"Health Risks of Genetically Modified Foods"**, The Lancet, Volume 353, Number 9167, 29 Mayıs, 1999**.**
4) Arpad Pusztai, **"Genetically Modified Foods: Are They a Risk to Human/Animal Health?"**, actionbioscience.org, Haziran, 2001.
5) naturalnews.com
6) truefoodnow.org
7) responsibletechnology.org

GDO: ÇAĞDAŞ ESARET

Derleyen: İsmail Bayrakçı-yaklasansaat.com

Karnımızı doyururken, susuzluğumuzu giderirken farkına varmadan, yavaş yavaş ve giderek artan derecede zehirleniyor muyuz? Tarımsal ürünler daha tohum halindeyken, sonuçları belli olmayan dönüşümlere uğramaya mı başladılar? Bu dönüşümler, kimler tarafından, hangi amaçlarla başlatıldı?

1 Haziran 2009'dan beri Türkiye, **genetiği değiştirilmiş organizmalar(GDO)** gerçeği ile yüzleşmek zorunda kalmıştır. **GDO'lar** ülkemize 10 yılı aşkın bir süredir girmekte olduğu halde, bu konu uzun süre sadece akademik düzeyde ya da bazı meslek odaları ve çevre örgütlerinin kendi aralarında yaptıkları toplantılarda tartışılmıştır. Devlet Bakanı ve Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek'in televizyon kameraları karşısında: **''Bu ürünler ülkemize zaten yıllardan beri giriyor, o halde ülkemizde de ekilmesinde bir mahsur yok''** sözleri, ürkütücü gerçeğin dışa vurumu olmuştur.

GDO'lar nedir? Niçin üretilir? Kime yarar sağlar? Oluşturdukları sorunlar nelerdir? İşte bu kitapta tam da bu soruların yanıtları aranmaktadır.

Genetiği değiştirilmiş organizmalar(GDO), 14 yıldır dünya kamuoyunu yakından ilgilendiren bir konudur. Bir yandan insanlar, **genetiği değiştirilmiş(GD)** bitki ya da

ürünlerin, sağlıklarını tehdit ettiğini ya da ekolojik hayata olumsuz etkisi olacağını düşünürken, öbür yandan tekelleşmiş tohum şirketlerinin kölesi durumuna düşecekleri korkusuyla boğuşmaktadırlar.

Arjantin, **ABD**'den sonra **en çok GD-ürün üreten ülke**dir. 1990'ların başlarında IMF'nin önerisi ile **GD-soya** tarımına başlayan **Arjantin**'in, sosyo-ekonomik yaşantısının nasıl etkilendiğini görmek, gelecekte **GD-tohumlar**la tarım yapılması önerilen ülkeler için bir örnek niteliğindedir. İki gazetecinin kaleme aldığı aşağıdaki yazıda, **GD-soya tarımı** ile Arjantin'de yaşananlar anlatılmaktadır.

"Bir zamanlar **Arjantin, Dünya'nın tahıl ambarıydı.** Bugün, aç çocuklar gecekondularda oynuyor, sokaktan topladıklarıyla hayatta kalmaya çalışıyorlar. Halkın yarısından fazlasının, açlık sınırının altında bir geliri var."

"Arjantin'de köyler boşaltılmış; çünkü toprağı ve ekini gözü gibi koruyan çiftçilerin yerini, uçaklar ve endüstriyel tarım ekipmanları almıştır. Kentlere göç, tehlike sinyalleri verecek boyutlara gelmiştir. 300.000'den fazla çiftçi, köyleri terk etmiş, 500'den fazla kent, çökme noktasına sürüklenmiştir. Soya ekim alanları geliştirebilmek için, ormanlar yok edilmiş, sel felaketlerine yol açılmıştır."

Bu Süreç Nasıl Başladı?

Biyoteknoloji şirketleri, 2004 yılına kadar 100 milyar ABD doları yatırım yapmış ve o yıla kadar 40 milyar ABD dolar zarar açıklamıştır. Yatırım ve zarar miktarları, **GD-bitkiler** de dahil tüm biyoteknoloji sektörünü kapsar. **GD-tohum** şirketleri bu nedenle dış pazara açılma konusunda çok saldırgan davranmaktadır. ABD hükümeti onlara bu uğraşlarında destek verir. Bu şirketler, ilk olarak nüfusları kalabalık olan Çin ve Hindistan'a girmiş, bir yandan da AB ülkelerine baskı uygulamışlardır. Monsanto, 2005 yılında yayınladığı bir açıklamada **GD-tohumlar** tüm dünyayı kapsayacak kadar yaygınlaşırsa, ABD 10 yıl içinde 210 milyar dolar gelir sağlayacaktır.

Gıda Kontrol Soykırımı

Bu süreci anlayabilmek için 35 yıl geriye giderek, ABD Ulusal Güvenlik Kurulu'nun, Henry Kissinger başkanlığında hazırlamış olduğu bir raporu titizlikle incelememiz gerekiyor. Bu rapor, 1995 yılında Joseph Brewda tarafından ortaya çıkarılmış, Schiller Enstitüsü tarafından duyurulmuştur. 200 sayfalık gizli rapor; **"Henry Kissinger'in 1974 Gıda Kontrol Soykırımı"** olarak adlandırılmaktadır.

Rapor, az gelişmiş ülkelerdeki nüfus artışının, ABD'nin ulusal güvenliği için ciddi bir tehdit olduğunu ileri sürerek niyetini belli etmiştir. Kasım 1975'de Gerard Ford başkanlığında kabul edilen bu plana göre, az gelişmiş ülkelerde, gerek doğum kontrolü, gerekse de dolaylı olarak savaş ve açlık ile nüfusun azaltılması hedeflenmektedir.

Kissinger'den sonra Ulusal Güvenlik danışmanı olan Brent Scowroft, planı uygulamakla görevlendirilmiştir. Bugün 84 yaşında olan Brent, Barack Obama'nın da güvenlik danışmanlığı yapmış ayrıca Amerikan-Türk Konseyi(ATC)'nin de icra kurulu başkanıdır.

Raporda, ABD'nin özel siyasi stratejik çıkarları olduğu 13 kilit ülkeye karşı tedbir alınması önerildi. Önlem alınmazsa, hızlı nüfus artışı sonucu bu ülkelerin, siyasi, ekonomik ve askeri alanda güç geliştirecekleri kaygısı duyuluyordu.

Raporda yer alan 13 ülke; Hindistan, Çin, Bangladeş, Pakistan, Endonezya, Tayland, Filipinler, Türkiye, Nijerya, Etiyopya, Meksika, Kolombiya ve Brezilya'dır.

Kissinger'in önerilerinden biri, bu ülkelerde doğum kontrolü uygulamalarının başlatılmasıdır. İkinci öneri ise, hedef ülkelere gıda sevkinin kısıtlanmasıydı.

Genetik Mühendislik

Biyoteknolji ağırlıklı olarak gen teknolojisi şeklinde gelişmiş birçok alanda kendine yer bulmuştur. Gen mühendisliği, renklerle dile getirilen birkaç alana ayrılır:
Yeşil Gen Mühendisliği-Bitkilerin genetiğinin değiştirilmesi
Kırmızı Gen Mühendisliği-Tıp ve ilaç alanında kullanılan biyoteknoloji
Beyaz/Gri Gen Mühendisliği- Endüstride kullanılan biyoteknolojidir. (Atık sanayinde kullanılan gri gen mühendisliğidir.)

Dünya Kamuoyunu Tohumlar Konusunda Yönlendiren Kuruluşlar:

CGIAR

CGIAR; Uluslararası Tarım Araştırmaları Danışma Grubu. 1971 yılında kurulmuş, 64 üyeli stratejik
bir ortaklıktır. 25 sanayileşmiş ülke ve 21 gelişmekte olan ülkenin ortak olduğu bu kuruluş, dünya çapında çok sayıda devlet, sivil toplum kuruluşu ve tarım şirketleriyle işbirliği yapar. 100 ayrı devlette 8000'den fazla bilim insanı CGIAR için çalışır.

CGIAR, tarım, ormancılık, balıkçılık ve çevre konularında çalışmalar yürütür. Çoğu uluslararası kuruluş gibi yoksulluk ve açlıkla mücadele bayrağını açar, ancak gerçek amacı, emperyalist gıda şirketlerine yeni pazarlar açmaktır.

ISAAA

ISAAA; Uluslararası Tarımsal Biyoteknoloji Uygulamaları İçin Uyum Servisi. Bu kuruluş, Nobel ödüllü Norman Borlaug tarafından kurulmuştur. Borlaug, 1960'lı yıllarda **"Yeşil Devrim"** kapsamında, **Hindistan** ve **Pakistan**'a **hibrit tohumlar**ı tanıtan kişidir.

Genetik Nedir, Nasıl Değiştirilir?

Her canlının yapısını, işlevini, üremesini sağlayan ve kontrol eden, o canlının genomudur. **Genom**, organizmanın kromozomlarında bulunan tüm genlerin bütününe verilen isimdir. Her genin, bir proteinin üretilmesinden sorumlu olduğu görüşü, genetik bilimine uzun süre hakim olmuştur. Anlaşılmıştır ki; her bir gen, bir proteinle değil başka genlerle etkileşerek daha başka proteinler oluşturduğu ortaya çıkmıştır. Doğada 20 çeşit aminoasit vardır. Tüm proteinler, bu aminoasitlerin değişik birleşim ve sayıda peş peşe sıralanmasından oluşur. Her protein, 100 ile 30.000 arasında aminoasit içerir.

Tohumun Genetiği Niçin Değiştirilir?

Genetik mühendislik ile üretilen birincil nesil **GD-tohumlar**ın özellikleri dört başlık altında toplanabilir:
1- Bt-toksini içeren bitkiler,
2- Glifosat adındaki yabancı ot öldürücü ilaca(herbesit) dirençli bitkiler,
3- Raf ömrü uzatılmış bitkiler,
4- Yukarıda sayılan üç özelliğin bazılarını birlikte içeren bitkiler.

İkinci nesil **GD-tohumlar**ın yukarıda sayılan özelliklerin yanı sıra, yağ asit bileşimi değiştirilmiş, lif miktarı arttırılmış, kuraklığa dayanıklı hale gelmiş bitkiler olacağı iddia edilmektedir. Bu tohumların satışı henüz yoktur; ancak 2010 yılından sonra bu tohumlar piyasaya sürülmeye başlanacaktır.

Tohum Genetiği Nasıl Değiştirilir?

Bitki genetiğinin değiştirilmesi, birkaç aşamalı bir uğraştır. Başarı oranı oldukça düşük olduğundan maliyeti de yüksek bir tekniktir. İlk olarak rekombinant genin, bitki hücresine yerleştirilmesi gerekmektedir. Sonraki aşamada, gen yerleştirme işleminin başarıyla sonuçlandığı bitki hücresinin tanınması ve bunların çoğaltılması gerekir.

Üremeyi Sonlandırıcı(Terminatör) Gen:

Terminatör gen olarak da adlandırılan bu genler, bitkinin erkeklik ya da dişilik özelliğini, çoğalmasını yani ürün verdikten sonra tohum vermesini engelleyen gendir. Bu genlerin sadece ticari özelliği vardır. Çiftçiyi tohum şirketine köle etmek amacıyla bilim insanları(?) tarafından geliştirilmiştir.

Hindistan ve GD-Pamuk

Bill Clinton döneminin insanlık açısından en olumsuz uygulamalarından biridir. Hindistan'da mucize tohum olarak tanıtılan **GD-pamuk,** vadedileni yerine getiremeyince, büyük bir sosyal yıkım gerçekleşmiştir. Bu yıkımı haykıranlardan biri de, Birleşik Krallık'ın prenslerinden Prens Charles'tır.

Charles, binlerce Hintli çiftçinin **GD-tohum** kullandıktan sonra intihar ettiğini dile getirmiş ve bunun üzerine panik yaratmakla suçlanmıştır. 2002 yılından bu yana 125 bin Hintli çiftçi yaşamlarını kaybetmiştir. Hindistan Tarım Bakanlığı'nın resmi verilerine göre her ay, 1.000 kadar intihar gerçekleşmektedir. GD taraftarları bu intiharların, alkolizm, kırsal fakirlik ve kuraklıkla ilgili olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hintli bir çiftçinin İngiliz gazeteciye söylediği sözler ilginçtir:

"Hiç kimse bize bu tohumların 2 kat su gerektirdiğini söylemedi. Lütfen burada yaşananları dünyaya anlatın."

ABD'de GDO'ya Yaklaşım

ABD Tarım Bakanlığı'nın görüşüne göre, Amerika vatandaşları, mısır unu, yağ, şeker ve başka işlenmiş gıdaların genetik teknoloji ile üretildiğinden habersiz olarak, bu gıdaları tüketmektedir. Habersizler, çünkü ABD'de ne yazık ki hala GDO'lu gıdaların etiketlenmesini zorunlu kılan bir yasa bulunmamaktadır Barack Obama, seçim çalışmaları döneminde GDO'lu gıdaların etikette belirtilmesi ile ilgili yasa çıkartacağına söz verdiği halde, şimdiye kadar bu konuda bir gelişme olmamıştır.

GD-bitkilerin ekimi ve ürünlerinin pazarlanması ile ilgili ABD'de üç kuruluş görev yapmaktadır:
- FDA- Amerikan Sağlık Bakanlığı Gıda ve İlaç Dairesi
- USDA- Amerika Tarım Bakanlığı
- EPA - Çevre Koruma Ajansı

Kanada Hükümeti, Royal Society Kanada(Kanada Kraliyet Cemiyeti)'den mevcut ve gelecekte üretilecek biyoteknoloji ürünlerinin insan, hayvan ve çevreye ne gibi zararları olabileceğinin araştırılmasını ister. Bunun üzerine kendi üyeleri arasında bu konuda uzman yeterli bilim adamı olmadığından, söz konusu cemiyet, üyesi olmayan bilim insanlarını davet ederek, 15 kişilik bir heyet kurar ve konuyu incelettirir.
Yapılan araştırmaların sonucu, Kanada'nın Ottowa kentinde Şubat 2001'de bir toplantı ile tüm kamuoyuna açıklanır. Vardıkları sonuçlar şöyledir:

-Biyoteknlojik tarımsal ürünlerle ilgili federal yasaların öngördüğü temel yaklaşım, bilimsel açıdan sorumsuzcadır.
- Devlet, yeni teknolojilerin uygulanması ile oluşabilecek yan etkilere karşı toplumun korunacağına dair verdiği sözleri çiğnemiştir.
- Hükümetin elinde GD-gıdaların tümüyle zararsız olduğuna ilişkin kanıt yoktur.
-Federal yasamanın tüm aşamaları bağımsız bilim çevrelerince gözden geçirilerek, her örneğin 2 kez araştırılmasının sağlanması.
- Ticari gizlilik perdesi arkasına saklanmadan şirketler tarafından yapılan araştırmaların kamuoyu ile paylaşılması.
- Antibiyotik direnç genlerinin, işaret geni olarak kullanılmasının yasaklanması. Bu genler bakterilere geçerek, dirençli hastalıklara yol açabilimektedir.

Avrupa Birliği'nin GDO'ya Bakışı

AB, 1991'li yıllarda deli dana hastalığı ile Topluluk yurttaşlarının güvenini kaybetmiştir. Bu amaçla, 12 Eylül 2000 tarihinde, insan sağlığını en üst düzeyde koruyan yeni bir gıda güvenliği yönergesi çıkarılması kararlaştırılmıştır. Bu yönergenin nasıl olması gerektiğini "**Gıda Güvenliği İçin Beyaz Kitap"** da yayınlamıştır. Bu belge, risk analizinin, bağımsız bir Avrupa Gıda Güvenliği Kuruluşu tarafından yapılmasını öngörür. Risk değerlendirmesi ise, AB'nin en üst kurumlarından biri olan AB Komisyonu'na bırakılır.

Dr. Arpad Pusztai Olayı

Bilim dünyasının en kara sayfalarından biri, Arpad Pusztai vakasıdır. 1956 yılında KGB baskısı nedeniyle Macaristan'dan kaçan ve İngiltere'ye sığınan Arpad, 30 yıl İskoçya'nın Rowett Enstitüsü'nde görev yapmış dünyaca ünlü bir GD-gıda uzmanıdır.

Pusztai, 1998 yılına kadar 270'den fazla bilimsel eser yayınlamıştır. Arpad, 1995-1998 yılları arasında daha sonra Axis Genetic adını alacak olan Cambridge Agricultural Genetics Şirketi'nin geliştirdiği, tarla denemeleri Rothamsted'de yapılan bir **GD-patates** ile ilgili bazı araştırmalar yapmıştır. Bu patatese, kardelen çiçeğinden bir gen aktarılarak, kardelen lektini üretmesi sağlanmıştır. Arpad, önceki yıllarda kardelen lektininin, böcekleri zehirlediğini ancak memeli hayvanlara herhangi bir etkisinin olmadığını göstermiştir.

Pusztai'nin yaptığı araştırmada, sıçanlar 3 gruba ayrılmıştır. Bir grubu normal patates, ikinci grup GD-patates, üçüncü grup ise kardelen lektini, normal patatesle karıştırılarak yedirilmiştir. GD-patates ile beslenen hayvanların sindirim sistemlerinde ciddi hasar ve bağışıklık sistemlerinde bozukluk olduğu saptanmıştır. Oysa kardelen lektini karıştırılan normal patatesle beslenen sıçanlarda hiçbir olumsuzluk saptanmamıştır. Bu nedenle **GD-patates**le beslenen sıçanlarda gözlenen bozukluğun, kardelen lektininden kaynaklanmadığı, genetik değişim nedeniyle meydana geldiği sonucuna varmıştır.

Kendi bulgularına şaşıran Dr. Pusztai, 10 Ağustos 1998'de World in Action adındaki bir Tv. programına 2.5 dakikalık bir demeç verir. **GD-patates**le beslenen sıçanların büyümelerinin durduğunu, bağışıklık sistemlerinin bozulduğunu, karaciğer, kalp, beyin ve diğer organlarında küçülme görüldüğünü söyler. Ayrıca; "İmkan olsa hiç GD-besin tüketmem" ve "İnsanların kobay olarak kullanılmasını büyük bir haksızlık olarak görüyorum" demiştir.

Söyleşi akşam saatlerinde televizyonlarda yayınlandığında Enstitü Müdürü Prof. Philip James, Pusztai arayarak tebrik etmiştir. Ertesi sabah enstitü, basın açıklaması yaparak Pusztai'nin kaygılarını destekleyen çok sayıda kontrollü çalışmanın var olduğunu ifade eder. Aradan 48 saat geçer, Arpad Pusztai 30 yıldır çalıştığı enstitüden kovulur. Bütün çalışmalarına ve adı geçen araştırmanın sonuçlarına el konulur. Daha sonraki ifadelerden öğrenildiğine göre, işten atılmadan bir gün önce Tony Blair, öğleden önce ve öğleden sonra olmak üzere 2 kez enstitü müdürünü aramış. Daha sonra Monsanto Şirketi'nin etkisiyle, ABD Başkanı Clinton'un da enstitü müdürünü aradığı söylenmiştir.

Elinden alınan tüm bilimsel sonuçların yanı sıra Arpad'ın, gazeteciler ve enstitü çalışanlarıyla konuşması yasaklanmıştır. Fakat Dr. Pusztai, başka bilim insanlarıyla temasa geçmeye devam etti ve Şubat 1999'da 13 ülkeden 30 bilim insanı Dr. Pusztai'ye destek verdi.

Bugün Dr. Arpad, dünyanın her yerinde çeşitli üniversitelerde misafir öğretim üyesi olarak ders vermektedir. Ayrıca Dr. Puzstai çok saygın Whistelbblower Ödülü'ne layık görülmüştür. Bu ödül, uluslar arası nükleer silah karşıtı hukukçular derneğinin Almanya şubesi ve Alman Bilim İnsanları Birliği tarafından verilmektedir.

GD-Bitkilerin Çevre Sağlığına Zararları

GD-tohumlarla yapılan tarım, insan ve hayvan sağlığını olumsuz yönde etkilediği gibi, çevre sağlığını da olumsuz yönde etkilemektedir.

Bt-toksinlerinin Zehirlenmek İstenen Canlılardan Başka Canlılara da Zarar Vermesi

Bt-toksin içeren **GD-mısır** polenleri, ekildiği tarladan 2 km ötedeki kelebeklere bile zarar vermektedir. Sürüngenler, kuşlar, böceklerle beslenen kemirgenler için çok önemli besin kaynağı olan un kurdu da, **glifosat**tan zarar görmektedir. **Glofosat**ın bulunduğu ortamlarda, kırmızı yanaklı su kaplumbağası ya da Singapur kaplumbağası olarak bilinen canlının yumurtaları küçük kalmaktadır. **Bt-toksinler**, bitki kökleri, polen ve dökülen yapraklarla toprağa bulaşmaktadır. Dört yıl sonra bile bu toksinler toprakta saptanmaktadır.

Daha önce **Cryl-Ab toksini**ni içeren **GD-tohum** ekilen tarlalara, sonraki yıl, ekilen fesleğen, havuç, lahana, marul, bezelye, turp, taze fasulye, soya fasulyesinde aynı toksin saptanmıştır.

Bioçeşitliliğin Zarar Görmesi

1970-2003 yılları arasında 33 yıl içinde omurgalı hayvan türlerinin %33'ünün soyu tükenmiştir. Bu gelişmenin sorumlusu olarak da insan görülmektedir. WWF'in dediği gibi:

"İnsanın ayak izi doğaya büyük geliyor."

Uluslararası Doğayı Koruma Birliği'nin verilerine göre, 8 kuş cinsinden birinin, 4 memeli hayvan cinsinden birinin, 4 çam ağacından birinin, 3 kurbağa cinsinden birinin, 7 deniz kaplumbağası cinsinden 6'sının, balıkların da soyunun tükenmesi söz konusudur. Her saniye, futbol sahası kadar yağmur ormanı yok olmaktadır. Son iki yılda açlık sınırının altında yaşayan insanların, 800 milyondan, 1 milyara çıkması, bunun en somut kanıtıdır.

Toprağın Zarar Görmesi

Toprak, sadece kum ve kilden oluşan bir yapı değildir. Toprağı toprak yapan içindeki canlılardır. İşte bu şekilde bitkinin yetişebilmesi için gerekli tüm besinlerin kaynağı toprakta bulunmaktadır. Bir gram toprakta, yaklaşık 600 milyon bakteri, 400 milyon maya, 100 bin yosun hücresi vardır. Bir hektar tarım arazisinde en üst 15 cm kalınlığındaki katmanında, 20 bin kg mikroorganizma vardır.

Kaynak: Prof. Dr. Kenan Demirkol, Gdo: Çağdaş Esaret**,** Kaynak Yy, İstanbul, Mayıs, 2010

TARIMDA TARİHİ KARAR: ZEHİR TACİRİ MONSANTO'YA (BAYER) TÜRKİYE'DEN BÜYÜK ŞOK!

09.10.2020-yeniakit

Ankara 18. İdare Mahkemesi tarihi bir karara imza attı. Dünya zehir devi Monsanto/Bayer'in ürettiği “glifosat” etken maddeli RounDup adlı zehri yasaklanabilir.

Türk mahkemesi zehir taciri Monsanto için önemli bir karar verdi. İzmirli Avukat Senih Özay’ın Tarım ve Orman Bakanlığına karşı açtığı davada kritik bir karar çıktı. Ankara 18. İdare Mahkemesi, dünya devi Monsanto firmasının ürettiği “glifosat” isimli kimyasal maddenin tarım ilacı olarak kullanmasının yasaklanması başvurusunun reddedilmesi kararını iptal etti.

#2

Mahkeme kararında şu ifadeler yer verildi: “Mevzuat gereğince oluşturulması gereken komisyonlarda risk değerlendirmesi yapılmadığı gibi tarım ilaçlarının kullanımına izin verilmesinde yeterli inceleme ve araştırma yapıldığı yönünde laboratuvar değerlendirmelerinin bulunmadığı görüldüğünden, bu yönüyle eksik incelemeyle tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.”

#3

Yaygın şekilde ve kontrolsüz biçimde kullanılan tarım ilaçlarının insan sağlığına verdiği zararlar her geçen gün artıyor. İzmirli Avukat Senih Özay, tarım ilacının yasaklanması için açtığı davada karar verildi. Özay, bu konuda dünya devi Monsatta firmasına karşı büyük bir hukuk zaferi kazandı.

#4

Özay’ın Ankara 18. İdare Mahkemesi’nde Tarım ve Orman Bakanlığına karşı açtığı dava sonuçlandı. Davada, Monsanto firmasının ürettiği “glifosat” isimli kimyasal maddenin tarım ilacı olarak kullanmasının yasaklanması başvurusunun reddedilmesi kararını iptal etti.

#5

Risk Değerlendirilmesi Yapılmamış - Mankeme kararında şu ifadelerde bulundu: "mevzuatın incelenmesinden, çevre ve insan sağlığının korunması için gerekli tedbirlerin alınmasının devletin ödevleri arasında yer aldığı, zararlı organizmalar ile mücadelede kullanılacak faydalı organizmaları üretenlerin, ithalatını yapanların, piyasaya arz edenlerin ve kullananların Bakanlıkça belirlenen esaslara uymak zorunda olduğu, bitki koruma ürünleri, ziraat mühendisleri, kimya mühendisleri veya kimyagerlerin sorumluluğunda üretildiği ve bu ürünlerin kalite kontrolünün, Bakanlık tarafından uygun görülen laboratuvarlarda yapılacağı, kullanılmasına izin verilecek ürünler hakkında, kurulacak komisyonlardan, bağımsız, tarafsız, şeffaf ve bilimsel esaslara göre risk değerlendirmesi yapılması gerektiği, risk değerlendirmesinin tavsiye niteliğinde olduğu anlaşılmaktadır. "

#6

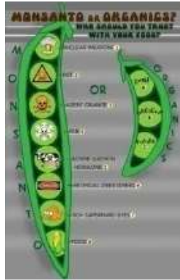
"Bu durumda; alınan kurum görüşlerinden, dünyada kullanımına izin verilen glifosat içerikli tarım ilaçlarının kimi ülkelerde riskli bulunarak yasaklandığı, ancak zararları konusunda bilimsel olarak net bir çalışmanın bulunmadığı görülmekte ise de; idare tarafından, glifosat içerikli tarım ilaçlarının Avrupa Birliği müktesebatı esas alınmak suretiyle kullanımına izin verildiği, mevzuat gereğince oluşturulması gereken komisyonlarda risk değerlendirmesi yapılmadığı gibi tarım ilaçlarının kullanımına izin verilmesinde yeterli inceleme ve araştırma yapıldığı yönünde laboratuvar değerlendirmelerinin bulunmadığı görüldüğünden, bu yönüyle eksik incelemeyle tesis edilen dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varılmıştır. Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin iptaline oybirliğiyle karar verildi"

Herkes, Sağlıklı Ve Dengeli Bir Çevrede Yaşama Hakkına Sahiptir - Mahkeme kararında ayrıca şu önemli tespitler de yer aldı: "Dava; glifosat isimli kanserojen madde barındırdığı iddia olunan ilaçların lisanslarının ve ruhsatlarının iptal edilmesi, piyasadan toplatılması glifosat isimli kimyasal maddenin tarım ilaçlarının üretiminde kullanılmasının yasaklanması talebiyle davalı idareye yapılan başvurunun zımnen reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır."

"Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının, "Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması başlıklı 56.maddesinde; "Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir. Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir."

#9

"Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler. Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir."

#10

Monsanto Nedir? - Ziraat Mühendisleri Odası ve GDO'ya Hayır Platformu tarafından Monsanto şirketi şöyle tanımlanmaktadır: Dünya üzerinde canlı yaşamını ya da ekolojiyi tehdit eden ya da yıkıma uğratan ne kadar tehlikeli ve ölümcül unsur varsa, bunların büyük kısmından tarım, ilaç ve tohum tekelleri sorumludur. Bunlardan biri de Monsanto'dur.

#11

Amerikan menşeli çok uluslu bir şirket olan Monsanto 1901 yılında kurulmuştur. İlk ticari faaliyeti, 1903`de Coca Cola için üretilen yapay tatlandırıcı olan Sakarin ile başlamıştır. Sakarin sağlık örgütleri tarafından kanserojen bir madde olarak nitelendirilmektedir.

#12

1920`lerin başlarında Monsanto, Poliklorlanmış bifeniller (PCB)`in üretimine başlamıştır. Bundan 50 yıl sonra canlı sağlığına aşırı zararı saptanmış olan bu kimyasal ABD`de 1979`da yasaklanmıştır.

#13

ABD`deki PCB üretimini durduran Monsanto diğer ülkelerde bunların üretimine ve dünyayı zehirlemeye devam etmiştir. Ne zamana kadar? Kalıcı Organik Kirleticilerin tamamen yasaklandığı 2001`deki Stockholm Sözleşmesine kadar.

#14

Günümüzde halen bazı insanların kan tahlillerinde kansere neden olan bu bileşiğin kalıntılarına rastlanabilmektedir. Monsanto, 1941`de, gıda ürünlerinin de ambalajı olarak kullanılan sentetik polistiren (polystyrene) üretimine başlamıştır. Günümüzde strafor olarak adlandırılan maddelerin atıkları Amerikan Çevre Koruma Ajansı (EPA) tarafından 1980`de yayınlanan en zararlı atıklar listesinde yer almaktadır.

#15

1943-45 yılları arasında ise Monsanto merkezi araştırma departmanı, radyoaktif plutonyum saflaştırma, üretim ve nükleer silah yapım projesi olan Manhattan Projesinde yer almıştır. Yani dünyada üretilen ve kullanılan atom bombasının yapımında da katkı sahibidir.

#16

1944`de "İnsanlar ve hayvanlar için çok güvenilir" diye reklamları yapılan DDT`nin ilk üreticisi Monsanto`dur. Sıtmayı önlemek için çıkartılan bu zehir, dünyanın hemen hemen her

yerinde tarımda böcek öldürücüsü olarak yıllarca kullanılmıştır. Daha sonra çevre ve canlı sağlığına verdiği zarar nedeniyle 1972`de yasaklanmıştır.

#17

İnsan ve hayvanların yağ dokularında biriken ve kansere neden olan DDT'nin kalıntılarına bugün bile insan ve hayvan kanlarında rastlamak mümkündür. 1945`te Monsanto, tarım ilacı olarak geliştirdiği 2,4,5-T isimli ot öldürücünün Dioxin maddesini üretmiştir. Dioksin; kalp, karaciğer hastalıkları, üreme ve gelişme bozukluklarına yol açan çok toksik bir kimyasal maddedir

#18

Dünyayı zehirleyen Monsanto'nun bu ürününü de tehlikeli bulunmuştur. Çok küçük miktarlarda bile çevre ve vücutta biriken dioksin, 1997`de Dünya Sağlık Örgütü tarafından kanserojen olarak sınıflandırılmıştır.

#19

Monsanto 1955`de ilk petrol bazlı gübreyi üretmiştir. 1960`larda başlayan Yeşil Devrim`in önemli girdilerinden olan bu kimyasal gübreler, günümüzde hala tartışma konusu olan toprak mikroorganizmalarının yok edilişi ve toprağın bir anlamda sterilize olmasında, toprağın fiziksel ve kimyasal yapısının bozulmasında önemli rol oynamaktadırlar.

#20

1960`ların başında Monsanto, Vietnam savaşında ormanların yok edilmesi için Amerikan ordusu tarafından kullanılan Agent Orange denilen zehirin 2 üreticisinden biri olmuştur. 1965`te başlayıp 1973`te biten savaşta ABD 75 bin tonun üzerinde Agent Orange kullanmıştır. Ekolojik tahribatın büyüklüğünün yanı sıra bu zehir nedeniyle 400.000 kişinin öldüğü, yarım milyon çocuğun sakat doğduğu açıklanmıştır.

#21

1970`lerin başında Monsanto'nun Tarım Kimyasalları Bölümü, ot öldürücüler üzerine odaklanarak Glifosat etkin maddeli RoundUp isimli tarım ilacını geliştirmişlerdir. Toprağı, yer altı ve yerüstü sularını hatta havayı zehirleyen bu kimyasalın insan ve hayvanlarda kanser başta olmak üzere, kısırlık ve ölümlü erken doğumlara neden olduğu saptanmıştır. RoundUp

Ready, yani ot öldürücülere direnç kazandırılmış GDO'lu tarım ürünleri arttıkça bu kimyasalın kullanımı da katlanarak artmıştır.

#22

Normal şekerden 200 kat daha tatlı ve kalorisi yüksek olan yapay tatlandırıcı Aspartam 1965`te keşfedilmiş, fakat bunu üreten şirket Aspartamın canlı sağlığı üzerindeki olumsuz etkileri savıyla yaygın kullanımını sağlayamamıştır. Çeşitli oyunlar ile ancak 1983`te onay alan ürüne 1985`te Monsanto sahip olur ve NutraSweet şirketi ve ticari ismiyle şekerli tüm ürünlerde kullanılmaya başlanır.

#23

Aspartamın insan vücuduna girince hem bir kanserojene, hem sinir sistemi üzerinde zararlı etkileri olan bir zehire, hem de sinir hücrelerini öldüren toksik maddeye dönüştüğü yönünde bilimsel araştırma sonuçları vardır. Monsanto, 2000 yılında NutraSweet şirketini satmıştır.

#24

Sığır büyüme hormonu olarak adlandırılan rBGH hormonu yine Monsanto tarafından geliştirilmiş bir biyoteknoloji ürünüdür. Sığırlarda süt verimini arttırmak için üretilen bu yapay hormonun onayı, 1993`te 30 fare ile 90 günlük bir araştırmanın sonucuna göre alınmıştır.

#25

Posilac ticari ismiyle satılan bu hormonun potansiyel bir kanser zararlısı olduğu, 1998`de bazı bilim insanlarınca kanıtlanmıştır. Posilac hayvanların sağlığını bozduğu gibi, elde edilen süt de insanlarda meme, ilik ve prostat kanserine yol açabildiği için Kanada, Avustralya, Japonya ve Avrupa Birliği de dahil olmak üzere 27 ülkede yasaklanmıştır. Monsanto, Posilac`ı 2008 yılında başka bir şirkete satmıştır.

#26

Kirletici ve zehirli ürünlerini "Güvenilir ürünler" iddiası ile pazarlayan Monsanto, bu kez de 1996`da tarımsal biyoteknoloji ile yarattığı GDO`lu soya ve pamuğunu dünyaya tanıtmıştır. Bu ürünleri GDO'lu mısır ve kanola takip etmiştir. Her zaman söylediği gibi bu ürünler de

yine "güvenilir" ve "GDO‘suz ürünler ile aynı besin değerlerine sahip sağlıklı ürünlerdir; hem ekoloji hem de sağlık açısından yıkım yaratan tarım kimyasallarının kullanımını azaltacaklardır".

#27

Yaklaşık 110 yıldır ürettiği ürünler için söylediği gerçek dışı beyanlarını bu sefer de GDO‘lu ürünler için tekrarlamaktadır. GDOlu ürünler nedeniyle bugün tarım kimyasalı, özellikle de herbisit (ot öldürücü) kullanımı azalmamış, denilenin aksine katlanarak artmıştır. Toprak, yer altı ve yer üstü suları, hava, insan, hayvan ve böcekler bu tarım kimyasalları ile kirlenmekte, zehirlenmektedir.

#28

Bağımsız kurumlar ve üniversiteler tarafından yapılan bilimsel araştırmalar, GDO‘lu ürünlerin canlılar için ölümcül riskler taşıdığını ispat etmiştir. Tarım ilacı pazarı 2011 yılında % 15 oranında artış göstererek 44 milyar dolara ulaşmıştır. Monsanto yaklaşık 3,2 milyar dolarlık cirosu ile pazarın %7,4`üne hakimdir. Pazarın %95`ini elinde tutan 10 çokuluslu şirket içerisinde Monsanto, dünya sıralamasında 5. sırada gelmektedir.

#29

Küresel tohum pazarında ise Monsanto tartışmasız lider pozisyonundadır. Çokuluslu 10 şirket yaklaşık 26 milyar dolarlık ciro ile küresel tohum pazarının %75`ine hakimdir. Yaklaşık 35 milyar dolar ciroya ulaşan küresel tohum pazarında Monsanto 9 milyar dolarlık cirosu ile küresel tohum pazarın % 26`sını elinde tutmaktadır. Aynı zamanda Monsanto, dünyada GDO‘lu tohum pazarının da yaklaşık % 90‘ına hükmetmektedir.

#30

Monsanto ürünlerinin canlı sağlığı üzerine yaşamsal risklerinin, patentler ve biyolojik çeşitlilik de dahil olmak üzere her türlü ekolojik tehdidin dünya genelinde tartışıldığı günümüzde, dünya halkları Monsanto‘ya karşı bir mücadele başlatmışlardır.

1 KALORİ ÜRETMEK İÇİN 10 KALORİ HARCANIYOR- DİZİ:GDO MESELESİ – 1
Cenk Çalık- 30 Aralık 2021, Perşembe-yeniasya

- Sadece bir kutu 270 kalorilik mısır üretebilmek için birçok tarım makinesinin çalışmasında kullanılan enerji, sentetik gübreler ve ürüne tatbik edilen böcek ilaçlarında bulunan enerji de dahil olmak üzere neredeyse 2790'a varan kalori kullanılır.
- Böylece Amerikan çiftçisi, her bir kalori üretmek için süreç içinde on kalori tüketir. Bu misal tabiatı nasıl akılsızca tahrip ettiğimizi gösterir. Her bir kalori uğruna on katlık tabiatın tahribatı yoruma gerek bırakmıyor…

Çevre Yönünden: GDO
Kızılderili şef Seattle: "Son ağaç kesildiğinde, son nehir kuruduğunda beyaz adam paranın yenmediğini anlayacak." diyordu. Ne kadar haklı değil mi? Hoyratça tabiatı tüketiyoruz. Tabiatın bize emanet olduğunu unutup sahibi olduğumuzu zannediyoruz. Bu tavrımızla çöküşümüzü hızlandırdığımızın farkına varmıyoruz.

Biyoçeşitlilik, Rabbimizin ihsanıdır
Rabbimiz bir milyondan fazla bitki yaratarak istifademize sunmuş. Bunların yüz binden fazlası tıbbî bitkidir. İnsanoğlu beş yüz bin kadarına isim vermiş. En az elli bin bitki dünyanın çeşitli yerlerinde insanlar tarafından yenilebiliyor. Yedi binden fazla tür ise insanlar tarafından ekilip hem yeniliyor, hem de bunların ticareti yapılıyor. Bu rakamlara her bir türün alt türlerini de eklediğimizde akıllara durgunluk verecek çeşitliliğe ulaşırız. Meselâ Papua Yeni Gine'de tarımı yapılan patates türü 5 binden fazla. Papatyanın binlerce alt türü var. Bir zamanlar sadece Amerika Kıt'asında yaklaşık 8 bin tür elma üretilirdi. Yalnızca Çin'de 10 binden fazla buğday türü tesbit edildi. Pirincin ve üzümün farklı türlerinin sayısı ise on binlerle ifade ediliyor. Yalnızca pirincin 100 binden fazla çeşidi söz konusu. Patatesin 20 bin, üzümün ise 15 binden fazla çeşidi var.

Ancak günümüzde çeşitliliği ifade eden bütün bu rakamlar sanayileşmeyle birlikte manasını yitirdi. Endüstrileşme sonrasında birçok hayvan ve bitki türünü yok ettik. FAO'nun 1996'da yüz elli ülkeden topladığı verilere dayanarak hazırladığı rapora göre, dünyada biyolojik çeşitliliğin yüzde yetmiş beşinin kaybolduğu ifade ediliyor. Yani her 4 canlı türünden 3'ü artık yok. Kalan biri de GDO ve endüstri kıskacında yaşama savaşı veriyor.

Yeşil Çöller!
Terminatör gen eklenmiş bir GDO'lu ürünün temasa geçtiği canlının genlerini değiştirerek kendine dönüştürmesi, tarım alanlarının "monokültür" yani az veya tek çeşitli hale gelmesine sebep olur.

Bu durumu Prof. Ignacio Chapela şöyle özetliyor: "Kendimizi, değişik hiçbir şey göremediğimiz yeşil çöllerde bulma ihtimalimiz yüksek. Çevre yeşil kalmaya devam edecektir. Fakat içten içe başkalaşarak… Bu monokültür, çevresini parçalamaya başladığında, bunun sonuçları çok ağır olacaktır."

Reklâmlarda bize gösterilenler hakikatten çok farklı. Günümüzde tarım, pastoral manzaralı çiftliklerde değil, bir çeşit fabrikaya dönüşmüş arazilerde yapılıyor. Manzara hâlâ yeşil, ancak gördüğümüz bu manzara geleneksel tarımın yüksek ürün çeşitliliğini barındıran tarlalarından değil, monokültür tarımın yeşil çöllerinden oluşuyor.

Genetiği değiştirilmiş on yedi farklı bitki olmasına karşın, bunlardan yalnız dördü dünyada GDO'lu tarım yapılan ekim alanlarının yaklaşık yüzde doksan dokuzunu işgal eder. Bu dört bitki; soya fasulyesi, mısır, pamuk ve kanoladır.

ABD'de, Arjantin'de ve Brezilya'da GDO'lu üretim toplam üretimin yüzde seksenini karşılar. ABD soya fasulyesinin yüzde doksan birini, mısırın yüzde seksen beşini, pamuğun yüzde seksen yedisini GDO'lu tohumlarla üretmiştir. Bu arada tek başına ABD'nin, dünya GDO üretiminin yarısını karşıladığını hatırlatmış olalım.

Tabiat Tahribatının Yeni Adı: Biyodizel
Monokültürün ağır sonuçlarının en başta gelenlerinden biri, belli tarım ürünlerinin belli bölgelerde yoğunlaşması sebebiyle araya taşıma mesafelerinin girmesi ve bu mesafelerin giderek artmasıdır. Hem nakil mesafelerinin, hem de tarlada mekanizasyonun artması sebebiyle tarım da petrole bağımlı hale gelir.

Petrole olan bağımlılığı azaltmak için son yıllarda Batılı ülkelerin biyodizeli ön planı çıkartmaları tam bir çevre felâketine sebep olmaktadır. Zira çiftçinin kendi imkânlarıyla biyodizel ihtiyacını karşılaması mümkün değildir. Eğer ifade ettikleri gibi benzin ve dizel ihtiyacı tamamen bitkilerden karşılanacak olsaydı ABD yüzölçümünün yüzde otuz sekizinin mısır üretimine, yaklaşık 2,5 katının ise soya üretimine ayrılması gerekirdi. ABD'nin ve Avrupa ülkelerinin bütün bunları kendi gıda sistemlerini altüst etmeden uygulayamayacakları ortada. Bu durumda ortada tek çare kalıyor: Üçüncü dünya ülkelerinin gıda sistemlerini yerle bir etmek.

Bu amaçla da özellikle Endonezya ve Malezya, Avrupa biyodizel pazarının yüzde yirmisini karşılayacak düzeye ulaşmak için palmiye dikimini arttırıyor. Endonezya'da palmiye ekimi

sebebiyle kaybedilen orman alanı 2020 yılında 16.5 milyon hektara ulaştı. Bu rakam, İngiltere büyüklüğünde bir alana tekabül ediyor. Dünyada palmiye yağı üretiminde birinci olan Malezya'da tropikal ormanların yüzde seksen yedisi kaybedildi. Her yıl orman varlığında yüzde yedilik bir kayıpla ormanlar tarıma açılmaya devam ediliyor. Korkunç boyutlara ulaşan bu kayıplar aslında, geçici kazanç için vicdanların nasıl sukut ettiğini göstermesi açısından ibretliktir.

Ayrıca; yakıt üretimi için yapılan endüstriyel tarım, petrol kökenli sentetik gübrelerin kullanımını daha da arttırıyor. Bu tür gübrelerin tüketimi dünyadaki biyolojik azot miktarının artmasına yol açıyor. Bu durum, küresel ısınma açısından karbondioksitten üç yüz kat daha tehlikeli bir sera gazı olan nitrat oksidin yayılmasına yol açıyor. Bir litre etanol üretmek için üç ila beş litre arasında temiz su kullanıldığını, on üç litre suyun da kirletildiğini unutmamak gerek.

1 kalori için 10 kalori harcamak!..

Sadece bir kutu 270 kalorilik mısır üretebilmek için birçok tarım makinesinin çalışmasında kullanılan enerji, sentetik gübreler ve ürüne tatbik edilen böcek ilâçlarında bulunan enerji de dahil olmak üzere neredeyse 2790'a varan kalori kullanılır. Böylece Amerikan çiftçisi, her bir kalori üretmek için süreç içinde on kalori tüketir. Bu misal tabiatı nasıl akılsızca tahrip ettiğimizi gösterir. Her bir kalori uğruna on katlık tabiatın tahribatı yoruma gerek bırakmıyor…

Besleyici maddelerini kaybederek zaten fakirleşmiş olan toprak, tarım ilâçları yüzünden kimyasal olarak da kirlenmeye başladı. Topraktaki kirlenme sulara sızdı. Toprakta erozyon, verim kayıpları, tuzlaşma, alkalileşme gibi sorunlar yaşanmaya başladı.

"Zararlı Böcekler!"

Zararlı böceklerden ve yabanî otlardan korunma gerekçesiyle atılan; bunlara maruz kalan, insan dahil bütün canlı türleri için öldürücü etkiye sahip tarımsal ilâçların yahut genlerin içine yerleştirilen öldürücü zehirlerin tesiriyle büyük ya da küçük mutasyonlar meydana gelmektedir. Bunun neticesinde, beklenmedik ve kontrol edilemez canlıların ortamda artması büyük bir çevresel felâkete sebep olmaktadır.

"Zararlı böcekler!"den bahsetmişken üzerinde biraz durmamız gerekir. "Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri boşuna yaratmadık. Bu inkâr edenlerin zannıdır..." (Sad Sûresi 27. âyet) mealli âyet-i kerîmede ifadelendirildiği üzere, "zararlı" olarak nitelendirilen hiçbir canlıya atfedilen bu tanımlama kabul edilmemelidir. Büyük-küçük her bir masnu, tabiî dengenin kusursuz işleyişinde vazgeçilmez bir fonksiyona sahiptir. "Zararlı" yaftası yapıştırılan bu canlıların fazlalığı, bu tür kimyasallarla ortadan kaldırılan diğer canlı türlerinin eksikliğinden veya yokluğundan kaynaklanır. Tarlalarını süneden korumak isteyen bir ülkenin yapması gereken ilâçlama değil, kekliklerin ve güvercinlerin o ülkede rahat yaşamasını sağlayacak tedbirler almaktır.

Sığ ve maddeci bir anlayış dayatılıyor. Zira zararlı olarak lanse edilen bu böceklerin zehirli ilâçları yiyerek yok olması, zincirleme felâketlere sebep olur. Besin zincirinde bu böcekleri

yiyen başka canlılar olduğu düşünüldüğünde felâketin ulaşabileceği boyutlar daha iyi anlaşılır.

Monsanto Yine Başrolde!
Daha fazla tarım ilâcı kullanılarak nasıl daha az verim alındığına soyadan örnek verebiliriz. GDO'lu soyanın sahibi Monsanto, (Bu ismi okuyunca şaşırmadığınızı tahmin ediyorum) Arjantinli çiftçilere kendi soyalarının tabiî soya türünden daha az kimyasala ihtiyaç duyduğu konusunda garanti verir. Yine Monsanto'ya ait Roundup Max adlı tarım ilâcının (GDO'lu tohum satanın ilâç da satacağını tahmin edersiniz) yeterli olacağı vaadinde bulunulur. Devamını Engdahl'dan dinleyelim: "Sonuç olumlu olmaktan çok uzaktır. Söylenenin aksine, kimyasal ilâç ihtiyacı normalin üç katına çıkmış, glifosat kullanımı % 72 artmış ve vaat edilen verimden % 5-15 arasında daha az verim elde edildiği gözlenmiştir." ("Üç tür yalan vardır: yalanlar, menfur yalanlar, Monsanto yalanları." sözünü hatırlayalım).

ŞİRKETLER KAZANIRKEN, İNSANLIK KAYBEDİYOR- GDO MESELESİ – 2

Cenk Çalık- 31 Aralık 2021, Cuma- yeniasya

Zehirlenme sürecinden kârlı çıkan; tohumu, kimyasal ilacı ve gübreyi satan şirketler oluyor. Elde edilen kazanç tohum, ilaç ve gıda firmaları tarafından paylaşılıyor. Çiftçinin yanına kâr kalan, toprağın tüketilmesi ve zehirlenmesi. Tüketicinin yanına kar kalansa; pahalı, sağlıksız ve tatsız tuzsuz gıdaları tüketmeye mahkûm olmak...

Çevre Yönünden: GDO
Türkiye ve ABD
Görüldüğü gibi verim artışı ve daha az tarım ilâcı kullanıldığı iddialarının, hakikati yansıtan bir yanı yok. 1996 ve 2008 yılları arasında en fazla GDO tarımı yapılan ürünleri kıyaslamak fikir verecektir. Mısır verim artışı Türkiye'de yüzde doksan sekiz iken ABD'de yüzde yirmi bir olarak gerçekleşmiştir. Soya verimi Türkiye'de yüzde elli iken ABD'de yüzde altı olmuştur. Kanola verimi Türkiye'de yüzde yirmi iken ABD'de yüzde dokuz olmuştur. Pamuk verimi ise Türkiye'de yüzde otuz bir iken ABD'de yüzde dokuzda kalmıştır. Dünyanın en büyük GDO üreticisi olan ABD'nin en fazla tarımı yapılan ürünlerde durumu aslında yoruma gerek bırakmıyor.

Glifosatlar!
Tarım ilâçları, iddia edilenin aksine her geçen gün daha fazla kullanılmaktadır. Özellikle son yıllarda kullanımı artan glifosat adlı herbisit (yabancı ot öldürücü zehir) bunda başrol oynamaktadır. Son 10-12 yıllık süreçte kullanımı ortalama on yedi kat artış göstermiştir.

1996-2008 yılları arasında sadece ABD'de glifosat etken maddeli herbisit kullanımı 173500 ton artmıştır.

Yeraltı Suları ve Akarsular!

Yüksek miktarda kullanımın menfi tesiri ürünle kısıtlı değildir. Yeraltı suyuna ve akarsulara bulaşarak kirlenmelerine sebep olur. Öyle ki bu zehirler birçok ülkenin içme suyuna dahi bulaşmıştır. Suda çok iyi çözünen bir zehir olduğundan dolayı suda yaşayan canlılar için de büyük bir tehlike arz etmektedir. Meselâ 572 ppm (milyonda bir) dozda glifosatın, pasifik kurbağası yavrularını yüzde seksen oranında öldürdüğü belirlenmiştir.

Milyarlarca Canlının Evi: Toprak

Toprak ve toprakta yaşayan canlılar da ciddî zarar görür. Bir gram toprakta yaklaşık 600 milyon bakteri, 400 milyon maya, 100 bin yosun hücresi vardır. Bir hektar tarım arazisinin en üst 15 cm kalınlığındaki katmanında 20 bin kilogram mikroorganizma vardır; buna ek olarak 370 kilogram tek hücreli canlı, 50 kilogram ipliksi solucan, 10 kilogram kuyruklu sıçanlar, 15 kilo halkalı solucanlar, 50 kilogram kırkayak, 17 kilogram böcek ve örümcek, 40 kilogram yumuşakça ve inanması güç, fakat 4000 kilogram solucan bulunur.

Görüldüğü gibi toprak sadece kumdan ve kilden oluşan bir yapı değildir. Milyarlarca canlıya ev sahipliği yapar. Bu canlılar nem-sıcaklık-havalanma dengesinin sağlanması, organik maddelerin ayrıştırılması ve bağlanması, havada bulunan azotun bitki köklerinde çözünebilir azot bileşikleri haline getirilmesi gibi çok sayıda vazifeyi ifa eder. Tarım ilâcı kullanımı, bunların çoğunun ölümüne yol açarak bu vazifelerin akim kalmasına sebep olur. Canlılığı yok olan toprağın zehir deposuna dönerek çevreye ve insanlara şifa yerine zehir saçması kaçınılmaz olacaktır.

Kuşlar ve Balıklar

İngiltere'de yapılan bir incelemede glufosinat, glifosat ihtiva eden bitki ilâçlarının yaygın kullanımının tarla kuşlarının sayısında ciddî bir düşüşe sebep olduğu tesbit edilir. Aynı

şekilde poliklorine bifenillerin (PCB) Haşiye 1 de ağır beyin hasarlarına, doğuştan özürlere ve kansere yol açtığı ispatlanmıştır.

Turuncu Madde, Dioksinler..!

GDO şirketleri; yalanlarını gizleyebilmek için çoğu zaman üst düzey devlet yöneticilerini satın alıp müteahhitler, aracılar gibi çok sayıda insana rüşvet vermek zorunda kalıyor. İngiltere'de yaşanan hadise bu durumu özetler mahiyettedir. 2007 yılında İngiliz araştırmacılar, İngiltere hükümetine ait bazı belgeleri ve delilleri açığa çıkarır. Buna göre Monsanto; 'turuncu madde' Haşiye 2 türevleri, dioksinler Haşiye 3 ve PCB'ler dahil olmak üzere yaklaşık 67 çeşit kimyasalı, kimyasal atık alma yetkisi bulunmayan Güney Galler'deki geçirgen bir çukura yasadışı yollarla boşalttı ve 30 yıl sonra yeraltı kaynakları ile atmosferi kirletti.

Bu durumu İngiliz The Guardian gazetesi editörü John Vidal, "Monsanto, zehirli atıklarını İngiltere'ye boşalttı." başlıklı haberinde şu şekilde özetliyor: "Ürettiği kimyasalların yaban hayatına ve insanlara zararlı olabileceğini bilmesine karşın, Monsanto'nun binlerce ton çok zehirli atığı İngiliz dolum sahalarına dökmeleri karşılığında müteahhitlere para ödediğinin belgelerine erişildi."

Bu vak'a; şirketlerin para kazanmak uğruna insanları, hayvanları, bitkileri ve çevreyi zehirlemekten çekinmediklerini açıkça gösterir. 2018 yılı rakamlarına göre 3.8 milyon ton pestisit üretimi yapılmış. Sektörün hacmi 58 milyar doları geçmiş durumda. Aslında bu rakamlar, gün yüzüne çıkmayan skandalların nasıl gizlendiğini de ortaya koyuyor.

Zehir Çöplüğü: Afrika

Küresel güçlerin özellikle Afrika Kıt'asını, zehirli atıklarını gömeceği bir depo olarak gördüğü bilinmektedir. Bu durumu, Afrika Katolik Kilisesi Piskoposlar Meclisi'nin açılışındaki konuşmasında Papa 16. Benedict: "Avrupa'nın materyalizmi ve kötü ahlâkı, dünyanın en fakir kıt'asını adeta 'zehirli maddelerin çöplüğüne' çevirdi." itirafıyla gündeme taşımıştı.

Serseri Devlet: Amerika

Bu ahlâksızlığın her şartta ve durumda geçerli olduğunu yaşanan hadiseler doğruluyor.

Ünlü yazar Prof. Chomsky, "serseri devlet" olarak tanımladığı ABD'nin 'turuncu madde' kullanımı hakkında şu tarihi notu düşüyor:

“Birçok Vietnamlı için, geleceğe bakışı gölgelemeye devam ediyor; bu yara ‘turuncu madde’ tartışması…”

BBC muhabiri, Amerikan uçaklarının muazzam miktarlarda güçlü tarım ilâçlarıyla yüklendiğini; bu dev operasyonun amacının, hem Vietnam tarlalarını, hem de ormanları yok etmek olduğunu söylüyordu: “İki uçak geldi ve kimyasal maddeyi püskürttü etrafa. Sis basmış gibiydi adeta. Çok keskin bir kokusu vardı; o kadar keskindi ki gözlerimiz yaşardı, burunlarımız aktı. Bazı yoldaşlar kan tükürdü ve kustu. Üzerimizdeki giysiler eriyiverdi. Uçakların bu maddeyi püskürtmesine 5 kez şahit oldum. Bazen çift halinde geliyorlardı. Püskürttükleri malzeme sarı renkte bir duman gibiydi. Bu duman önce ağaçları sarıyor, sonra yere çöküyordu. 5 gün ila 1 hafta sonra hâlâ ağaçlık kalan yerler varsa, uçaklar geri gelip buralara da o maddeden püskürtüyordu. Yeraltı sığınaklarına saklandık, ama duman oralara da sızdı. Nefes alamaz hale geldiğimizden, sığınaktan çıkmak zorunda kaldık. Ne yazık ki, bu şartlara uygun donanımımız yoktu. Ben birinci kez bu maddeye maruz kaldığımda ishal oldum; ikincisinde ise bayıldım.”

The Organic Center’ın ABD’de yaptığı bir araştırma, bu tür yüksek tehlikeli kimyasalların yanı sıra benzer diğer tarım kimyasallarının da transgenik tarım sebebiyle önemli ölçüde arttığını ortaya koyuyor. 1996-2008 yılları arasında transgenik tarım sebebiyle 143 milyon kg ek tarım ilâcı kullanıldı. Transgenik tarımın ilk 13 yılında, ‘tarım zararlısı(!)’ böceklere dirençli tohumlar sebebiyle kullanılan herbisitte önemli bir artış görüldü.

Süper Otlar!

Herbisitlere dirençli ‘süper’ yabanî otların ortaya çıkması da kısır döngüye girildiğini gösteriyor. Şu anda ABD’de tarım arazilerinde en az dokuz ‘süper ot’ türü görülüyor. Bazı arazilerde iki ya da daha fazla tür bir arada bulunuyor. Bu kısır döngüden kurtulmak için daha önce bir kez yapılan ilâçlamalar sıklaştırılmakta; yani daha fazla ilâç kullanılmakta ve yeni ek ilâçlar ortaya çıkmaktadır. Uzmanlar, herbisite dirençli otlarla mücadelenin yoğun olduğu bölgelerde, bu işlemlerle ilgili maliyetin dönüm başına 80 dolara kadar çıkabileceğini belirtiyorlar.

Arılar da Ölüyor!

Çevresel etkilerin en önemlilerinden biri de tozlaşmayı sağlayan arıların bu kimyasallar sebebiyle telef olmaları. Şayet tedbir alınmaz ise, ünlü bilim adamı Albert Einstein’ın: “Eğer arılar yeryüzünden kaybolursa insanın sadece dört yıl ömrü kalır. Arı olmazsa döllenme, bitki, hayvan, insan olmaz.” ifadesindeki öngörüsünün gerçekleşmesine doğru hızla ilerliyoruz demektir. Arı ölümleri, tabiî dengenin bozulduğunun işareti olması açısından son derece önemlidir. Bu durum, arılar sayesinde edindiğimiz ürünlerin yok olmasına sebep olur. Dünyada tozlanma zorunluluğu olan bitkilerin tozlanmasının yüzde seksen beşini bal arısı yapıyor. Arı ölümleri ekosistem denilen tabiî dengeyi bozacaktır.

Kazanan Şirketler, Kaybeden İnsanlık!

Bütün bu veriler ve gerçekler bir kez daha gösteriyor ki; tohum ve ilâç üreticileri toprağı, havayı, suyu ve bütün çevreyi zehirleyerek kazançlarına kazanç katmaya devam ederken bir

yandan çevre, insan ve bitki sağlığı bu zararlı kimyasallardan dolayı bozulmaya devam edecek, diğer yandan çiftçiler ise kâr etmek bir yana iflâsla yüz yüze kalacaklardır…

Netice itibariyle denilebilir ki bütün bu süreçten kârlı çıkan; tohumu, kimyasal ilâcı ve gübreyi satan şirketler oluyor. Elde edilen kazanç tohum, ilâç ve gıda firmaları tarafından paylaşılıyor. Çiftçinin yanına kâr kalan, toprağın tüketilmesi ve zehirlenmesi. Tüketicinin yanına kâr kalansa; pahalı, sağlıksız ve tatsız tuzsuz gıdaları tüketmeye mahkûm olmaktır vesselâm…

Haşiye 1: Balık vücudumuza zarar verebilir mi? Evet; maalesef günümüzde çevresel kirlenmeler sebebiyle yediğimiz balıklar da, beyin hasarına sebep olan civa ve poliklorine bifenillerin (PCB) ile kirlenmiş durumdadır. Özellikle çocukların, doğurganlık çağındaki kadınların, gebelerin ve emziklilerin ağır bir metal olan cıvayı almaları; beyin gelişimlerini olumsuz etkileyebileceği için yüksek cıva ihtiva eden balık tüketimlerini kısıtlamaları gerekir. Bu sebeple kılıçbalığı, uskumru gibi cıva ile kirlenme oranı yüksek olan balıklar tüketim açısından tercih edilmemelidir.
Haşiye 2: Vietnam Savaşı sırasında ABD'nin, Vietnam askerlerinin ormanda gizlenmelerini engelleyebilmek için uçaklarla havadan yaydığı kimyasaldır. Tarımda yabanî bitkileri ortadan kaldırmak için kullanılan bu zehir sadece bu tabiatı yok etmekle kalmamış, bu zehrin nesiller boyu devam eden hastalıklara sebep olduğu tesbit edilmiştir. Sadece Vietnam'da bu kimyasal sebebiyle sayısız çocuk sakat doğmuştur. Halen de bu madde sebebiyle sakat doğumların devam ettiği gözlenmektedir.
Haşiye 3: Dioksin birçok testte nispeten düşük miktarlarda bile mutajen ve hatta kanserojen olarak karşımıza çıkmaktadır. Dioksin serbest olarak ve fazla miktarlarda alınırsa, etkileri direkt olarak belirlenebilir ve bu etkiler klor aknesi ve karaciğer hasarıyla sonuçlanan koyun ölümleridir. Dioksin, potansiyel olarak tehlikeli bir maddedir. En küçük oranı bile hayati tehlikeye sebep olmaktadır.
Bağışıklık sistemi bozukluğu, diyabet, nörotoksisite, özürlü doğum, düşük doğurganlık, testis körelmesi, üreme bozukluğu ve kanser vak'aları ile ilgili olduğu görülmektedir. Tıbbî bir rapora göre dioksin; insülin, tiroid ve steroid hormonlarını etkileyerek bütün yeni doğan bebeklerin gelişimini etkilemektedir.

GDO'LU TOHUM, NİMETİ DE NESLİ DE MAHVEDER- GDO MESELESİ – 3

Cenk ÇALIK- 01 Ocak 2022, Cumartesi- yeniasya

GDO'lu tohum kullanmak nimeti de nesli de mahveder. Tabiî olduğunda şifa olan nimetin onlarca hastalığa nasıl davetiye çıkardığını dizi boyunca gördük. Bu tohumla üretimi yapılan gıdalar fayda sağlamak bir yana onlarca zarara sebep olur. Bu zararlardan biri de kısırlıktır.

Nesli mahvetmenin bir manası da bu olsa gerektir. Ayrıca sağlığı bozarak kendi hayatını da mahvetmesi bir başka mana olarak öne çıkıyor.

Dinî Yönden: GDO

GDO'lu gıdaları dinî vecihten değerlendirebilmek için bazı âyetleri hatırlamak yerinde olacaktır. Rabbimizin nimetlerini yad etmek, hem nerede hata yapıldığını ve hem çözümün nasıl olacağını gösterecektir.

Kısa kısa bazı âyet meallerini şöyle nazara verebiliriz:

Tohumlar!

"Söyleyin bana, ekip durduğunuz tohumu siz mi yerden bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz?"1 âyeti tohumu yaratarak rızık yapanın Rabbimiz olduğunu hatırlatır. Kudret noktasında hiç olduğumuza da ayrıca vurgu yapılır. Tohumun genetiğiyle oynamak bir yana, bütün bunları düşünmek bile kul olarak haddimizi bilmeyi ihtar eder.

Pişmanlık!

"Dileseydik, elbette onu bir çer-çöp yapardık; siz de şaşar kalır, verdiğiniz emeğe pişman olurdunuz." 2 Küçücük tohumları en bilgili uzmanlar bile birbirinden ayıramaz. Küçük bir odun parçası görünümünde olan bu tohumların bazıları neşvünema olamaz. Çürür. Bazıları da yetişerek onların meyvelerinden, sebzelerinden faydalanırız. Hepsini çöpe çevirecek kudrete sahip olan Rabbimize ne kadar şükretsek azdır. Âyetin sonundaki pişmanlık, özellikle hakkıyla bu hakikati düşünemeyenlere ve GDO'lu tohumları yayanlara kinaye olsa gerektir.

"Temiz!" ve "Helal!"

"Temiz ve helâl olanları yiyin." 3 "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin, temiz/helâl olanlarından yiyin, bu hususta azgınlık etmeyin." 4 "Allah'ın size temiz ve helâl olarak verdiği rızıklardan yiyin." 5

Görüldüğü üzere her temiz, helâl değildir. Her helâl de temiz değildir. Bu iki şartın sağlandığı gıdalar tüketilmelidir. Temizlik kavramını sadece fizikî kirlilik olarak değil kimyevî ve biyolojik olarak da ele almamız gerekir. Bu manada tarımda kullanılan pestisitlerin ve genetiğiyle oynanmış tohumların temizliği üzerinde düşünmemiz gerekmez mi? Gıda katkı maddelerinin kullanımı günden güne arttığından helâl boyutuna çok daha fazla hassasiyet göstermemiz gerektiği anlaşılıyor. Prof. Dr. Faruk Beşer'in: "Helâl gıda yemek için verilen çabalar, nafile ibadetlerden çok çok daha sevaptır." ifadesi gıda konusunda teyakkuzda olmanın önemine dikkat çeker.

Ashab-ı Kehf!

Temiz ve helâl gıdanın önemi hususunda Kehf ehli bizler için ibret vesikasıdır. Hatırlanacağı üzere Ashab-ı Kehf, mağaradaki uzun uykularından sonra uyandıklarında, kendi aralarından birini yiyecek alması için şehre gönderirler. Ancak göndermeden önce, gidecek olan

arkadaşlarına, "Bak hangisi daha temizse, o yiyecekten al getir." 6 derler. Ashab-ı Kehf'in hangi şartlarda o mağaraya sığındıklarını bilenler için, burada ifade edilen 'temiz' son derece manidardır. Ölümle burun buruna oldukları halde, 'Acıktık, git ne bulursan al gel.' veya 'Yiyecek bir şeyler bul gel.' demiyorlar. Burada biz Müslümanlara gayet açık bir mesaj verilmektedir. Bir mü'min hangi şartlarda olursa olsun; yiyeceği şeyi seçmeli, temiz ve helâl olan yiyeceği almalıdır.

Şeytan'ın Adımları

"Pis ve haram olan şeyleri yiyip içmede şeytanın ve benzerlerinin adımlarını izlemeyin…" 7 Amacımız karın doyurmak ve anı kurtarmak olmamalı. Hesap gününü düşünen Müslümanların çok net kırmızı çizgileri olmalı. Bizim rol modelimiz Efendimiz'dir (asm).. Bugün 'pis' kavramının dar bir fizikî kirlilikten ibaret olmadığı aşikârdır. Gıdada haramı da içki ve domuz eti olarak sınırlandırmak dar bir perspektife sebep olur. İlâçlar, hormonlar, gıda katkı maddeleri, GDO'lu tohumları, pestisitleri konuya dahil etmemiz gerekir. Aksi halde: "Allah'ın emrine uygun yaşayın/aykırı davranmaktan sakının." 8 "De ki: Kötü/pis şeyin çokluğu/bolluğu senin tuhafına gitse bile, pisle temiz (haram ile helâl) bir olmaz. Bunun için, ey akıl sahipleri! (Dinin temiz saydığı şeyleri seçin) Allah'tan çekinip, O'nun emrine uygun yaşayın /aykırı davranmaktan sakının ki kurtuluşa eresiniz." 9 gibi âyetlerin emrine muhalif bir duruma düşmekten kurtulamayız.

Nesli Mahvetmek!

"Nimeti ve nesli mahvetmeye çalışmayın. Allah fesadı ve bozgunculuğu sevmez…" 10 GDO'lu tohum kullanmak nimeti de nesli de mahveder. Tabiî olduğunda şifa olan nimetin onlarca hastalığa nasıl dâvetiye çıkardığını dizi boyunca gördük. Bu tohumla üretimi yapılan gıdalar fayda sağlamak bir yana onlarca zarara sebep olur. Bu zararlardan biri de kısırlıktır. Nesli mahvetmenin bir manası da bu olsa gerektir. Ayrıca sağlığı bozarak kendi hayatını da mahvetmesi bir başka mana olarak öne çıkıyor.

Nimeti Değiştirmek

"Allah'ın nimetini kim değiştirirse, şüphesiz Allah'ın cezası pek şiddetlidir." 11 Değiştirmeyi burada tahrif olarak anlamak yerinde olacaktır. Yaşadığımız zaman diliminde karşılaşılan en önemli sorunlardan birinin de 'tahrif' olduğu açıktır. "Allah'ın nimeti" kavramını geniş ele almamız gerekir. Fahreddin er-Razi, bunun birçok nimeti kapsadığını belirterek fıtratı değiştirmeye kalkmanın, 'nimetin gazap ile değiştirilmesi' olduğunu kabul eder. Kurtubi'nin de 12 bunu, bütün insanları ve Allah'ın bütün nimetlerini içine aldığı şeklinde tefsir etmesi manidardır. "Sizin başınıza gelen herhangi bir musîbet, kendi ellerinizle kazandıklarınız (yaptıklarınız) yüzündendir." 13 âyeti de 'tahrif' ederek kendi kazdığımız kuyuya düştüğümüzü hatırlatması yönünden ibretliktir.

Bilerek Tahrif Etmek!

"Onu iyice anladıktan sonra, bile bile onu tahrif ediyorlar." 14 Bu ve benzeri âyetlerden; günümüzdeki biyoteknolojinin canlı organizmalara ait yapının birçok ayrıntısına vâkıf hale geldiği noktada, neden transgenik teknolojisini kullanmaya devam ettikleri anlaşılır. Bile bile tahrif edenlerin Siyonistler olduğunu hadis-i şeriften öğreniyoruz: "Eğer Benî İsrail olmasa idi; yemek bozulmayacak, et de kokmayacaktı…" 15 Neden hemen bu eylemlerinin cezalandırılmadığı akla gelebilir. Bunun cevabı Kur'ân'da şöyle geçiyor: "Eğer Allah, insanları kazandıkları –günahlar ve yapıp ettikleri-yüzünden hemen cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat Allah onları belirlenmiş bir vakte kadar tehir eder. Vakitleri gelince de Allah muhakkak ki kullarını görücü ve gereğini yapıcıdır." 16

Şeytan'ın Emirleri

"O şeytan ki, Allah ona lânet etti. O şeytan de şöyle dedi: 'Elbette senin kullarından belirli bir pay ve intikam alacağım… Allah'ın yarattığı tabiî şekil ve hallerini değiştirmelerini emredeceğim ve onlar da bunu yapacaklar."17 Demek ki, Allah'ın yarattığı tabiî yapıyı bozanlara bu telkini veren şeytandır. Bunu yapanlar da şeytanî bir emrin uygulayıcıları, işbirlikçileri ve ortak eylemcileridir. DNA ile oynayıp tabiîyi, fıtratı yani yaratılışı bozmak şeytanî bir eylemdir. Buna rıza göstermek ehl-i vicdana yakışmaz. Şeytan, Hz. Adem'e (as) yasak meyveden yedirerek 'mutlak tatminsizliği' tattırmıştır. Bu tecrübe ise; ibret alabilenlere, yasakları çiğneyerek elde edilen maddî, ferdî tatminin insanlığa fayda getirmeyeceğini öğretmiştir.

Düşünelim mi?

Bütün bu âyet mealleri ışığında GDO'lu gıdaların kulluğumuza olan etkilerini de düşünmemiz gerekir. Tükettiğimiz her GDO'lu gıdanın gen haritamızı etkileyerek hücrelerimizi, kanımızı ve dokularımızı oluşturduğu üzerinde duralım. Bütün vücudumuzu dolaşan kan sistemimizin, sağlığımıza olan etkileri kadar düşünce sistemimizi ve maneviyatımızı da tahrip edeceği aşikârdır. Lezzet üzerinden tuzağa düşürülerek düşünce dünyamızın ele geçirilmesine izin vermek ister miyiz? Bu tür gıdalarla beslenen insanlar aslında zihin kontrolünü sağlamak isteyenlerin ekmeğine yağ sürmüş olmuyorlar mı?

Domuz, yılan ya da maymun geni karıştırılmış sun'î ve sanal bir gıda ile beslenmek abdestimizi, namazımızı veya duâlarımızın makbuliyetini menfi etkilemez mi? "Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz/helâl olanlarından yiyin"18 vahyinin muhatabı olan ve helâl gıdalarla beslenme zorunluluğuna sahip Müslümanların: "Öyle devir gelecek ki; insanoğlu, aldığı şeyin helâlden mi haramdan mı olduğuna hiç aldırmayacak. Böylelerin hiçbir duâsı kabul edilmez."19 hadisi üzerine dikkatlice düşünmeleri gerekmez mi?

Duâlarımız Neden Kabul Edilmiyor?

"Saçı başı dağınık, toz-toprak içinde kalan ve elini semaya kaldırıp:

'Ey Rabbim, ey Rabbim!' diye duâ eden bir yolcuyu zikredip dedi ki:

'Bu yolcunun yediği haram, içtiği haram, giydiği haramdır ve haramla beslenmektedir.

Peki, böyle bir kimsenin duâsına nasıl icabet edilir?"20 hadis-i şerifi bir kez daha göstermektedir ki insanları şekillendiren; fikren, ruhen ve fiziken inşa eden yiyip içtikleridir. Peki, mideye giren gıdalar ibadetlerin kabulüne veya reddine sebep oluyorsa böyle bir konuda kılı kırk yaran bir hassasiyete sahip olmamız gerekmez mi?

"Haramdan bir lokma yiyen kimsenin, kırk gece namazı kabul olunmaz."21 "Haramdan oluşan et için, ateş her şeyden daha evlâdır"22 "İbadet on parçadan müteşekkildir. Bu on parçanın dokuzu, helal rızkın aranmasındadır." 23

Bütün bu hadisler; helâl kazanmanın yanında helâl tüketmenin/harcamanın da, helâlin bir cüz'ü olduğunu gösterir. Günümüz Müslümanları, ne yazık ki 'helâl' kavramını 'helâl kazanç'a 'helâl gıda' kavramını ise Müslüman birinin hayvanları besmele ile kesmesine indirgemişlerdir. Bu dar bakış açısı yukarıdaki hadislerde ifade edilen tehlikelerden bizi korur mu? Vicdanımız ne fetva veriyor?

Bir mideye haram girdi mi artık orada rahmet ve fazilet kalmaz. Haram ile beslenen bir neslin feyiz damarları kurur. Rahmet kapıları kapanır.

Bu sebeple Efendimiz'in (asm) yüksek terbiyesinde yetişen Ashab-ı Kiram; önlerine bir tabak yemek konduğu zaman, yemeğin cinsinden önce hangi yoldan nasıl elde edildiği, nasıl bir maddeye ait olduğu üzerinde durup, bunlara dikkat ederlerdi. Bu hassasiyeti hayat prensibi haline getiren Sahabe efendilerimizden ne kadar uzaklaştığımızı düşünmemiz gerekmez mi?

Dipnotlar:

1-Vakıa Suresi, 63-64.

2-Vakıa Suresi, 65.

3-Bakara Suresi, 172.

4-Taha Suresi, 81.

5-Maide Suresi, 88.

6-Kehf Suresi, 19.

7-Bakara Suresi, 168.

8-Maide Suresi, 4.

9-Maide Suresi, 100.

10-Bakara Suresi, 289.

11-Bakara Suresi, 211.

12-Kurtubi,III, s.16.

13-Şura Suresi, 30.

14-Nisa Suresi, 118-119.

15-Müslim, 1092/1470.

16-Fatır Suresi 45.

17-Bakara Suresi,75.

18-Bakara Suresi, 172.

19-Buhari, Büyü 23; Nesai, Büyü 2.

20-Müslim, Zekat 65.

21-Deylemi.

22-Tirmizi.

23-Deylemi.

MEDİNE PAZARI'NIN AMACI NEYDİ?- GDO MESELESİ – 4

Cenk ÇALIK- 02 Ocak 2022, Pazar- Yeniasya

Medine Pazarı'nın ana amacı; Müslümanları üretimde, ticarette ve tüketimde kâfirlere benzemekten korumak ve kendi ilkelerini insanlığa vaz'etmektir. Görüldüğü üzere İslâm, tüketicinin inanç ve sağlık konularında korunması için gerekli bütün tedbirleri almış; haram, sağlıksız (çürük ve bozuk) malı satmayı, nitelikli ürünün niteliksiz ürünlerle karıştırılmasını yasaklamıştır.

İslam Mutfağı

"Kâmil manada Müslüman olmak ya da Müslüman kalmak için İslâm mutfağından beslenilmesi şarttır. Başka bir ifade ile, gayrimüslim bir mutfaktan beslenerek Müslüman kalmak zordur, kendi kendini aldatmaktır. İslâm mutfağında haram yiyecekler ve haramla elde edilmiş gıdalara yer yoktur." (Ahmet Kalkan, Kavramlar Tefsiri, Helâl-Haram maddesi) ifadeleri aslında gıda konusunda kimin rehberliğine uyduğumuzu sorgulatıyor. Helâl-haram mevzuunda Batı'yı taklit ederek helâl dairesinde kalmak imkânsızdır.

Şüpheliler Ne Olacak?

Haram ve helâl noktasında 'şüpheli' sınıfında yer alan gıdalara karşı nasıl bir tavır takınmak gerekir?

Aşağıdaki hadisler bu noktada bize rehberlik ediyor:

"Şurası muhakkak ki, haramlar apaçık bellidir, helâller de apaçık bellidir. Bu ikisi arasında –haram veya helâl olduğu– şüpheli olanlar vardır. İnsanlardan çoğu bunları bilmez. Bu durumda kim şüpheli şeylerden kaçınırsa, dinini de, ırzını da korumuş olur. Kim de şüpheli şeylere düşerse harama düşmüş olur, tıpkı koruluğun etrafında sürüsünü otlatan çoban gibi ki,

her an koruluğa düşebilecek durumdadır. Haberiniz olsun; her melikin bir koruluğu vardır, Allah'ın koruluğu da haramlarıdır. Haberiniz olsun; cesette bir et parçası var ki eğer o sağlıklı olursa cesedin tamamı sağlıklı olur, eğer o bozulursa cesedin tamamı bozulur. Haberiniz olsun bu et parçası kalptir." "Şüphelileri bırak, şüphesiz olana bak."

İmam Gazali ise: "Apaçık helâl olduğundan şüphe etmediğin şeylere sarıl; helâlliği bu derece açık olmayanı bırak." diyor.

Midemiz

Maddî ve manevî kanserin sebebinin mide olduğunu söyleyebiliriz. (Bu arada mide kanserinde Japonya'yı bile geride bırakarak dünya birincisi olduğumuzu hatırlatmış olalım) Tefekkürde derinlik boş mideyle ya da mideye hakkı kadar muamele edilmesiyle mümkün. Hazzın frenlenmesi elzemdir. İnsan ana rahminde, kendisi için hazırlanmış gıdalarla beslenir. Ana rahminden dünyaya hicret ettiğinde ise midesine girecek gıdaları hazmetmeye mecburdur. Bu hicretten sonra onun beden ve ruhunun yapısını, midesine lâyık gördüğü gıdalar belirleyecektir.

Farklı türler (bitki-bitki, hayvan-hayvan, bitki-hayvan) arasındaki genetik transfer ve sonuçlarını yaşanmış bir vakıa üzerinden anlamaya çalışalım: Bir gün Hz. Peygamber'e (asm) bir katır hediye edilmişti. Hz. Ali (ra): "Ben kendisine, 'Eşeklerle atları çiftleştirsek de bunun gibi katırlar elde etsek olmaz mı?' dedim. 'Bunu, İslâm'ın bu konudaki hükmünü bilmeyenler yapar.' buyurdular" 26 Bu hadis bize, GDO'ya Efendimiz'in (asm) nasıl baktığını göstermez mi?

Medine Pazarı

Aldanmamak ve aldatmamak için "Medine Pazarı"nı hatırlamalı ve ondan ders çıkarmalıyız. Efendimiz'in (asm) Medine'ye hicretinden sonra ilk işlerinden biri, Medine Pazarı'nı kurmak olmuştur. Bugünün dünyasında olduğu gibi Medine'de de pazara müşrikler ve Yahudiler hakimdi. Efendimiz (asm) Medine'deki pazarları gezer ve bu pazarların Müslümanların pazar alanı olamayacağı kanaatine varır. Akabinde, ehl-i küfrün 'aldatmaya dayalı ticarî sistemini ortadan kaldırmak ve insanlığa örnek olacak Müslüman tüccarlar yetiştirmek' için Medine Pazarı'nı kurar.

Medine Pazarı'nın ana amacı; Müslümanları üretimde, ticarette ve tüketimde kâfirlere benzemekten korumak ve kendi ilkelerini insanlığa vaz'etmektir. Hz. Peygamber (asm), hilenin haram ve ahiret sorumluluğuna sebep olduğunu bildirmiş ve ana ilke olarak "…Bizi aldatan bizden değildir." buyurmuştur.

Görüldüğü üzere İslâm, tüketicinin inanç ve sağlık konularında korunması için gerekli bütün tedbirleri almış; haram, sağlıksız (çürük ve bozuk) malı satmayı, nitelikli ürünün niteliksiz ürünlerle karıştırılmasını yasaklamıştır.

Gıda İmtihanımız
Rabbimiz gıdayı bir imtihan vesilesi kılmıştır. İlk insan Hz. Adem'in (as) ilk imtihanı yasak meyveden olmuştur. Hz. Musa'nın (as) kavmine Cennet'ten her gün taze nimetler gönderildiği halde onlar: "Hayır biz soğan, sarımsak ve mercimek istiyoruz" diye isyan etmiş ve imtihanı kaybetmişlerdi. Hz. İsa'dan (as) havarileri mu'cize olarak gökten indirilen bir sofra istemişlerdi. "Hani havariler de, 'Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?'" Efendimiz'in (asm) gıdayla ve suyla alâkalı onlarca mu'cizesi mevcuttur. Talut, ordusuyla birlikte hareket ettiğinde ırmakla imtihan edilmiş ve ordudaki askerlerin çoğu imtihanı kaybetmiştir. "Talut, ordusuyla birlikte ayrıldığında dedi ki: 'Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim ondan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tatmazsa bendendir.' Küçük bir bölümü hariç (hepsi sudan) içti…"

Gıda imtihanımız geçmişte olduğu gibi bugün de son nefesimize kadar sürecek. Hz. Davut'un (as): "Bir gün gelir yedikleri insanın tuzağı olur" ifadesi GDO ve gıda katkı maddeleri gibi tuzakların farklı isimler, kisveler ve kavramlarla ile maskelenerek insanlık tarihi boyunca devam edeceğine işaret ediyor. Rabbim cümlemizi muhafaza eylesin inşallah! Amin!...

Ekonomi Yönünden: GDO
Kapitalizmin hüküm sürdüğü günümüzde yoksulluk hızla artıyor. Buna mukabil bir avuç insan hızla zenginleşmeye devam ediyor. Bu durum, sürdürülebilirliğe her manada menfi tesir ediyor.

En Zenginler
Bugün dünyanın en zengin iki ailesi olan Rockefeller'ın (20 trilyon dolar) ve Rothschild'in (25 trilyon dolar) yönettikleri servet toplamda 45 trilyon doları geçiyor. 2019 verilerine göre, dünyanın yıllık toplam gayrisafi millî hasılası 87.2 trilyon dolar iken tek başına ABD'nin 21.4, AB'nin 18.7, Çin'in 14.1, Japonya'nın 5.1 ve Türkiye'nin 0.74 trilyon civarında. Bu çarpıcı fotoğraf, sadece iki ailenin servetinin dünyanın yarısından daha fazla olduğunu görmemizi sağlıyor.

Korku İmparatorluğu
Bu tablo servet sahiplerini korkutuyor. Dolayısıyla insanî bir duygu olan "korku", küresel kapitalizmi en fazla tedirgin eden unsur olarak ön plana çıkıyor. Bu durumdan çıkmak için de "korku pazarlaması" yapmak zorunda kalıyorlar. Amaçları yoksulluğu olabildiğince yaygınlaştırmak. Böyle yaptıkları takdirde "diğer insanların" mevcut düzeni ve alışkanlıkları değiştirmek için bir çaba içine giremeyeceğini umuyorlar. Zira karnı aç olanın en öncelikli düşüncesinin bir dilim ekmek olduğunu çok iyi biliyorlar.

Karayip İncisi: Haiti
Bu projeyi uzun zamandır uyguluyorlar ve bundan ciddî sonuç aldıklarını da belirtmeliyiz. Birkaç örnek vererek konuyu biraz daha iyi anlamaya çalışalım. Küba'dan sonra Karayipler topluluğunun en kalabalık ülkesi Haiti'dir. ABD'nin dikte ettiği tarım politikaları yüzünden, milyonlarca Haitili tarım arazilerini terk ederek şehirlere göç etmek zorunda kalmıştır. Kaotik bir şehirleşme sürecini yaşayan ülke, gıda krizi başta olmak üzere çok sayıda sorun yaşamaktadır. Öyle ki gıda krizi esnasında ülkede isyanlar çıkmıştır. 1981'de nüfusunun yüzde kırk sekizinin yetersiz beslenmeden kırıldığı Haiti'de bu oran günümüzde yüzde altmış ikiye ulaşmıştır. Halkın yüzde elli altısının günde bir dolarla yaşamaya çalıştığı dokuz milyon nüfuslu Haiti'de pirinç milyonlarca insanın temel gıdası. 1980'de ülkedeki pirinç ithalatı on beş bin ton iken, 2000'lerin başında iki yüz yirmi bin tona çıkmıştır. Haiti artık gıda ithalatına bağımlı olarak yaşayan bir ülke. Zira tarım sektörünün büyük bir bölümü yok edilmiş durumda…

Bir Zamanların Tahıl Ambarı: Arjantin
Bir zamanlar Arjantin, dünyanın tahıl ambarıydı. Bugün ise aç çocuklar gecekondu mahallelerinde oynuyorlar ve sokaktan topladıkları ile hayatta kalmaya çalışıyorlar. Halkın yarısından fazlasının açlık sınırının altında bir geliri var. Peki, bu hale nasıl gelindi?

1990'ların başında IMF'nin teklifiyle, Arjantin Başkanı Carlos Menem, Monsanto ve Cargill ile anlaşarak ülkesi için soya ile kalkınma yolunu tercih etmiştir. Bu karar alınırken parlamentonun ya da halkın fikri sorulmamıştır. Bu tercihin ardından Arjantin, ABD'den sonra dünyanın en çok soya üreten ülkesi olmuştur.

Bu yanlış tercih ülkeye felâket getirmiştir. Üç yüz binden fazla çiftçi, köyleri terk etmiş ve beş yüzden fazla şehir çökme noktasına sürüklenmiştir. Tarım arazilerinde soya ekimine yer açabilmek için hayvancılığı terk eden Arjantin günümüzde Uruguay'dan süt ithal etmektedir…

Mazlum Bir Ülke: Somali
Bir başka ülke Somali'dir. Hepimizin aç insanlarıyla ve iç savaşlarıyla haberlerden tanıdığımız bu Müslüman ülke 1970'lerde gıda üretimi açısından kendi kendine yetebilen bir ülkeydi. Şaşırdınız değil mi? Üstelik hayvan üretiminin yüzde seksenini ihraç eden bir ülke olduğunu söylememiz muhtemelen şaşkınlığınızı arttıracaktır. Peki, ne oldu da kendi kendine

yeten ve hayvan üretiminin yüzde seksenini ihraç eden bu ülke açlığa, yokluğa mahkûm edildi?

Her zamanki gibi başrolde ABD var. ABD'nin tarıma ve hayvancılığa art niyetli müdahaleleri, mevcut durumun yaşanmasına sebep olur. Önce "yeniden yerleşim" projesi ve IMF'nin 1980 müdahalesi Somali'nin tarımını tümüyle yok eder. Dünya Bankası'nın göçebe çobanlara verdiği desteği kesmesi ve yardımları paralı hale getirmesi ile ülke yıkıma uğrar. Ülke nüfusunun önemli bir kısmını oluşturan çobanlar; suyun ticarileştirilmesi, otlakların koruma alanı yapılması gibi dayatmalar yüzünden hayvancılık yapamaz duruma gelir. Geleneksel tarımı yapılan ve kendi kendine yeten mısır ve süperge ged arası yerine buğday ve pirinç ekiminin dayatılması, göçebe yaşama ve köy hayatı yerine şehir hayatının teşvik edilmesi üzerine ülke artık kendine yetemez hale gelir ve dahası ithalatçı konumuna düşer. Elbette bütün gelişmeler ülkede kaosun yaşanmasına ve nihayet 1993'te ABD'nin askerî müdahalesiyle sonuçlanır. Plan başarıyla uygulanmış ve bir ülke daha açlığa, yokluğa mahkûm edilmiştir…

Küresel Örgütler (Haydutlar)

Dikkat edilirse en önemli korkutmanın açlık yani gıda üzerinden yapıldığı görülecektir. Bu korkuyu yayabilmek için ciddî bir örgütlenmeye ihtiyaç duyulur. Söz konusu güçlerin malî ve siyasî çıkarlarını korumakla görevli IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Gıda ve Tarım Örgütü, Dünya Sağlık Örgütü gibi kuruluşlar tam da bu görevi ifa ederler.

Altını kalın harflerle çizmek gerekir ki küresel sistem, gücünü; tek başına muhataplarının güçsüzlüğünden değil bölünmüşlüğünden ve dağınıklığından alıyor. Üstad Bediüzzaman'ın:

"Bu zamanın en büyük farz vazifesi ittihad-ı İslam'dır." ifadesini GDO mevzuunda da düşünmek ve analiz etmek gerekiyor.

SÖMÜRÜ DÜZENİ NASIL İŞLİYOR?- GDO MESELESİ - 5

Cenk Çalık- 03 Ocak 2022, Pazartesi-yeniasya

- Rockefeller ve Rothchild ailelerine ait şirketler size sadece tohum satıp kenara çekilmezler. Sağlığınızı bozmak için tohumun yanı sıra pestisit de satarlar. Bunu en iyi ve hızlı şekilde yapmanız için traktörü, sulama sistemlerini ve ilgili ekipmanı temin ederler.

- Elbette ki petrol şirketleriyle enerji ihtiyacınız da karşılanacaktır. Finansal zorluk yaşadığınızda bankadan kredi de sağlarlar. Son olarak hasta olup sağlığınızı kaybettiğinizde ilaç ve ekipman sağlayarak yardımcı olurlar. Şirketlerin adları farklı olsa da bağlı oldukları ve yönlendirildikleri yer aynıdır.

Açlıkta Yardım Eden İlk Ülke: ABD

Açlık söz konusu olduğunda ilk imdada yetişen ABD'nin ihtiyaç sahibi ülkelere ne amaçla gittiğini ve yeri geldiğinde oralarda gıdayı nasıl bir tehdit unsuru olarak kullandığını daha yakından anlamaya çalışalım. NATO'nun kurucularından ve ABD'nin 1949-1953 yılları arasındaki Dışişleri Bakanı Dean Gooderham Acheson, Amerika'nın açlık sorunu hakkındaki uygulamasını 1950 yılında yaptığı açıklamayla şöyle özetlemişti: "Eğer Çin'de kıtlık ve açlık baş gösterirse, Amerika oraya biraz yiyecek göndermelidir. Açlığı dindirecek ve giderecek kadar olmayan, fakat psikolojik savaşta puan kazandırmaya yetecek şekilde…"

Monsanto'nun 2005 yılında yayınladığı bir açıklamada; GDO'lu tohumlar bütün dünyayı kapsayacak kadar yayılırsa, ABD'nin on yıl içinde yılda iki yüz on milyar ABD doları gelir sağlayacağını beyan etmesi çarpıcıdır. Bu beyan bize açlık ve bunun gibi diğer bahanelerle bütün dünyaya yardım eden ABD'nin bunu hangi niyetle yaptığını net bir şekilde ortaya koyuyor.

Zambiya'ya Yardım

Bu mantık bugün de devam ediyor. Aslında dertleri açlığı bitirmek değil, "psikolojik savaşta puan kazanmak!" Bu durumun, Zambiya örneğinde yaşanıldığı gibi psikolojik düzeyde kalmayıp tehdide de dönüşebildiğini görüyoruz. 2002 yılında Zambiya'da açlık sorunu yaşanır. ABD imdada yetişerek 23.500 ton mısır ve 51 milyon dolar nakdî yardım gönderme kararı alır. Bu "yardım paketindeki(!)" nakit kısmın tahsilinin, ABD'li şirketlerden GDO'lu gıda alma şartına bağlanması ve gönderilen 23.500 ton mısırın kısırlaştırıcı GDO'lu ürün olması dolayısıyla Zambiya'nın yetkililerince bu paket reddedilir. Bunun üzerine "yardımsever(!)" ABD yönetimi: "Dilencilerin seçme hakkı olamaz!" diyerek gerçek yüzlerini gösterir.

GDO açlığa çözüm olabilir mi? GDO'lu tarımın en fazla yapıldığı ülke ABD olmasına rağmen, orada otuz milyon insanın açlık çekmesi nasıl izah edilebilir? Yani her on kişiden birinin aç olduğu bir ülke düşünelim. Kendi aç vatandaşlarını doyuramayan bir ülke nasıl olur da dünyada açlığa çözüm olarak GDO'yu teklif eder?

840 Milyon Aç İnsan!

Dünya Gıda ve Tarım Örgütü'ne göre GDO'lu ekimlerin resmen ilân edildiği 1996 yılında dünyadaki aç insanların sayısı 840 milyondu. Aradan geçen zamanda bu sayının azalmaması yalan söylediklerinin ispatı değil midir? Anlaşılan o ki, ne en büyük üretici olan ABD'de ne de dünya genelinde açlık probleminin çözülmesi GDO'yla mümkündür.

Dahası GDO'nun, açlığa çözüm olmadığı gibi çiftçilerin açlığına sebep olduğunu araştırmalar ortaya koymuştur. Kanada'da genetiği değiştirilmiş tohumla üretim yapan 1566 çiftçi arasında yapılan araştırmada çarpıcı sonuçlar elde edilmiştir. Araştırmada 1300 çiftçi genetiği ile oynanmış tohum kullanmaya karşı olduğunu ve üretimde kullanmak istemediğini belirtmiştir. Bunun sebeplerini; kazançlarının düştüğü, gıda arzının şirketlerin eline geçtiğini, tabiî bitkilerin ve ürünlerin risk altına girdiğini ve pazar payı kaybına uğramaları olarak açıklamışlardır.

En büyük vaatleri olan 'açlığı bitirmek' iddiası kelimenin tam anlamıyla fos çıkmıştır. Açlık hiçbir zaman azalmadığı gibi, aksine sürekli artmıştır. Resmî rakamlar 840 milyon olarak açıklansa da, gerçekte bir milyarın üzerinde insanın açlık çektiği çoğu uzman tarafından ifade edilmektedir.

Görüldüğü üzere GDO, dünyanın her yerinde karşımıza çıkan açlık ve hastalık gibi sorunlarla baş edebilmenin tek yolu gibi gösterilerek geliştirilmiş ve pazarlanmıştır ve gerektiğinde dayatılmıştır. Gerçekteyse ekonomik ve siyasî kontrolün bir aracı olarak kullanıldığı aşikârdır.

Az Çiftçi, Çok Aç İnsan

Endüstriyel tarımın ve tekellerin tarımsal alandaki egemenliğini tam olarak sağladığı ABD'de, günümüzde çiftliklerin yüzde altısını oluşturan en büyük yüz yirmi bin civarında çiftlik toplam tarım gelirinin yüzde altmışını alıyor. Eskiden çiftçinin satıştan aldığı pay yüzde kırk iken, 1990'da bu oran yüzde ona düştü. 1930'lu yıllarda ABD'de yedi milyon çiftçi varken bu sayı 1990'da bir milyon sekiz yüz bine indi.

Sayısı azalan çiftçilerin gelir durumunu özetleyen bir misal verelim: Bir somun ekmek için tezgâha bir buçuk dolar koyduğunuzda bu para perakendecinin elinden geçer, sadece birkaç rakibi olan on milyar dolarlık şirketlere ulaşır. Asıl üretici olan çiftçiye döndüğünde ise bu paradan geriye sadece beş sentlik bir bozukluk kalmıştır. Bu bozukluğun da zincirin diğer tarafındaki girdi sağlayan güçlü şirketler tarafından çiftçinin cebinden alınması sadece hayalleri yıkmıyor, geçimini sağlayamayan birçok hayatların da sönmesine sebep oluyor…

İnsanî gelişme göstergelerine göre 2018 yılında 13. sırada yer alan Kanada'da 2007-2008 hesaplarına göre nüfusun % 7,3'ünün gıda güvencesinin olmadığı tesbit edilmiştir. Nüfusu 35 milyon olan ülkede 2 milyona yakın insan karnını doyurmak için yoksullara yardım yapan 1121 adet gıda bankasına gitmek zorunda kalıyor.

Yüksek Gelir Kime Gidiyor?

Anlaşılacağı üzere GDO'lu tohumlar pazarlanırken kullanılan yüksek gelir(!) iddiası gerçeği yansıtmıyor. Çiftçilerin piyasa kaybı yaşamaları, tohuma her sene para vermek zorunda kalmaları, ilâve sulama ve gübreleme harcamaları gibi etkenler geliri düşüren ana sebeplerdir. Günümüzde tarım ve gıda alanında dev tekeller haline gelmiş 8-10 uluslar arası şirket,

dünyadaki temel gıda üretiminin ve ticaretinin önemli bir kısmına hakim durumda. Gıda maddeleri için harcanan her beş doların dördünü bu tekeller kazanıyor. Gıdanın yalnızca üretimi değil, dağıtımı ve nakliyesi de sözü edilen şirketlerin kontrolü altında.

Trajedinin Adı: Hindistan

Hindistan'da yaşanan trajediyi anlamak için "İntihar Tohumları" adlı raporu yazan ünlü aktivist Dr. Vandana Shiva'ya göre, GDO'lu BT pamuğunun ekildiği ilk yılda çiftçiler bir milyar rupi kaybeder. Sebebi, ekim maliyetlerinin artması ve vaat edilenin yedide biri verim alınmasıydı. Çiftçiler GDO'lu tohumlar sebebiyle her ekim döneminde tohum almak zorunda kaldı.

Biyoçeşitlilik yerini monokültüre bırakırken, çiftçilerin borçları günden güne arttı. Ayrıca daha az pestisit ve gübre kullanılacağı öngörülürken, gerek yeni zararlıların türemesi gerekse bitkilerin direnç kazanması sebebiyle bu da gerçekleşmedi. Meselâ Maharashtra'nın kuzeydoğusundaki Vidarbha'da, dört kilometrekarelik bir alanda pamuk yetiştirmek 1991'de iki bin beş yüz rupiye mal olurken, 1990'ların sonunda bu maliyet on üç bin rupiye çıktı. Eylül 2006'ya gelindiğinde bu bölgede altı saatte bir, bir çiftçi kendini öldürür oldu.

Hindistan'daki trajedi, hiçbir vaadin gerçekleşmediğini göstermesi açısından manidardır. Tohum ve gübre maliyetlerinin artması, verimin düşmesi, tabiî türlerin yok olması ve bütün bunların neticesi olarak borç sarmalı içinde sönen binlerce hayat…

Tohum Maliyetleri

Bu yalanlara biraz daha yakından bakalım. Tohumla başlayalım. Tohum hayattır, hayat satılamaz. Çiftçilik ertesi yıl kullanılacak tohumun bir önceki yılın mahsulünden saklanmasıyla yapılır. Süregelen bu sistem sayesinde binlerce yıldır çiftçi tohuma neredeyse hiç para ödememiştir. GDO'lu tohumlar sanılanın aksine geleneksel tohumlardan daha pahalıdır. Meselâ, Hintli çiftçi on İngiliz pounduna yüz gram GDO'lu pamuk tohumu satın alırken, daha az paraya bunun bin katı geleneksel tohum temin edebilir.

ABD'de ise tohum fiyatları can yakar. 1975-2000 yılları arasında geleneksel soya tohum fiyatı yirmi beş yılda toplam yüzde altmış üç yükselmişken, GDO'lu soya tohum fiyatı 2000-2009 yılları arasında yüzde iki yüz otuzluk bir artış göstermiştir. Monsanto'nun ürettiği SmartStax adlı mısır tohumunu kullanmak isteyen çiftçi geleneksel tohumun iki katını ödemek zorunda. Bu fiyat, çiftçilerin on yıl önce ödedikleri fiyatın dört katı anlamına geliyor. Pamuktaki durum ise daha kötüdür. GDO'lu tohum geleneksel tohumdan tam altı kat daha pahalıdır.

Bu artışlar çiftçinin gelirini eritir. 1975-1997 yılları arasında Amerikan çiftçileri mahsul gelirinin yüzde dört ila sekizini tohum satın almaya harcarken, günümüzde soya eken çiftçi

yüzde yirmi beş civarını tohuma ayırmak zorundadır. Mısır üreticisinin girdi maliyetinin yüzde otuz dördünü tohum oluşturur; bu miktar mahsul gelirinin yüzde on dokuzuna denk gelir.

İlâçlama Maliyetleri

İlâçlama da üreticiye ek bir maliyet getirir. Amerikan çiftçisi 2009 yılında GDO'lu tarımda geleneksel tarıma göre yüzde yirmi altı daha fazla tarım ilâcı kullanmıştır. Sadece soya çiftçisinin 2010 yılında dekar başına iki yüz ABD Doları daha fazla ilaç masrafı olmuştur. Böylece dekar başına maliyet beş yüz ABD Doları'na ulaşmıştır. Bu miktar, Amerikan Tarım Bakanlığı'nın 2010 soya fiyatı esas alındığında, çiftçinin gelirinin yüzde yirmi sekizine denk gelir. Çiftçiye çalışma bedeli, yönetim ve geri kalan bütün giderler için dekar başına yalnız seksen beş ABD Doları kalır. Bu da, GDO'lu soya çiftçisinin yaptığı işten gelir elde edemeyeceğini gösterir.

Ulaşım Maliyetleri

ABD'de, İngiltere'de ve Kanada'da yapılan çalışmalar ortalama bir gıda ürününün, üretildiği yerle tüketildiği yer arasındaki mesafenin iki bin beş yüz ile dört bin kilometre arasında değiştiğini gösteriyor. Bu oran kişi başına kilometre olarak hesap edildiğinde İngiltere için ortalama üç bin yüz doksan beş ton/kilometre iken, Japonya için yedi bin doksan beş ton/kilometreye çıkıyor.

İngiliz sivil toplum örgütü Sustain'in yayınladığı Eating Oil adlı rapor Kaliforniya'dan İngiltere'ye uçakla ulaşan her bir kalorilik marul için yüz yirmi yedi kalorilik yakıt kullanıldığını gösteriyor.

Bu arada maliyetleri konuşurken ekolojik ve toplumsal maliyetleri de nazara vermeliyiz. Toprağı kirletmenin ve zehir deposuna çevirmenin de yakın bir gelecekte, geri dönülemez sonuçlarını hesaba katmalıyız. GDO'lu tohumlar için verilen, çok büyük miktarlarda devlet sübvansiyonları da ilâve edildiğinde ortada yalancı bir verimlilik masalından bir şey kalmıyor. Şimdi birkaç şirketin kârı uğruna, gelecekte çok büyük toplumsal ve malî bir zararla yüzleşmeye doğru hızla ilerliyoruz.

Dr. Yavuz Dizdar'ın, "Küreselleşme olarak bize dayatılmaya çalışan kavram, dünyayı daha çok rakamsal verilerle görmeye teşvik eder. Bu yaklaşımın merkezini ticaret oluşturur, ülkelerin ekonomik büyüklükleri ve buna bağlı güçleri vardır. Nasıl 'ekonomi' denince büyüme oranını anlamaya çalışıyorsak, gıda denince de sorgulanan kavram 'ne kadar çok üretildiği'ne dönüşür. Oysa üretimin dört farklı yüzü vardır: Üretilenin muhtevası, miktarı ve elbette onu üretenler ve tüketenler.

Bunlara eklenmesi kaçınılmaz olan bir beşinci kavram daha var ki; endüstrileşme tutkunlarının, küreselleşme meftunlarının gözden kaçırdıkları da odur:

Sürdürülebilirlik. Sürdürülebilir olmayan hiçbir şey ekonomik değerlendirme içerisinde ölçeklendirilemez, hele hele mesele beslenme olursa." ifadeleri bu sistemin sürdürülemez olduğunu ve yakın zamanda çökeceğini müjdeliyor.

Sömürü Düzeni Nasıl İşliyor?

Dikkat edilirse her adımda bu şirketler sömürü düzeni kurmuşlardır. Özetle anlamaya çalışalım. Kendinizi bir çiftçi olarak hayal edin. İlk işiniz bu şirketlerden tohum almak olmalıdır. Bu tohumlar iklim şartlarına ve haşereye dayanıksız olduğundan dolayı mahsulü oluşabilecek zararlardan korumak için pestisit de almak zorundasınız. Kesimlik hayvan yetiştiriyorsanız antibiyotik kullanmanız gerekir. Bu uygulama, antibiyotiğe dirençli bakteri türlerinin çoğalmasının ve insan nüfusuna bulaşmasına sebep olacağı için antibiyotik üreten firmalara da ciddî bir bütçe ayırmak zorunda kalırsınız. (ABD'de antibiyotik direncin maliyetinin yılda yaklaşık otuz milyar doları bulduğu tahmin edilmektedir.)

Tarlanız için traktöre, tarım makinelerine ve bunları çalıştırmak için de petrole ihtiyaç duyarsınız. Eğer borç sarmalına girerseniz bankaya gidip kredi kullanırsınız. Bu ürünler çok sayıda sağlık sorununa sebep olacaktır. Siz ve bu ürünleri tüketen diğer insanlar ilâçlara, sağlıkta kullanılan makinelere ihtiyaç duymanızla bu sömürü düzeni devam edecektir.

Şimdi sıkı durun. Bütün bu vetire yaşanırken bütün satın almalarınızı Rockefeller ve Rothchild ailelerine ait şirketlerden temin ettiğinizi hayretle görürsünüz. Yani bu şirketler size sadece tohum satıp kenara çekilmezler. Sağlığınızı bozmak için tohumun yanı sıra pestisit de satarlar. Bunu en iyi ve hızlı şekilde yapmanız için traktörü, sulama sistemlerini ve ilgili ekipmanı temin ederler. Elbette ki petrol şirketleriyle enerji ihtiyacınız da karşılanacaktır.

Finansal zorluk yaşadığınızda bankadan kredi de sağlarlar. Son olarak hasta olup sağlığınızı kaybettiğinizde ilâç ve ekipman sağlayarak yardımcı olurlar. Şirketlerin adları farklı olsa da bağlı oldukları ve yönlendirildikleri yer aynıdır…

Uyanışın Sesleri: DÂVÂlar!

Peki bütün bu yaşananların sebebi nedir? Bir avuç insanın kârlarını ve servetlerini koruma hırsı şeklinde özetleyebiliriz. Öyle bir çark kurulmuş ki her aşamada insanı sömüren bir çukura düşmeye mecbur bırakılıyorsunuz.

Bütün vaatleri yalan üzerine kurulu. İnsanı, bitkileri, hayvanları, kısacası bütün dünyayı pis emellerine alet ediyorlar.

Şu ana kadar en büyük mağduriyeti Arjantin, Meksika, Haiti, Brezilya, Bangladeş, Somali, Nijerya, Etiyopya çiftçileri yaşamış durumda.

Vaatlerin yalan olması sebebiyle Amerika'dakiler başta olmak üzere birçok üretici, düşük verim, yüksek maliyetler sebebiyle GDO'cu şirketlere dâvâ açmışlardır. Bu dâvâlar uyanışın ve sömürü düzenine boyun eğmemenin bir göstergesidir…

HASTALIKLAR BİR MERKEZDEN ÜRETİLİYOR- GDO MESELESİ - 6

Cenk Çalık- 04 Ocak 2022, Salı- yeniasya

- Kanser tedavisinde kullanılan doz ortalama elli Gy'dir. Etin sterilizasyonu amacıyla uygulanan doz ise bunun yaklaşık yüz katıdır. Görüldüğü üzere hem çoğu kez gereksiz şekilde hem de gıda sanayiinde aktif olarak radyasyon kullanılması insanlığa dertten başka bir şey getirmiyor.

- Bu durumu Aidin Salih: "Tabloya bütünsel bir bakışla bakıldığında bütün hastalıkların bir noktadan üretilip yönlendirildiği fark edilir. Fakat trajik olan, insanların bunu fark etmemeleri ve şifayı hastalığın üretildiği yerde aramalarıdır." diyerek özetler.

Sağlık Yönünden: GDO

İlâç kullanıyor musunuz? Herhangi bir hastalığınız var mı? Bu iki soruya hayır diyebilen neredeyse kalmadı gibi. Peki, biz bu hale nasıl geldik? Modern çağın teknolojik imkânlarının gelişmesine rağmen hastalıklar neden artıyor? Hastalık sıklığının ve çeşidinin bu kadar artmasında gıdanın rolü nedir? "Ne yersiniz osunuz." ifadesi sağlık veçhinden bakıldığında bize hangi mesajları veriyor? Soruları çoğaltmak mümkün. Bu soruların cevaplarını daha iyi anlayabilmek için öncelikle ülkemizdeki sağlık tablosuna mercek tutalım:

Türkiye'nin Sağlık Durumu!

Ülkemizde güncel verilere göre on bir milyon diyabet, üç milyon beş yüz bin hepatit B, üç milyon beş yüz bin astım, yirmi milyon yüksek tansiyon, yedi milyon beş yüz bin kronik böbrek hastamız var. Ayrıca her yıl yüz altmış bin civarında yeni kanser vak'ası ve doksan iki bin civarında kansere bağlı ölüm görülüyor. Türkiye'de ölümlerin yaklaşık yüzde yirmisi kansere bağlı. (Gelişmiş ülkelerde, 1900 yılında ölümlerin yirmi yedisinden biri kansere bağlıyken, bu oran 1950'de yedide bire, 1990'da beşte bire, bugün ise üçte bire yükseldi.)

Türkiye'de her yıl üç yüz bin kişi kalp krizi geçiriyor, yüz bin kişi bu yüzden vefat ediyor. Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) ülkelerine ilişkin obezite oranlarında ise ABD'den ve İzlanda'dan sonra dünyada lideriz. Nüfusumuzun üçte ikisi fazla kilolu ya da obez.

2017 yılı hekime müracaat sayısı 718 milyon 924 bin 809 olurken, bu sayı 2018 yılında 782 milyon 515 bin 204 olarak ve 2019 yılında ise 812.903.622 olarak gerçekleşti. Yani, 2019 yılında bir kişi ortalama on defa hastaneye müracaat etti.

Türkiye'de ilâç pazarı 2018'de değerde 30,9 milyar TL'ye, kutu ölçeğinde ise 2,3 milyar TL hacme ulaştı. 2019 yılında ise 40,7 milyar TL olarak gerçekleşen satışların kutu hacminde ise

2.37 milyar TL hacme ulaşılmıştır. (Sadece ABD'de, ilâçların kullananlara yan tesirinin devlete ve halka senelik maliyeti 136 milyar dolardır.)

Ayrıca, 1000 kişiye düşen günlük antibiyotik tüketim miktarı Türkiye'de 31 iken, bu sayının OECD ortalaması 18.9.'dur. Türkiye, OECD ülkeleri arasında antibiyotik kullanımının en fazla olduğu ikinci ülke. Türkiye'de her 100 reçetenin 35'inde antibiyotik yazılı…

2010 yılında 14 milyon 238 bin kutu antidepresan tüketilirken; bu sayı 2013'te 34 milyon kutu, 2015'te 43,5 milyon kutu ve 2018'de 55 milyon kutu oldu. Bu arada 2018'de Türkiye'de en çok ciro yapan ilk 100 ilâcın 95'inin ithal olduğunu da belirtelim.

Radyasyona Dikkat

Türkiye uluslar arası karşılaştırmada MR cihazını en çok kullanan ülke. 1000 kişiye düşen MR (Manyetik Rezonans) görüntüleme sayısı Türkiye'de 189 iken, bu rakam OECD ülkelerinde 65. 1000 kişiye düşen BT (Bilgisayarlı Tomografi) görüntüleme sayısı Türkiye'de 223 iken, OECD ülkelerinde 144. Bir yılda çekilen yirmi sekiz milyon ultrasonla dünyada zirveyi zorluyoruz. (Nisan 2010'da İngiltere Sağlık Bakanlığı, röntgen cihazından vücuda dört yüz kat fazla radyasyon yayıldığı için kontrol amaçlı tomografi çektirilmesini yasakladı.)

Bunun yanı sıra ABD'de MR çekimlerinin yüzde kırk üçünün gereksiz yere yapıldığı ortaya çıkarılmıştır. Yine İngiltere'de yapılan bir diğer araştırmaya göre, yine bu görüntülü radyolojik incelemelerin yüzde otuza yakın kısmının gereksiz olduğu ortaya konulmuştur. Tomografi çekimi sırasında alınan radyasyon on üç miligray olup, bu miktar Hiroşima'da atom bombasının atıldığı yerin 1.5 mil (2.4 km) uzağında bulunan insanların aldığı radyasyona eşittir. Gy, radyasyonda kullanılan Gray biriminin kısaltmasıdır. Bir karşılaştırma oluşturma amacıyla kanser tedavisinde kullanılan doz ortalama elli Gy'dir. Etin sterilizasyonu amacıyla uygulanan doz ise bunun yaklaşık yüz katıdır.

Görüldüğü üzere hem çoğu kez gereksiz şekilde hem de gıda sanayiinde aktif olarak radyasyon kullanılması insanlığa dertten başka bir şey getirmiyor. Bu durumu Aidin Salih: "Tabloya bütünsel bir bakışla bakıldığında bütün hastalıkların bir noktadan üretilip yönlendirildiği fark edilir. Fakat trajik olan, insanların bunu fark etmemeleri ve şifayı hastalığın üretildiği yerde aramalarıdır." diyerek özetler. Sağlıkla ilgili, bir kısmını nazara verdiğimiz bu rakamlardan sonra 2000 yılında kişi başına düşen sağlık harcaması 135 dolarken bu tutarın 2018 yılında 500 dolara yükselmiş olmasına şaşmamak gerekir.

Kısırlık

Bir diğer sorun, ülkemizde ve dünyada hızla artan kısırlık. Uzmanlar, yıldan yıla artan kısırlık sebebiyle 2050 yılında neredeyse bütün çocukların tüp bebek yöntemi ile dünyaya

geleceklerini belirtiyorlar. Her geçen gün yenileri açılan tüp bebek merkezlerinin sayısı 148'i bulmuş durumda.

Ülkemizdeki kısırlık rakamları hakkında Dünya Tüp Bebek Derneği Başkanı Prof. Dr. Timur Gürgan'ın açıklamaları durumu özetliyor: "DSÖ verilerine göre; geçmişte mililitrede yüz ila yüz yirmi milyon olarak belirtilen sperm sayıları, günümüzde on beş milyona kadar düştü. Şu anda her yüz çiftten on yedisi, kısırlık problemi ile karşı karşıya kalıyor. Bilimsel verilere göre, Türkiye'de de yaklaşık iki milyon altı yüz bin kişi kısırlık sorunu yaşıyor."

Son yıllarda erkeklerde kısırlık oranlarında artış olduğuna dikkat çeken Gürgan: "Bilimsel veriler, erkeklerde kısırlık oranının 30 yıl önce yüzde yirmi ila yirmi beş iken, şimdi yüzde kırk beşe çıktığını ortaya koyuyor. Bu durumda artık kadında ve erkekte kısırlık oranı eşitlendi. Bebek sahibi olmakta güçlük çeken ailelerin yüzde kırk beşinde sorun erkek kaynaklı olurken, yüzde kırk beşinde kadın kaynaklı olarak gösteriliyor. Kalan yüzde onunun ise nedeni açıklanamıyor." dedi.

Türk Jinekoloji Derneği üyesi Prof. Dr. Bülent Tıraş da TRT'ye yaptığı açıklamada: "Hem dünyada hem de ülkemizde çocuk sahibi olmak her geçen gün zorlaşıyor. Avrupa Birliği'nin yaptığı bir araştırmaya göre 2050 yılında insanların ancak yüzde beşi tabiî yollarla çocuk sahibi olabilecek." diyor.

Gıda Alerjisi

Uluslararası Gıda Otoriterleri Ağı'nın verilerine göre dünyada çocukların % 4-6'sında, erişkinlerin de % 1-3'ünde gıda alerjisi görülmektedir. Günümüzde 70'ten fazla gıda maddesinin alerjiye sebep olduğu bilinmektedir. Genetik yapı değişiminde; verici kaynağın alerjen özelliklerinin, genin transfer edildiği bitkiye ya da hayvana geçmesi muhtemeldir. Keza 1996 yılında; Brezilya kestanesinden ve fındığından soya fasulyesine aktarılan geni ihtiva eden ürünler, alerji yapması sebebiyle marketlerden toplatılmıştır.

Besin Değerinde Kayıp

GDO'lu bitkilerde yeni özellikler kazandırılırken, bitkinin orjinal yapısında bulunan bazı kalite ögelerinde önemli düşüşler meydana gelmiştir. Meselâ kalp hastalıklarına ve kansere karşı önemli bir koruyucu madde olan "phytoestrogen" bileşiklerinin, tabiî olanlara oranla GDO'lu bitkilerde daha az miktarda olduğu tesbit edilmiştir.

Potansiyel Toksisite

GDO'lar, aktarılan yeni gen ürünlerini ve onlardan kaynaklanan ikincil metabolitleri ihtiva etmediğinden, potansiyel bir toksisiteye sahiptir. GDO'lu bitkilerde bulunan, özellikle zararlı ot ve böcek öldürücü ile terminatör teknolojisi gereği aktarılmış olan genler toksin üreterek çalıştıklarından; dokularda birikme durumunda, önemli riskler oluşturur.

Kansere Davetiye
GDO'lu bitkilerin doğrudan ve dolaylı olarak kanserojen etkisinin olabileceği birçok araştırmacı tarafından belirtilir. Öte yandan, sindirim sisteminde tam olarak sindirilmeden dolaşım sistemine geçerek kan hücreleri aracılığı ile normal genoma katılabilen yabancı DNA parçalarının da hastalıklarda etkili olma ihtimali söz konusudur.

Antibiyotikler
Günümüzde kullanılan biyoteknolojik tekniklerle bitkilere aktarılan genlerin büyük bir kısmı bakteri ve virüs kökenlidir. Gen aktarımı esnasında GDO'lu bitkilerin seçilebilmesi amacıyla antibiyotik dayanım izleme genleri kullanılır. Ancak bu antibiyotik dayanım izleme genlerinin insan ve hayvan bünyesindeki bakterilere yatay olarak geçişiyle onların da genlerinin antibiyotiklere dayanıklı hale dönüştürülmesi gibi, sağlık açısından büyük riskler taşımaktadır.

Yukarıdaki manzaranın en baştaki sebeplerinden biri hiç şüphesiz GDO'lu gıda tüketimidir. Tabiî bunu ifade ederken GDO'lu gıdaların üretimi için başta pestisitler olmak üzere kullanılan sun'î gübreleri, ilâçları ve çeşitli kimyevî maddeleri de gözden kaçırmamak gerekiyor. Yani, GDO'lu tarımın yapılabilmesi için çok sayıda zararlı kimyevînin kullanılması gerekir. Bu ebter tohumların ve kullanılan kimyasalların ne tür bir etkiye sahip olduğu ile ilgili çeşitleri araştırmalar yapılmıştır.

Birkaç tanesini nazara vererek sağlık üzerindeki tesirini anlamaya çalışalım:
Kedi Deneyleri
1940'lı yıllarda Dr. Francis Pottenger, işlenmiş ve doğal gıdaların arasındaki farkı gözlemleyebilmek amacı ile önemli bir deney düzenledi. Dokuz yüz kedi aldı. Bu kedileri beş gruba ayırdı. İki grubu, kedilerin yediği tabiî besinlere uygun, çiğ sütle ve etle besledi. Diğer üç grup; kedilerin yediği tabiî besinlere uymayan, işlenmiş, pastörize edilmiş ve yoğunlaştırılmış gıdalarla beslendi. Kediler dört kuşak boyunca izlendi.

Sonuçlar ilginçti: Tabiî beslenmelerine uygun çiğ gıdalar ile beslenen kediler ve o kedilerin yavruları, normal yaşama süreçlerini devam ettirdiler. Beklenenin dışında problem yaşamadılar. Tabiî beslenmelerine uygun olmayan işlenmiş gıdalar ile beslenen kedilerin ilk kuşağında hayatın ileri dönemlerinde; ikinci kuşağında hayatın orta dönemlerinde; üçüncü kuşağın da hayatın ilk dönemlerinde kronik hastalıklar görüldü. Tabiî beslenmelerine uygun olmayan gıdalar alan kediler, bu kronik hastalıklara bağlı olarak öldüler. Bu grupta 4. kuşak izlenemedi, çünkü 3. kuşağın tamamı genç dönemde ölmüş ve yavru doğuracak kadar büyümemişti. Şimdi bu noktada sormak gerekiyor: Kedilerin neslini dört kuşakta mahveden tabiî olmayan beslenme, acaba insanların hayatına neler yapıyor? İşlenmiş gıdaların ve gıda katkı maddelerinin en önemli kaynağını oluşturan GDO'lu gıdaların bizlere maddeten ve manen nasıl zarar verdiğinin farkında mıyız?

WWF (World Wildlife Fund) adlı kuruluşun Ekim 2004'te yaptığı araştırmada AB'li on üç çevre bakanının kan örneklerinde elli beş çeşit kimyevî madde tesbit edilir. Bunlar içerisinde böcek öldürücü ilâç kalıntıları da vardır.

FDA tarafından gıdalarla ilgili ruhsatı alan ilk GDO'lu ürün rBGH'dir. (Rekombinant dana büyüme hormonu) 1994'te Monsanto Şirketi tarafından ineklerde süt verimini % 10-15 arttırmak iddiasıyla piyasaya sürülmüştür. Ancak ürünün kullanıldığı hayvanlarda meme iltihabında % 25 artış sonucu antibiyotik kullanımının artışı, gebe kalma oranında % 55 azalma, tırnak hastalığında artış, enjeksiyon yerinde tahriş gibi yan etkiler görülmüştür. Ayrıca rBGH, sütteki IGF1 faktörünü arttırmıştır. IGF1'in insanlarda meme, bağırsak, prostat kanseri gibi birçok kansere yol açabileceği ileri sürülmüştür.

NASIL BİR İŞGALLE KARŞI KARŞIYAYIZ?- GDO MESELESİ - 7
Cenk ÇALIK-05 Ocak 2022, Çarşamba-Yeniasya

Bir işgalle karşı karşıyayız. Bilinenin aksine günümüz dünyasında işgaller ağırlıklı olarak silÂh üzerinden değil, mide ve zihin üzerinden yapılıyor. Mide savaşını kaybeden zihnini de kaybediyor. Bu durumda, "Her aşaması detaylı planlanan büyük bir hücuma karşı ne yapmamız gerekir?", "Dost görünen düşmanları tanımanın yolları nelerdir?" gibi akla gelen sorulara karşı net cevaplarımız olmadığı takdirde kaybetmek kaçınılmaz olacaktır.

Fare Deneyleri!
Rusya Bilim Akademisi görevlilerinden Dr. Irina Ermakova'nın 2005 yılında yaptığı fare deneyi GDO konusunda oldukça önemli bir sonucu ortaya çıkarır. Denek farelerden 1. grup tabiî gıdalarla, 2. grup GDO'suz soyayla, 3. Grup ise GDO'lu soyayla beslenir. Üç kez tekrarlanan fare deneylerinin sonucunda denek farelerden üç hafta içerisinde:

a) Tabiî gıdalarla beslenen farelerin % 6.8'i ölür.

b) Normal soya ile beslenen farelerin % 9'u ölür.

c) GDO'lu soya ile beslenen farelerin % 55'i ölür.

Ayrıca GDO'lu soya ile beslenen, fakat ölmeyen farelerin % 36'sı, olması gereken ağırlığın altındadır.

2008 yılında Viyana Üniversitesi'nin, Avusturya Tarım ve Sağlık Bakanlığı'nın katkılarıyla yaptığı bilimsel çalışmada ise GDO'lu gıdalarla beslenen farelerin, ilk nesilden başlayan ve 3. ve 4. nesillerde büyük ölçüde artan şekilde üreme yeteneklerini kaybettiği tesbit edilir.

Monsanto'nun Mısırları
Uluslararası Biyolojik Bilimler Dergisi'nin Şubat 2010 sayısında yayımlanan araştırma sonuçlarına göre, Monsanto'nun genetiği değiştirilmiş mısırlarından elde edilen yiyeceklerin memelilerde organ yetmezliğine sebep olduğu tesbit edilir. Dergide yer alan makalede: "Etkiler kendilerini genel olarak, yiyeceklerin toksinsizleştirmesinin yapıldığı iki ana organ olan böbreğin ve karaciğerin işlevlerinde gösteriyor. Buna ek olarak GDO'ların kalp, böbreküstü bezleri, dalak ve kan hücrelerinin çalışmaları üzerinde de olumsuz etkileri olduğu gözlendi. Genleriyle oynanmış ürünler hiçbir zaman insan ve hayvan beslenme düzeninin bir

parçası olmamalı. Bu ürünlerin tüketiciler üzerinde uzun vadede ne gibi etkilerinin olacağını henüz tam olarak bilemiyoruz.” deniyor.

American Epicyte Şirketi Eylül 2001'de yaptığı basın toplantısında: “Gebeliği engelleyen mısır ürettik. Sperm öldürücü antikorlar üreten mısırlarla dolu bir seramız var” demiş ve sonra Novartis ilâç şirketiyle gebelik engelleyici proje ortaklığı kurduğunu da ilân etmişti. Bu firma daha sonra sperm öldürücü mısırların üretim lisansını DowAgro'ya ve Monsanto'ya devretmişti.

ABD'de on dört bin çift üzerinde yapılan çalışmada; GDO'ların cinsel hormonların faaliyetlerini sekteye uğrattığı, çift cinsel organ, cinsel organ bozukluğu ve sperm azalması gibi sonuçlar ortaya çıkardığı tesbit edilmiştir.

2000 yılında bütün GDO bitkilerin yüzde altmış dokuzunda glifosat adındaki yabancı ot öldürücü ilâca karşı direnç geni mevcutken, günümüzde bu oran yüzde sekseni geçmiştir. Bu durum sürekli artan oranda ilâç kullanılarak çözülmeye çalışılmaktadır. Resmî kurumlar 1996 yılında sebzelerde bulunabilecek en fazla ilâç artığı değerini, soya fasulyesinde kilogram başına yirmi miligram düzeyine çıkartmıştır. Bu daha önceki değerin iki yüz katıdır.

İki yüz katlık artış elbette insanlarda birçok sağlık sorununa sebep olur. Kanada Sağlık Bakanlığı tarafından yapılan bir araştırmada 2110 kadın, toplam 3936 gebeliği hakkında bilgi vermiştir. Bu gebeliklerin 395'i düşükle sonlanmıştır. Düşüğün tarımsal ilâçla ilgisi araştırıldığında, ilâçla temas edenlerin oranı temas etmeyenlere göre daha yüksek çıkmıştır. Özellikle otuz dört yaş üstü kadınlarda daha fazla düşük tesbit edilmiştir. Ayrıca 2007'de Fransa'da yapılan bir araştırmada, glifosata maruz kalan insan hücre kültürlerinde hormon üretiminde bozukluk oluştuğu tesbit edilmiştir. Bu sebeple de glifosatın kısırlık yapıcı etkisi olduğu ileri sürülmüştür.

Glifosatın hücre döngü bozukluklarına yol açtığı, deniz kestaneleri üzerinde yapılan bir araştırma ile belirlenmiştir. Deniz kestanesi hücrelerinde, bu tarım ilâcını kullananların solunum yoluyla maruz kaldığı dozun 500-4000 kat daha altında bir dozla hücre döngü kusurları oluşmuştur.

Glifosatın StAR proteininde bozukluk oluşturması sonucu beyin gelişiminde önemli olan adrenal hormon üretiminde azalma meydana gelmiştir. ABD'nin Minnesota eyaletinde glifosat kullanan çiftçilerin çocuklarında doğumsal özür ortaya çıkıp çıkmadığı araştırıldığında, glifosat ile teması olan çiftçilerin çocuklarında genel ortalamaya göre üç misli daha fazla dikkat eksikliği ile kendini gösteren beyin gelişim hastalığı belirlenmiştir.

Fransa'da yapılan bir araştırmada, HepG2 tipi insan karaciğeri hücreleri değişik dozda glifosata maruz bırakılmıştır. Doz iki ppm'ye çıkartıldığında HepG2 karaciğer hücrelerinde östrojen reseptörleri işlevini kaybeder. Beş ppm dozda ise, hücre içi DNA hasar görmeye başlar. On ppm dozda hücreyi öldürücü etki ortaya çıkmaya başlar. Bazı yemlerde dört yüz ppm'ye kadar glifosat artığına izin verildiğini düşünürsek, ne kadar büyük bir risk altında olduğumuz ortaya çıkar.

Bunun dışında glifosatın sinir sistemi üzerine olumsuz etkilerinin, ses kısıklığına sebep olması, burun iltihabına yol açması gibi sağlık sakıncalarının da olduğunu belirtelim.

İki altın bilezik: Soya ve mısır!

GDO artık başta soya ve mısırla dünyaya ciddî anlamda yerleştirilmiştir. Piliç endüstrisi bütünüyle GDO'lu soyaya bağlı hale gelirken, büyükbaş yeminde de hammadde olarak GDO'lu mısır kullanılmaktadır. Bugün soyanın sekiz yüzden fazla, mısırın ise altı yüzden fazla çeşit ürüne katıldığı ve bütün bu ürünlerin gündelik tüketimin her aşamasında yer alan ürünler olduğu düşünülünce, riskin büyüklüğü bir kez daha görülüyor.

Amerikan Federal Pestisit Ürünleri Veri Tabanı'na göre hibrit tohumlar yetişsin diye yirmi binden fazla pestisit kullanılıyor. Pestisit ürünlerde kullanılan kimyevî maddelerin sayısı altı bin dört yüz civarında. Bu maddelerin akut zehirlenme, kanser, doğum kusurları, kısırlık, sinir sistemi bozuklukları, gelişim bozuklukları başta olmak üzere onlarca zararlı etkisinin olduğu tesbit edilmiştir.

Bütün bu araştırma sonuçları GDO'nun bilerek ve planlı bir şekilde insanlığın başına belâ edildiğini gösteriyor. Şu ana kadar sağlık yönünden bakıldığında tek bir müsbet etkisinin olmadığı görülüyor. Bunu örtbas etmek için sürekli yalana başvuruyorlar. Verim artacak, besin değeri yükselecek, maliyet düşecek gibi iddiaların yalan üzerine kurulu olduğu görülüyor.

GDO piyasasının yüzde doksanını elinde tutan Monsanto için:

"Üç çeşit yalan vardır: Yalanlar, menfur yalanlar ve Monsanto yalanları." denmesi tesadüf olmasa gerek.

İngiliz Papaz: Thomas Robert Malthus

Bugün açlığı ve kısırlığı insanlığın başına belâ edenlerin kimden akıl alarak hareket ettiğini bilmek bu zihniyeti daha yakından tanımak için gereklidir. İngiliz papaz Thomas Robert Malthus, 1798 yılında "Nüfus İlkesi Üzerine Bir Deneme" adlı çalışmasıyla tanınmıştır. Özetle, nüfusun geometrik bir şekilde artarken yiyecek arzının aritmetik bir şekilde artacağını ve bu durumun kitlesel açlığa sebep olacağını ve dünya nüfusunun azaltılması gerektiğini savunur.

Bu görüşler, Charles Darwin'in evrim teorisinin temeli sayılan "doğal seleksiyon" tezinin oluşmasına sebep olacaktır. Bu fikir Amerikan Soy Arıtım Derneği, Sosyal Hijyen ve Doğum Kontrol Bürosu gibi kuruluşların ortaya çıkmasının zeminini hazırlar. Bütün bu gelişmelerin baş rolünde Rockefeller ailesinin en önemli ismi David Rockefeller vardır. Kendisini bu işe adamıştır. 1952'de Nüfus Konseyi'ni kurar.

Rockefeller

Bu tarihten sonra Soy Arıtım Projesi, Nüfus Konseyi'nin oluşumuyla geri plana alınarak onun yerine "aile planlaması" ve "nüfus kontrolü" terimleri kullanılmaya başlanır. Bu yeni söylem sayesinde ırkçı söylemler yerini politik terimlere bırakmıştır. Rockefeller, Nüfus Konseyi'nden sonra Uluslararası Planlı Aile Federasyonu'nu kurar. Dünya nüfusunun hızla arttığını, bu sebeple hem nüfusun azaltılması hem de tarımsal üretimin arttırılması gerektiğini iddia ederek 1943'te "yeşil devrim"i başlatır. Bu tarihten itibaren de, daha önceki yazılarda ifade edildiği gibi GDO'nun dünyaya yayılmasının temeli atılarak bugünlere gelinir.

Bunca çabanın amacı nüfusu hızla azaltarak kontrol etmeye çalışmak. David Rockefeller'in torunu John David Rockefeller'in: "Bana göre nüfus kontrolü günümüzde atom silâhlarının kontrolünden sonra ikinci en büyük önceliğimizdir." ifadesi durumu özetliyor.

Porto Riko ve Brezilya

Doğum kontrolü denemelerinin ilk yapıldığı ülke Porto Riko'dur. 1965 yılında yapılan bir araştırmada doğurganlık çağına gelmiş kadınların % 35'inin başarıyla kısırlaştırıldığı görülür. İkinci hedef Brezilya'dır. 1970'lere gelindiğinde Brezilya hükümetince yapılan araştırmada 14-55 yaş aralığındaki kadınların % 44'ü doğurganlığını kaybetmiştir.

Görüldüğü üzere, sömürmek için aldatmak zorundalar. Aldatmak için maskelere ihtiyaçlarının olduğu açık. Merhametleri yok. Aile planlaması, korunma, üreme sağlığı, sezaryen, aşı kampanyaları, kürtaj ve kısırlaştırıcı gıda yardımları gibi faaliyetler en fazla kullandıkları yöntemlerdir. Ayrıca, kısır tohumlar üretmelerinin sebebi onları tüketenleri de kısırlaştırarak yok etmek. Bu oyuna gelmemek elimizde. Gıdaların niceliğiyle değil niteliğiyle ilgilenmemiz gerekir. Görselliği ve hazzı ön plana alırsak mağlûp olmak kaçınılmaz olacaktır. Mide ifsadına izin verenin, aklının ifsadına da izin verdiğini anlaması gerekir. Tabaktaki iktidar kaybedildiğinde düşünce, eylem ve dâvâ adamının çıkmasının zorlaşacağı aşikârdır…

Siyasî Yönden: GDO

Bir işgalle karşı karşıyayız. Bilinenin aksine günümüz dünyasında işgaller ağırlıklı olarak silâh üzerinden değil, mide ve zihin üzerinden yapılıyor. Mide savaşını kaybeden zihnini de kaybediyor. Bu durumda, "Her aşaması detaylı planlanan büyük bir hücuma karşı ne yapmamız gerekir?", "Dost görünen düşmanları tanımanın yolları nelerdir?" gibi akla gelen sorulara karşı net cevaplarımız olmadığı takdirde kaybetmek kaçınılmaz olacaktır.

Son yıllarda sıkça duyduğumuz GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) bütün dünyanın sağlığını ve geleceğini tehdit etmektedir. Bu biyoteknolojik yöntemlerin iyi niyet için kullanıldığı söylenir. Masum yalanlarını duyarsınız: "Dünyada açlık var!", "Kaynaklarımız kıt!", "Verim artacak, sorunlar çözülecek!"…

Düşmanı tanımamak dost zannetmemize sebep olur. GDO mevzuunu etraflıca ele almaya mecburuz. Meseleye siyasî, dinî, sosyal, sağlık, ekonomik ve çevre yönünden bakarak anlamaya çalışmalıyız.

Terminatör Genler

Her canlının belli bir gen dizilimi vardır. Bu gen diziliminin bir bölümünün ya da tamamının değiştirilmesiyle elde edilen canlıya Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) adı verilir. Bu işlemi yapan firma, ortaya çıkan yeni canlıyı tescil ettirerek patent altına alır. Gen transferi esnasında ayrıca "terminatör gen(!)" ilâvesi de yapılır. Bu genin mühim bir fonksiyonu vardır. Bitkinin bir kere olgunlaştıktan sonra kendisini yok etmesini sağlar. Yani, tek kullanımlık bir tohum elde edilmiş olur.

Bugüne kadar binlerce gen patent altına alındı. Üç biyoteknoloji şirketi ve yirmi bin insan, gen dizilimi için patent başvurusunda bulundu. Bunlardan yaklaşık bin beş yüz tanesine patent verildi. Sadece ABD'de 1985-1999 arasında on bir bin bitki için patent alınmış durumda. Üstelik bazı hastalıkların teşhisi için geliştirilen genetik testlerden, test masrafları ve geni bulanlara hak payı dağıtmak için para alınarak kazanç sağlanıyor. Bu da küçük bir azınlığa hizmet eden patentleşme ile beraberinde ahlâkî, felsefî, hukukî, dinî, siyasî ve ekonomik meseleler gibi onlarca mevzuyu gündeme getiriyor…

Hibritin ve Aşılamanın Farkı Nedir?

Bir veya daha fazla gen bakımından farklı iki veya daha fazla canlı arasında yapılan çaprazlama sonucu elde edilen melezleme ve tek kullanımlık tohum uygulamalarına hibrit (melez, kırma, ebter) denir. Bunu aşılama ile karıştırmamak gerekir. Aşılama, yüksek randımanlı türün daha az randımanlı türe yerleştirilmesiyle oluşan çoğaltma yöntemidir. Yani, aynı tür içinde olmasını ve doku uyumunu gerektirir. Meselâ iki domatesin aşılanması gibi. Hibrit işlemi farklı türden diğer bir türe genetik müdahale ihtiva eder ve tohumun işlemi reddetmesi engellenir. Doku uyumu da gerekmez. Daha dayanıklı olsun diye domuz geninin domatese eklenmesi gibi…

Gen, canlıların her türlü özelliklerini belirleyen ve hücre çekirdeğindeki kromozomlarda bulunan kalıtım maddesinin en küçük birimidir. Genom ise, bir organizmanın sahip olduğu genetik şifrelerin tamamıdır. Genin yüzde doksan beşi hakkında yeterli bilgiye sahip değiliz. Yanlış okumadınız. Bütün bu genetik transferler malûmatımız olan yalnızca yüzde beşlik alanda yapılıyor. Nasıl bir ateşle oynandığının farkında mıyız?

12 BİN KİŞİYİ İŞTEN ÇIKARACAK

29 Kasım 2018, Perşembe-yeniasya

Alman ilaç ve kimya şirketi Bayer AG, yeniden yapılanma çerçevesinde yaklaşık 12 bin kişiyi işten çıkaracağını ve hayvan sağlığı bölümünü satacağını duyurdu.

Bayer AG'den yapılan açıklamaya göre, şirket küresel olarak yeniden yapılanma çerçevesinde yaklaşık 12 bin kişinin işine son vermeyi planlıyor. Alman şirket, hayvan sağlığı bölümünü satarak, ilaç, tüketici sağlığı ve bitki bilimine yoğunlaşacak.

Şirket 100 bin kişiye istihdam sağlıyor
Şirket, 2017 sonu itibarıyla dünyada yaklaşık 100 bin istihdam sağlarken, bunların 31 bin 620'si Almanya'da bulunuyor

Bayer AG, ABD'li tarım şirketi Monsanto'yu 63 milyar dolara satın almasıyla gündeme gelmişti.

Bayer'in piyasa değeri ağustostan bu yana 34 milyar dolar eridi

Satın almadan sonra, 'Roundup' adlı yabani ot ilacının üreticisi Monsanto firması, ilaç dolayısıyla bir bahçıvanın kansere yakalandığı gerekçesiyle bu yılın ağustos ayında 289 milyon dolar tazminat ödemeye mahkum edilmişti. İlaçla ilgili en az 9 bin dava açılırken Bayer, kansere yol açtığı iddialarını kabul etmeyerek karara itiraz etmişti.

Monsanto firmasının yüksek fiyat üzerinden alınmasından dolayı yatırımcıların şirket üzerindeki baskısı artıyordu. Bayer'in piyasa değerinden ağustostan bu yana 34 milyar dolar eridi.

AA

GIDADA SEÇİM HÜRRİYETİ ELİMİZDEN ALINDI- GDO MESELESİ - 8
Cenk Çalık-06 Ocak 2022, Perşembe- yeniasya

Ne içeceğimize ve ne yiyeceğimize karar veren bir avuç şirketin insafına terk edilmiş durumdayız. Ellerindeki gıda tekelini bir silâh gibi kullandıkları açıktır. Gıda konusunda seçim hürriyeti bile elimizden alınmıştır.

Tohum Neden Önemli?
Bu işe neden tohumdan başlandığı akla gelebilir. Sebebi şöyle: İnsanoğlunun iki ana gıda kaynağı vardır; hayvanî ve nebatî gıdalar. Hayvanlar da bitkilerden beslendiğine göre bitkiden başlamak zaruridir. Bitkinin esası tohumdur.

Bu temel girişten sonra yazımızın konusu olan GDO'nun siyasî penceresine daha yakından bakabiliriz. Dünya üzerinde hakimiyet kurmak isteyenler bunun yolunun enerjiden ve gıdadan geçtiğini bilirler. Bu sebeple stratejilerini bu iki konuya yoğunlaştırırlar. “Tohumu kontrol eden gıdayı kontrol eder.” cümlesi gıda hakimiyetine giden yolda tohumun ehemmiyetine işaret eder.

Yeşil Devrim!
1940 yılına gidelim. Bu yıl, çok ses getiren “yeşil devrim”in temellerinin atıldığı yıllardandır. O zamana kadar tarım, küçük işletmeler yani köylüler tarafından yapılırdı. Geleneksel tohumla yapılan bu üretimin maliyeti yok gibiydi. Bu yeni uygulamanın 1940 yılında

temelleri atıldı ve 1994'de yaygınlaşmasıyla birlikte tohum köylünün elinden yavaş yavaş alındı; netice olarak tarım "endüstri(!)"ye dönüştü. Artık köylü, patentli tohumlara her sene para vermek zorundaydı. Üstelik bu yeni tohumlar beraberinde gübre, sulama, traktör ve petrol gibi ek maliyet kalemlerine de ihtiyaç duyuyordu. Ne ilginçtir ki tohum satanlar bütün bu ihtiyaç duyulanları da satıyorlardı!

Yalanlarını ve bu yalanları destekleyen kurumları biliyor muyuz?
Peki, hangi yalanlarla çiftçileri kandırmayı başardılar? Bunların çoğunu bugün de söylemeye devam ediyorlar. Ne yazık ki milyarlarca insan hâlâ bu yalanlara inanıyor! Dünya nüfusunun çok arttığını ve bunun çok tehlikeli olduğunu, tarım alanlarının sürekli azalarak nüfusa yetmediğini, dünyada açlık ve susuzluk olduğu gibi tezlerle sürekli beyin yıkamaya devam ettiler.

Bu tezlerin desteklenmesi için de enstitüler, laboratuvarlar, vakıf ve araştırma merkezleri kurarak ilmî(!) referanslara dayanmayı da ihmal etmediler. Meselâ WHO, FDA, FAO gibi kuruluşların yönetimi; şirketlerin eski çalışanlarının elindedir. Kuş gribi, domuz gribi gibi hastalıkların pazarlanması; GDO'ların zararsız olduğunun kabul edilmesi gibi bütün hatalı tutumların, bağımsız gibi görünen otoritenin tasarrufunda olduğunu hatırlayalım.

Köleliğin Modern Tabiri: TRİPS
Dünya Ticaret Örgütü'nün, Ticaret Bağlantılı Fikrî Mülkiyet Hakları Anlaşması (TRIPS); dünyadaki tohum arzının, gıdaların ve tarım alanlarının çoğunun küresel tarım şirketleri tarafından ele geçirilmesine çanak tutmuştur. Bu anlaşma; bir avuç küresel şirketin çıkarlarını, diğer bütün çıkarların üzerinde tutma amacına hizmet eden politikaların düzenlenmiş halidir. Böylece ulusların kendi sınırları içindeki ticareti düzenleyebilme veya kendi toplumlarına uygun olan standartları belirleyebilme hürriyetlerinin yanı sıra çiftçilerin ve tüketicilerin haklarını da ciddî bir şekilde baltalar.

16 Mayıs 2011'de, ABD Kongre Temsilcisi Ron Paul Kongre'de: "Kendi irademizle neyi yiyip içeceğimizin hürriyeti bile elimizden alınmış durumda. Bizim acaba ne kadar hürriyet hakkımız kaldı?" ifadesi bu hakikati teyit eder.

Her Devrin Adamı: Kissinger!
1950 yılından beri Obama da dahil ABD başkanlarının yanında farklı pozisyonlarda yer alan Henry Alfred Kissinger yüz yirmi üç sayfadan oluşan "Ulusal Güvenlik Çalışma Muhtırası" (NSSM200) adlı raporu hazırlar. Onun: "Petrolü kontrol edersen ulusları, yiyeceği kontrol edersen insanları kontrol edersin. Yiyecek bir silâhtır ve bizim müzakere çantamızdaki araçlardan biridir!" ifadesi sürece ait önemli bir vesikadır. Kissenger, kendisi için bu silâhın ne olduğunu: "Dosta ödül, düşmana ceza" şeklinde özetler.

Yahudi asıllı siyonist lider Winston Churchill'in: "İnsanlar ve hayvanlar üzerinde bilinçli olarak kullanılabilecek salgın hastalıkları, mahsulleri yok edecek bakterileri, at ve sığırları öldürecek şarbonu sistemli bir şekilde üretebilen hükümetlere ihtiyaç var." şeklinde biyolojik

harp imkânlarını destekleyen sözleri aslında yoruma ihtiyaç bırakmıyor. Nasıl bir dünya planladıklarını ve neler yapabileceklerini ortaya koyuyor.

Keza 1974 yılında Roma'da düzenlenen Dünya Tarım Konferansı'nda, ABD Tarım Bakanı Earl Lauer Butz niyetlerini gizleme ihtiyacı duymadan şöyle der:

"Gıda, pazarlık masasındaki en önemli araçlardan biridir. İnsanların size güvenip dayanmalarının, size bağımlı olmalarının ve bu şekilde sizinle işbirliği yapmalarının yolunu arıyorsanız, onları gıdaya bağımlı hale getirmek bana kalırsa mükemmel bir yöntemdir."

Pirinç Trajedisi

Bağımlı hale getirmenin en iyi ve kısa yolu tohumu patent altına alarak tekelleştirmektir. Bunun için de hangi yalanın söylenmesi gerekiyorsa en güçlü bir şekilde söylenir.

Pirinç trajedisi konuyu özetler:

Bir zamanlar Asya'da pirincin tam yüz kırk bin çeşidi vardı. Rockefeller ve Ford vakıflarının başlattığı "Uluslararası Pirinç Biyoteknolojisi Programı" aracılığıyla dünyanın pirinç kaynakları bu merkezin laboratuvarında toplandı. A vitamini eksikliğini pirinç üzerinde yapacakları değişiklikle giderecekleri yalanını söylediler. Bu süreçte Dünya Bankası'nın gücü de kullanıldı. Toplamda beş yüz milyar dolar harcanarak, pirinç çeşidi altıya indirilerek patent altına alındı.

Sonra ne mi oldu? Tabiî tohumlar, şirket tohumlarıyla değiştirildi. Mülkiyetin değişmesi manasına gelen bu durum artan maliyetlerle birlikte çiftçileri ödeyemeyecekleri borçların altına soktu. Bu vetirede sadece Hindistan'da iki yüz bin çiftçi intihar etti. Ülkemizde de durum farklı değil. Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu'nun açıklamasına göre, ülkemizde her elli saniyede bir çiftçi iflâs ediyor.

Mahşerin Dört Atlısı!

"Mahşerin dört atlısı" yani Monsanto, DuPont (Pioneer), Dow AgroSciences ve Syngenta şirketleri; hibrit ve GDO'lu tohumların yanı sıra ziraî ilâç, gübre, hormon, yem, hayvansal ilaç, gıda katkı maddeleri, temel gıda üretimi, insanî ilâç, finans, petrol, tarım makineleri, tıp endüstrisi, kimyasal ürünler, silâh sanayii gibi birçok alanda faaliyet gösterir. Monsanto tek başına GDO'lu tohumun yüzde doksanını üretirken, dünya tarımının yüzde doksana yakını bu dört firmanın kontrolü altındadır!

Bu tekelleşme bize dünyadaki aç insanların üçte ikisinin, toprağından koparılmış küçük çiftçiler olduğunu da açıklar. Sermayenin ve mülkiyetin sürekli artan hızda belli kişilerde toplanması tesadüf değildir.

İktisatçı Samir Amin'in: "Merkez ülkelerin elli milyon tarım üreticisi ve şirket tarımı, çevre ülkelerin üç milyar köylüsünü tasfiye ediyor." ifadesi tarımdaki tekelleşmeyi açıklıyor.

Hâlimizin Kısa Özeti!
Dünyanın içinde bulunduğu durumu aktivist Mebruke Bayram şu şekilde özetliyor:
"Soframızdaki gıda birileri tarafından gasp ediliyor. Gaspın yalnızca köylünün emeğinin sömürülmesi ya da yükselen gıda fiyatları yoluyla yapıldığını düşünmeyin. Yeni nesil gıdaların içeriğinde 'doğal olarak' bulunması gereken maddeler birer birer azalırken, gıdayla ilgisi olmayan katkı maddeleri ve koruyucu maddeler çoğalıyor. Gıdanın her alanında bir standartlaşma, zapturapt altına alınma süreci yaşanıyor. Dünya halklarının zengin gıda çeşitliliği ve kültürü yavaş yavaş yok edilirken soframızı tek tipleşmiş, standart, hijyenik, şık ambalajlı, ancak içi boş gıdalar ele geçiriyor. Gıdanın gaspı, üretim sürecinde kullanılan tekniklerden tutun genlere kadar pek çok alanda sürdürülüyor. Gıdalar ağır bedeller karşılığında üretiliyor. Asıl üretici konumunda olan köylüler açlığa mahkûm edilirlerken, gıdanın ticaretini yapan ulusötesi tekeller akıl sınırlarını zorlayacak büyüklükte paralar kazanıyorlar."

Talut'u Hatırlayalım mı?
Talut kıssasını hatırlamalıyız. Rivayete göre Talut'un seksen bin kişilik ordusu vardı ve o ordunun yetmiş altı bin neferi, geçmekte oldukları nehirdeki sudan içmişti. Nehri Talut'la beraber onun ancak dört bin askeri geçebilmişti. O nehrin suyunda ne vardı ki; içenleri öldürmüyordu, fakat takatsiz bırakıyor, cihada gitme heyecanını yok ediyordu? Bugün, ecnebilerin ve para hırsıyla gözü dönmüş yerli işbirlikçilerinin dayatmaları ile market raflarına doldurulmuş aldatıcı renkleriyle, ışıltılı görüntüleriyle binlerce üründe aynı tehlikenin var olduğunu görebiliyor muyuz?

Anlaşılacağı üzere dünya çepeçevre kuşatılmış durumda.
GDO şirketleriyle bütün dünyayı karanlık emellerine alet etmek istiyorlar. İnsanları "organizma"dan adeta "mekanizma"ya çevirme gayretleri var. Aslında onların bütün yalanları ortaya çıkmış vaziyettedir. GDO'lu tohumların yüksek verim getirdiği, maliyetleri düşürdüğü, sağlıklı olduğu, bu tohumların besin değerlerinin daha yüksek olduğu gibi onlarca yalan ifşa olmuştur.

Peki, hâlâ nasıl oluyor da aynı sahtekârlığa devam ediliyor ya da bu yalanlara tepki verip kamuoyunu bilgilendiren birileri yok mu?

Neden ehl-i vicdanın sesi duyulmuyor?
Aslında çok sayıda insan var. Onların sesleri yeterince duyulmuyor. Onlar seslerini duyurduklarında ise karşı taraf, medyayı ve akademik çevreleri kullanarak toplumu unutturarak uyutuyorlar. Hazzın peşine düşen ahir zaman insanı ve ciddî manada borçlanarak Dünya Bankası'na, IMF'ye boyun eğen idareciler bu sürecin devam etmesini sağlıyorlar. Unutturularak uyutulan insanların, istenilen istikamette yönlendirilmeleri kolay oluyor. Amaç, kendi çıkarlarına uygun olmayan gerçekleri silerek bunun yerine yalanlarla dolu yeni mesajların özellikle reklâmlar vasıtasıyla doldurulması.

GDO'lu tohumlar tam olarak bu amaçlara hizmet ediyor. Bir tür "modern köleleşme" sağlıyor. Bu tohumları üreten firmaların tarım, gıda ve sağlık ürünleri aslında bedenin ve zihin kontrol aracı olarak kullanılır. Ama bunu üretenler, aynı durumun kendilerine hatta işyerinde dahi yapılmasına razı olmazlar. Meselâ yüzde doksan pazar payıyla dünyanın en büyük GDO firması olan Monsanto'nun fabrikalarında GDO'lu ürün tüketmenin yasak olduğunu biliyor muyuz?

Svalbard Kıyamet Tohum Bankası
Bir yandan insanlığı GDO'lu tohumlara mahkûm eden siyonist zihniyet bir yandan da tabiî tohumları toplayarak depoluyor. Norveç'in Svalbard kasabasında buzulların yüz elli metre altında korunaklı bir şekilde kurulan "Svalbard Kıyamet Tohum Bankası"nda (SGSV) tam altı yüz binden fazla tabiî tohum bulunuyor. Dünyadaki bin dört yüz tohum bankasından birisidir. Burada bulunan tohumların çoğunun Irak'taki, Afganistan'daki, Ruanda'daki, Etiyopya'daki, Somali'deki ve Kamboçya'daki isyanlarda ve savaşlarda ilk yağmalanan yerlerden biri olan tohum bankalarından getirilmiş olması tesadüf olmasa gerek.

"Kıyamet Günü Kasası" olarak da bilinen bu banka, Küresel Hasat Çeşitliliği Örgütü (GCDT) tarafından yönetiliyor. Görünürdeki isim bu olmakla birlikte asıl sahiplerinin Rockefeller Vakfı, Bill & Melinda Gates Vakfı, Monsanto, DuPont, Dow AgroSciences ve Syngenta olduklarını belirtelim. Geleceğin en önemli bankalarının mevduat, yatırım, kan ya da ilik bankası değil tohum bankaları olacağını söylemek sanırım yanlış olmaz.

Ümitvar Olalım!
Bütün bu anlatılanlar bizleri yeise sevk etmemeli. Her şey Rabbimizin kontrolünde ve izni ile gerçekleşir. Biz de şuurlu olmakla ve gerekli tedbirleri alıp takdire boyun eğmekle mükellefiz.

Sosyal Yönden: GDO
Chris Hedges: "Günaha inanmayanlardan korkmamız gerekir" diyor.

Prof. Steven Block ise: "Aklıselim hiç kimse GDO'lu ürünleri kullanmaz. Ancak herkes aklıselim değil." şeklinde, GDO'lu ürünlerin adeta kullanım mantığını özetliyor.

SlowFood hareketinin bin beş kişi üzerinde yaptığı kamuoyu araştırmasına göre soru sorulan insanların % 78'inin GDO'ya ve GDO'lardan üretilen ürünlere karşı oldukları ortaya çıkmıştır.

- Bu kişilerin yüzde seksen biri GDO'lu bitkilerin, tabiatın dengesi üzerine önceden kestirilemeyecek olumsuzlukları olabileceğini;

- Yüzde altmış yedisi GDO'nun tamamiyle yasaklanması gerektiğini,

- Yüzde altmış altısı GDO'lu besinlerin insan sağlığını tehdit ettiğini,

- Yüzde elli ikisi tabiata her türlü müdahalenin etik sebeplerden dolayı reddedilmesi gerektiğini dile getirmiştir.

Araştırma sonuçları, toplumun GDO'yu istemediğini net bir şekilde ortaya koyuyor. Gelin görün ki araştırma yapılan ülke olan Almanya'da satılan gıda maddelerinin yüzde yetmişi ya GDO'ludur ya da gen mühendisliği ile üretilmiş bir katkı maddesi ihtiva eder. Dünyanın genelinde de durum farklı değildir. Hazır gıdaların en az üçte ikisinin GDO ihtiva ettiği tahmin edilmektedir.

En büyük GDO üreticisi olan ABD'de yapılan bazı kamuoyu araştırmaları ilginç sonuçlar ortaya koymuştur. Bu araştırma sonuçlarına göre Amerikan vatandaşları GDO ihtiva eden yem ile beslenmemiş hayvan eti yiyebilmek için daha fazla para ödemeye hazır olduklarını belirtmişlerdir. ABD yurttaşlarının GDO'dan üretilmemiş nebatî yağ satın almak için yüzde elli daha çok para harcamaya hazır oldukları ifade edilmiştir.

GDO SÖZLEŞMELERİ NASIL İMZALATILIYOR- GDO MESELESİ - 9
Cenk Çalık-07 Ocak 2022, Cuma- yeniasya

- Fare deneyleri göstermiştir ki, GDO'nun kesin etkileri üç nesil sonra ortaya çıkıyor. Toplum mühendisliği tam da burada devreye girerek, GDO'lar hakkında araştırma yapılmasını ve toplumun sağlıklı bilgi almasını engelliyor.

- Konu ile ilgili, Ağustos 2009'da Scientific American dergisi ilginç bir araştırma yayımladı. Dergide yer alan araştırmaya göre, dev tohum şirketleri GDO'lu tohumları satmadan önce, alıcıya bir anlaşma imzalatarak alınan tohumlarla "bilimsel araştırma yapılmamasını" garanti altına alıyor.

Dünyanın Hali!
Dünyamız artan adaletsizlikler ve ekonomik şartlar sebebiyle hızla, sosyal patlamalar yaşanacak günlere doğru gidiyor. Açlık, yoksulluk, işsizlik; Afrika ülkeleri başta olmak üzere birçok coğrafyada infiallere, iç savaşlara varan patlamalara sebep oluyor. Zenginle fakir arasındaki makas her geçen gün artıyor. Bu durumu koruma refleksinde bulunan insanların, insan öldürmeyi bile kendilerinde hak olarak görmeleri son derece düşündürücü.

Tarımda üretim yapamayan yoksul ülkelerin arazilerini başka ülkeler satın alıyor ya da kiralıyor. Meselâ biyoyakıt üretme amacı, Avrupa ülkelerini yabancı ülkelerde toprak kapatma yarışına sokmuş durumda. The Guardian Gazetesi yazarı John Vidal, Avrupalı şirketlerin Afrika'da 3.9 milyon hektar arazi toparladıklarını yazıyor.

Temiz Su!
Yaklaşık bir milyar insan temiz su ihtiyacını karşılayamazken verimli su kaynaklarının bu tür sağlığa zararlı ürünler için heba edilmesi, üstelik firmaların 0,2 sent seviyelerinde malettiği bir ton suyu 2 bin dolara satmaları sömürünün boyutlarını göstermesi açısından çarpıcıdır. Öte

yandan bugün, dünyanın taşınabilir su kaynaklarının yüzde yirmi beşinden fazlası tek başına Coca-Cola'nın elinde bulunur. Hintli aktivist Vandana Shiva'nın da ifade ettiği gibi bu durum bile tek başına büyük bir insan hakları ihlâlidir.

Nitekim Bilgi Üniversitesi'nde düzenlenen Alternatif Su Forumu kararları da bu tesbiti destekler niteliktedir. Forumda alınan kararları özetle anlamaya çalışalım:

- Su bütün formlarıyla bir kamu malı ve suya ulaşım da temel ve devredilemez bir insan hakkı olarak tanınmalı.

- Su ticarî bir ürün değildir. Suyun özelleştirilmesini ve ticarileşmesini savunan bütün ulusal ve bölgesel yasalar reddedilmelidir.

- Suyun yönetimi ve kontrolü kamusal, sosyal, kooperatif, katılımcı, adil olmalı ve su üzerinden kâr amacı güdülmemelidir.

- Her bir insanın, beslenmesi ve sağlıklı yaşaması için gereken yeterli nicelikte ve nitelikte suya erişimi bir hak olarak tanınmalıdır.

- Su kaynaklarının kirlenmesinden sorumlu olan şirketler ve endüstriler; çevresel, insanî ya da ekonomik olarak verdikleri zararı tazmin etmek zorundadırlar.

- Mega projeler, barajlar, liman inşaatları, maden sömürüsü ve suyun şişelenmesi; tabiat kaynaklarını meta olarak gören, sürdürülemez su yönetimi modelleri olarak reddedilmelidir.

"Müslümanlar su, otlak ve ateşte ortaktırlar." buyuran Efendimiz (asm), suyun fazlasının satılmasını da yasaklamıştır. (Bazı âlimler bu yasağın yağmur ve nehir suları için geçerli olduğunu ifade etseler de kimi âlimler, insanlar suya muhtaçken, bir kimsenin artan suyunu satmasının mekruh olduğu görüşündedirler.)

Yeryüzündeki suların sadece yüzde birinin içilebilir nitelikte olduğunu ve bunun da yüzde kırkını israf ettiğimizi hatırlayınca Efendimiz'in (asm) su ile ilgili hadislerinin önemi daha çok anlaşılıyor. Az olan bu suların bütün insanların ortak malı olması gerekirken birkaç küresel firmanın tekelinde bulunması ehl-i vicdanın yüreğini sızlatmalı.

Tarım Bakanlıkları!

Su üzerindeki hakimiyet, elbette dünyadaki kaynakların kontrolü için yeterli değildir. Bunun gıda kontrolü ile desteklenmesi gerekir ve yeri geldiğinde bunlar silâh olarak da kullanılmalıdır.

Time Dergisi'nin 11 Kasım 1974 tarihli sayısında yer alan bir makalede Henry Kissenger şöyle demiştir:
"Batı'da bir ayırma söylentisi artmakta. Eğer ABD; alıcı ülke dağıtımlarında iyileştirme ya da nüfus kontrolü yapmazsa, herhangi bir yardım gönderilmeyecektir. Bu gaddarca bir yöntem olabilir, ama geniş çaplı bir etki bu şekilde sağlanabilir. Bu ayırım durumu, bazı politik imtiyazlar doğurabilir. Washington kendini yardım etmeye mecbur hissetmeyebilir. Yiyecek bir silâhtır ve bizim müzakere çantamızdaki araçlardan biridir."

Kissenger'in bir başka meşhur ifadesi şöyledir:
"Tarım, tarım bakanlıklarının ellerine bırakılmayacak kadar önemlidir."

Elbette Henry Kissenger yalnız değil. Şer odaklarının şahs-ı manevisi adına hareket ediyor. O şer odaklarının amaçları ise dünyayı istedikleri gibi sömürmek, istemedikleri insanların bütün yaşama haklarını gasp ederek onları ölüme sürüklemek şeklinde özetlenebilir. Bunun için, GDO'lu tohumların kısırlaştırıcı özelliğinden yararlanarak ülkeleri ekonomik olarak kendisine bağımlı hale getirerek ve iç savaşlar çıkartarak bazı dayatmalarda bulunmaları da yaygın olarak kullandıkları yöntemler arasındadır.

Sosyal yönü daha iyi anlamak için lehte ve aleyhte ifadede bulunan bazı önemli kişilerin düşüncelerine göz atmak daha geniş manada idrake sevk edecektir:

Arjantinli bilim adamı Walter Pengue: "Bu yolda gidersek 50 yıl sonra hiçbir şey yetiştiremeyeceğiz."

İngiltere başbakanının bilim danışmanı Prof. David King: "GDO teknolojisi kitlesel insan deneyidir."

ABD'li gazeteci F. William Engdahl: "GDO'ya izin veren hükümetler soykırım suçu işliyor."

Doç. Dr. Ümit Sayın: "Bu müdahale en ince, 'derin devlet teknolojileri', biyoteknolojiler ve sistematik, gizli, kara bilim yöntemleri ile yapılmaktadır. Kimse demese bile Türk halkı bu gidişe bir dur demelidir!"

İ.Ü. Onkoloji Enstitüsü'nden Dr. Yavuz Dizdar: "Lüzumsuz bir teknoloji, riski çok fazla. Denenmiş bir yöntem değil, bilinmeyen bir yöntem. İşin etik boyutuna bakılırsa Kur'ân'da direkt yazılmıştır 'karıştırmayınız' diye…"

Araştırmacı-yazar İsmail Tokalak: "Genetiği değiştirilmiş ürünler dünyadaki açlık sorununa çözüm getirmek açısından başarılı olamamıştır, fakat biyoteknoloji firmalarının kârlarını daha çok arttırmada çok başarılı olmuştur."

Genetik bilimci Prof. Dr. David Suzuki: “Herhangi bir politikacı veya bilim insanı, bu ürünlerin (GDO) güvenli olduğunu söylüyorsa, ya gerizekâlıdır ya da bilerek yalan konuşuyordur.”

Baba Bush: “Genetiği değiştirilmiş mısır, soya fasulyesi, pirinç ya da pamuk gibi bitki ve yiyecekler ‘büyük ölçüde’ tabiî olanlara denktir!”

ABD’li ırkçı yargıtay üyesi Oliver Wendell Holmes: “Suç işlemelerini ya da embesillikleri yüzünden açlıktan ölmelerini beklemektense toplum, uygun olmayan soyların üremesine engel olabilir. Üç nesil embesil yeter… Şüphe yok ki; bütün bir toplum, bu insanların ölümüne dayanmaktadır. Birini öldürmezseniz, bir şekilde diğerini öldürürsünüz ya da doğumunu engellersiniz. “

Hayata Müdahale!

Kendinden olmayanı yok etme politikasının en önemli aşamalarından birini şüphesiz GDO’lu gıdalar oluşturuyor. Beslenme ve yaşama alışkanlıklarımız değişiyor. Çocukluğumuzu düşünelim. Obez çocuk yok denecek kadar azdı. Ya şimdi? Geleceğimiz olan çocuklarımız büyük tehdit altında. Sürekli hızlı ve kolay hayat dayatılıyor. Kolaycılığa alıştırılıyoruz. Hızlı hayatta sofralara yer yok. Fast-food denilen ayaküstü beslenme modeli empoze ediliyor. Hayat taklit edilmeye başlandığında elbette ki kültür de değişiyor. Evlâtlarımız dışarıda yemek yemeye özendiriliyorlar. Ev yemekleri küçümseniyor. Hamburger, pizza yemek varken nohutun, fasulyenin yüzüne bakan olmuyor!

Üstelik bu yaşama tarzı zahiren daha ekonomik hale getirilerek cazibelileştiriliyor. Araştırmacı Drewnowski, bir dolarla bin iki yüz kalorilik bisküvi ya da patates cipsi alınabilirken, aynı parayla ancak iki yüz elli kalorili havuç alınabildiğini söylüyor. Bu cipsleri mideye indirirken yanında içecek olsun diye sekiz yüz yetmiş beş kalorilik gazoz, yine aynı parayla yalnızca yüz yetmiş kalorilik portakal suyunun alınması nasıl bir obezite kıskacında olduğumuzu gözler önüne seriyor. Ayrıca 1985-2000 yılları arasında obezite yüzde kırk artmıştır. Sebebini anlamak zor değil. Meşrûbat hammaddelerinin üretimi için (başta mısır olmak üzere) çiftçilere sürekli destek verilerek maliyetler düşürülür. Böylece enerjili, lezzetli, sağlıksız “abur-cubur” kültürünün daha iyi yerleşmesi sağlanır. Bu kültür her an lezzetin, keyfin peşinden gider.

Günün her saatinde bir şeyler atıştıran, yiyen içen bir tüketici haline getirildik. Canımız ne istiyorsa hemen o isteğin karşılanmasının yolunu arıyoruz. “İstediğim şeyi istediğim zamanda yerim!” mantığıyla hareket ederek geleceğimizi tüketiyoruz. Hem zehirleniyoruz hem de bununla gurur duyan bir halimiz var.

Lezzete Kanmak!

Yemek, sağlıklı yaşamanın olmazsa olmazı iken; açlığı örten, zevk aracına dönüştürüldü ve insanlar hazzın esiri yapıldılar. Yani bir yemek ne kadar lezzetliyse o ölçüde değerli hale geldi. Tabiî olanın tadı, sun'î olanla bastırılarak, binlerce yıllık tatlar ve lezzetler unutturuldu. Sözde uzmanların ve yetkili kuruluşların GDO'lu gıdalar ve gıda katkı maddeleri hakkındaki tuhaf ifadeleri toplumu yanlış yönlendirdi. Reklâmlarda janjanlı ambalajlar içinde sunulan ve onlarca katkı maddesi ihtiva eden gıdalara çocuklarımız müptelâ edildi. Elinden çikolatası ya da şekeri alınan bir çocuğun tepkisinin ne kadar şiddetli olduğuna hepimiz şahit olmuşuzdur. Bu misal bile tek başına durumun vahametini ortaya koymaya yeter.

Soframızdaki gıdaya yabancılaşmış durumdayız. Şehirli tüketici, gıda ambalajlarının üzerindeki resimleri ya da televizyon reklâmlarında sunulan köy manzarasını gerçek sanıyor. Reklâmlarda gördüğümüz; karnı acıkan çocuklar için sebze toplayan güler yüzlü köylü kadınların, yemyeşil kırlarda yayılan mutlu ineklerin gerçek dünyayla uzaktan yakından ilgisi yok. Gıda, bize gösterildiği gibi üretilmiyor.

"Kötü yemek verirsen günah işlemiş olursun." hakikatini yaşamalıyız. Aksi takdirde toplumu yıkıma götüren vetirenin bir parçası olmaya devam etmek durumunda kalırız. GDO'lu gıda tüketmenin sağlığımızı ve gelecekteki gıdamızı harap etmenin yanı sıra toplulukları zayıflatmak gibi bir de gizli maliyeti var. Anlık çözümler geleceğimizi tehdit ederken toplumun temellerini de sarsıyor. Eskiden toplum bütün tecrübesini, tohumunu büyük bir zevkle ve cömertlikle herkesle ücretsiz paylaşırken; patent altına alınan ve parayla satılan tohum dolayısıyla tarımdaki yardımlaşma ve paylaşım bitmiş durumdadır.

GDO Sözleşmeleri!

Fare deneyleri göstermiştir ki, GDO'nun kesin etkileri üç nesil sonra ortaya çıkıyor. Toplum mühendisliği tam da burada devreye girerek, GDO'lar hakkında araştırma yapılmasını ve toplumun sağlıklı bilgi almasını engelliyor. Konu ile ilgili, Ağustos 2009'da Scientific American dergisi ilginç bir araştırma yayımladı. Dergide yer alan araştırmaya göre, dev tohum şirketleri GDO'lu tohumları satmadan önce, alıcıya bir anlaşma imzalatarak alınan tohumlarla "bilimsel araştırma yapılmamasını" garanti altına alıyor. Şayet sözleşmeye aykırı olarak araştırma yapılırsa patent yasaları devreye sokulup maddî ve manevî ağır müeyyideler uygulanıyor. Fakat bu sözleşmede, bir istisna konulmuş. O da, şayet araştırmanız GDO hakkında olumlu bir bulgu ihtiva ediyorsa şirket sizi dâvâ etmiyor ve araştırmanızın yayınlanmasına izin veriyor.

Sözleşmelerle baskı altına alınan çiftçilerin içine düştükleri durum içler acısıdır. Gerçekleri bildikleri halde söyleme hakları "hukuken" ellerinden alınmıştır. Ancak şirketler için bu da yeterli olmamaktadır. Medya kullanılarak onların yaptıkları gizlenmekte, dahası propaganda yapılarak GDO'ların ne kadar yararlı olduğu hususunda toplum etkin bir şekilde yönlendirilmektedir.

Dr. Arpad Pusztai
Bütün bu bilgiler küresel aktörlerin nasıl bir hukukî ve siyasî güçlerinin olduğunu da belgeler niteliktedir. Bütün bu gayriahlâkî engellemelere rağmen her türlü riski göze alan bilim adamları vardır. Bunlardan biri olan Macaristanlı bilim adamı Dr. Arpad Pusztai'dir. Pusztai; GDO'lu patatesle beslenen farelerin bağışıklık sisteminin zarar gördüğünü ve bedenî gelişimlerinin geri kaldığını, bazı farelerin GDO'lu domates yedikten birkaç hafta sonra öldüğünü ispatlayan çalışmasından sonra bilimsel sahtecilikle suçlanır. Daha sonra onun, elde ettiği sonuçları açıklaması yasaklanır. 1999 yılında on dört ülkeden yirmi bilim adamı, Dr. Pusztai'nin çalışmasını incelemeye alıp bu çalışmanın doğruluğunu ispatlarlar. Sonrasında ise, doktorun çalıştığı Rowett Enstitüsü'nü baskılara boyun eğmekle suçlarlar. Bu enstitünün, GDO devi Monsanto'dan yüz kırk bin sterlin destek aldığı tesbit edilir.

Maalesef Dr. Arpad Pusztai gibi bilim insanlarının sayısı çok az. Baskılara boyun eğenler ve çıkarları uğruna gerçekleri gizleyenler çoğunluğu oluşturuyor.

ABD Balık ve Vahşi Hayat Servisi'nin yaptığı bir çalışmaya göre:
- Biyolojik türlerin korunması için tedbir alınması gerektiğini dile getiren bilim insanlarının yüzde kırk dördü bu bilgileri yayınlamamak üzere uyarılmıştır.

- Bilim insanlarının yüzde yirmisine verilerini ya da yorumlarını değiştirmeleri için baskı yapılmıştır.

- Bilim insanlarının yüzde elli altısı, ticarî çıkar söz konusu olduğunda; sonuçları değiştirilen bilimsel çalışmalar olduğunu bildiklerini dile getirmiştir.

Netice olarak her türlü ahlâksızlığı metot olarak benimsemiş küresel güçler bizleri GDO'lu gıdalara bağımlı hale getirerek dünyamızı ve ahiretimizi, kendi dünyalarında yaşadıkları gibi karartmak istiyorlar. Bu konuda bilinçlenmeli ve tavrımızı yaşantımızla ortaya koymalıyız vesselâm…

GDO FITRAT İLİŞKİSİ
Aytekin Coşkun- 05 Ocak 2019, Cumartesi- yeniasya

Çocuklarımızı güne başlamadan uyarma potansiyelimiz her geçen gün daha da artıyor.

"Oğlum-kızım lütfen dışarıda satılan gıdalardan (salam, sosis, döner) uzak durun. Güvenilir olduğundan eminseniz problem yok. Sağlıklı olmadığı yolunda duyumlar alıyoruz, tedbir olarak da yemenizi istemiyoruz."

Farkındalığımız azalırken, hassasiyetlerimizi kaybediyor, inançlarımızdan ve değerlerimizden uzaklaşıyoruz. Diyeceksiniz ki bu bir zorunluluk, maalesef küreselleşme böyle bir şey. Küreselleşme deyince bütün yazışmalarımızın takip edildiğini cümle âlem artık biliyor. Yahoo, Google, Yandex, Whatsapp gibi küresel programlardaki hiçbir bilgi kaybolmuyor.

Günlük hayatta tükettiğimiz şeylere baktığımızda ise, o kadar çok marka ile içli dışlı olmuşuz ki, akla ziyan. Kullandığımız ağrı kesiciler, antibiyotikler, kanser ilâçları ya da diğer ilâçların kısmen ya da tamamının hammaddesinin yurtdışından hazır halde geldiğini biliyoruz. Bu

maddelerin ne kadar sağlıklı ve ne kadar denetimden geçtiğini ise tam bilemiyoruz. En önemli konumuz olan tohum rezervi, teknolojisi, hibrit tekniği hakkında bilgi fakiri olmamız. İsrail ve Hollanda gibi ülkeler Hibrit tekniği ve GDO'lu tohumlar noktasında dünya piyasasını elinde bulunduruyorlar. Dolayısıyla Hibrit tekniği ya da genetiği değiştirilmiş tohumların yurdumuza giriş şekli ve kullanımı bu yüzden çok önemli.

Özellikle yediğimiz ve içtiğimiz şeyler ile DNA yapımızın değişime uğrayabilmesi mümkün mü? Bunun için GDO'yu anlamak gerek. GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar), canlılara başka bir canlının genetik kodunun kopyalanması anlamına geliyor. Genetiği değiştirilmiş gıdalara istenilen özellikler kazandırıldığı için, yabancı madde yâ da zararlı canlılara karşı bu maddeler direnç kazanır ve genleri üzerinde oynama yapılabilir. Genetiği değiştirilmiş gıdaların tadı, kokusu, rengi farklı olabilir, burada fıtrî olmayan ve fıtratı değiştirilmiş gıdalarla karşı karşıyayız demektir.

GDO dediğimiz ve genetik şifresi değiştirilmiş gıdaların satışında devlet kontrolü söz konusu, fakat kötü niyetli insanların piyasalara el altından sürdüğü bu tarz gıdalar, eşlerin ileri dönemlerinde çocuk sahibi olmaları noktasında çok önem kazanıyor. Babadan gelen spermler anne rahmindeki yumurta ile karşılaştıktan sonra oluşan ceninin, bebek olma yolculuğunda, bu tarz gıdaların ne kadar etkili olduğunu yeniden sizlere hatırlatmak isterim. Bu yolculuk öncesi ve sonrası, anne ve baba adayının bu gıdalardan uzak kalmasının, sağlıklı bebeğin dünyaya gelmesinde çok etkili olduğuna inanıyorum. Dünyaya geldikten sonraki dönemde ise immün sistemin (vücudun direnç sistemi), hastalıklara karşı korunmada çok etkili olduğunu bir kez daha gözler önüne sermek isterim. Rabbimizin ol emri ile oluşan bu serüvenin temellerinin çok sağlam olmasında gıdaların çok büyük etkisinin olduğunu bilmemiz gerekli.

Burada kimseyi suçlamıyor, aksine hepimizin ve geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızın daha sağlıklı ortamlarda, yaşama kalitelerinin yüksek olduğu hatırlatıyorum. GDO'lu gıdalardan uzak kalmak durumundayız. Gelişmiş ülkelerin, gelişmekte olan ülkelerde ise GDO'lu tohumları göndermelerinin altında nasıl bir düşünce yatıyor bilmiyorum, ama şu gerçek ki neslimiz tehdit altında.

112 gıda ürününde tesbit edilen GDO'nun kullanımı ülkemizde yasak. Ancak tabir-i caizse merdiven altı üretimlerde GDO kullanılabiliyor. Peki, GDO hangi ürünlerde bulunuyor? Mısır, domates, patates, pirinç, soya, buğday, kabak, bal kabağı, ayçiçeği, yer fıstığı ve bazı balık türlerinde. Meselâ, bisküvi, kraker, pudingler, nebati yağlar, bebek mamaları, şekerlemeler, çikolata ve gofretler, hazır çorbalar, mısır ve soyayı yem olarak tüketen tavuk ve benzeri hayvanlardan elde edilen gıdalar ve pamuk GDO'lu olma riski taşıyanların başında geliyor.

GDO özellikle hamile kadınların kanında ve fetüste görülebiliyor olması, alerjik hastalıkları tetiklemesi, hormonal sistem ve antibiyotiklerin etkisini değiştirmesi, rüzgâr ile tabiî türlere karışarak biyolojik çeşitliliğin azalmasında etkili olduğu, araştırmalardan çıkan sonuçlar. Bu kadar riskli görünen GDO'lu gıdaların hem kendi fıtratımıza ve hem de neslimize-nesillere etkisini anlamaya çalışmamız elzem. Hadiseler bunu ortaya koyuyor. Zira fıtrat, fıtrî ve lâyık olmayan şeyi reddeder, atar. Selâm ve duâ ile.

GDO'LU GIDALARA BİYOSENSÖRLE TESBİT
11 Temmuz 2019, Perşembe-yeniasya

Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) analizi ve kimlik belirleme gibi DNA bazlı birçok testin ev ortamında yapılmasına imkân sağlayan biyosensör geliştirildi.

Sabancı Üniversitesinden yapılan yazılı açıklamaya göre, GDO'lu ürünlerin ev ve tarlalarda tesbit edilmesini sağlayan cep boyutunda bir biyosensör geliştirildiği kaydedildi. Sistemin kurulduktan sonra cihazın hemen hemen her örnekte kolayca DNA tesbitini yapabildiği aktarılan açıklamada, laboratuvar ortamında en az 160 dakika süren DNA tanısının bu cihazla 30 dakikaya indiği kaydedildi. Biyosensörün, bebeğine verdiği mamada GDO olup olmadığını anlamak isteyen bir anne ve bakteriyel enfeksiyon tanısı yapmak isteyen bir hemşire gibi kişi ve kurumlar tarafından kullanılabileceği de belirtilerek, soya ve mısır ürünlerinde GDO tesbitinde başarılı sonuçlar elde edildiği bildirildi.

AA

EYVAH GDO!

03 Ağustos 2017, Perşembe- yeniasya

Hükümet hayvan yeminde GDO'ya onay verdi. GDO'lu yemin insan ve hayvan sağlığını tehdit ettiğini vurgulandı.

Karar Resmî Gazetede Yayınlandı
Biyogüvenlik Kurulu'nca, Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği'nin başvurusu üzerine genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılması onaylandı. Karar Resmî Gazete'de yayınlandı.

Hayvan ve İnsana Hayatî Zarar Veriyor
UZMANLAR GDO ile beslenen hayvanlarda organ problemlerinin görüldüğüne, GDO'lu mısır ve soya fasülyesi ile 90 gün süreyle beslenen farelerde karaciğer ve böbrek zehirlenmelerinin ortaya çıktığına dikkati çekti. Bu durumun insanları da tehdit ettiği belirtildi.

Hayvan yemine GDO onayı
Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği'nin başvurusu üzerine genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılması Biyogüvenlik Kurulu'nca onaylandı.

Biyogüvenlik Kurulu'nca, Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği'nin (BESD-BİR) başvurusu üzerine genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidi ve ürünlerinin

hayvan yemlerinde kullanılması onaylandı. Kurulun konuya ilişkin kararları Resmî Gazete'de yayınlandı. Buna göre, Kurul, BESD-BİR'in başvurusu üzerine, Bilimsel Risk Değerlendirme Komitesi ve Sosyoekonomik Değerlendirme Komitesi'nce hazırlanan raporları değerlendirerek, genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidinin hayvan yemlerinde belirlenen şartlara uyulması kaydıyla kullanılmasına onay verdi.

Hayvan Yemleri Harici Kullanımı Yasak

GDO'nun hayvan yemleri haricinde kullanılması yasak. Yasaya uymayanlara bir ile 12 yıl arası hapis cezası, 200 bin TL ya da 10 bin güne kadar adlî para cezası veriliyor. Bu ürünlere ilişkin 'ayırt edici kimlik, geçerlilik süresi, ithalatta uygulanacak işlemler, kullanım amacı, risk yönetimi ve piyasa denetimi için gerekli veriler, izleme, belgeleme ve etiketleme şartları, ambalajlama, taşıma, muhafaza ve nakil kurulları, işleme, atık, artık arıtım ve imha şartları, güvenlik ve acil durum tedbirleri, yıllık raporlamanın nasıl yapılacağı' başlıklarındaki hususlara uyulması zorunlu tutuluyor.

GDO Nedir?

GDO, (genetiği değiştirilmiş organizma) bitki ve hayvanların laboratuvar ortamında genetik özelliklerinin değiştirilmesi sonucu oluşan yeni tarım ve hayvanî ürünlerdir. Genetik mühendisliği yöntemleriyle bir bitki DNA'sına gen yerleştirme rastgele olmakta ve bilim adamları genin nereye gittiği hakkında bir bilgiye sahip bulunmamaktadırlar. Bu da diğer genlerin çalışmasını engelleyebilmekte ve besinlerde daha önce hiç bulunmayan proteinlerin üretilmesine ve toksin ve alerji üreten yeni bir bitkinin ve dolayısıyla da sağlığa zararlı yeni bir besinin oluşmasına sebep olmaktadır.

NEDEN İLLE DE "GDO'LU ÜRÜN"? (1)

11 Ağustos 2017, Cumartesi-Cevher İlhan- yeniasya

Yoğun iç ve dış gündemin gürültüsüne giden konulardan biri de, AKP hükümetinin öncekilere ek olarak yeni GDO ürünlerine onay vermesi oldu.

Biyogüvenlik Kurulu'nca, Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği'nin başvurusu üzerine genetiği değiştirilmiş üç soya ve bir mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılması kararının Resmî Gazete'de yayınlanmasıyla tırmanan tartışmalarda bir yığın garabet sergileniyor.

İktidar cephesi her ne kadar sözkonusu GDO'lu ürünlerin "hayvan yemi" olarak ithal ve istimaline izin verildiğini söylese de, uzmanlar GDO'lu yemin insan ve hayvan sağlığını tehdit ettiğini açıkça belirtmekteler. GDO ile beslenen hayvanlarda organ problemlerinin, GDO'lu mısır ve soya fasulyesi ile 90 gün süreyle beslenen farelerde karaciğer ve böbrek zehirlenmelerinin ortaya çıktığına dikkati çekmekteler.

En basit izâhıyla GDO'lu yemlerle beslenen hayvanların etinden, sütünden, yumurtasından GDO'nun insanlara da bulaştığını ve doğrudan insan bünyesine geçtiğini bilimsel verilere dayanarak açıklamaktalar.

Rant ve Avantaya Resmen İzin…

Hatırlanacağı üzere daha önce de, GDO'lu gıdaları ithal eden "yerli" ve yabancı firmalar, gümrüklerde bekletilen, biriken ve hiçbir denetimin yapılmadığı tonlarca GDO'lu gıdanın devlet eliyle Türkiye pazarına sokulup yıllarca yetişkinlerin yanı sıra bebeklere ve çocuklara da yedirilmesiyle vatandaşların sağlığı ciddî tehlikeye atılmıştı.

Uluslar arası global dev şirketlerin ve "yerli" işbirlikçi çıkar gruplarının, GDO'lu gıdalara ilâveten GDO'lu bebek mamaları ve çocuk besinlerini ithaliyle, büyük rant ve avantaya resmen müsaade edilmişti.

Çoğu Amerikan – İngiliz menşeli Yahudi ve diğer yabancı küresel holdinglerin, uluslar arası tekellerin Dünya Ticaret Örgütünü kullanarak dünya piyasalarına ihraç edip pazarladığı GDO'lu gıdalara kapı açılmıştı.

Bütün ikazlara rağmen, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın hazırlayıp apar topar Meclis'e sevk ettiği "biyogüvenlik yasası"yla ve Meclis'in by-pass edildiği "GDO'lu yönetmelikleri"yle çok sayıda GDO'lu ürünün yurda girişi, satılması ve tüketilmesi serbest bırakılmıştı.

"Biyogüvenlik"le Halkın Sağlığını Tehdit!

Gelinen vetirede, Biyogüvenlik Kurulu'nca ithaline ve kullanılmasına izin verilen GDO'lu ürün ve yem sayısının 36'yı bulduğu belirtiliyor.

Bugün gofretten çikolataya, hazır çorbadan paketlenmiş ürünlere kadar birçok yiyecek ve içeceğin içine kimyasal toksinler işlendiğini nazara veren ziraat ve gıda mühendisleri, "Halen sofralarımızda 800 çeşit üründe GDO bulunduğu" vahim tesbitini yapıyor.

Bununla kalınmayıp, GDO'lu ürünlerden zarar gören tüketici vatandaşların şikâyeti üzerine sözkonusu ürünü satan firmaların – şirketlerin "zararsız" olduğunu ispatlamaları zorunluluğuna dair Danıştay kararı Bakanlığın yönetmeliğiyle tersyüz edilip, global güçlü şirketlere karşı vatandaşlara "zararlı olduğunu ispat" yükümlülüğü getirilmişti.

İşin gerçeği şu ki, Türkiye'de başta hukuk ve yargı olmak üzere bağımsız olması gereken kurumlar, bilimsel kurullar, çoğu hükümetin / yürütmenin kontrolünde. Bundandır ki, ancak ikisinin profesör olduğu dokuz kişilik Biyogüvenlik Kurulu üyelerinin çoğu yine Bakanlığı'n memurlarından oluşuyor. Siyasî mahfillerden gelen talimatlara göre karar veriyor.

Bu yüzden Biyogüvenlik Kanunu uyarınca "bilimsel ve teknolojik gelişmeler çerçevesinde, modern biyoteknoloji kullanılarak elde edilen genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünlerinden kaynaklanabilecek riskleri engellemek, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması, sürdürülebilirliğinin sağlanması amacıyla biyogüvenlik sisteminin kurulması ve uygulanması, bu faaliyetlerin denetlenmesi, düzenlenmesi ve izlenmesi ile ilgili usul ve esasları belirlemekle görevli Biyogüvenlik

Kurulu'na, "hayvan yemi" diye doğrudan halkın sağlığını tehdit eden GDO'lu ürünlerin kullanımına ve ithaline resmen izin ver(dir)iliyor!

Peki, Biyogüvenlik Kurulu, hangi maslahatla göz göre göre GDO'lu ürünlerin ithaline ve kullanımına izin verir?

NEDEN İLLE DE "GDO'LU ÜRÜN"? (2)
12 Ağustos 2017, Cumartesi-Cevher İlhan- yeniasya

GDO'lu ürün ve gıdaların insan bünyesi ve canlılar üzerindeki olumsuz etkisiyle bağışıklık sistemini yok ettiği, insan ve çevre için fevkalâde riskler taşıdığı bütün dünyada kabul ediliyor.

Genetiği değiştirilerek yaratılıştaki mükemmel fıtrî yapısı bozdurulmuş gıdaların, birçok kimyevî maddeyi ve virüsü barındırdığı; kanserden kısırlığa, felçten erken doğuma, çeşitli kalıcı hastalıklara ve ölüme sebebiyet verdiği çevre ve sağlık otoritelerince ifâde ediliyor.

İktidar cenahınca her fırsatta sözkonusu GDO'lu ürünlerin ithal ve kullanımının, "AB'nin izin verdiği binde 9 oranı" kapsamında olduğu medyatik saptırmasına başvuruluyor. Lâkin Türkiye'de insan, hayvan ve bitki sağlığını bozan, ekolojik dengeyi altüst edip çevreyi kirleterek toksit ve zehirli etki yapan, zararlı maddelerle genetiği bozdurulmuş ürünlerin test edilip incelenmediği, kontrol edil(e)mediği açıkça ikrar ediliyor.

Konunun tâkipçileri, tamamen bir zehirden olan "GDO'lu gıdalar"ın üretimini ve piyasasını denetleyecek yeterli kurum, laboratuvar ve personelin bulunmadığını belirtiyorlar.

"Ekinleri ve Nesilleri Helâk Ediyor"
Bu açıdan, insan sağlığına ve çevre tahribine yönelik tehditler taşıyan "GDO savunmaları" saptırma ve çarpıtmalarla propaganda söyleminden öteye geçmiyor.

Tesbit şu ki menhus küresel mihraklar, birkaç şirket güdümündeki beş–altı biyo-teknoloji şirketini zengin etmek maksadıyla GDO üzerinden rant sağlıyor.

Kısacası, Medine'de bir Yahudinin Müslümanların ekinlerini ateşe vermesi üzerine inzal olan Kur'ân âyetiyle, "Senden ayrıldığında veya bir iş başına geçtiğinde, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekinleri ve zürriyetleri helâk etmeye koşar. Allah ise fesâdı sevmez" (Bakara Sûresi, 205) hakikati tam tecelli ediyor. Zira yeryüzünde bozgunculuk yapan ifsad şebekeleri, tohumları, gıdaları, nesilleri bozup insanlığı fesâda vererek dejenere ediyor.

Ve bu ifsad ve tahribatla Peygamberimizin (asm) hadislerinde, "insan neslinden onarılmaz büyük hâdiseler ve hastalıkların çıkacağı" tahakkuk ediyor.

Özetle, aç gözlülüğüyle ekolojik dengeyi bozup aşırı tüketim ve israfla iktisadî krize sebep olan, çıkar hesabıyla insanlığı ateşe vermekten çekinmeyen, ülkeleri işgal edip sömüren, daha fazla kazanma uğruna küresel zulümle yeryüzünü kanla bulaştıran gözü dönmüş emperyal güçler, ellerindeki uluslar arası sermaye aracılığı ile GDO lobisi"ni kullanıyor. Çok kazanma hırsıyla tohumları, gıdaları ve dolayısıyla nesilleri de bozuyor.

Yine bu hırsla nesiller boyu ağır etkisi sürecek “yüz çeşit hastalığın” türemesine ve bulaşmasına sebebiyet veriliyor. İnsanlık ve dünya tam bir felâkete dûçar edilip “maddî ve mânevî bir kıyamet”e sürükleniyor.

“Pençesini Sokmuş Zehirliyor…”
Âyete Bediüzzaman’ın tefsiriyle, şefkat ve merhametten mahrum “mimsiz medeniyet” dünyayı “pisliyor”, “telvis ediyor”; toprakları, ziraatı, bitkileri, su kaynaklarını, denizleri, gölleri, nehirleri zehirliyor. “Bu vatan-ı dünyevîmizi” yaşanmaz hale getiriyor. “Yeryüzünde fesat yapan ve kan döken” çıkarcı zâlimler, “Arzın (yeryüzünün) içine pençesini sokmuş, ölümünü intâç eden (netice veren) bir zehir” oluyor. (İşârâtül İ’câz, 251)

Türkiye’de ne yazık ki, sanayi dallarından kozmetiğe ve ilâca kadar birçok alanda GDO kullanımının serbest olduğu, GDO’lu tohumun ithalinin önü açık olduğu belirtiliyor. Çocuk gıdalarına yasak olan GDO’lu yemlerle beslenen hayvanların et, süt ve yumurtalarının çocuklara yedirilmesi yaman çelişkisi sergileniyor.

Keza GDO’lu ürünler sadece kullananları etkilemiyor. İlgililer GDO’lu tohumların ekili alanlardan rüzgâr ve böcekle etrafa ve hatta çok uzak mesafelere yayılıp GDO’suz ekin ve bahçeleri, temiz tarlaları GDO’lu hale getirdiğini bildiriyorlar. Bilhassa bütün Avrupa kıt’asıyla eşdeğerde olan Anadolu’daki biyolojik çeşitliliğin yok edilmesine karşı uyarıyorlar.

Bu arada sırf iktidarı koruma sâiki ya da “mecburiyeti”yle “iktidara ilişik medya” kalemşorlarının ve iktidar adına konuşanların, büyük bir tehevvür ve telâşla GDO’lu ürünlerin ve yemlerin bir “zorunluluk olduğu” propagandası peşinde olmaları ve savunmaları dikkat çekici.

Sormak lâzım; GDO’suz fıtrî mısır varken neden ille de “GDO’lusu” tercih edilir? Binlerce yıldır ekilen tabiî buğday dururken niçin halka GDO’lu buğday yedirilmeye çalışılır?

Not: Bayram sonrasına kadar izninizle. C.İ.

“GDO OPERASYONLARI”NIN PERDE ARKASI
29 Mayıs 2015, Cuma- Cevher İlhan- yeniasya

Seçim öncesi politik polemikler karambolunda gündemden kayan konulardan biri de, genetiği değiştirilmiş organizmalı gıdaları (GDO) ithal eden şirketlere tâkipsizlik verilirken, operasyonu yapan polislerin tutuklanması.

Hatırlanacağı üzere Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı’nın, 29 Mayıs 2014’te Resmi Gazete’deki kararıyla gıda ürünlerinde daha önce “sıfır” olan GDO oranının binde 9’a çıkartılmasıyla GDO’lu gıdalara vize verilmişti. Böylece halen mevzuatta “bulaşma” ve “bulaşma miktarı” yer almadığından özellikle AB’nin kesinlikle yasakladığı ve sadece yem olarak kullanılabileceği belirtilen “yem amaçlı ürünler” üzerinden, GDO’lu ürünlerin ithal, üretim ve satışı resmen “yasallaştırılmış”tı.

Keza “GDO yönetmeliği”nde de “GDO bulaşanı”nın “genetik modifikasyon teknolojisi uygulanan veya uygulanmayan bir üründe, birincil üretim aşaması dahil üretim, imalat, işleme, hazırlama, işleme tabi tutma, ambalajlama, paketleme, nakliye veya muhâfaza sırasında ya da çevresel faktörler ile teknik olarak engellenemeyen, önlenemeyen veya

tesadüfi olarak bulaşan GDO'lar" tanımlamasının eklenmesiyle GDO'lu gıdalara örtülü vize verilmişti. Bununla ekmekten makarnaya, bisküviden krakere, şekerden çikolataya, meyve suyundan puding ve bebek mamasına kadar, yem olarak ithal edilen soyadan mısıra, buğdaydan pirince GDO'lu hammaddelerin işlendiği raflarda hazır paketlenip satılan hemen her tür yiyecek/gıdaya izin verilmişti.

GDO'ya Örtülü "İzin"

İşte bu kırılgan süreçte, 2013 Nisan'ında Mersin Limanı'ndaki operasyonda 23 bin ton pirincin örneklerini inceleyen TÜBİTAK ve İTÜ'nün "pirinçlerin GDO'lu olduğu" yönündeki raporları üzerine ithalatçı firmaların yetkilileri hakkında "biyolojik terör ve kaçakçılık" suçlarıyla soruşturma başlatılmış; Tarım il müdürlükleri, raflardaki birçok gıda ürününün GDO'lu olduğu itiraf etmişlerdi.

Ardından, ithalatçı şirketler, GDO'lu pirincin gemide taşınan ithal mısır ve soyadan "bulaşmış" olabileceğini öne sürmüşler; BM ve AB raporlarıyla "dünyada GDO'lu pirinç olduğu" tesbitlerine karşı, "Dünyada GDO'lu pirinç yok, nerede Türkiye'de olacak" diyen Tarım Bakanı, üniversitelerin raporları üzerine GDO'lu pirinçlerin taşınan gemilerden, tozlanma ve "bulaşmadan" ibaret olduğuyla geçiştirmiş; "Bunlar GDO'lu değil, binde 9'a kadar GDO'lu sayılmaz" şeklinde konuşmuştu.

Kısacası, mesele resmen sürüncemede bırakılmış; savcılığın el koyduğu davada, baskılar sonucu İTÜ geri adım atıp soruşturmadan çekilmiş, hatta üniversitenin Molüküler Biyolojik Araştırma Merkezine "kumpas kurulduğu" ileri sürülmüştü.

Ne var ki, bununla kalınmadı. Operasyonu yapan ve rapor için numunelerini yurt içi ve yurtdışına gönderen Emniyet Gümrük ve Kaçakçılık birimlerine operasyonlar düzenlendi. Ekim sonunda Mersin'de yasa dışı yollarla dinlemeler yaptıkları paravanındaki gözaltı dalgasında "GDO'lu pirinç operasyonu"nu yapan -16'sı daha önce ihraç edilmiş- 26 polise "GDO operasyonu" yapıldı.

Gelinen noktada, siyasî iktidarın referansıyla, "gıda lobisi", marketler, baskı grupları devreye girip ithalatçı firmalara arka çıkıyor. TÜBİTAK yeni rapor hazırlamaz ve hiçbir üniversite bu konuda rapor yazmaya yanaşmazken, Biyo Güvenlik Kurulu ile Gıda Kontrol Laboratuvarlarının zehirli gıdaları ithal edildiğini açığa çıkarmasına rağmen, GDO'lu gıdaların ithali sürüyor.

Söz konusu firmalardan gıda tedârik eden askerî birliklerin tahlil talebiyle ithal pirinçte –daha önce yurtdışındaki tahlilde çıkan sonuç gibi- "GDO var" raporunu veren ve diğer yandan analiz yapacak laboratuvarı ve cihazları olmadığını belirten Ulusal Referans Laboratuvarı bu gıdalara izin veriyor…

"GDO İntikamı"

Bu arada ABD'den ithal GDO'lu pirinçlerle ilgili tek dâvâda 5-12 yıl arasında hapis cezası istenen şirket yetkililerinin iddianameleri hazır, mahkeme incelemesi sürüyor; lâkin bütün sanıklar serbest bırakılıp bazılarına tâkipsizlik kararı verilmiş.

Özetle, "sektör zarar görmesin" diye GDO'lu ürünlerin ülkeye sokulup halka yedirilmesine müsaade ediliyor. Halkın sağlığı yerine firmaların çıkarı korunuyor. Ve gariptir, GDO operasyonunu yapan bütün polislere el çektirilip yeni algı operasyonuyla "dinleme" iddiaları ve ayarlanan uydurma raporlarla meslekten ihraçlara devam ediliyor.

Meselenin halkın plânlı ve ciddî ağır şekilde zehirlenmesi olduğu rakamlarla bildirilirken, soruşturmayı hazırlayanlar tutuklanıp davalara tam bir karartma ve hatta saptırma uygulanması, polislere operasyonun, kolay yoldan GDO'lu gıdayla para kazanan gıda lobisinin "GDO intikamı" olduğu tesbitini teyid ediyor.

GDO'DA ŞEFFAF OLUNMALI

20 Ağustos 2017, Pazar- yeniasya

Prof. Dr. Yardımcı: "Toplumun kaygılarını giderecek şekilde GDO konusunda şeffaf, paylaşımcı, bilimsel verilere dayanan araştırmalar yapılmalı" dedi.

Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Hakan Yardımcı, genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) konusunda toplumun kaygılarını giderecek şeffaf, paylaşımcı, bilimsel verilere dayanan araştırmalar yapılması gerektiğini belirtti.

Yardımcı, Türkiye'de biyoteknolojiye ilişkin çalışmaların 2015-2018 yıllarını kapsayan "Türkiye Biyoteknoloji Stratejisi ve Eylem Planı" çerçevesinde paydaş bakanlıklarca yürütüldüğünü söyledi. Stratejiyle sağlık, endüstri ve tarım alanlarında biyoteknolojinin Türkiye'deki güçlü ve zayıf yanlarının belirlendiğine işaret eden Yardımcı, bu projeksiyon kapsamında GDO'larla ilgili çalışmaların da yürütüldüğünü, konuyla ilgili yatırımlarda sağlık, endüstri ve tarımsal amaçlı Ar-Ge çalışmalarının öngörüldüğünü anlattı.

Kamuoyuna Doğru Anlatılmalı

Yardımcı, söz konusu planda, GDO tanımının toplum tarafından yanlış anlaşılması, mevzuatta eksikliklerin bulunması, tarımsal biyoteknolojide kamu, üniversite, özel sektör ve Ar-Ge merkezleri arasındaki iş birliğinin zayıflığı, Ar-Ge'yle ilgili yeterli desteğin bulunmaması gibi konuların yer aldığını belirterek, şöyle devam etti:

"Öncelikle toplumun kaygılarını giderecek şekilde GDO konusunda şeffaf, paylaşımcı, bilimsel verilere dayanan araştırmalar yapılmalı, bunlar kamuoyuna doğru bir şekilde anlatılmalı, hazırlanmış eylem planı çerçevesinde devlet biyoteknoloji Ar-Ge faaliyetlerine desteklerini arttırmalıdır."

Okumak için tıklayınız:

GDO karıştırmışlar yeme!

Neden ille de "GDO'lu ürün"? (1)

GDO'lar yerine ekolojik tarım desteklenmeli

Eyvah GDO!

Konuyla ilgili haberler:

Dünya 'fıtrata' dönüyor: Bin solucandan milyarlarca solucana...

Okumak için tıklayınız:

http://www.yeniasya.com.tr/bilim-teknoloji/dunya-fitrata-donuyor-bin-solucandan-milyarlarca-solucana_433984

Dünya 'fıtrata' dönüyor: 60 bin solucanla organik gübre üretiyor...

Okumak için tıklayınız:

http://www.yeniasya.com.tr/ekonomi/dunya-fitrata-donuyor-60-bin-solucanla-organik-gubre-uretiyor_430649

Türkiye organik solucan gübresine yöneliyor; şimdi dünyaya ihraç ediyor

Okumak için tıklayınız:
http://www.yeniasya.com.tr/ekonomi/turkiye-organik-solucan-gubresine-yoneliyor-simdi-dunyaya-ihrac-ediyor_423716
İnternetten öğrenip solucan gübresi tesisi kurdu
Okumak için tıklayınız:
http://www.yeniasya.com.tr/ekonomi/internetten-ogrenip-solucan-gubresi-tesisi-kurdu_423542
'Pis işlerle uğraşma' diyenleri dinlemedi, 10 kat büyüdü
Okumak için tıklayınız:
http://www.yeniasya.com.tr/yurt-haber/pis-islerle-ugrasma-diyenleri-dinlemedi-10-kat-buyudu_386535
Kim öğretmiş ve nerede öğrenmiş?
Okumak için tıklayınız:
http://www.yeniasya.com.tr/yurt-haber/kim-ogretmis-ve-nerede-ogrenmis_433499
AA

GDO'YA SON DARBE Mİ GELDİ?

04 Ağustos 2018, Cumartesi- yeniasya

Avrupa'da Adalet Divanı CRISPR (gen düzenleme) teknolojisiyle değiştirilen organizmaların, 2001 tarihli GDO Yönetmeliği'nin getirdiği kısıtlamalara tabi olmasına hükmetti.

Karar, sert bir karar olarak değerlendiriliyor. Avrupa Parlamentosu, 2001 yılında GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) Yönetmeliği adıyla bilinen bir yasayı yürürlüğe koydu. Bu karar, Avrupa Birliği üyesi olan 28 ülkenin, (ülke içinde) GDO'lu ürünlerin yetiştirilmesi ya da sınırları dışından GDO'lu organizmaların ithal edilmesine dair bir yasaklama tedbiri alınmasına da imkan sağladı. Buna rağmen, CRISPR gen düzenleme teknolojisinin ortaya çıkması ve hızla gelişmesi neticesinde, GDO'nun ne olduğu ve ne olmadığına ilişkin tanım da belirsizleşti. Duvar'ın haberine göre, bilim insanları, GDO'lar hakkındaki AB kısıtlamalarının CRISPR gen düzenlemesiyle yetiştirilen ürünlere uygulanmayacağını umut ediyordu; fakat Guardian gazetesinde yazan Arthur Nelson'ın aktardığı kadarıyla, konuya ilişkin olarak, Avrupa Birliği Adalet Divanı, genetiği düzenlenmiş ekinin de aynı biçimde, GDO olarak sınıflandırılmasına ve aynı sıkı düzenlemelere tabi olmasına hükmetti. Karar, Fransız tarım sendikası Confédération Paysanne (Köylü Konfederasyonu) ve diğer gruplardan oluşan bir konsorsiyumun, geliştirilen yeni teknolojiler ışığında mahkemenin GDO Yönetmeliği'ni yeniden yorumlaması talebinin ardından geldi.

GDO KARIŞTIRMIŞLAR YEME!

07 Ağustos 2017, Pazartesi- yeniasya

2 Ağustos 2017 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanan bir kararla, genetiği değiştirilmiş üç soya ile bir mısır çeşidi ve bunlardan elde edilecek ürünlerin hayvan yemlerinde kullanılmasına izin verildi.

“Gene ti’ye alınacak bir konu” demeyin, Yeni Asya Gazetesi’nin manşetten verdiği habere göre; Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği’nin (BESD-BİR) başvurusunu değerlendiren Biyogüvenlik Kurulu, Bilimsel Risk Değerlendirme Komitesi ve Sosyoekonomik Değerlendirme Komitesi’nce hazırlanan raporları değerlendirerek bu kararı almış. İzinler yemle sınırlı olsa bile, ülkemizde bu sınırlara ne kadar uyulacağı ve bunun denetiminin ne kadar ciddî yapılacağı ile ilgili şüpheler maalesef yok değil vatandaşın kafasında. 2013 yılında Mersin Gümrüğü’nde GDO ihtiva eden pirinç skandalı yaşanmıştı. Rüşvet karşılığı sahte belge düzenlenerek ithal edilmeye çalışılan 23 bin tonluk pirinçlerin akıbeti ne oldu meselâ? İç piyasaya mı sürüldü, yoksa “ziyan olmasın” denilerek fakir fukaraya mı dağıtıldı, bilmiyoruz. 17 Mart 2017 tarihli Burak Coşan imzasıyla Hürriyet’te yayınlanan bir haberde de Adana’da bir fırında, ekmek üretiminde kullanılan bir katkı maddesinde GDO bulunduğu bilgisi vardı. Haberde ayrıca, katkı maddesini üreten firmanın Adana’da bulunan fırınların yüzde seksenine aynı maddeyi sattıkları yer alıyordu.

İzinsiz bir şekilde, gıda maddelerine genetiği değiştirilmiş bitki karıştıranların alfabetik sırayı gözettiklerini ve henüz “Adana” sırasında olduklarını zannetmek yanlış olur. Her an, her yerde karşımıza GDO katkılı gıda maddesi çıkabilir. Peki, GDO zararlı mı ki, gıdalarımızı korumaya çalışıyoruz böyle? Bu konuda kafalar karışık; çok ciddî sağlık problemlerine yol açacağını söyleyenler de var, henüz ispatlanmış bir zararının olmadığını savunanlar da. Fareler üzerinde yapılan deneylerde karaciğer ve böbrek zehirlenmelerine yol açtığı söyleniyor. Aksini iddia edenler de, hormonsuz üretim yapıldığını söylüyor. Neticede kâr maksimizasyonu gözetilerek yapılan ve organizmaların tabiatının değiştirilmesine dayanan bu yöntemin mutlak zararsız olduğu söylenemez her halde.

Kaynakları ve üretim potansiyeli yüksek ülkemiz gibi yerlerde, sentetik müdahalelerle tarımsal üretime ihtiyaç olması esef vericidir. Bakanlar kurulu, aldığı kararlarla 975 bin canlı hayvan, 75 bin ton kırmızı et ve 750 bin ton buğday, 700 bin ton arpa, 700 bin ton mısır ithalatının önünü açmak için gümrük vergisini sıfırladı. Stokçuları te’dip amaçlı ve fiyatları aşağı çekmek için alındığı söylenen bu kararların küçük üreticileri bitme noktasına getireceği aşikâr. “Kurbanlık fiyatlarını rahatlatmak için kolumuzu değil, vücudumuzu, canımızı ortaya koyacağız” gibi iddialı ve üzerinde hunharca espri yapılabilecek (bu arada böyle bir espri yapmayı uygun bulmuyorum) bir söz söyleyen çiçeği burnunda yeni Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanımız’ın konuya daha yapısal ve köklü bir çözüm bulmasını ümit ediyorum.

Fıtrî seyrini değiştirdiğimiz her şeyden gördüğümüz zararlar nedense aklımızı başımıza hâlâ getirebilmiş değil. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurda bardağın “dolu” tarafını görmek isteyenler, “cennet” İstanbul’un bir eksiği olan altlarından ırmaklar akan metroları temaşa etti meselâ... Üç tarafı denizlerle çevrili olmasına rağmen karasal iklimi andıran dondurucu kışlar, bunaltıcı sıcaklıkta yazlar, seller, çatı uçuran ve ağaçlar deviren fırtınalar, cam kıran ve araba kaportalarını yamultan ceviz büyüklüğünde tanelere sahip dolular, yetersiz ve iyi planlanmamış altyapı sistemleri kadar, yerini beton grisine terk eden yeşil alanlar, imara açılmış dere yatakları ve kısaca rant uğruna tahrip edilmiş tabiatın sonucudur. Bu musîbetlerin başımıza gelmesinin maddî manevî sebepleri üzerinde düşünmenin zamanı gelmedi mi?

GDO'LAR YERİNE EKOLOJİK TARIM DESTEKLENMELİ
05 Ağustos 2017, Cumartesi- yeniasya

Biyogüvenlik Kurulu GDO'lu 3 soya ve 1 mısır ürününün daha hayvan yemi olarak kullanılmak üzere ithalatına izin verdi ve karar Resmî Gazete'de yayımlandı.

Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği'nin (BESD-BİR) talebi üzerine alınan kararla birlikte ülkemizde ithalatına izin verilen GDO'lu soya sayısı 10, GDO'lu mısır sayısı ise 26 oldu. Buğday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği tarafından yapılan açıklamada şöyle denildi: GDO'lu ürünlerin doğrudan gıda ürünlerinde kullanımı yasak; ancak hayvan yemi olarak kullanılabiliyor ve bu niyetle kullanılıp ithal edilebiliyor. Bu durum gıda güvenliğimiz konusunda çok büyük bir tehlike ve belirsizlik doğuruyor. Öncelikle GDO'lu yemlerle beslenen hayvansal ürünler aracılığıyla GDO dolaylı yoldan soframıza gelebiliyor; ikincisi de GDO'lu ürünler hayvan yemi olarak kullanılmak üzere ülkeye girdikten sonra bu ürünlerin hangi alanlarda kullanıldığına dair bir takip sistemi yok.

Mart ayında Hürriyet'te yayınlanan haberle ortaya çıkan Adana'daki GDO'lu ekmek örneğinde olduğu gibi, söz konusu GDO'lu ürünler çeşitli gıda üretiminde kullanılabiliyor. Üstelik bu durumu GDO'lu ekmek skandalı sonrası eski Tarım, Gıda ve Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik yapılan 2016-2017 yıllarında yapılan GDO denetimlerinde 7 üründe GDO tespit edildiğini belirterek doğrulamıştı. Bakan Çelik GDO'lu ürünlerin ne olduğunu ve hangi firmalar tarafından üretildiğini açıklamadı. İthaline izin verilen 4 ürün Monsanto ve BASF şirketlerine ait.

GDO'lar yerine ekolojik tarım desteklenmeli!

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar, biyolojik çeşitliliğimizi tehdit ediyor. GDO, yemler yoluyla hayvan dokusuna geçerek insana da zarar verir. Bazı GDO'ların kanser, alerji gibi hastalıklara neden olabileceği araştırmalarla da ortada. Ayrıca pek çok GDO çeşidinin sağlık açısından nasıl bir tahribata yol açacağı henüz bilinmiyor bile. Yani durum, düşündüğümüzden daha vahim. Ekolojik tarım, insana ve çevreye dost üretim sistemlerini ihtiva eden bir tarım şekli olduğu için sentetik, kimyevî ilâçlar ve kimyevî gübrelerin kullanımına karşıdır. Üretimde, ürünün kalitesini yükseltmeyi amaçlar. Organik tarımla üretilen ürünlerde GDO kesinlikle yasaktır.

GDO'lu hayvan yemlerinin ülkeye girişi derhal yasaklanmalı

Türkiye, doğru bir ekim/üretim planlamasıyla hayvan yeminde kendine yetebilir duruma gelebilir ve bu duruma gelinceye kadar da GDO'lu hayvan yemi yerine GDO'suz hayvan yemi ithal edebilir. GDO'yla ilgili esneme tedbirler yerine, tabiî hayatın sürdürülebilirliğini esas alan ekolojik tarımı teşvik edici düzenlemeler beklediğimiz Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın, GDO'yu sınırlarımızdan sokmayarak, hayvan yeminde ve gıdada kendine yeterli bir ülke olma yolunda adımlar atmasını bekliyoruz.

DÜNYA 'FITRATA' DÖNÜYOR: BİN SOLUCANDAN MİLYARLARCA SOLUCANA...

01 Haziran 2017, Perşembe- yeniasya

Balıkesir'in Bandırma ilçesinde, evinin banyosunda bir metrekarelik kutuda solucan gübresi üretimine başlayan İlknur Pazarcık, şimdilerde aynı işi, 2 bin metrekaresi kapalı 6 bin metrekarelik dev tesiste sürdürüyor.

Pazarcık, yaptığı açıklamada, gemi kaptanı olduğu için sık sık yurt dışına çıkan eşinin ABD'de bir dergide solucan gübresiyle ilgili yazı okuduğunu anlattı.

Eşinin bu konuyla ilgili aktardıklarının ardından solucan gübresi üreten birkaç tesisi gezdiğini ve bu işi Türkiye'de yapmaya karar verdiğini söyleyen Pazarcık, işe ilk olarak bin solucanla evinin banyosuna koyduğu bir metrekarelik kutuda başladığını belirtti.

Deneme amaçlı bu girişiminde giderek solucan sayısının arttığını ve kutunun küçük gelmeye başladığını dile getiren Pazarcık, bunun üzerine küçük çaplı deneme üretimini evlerinin araba garajına taşıdığını ifade etti.

Bin solucandan milyarlarca solucana

Pazarcık, deneme aşamasının yaklaşık bir yıl sürdüğünü, 2014'te 318 metrekare kapalı alana sahip bir tesis kurduğunu belirterek, şöyle devam etti:

"Tesisi kurmak için KOSGEB'in makine, ekipman ve hibe desteğinden faydalandık. İlk etapta KOSGEB'den 100 bin liralık destek alarak başladık. Şu anda geldiğimiz noktada, 2 bini kapalı 6 bin metrekarelik, yaklaşık 1,5 milyon liralık bir tesise sahibiz. İlk tesisi kurduğumuzda milyonlarca solucanımız vardı. Deneme amaçlı bin solucanla başlamıştık, şimdilerde ise milyarlarca solucanımız var."

Solucan gübresini özelikle Karadeniz bölgesindeki çay üreticilerine ve Antalya'daki seracılara verdiklerini bildiren Pazarcık, gübrenin tamamen tabii olduğunu ve ürünlere çeşitli faydalarının bulunduğunu söyledi.

DÜNYA 'FITRATA' DÖNÜYOR: 60 BİN SOLUCANLA ORGANİK GÜBRE ÜRETİYOR...

29 Nisan 2017, Cumartesi – yeniasya

Zerrelerden yıldızlara kadar san'atla ve hikmetle yaratılan ve her sayfasında ve her satırında nice hikmetler gözlemlenen, yaratılış ağacının meyvesi olan insanlığın istifadesine yönelik olarak bünyesinde nice kolaylıklar derc edilen Kainat Kitabı'nı keşfetmeye, tanımaya insanlık olarak devam ediyoruz

Kainat Kitabı'nın yeryüzü sayfasında pek çok vazifeyi yerine getirecek şekilde tasarlanan sayısız örneklerden sadece birtanesi olan Kaliforniya solucanı ve Kaliforniya solucanının çeşitli faydaları gözlemlenen organik gübresini daha yakından tanımalıyız...

60 bin solucanla organik gübre üreten emekli bir polisin hikayesi...

Kırşehir'in Kaman ilçesinde 60 bin solucanla organik gübre üreten emekli polis memuru Uğur Üstün, işini daha da büyütüp gelecekte İç Anadolu Bölgesi'nin ihtiyacını karşılamayı hedefliyor.

Yaklaşık 6 yıl önce polisliğin yanı sıra çiftçilikle de ilgilenmeye başlayan 52 yaşındaki Üstün, geçen sene emekli olduktan sonra solucan gübresi üretimine başladı.

Kurslara giderek bu alanda profesyonel eğitim alan Üstün, internet üzerinden de araştırmalar yaptıktan sonra üretime geçti.

Üstün, ilk etapta Sarıuşağı Mahallesi'ndeki hobi bahçesinin depo kısmında 6-7 bin lira masraf yaparak 10 bin solucanla üretime başladığını söyledi.

Daha sonra 4 ay gibi kısa bir sürede 60 bin solucana ulaştığını aktaran Üstün, *"Bu işe bir heves için girmedim. İnternetten araştırıp üretim yerlerine giderek uzman kişilerden bilgiler aldım. Bu yıl için beklentim yok, hedefim gelecek yıllarda milyonlara ulaşmak."* dedi.

Ayda 1 tona kadar üretim

Üstün, ayda 600 kilo ile 1 ton arasında solucan gübresi ürettiğini belirterek, şöyle devam etti:

"Solucanlar, büyükbaş hayvan gübresinde bekleyerek kendi gübresine çeviriyor. Bin 600 kilogram büyükbaş hayvan gübresinden 600 kilogram solucan gübresi elde ediyorum. Solucan gübresi genel olarak canlı olan bütün bitkilerde kullanılıyor. İnorganik maddeleri organik maddeye çevirerek toprağın yapısını düzenliyor ve yumuşatıyor. Kimyasal kullanmadan toprağı daha verimli hale getiriyor. Bitkinin yanmasını önlüyor. Bu gübrenin kullanıldığı ağaçlar diğer bitkilerden 15 gün kadar önce meyve veriyor. Bitkinin aromasını, lezzetini, kokusunu koruyor."

Üretime başlamadan önce solucan çeşitlerini incelediğini anlatan Üstün, *"En doğal ve en verimli olan Kaliforniya solucanını seçip üretim yapmaya karar verdim. Bu solucanlar çok hassas. Yerini beğenmediği zaman kaçıyor, mamasını sevmediği zaman, kendini güvende hissetmediği zaman doğurganlık ve üretimi azalıyor. Bilinçli üretici olmadığı zaman çok kısa zamanda solucanlar telef oluyor."* diye konuştu.

Elde ettiği gübrenin kilosunu 4 liradan sattığını dile getiren Üstün, gelecekte işini büyütüp İç Anadolu Bölgesi'nin ihtiyacını karşılamayı amaçladığını kaydetti.

Üstün, aynı zamanda toprağa çok faydalı olan organik solucan gübresiyle geçmişten birer emanet olan toprak yapısının korunmasına da katkı yapmayı hedeflediğini sözlerine ekledi.

TÜRKİYE ORGANİK SOLUCAN GÜBRESİNE YÖNELİYOR; ŞİMDİ DÜNYAYA İHRAÇ EDİYOR

13 Şubat 2017, Pazartesi- yeniasya

Manisa'ya 3 yıl önce yerleşen 48 yaşındaki Burçin Karababa, bir yaşını dolduran kızının anne sütünden katı gıdaya geçişi sırasında aşırı alerjik reaksiyon göstermesinin, yediklerindeki ilaç kalıntılarından kaynaklandığını öğrenince tabii gıdaya yöneldi.

ABD’den getirttiği 50 kırmızı solucanın dışkısından elde ettiği organik gübreyle saksıda sebze yetiştiren ve çocuğunun yaşadığı sorunu çözen Karababa, bugün Manisa’da kurduğu tesisinde 54 milyar ulaşan solucan kapasitesine ulaştı, yurt dışına açıldı.

Ankara’da 2000 yılında doğum yapıp kızı Derin Su’yu kucağına alan jeofizik mühendisi Burçin Karababa, 1 yıl sonra anne sütünden katı gıdalara geçiş yapan çocuğunun hastalanmasıyla doktora başvurdu.

Gıdalardaki ilaç kalıntısı yüzünden kızının alerji olduğunu öğrenen Burçin Karababa, çareyi organik sebze yetiştirmekte buldu. Evinin terasındaki saksıda organik sebze yetiştirmeye başlayan Karababa, ürünlerden verim alabilmek adına çeşitli araştırmalar yaptı.

Amerika’nın California eyaletinden getirttiği 50 kırmızı solucanın dışkısından organik gübre üreten Karababa, solucanların artmasıyla 2005 yılında 150 bin lira sermayeyle ülkede ’ilk’ olduğunu söylediği solucan gübresi üreten işletmesini Manisa’da açtı.

Kızının hastalığıyla bu işe başladı, şimdi dünyaya ihraç ediyor

’Şerden Hayır Doğar’ Derler

Manisa’ya 3 yıl önce taşınan Burçin Karababa, Saruhanlı İlçesi Hacırahmanlı Mahallesi’nde 21 dönüm arazi üzerinde 4 bin 500 metrekarelik tesisinde üretim yapıyor. Karababa, 54 milyara ulaşan solucan kapasitesiyle yurt dışına da açıldı.

Kurduğu şirketinin Genel Müdürlüğünü yapan kadın girişimci Burçin Karababa, *"Böyle bir işe kızım sayesinde başladım. ’Şerden hayır doğar’ derler. Kızım bir takım olumsuzluklar yaşadı. Kızımın sağlığının düzelmesi için de organik besinlerle beslenmesi gerekti"* dedi.
Kızının hastalığıyla bu işe başladı, şimdi dünyaya ihraç ediyor

Önce Önemsemedi

Verimin yükselmesi için sürekli internet ortamında arayışlar içerisine girdiğini belirten Karababa şunları anlattı:
"Ziraat mühendisi olmadığım için internette dar alanda yüksek verim alma yöntemlerini araştırdım. İnternette her arayışımda beni kimyasal gübre satan ilaç bayilerine yönlendirdi. Yabancı bir kaynaktan Amerika’nın California eyaletinde bir üniversitenin araştırması sonucu kırmızı California solucanlarının oluşturduğu organik gübreye ulaştım. Küçük bir hayvanın gübresi ne kadar olabilecek ki tarıma hizmet edebileceği beni şaşırttı. Çok da önemsemedim. Kısa süre geçtikten sonra bir arkadaşım bana, yurtdışından bir sepet sebze

getirdi. Çok parlak ve güzel olunca hormonlu mu endişesine kapıldım. Arkadaşım bana solucan gübresi kullanıldığını söyledi. Solucan gübresi çok kısa sürede ikinci defa karşıma çıktı. California eyaletindeki üniversite yerli toprak solucanlarıyla Hindistan'ın çok çalışkan solucanlarının melezlenmesi sonucu oluşan kırmızı solucandan 50 tane alarak, terasımdaki sebzeler için kullandım ve kızımın sağlığı düzeldi."
Kızının hastalığıyla bu işe başladı, şimdi dünyaya ihraç ediyor.

İhracata Başladı
Solucan sayısının her yıl katlanarak çoğaldığını belirten Burçin Karababa sözlerini şöyle sürdürdü:
"Her sene 1200 ton katı gübre ve 5 bin ton kadar da sıvı gübre üretiyoruz. Solucan gübresi son 15 yıldır Avrupa'da da çok ciddi olarak kullanılmaktadır. Artık Türkiye'de de çok talep görmektedir. Ben bu işe ticari maksatla başlamadığım için, anne olarak başladığım için ticaret daha sonra geldi. Şuan Fransa, Romanya, Hollanda, Azerbaycan ve Kazakistan'a satışlarımız var. Katı gübrenin kilosu 2.5 TL, sıvı gübrenin kilosu ise 40 TL."
Gıda Tarım ve Hayvancılık İl Müdür Vekili Metin Öztürk ise Burçin Karababa'nın tesisini ziyaret etti. Öztürk, Karababa'nın şirketinin Manisa'da solucan tarımı üreterek daha da gelişeceğine inandığını ve bakanlık imkanı çerçevesinde tüm yatırımcılara destek vereceklerini söyledi.

İNTERNETTEN ÖĞRENİP SOLUCAN GÜBRESİ TESİSİ KURDU

10 Şubat 2017, Cuma- yeniasya

Yozgat'ın Sorgun ilçesinde yaşayan Cahit Altuğ, internetten öğrendiği yöntemle solucan gübresi üretim tesisi kurdu.

İlçede av malzemeleri satan 42 yaşındaki Altuğ, farklı bir alanda faaliyet göstermek için arayış içine girdi. İnternetten organik solucan gübre yapımıyla ilgili araştırma yapan Cahit Altuğ, bu alana yönelerek kendisine ait 130 metrekarelik kapalı alanda kurduğu tesiste deneme amaçlı üretime başladı.

İlk etapta bin 500 solucanla üretim yapan ve 4 ayda solucan sayısını 2,5 kat artıran Altuğ, özellikle ocak ve şubat aylarında solucanların daha fazla ürediğini ve beslenmelerini büyükbaş hayvan gübresiyle sağladıklarını belirtti.

Kendi imkanlarıyla kurduğu tesiste "kırmızı kaliforniya" cinsi solucanlardan günde 100 kilogram gübre elde ettiğini bildiren Cahit Altuğ, şunları söyledi:

"İnternetten öğrenerek kendi üretim tesisimi kurdum. Tesisi 80 bin liraya mal ettim. Bu solucan gübresinin en önemli özelliği, toprağı yakmaması. Bunun yanı sıra normal gübreye göre yüzde 40-60 fazla verim elde edilebiliyor. Bunun dışında lezzet ve aroma artırıcı özelliği var. Diğer gübrelere göre de daha ekonomik. Dönüme 1 veya 2 litre solucan gübresi kullanılıyor. Bu sayede işçilik de azalıyor."

AA

'PİS İŞLERLE UĞRAŞMA' DİYENLERİ DİNLEMEDİ, 10 KAT BÜYÜDÜ

22 Şubat 2016, Pazartesi- yeniasya

Niğde'nin Ulukışla ilçesinde çevresindekilerin "bu tür pis işlerle uğraşma" şeklindeki eleştirilerine aldırış etmeden arabasını satıp 12 bin lira sermayeyle solucan gübresi üretimine başlayan girişimci, sermayesini 10 ayda 10 kat büyütme başarısı gösterdi.

Niğde'nin Ulukışla ilçesine bağlı Kılan köyünde yaşayan bir girişimci, çevresindekilerin "bu tür pis işlerle uğraşma" eleştirilerine aldırış etmeden 12 bin lira sermayeyle başladığı solucan gübresi üretiminde, 10 ayda 10 kat büyüdü.

Geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olan köyde Yasin Büyükduru, kurduğu tesiste, geliri yüksek, üretimi kolay olan ve beden gücü gerektirmeyen solucan gübresi üretiyor.

Yaklaşık 10 ay önce arabasını satarak 12 bin liraya aldığı 60 bin solucanla gübre üretmeye başlayan Büyükduru, 10 ayda 1 milyondan fazla solucana ulaştı. Büyükduru, solucan işinden işe başladığındaki sermayesi olan arabadan 10 adet satın alabilecek kadar para kazandı.

Büyükduru, yaptığı açıklamada, 10 aydır solucan gübresi ürettiklerini belirterek, "Gayet memnunum. Faydalı bir şey yapıyorum. Ayrıca kazancım da güzel, solucanlarımın sayısı gitgide artıyor" dedi.

İlk olarak işe 12 bin lira karşılığında aldığı 60 bin solucanla başladığını anlatan Büyükduru, şu an bir milyondan fazla solucanının olduğunu söyledi.

Üretimi kolay, beden gücü gerektirmeyen solucan gübresi için solucanlarla haftada bir kez ilgilendiğini anlatan Büyükduru, "Bir milyon solucandan ortam koşulları uygun olduğu zaman ayda 2 ton ile 3 ton arasında gübre üretiyoruz. Toprakla uğraşan herkes solucan gübresini rahatlıkla kullanabilir. Patateste ve pancarda yüzde 80 verim artışı sağlıyor, kaliteli, hastalıksız ürün elde ediyorsunuz" diye konuştu.

Solucan gübresinin kilosunu 3 liradan sattıklarını aktaran Büyükduru, işe ilk başladığında çevresindekilerin, "bu tür pis işlerle uğraşma, daha düzgün bir iş bulamadın mı" şeklinde kendisini eleştirdiklerini, ancak bugünlerde kendisine karşı bakışların değiştiğini ifade ederek, "10 ay önce bir araba parasıyla başladım, yaklaşık 10 katı değerinde araba alabilecek seviyeye geldim" dedi.

AA

KİM ÖĞRETMİŞ VE NEREDE ÖĞRENMİŞ?

28 Mayıs 2017, Pazar- yeniasya

Van Gölü'nde yaşayan ve yılın belli döneminde İlahi sevk ve yönlendirme ile üreme için suyun akışının tersine yüzerek tatlı sulara göç eden inci kefalinin yolculuğu izleyenleri adeta büyülüyor.

Van Gölü'ndeki tek balık türü olan inci kefali, üreme dönemi 15 Nisan-15 Temmuz tarihlerinde tatlı sulara zorlu bir yolculuğa başlıyor. Her yıl aynı dönemde gölün tuzlu ve sodalı suyundan çıkarak tatlı sulara geçen binlerce inci kefali, görsel bir şölen sunuyor.

Balık göçünün yoğun olarak görüldüğü Erciş ilçesindeki Deli Çay'a gelen yerli ve yabancı turistler, suyun akışının tersine yüzen ve önlerine çıkan engelleri adeta uçarak aşmaya çalışan balıkların eşsiz yolculuğunu izlemenin keyfini yaşıyor.

"Buraya tekrar hayran kaldım"
Çayın her iki kıyısında oluşturulan mesire alanında tefekküre sevk eden bu muhteşem hadiseyi izlemeye gelen vatandaşlar, balıkların yolculuğuna tanıklık ederken bir yandan martıların balık avını seyrediyor.

Deli Çay'da balıkların göçünü izleyen vatandaşlardan Savaş Parsak, herkesi balıkların bu eşsiz göçünü izlemeye davet etti.

Balıkları izlerken büyük heyecan duyduğunu ifade eden Parsak, *"Her yıl buraya gelerek balık göçü izliyoruz. Bu yıl bir hafta erken geldiğimiz için istediğimiz seviyede balık göremedik. Gelecek hafta daha yoğun göç hareketi başlar."* dedi.
Vatandaşlardan Ezgi Değirmenci de eşi ve arkadaşlarıyla Ağrı'dan Van'a balık göçünü izlemeye geldiğini belirterek, *"İnci kefalinin akıntıya karşı dansı harika. Buraya tekrar hayran kaldım. Bu göçün burada gerçekleşmesi çok güzel bir olay. Burada bulunmak heyecan verici."* diye konuştu.

GDO'LU TAVUK YEMİ CİNAYETTİR

31 Ocak 2021, Pazar – yeniasya

Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçılar Birliği Derneği İktisadi İşletmesi (BESD-BİR) genetiği değiştirilmiş 'MONN87427' kod numaralı mısırın tavuklarda yem olarak kullanılması için Tarım ve Orman Bakanlığı'na başvurdu.

Bakanlık başvuruyu onayladı. Tarım Kooperatifleri Merkez Birliği (Tarım Koop) Genel Başkanı Mehmet Özkurnaz, "Bu onayı bilerek verdikleri bir onay olarak görmüyoruz, eğer bilerek verilen bir onaysa bunun adı cinayettir" derken kanatlı hayvan yetiştirenler ise ham madde bulmakta zorluk yaşadıklarını belirtti. Buğday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği'nden Oya Ayman bu ürünlerin tohum olarak kullanılmaması için garanti beklediklerini söyledi. Özkurnaz, GDO'lu ürünlerin kanserojen etkisi olduğunu hatırlatarak geçmişte Tarım ve Orman Bakanlığı'nın bu konuda sıkı tedbirler uyguladığını söyledi. Gazete

Duvar'ın haberine göre Ayman ise, "Türkiye hayvansal yem yetiştirecek topraklara sahip. Türkiye'nin GDO'lu yemlerle hayvanları beslemesine gerek yok" ifadelerini kullandı.

GDO'LU ÜRÜNLER İÇİN KANUN TEKLİFİ!

18 Temmuz 2015, Cumartesi- yeniasya

CHP Genel Başkan Yardımcısı ve İstanbul Milletvekili Sezgin Tanrıkulu, 'Biyogüvenlik Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun Teklifi'ni Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına verdi.

Teklifle genetiği değiştirilmiş ürünlerin piyasaya sürülmesi, gıda ve yem olarak kullanılması gibi faaliyetlerin engellenmesi amaçlanıyor.

Türkiye'nin GDO'lu ürünlerin açık pazarı haline geldiğini belirten Tanrıkulu,

"Mersin Limanı adeta bir GDO limanına dönüşmüştür. GDO'lu pirinç, mercimek, mısır unu gibi ürünler limanda yakalanmakta fakat, yakalanmayan daha ne kadar ürünün ülkemize girdiği bilinmemektedir. 2010 yılında kabul edilen Biyogüvenlik Kanunu'nun bu ürünlerden kaynaklanabilecek riskleri engellemek, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevreyi ve biyolojik çeşitliliği korumak bir yana, ülkemizi büyük bir GDO'lu ürün pazarı haline getirmekten başka bir işe yaramadığı da ortaya çıkmıştır. Bu açıdan Biyogüvenlik Kanunu'nun güvenlik amacından ziyade GDO'lu ürün piyasasını düzenlemek için çıkarılmış bir Kanun niteliği taşıdığı görülmektedir. Bugün ülkemiz GDO'lu ürün ihraç eden ülkelerin açık pazarı haline gelmiştir. Buna olanak tanıyan Biyogüvenlik Kanunu'nun bir an önce değiştirilerek, GDO'lu ürünlerin ülkemizde gıda ve yem olarak kullanılmasını engellemek gerekmektedir. Halk sağlığını korumak ve sağlıklı nesiller yetiştirmek gibi söylemlerle içki ve sigaraya karşı ciddi bir mücadele yürüten Hükümetin bu kadar büyük bir tehlike karşısında tepkisiz kalması düşünülemez. Dolayısıyla ülkemize kaçak ya da Biyogüvenlik Kanunu'nun sağladığı yollarla, gıda ve yem olarak kullanılmak üzere giren GDO'lu ürünlerin bir an önce kontrol altına alınması ve mevcut ithalat izinlerinin ise iptal edilmesi acilen sağlanmalıdır. Aksi tutum Hükümetin, halka mı yoksa GDO üreten şirketlere mi hizmet ettiği tartışmalarını da beraberinde getirecektir. Parlamentoya düşen görev ise sağlığımızı ve geleceğimizi her açıdan tehdit eden bu ürünlere karşı yasal düzeyde, etkili bir koruma mekanizması oluşturmaktır." dedi.

Biyogüvenlik Kanunu'nda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi:
Madde 1- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu'nun 1 inci Maddesinin 2'inci fıkrasında geçen, 'piyasaya sürme' ibaresi Kanun metninden çıkarılmıştır.
Madde 2- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu'nun 2 inci Maddesinin 1 inci fıkrasının l) bendinde geçen da geçen, 'piyasaya sürme' ibaresi ile t) bendinin tamamı Kanun metninden çıkarılmış, m) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“m) İşleme: GDO ve ürünlerinin, bilimsel araştırma ve geliştirme amacıyla kullanılmasını sağlamak için yapılan ve ürünün ilk halini önemli ölçüde değiştiren herhangi bir faaliyeti"

Madde 3- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu’nun 3 üncü Maddesinin 1 inci fıkrasında geçen, 'piyasaya sürülmesi' ibaresi ile 9 uncu fıkrasının tamamı Kanun metninden çıkarılmıştır.
Madde 4- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu’nun 5 inci Maddesinin 1 inci fıkrasının a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, ç) bendinde geçen, 'piyasaya sürme kapsamında' ibareleri Kanun metninden çıkarılmıştır.
“a) GDO ve ürünlerinin piyasaya sürülmesi, gıda ve yem olarak kullanılmak üzere ithal edilmesi.”

Madde 5- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu’nun 7 inci Maddesinin 1 inci fıkrasında geçen, 'piyasaya sürülmesinden sonra' ibareleri Kanun metninden çıkarılmıştır.
Madde 6- 18/3/2010 tarihli ve 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu’nun 15 inci Maddesinin 1 inci fıkrasında geçen, 'üreten' ibaresinden sonra gelmek üzere, 'piyasaya süren' ibaresi Kanun metnine eklenmiştir.
Madde 7- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.
Madde 8- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

GDO''YU ANAYASA İLE YASAKLAYIN

18 Nisan 2013-yenisafak

Dünyaca ünlü moleküler biyolog John Fagan'dan GDO zehrine karşı önemli uyarılar: '1995 yılından beri ABD, GDO'lu ürünleri dünyaya pazarlıyor. İnsana ve çevreye zararlı ama şirketlerin umurunda değil. GDO karaciğer, böbrek, pankreas kanserine neden oluyor. Bu ürünleri mutlaka yasaklayın; GDO'ya savaş açalım'

Geçtiğimiz günlerde Mersin Limanı'nda el konulan 21 bin tonluk GDO'lu pirinç, genetiğiyle oynanmış gıdalara karşı ne gibi önlem almamız gerektiği konusunu yeniden düşünmemizi sağladı. GDO nedir? GDO'lu bir ürün nasıl anlaşılır? Sağlığa ve doğaya zararları nelerdir? Hangi ürünlerde GDO bulunur? GDO ile nasıl savaşılır? İşte genetiği değiştirilmiş ürünlerle ilgili aklımıza takılan tüm soruları 'Genetik Mühendisliği: Tehlikeler' kitabı ile dünya çapında ün kazanan ABD Maharishi Üniversitesi Ulusal Sağlık Enstitüsü'nden Moleküler Biyolog Prof. Dr. John Fagan'a sorduk.

Sizi 'Genetik Mühendisliği: Tehlikeler' adlı önemli kitabınızla tanıyoruz. Genetiği Değiştirilmiş Organizma' tanımından tam olarak ne anlamalıyız?

Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) genetik mühendislik teknolojisiyle organizmanın DNA'sıyla oynanması yöntemidir. Diğer bir deyişle bir canlıdaki özelliklerin kopyalanarak, bu özellikleri taşımayan bir canlıya aktarılması sonucunda 'üretilen yeni canlıya' genetiği

değiştirilmiş organizma deniyor. Bu tür gıdalar toksik, alerjik etkilere neden olabilir ya da besin değeri azalır. Kitabım temelde okuyuculara 'GDO'ya karşı savaş açmalıyız' diyor.

Mevsiminde Tüketim Sağlık İçin Önemli

Bir ürünün GDO'lu olduğu nasıl anlaşılır?

Temel bazı ürünlerin örneğin mısır ya da soya gibi bitkilerin GDO'lu olup olmadığını anlayamayız ancak genetik özelliğinin değiştirilmiş olmasından kaynaklanan dış görünüş farklılığı varsa bu özellikler bize genetiği ile oynanmış olduğunu gösterebilir. Bir de tabii tat ve dokusu çok önemlidir. GDO'lu besin tüketiminden kaçınmak istiyorsak -ki mümkün mertebe bunu yapmalıyız- mevsiminde almalı ve yerli besin maddelerini tercih etmeliyiz.

Birçok Kanserin Nedeni

Türkiye'nin ithal ettiği hangi ürünlerde GDO var sizce?

Son yıllarda yasal bazı eksiklikler nedeniyle GDO'lu ürünlerin yurtdışından ülkelere serbestçe girmesi sözkonusu. Türkiye de bu ülkelerden biri. Mısır, soya, pamuk, kanola, şekerpancarı, pirinç, patates, domates gibi ürünlerin riski fazla. GDO ekimi uygulaması 1995 yılında ABD'de başladığından beri ülkelere genetiği değiştirilmiş ürünlerin ihracı gerçekleşiyor. Maalesef GDO'nun doğduğu ülke ABD'dir. Bu nedenle son 18 yıldır tüketilen GDO'lu gıda maddelerinin ABD'den çıkma olasılığı oldukça yüksektir. Şayet geçmişte ABD'de etiketleme uygulaması söz konusu olsaydı belki de bugün dünyada GDO sorunu olmayacaktı.

Zararları bilindiği halde üretimi neden sürüyor?

Bu teknolojinin savunucularına göre, ürün verimi artıyor, çiftçiye para kazandırıyor, daha çok besleyici vb... ama gerçek bunun tam tersi. GDO'lu ürünlerin sağlığa ve çevreye zararlı olduğuna dair birçok bilimsel araştırma var. Bu ürünlerin kansere yol açtığı biliniyor. Karaciğer, böbrek, pankreasın çalışmasını değiştirdiği ve doğurganlığı azalttığı yolunda kanıtlar var. Sindirim sistemi üzerinde de hasar bırakıyor. Üstelik antibiyotik direncinin ortaya çıkması, sağlık üzerindeki yıkıcı etkileriyle başa çıkmayı da zorlaştırıyor. Yeni nesilde ortaya çıkan pek çok alerjinin nedeninin de GDO'lu besinler olduğu düşünülmekte.

ABD paraya bakar zararı umursamaz

ABD, GDO'lu ürünlerin vereceği zararları hiç umursamıyor mu?

Kesinlikle umursamıyor. ABD hükümeti GDO'lu ürünlere kısıtlama getirmediği gibi 'bu zararlıdır, bu sağlıklıdır' ayrımına da kesinlikle girmez. Bu, ABD halkının sağlığını, hiçe sayan bir bakış açısı. Türkiye'ye tavsiyem kanunlara GDO'yu yasaklayan sıkı kurallar getirmeleridir. Ayrıca labarotuvarlarda GDO'lu gıdalar üzerindeki testlere devam edilmelidir ve etiketleme uygulamasına bir an önce geçilmelidir. Oldukça karmaşık ve detay gerektiren işlemlerden bahsediyoruz. GDO'lu ürünlere karşı gıda güvenliğinin sağlanması kolay değildir. Umarım bu söyleşi vermek istediğim mesajın yerine ulaşmasını da sağlar.

Türkiye'deki Sıkı Önlemler Sevindirici

Bazı ABD'li yetkililer GDO'lu ürünlerin Türkiye'ye pazarlanabilmesi gerektiğini, bunun yasaklanmamasının lazım geldiğini söylüyor. Buna ne diyeceksiniz?

ABD'li yetkililer sadece ticari kapıların Türkiye'deki yetkililerce kapanmaması gerektiğini düşünüyorlar. Bunun bir şekilde yolunu bulmaya çalışıyorlar. Türkiye'deki hatta ABD'deki insanların sağlıklı ve güvenli yaşamları ikinci planda. Onlar için öncelikli olan ABD'nin tarım sanayiinde finansal kalkınmayı yakalayabilmesidir. Oysaki gıda güvenliği her ülkenin temel unsuru olmalıdır. Diyeceğim şu ki sınırlarınızı ucuz, yabancı, genetiği ile oynanmış ürünlere açarsanız bu Türk çiftçilerinin zarara uğramasına yol açacağı gibi gıda güvenliğinin de tamamıyla ihlal edilmesi anlamına gelecektir. Bu nedenle tavsiyem gıda güvenliğini tehdit eden GDO'lu ürünlere ciddi yaptırımların uygulanmasıdır. Geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye 21 bin tonluk GDO'lu pirincin yasadışı yollarla ülkeye sokulurken ele geçirildiği haberi bizi açıkçası çok sevindirdi. Bunu çalışmalarımızda örnek haber olarak kullanmaya karar verdik.

Avrupa'da Durum Çok Daha İyi

Avrupa'daki durum nedir?

Avrupa'daki uygulamaların ABD'den çok daha iyi olduğunu söylemeliyim. Maalesef ABD GDO'lu ürünleri tüm dünyaya ihraç etme kampanyasını başarıyla sürdürüyor. Bunun önüne geçmek ise bilinçlenmekle mümkün.

HAYVAN YEMİNDE GDO ONAYI

02 Ağustos 2017-yenisafak

Resmi Gazete'de yayımlanan Biyogüvenlik Kurulu kararına göre hayvan yeminde genetiği değiştirilmiş 3 soya ve 1 mısır çeşidine onay verildi.

Biyogüvenlik Kurulunca, Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneğinin (BESD-BİR) başvurusu üzerine genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidi ve ürünlerinin hayvan yemlerinde kullanılması onaylandı.

Kurulun konuya ilişkin kararları Resmi Gazete'de yayımlandı.

Buna göre, Kurul, BESD-BİR'in başvurusu üzerine, Bilimsel Risk Değerlendirme Komitesi ve Sosyoekonomik Değerlendirme Komitesince hazırlanan raporları değerlendirerek, genetiği değiştirilmiş 3 soya ve bir mısır çeşidinin hayvan yemlerinde belirlenen şartlara uyulması kaydıyla kullanılmasına onay verdi.

- Kararla, bu ürünlere ilişkin "ayırt edici kimlik, geçerlilik süresi, ithalatta uygulanacak işlemler, kullanım amacı, risk yönetimi ve piyasa denetimi için gerekli veriler, izleme, belgeleme ve etiketleme koşulları, ambalajlama, taşıma, muhafaza ve nakil kurulları,

işleme, atık, artık arıtım ve imha koşulları, güvenlik ve acil durum tedbirleri, yıllık raporlamanın nasıl yapılacağı" başlıklarındaki hususlara uyulması zorunlu tutuldu.

Genetiği değiştirilmiş söz konusu ürünlerin sadece hayvan yemi ya da yem ham maddesi olarak kullanılması gerekiyor.

112 ÜRÜNDE GDO TESPİT EDİLDİ

20 Mart 2017-yenisafak

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, ekmekte GDO kullanıldığı iddiasına ilişkin "Katkı maddesini üreten firma ve işletmelerden numuneler alınmıştır. Laboratuvar sonuçları en kısa zamanda kamuoyumuzla paylaşılacaktır" dedi.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, ekmekte genetiği değiştirilmiş organizma (GDO) kullanıldığı iddiasına ilişkin, "Hem katkı maddesi üreten firmadan hem de ekmek ve unlu mamuller üreten işletmelerden numuneler alınmıştır. En kısa zamanda laboratuvar sonuçları belli olacak ve kamuoyumuzla paylaşılacaktır" ifadesini kullandı.

Çelik, bir yayın organında yer alan "ekmek üretiminde GDO'lu katkı maddesi kullanıldığına" yönelik haber üzerine yazılı açıklamada bulundu.

Gıda arzı kadar güvenliğinin de son derece önemli olduğuna dikkati çeken Çelik, Bakanlık olarak 6 bin 600 personelle sürekli gıda denetimi yaptıklarını ifade etti.
Çelik, 15 bin 600 denetimde çeşitli uygunsuzluklar tespit edildiğini belirterek, 75 milyon lira para cezası kesildiğini vurguladı.

"Ülkemizde GDO kullanımı kesinlikle yasaktır"
Başta Avrupa ve ABD olmak üzere pek çok ülkede GDO kullanımının belirli ölçülerde serbest olmasına karşın Türkiye'de yasaklandığına dikkati çeken Çelik, şunları kaydetti:

"Ülkemizde GDO kullanımı kesinlikle yasaktır. Aykırı davrananlara 5 yıldan 12 yıla kadar hapis cezası öngörülmektedir. Bu çerçevede, 2016 ve 2017 yıllarında 12 bin 286 GDO denetimi yapmış bulunuyoruz. Bu denetimlerde soya içeren 112 üründe GDO tespit edildi. İlgililer hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu arada, 2016 ve 2017 yıllarında Adana'da 29 GDO denetimi yapılmıştır. Bunlardan, sadece birinde, etsiz kıyma olarak tarif edilen soya eti kıyması denetiminde GDO tespit edilmiştir ve öngörülen cezai işlemler yapılmıştır. Öte yandan haberde bahsi geçen katkı maddesi üreten firmaya şimdiye kadar 8 gıda denetimi yapılmıştır. Bu denetimlerde herhangi bir olumsuzluk tespit edilmemiştir. Ayrıca bu firmaya, soya ham maddesi temin eden tedarikçi firmaya da GDO denetimi yapılmıştır. Bu denetim neticesinde de herhangi bir olumsuzlukla karşılaşılmamıştır."

Gündeme gelen haber üzerine hem katkı maddesi üreten firmadan hem de ekmek ve unlu mamuller üreten işletmelerden numuneler alındığını belirten Çelik, laboratuvar sonuçlarını en kısa sürede kamuoyuyla paylaşacaklarının altını çizdi. Çelik, "Vatandaşlarımız müsterih

olsun, hiç kimsenin halkımızın en temel besin maddesi ekmek ile oynamasına izin vermeyiz" ifadesini kullandı.

EKMEKTE TARIM İLACI VAR MI?
08 Mart 2017-yenisafak

Tarım ilaçlarının buğdayda bilinçsiz ve fazla kullanımının kanser riskini artırdığı yönündeki tartışmalar üzerine Türkiye Fırıncılar Federasyonu Başkanı Balcı'dan açıklama geldi. Balcı, "Haziran sonunda buğday hasadı yapılırsa ilacın buğday üzerinde etkisinin kalmayacağı bilimsel bir gerçektir" dedi.
Türkiye Ziraatçiler Derneği Başkanı Hüseyin Demirtaş, "Buğday üretiminde sıvı gübre ve ilacın aşırı kullanılması insan sağlığını tehdit ediyor" şeklindeki uyarısı üzerine, Türkiye Fırıncılar Federasyonu Başkanı Halil İbrahim Balcı bir açıklama yaptı.
'Talihsiz bir açıklama'

Buğday üretiminde yabancı otla mücadele ederken şubat ve mart aylarında zirai ilaç kullanıldığını belirten Balcı, "Mart ve şubat aylarında kullandığınız ilacın haziran sonunda buğdayı hasat yaptığınız zaman, buğday üzerinde hiçbir etkisi kalmayacağı bilimsel bir gerçektir. Dolayısıyla yanlış bir açıklama, talihsiz bir açıklama" dedi.

İlaçlama Bakanlık denetiminde

Balcı, süneyle mücadele için mayıs ayında uygulanan zirai ilacın daha erken kullanıldığı takdirde sünenin önüne geçilemeyeceğini, tesirinin olamayacağını ifade ederek, kullanılan zirai ilaçların denetiminin tamamen Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından yapıldığını söyledi.
"Kişilerin, gündeme gelme adına temel gıda maddesi ekmek konusunda yatıkları talihsiz açıklamaları doğru bulmuyoruz" diye konuşan Balcı, "Ekmek üzerindeki kirli ellerinizi çekin diyoruz. İnsanlar, 'Ekmek tüketmeyin' diye' açıklama yapıyor. Oysaki, ekmekte B1, B3 ve B6 vitaminleri var, çok önemli vitaminleri içeriyor ekmek, temel gıda maddesidir" diye konuştu.

Ekmeğin normal seviyede tüketildiği takdirde insan sağlığı açısından çok önemli olduğunu vurgulayan Balcı, erkeklerin günde 200-250, kadınların ise 150-200 gram ekmeği gönül rahatlığıyla tüketebileceğini ifade etti. Balcı, her sağlıklı gıdanın çok tüketildiğinde zararlı olduğunu, günde 3-4 ekmek tüketmenin olumsuz etkilerini görülebileceğini belirtti.

4 BİN GDO TESTİ YAPILDI

17 Aralık 2009- yenisafak

Türkiye'nin GDO'lu ürünleri analiz konusunda bir sıkıntısı bulunmadığını belirten ilgililer, GDO ile ilgili yönetmeliğin çıkışından sonra geçen 1,5 aylık sürede 4 bin civarında test yapıldığını açıkladılar.
Türkiye'de "r-biopharm' marka genetiği değiştirilmiş organizma (GDO) analiz kitleri satan Sincer Dış Ticaret'in sahibi Edip Sincer, Türkiye'nin GDO'lu ürünleri analiz konusunda bir sıkıntısı olmadığını, yönetmeliğin yürürlükte olduğu 1,5 ayda 4 bin civarında analiz yapıldığını söyledi. Edip Sincer, GDO'lu ürünlerin denetimine ilişkin Ekim ayında çıkarılan yönetmeliğin iptal edilene kadar geçen 1,5 aylık sürede Türkiye'de, 4 bin civarında GDO

analizi yapıldığını tahmin ettiğini bildiren Edip Sincer, yönetmeliğin iptalinden sonra GDO analiz kitlerinin satışının durmadığını, ancak yavaşladığını belirtti.

Son Karar Tüketiciden

Kontrol edilmediği sürece ithal edilen bu tür ürünlerin GDO'lu olma riskinin bulunduğuna işaret eden Sincer: "Bu tamamen tüketici tercihi. Yönetmelik, (insan sağlığına zararlıdır, ithal edilmesin) demiyor. İthalatını düzenliyor. (İnsan tüketimine uygun GDO'ların ithalatı halinde, tüketici kararını versin) diyor. Önemli olan burada bilerek tercihini yapması. Seçim, tüketiciye bırakan bir yönetmelikti. AB'de de bu böyledir.'

GDO İÇİN RET KARARI

21 Nisan 2012- yenisafak

Biyogüvenlik Kurulu GDO'lu 9 mısır başvurusu hakkında kararını verdi. 6 GDO'lu mısır çeşidi kurul tarafından riskli bulunarak reddedildi.Yem amaçlı olarak kullanılmak üzere 9 mısır çeşidi ile ilgili başvurular Biyogüvenlik Kurulu'ndaydı. Kurul, mısırlarla ilgili kararını açıkladı. Bu konuda uzun süredir kampanya yapan Greenpeace Akdeniz'den Tarık Nejat Dinç şunları söyledi: 'Genetiği değiştirilmiş 6 mısır çeşidinin reddedilmesi Biyogüvenlik Kurulu'nun GDO çeşitleriyle ilgili bilimsel raporlardaki riskleri dikkate aldığının ve bu yönde ihtiyatlılık ilkesini hayata geçirmeye başladığının bir göstergesi. AB'de izin verilmiş 6 genetiği değiştirilmiş mısır çeşidine Türkiye'de izin verilmemesi son derece olumlu bir gelişme' dedi.

GDO'LU MAMA SORUSUNA NET CEVAP

27 Mayıs 2014- yenisafak

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker, hiçbir şekilde Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) içeren ürüne toleransları olmadığını söyledi.
Konya Tarım Fuarının açılışına katılan Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker, Endonezya Tarım Bakanı Dr. Ir. Suswono Mma ile yaptığı ikili görüşmenin ardından basın mensuplarına açıklamalarda bulundu. Bakan Eker, bir soru üzerine bir bebek mamasında GDO'ya rastlandığını belirterek, "Biz Türkiye'de bebek mamalarında ve insan gıdalarında hiçbir şekilde GDO'ya izin vermiyoruz. Piyasa denetimleri sırasında bir mamada tahıl içerisinde var-yok analizinde, bu milyonda bir de olabilir, çok küçük bir şey de olabilir, o şuanda ileri tetkiklerde ortaya çıkar. Ama biz hiçbir şekilde tolere etmiyoruz. Bu tespit edildi, tespit edilince ürün toplatılmasına karar verildi ve savcılığa intikal ettirildi. Bakanlık ayrıca soruşturma açtı, bununla ilgili süreç devam ediyoruz. Bizim hiçbir şekilde GDO'lu ürüne toleransımız yok" dedi.

GDO'YA İZİN Mİ VERİLDİ?

01 Kasım 2009- yenisafak

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar hakkında yayınlanan yönetmeliği basından GDO'ye geçit yok diye okuduk ama Prof. Tayfun Özkaya tam tersini olduğunu söylüyor.

26 Ekim Pazartesi günü Resmi Gazetede Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından bir yönetmelik yayınlandı. Yönetmelik Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar'la (GDO) ilgiliydi ve basında mamalarda artık GDO kullanılamayacağı ya da Türkiye'ye GDO'ların giremeyeceği şeklinde yer aldı. Oysa Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü'nden Prof. Dr. Tayfun Özkaya ise yönetmeliğin GDO kullanımını serbest bıraktığını söylüyor.

Yediklerimiz Tehlikeli Mi?

Özkaya'nın yönetmeliğe itirazları şöyle: "Madde 5/3'de 'GDO'lu ürünlerin, bebek mamaları ve bebek formülleri, devam mamaları ve devam formülleri ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılması yasaktır.' Yani "aslında GDO'lar zararlıdır, bu yüzden bebekleri şimdilik affediyoruz. Büyüyünce onlar da başlarlar yemeğe" deniliyor. GDO'lu gıdaları üretenler o kadar ürünlerine güvenmiyorlar ki her hangi bir gıda üreten bir şirket paketin üzerine ürününde GDO kullanıldığını yazamıyor. GDO'ya Hayır Platformu'nun da açıkladığı gibi "GDO'lu yemlerle beslenen hayvanların ve ürünlerinin de GDO'lu sayılması ve dolayısıyla etiketlenmesine ilişkin hiçbir maddenin yönetmelikte yer almaması da insan sağlığının hiçe sayıldığının en büyük göstergelerinden biridir."

GEZİCİLERİ MARKA YAPAN ATO'DAN BİR SKANDAL DAHA! ŞİMDİDE GDO TÜCCARLARININ LOBİCİLİĞİNE SOYUNDU

Taha Emre Özdemir-17.12.2019-Yeniakit

Halkın değerleriyle örtüşmeyen etkinlikleriyle Ankaralıların tepkisini çeken ATO yönetimi, şimdi de GDO tüccarlarının lobicilik faaliyetine soyundu. Ankaralı işadamlarının sorunlarına eğilmek yerine Gezi destekçisi isimleri marka olarak etkinliklerinde ağırlayan ATO, milletin sağlığını tehdit eden GDO'lu ürünlerin savunuculuğunu ve ticaretini yapan isimleri davet ederek "Tarım Sektöründe Biyoteknoloji Uygulamaları" toplantısı düzenledi.

Ankaralı işadamlarının sorunlarıyla ilgilenmekten çok düzenlediği skandal etkinliklerle gündeme gelen ATO, tüm dünyada sağlığı tehdit ettiği gerekçesiyle üretimine ve tüketimine karşı çıkılan GDO'lu ürünlerin lobiciliğine soyundu.

ATO üzerinden 10 Milyar dolarlık yem sektörü için GDO lobiciliği yapılıyor

ATO Yönetim Kurulu Sayman Üyesi ve Türkiye Yem Sanayicileri Birliği (TÜRKİYEM-BİR) Başkanı M. Ülkü Karakuş'un başkanlığını yaptığı toplantıda, **"Biyoteknoloji Uygulamaları"** adı altında kamuoyunda masumlaştırılan GDO'lu ürünlerin üretimi ile ilgili konuların ele alındığı öğrenildi. Piyasa düzenleyici konumdaki devletin tarımsal ürünlerin ticaretinden çekilmesi gerektiğini de savunan ATO Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Ülkü Karakuş, 10 milyar dolar büyüklüğe yaklaşan yem sektörünün daha kârlı hale gelmesi için GDO'lu ürün üretimini savunan toplantılar düzenliyor.

ATO GDO'lu yemcilerin lobisi mi?

ATO, Cumhurbaşkanı Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan'ın toplumsal hassasiyetleri ve bilimsel verileri göz önüne alarak üretim ve tüketimini doğru bulmadıklarını açıkladıkları GDO'lu ürünlerle ilgili geçtiğimiz Mayıs ayında da Dijital Tarım ve Yeni Teknolojiler temasıyla düzenlenen bir etkinliğe ev sahipliği yapmıştı. Etkinliğin açılış konuşmasını ATO Yönetim

Kurulu Sayman Üyesi ve Türkiye Yem Sanayicileri Birliği (TÜRKİYEM-BİR) Başkanı M. Ülkü Karakuş ve **"Eğer matbaa 1400'lü yıllarda bulunmasına rağmen bu topraklarda okuma yazma oranı 1700'lü yıllarda hala yüzde iki-yüzde üç düzeyinde kalmışsa bunun nedeni matbaadan uzak kalmamız, matbaanın yasaklanması. Belki de bu yeni teknolojilere daha açık görüşlü bakarak, onları sahiplenerek ve kullanmaya çalışarak bilgisine ve teknolojisine sahip olursak, bunları kendi hizmetimize de sunabiliriz." ifadeleriyle GDO'lu üretimi savunan Hacettepe Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Remziye Yılmaz yapmıştı. Yemcileri ilgilendiren GDO'lu ürün üretiminin ve kullanımının savunulduğu toplantıların ATO tarafından sıklıkla yapılıyor olması "ATO GDO'lu yemcilerin lobisi mi?"** sorularına yol açtı.

Yemci başkan GDO'yu yasaklayan kanunlardan rahatsız

ATO Yönetim Kurulu Sayman Üyesi ve Türkiye Yem Sanayicileri Birliği (TÜRKİYEM-BİR) Başkanı M. Ülkü Karakuş, bir gazeteye verdiği röportajda yem sektörü için GDO'lu ürünlerin ithaline ilişkin kısıtlamaların ve yasakların kaldırılması gerektiğini şu şekilde savunmuştu:

"Sektörümdeki önemli sorunlardan bir tanesi de transgenik, yani diğer bir ifadeyle GDO'lu ürünlerden kaynaklanmaktadır. Sektörümüzce kullanılan ve neredeyse tamamen dışa bağımlı olduğumuz, başta soya olmak üzere mısır, DDGS, kanola gibi ürünlerin dünyadaki üretimleri, ağırlıklı olarak transgenik yapıdadır. Bu ürünlerin ithal edilebilmesi için ülkemizde de Biyogüvenlik mevzuatı çerçevesinde onaylanmaları gerekmektedir. Ancak, Biyogüvenlik Kanunu'nun kasıt unsuru ve ihmal hususlarının göz önüne alınmadan ağır cezai hükümler içermesi; aynı şekilde kanunda yer alan tanımlardaki eksiklikler, başvuru ve değerlendirme konusundaki çelişkiler nedeniyle yürütmede güçlükler yaşanmakta ve biyotek firmalarınca transgenik ürünlerin onayı için yeni başvuru yapılmamaktadır. Bilinmesi gereken önemli bir konu da, GDO'lu ürünlerin yem amaçlı olarak tüm dünyada kullanıldığı gerçeğidir.

8 SORUDA GDO MESELESİ

20 Temmuz 2019, Cumartesi -Selahattin Dönmez-sabah

Yıllardır beslenme biliminin gündeminden düşmeyen bir konu, genetiği değiştirilmiş organizmalar yani GDO'lar... Kimileri tüketicilerin endişelerine hak verirken kimileri de GDO'nun tarım faaliyetlerindeki yararlarından bahsediyor. Biz de bu hafta sekiz soruda bu meseleyi net bir biçimde anlatmak istedik
GDO yıllardır beslenme biliminin en tartışmalı konularından biri. Tüketicilerin besinleri satın alırken ve tüketirken endişe duymasına neden olan bu konu hakkında bir grup, GDO'nun insan sağlığını olumsuz etkilediğini düşünürken bir grup da GDO'nun sağlığa zararının olmadığını, tarım faaliyetlerindeki yararlarını savunuyor. Peki gerçekte GDO nedir biliyor muyuz? Neden böyle bir tartışma alevleniyor durmadan? Türkiye'de ilgili kuruluşlar gerekli denetimi yapıyor mu? Tüketicilerin GDO'ya karşı tepkisi nasıl? GDO gerçekten sağlığı bozuyor mu? Bu soruların neden olduğu kafa karışıklığını gidermek için GDO'yu son bilgilerle bir kere de kendi köşemden sizlerle paylaşmak istedim.

1. GDO Nedir?
Biyoteknolojik yöntemlerle canlıların sahip olduğu gen dizilimleri oynanarak, mevcut özelliklerinin değiştirilmesi veya canlılara yeni özellikler kazandırılması ile elde edilen organizmalara "genetiği değiştirilmiş organizmalar" yani kısaca "GDO'lar" denilmektedir. GDO'lar alerjen maddelerin azaltılması, yiyeceklerin besin içeriğinin zenginleştirilmesi, meyvelerin depolama ve raf ömrünün uzatılması gibi farklı amaçlarda kullanılmaktadır. GDO'lar genellikle böcek öldüren zehir içerme veya yabancı otları yok eden kimyasal ilaçlara dayanıklı olma özellikleri taşır.

2.Ne Amaçla Üretiliyor?
GDO'nun besin kalitesinin artırılmasında, meyve ve sebzelerin raf ömürlerinin ve organoleptik kalitelerinin iyileştirilmesinde, bitkisel ve hayvansal ürün veriminin artırılmasında birçok faydası olabilir. Dünya Sağlık Örgütü ve Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü'nün raporlarına göre satışa sunulan GDO'lu gıdaların tüm testleri yapılmakta ve hiçbir alerjik etki gözlenmemektedir. Fareler üzerinde yapılan bazı çalışmalara göre GDO'lu ürünlerle beslenen farelerde karaciğer hasarı, bağışıklık sisteminde bozukluklar görülmüştür. Fakat bu çalışmalar sadece fareler üzerinde yapılmış olup insanların üzerindeki etkisi kesin olarak bilinmemektedir.

3. Hangi Besinlerde Bulunuyor?
Mısır, soya, kanola ve pamuk dünyada ticareti yapılan GDO'ların yüzde 99'unu oluşturuyor. ABD de mısır, soya fasulyesi, pamuk, yonca, papaya, kabak, kanola, şeker pancarı; Kanada'da kanola, mısır, soya fasulyesi, şeker pancarı ve buğday GDO içermektedir. Amerika ve Kanada'da ürünler etiketlenirken üretici kendi isteğine göre GDO kullandığını belirtebiliyor ya da belirtmeyebiliyor. Dünyada en fazla GDO ekimi 73,1 milyon hektar ile ABD'de yapılmakta. ABD'yi Brezilya, Arjantin ve Hindistan takip ediyor. Çin'de ekimi yapılan GDO'lu bitkiler pamuk, domates, tatlı biber, papaya ve kavak ağacı. Avrupa Birliği'ne üye ülkelerde ise GDO ürünlerinin üretilmesine ve satışına izin verilmiştir ancak Amerika ve Kanada'ya göre daha az GDO'lu ürün üretilir, denetimler daha sıkıdır ve GDO'lu ürünlerin etiketlerinde "bu ürün genetiği değiştirilmiş organizma içerir" ibaresi yer almak zorundadır. Genetiği değiştirilmiş mısır, başlıca yağ, un, nişasta, glikoz şurubu ve fruktoz şurubu üretiminde kullanılıyor. Bunlar bisküvi, kraker, gofret, çikolata, şekerleme, cips, kaplamalı çerez, puding, mama, ketçap, mayonez, et suyu tableti, hazır çorba, kola, gazoz, meyve suyu gibi ürünlere de katılıyor. Genetiği değiştirilmiş soya yağ, un, kıyma, lesitin üretiminde de kullanılıyor. Bunların kullanımıyla kek, gofret, bisküvi, puding, çikolata, kahve kreması, margarin, mayonez, hazır köfte, sucuk, salam, sosis gibi ürünler hazırlanabiliyor.

4. Türkiye'de GDO'lu Tohum Var Mı?
Birçok GDO'lu tohumun hasat sonrası tekrar kullanılamadığı belirtilmektedir. Bazı büyük tohum üreticisi firmalar, bunu sağlamak amacıyla GDO'lu tohumu geliştirme aşamasında terminatör gen kullanarak ekimin tek seferlik olmasını sağlamaktadır. Bu tür tohumları satın alan ve transgenik ürünü eken çiftçi, hasat sonrasında tekrar aynı ürünün ekimini yapmak istediğinde, GDO'lu tohumun patent sahibi firmaya ücret ödemek zorunda olacaktır. Tek kullanımlık tohumların yurt dışından ithali sonucunda, yerel tarım sistemlerinin zayıflaması ve dışa bağımlılığın artması söz konusu olabilmektedir ve bu durum, GDO'ların ülkeye girişine karşı çıkmanın gerekçesi olarak sunulmaktadır. Türkiye Tohumcular Birliği

(TÜRKTOB)'nin yaptığı açıklamada Türkiye'de GDO'lu tohum üretiminin bulunmadığı, ithalatının yasak olduğu ve bu konunun biyogüvenlik yasasıyla teminat altına alındığı belirtilmiştir.

5. Yediğimiz Besinler Denetleniyor Mu?
Türkiye'de GDO kullanımı için Biyogüvenlik Kurulu'nun izni gerekmektedir. Ülkemizde sadece GDO'lu mısır ve soyanın yem amacıyla kullanılmasına izin verilmiştir. Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi'ne göre hayvanlar üzerinde yapılan birçok araştırmada GDO'lu yemler ile beslenen hayvanların dokularına, sıvılarına ve ürünlerine GDO'lu materyalin geçişi söz konusu değil. Türkiye'de ise GDO'lu ürün üretilmesi ve ithalatı kesinlikle yasaktır. GDO'lu yemle beslenen hayvanların ürünlerinde GDO'ya rastlanılmadığı için GDO'lu ürünlerle beslenen hayvanlardan elde edilen et, süt ya da yumurtalar için de GDO etiketlemesi yapılmamaktadır

6. Hibrit Civcivlerin Genetiği Bozulmuş Mudur?
Etlik piliçler, doğal melezleme yoluyla etçi ırk diye bilinen ırkların birbiriyle eşleştirilmesi (hibrit edilmesi) ve seleksiyonu ile elde edilen, et verimi yüksek hibrit ırklardır. Tarım ve Orman Bakanlığı'nın yaptığı açıklamaya göre Türkiye'de yapılan tavukçulukta ve tüm dünyada da yetiştirilen 'hibrit' civcivler, kesinlikle genetiği değiştirilmiş hayvanlar değildir. Hibrit teknolojisi ile gen teknolojisi ayrı teknolojilerdir. Ayrıca GDO'lu yemle beslenen tavukların etlerine ve yumurtalarına GDO bulaşmadığı bildirilmektedir. Ancak tavukların yetiştiriciliğinde farklı insan sağlığına uymayan koşulların bizi tehdit ettiğini söylemekte yarar görmekteyim. Bu nedenle tavuk yerken veteriner hekim kontrolünden geçmiş sağlıklı tavuklara ulaşmanızı tavsiye ederim.

7. Tüketici Nasıl Bakıyor?
Hem Avrupa Birliği'nde hem de ülkemizde GDO'lu ürünlere karşı kesinlikle olumsuz bir bakış açısı bulunmaktadır. Yapılan araştırma sonuçlarına göre toplumumuzda yüzde 82 gibi çok büyük bir çoğunluğun GDO'nun ne olduğunu hakkında bir fikri olduğu ve bu sebeple de yüzde 80'e yakın bir çoğunluğun GDO'ları genel olarak 'kötü' veya 'çok kötü' olarak nitelendirdiği bilinmektedir. Kadınların erkeklere kıyasla GDO'lu gıdaları satın alma konusunda aşırı hassas davrandığı da bir gerçektir diyebilirim.

8. Ülkemize Girişi Çıkışı Yasak Mı?
Evet... Ülkemizde GDO'lu ürün üretimi ve ithalatı kesinlikle yasak. Tavukta, sebze ve meyvelerde ve bunların tohumlarında, üretilen herhangi bir paketli üründe GDO bulunmadığından halkımızın GDO'lu besinler hakkında endişe duymasına gerek yok. GDO'suz olan tüm bu besinlerin yeterli, dengeli ve çeşitli bir şekilde tüketilmesi vitamin, mineral ve antioksidan gereksinmelerini karşılayarak optimal beslenmeyi sağlayacağını aklınızdan çıkarmayın...

HELAL OLSUN GDO

Faruk Beşer -02 Eylül 2012 Pazar- haksozhaber

Helal gıdanın önemi konusuna devam edeceğiz. Muhtemelen GDO, hormon, transgenik bitki teknolojisi ve genetik bilimi gelişinceye kadar aşağıda mealini vereceğimiz ayetlerin derin işaretlerini ilk muhatabı dışında kimse anlamamıştı:

"Öyle insanlar vardır ki, dünya hayatına dair sözleri merakınızı celbeder. Kalbinin temizliğine de Allah'ı şahit tutar. Oysa o çok yaman bir düşmandır. İş başına geçince yeryüzünde fesat çıkarmak ve ekini de nesli de mahvetmek için çabalar" (2/204-205).

"Şeytan Allah'a dedi ki, senin kullarını yoldan çıkaracağım, kuruntulara boğacağım. Onlara emir vereceğim hayvanların kulaklarını delecekler, emir vereceğim Allah'ın yaradışını bozacaklar. Kim şeytana uyarsa açıkça ziyan etmiş olur" (4/119).

Bu iki ayeti kerime bile Kuranı Kerim'in muciz olduğunu anlatmaya yeter.

İşaretlerinden bazılarına bakalım:

Dünya merkezli bir bilimin söyledikleri insanı şaşkına çevirebilir,

Bilimi değer tanımadan kullananlar iyi niyetli olduklarını söyleseler de insanlığa düşmanlık etmiş olabilirler,

Değerlerden uzak bir bilim anlayışı bitkileri de de insan neslini de bozup mahvedebilir,

Sırf merak saikıyla hareket eden bilim Allah'ın yaratış kanununa müdahale edebilir,

Ve bütün bunlar şeytanın iğvası/saptırması ile olur.

Şimdi buracıkta İslam'ı doğru anlamanın temel kurallarından birini hatırlayalım: Doğal olandan yana olmak, fıtrata müdahale etmemek. "Allah'ın yaratışında değiştirme olmaz. Doğru din budur, ama insanların çoğu bunu bilmezler" (30/30).

Buradaki değiştirme, tebdildir. Tebdil, bir şeyin yerine ondan bedel başka bir şeyi koymaktır. İnsan yeryüzünün halifesidir. Allah'ın izni çerçevesinde eker, biçer, aşılar, ağaçları budar, meyveleri seyreltir, hayvanları için cins damızlıklar arar, yetiştirir, her hangi bir cinsin verimini artırmak için gerekli ıslah çalışmaları yapar, iyi cins tohumlar geliştirir vs. Bunların hiç biri yaratışı bozmak değildir.

Bu kural herkes tarafından bilinmekle beraber, yaratışı bozmanın nerede başlayacağını anlamakta doğrusu zorluk çekiyordum. Son katıldığım gıda sempozyumunda öğrendiklerimle genetik müdahalenin yaratışı bozma, ya da bozma yollarından biri olduğu kanaatine vardım.

Bilindiği gibi canlıların ve bitkilerin hücrelerinde bütün kalıtsal özelliklerini taşıyan DNA'lar ve DNA sarmallarında da o canlının ya da bitkinin binlerce özelliğini kodlayan genler bulunur. Diyelim ki domatesin kırmızılığını sağlayan kırmızılık geni, sertliğini sağlayan sertlik geni vb. Eğer domatesin daha sert olup raf ömrünün uzun olmasını istiyorsanız, sözgelimi fındığın kabuğunun sertliğini sağlayan geni alıp domatesin gen dizisine ekliyor, böylece sert bir domates elde etmiş oluyorsunuz. Artık kırmızılığı için de bir kırmızılık geni bulmak zor değil. Bunu hayvanlar, hatta insanlar üzerinde de yapabilir ve bir canlıdaki özelliği bir başka canlıda oluşturabilirsiniz. Biraz ironi olacak ama bir boğanın boynuz genini bir insanın gen haritasına eklemeyebilirsiniz.

İşte doğal yollarla olması mümkün olmayacak şekilde, genleriyle oynanarak elde edilen bitkiler ya da canlılara GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) tabir edilir. Bunlar için transgenik ürünler tabiri de kullanılır.

Bu uygulamanın fıtrata müdahale ve yaratışı bozma olduğu konusunda hemen hemen şüphem kalmadı.

Konuyla ilgili bir de hibrit, ya da teknolojik hibrit tabiri vardır. Hibrit aslında melez demektir ve tabiatta doğal olarak gerçekleşmektedir. Doğal hibritin belki de en belirgin şekli, eşekle atın birleşmesinden katırın doğmasıdır. Ancak doğal hibritte bir başka türün doğması söz konusu değildir. Katır her iki cinsten farklı olmasına rağmen üremez ve yeni bir cins oluşturmaz. Kaldı ki, Allah Rasulü yasaklamamakla beraber bunu bile hoş görmemiştir. Hz. Ali bir gün kendisine, "Ey Allah'ın Rasulü, katır güçlü bir hayvan, biz de katır üretsek olmaz mı" diye sorduğunda, Efendimiz "bu, işi bilmeyenlerin bir uygulamasıdır" buyurmuştu.

Oysa teknolojik hibritte mesela bir cins biberin erkeklik organları, diğer bir cinsin ise dişilik organları alınarak kendi cinsiyle döllenmesi gereken biber bir başka cinsle döllenip güçlü ve başat bir cins üretilmekte, böylece hem verim artırılmakta, hem de istenmeyen otlara ve böceklere karşı dayanıklılık sağlanmaktadır. Bu elbette faydalı bir iş olarak gözükmektedir. Ama bu yolla geleneksel ve doğal olan bütün türler bozulmakta ve artık bulunamayacak şekilde yok olup gitmektedir. Böyle hibrit bitkilerin ise geleceği ve insan sağlığı üzerindeki etkileri henüz bilinmemektedir. Bu sebeple teknolojik hibritin de fıtrata müdahale ve yaratışı bozma anlamına geldiğini, binaenaleyh caiz olmadığını düşünüyorum.

Daha söyleyeceklerimiz var.

Yeni Şafak

VUSLAT DERGİSİNDEN GDO DOSYASI

01 Şubat 2012 Çarşamba-haksozhaber

Vuslat Dergisi 128. sayısında, okuyucularının dikkatini “Helal Gıda ve GDO” tehlikesine çekiyor.

Her ay olduğu gibi Vuslat Şubat sayısında da, yine makale, röportaj, inceleme, düşünce, öykü, İslam dünyası yazılarıyla okuyucularının karşısında…

Türkiye’de ve İslam Ülkelerinde uzun zamandır “Helal Gıda” konusu tartışılmaktadır. Müslümanlar, hayatlarının her alanında helal ve haram kavramına dikkat edip özen gösterirler.

Helal; Allah ve Resulü tarafından izin verilmiş yasaklanmamış yasal ve meşru olan her şeyi kapsamaktadır. Bu minval üzerine kazancımız, yiyeceklerimiz, içeceklerimiz, giyeceklerimiz, İslam’ın izin verdiği şekilde olmalıdır.

GDO’lu Ürünlere Dikkat

Bugün birçok gıda ürünlerinin genetiğine müdahale edilmektedir. Bu ürünler kısa adı ile GDO’ludur. Bu durumda yediklerimizin ne kadar helal ve ne kadar sağlıklı olduğu

maalesef şüphelidir. Hz. Peygamber (s.a.s.) ise şüpheli şeylerden uzak durmamızı bize tavsiye etmektedir.

Şüpheli gıdalardan uzak durmamız gerektiği gibi kendisi helal olsa bile İslam düşmanların ürettiği gıdalardan da kaçınmamız gerekir. Çünkü İslam düşmanları bizden kazandığı paralarla varlığını ve hayatiyetini sürdürecektir. Onların ürünlerini tüketmenin dolaylı yoldan, hatta direk olarak onları desteklemek anlamına geleceğini bilmeliyiz.

Kur'an ve Sünnet'te Gıda Tüketimi

Gıda tüketiminde helal-haram dairesi içinde hareket etmemiz gerektiği Kur'an ve Sünnet çerçevesinde son derece açıktır. İslâm'a göre yapılmasında, yenilip içilmesinde, kullanılmasında, söylenilmesinde sakınca (vebâl) olmayan her şey 'helâl' sınırları içerisindedir.

Dergiden Konu Başlıkları

Prof. Dr. Orhan Çeker "Gıda Felsefemiz" inceleme yazısında, helal gıdanın insana "tekrar insanlık şahsiyetini kazandırma" unsurlarını paylaşmakta.

Kemal Özer "GDO Gayri Meşru Bir Kıyamet" isimli makalesiyle, GDO'nun ne kadar tehlikeli bir silah olduğunu okuyacaksınız.

Selahaddin Alıç "Helal Gıda Arayışı" yazısıyla, helal gıda arayışından vazgeçmememiz gerektiğine dikkatimizi çekmekte.

Yrd. Doç. Dr. Ali Akben "Yediklerimiz Ne Kadar Helal" yazısıyla yediklerimizden, içtiklerimizden, kazancımızdan, hesaba çekileceğimizi bize hatırlatacak.

Abdulhamid Kahraman "Helal ve Temiz Gıda Neden Bu Kadar Önemli?" diye sormakta.

Hüseyin Kerim Ece "Helâl Konusunda Kur'anî Ölçü" isimli araştırma yazısıyla helal ile ilgili Kur'an'i ölçüleri paylaşmaktadır.

Vuslat yine dosya konusuyla ilgili GİMDES Başkanı Hüseyin Kami Büyüközer ile GDO üzerine bir röportaj gerçekleştirmiş.

Ayrıca, Atasoy Müftüoğlu "İslami Önceliklerimiz Altüst Oluyor" deneme yazısında gerçek sömürgecilik zihinlerin ele geçirilmesiyle başlar diyor.

Ahmet Varol ise, İslam dünyası köşesinde sıcak gündem olan Suriye konusunu ele alıyor.

Dergi hakkında detaylı bilgi için: (0216) 612 78 22

EKMEK ADAMI ÇARPAR MI? "G.D.O."

Sibel Eraslan -14 Haziran 2009 Pazar- haksozhaber

Şimdilerde pek işitilmese de çocukluğumuzda ihtiyar ninelerden çok duyardık: Ekmek kırıntısının üzerine basmayı, büyük bir hürmetsizlik, büyük bir uğursuzluk sayarlardı yaşlılarımız…

Ekmek, nimetlerin en büyüğü olduğu için saygıdeğerdi. Onunla yemin içerdi tüm gariban bildiklerimiz. "En alttakilerin" telaşa kapıldıklarında gayrı ihtiyari söyleye geldiği bir antiçme töreni gibiydi, içinde ekmek geçen tüm cümleler, ama en çok da şu: "Ekmek Kur'an çarpsın ki ben yapmadım, beyim" diye dil döker, kendi masumiyetlerine Allah'ın mukaddes sözü yanı sıra ekmeği de şahit tutarlardı aramızdan en güçsüzlerimiz…

Adına "GDO" diyorlar. Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar anlamında… İlk başlarda verimi arttırmak, zirai üretimi canlandırmak, tarımsal hastalıklara karşı direnç, tohumların iklim koşullarına dayanıklılığı gibi iyi niyetlerle başlayan genetik araştırmalar, bugünün devasa tarım kartellerini kurdular tüm yeryüzünde. Günümüzde tohum kapitalizmine mahkûm bir haldeyiz tüm dünya insanları olarak…

Mısırın, buğdayın, kavunun, karpuzun, hemen her türlü bitki ve tarımsal gıdanın genetik şifreleriyle oynanmış durumda. Türkiye gibi gıda dışalımlarında ciddi genetik kontrol yapmayan ülkeler için, durum daha da vahim. Hem ithal edilen hormonlu gıdalar kontrolsüz bir şekilde tüketime sunulurken sağlığımızla oynuyorlar… Hem de daha radikal anlamda, ithal edilen genetiği değiştirilmiş tohumlarla, tarımsal çeşitliliğimizi katlediyorlar. Genetiği değiştirilmiş tohumlar kısır olduğu için, gün gelecek doğal tohum ortadan kalkacak, çiftçilerimiz tamamiyle büyük tohum kartellerinin kölesi haline getirilecekler…

Belki abarttığımı düşüneceksiniz. Ama bunun en çarpıcı örneklerden birisi "Basmati" tohumunun başına gelenlerle ilgili. Eskiden beri menşei Hindistan olan "Basmati" adındaki çeltik tohumunun patenti, bugün Teksaslı bir şirket tarafından satın alınmış ve adı "Texati" olarak değiştirilmiştir. Hindistan'a ait olan bu çeltik, artık Teksaslı bir şirketindir ve bu tohumu ekmek isteyenler ancak bu şirketten satın almak zorundadırlar.

Trajik diğer çelişki ise şu: Dünya çapında tohum tekelini elinde tutan zirai şirketler, aynı zamanda zirai ilaçlama endüstrisini de ellerinde tutuyorlar. Her yaz yaşadığımız "kene" facialarını hatırlatırım bu bağlamda. Genetik verim artışı adı altında fıtri dengesiyle oynanmış ve bozulmuş tabiatta bu tür facialara hazır olmalıyız. Ama unutmayalım ki yaşanan biyolojik bu tür facialar, tarım-biyoloji tekellerinin kurguladığı facialardır…

Bu, insanlık suçudur…

"Bebek mamalarında kullanılmayacak kimse endişe etmesin" dedi Hükümet sözcüsü Sn.Cemil Çiçek… Genetiği değiştirilmiş tohumlarla ilgili yasa tasarısı bağlamında sarf ettiği bir cümleydi bu. Peki aynı bebeğin annesi sözkonusu olduğunda genetiği hormonlarla değiştirilmiş besin maddeleri için ne söyleyeceğiz? Aynı bebeğe annesinden emdiği sütle intikal etmeyecek mi hormonal yapısıyla oynanmış gıdalar?

AB, genetiği ile oynanmış tohum ve gıda konusunda oldukça hassas. Amerika'ya milyonlarca dolar tazminat ödeme bahasına hormonlu et alımını yasaklamış bir Avrupa var karşımızda

mesela… Oysa hem hayvani hem bitkisel gıdalar konusunda tam bir kontrolsüzlük hakim bizim toplumumuzda…

Meselenin ticari ve siyasal yönüne metastas yapmış vahşi kapitalizm gözüyle bakabiliriz… Ama bir de kutsala dair haddi aşma bağlamında değerlendirilmelidir tohum genetiği meselesi… Eskilerin hürmetsizlik edersek çarpılırız diye korktuğu ekmek, bugün yeryüzünden kalkmak tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yere düşmüş ekmek kırıntılarını yerden alıp öptükten sonra alnına koyan çocukları da bulamamak anlamındadır bu…

Meclis'in geçirmekte ısrar ettiği tohumculuk yasası çerçevesinde; sadece verim ve kâr marjları değil, insan sağlığı, ekolojik denge ve etik değerler de dikkate alınmalıdır. Biz, tohumculuk yasası karşısındaki endişelerimizde, sadece antikapitalist reflekslerle değil kültürel etik değer dünyamızı da işaret ederek; "dikkat" diyoruz…

Gerçi naif ve garibanlara has bir çekincedir ama tekrar ediyoruz:

"Ekmek Kur'an hakkına aman dikkat ediniz beyim, ekmek çarpar adamı!"...

Vakit

İTÜ'NÜN GDO ANALİZİ YANLIŞ ÇIKTI

09 Mayıs 2013 Perşembe- haksozhaber

İTÜ Rektörlüğü, İTÜ MODGAM'ın pirinç numunelerinde yaptığı GDO incelemesine ilişkin raporun, teknik olarak geçersiz olduğunu açıkladı.

İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Rektörlüğü, Mersin Cumhuriyet Başsavcılığı Kaçakçılık ve Mali Suçlar Soruşturma Bürosu'nca, MOBGAM'a, 4 Nisan 2013 tarih ve 2013/11021 sayılı yazıyla "Biyogüvenlik Kanunu'na muhalefet" suçundan yürütülen bir soruşturmaya esas olmak üzere, gönderilen pirinç numunelerinin ayrı ayrı analizleri yapılarak, "numunelerde GDO olup olmadığı" ve "numunelerde GDO bulunması halinde kontaminasyondan kaynaklanıp kaynaklanmadığı" ile ilgili sonuçların ivedilikle gönderilmesinin talep edildiği belirtildi.

Yapılan analizlere istinaden İTÜ Moleküler Biyoloji-Genetik ve Biyoteknoloji Araştırma Merkezi (MOBGAM) tarafından verilen raporlarda MRS00022996, MRS00032270, MRS00032375 no'lu pirinç numunelerinde LLRice601 ve Bt3 ırklarının birlikte var olduğunun tespit edildiğinin bildirildiği aktarılan açıklamada, şöyle denildi:

"Konunun kamuoyundaki hassasiyeti nedeniyle MOBGAM tarafından verilen raporların incelenmesi için Rektörlüğümüz tarafından kurulan komisyon, süreçte usul ve deneysel kurgu hataları olduğunu saptamıştır. Verilen raporlarda uygulanan deneysel yöntemlerin, pirinçlerde saptandığı iddia edilen GDO'nun kontaminasyondan kaynaklandığı riskini değerlendirecek kurguda oluşturulmadığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla MOBGAM tarafından verilen raporlarda belirtilen sonuçlar teknik olarak geçersizdir. Bu hususlara istinaden sorumlu kişi hakkında soruşturma başlatılmış ve soruşturma sonuçlanana kadar görevinden açığa alınmıştır. Konunun yargıya intikal etmiş olması nedeniyle her türlü hukuki hakkımızı saklı tuttuğumuzu belirtir, gerekli hassasiyetin gösterilmesini önemle rica ederiz." (AA)

BAKAN ÇELİK'TEN 'EKMEKTE GDO' İDDİASINA İLİŞKİN AÇIKLAMA

20 Mart 2017 Pazartesi -haksozhaber

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, ekmekte GDO kullanıldığı iddiasına ilişkin "Katkı maddesini üreten firma ve işletmelerden numuneler alınmıştır. Laboratuvar sonuçları en kısa zamanda kamuoyumuzla paylaşılacaktır" dedi.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, bir yayın organında yer alan "**ekmek** üretiminde genetiği değiştirilmiş organizma (**GDO**) katkı maddesi kullanıldığına" yönelik haber üzerine yazılı açıklamada bulundu.

Gıda arzı kadar güvenliğinin de son derece önemli olduğuna dikkati çeken Çelik, Bakanlık olarak 6 bin 600 personelle sürekli **gıda** denetimi yaptıklarını ifade etti.

Çelik, 15 bin 600 denetimde çeşitli uygunsuzluklar tespit edildiğini belirterek, 75 milyon lira para cezası kesildiğini vurguladı.

Başta Avrupa ve ABD olmak üzere pek çok ülkede GDO kullanımının belirli ölçülerde serbest olmasına karşın Türkiye'de yasaklandığına dikkati çeken Çelik, şunları kaydetti:

"Ülkemizde GDO kullanımı kesinlikle yasaktır. Aykırı davrananlara 5 yıldan 12 yıla kadar hapis cezası öngörülmektedir. Bu çerçevede, 2016 ve 2017 yıllarında 12 bin 286 GDO denetimi yapmış bulunuyoruz. Bu denetimlerde soya içeren 112 üründe GDO tespit edildi. İlgililer hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu arada, 2016 ve 2017 yıllarında Adana'da 29 GDO denetimi yapılmıştır. Bunlardan, sadece birinde, etsiz kıyma olarak tarif edilen soya eti kıyması denetiminde GDO tespit edilmiştir ve öngörülen cezai işlemler yapılmıştır. Öte yandan haberde bahsi geçen katkı maddesi üreten firmaya şimdiye kadar 8 gıda denetimi yapılmıştır. Bu denetimlerde herhangi bir olumsuzluk tespit edilmemiştir. Ayrıca bu firmaya, soya ham maddesi temin eden tedarikçi firmaya da GDO denetimi yapılmıştır. Bu denetim neticesinde de herhangi bir olumsuzlukla karşılaşılmamıştır."

Gündeme gelen haber üzerine hem katkı maddesi üreten firmadan hem de ekmek ve unlu mamuller üreten işletmelerden numuneler alındığını belirten Çelik, laboratuvar sonuçlarını en kısa sürede kamuoyuyla paylaşacaklarının altını çizdi. Çelik, "Vatandaşlarımız müsterih olsun, hiç kimsenin halkımızın en temel besin maddesi ekmek ile oynamasına izin vermeyiz." ifadesini kullandı.

AA

GDO, YANİ GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR HAKKINDA İSLAM NE DİYOR?

01.12.2009-sorularlaislamiyet

Soru Detayı:Müslümanların bunları tüketmeleri caiz midir?

Cevap: Değerli kardeşimiz,

Kur'an-ı Kerim'de **"Allah'ın yaratışını** (fıtratı) **bozanlar, şeytanın dostu olup hüsrana uğrayanlar..."** *(Nisâ 4/119)* olarak nitelendirilir.

Genetiği değiştirilen bir gıdanın vereceği zararın derecesine göre, bunu yapmak mekruh veya haram olur. Bu nedenle Allah'ın kulları için yarattığı helal nimetleri zararlı hale getirmek, hem Allah hakkını hem de kul hakkını ihlal etmek anlamına gelir. Bunu yapanın tövbe etmesi gerektiği gibi, zarar verdiği bütün insanlardan da helallik alması gerekir. Yoksa hesaplaşma ahirete kalmış demektir.

Günümüzde sıkça söz edilen hormon skandalı, bunun başka açıdan tezahürü sayılmaktadır. **Hormonlu gıda**, temelde meşrû bir gıda olmakla birlikte inceleme ve tahlil sonucunda, sırf hormon uygulaması yüzünden yiyen kimsenin vücuduna zarar verecek bir nitelik kazandığı ortaya çıkarsa, hastalıklı hayvan veya bozuk gıda maddesi hükmünde bulunur.

Yani insana vereceği zararın durumuna göre, böyle bir hayvanın etini veya meyveyi yemek haram veya mekruh olur. Ancak bu gıda, tahlil sonucu insan vücudu için zararlı unsurlar taşımazsa helâldir.

ÜRETİM VE TÜKETİM AÇISINDAN GDO'LU ÜRÜNLERİN HÜKMÜ NEDİR?

https://kurul.diyanet.gov.tr/Cevap-Ara/38657/uretim-ve-tuketim-acisindan-gdo-lu-urunlerin-hukmu-nedir-?enc=QisAbR4bAkZg1HImMxXRn2t8ij%2beDtMkJdRGirgyeb8%3d

Genetik yapısı laboratuvar ortamında değiştirilmiş organizmaları ifade eden GDO teknolojisi, bitkiler ve hayvanlar üzerinde uygulanmaktadır. Bu uygulama ile organizmanın gen dizilimi değiştirilmekte ve kendi doğasında bulunmayan bazı özellikler aktarılmaktadır. Bu teknoloji, tarım başta olmak üzere hayvancılık, gıda, kimya, biyoloji, sağlık gibi pek çok alanda kullanılmaktadır. Söz konusu yöntemle elde edilen ürünlerin çeşitli faydalarının olduğu ifade edilmekle birlikte başta insan sağlığı olmak üzere, çevre ve sosyo-ekonomik yapı üzerinde birtakım riskler taşıdığı da dile getirilmektedir.
Yüce Allah (c.c.) "Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan maddelerin helâl ve tayyib (temiz) olanlarından yiyin" (Bakara, 2/168) buyurmak suretiyle tüketilecek gıdaların helal olması yanı sıra "tayyib" (temiz, güzel, doğal, özü bozulmamış, iyi ve yararlı olan şeyler) olmasını da istemiştir.
Buna göre içeriğinde domuz geni bulunan GDO'lu ürünlerin hem üretimi hem de tüketimi haramdır. Bunun dışındaki GDO'lu ürünlerin üretimi ve tüketimi hakkında konuya gıda güvenliği ekseninde yaklaşılması daha isabetli gözükmektedir. Bu çerçevede, insan sağlığına, diğer canlılara ve ekolojik dengeye verdiği muhtemel zararlar göz önüne alındığında bu ürünlerin şüpheli olduğunu ve konuya ihtiyatla yaklaşılması gerektiğini söylemek mümkündür.
Tüketim açısından ise, zararları henüz ispatlanmadığından GDO'lu ürünleri tüketmenin haram olduğunu söylemek mümkün değildir. Bununla birlikte tüketicilerin bu ürünlere ihtiyatla yaklaşmaları ve genetiğine müdahale edilmemiş doğal ürünleri tercih etmeleri tavsiye edilir.

GDO'NUN ASKERİ KULLANIMI MÜMKÜN MÜ?

29 Kasım 2017-aydinlik

Elektronik posta kutumda bir e-posta, Oktay Bey'den geliyor: Genetiği değiştirilmiş organizmalarla (GDO) ilgili konuşmamız lazım.

Yrd. Doç. Dr. Seçkİn Eroğlu İzmir Ekonomi Üniversitesi / Genetik ve Biyomühendislik Bölümü

Amerikan ordusunun genetiği değiştirilmiş organizmaları askeriyede kullanma olasılığı üzerine konuşuyoruz. Böyle projeler gizlice finanse edilebilir mi? Genetik teknolojilerin askeriyede kullanıldığına dair bilinen örnekler veya duyumlar nelerdir? Genetik yöntemlerle değiştirilmiş böcekler ve başka canlılar, gizli görevler için hali hazırda bile belki kullanılıyor olabilir mi?

Toplumdaki Yanlış Anlamalar

Bu sorulara gelmeden önce GDO konusunda Türk toplumundaki inanılmaz yanlış anlamaların giderilmesi gerekir. Bunun için GDO'nun ne olduğu ve nerelerde kullanıldığını değil, ne olmadığı ve nerelerde kullanılmadığını anlatmak daha hızlı şekilde konuyu kavramayı sağlayacaktır.

Genetiğinin değişmesi bir canlının GDO olup olmamasıyla pek de ilgili değildir. Her birimiz, genetiği zaman içinde değişmiş maymunsu atalarımızın torunlarıyız. Bizim çocuklarımız da yalnızca bizim ve eşimizin genetik yapısını içermiyor, kendine has pek çok rastgele mutasyon taşıyarak bizden farklılaşan yani değişen bir genetik yapı taşıyor. Genetiğimizin değişmesi bizi GDO yapmıyor.

Genetik değiştirmenin yönlendirilebiliyor olması da o canlıyı GDO yapmıyor. Mesela köpek yetiştiriciliği yapıyorsunuz ve kulağı kısa bir türün kulaklarını uzatmak istiyorsunuz. Yapmanız gereken mevcut en uzun kulaklı türü bulup kendi köpeğinizle bunu çiftleştirmek. Bunların yavrularını incelemek, içlerinden en uzun kulaklıları bulup, bunu büyüyünce tekrar en uzun kulaklı köpek türü ile çiftleştirmek. Bu işlemi birkaç defa tekrarlayınca baştaki türü uzun kulaklı hale getirmiş olursunuz. Burada yapılan uzun kulaklı türdeki uzun kulağı sağlayan genleri doğal yollarla kısa kulaklı türe transfer etmektir. Bu yönlendirilmiş gen transferi köpeği GDO kategorisine sokmuyor.

Genetik değiştirmenin doğal yolla yapılmaması da canlıyı GDO yapan faktör değildir. Mesela yukarıdaki köpek örneğinde uzun kulaklı köpek ile bizim köpeğin fiziksel uyuşmazlıklar sonucu çiftleşemediğini düşünelim. Üreme işlemini tamamen tüp bebek yönteminin hayvanlara uyarlanmasıyla yapmış olalım. Gen aktarımını doğal olmayan bir yolla gerçekleştirdik, fakat yine bu köpek GDO kategorisine girmeyecektir.

Belirleyici Olan Yöntem

Bir canlıyı GDO kategorisine sokmanın tek bir yolu var: Canlının DNA'sını genetik yöntemleri kullanarak değiştirmek! DNA'sını kesmek, oluşan boşluğa başka gen yapıştırmak, genin aktifliğini değiştirmek için geni kontrol eden bölgeleri uyarmak... Yani bir canlıyı GDO yapan onun genetiğinin değiştirilmesi değil, genetik yöntem kullanılarak değiştirilmesidir. Dolayısıyla GDO'nun Türkçedeki açılımı bize yanlış bir mesaj veriyor. GDO "genetiği değiştirilmiş organizma" değil, "genetik ile (genetik yöntemle) değiştirilmiş organizma" olarak açılmalı.

GDO'ların doğaya salınımı yasalarla çok sıkı kontrol ediliyor. GDO'ların piyasaya çıkmasında en büyük maliyeti, istenen özelliği sağlayacak genin keşfedilmesi, teknolojinin geliştirme masrafı gibi kalemler oluşturmuyor. En büyük masraf gerekli izinlerin alınmasıdır. Bu da GDO'nun ne kadar sıkı denetlendiğini gösteriyor. Eğer gerekli izni almadan piyasaya GDO sürerseniz, bu ortaya çıktığında en ağır cezayla, hapis ile cezalandırılırsınız. GDO canlıların askeriyede kullanımı konusuna gelince, bunun yetkili birimlerden izin alınmadan yapılması mümkün görünmüyor. Amerikan yasaları bu konuda çok nettir, GDO'lar üç farklı kurum tarafından sıkıca denetlenir. Amerikan ordusunun yasa dışı şekilde GDO canlılar üretmesi mümkün mü? Bu da pek olası değil, çünkü kimse böyle sıkıca denetlenen bir konuda inisiyatif alıp kendini riske atmayı göze alamayacaktır. Ama bu tek neden değil.

Denetim Çok Sıkı

GDO canlıların askeriyede kullanımı ciddi bir araştırma faaliyetini gerektirir. Amerika'da araştırma bütçeleri için resmî başvuru yapılır. Ancak yasa dışı faaliyette kullanımı mümkün olan GDO'ların geliştirilmesi için yasal yollardan fon bulmanın, teknolojiyi geliştirecek çok sayıda bilimciyi bu yönde çalıştırmaya motive etmenin zorluğu açıktır. Böyle bir projenin gizliliğinin korunabilmesi de askeriye dışından çok sayıda insanı içereceğinden pratikte mümkün görünmemektedir.

Türkiye'de yaklaşık 10 sene önce GDO'nun askerî amaçla kullanımına dair bir proje onaylandı; fakat sonradan yürümedi. Benim ODTÜ'den dönem arkadaşlarım, toprağa bırakıldığında metale doğru hareket etme özelliği olan doğal mikroplara, denizanasından elde edilen ve ışık vermeyi sağlayan bir gen aktarmayı planladılar. Bu mikroplar daha sonra mayınlı araziye bırakılacak, mikropların yoğunlaştığı yerden gelecek ışık toprak altındaki mayınların tespitinde kullanılacaktı. Türkiye'nin bugün hâlâ toprak altında saklı mayınları kendi teknolojisiyle tespit edip çıkartacak gücü bulunmadığından, millî ve amaca uygun olduğu için bu proje yüksek miktarda destek almayı başardı. O zamanlar Türkiye'nin GDO ile ilgili detaylı bir mevzuatı bulunmuyordu. Proje başladı, fakat birkaç yıl sonra yarıda durduruldu, çünkü GDO'ların açık arazide kullanımı, yeni mevzuatta tamamen yasaklandı.

GDO'ların üzerindeki aşırı sıkı denetim devam ettikçe askerî amaçla, hele açık arazide, GDO'ların kullanımı mümkün görünmüyor. Alternatif olarak, robotik teknolojisindeki ilerlemeler, askerî alanlarda çok daha uygulanabilir çözümlere yol açıyor. Buna, kafasına takılan elektrotlarla uzaktan yönlendirilebilen böcekler örnek olarak verilebilir. Gelişmiş ülkelerin savaş teknolojisinde kullanmak için GDO'yu bir seçenek olarak gördüğünü düşünmüyorum.

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ÜRÜNLERE NEDEN KARŞIYIM? -(TAMAMI)

Erkan Rehber-06 Mart 2013-aydinlik

Dünya gündeminde tarım ürünleri ile ilgili önemli konulardan birisi de Türkçede genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) olarak isimlendirilen ürünlerdir. Gerçekte gen konusu oldukça kapsamlıdır. Kamuoyunda tartışma konusu olan daha çok genetiği değiştirilen bitkisel ürünlerdir. Bu nedenle GDO gibi genel bir ifade yerine genetiği değiştirilmiş (GD)

ürün demek daha doğrudur. En basit olarak GD demek; bir türden gen alıp diğer bir türe aktarmaktır. Örneğin laboratuar koşullarında balıktan gen alıp domatese aktarırsanız bu yeni çeşit, GD domates olur.

Ekim alanı 100 kat arttı

GD ürünlerin ticarete konu olmasından yaklaşık 20 yıl geçmesine karşın, üretimleri hızla artmış, ekim alanı 1996'da 1.7 milyon hektarken, 2012'de 170 milyon hektara ulaşmıştır. 1996'da GD bitki yetiştiren ülke sayısı sadece 6 iken, bu sayı 2010'da 29'a yükselmiştir. Üretimin yüzde 90'dan fazlası ABD, Kanada, Arjantin, Brezilya ve Paraguay'a aittir. Tek başına ABD dünya GD ürünlerinin yüzde 45.15'ini yetiştirmektedir. Üretime konu olan, genetiği değiştirilmiş temel ürünler soya, mısır, kolza, pamuk ve şeker pancarıdır. Bu ürünlerin yanında üretim düzeyleri düşük de olsa, sakız kabağı, ağaç kavunu, karanfil, gül ve kavak üretimi de söz konusudur. Ayrıca bir miktar GD domates, biber ve petunya yetiştirildiği de bildirilmektedir.

Yeşil devrim

Oldukça ileri teknoloji gerektiren bu konuda temelde iki farklı görüş vardır. Bir bölüm bilim insanı bu uygulamanın insan ve çevre sağlığı açısından çok kötü sonuçlar doğurduğunu iddia etmektedir. Bu tehlikeler açısından GD ürünler, biyolojik tehlikeli atıklar ve radyasyonla birlikte anılıp bunlar için "büyük üçler-Big-3" tabir edilmektedir. Yapılan bilimsel araştırmalarla da bunları doğrulayan sonuçlar ortaya koymaktadırlar. Buna karşı, GD ürün uygulamalarını koşulsuz destekleyen, bunun yeni bir yeşil devrim olduğunu savunanlar da az değildir. GD ürün taraftarı olanlar, bu ürünlerin çevre ve insan sağlığı açısından hiçbir sakıncası olmadığını savunup buna ilişkin araştırma sonuçları göstermektedirler. Dünyada açlık sorununa tek çözüm yolu olduğu kabul edilerek, bu ürünlere karşı olmanın neredeyse bir insanlık suçu olduğunu iddia edenler bile vardır.

ABD, vatandaşlarına bu ürünleri rahatlıkla tükettirirken, AB karşı çıkmaktadır. Her iki tarafta haklı olduğunu iddia ederken, tüketicinin kafası karışıktır.

Aç insan sayısı artıyor

Bu konuda, bir hareket noktası olarak GD ürünlerin hiçbir zararının olmadığını varsayıp, bu uygulamanın 20 yıllık sonuçlarına bakarak karar verebiliriz. Şimdi şu sorulara yanıt arayalım. Bu uygulamalar dünyada açlık sorununa çözüm olmuş mudur? 1996 Dünya Gıda Toplantısında 2015 yılında aç insan sayısını, 1990-92 verilerinin yarısına indirme hedefi tutmamıştır. Sayıyı yarıya indirmek bir yana, aksine artış söz konusu olmuş, 2010 yılında aç insan sayısı 925 milyona çıkmıştır. Günümüzde bunun 1 milyarın üzerine çıktığı, başka bir anlatımla, dünya nüfusunun 1/7 sinin açlıkla karşı karşıya olduğu bilinmektedir.

Uluslararası tohum tekelleri kazançlı çıktı

Peki, GD ürün üretmekte kim kazançlı çıkmıştır ve çıkmaktadır? Kazançlı çıkanlar, bu ürünlerin üretimini yapan uluslararası tohum tekelleridir. 2008 yılı verilerine göre küresel ticari tohum pazarı 28,4 milyar dolar iken, bu değerin yüzde 43'ü sadece 4 firmaya aittir.

Toplam satışın yüzde 65'ini ise 10 firma gerçekleştirmiştir. Bu çok uluslu firmalar, karlarını katlarken, üretici onların dayattığı yüksek fiyatlı tohumları almak zorunda kalmaktadır. Çiftçinin tohumunu saklayarak, üretimde kullanması söz konusu değildir. Çiftçinin daha önce kullandığı, güvendiği yüksek verimli tohumlar da bu firmalara ait olduğundan, çiftçinin bu tohumlara ulaşma olanağı bu firmalar tarafından bir nevi engellenmektedir. Uygulama, tartışılmaz şekilde üretimde kullanılan çeşit sayısını azaltmakta olup, yetiştirme tekniği açısından önemli sakıncalar yaratmaktadır. Ayrıca, bu genetiği değiştirilmiş ürünlerin tozlaşma yoluyla çevreye yayılmasını engelleme olanağı da yoktur.

Bu durumda, çiftçiye ve dünyadaki yoksullara bir katkısı olmayan bu ürünlere, insan ve çevre sağlığı riski taşıma olasılıkları çok düşük olsa bile, temelden karşıyım. Etiketlerine bu ürün GD üründür diye yazmanın da bence fazla bir anlamı yoktur.

BİLİM VE AYDINLANMA AKADEMİSİ'NDEN GDO RAPORU

02.06.2020-https://haber.sol.org.tr/

Bilim ve Aydınlanma Akademisi (BAA), GDO yani genetik yöntem ile değiştirilmiş organizmalar teknolojisi ile ilgili yeni bir rapor hazırladı.

BAA'nın öncelikli olarak bir yandan besin sorununun çözümü olarak sunulan, diğer yandan da gıda sorununun nedenlerinden biri olarak mimlenen GDO raporunda öncelikli olarak son otuz yılın genetik çalışmalarının ana yöntemlerinden biri olan rekombinant DNA teknolojisi anlatıldı, bu yöntemin ürünleri toplumsal ve evrimsel-ekolojik dinamik içinde değerlendirildi. Diğer bölümde ise gıda tekellerinin topluma varlık meşruiyeti olarak sundukları iddiaları, aslında karşılamadıkları gösterildi ve pratikteki işleyişin tekellerin belirleniminde nasıl şekillendiği açıklandı.

Raporun bir bölümü şöyle:

"Şunu vurgulamalıyız ki tekeller ve GDO teknolojisi arasındaki bağlantı fark edilmediği sürece komplo teorileri içerisinde çözüm görülemez hale geliyor. Oysa bilimsel yöntemin kendisi ne insanlığın canına okumak isteyen bir zorbadır ne de kurtarıcı melek. Sorun, bilimsel yöntemlerden ziyade hem araştırma hem de üretim süreçlerini kârlılık hedefiyle yürütülmesini zorunlu kılan kapitalist ilişkilerdedir.

Düğümü çözen ipin ucu ise insanlığın elindedir. Sonuç olarak insanlığın kaliteli gıda ihtiyacını karşılayacak, evrimsel süreçlerin işleyişini dikkate alarak tarımsal üretim yapacak, aynı zamanda canlı – cansız doğa dinamizmini gözetecek, doğa ve toplum ilişkisini disiplinler arası çalışmalarla yürütecek, planlayacak sosyalist ve kamucu bir sistemin varlığı bugün insanlığın birincil ihtiyacıdır.

Bu önemli ve güncel raporu Bilim ve Aydınlanma Akademisi çatısı altında faaliyet yürüten Toplum Sağlığını Geliştirme ve Koruma Bilim Alanı ile Biyolojik Hareket ve Evrim Bilim Alanı ortak üretimi olarak kamuoyunun değerlendirmesine sunuyoruz."

Söz konusu raporun tamamına buradan ulaşabilirsiniz.(http://bilimveaydinlanma.org/tehlike-hangisinde-gdo-tekeller/)

"GDO 'LU ÜRÜNLER KONTROL ALTINA ALINMALIDIR!"

09.07.2009- haber.sol.org.tr/

Gıda Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu "GDO 'lu Ürünler Kontrol Altına Alınmalıdır!" başlıklı bir basın açıklaması yayınladı.

"İnsan beslenmesi için üretilen bitkilerin genleriyle oynanması, özellikle de aralarında genetik madde alış verişi olmayan, yani doğal süreçlerde eşleşemeyen canlıların eşleştirilerek doğada olmayan hibritlerin oluşturulmasının, günümüzde ve gelecekte insan sağlığına ne tür etkiler göstereceği bilinmemektedir" denilen açıklamanın devamı şu şekildedir:

"GDO' nun çevreye ve ekolojik dengeye olan zararları da ayrı tartışma konusudur. Dünyada biyoçeşitlilik açısından zengin olan bölgelerde bu ekimin yapılması diğer bitkileri de olumsuz yönde etkilemesi açısından büyük risk içermektedir.

Tarım ve gıda alanında biyoteknolojiyi kullanan ve bu pazarı elinde bulunduran dünyada birkaç firma bulunmaktadır. Dünya nüfusunun yaklaşık 1/5' i açlık sorunu yaşarken, bu tür ürünlerin üretiminin sadece birkaç firma tarafından yapılıyor olması, tekelleşmeye yol açmakta ve GDO 'lu ürünleri kullanan ülkeleri bağımlı hale getirmektedir.

Bütün bu olumsuzluklar nedeniyle, Genetiği değiştirilmiş gıdaların, insan sağlığına olumsuz bir etkisi olmadığı kanıtlanıncaya kadar bu tür ürünlerin üretilmemesi, dışalımının yapılmaması gerekir. Türkiye'nin de 2004 yılında imzalayarak taraf olduğu Kartagena Protokolü'nün ihtiyatlılık ilkesi de bunu gerektirmektedir.

Türkiye, mevcut iklim özellikleri ve coğrafik konumu itibarıyla zengin biyoçeşitliliğe ve her türlü bitkisel üretime uygun tarım alanına sahip ülkelerden biridir. Bu bakımdan genetiği değiştirilmiş ürünlerin üretimine ihtiyacı bulunmamaktadır. Bilim ve teknolojinin insanlık yararına kullanımı açısından biyoteknolojik çalışmalar, insan sağlığına ve çevreye zarar vermeyecek şekilde devam etmeli, sürecin iyi değerlendirilmesi ve yarına hazırlanmak üzere, belirlenmiş alanlarda bilimsel çalışmalar sürdürülmelidir. Ayrıca, toplumda oluşan bilgi kirliliğinin önlenmesi açısından, üniversitelerin ve bilim insanlarının konuya ilişkin çalışmaları dikkate alınmalıdır.

Ülkemizde yaşanan denetim eksiklikleri ve kayıt dışı üretimden dolayı gıda güvenliği alanında birçok sorun yaşanmaktadır. Bu sorunlardan biri de, GDO 'lu ürünlerin kayıt dışı üretimi ve kayıt dışı şekilde yurda girmesidir. Söz konusu ürünlerin kayıt altına alınması,

denetim ve kalite kontrolünün yapılmasında mevzuat yokluğunun büyük payı vardır. Bu bakımdan, çıkarılacak Biyogüvenlik Yasası, GDO 'lu ürünlerin üretimini onaylayan bir mevzuat değil, tam tersine üretimini engelleyecek, dışalımını kontrol altına alacak, gerekli etiketlemeyi sağlayacak, halk sağlığını ve toplum yararını gözetecek şekilde olmalıdır."

GDO: DAHA FAZLA SÖMÜRÜ, DAHA FAZLA BAĞIMLILIK

10.11.2009- haber.sol.org.tr/

Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP) Genel Başkan Yardımcısı Kemal Ulusaler yaptığı açıklamada, AKP hükümetinin sendikaların ve meslek örgütlerinin tüm itirazlarına rağmen GDO yönetmeliğini canhıraş biçimde savunmaya devam ettiğini kaydetti.

Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) içeren ürünlerin Türkiye'ye girişini serbestleştiren düzenlemenin düğüm noktasının tohumların üzerinde kurulacak mülkiyet olduğunu belirten Ulusaler, bitkilerin ve tohumların genetik yapısıyla oynayan şirketlerin yabancı genler yerleştirdikten sonra elde ettikleri tohumlara patent aldıklarını söyledi. Ulusaler, şirketlerin boyunduruğuna terk edilen çiftçilerin de "patent sahibi" şirketlere her yıl para ödeyerek tohum almak zorunda bırakıldığını hatırlattı.

Türkiye tarımını tasfiye edecek
Partisinin GDO'lu ürünlerle ilgili bazı gerçekleri kamuoyuyla paylaşmayı görev saydığını ifade eden Ulusaler, bu ürünlerin en kaygı uyandırıcı tarafının "ön görülemeyen mekanizmalarla insan sağlığını tehdit etmesi" olduğunu kaydetti. GDO'lu ürünlerin biyolojik çeşitliliği yok ederek ekolojik dengeyi alt üst ettiğini söyleyen Ulusaler, "GDO'ların ekosistem ve tarımsal üretim üzerindeki yıkıcı etkileri on yıllar içinde Türkiye tarımını tasfiye edecektir" dedi.

GDO'lu tarımın kendi dışındaki tüm tarım şekillerini yok eden bir teknik olduğunu vurgulayan Ulusaler "Bu nedenle GDO tohumlarının ülkemize girişi yasaklanmalı, tarımsal üretimin doğal evreleri ve bilimsel gereklerine saygı duyulmalıdır" dedi.

Ulusaler, GDO'lu ürünlerin imal ve ithaliyle birlikte ürünlerin patentlenmesinin de geleceğini belirterek şunları kaydetti:

Yaşamı patentlemek!
"Patent uygulaması GDO'lu ürünlerin üretiminde gıda tekellerinin bir silahı haline dönüşerek, canlıların patent altına alımı sonucunu doğurmaktadır. Böylece, sonsuza kadar hiçbir müdahale olmaksızın kendini yeniden üretebilecek bir organizma üzerinde birkaç emperyalist ülkenin ecza ya da kimya şirketleri mülkiyet hakkı elde etmekte, yani yaşamın sahibi olmakta, gen korsanlığı/hırsızlığı meşrulaştırılmaktadır. Canlıların patentlenmesi, kapitalizmin insana, yaşama ve doğaya bakışını göstermesi açısından çok yalın bir örnektir."

Bu ürünlerin piyasa sunulmasının, GDO'lu tarım ilacı kullanımını artırarak hem toprağı hem de içme sularını zehirlemesini beraberinde getireceğini de belirten Ulusaler, ayrıca bu tarım ilaçlarının çiftçileri dev gıda şirketlerine bağımlı kılacağını ve bu yolla sömürü kaleminin ikiye katlanacağını vurguladı.

Tarım Bakanı tarafından da GDO'lu ürünlerin kullanımının riskli olduğu itiraf edilmişken AKP iktidarının bu uygulamayı başlatmasının "onun kimlere hizmet ettiğinin açık kanıtı" olduğunu kaydeden Ulusaler "Bu gerçekler ışığında GDO'lu ürünlerin ülkemize girişine dair düzenlemelerin iptal edilmesi gerektiğini ve halkımızın sağlığının, geleceğinin uluslararası tekellerin insafına bırakılamayacağını bir kez daha kamuoyuna bildiriyoruz" dedi.

ASIL DÜNYA GİZLİ HÜKÜMETİ İŞTE BUDUR

Soner Yalçın-22.03.2017-odatv4.com/

Dün…Habertürk Gazetesi'nin sürmanşetinde **şu üç haber** vardı:

1) Enerjide çılgın proje: Bakan Berat Albayrak, yılsonunda "yüzer LNG terminali" diye de adlandırılan FSRU gemilerinin devreye alınacağını açıkladı. Bu gemiler sayesinde, özellikle kış aylarında mevcut kaynakların herhangi birinde kesinti olması durumunda enerji arzında sorun yaşanmayacaktı!

2) 112 GDO'lu ürün: Bakan Faruk Çelik, 2016 ve 2017 yıllarında 12 bin 286 GDO denetimi yapıldığını ve bu denetimlerde soya içeren 112 üründe GDO tespit edildiğini açıkladı.

3) 6 kalp yetmedi: 102 yaşına kadar toplam 6 kalp ve 2 böbrek nakli yapılan David Rockefeller öldü.

Bu üç haberin birbiriyle hiç ilgisi yokmuş gibi görünüyor değil mi?

Kazın ayağı öyle değil!..

"Dünya İmparatoru" kavramı David Rockefeller'a aittir.

Rockefeller denince akla ilk gelen finans ve enerjide dünya devi olmasıdır.

GDO'lu ürünlerle ilişkisi nedir?

Eğer; yediğinize-içtiğinize dikkat ediyorsanız; kimyasal gıdalar konusuyla ilgiliyseniz Rockefeller adını duymuşsunuzdur.

Yıl, 1940.

Rockefeller kardeşlerin oluşturduğu "Rockefeller Brothers Fund/RBF" hayır kurumu faaliyete geçti.

Bu pek "yardımsever" kurumunun gücünü anlatmak için size tek örnek vereyim:

2015 yılında 811 milyon dolar bağış topladı.

Paraları nerelerde kullanıyorlar? ABD'nin karşılaştığı zorlukları giderecek araştırmalar yaptırıyorlar.

Bunlardan biri, "Yeşil Devrim" projesiydi…

Nüfus Yalanı

David Rockefeller deyince aklınıza mutlaka ilk gelecek isimlerden biri, Henry Kissinger olmalıdır.

1956 yılında “Rockefeller Brothers Fund” kurumunda çalışmaya başladı.

Dönem “Soğuk Savaş” dönemiydi. Rockefeller kardeşler, “Dünya İmparatoru” olmak için hangi stratejik adımların atılmasına yönelik projenin başına Henry Kissinger'ı getirdiler.

Bu önemli stratejik adımlardan biri, ‘tarım'dı.

Rockefeller tarım sektöründe de güçlü bir yatırımcıydı!

Mesele sadece daha çok para kazanmak değildi. ‘Gıda'nın önemli silah olduğunu keşfetmişlerdi.

Kissinger şu sözü boşuna etmemişti: “Petrolü kontrol edersen ulusları, yiyeceği kontrol edersen insanları kontrol edersin!”

ABD tarım bakanları hep Rockefeller ailesinin “emrinde” oldu.

Örneğin, BM'nin Roma'da düzenlediği Dünya Gıda Konferansı'na ülkelerin tarım bakanları katıldı. Sadece ABD'nin Tarım Bakanı Earl Lauer Butz dışında ayrıca Dışişleri Bakanı Kissinger vardı! Çünkü Kissinger'a göre, “Tarım, Tarım Bakanlığı'nın ellerine bırakılmayacak kadar önemliydi!”

Evet amaçları daha fazla kazanmak değildi…

Rockefeller'ın; “nüfus planlaması” palavrasıyla öjenik/üstün ırk yaratma maksadıyla yürüttüğü gizli projelerine konuyu dağıtmamak için girmiyorum.

Hitler'in “ari ırk” çalışmaları -haklı olarak- yerden yere vurulurken, Rockefeller ailesinin “ari tohum” çalışmalarının “Yeşil Devrim” diye yutturulmasına da değinmeyeceğim.

Ancak… Şu kadarını yazayım:

Kadınların hamile kalmasını önleyen…

Erkekleri kısırlaştıran…

GDO'nun mucidinin Rockefeller olması ne tesadüf değil mi?

Bakınız…

Norveç'teki “küresel tohum deposu” diye yutturulan, ari üstün ırk yaratmak ve istenmeyen ırkları yiyeceklerle kısırlaştırmak değil mi? Ambarın başındaki Margaret Catley-Carlson'un Rockefeller çalışanı olması da şaşırtıcı mı?

Oyun büyük…

Mesele sadece tarım değil, her yerdeler.

Üst Akıl

“Yeni Dünya Düzeni”…

Bu söz de David Rockefeller'a aitti.

Boşuna etmedi kuşkusuz. Tek bir dünya devleti kurulmasını istiyordu.

Habertürk Gazetesi'ndeki farklı gibi gözüken üç haber işte bu “Yeni Dünya Düzeni”nin sonucudur.

Dünyayı “tekliğe” götürülmek isteyen Rockefeller ailesidir.

Aklınızdan çıkarmayın:

Dünya İmparatoru olan ABD değil, Rockefeller ailesidir.

Örneğin: Reagan, Bush, Clinton, Obama veya Donald Trump ABD Başkanı değil, David Rockefeller'dı asıl başkan! Derine bakın…

Türkiye'de Rockefeller denince akla ilk gelen, “gizli dünya hükümeti-İlluminati” gibi görünen “Bilderberg Kulübü”dür. Oysa…

Bilderberg, Japonya'yı içine almadığı için David Rockefeller (danışmanı Zbigniew Brzezinski'yle), 1973'de Kuzey Amerika, Batı Avrupa ve Japonya'dan oluşan “Üçlü (Trilateral) Komisyon” kurdu.

Asıl dünya gizli hükümeti işte budur! Bunu ben demiyorum!

Cumhuriyetçi Senatör Barry Golwater “Özür Dilemeksizin” adlı kitabında yazdı. Soğuk Savaş'taki siyasi gerilimlerden Trilateral'i sorumlu tuttu.

Tanınmış Kanadalı gazeteci Jonathan Kay, yayınladığı belgelerle 11 Eylül saldırılarını bu komisyonun düzenlediğini iddia etti!

Keza…

ABD dış politikasının tek belirleyicisi “Dış İlişkiler Konseyi /CFR” şeref başkanının da David Rockefeller olduğunu eklemeliyim.

Yani…

Bakan Albayrak, “enerjide çılgın proje” ürettiğini belirtse de…

Bakan Çelik, GDO'lu yiyeceklerle mücadele ettiğini söylese de…

Asıl mesele….

Bir dönem ağızlarından düşürmedikleri “üst akıl” ile mücadeledir.

NOVUS ORDO SECLORUM-17 YENİ DÜNYA DÜZENİ – GDO-1

19 Nisan 2013 Cuma-gunesgazetesi.net/

Dünyada nerede pis bir iş var, kirli bir ticaret var içinde kesinlikle Siyonist güçlerin çetesi, İlluminati var. İşte size bir örneği daha GDO! Hepimiz artık GDO konusunda az çok bilgisi vardır. Fakat bu teknoloji ne zaman gelişmiştir? İlk bu sistemi kim kurmuştur? Bu tohumların üretiminde başı hangi aileler çekiyor? Genetiği ile oynanmış tohumlar ile ülkemiz ne zaman tanıştı?

GDO’nun açılımı, ‘Genetiği Değiştirilmiş Organizmalardır’. Açılımından anlayacağınız üzere, medyada konuşulduğu gibi, sadece tohumlar için kullanılmıyor bu tabir. Bir canlının (bitki-hayvan-insan) gen diziliminin bir bölümünün veyahut tümünün değiştirilmesi ya da doğal programının bozulması yoluyla edilen yeni canlı organizma türlerine, GDO denir. Bir canlıdan diğerine gen aktarımı, bir çeşit kesme, yapıştırma ve çoğaltma işlemi ile olup, genetik mühendisler tarafından yapılır. DNA’sından kesilerek çıkartıldıktan sonra, ‘vektör’ adı verilen taşıyıcı virüs ile DNA molekülüne yapıştırılır. Bu değiştirme, bitkiden bitkiye yapıldığı gibi, hayvandan bitkiye yahut bitkiden hayvana şeklinde de olabilir. GDO karşıtı bir grup Fransız çiftçinin lideri olarak görülüp, hapse atılan Jose Bove tabiriyle GDO, ‘Bitkiyle

hayvanın, insanla keçinin evlendirilmesidir' ki, bu sayede bir kolera bakterisinin geni yoncada, tavuğunki patates, akrebinki pamukta bulunabiliyor.

GDO'nun başlangıcı, hibrit tohumlarına dayanıyor. Bir veya daha fazla gen bakımından farklı iki veya daha fazla canlı arasında yapılan çaprazlama sonucu elde edilen melezleme ve tek kullanımlık tohum uygulamalarına, hibrit-melez, kırma, ebter de- deniliyor. Hibrit, sanıldığının aksine masum bir uygulama olarak görülemez. GDO'da olduğu gibi, dış amiller tarafından yapılan genetik bir müdahale sonucunda, fıtratın değiştirilmesini içeriyor. Hibrit tohumlardan üretilen bitkiler, şifacı olmayacağı gibi, ihtiva ettikleri antioksidan, minarel ve vitaminlerin de bağışıklık sistemine hiç bir katkısı yoktur. Bu da bugün hızla artan kanser hastalıklarını tetiklemektedir. Bunun ticarileşmesi ise insanları küresel güçlere bağımlı kılar. Hibriti özetleyecek olursak, laboratuvarlarda sebze ve meyvelerin insan haliyle soysuzlaştırılmasıdır. Hayvanlarda hibrit ise ilk defa 1942'de, Amerikalı tarım ve kimya devi DuPont/Pioneer Hi-Bred firmasının kurucusu, Henry Wallece tarafından gerçekleştirilir.

GDO fikri ise 1886 yılına kadar dayanmaktadır. Bu yılda ABD'de eczanelerde 'kısırlık ilacı' olarak geliştirilen 'Coca-Cola' adlı ilaç satışa çıkar. Bu ilaç, 1895'te içeriği değiştirilerek, gizemli bir içeceğe çevrilir. Kurulduğu 1900'lü yıllarda küçük bir şirket olan Monsanto'nun (bu ismi çok duyacaksınız) büyümesinde gazlı içecek devi Coca-Cola, o dönemde şirketin elindeki tüm mahsulü satın alarak hem Monsanto'ya büyük bir motivasyon verir, hem de şirketin geleceğini şekillendirir. İlluminati'nin Rothschild'ler ile beraber lider ailesi olan Rockefeller ailesinin de tarım ve gıda sektörü dikkatini çeker. Şirketlerinin kurucusu John D. Rockefeller, 1940'larda Meksika'da adına 'Yeşil Devrim' diyecekleri yeni bir proje başlatır. Yeşil Devrim projesi kapsamında elde edilen yeni hibrit buğday tohumları bilin bakalım hangi ülkelere yollanır? Hindistan, Pakistan ve maalesef Türkiye!!!

23 Bin tonluk GDO'lu pirincin arkasında ki karanlık oyun nedir? Biz niye Amerika'dan pirinç ithal ediyoruz? Amerikalı Siyonist güçler, nasıl canlıların patent hakkını aldı? Amerikan Başkanı Ford 1974 yılında sunduğu 'Ulusal Güvenlik Çalışma Muhturası' adlı 123 sayfalık ünlü raporda, kan donduran ifadesi nedir? Hepsi haftaya Cuma,burada cevap bulacak inşallah

NOVUS ORDO SECLORUM-18 YENİ DÜNYA DÜZENİ - GDO 2

26 Nisan 2013 Cuma-gunesgazetesi.net/

Geçtiğimiz hafta İlluminati'nin başka ölümcül projesi olan, GDO'nun tanımı ve ne zaman başladığından bahsetmiştim. Bu konuyu araştırırken gerçekten oldukça gerildim. Mesela ergenlik yaşının 7-8 yaşlara kadar indiğini, biliyor muydunuz? Bakmaya kıyamadığınız çocuğunuz daha okumaya yeni başlarken ergenliğe girse, ne yapardınız? Beyninizden vurulmuşa dönerdiniz değil mi? Çünkü daha oyun çağında olan çocuğunuz, gençliğe adım atmış oluyor. Bunda GDO'lu hayvanların ve tohumların sebep olduğunu söylesem ne dersiniz?

Geçtiğimiz ay tam 23 bin ton GDO'lu Amerikan pirinci, Türkiye piyasasına girdi. Bu piyasada yalanlanmaya çalışılsa da, 'Atı alan çoktan Üsküdar'ı geçmişti!'. Ülkemizin son yıllarda değişen tarım mevzuatından ötürü, artık ürettiğimizden daha çok tarım ürününü ithal eder olduk. Çünkü çiftçimizi küstürdük! Belki Fatsa'da oturanlar '-Biz Terme pirinci yiyoruz, bize bir şey olmaz!' diyecekler. Fakat fena halde yanılacaklar. Çünkü bu pirinç bebeklerimizin yediği pirinç lapasında olabilir veya pirinç patlaklı çikolatanın muhtevasında da yer alabilir. Aslında GDO'lu pirinç ilk olarak geçtiğimiz ay girmedi ülkemize. Sadece geçtiğimiz ay giren pirinçte, GDO fark edildi. Ya fark edilmeden girenler! Mesela eminim çoğunuz, en çokta İstanbul'da ikamet edenler, 'Ramazan Sofranızın Vazgeçilmezi Amerikan Pirinci' sloganını, reklam tabelalarında ve İETT otobüslerinin tutacaklarında görmüştür. Nasıl

duygusal reklamlar ile ‘ilk üretim amacı kısırlık ilacı olan’ Coca Cola’yı, sofralarımızın baş tacı yapıyorlarsa, aynı stratejiyi pirinç içinde uyguluyorlar. Oruç bizim, iftar bizim, mübarek Ramazan bizim, ama yediğimiz-içtiğimiz Siyonist Amerikalıların. Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu! Sağlığımızı çaldıkları gibi, maneviyatımızı da çalıyor ebedi düşmanlarımız. Bunu yaparken de gözümüzün içine soka soka yapıyorlar ama nafile, bizim gözler kapalı!

Bu da yetmezmiş gibi Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar için patent dahi alıyor, siyonist-emperyalist şirket sahipleri. İlk patent için başvuru, 1971 yılında, General Electric’te çalışan mikrobiyolog Dr. Ananda Mohan Chakrabarty’nin, yağı sindirebilen bir bakteri için olur. Patent bürosu bu talebi ‘YAŞAM FORMLARI PATENTLENEMEZ!’ diyerek reddeder. Anayasa Mahkemesi 9 yıl süren davayı, 1980’de patent hakkını Mohan’a vererek sonuçlandırır. Davul onlarda, tokmak onlarda olduğu için, bu hiç sürpriz bir karar değildir. Ve bu karar, diğer patent için başvuranların önünü açar. Başvuru yapanlar bir bir patent hakları alırlar. Bu da yetmezmiş gibi ABD Patent Bürosu, genetik yapıları değiştirilmiş hayvanlar için de patent alınabileceğini açıklar. ABD’deki bir Biotransplant şirketi insan-domuz embriyosu yetiştirmeyi başarır. ‘Nature’ dergisinin 1983 yılında yayınlanan bir sayısının kapağında, yarısı keçi-yarısı koyun olan bir hayvan fotoğrafı yer alır. Bugün çoğunluğu ABD’de olmak üzere biyo-teknoloji alanında binlerce şirket faaliyet gösteriyor.

Konu ile ilgili en kapsamlı raporu, 1950 yılından bu yana, Başkan Obama’da dahil olmak üzere,ABD başkanlarının tümünün yanında yer alan Henry Alfred Kissinger(Geçtiğimiz hafta, ‘-Ortadoğu’nun dörtte üçü İsrail’in olacak!’ diyen, siyonisttir kendisi.) hazırlar. 10 Aralık 1974’te Başkan Ford’a sunduğu ‘Ulusal Güvenlik Çalışma Muhtırası’(National Security Study Memorandum-NSSM200) adlı 123 sayfadan oluşan ünlü raporunda yer alan,’Petrolü kontrol edersen ulusları, yiyeceği kontrol edersen insanları. Yiyecek bir silahtır ve bizim müzakere çantamızdaki araçlardan birisidir!’ ifadesi, insanın kanını donduracak cinsten değil mi?

Haftaya Yeşil Devrim nedir? Rockefeller ailesi bu devrimin neresindedir? ‘Barış İçin Gıda’ sloganının arkasında ki güç kimdir? Dünya Nüfus Konseyi neden ve kim tarafından kuruldu?

NOVUS ORDO SECLORUM-19 YENİ DÜNYA DÜZENİ - GDO -3

3 Mayıs 2013 Cuma-gunesgazetesi.net/

Çarşamba günü Mahmut Çamaş ağabeyimi ziyarete gittim. Bana, ‘-Sen Siyonistler ile neden bu kadar uğraşıyorsun?’ diye sordu. Bende; ‘-Düşmanını ne kadar iyi tanırsan, o kadar hayatta başarılı olursun!’ dedim. O da ‘Tamam da, bu yazdıklarını kaç kişi anlayacak?’ dedi. Bende ‘-Bir kişinin bile dikkatini çeksem, benim için önemli.’ dedim. O da ;’-O zaman tamam.’ dedi. Aynen bu konuşmada geçtiği gibi düşünüyorum. Dikkat ederseniz şunu almayın, bunu okumayın, şunları yemeyin demiyorum sizlere. Ben, onlar ile ilgili edindiğim on beş yıllık araştırmalarımı, siz okurlarıma aktarıyorum, nasıl bir duruş göstermeniz gerektiğini, size bırakıyorum. 18 Bölümlük yazı dizimde, sizleri yönlendirmemek için, yorumumu dahi yazılarıma katmadım. Sadece sizlerle, gerçek bilgiyi paylaştım.

Tarım genellikle köylerde, köylülerce küçük tarım alanlarında yapılırdı ve tohum ise ilk insandan bu yana, bu ürünlerden elde edilirdi. Fakat temelleri 1940 yılında atılan ‘Yeşil Devrim’in önemli silahlarından biri olan hibrit tohumlarla, geleneksel ve bir başkasına bağımlı olmayan bu doğal tohum sistemi yıkılır. Tarım artık köylünün elinden alınarak, zenginler tarafından yapılan bir ‘endüstri’ye dönüştürülür. Bu yeni endüstriyel tarım: tohumun yanı sıra gübre, sulama ürünleri, traktör ve petrole ihtiyaç duyar. Bu yeni ihtiyaçların hepsi ne tesadüftür ki, David Rockefeller’in elindedir. Yeni tarım modelini kabul görmesi için masum gerekçelere ihtiyaç vardır. Bunun için artan nüfusun dünya için tehlike arz ettiği, tarım

alanlarının yetersizliği, üretilen gıdaların dünya nüfusuna yetmeyeceği, insanları açlığın beklediği, su kaynaklarının azlığı gibi savlar sürekli işlenerek, yeni endüstrinin yani şirket tarımcılığının, bu sözde sorunlara çözüm olacağı empoze edilir. Bu sürecin desteklenmesi için yeni yeni enstitüler, laboratuarlar, vakıflar ve araştırma merkezleri kurulur.

Elde edilen ürünlerin insanlara tükettirilmesi için de, 'barış için gıda' sloganı bulunur. Tıpkı barış (!) için Irak'ın işgali edilişi gibi… Rockefeller, ülke tarımının Amerikan şirketlerine açılması ve Dünya Nüfus Konseyi'nin 'nüfus kontrol programı'na dahil olma karşılığında, bu ülkelere bilabedel gıda yardımları gönderir. Tıpkı ülkemizdeki ilkokullarda yıllar boyu dağıtılan, gıda yardımları gibi. Bu sayede, Amerikan şirketleri birçok ülkeyi mesken edinir.

1974 Yılında Roma'da düzenlenen Dünya Tarım Konferansı'nda, ABD tarım bakanı Earl Lauer Butz, niyetlerini gizleme ihtiyacı duymadan şöyle der; '-Gıda, pazarlık masasında ki en önemli araçlardan biridir. İnsanların size güvenip, dayanmalarının, size bağımlı olmalarının ve bu şekilde sizinle işbirliği yapmalarının yolunu arıyorsanız, onları gıdaya bağımlı hale getirmek bana kalırsa mükemmel bir yöntemdir.'

Bill Gates'i hepimiz iyi bir insan olarak biliriz değil mi? Bill ve Melinda Gates Vakfı diye, dünyanın en büyük yardım vakfının kurucusudur kendisi. Bütün servetin çok büyük bir kısmını bu vakfa miras bırakmıştır. Peki, Bill Gates bir seminerinde paylaştığı vahşi plan nedir? Dünyanın en büyük GDO üreticileri Monsanto, Rockefeller Vakfı, Syngenta Vakfı ve Norveç Hükümeti'nin Bill Gates ile ortak yürüttükleri proje nedir? Hepsi ve daha fazlası haftaya Cuma, Fatsa Güneş Gazetesi'nde.

NOVUS ORDO SECLORUM-20 YENİ DÜNYA DÜZENİ - GDO -4

17 Mayıs 2013 Cuma-gunesgazetesi.net/

İletişim Fakültesi mezunu biri olarak, medyanın bir insanı nasıl göstermek isterse, izleyicilerin öyle gördüğünü çok iyi bilirim. Mesela isminin önünde profesör yazınca, birde televizyonda ahkam kesmeye başlayınca, onun ağzından ne çıkarsa bizim için kanun oluyor. Mesela onlar dese ki sigara aslında yararlı, hiç düşünmeden çoğu insan sigaraya başlayabilir. Bizim gibi televizyonsuz nefes dahi alamayan bir toplumda, bu ortamı sağlamak çok zor olmasa gerek.

Bu durum, Bill Gates için de geçerli. Hepimiz onu çok sempatik buluyoruz değil mi? Gözlüklü, güler yüzlü bir adam. Bir de dünyanın en büyük vakfı olan Bill&Melinda Gates Vakfı'nın da sahibi olunca, bizler için iyilik meleği olup çıkıveriyor. Dile kolay bu vakfın bütçesi tam tamına 34,6 milyar dolar ve vergiden muaf olabilmesi için yıllık 1,5 milyar dolarda bağış yapması gerekiyor. Birde Somali'de kucağında siyahi çocuklar ile fotoğraf çektirince, inandırıcılığı 10 kat daha artıyor. Ama artık sosyal ağlar ve bloglar çağı. Sadece medyayı takip etmiyor insanlar. Mesela yayından kaldırılan bir seminer videosu vardı Bill Gates'in. Kendi ağzından gençlere; '- Dünyanın nüfusu çok fazla. Böyle giderse çok yakın bir zamanda açlıktan, ölümler artacak. Ama biz aşılar ve ilaçlar ile nüfusu dengeliyoruz.' diyor. Bu iyilik timsali insan kendi ağzıyla, bu durumu anlatmaktan hiç imtina etmiyor. Biz ise onu ekranlarda kanatları sırtından çıkmış bir melek misali görüyoruz. Şimdi size daha acı bir plandan bahsedeceğim. Sıkı durun!

Kuzey Kutbu'na 1100 km uzaklıktaki, Norveç'in Svalbrad adlı adalar grubunun içinde yer alan, Spitsbergen adlı adada, çok ilginç bir projeye imza attı Bill Gates. Ortakları ise oldukça enteresan isimler. GDO'lu ürünlerin dev sahipleri Rockefeller Vakfı, Syngenta Vakfı, Monsanto ve Norveç Hükümeti ile birlikte 'Kıyamet Tohum Bankası'nı' kurdular. Kıyamet Tohum Bankası, Spitsbergen adasında buzdan bir dağın 1300 metre altına inşa edildi ve tam içerisinde üç milyon çeşit bitkinin, GDO'lu tohumu var. Ve bu tohumların hepsi 'Terminatör

Tohum'. Yani tohumu sadece bir kez kullanabiliyorsunuz. İlk hasattan sonra kendi kendini imha ediyor. Böylelikle bu firmalar sizi kendine bağımlı hale getiriyor.

Yeşil Devrim projesinin en büyük aktörü olan David Rockefeller'in, ekip arkadaşlarıyla birlikte onca GDO'lu tohum depoları varken, böyle bir projenin içinde yer alması oldukça garip değil mi? Kuzey Kutbu'nda, Norveç'e bile bağlı olduğu belli olmayan bir yere, bunca yatırım yapmasının altında bir sebep olmalı. Bunun ilk kıvılcımı aslında 2007 yılında, Güney Afrika'nın Cape Town şehrinde düzenlenen, 'Dünya Ekonomi Forumu'nda' atıldı. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, 'Bill&Melinda Gates Vakfı , Rockefeller Vakfı ve Afrika kampanyamızı destekleyen diğer herkesin davetini şükranla kabul ediyorum.' diyerek, AGRA adlı projenin yönetimine girer.

Peki AGRA projesi nedir? Bu projenin altında yatan gerçek ne? Afrika'nın GDO'cular için hedef yapan unsurlar nelerdir? Yardım adı altında neler yapılıyor bu siyahi kıtada? AGRA projesinin içinde yer alan isimler kimler? Bu isimlerin nasıl bir geçmişi var? Hepsi haftaya Cuma Güneş Gazetesi'nde. Görüşmek üzere.

NOVUS ORDO SECLORUM-22 YENİ DÜNYA DÜZENİ - GDO -5

7 Haziran 2013 Cuma-gunesgazetesi.net/

Yeni Dünya Düzeni'ni ve GDO'yu anlamak istiyorsak, derinlemesine bilmemiz gereken ailelerden en önemlisi, Rockefeller ailesidir. Ulusal veya uluslar arası, kaldırılan her taşın altından hep Rockefeller ve Rothchild Ailesi (Yazı dizimin ilk 7 bölümünde, bahsetmiştim bu aileden.) çıkar. ABD'nin güç merkezini oluşturan bu iki aileden, en güçlü ikinci aile, Rockefeller ailesidir. Forbes veya Times dergisinin düzenlediği 'Dünyanın En Zengin 100 İsmi' anketinde, onlardan hiçbirini göremezsiniz. Çünkü onların maddi güçlerini yayınlama gafletine düşecek, medya organlarının da sahibi, bu iki ailedir.

Ailenin en önemli ferdi, 8 Temmuz 1839'da doğup, 23 Mayıs 1937'de ölen John Davison Rockefeller'dir. Mütevazi bir köy kilisesinde ayin eşyası muhafızıyken, ticari bir işletmeye muhasebeci olarak giren, aynı zamanda bilinçli bir siyonist olan Rockefeller, petrol endüstrisinin vaat ettiği geleceği ilk sezenlerden biridir. 1850'de Clark ve Rockefeller adlı şirketle başlayan ticaret; petrol, madencilik ve çelik işleriyle devam eder. On yıl geçmeden iflas ettirilen onlarca rakip şirket nedeniyle ve bu sayede gelen servetle, 1892 yılında Amerika'nın ilk gerçek milyoneri olur. 1896'da suikaste uğrasa da kurtulmayı başarır ve 1910 yılında dünyanın en zengini olur. Sıkı durun, bünyesinde bulunan üniversite ve şirketleri yazacağım şimdi. Harvard Üniversitesi, Chicago Üniversitesi, Peterson Enstitüsü, Rockefeller Üniversitesi, Tıp Araştırma Enstitüsü, New York'taki ünlü Rockefeller Center (Bu yapının değeri, Türkiye'nin dış borcunu kapar), Coca Cola, National Bank, Pizza Hut, Chevron, Citi Group, Caterpillar, Lilly, Kellog's, United Tecnologies ve J.P. Morgan Chase sadece bu kuruluşlarının bir kısmıdır. John Davison Rockefeller, öldüğünde bıraktığı para 92 Milyon dolardır (Bu paranın günümüzde ki değeri, 200 Milyar Dolar). BP, Shell, HSBC Bank, Royal Bank, İng Bank, Aviva Sigorta gibi devlerin sahibi olan, Rothshild Grubu'nun 25 trilyon doları aşan servetini, 20 trilyon dolar servet ile Rockefeller Grubu takip eder. Dünyada ki ikinci büyük gruptur, bu aile.

Hollanda'nın Osterbeeck kentinde ki, Bilderberg Oteli'nde, büyük mason aileleri tarafından kurulan Bilderberg oluşumunun sponsoru, Rockefeller Vakfıdır. Bu toplantılarda dünyanın geleceğini şekillendirir bu büyük aileler (Bilderberg konusunda daha geniş yazacağım, ilerleyen günlerde). Türkiye'de ise ilginç bağlantıları vardır Rockefeller ailesinin. Mesela, 'Türkiye Tarih Vakfı' gibi çoğu kuruluşu desteklemektedirler. Yıldız Kenter, Emre Kongar, Bilge Karasu gibi isimler, onların rahle-i tedrisinden geçmiştir. Bülent Ecevit ve Deniz

Baykal ise eğitim hayatının sonunda, Prof. Dr. Henry Kissinger'ın öğrencisi olmuştur. Bu eğitim bursunu, Rockefeller Foundation'dan almışlardır (Bu bilgiyi Wikipedia'da bulabilirsiniz). Bu ailenin üyeleri, siyasetin tepelerinde yer almamıştır. Hem Amerika'da hem de diğer ülkelerde ki siyasetçi ve bürokratları maşa olarak kullanmak onlara daha cazip gelmiştir.

Rockefeller ailesinin GDO piyasasına niye girer? GDO'yu yaymak için, izledikleri vahşi plan ne? Aron Russo adlı Yahudi yönetmen, Nicholas Rockefeller için neler söyledi? Bu söylediklerinden sadece 6 ay sonra ölmesi, sadece bir tesadüf müydü? Bunlar ve daha fazla haftaya Cuma gazeteniz Güneş'te. Görüşmek üzere, sevgiyle ve uyanık kalmanız dileğiyle…

GDO TARTIŞMASINDA YENİ BOYUT…

Osman Arolat-27 Ekim 2009 Salı-www.dunya.com/

Genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) konusunda 2005 yılında tartışılmaya başlanan Ulusal Biyogüvenlik Kanun Tasarısı bakanlık tarafından 5 ay önce Bakanlar Kurulu'na sunuldu. Ancak, yasa tasarısı bakanlarca imzaya açılmışken, bakanlık kontrolsüz ürün girişi sürerken yasanın çıkmasının gecikmesi nedeniyle bir yönetmelik yayınladı. Bu yönetmelik bu alandaki muhatapların hiçbirince beğenilmedi ve eleştiriliyor. GDO tartışması böylece yeni boyut kazandı.

İlk insandan bu yana ihtiyar dünyamızda 13 milyar insan yaşadığı tahmin ediliyor. Bugün dünyamızda bunun yarısı kadar (6.5 milyonluk) bir nüfusun yaşamakta olduğu, bu nedenle en önemli sorunun gıda üretimi olduğu belirtiliyor. Bununla ilgili tartışmalarda 1970 yılının toplam dünya nüfusunun 2020 yılında iki katına ulaşacağı. Bu nedenle gıda üretimini artırmanın zorunluluğu üzerinde duruluyor.

Bu tartışmanın bir yanında üretimi artırmak için bazı tarımsal ürünlerin genetiğini değiştirerek verimi artırmanın zorunlu olduğunu öne sürüp GDO'lu üretime izin veren Amerika yer alıyor. Amerika'da özellikle mısır, soya ve pamuk gibi ürünlerde GDO'lu üretimle verim artışı sağlanıyor.

Tartışmanın diğer yanında yer alan Avrupalılar ise "İnsanlar için zararsızlığı kanıtlanmamış, ispatlanmamış" olan GDO'lu tarımsal üretime kesinlikle izin verilmiyor. Avrupa'da sadece Almanya'da bir süre izin verilen GDO'lu üretim bu ülkede de yasaklandıktan sonra Avrupa'da hem üretilmesi, hem de Amerika'da üretilmiş GDO'lu ünlerin tüketilmesine izin verilmiyor.

Bizde de bu konu uzun süredir tartışma gündemindeydi. Bu konuda Tarım ve Köyişleri Bakanlığı çalışmalarını sürdürüyordu. 2005 yılında hazırlığına başlanan Ulusal Biyogüvenlik Kanun Tasarısı'nı bakanlık 5 ay önce Başbakanlığa sunmuştu. Şimdi belirtildiğine göre bu tasarı bakanların imzasına açıldı. Ancak, yasa çıkmadan dün yasadan önce yayınlanan yönetmelik yeni tartışmalara neden oldu.

Yönetmeliğin toplamda yüzde 0.9'dan fazla genetiği değiştirilmiş ürün içeren gıda ve yemlerin ithalini yasaklıyor. Ve ithalat Tarım Bakanlığı bünyesinde oluşturulacak 11 kişilik bir komitenin onayıyla yapılabilecek. Bugüne kadar yasal bir karar ve yönetmelik kısıtlaması olmadığı için soya ve mısır ithalatı yapan firma yetkilileri, yasa çıkmadan, onaylayıcı kurul oluşturmadan yönetmeliğin çıkması ve yasak getirilmesini olumsuz karşıladıklarını belirtiyorlar. Bir başka karşı çıkan grup ise GDO'lu ürünler pazarındaki ürünleri Türkiye'de üretirken, daha düşük verim aldıkları için GDO'lu üretim yapmak isteyen bazı üreticiler. Onlar da Türkiye'de de GDO'lu üretime izin bekliyorlar.

Yeni yönetmeliğe karşı çıkanlar, kesinlikle "Zararsızlığı ispatlanmadan" Türkiye'ye GDO'lu ürünlerin girmesini şartlı olarak kabul eden yönetmeliği çok olumsuz buluyorlar. Bu konuda uzun süredir karşı görüş bildiren sivil toplum kuruluşları, "Bakanlık bu yönetmeliğiyle biyogüvenlik yerine GDO'lu ürünlerin ticaretini desteklemiş oluyor" diyerek karşı çıkıyorlar. Ayrıca, yönetmeliğin 5. maddesinde ithal edilen GDO'lu gıda ve yemin zararının tespiti halinde firma tarafından toplatılması yönünde karar alınacağı bilgisinin yer alması da "Türk insanının kobay olarak kullanılması" eleştirisine yol açıyor.

Bakanlık ise GDO'lu ürün getirenlerin "Beyan bile etmediklerini" belirterek, "Yasanın çıkması uzun sürdüğü için yönetmelik çıktı. Böylece bu ürünlerin getirilmesi kurala bağlandı" görüşünü öne sürüyorlar.

Görüldüğü gibi yeni yayımlanan yönetmelik taraflarca beğenilmezken, yeni tartışmalara da neden oluyor.

Sanırım yapılması gereken GDO'lu ürünlerin zararsızlığı dünyaca kabul edecek şekilde ispatlanana kadar bizim bu ürünlerin ithalatından uzak durmamızın gerekliliğidir.

DÜNYA GDO ÜRÜN PAZARI BÜYÜYOR

27 Şubat 2011 Pazar-cumhuriyet

Tarımsal Biyoteknoloji Uygulamaları İçin Uluslararası Hizmetler Enstitüsü (ISAAA) 2010 raporuna göre, genetik yapısı değiştirilmiş organizmaların (GDO/transgenik) üretildiği alanlar 2010 yılında bir önceki yıla göre yüzde 10 oranında artarak 148 milyon hektara yükseldi.

En hızlı adapte olunan ürün teknolojisi unvanını alan transgenik ürünler ilk kez 1996'da ticarileştirildi ve oldukça yeni bir pazar olmasına karşın önemli büyüme kaydetti. Dünyada toplam GDO ekim alanı 1996'da 1,7 milyon hektarken, bu rakam 2010'da bir önceki yıla göre yüzde 10 (14 milyon hektar) artarak 148 milyon hektara yükseldi. Transgenik ürünleri üreten ülke sayı 1996'da 4 iken, bu rakam 2010'da 29'a çıktı. ABD, Brezilya, Arjantin, Hindistan ve Kanada GDO üretimi yapan ilk beş ülke olarak sıralanıyor.

ISAAA'nın 5 yıllık tahminlerine göre, 11 ülke daha 2015 yılına kadar GDO'lu ürün üretimine başlayacak. Böylece, toplam sayı 40'a ulaşacak. Dünyada GDO'lu ürünlerin toplam Ekim alanına bakıldığında gelişmiş ülkelerde daha fazla olmasına rağmen son yıllardaki artış hızı, gelişmekte olan ülkelerde gelişmiş ülkelere göre daha yüksek. Son 10 yıllık süreçte GDO'lu bitkilerden en fazla üretilen ve üretimi devamlı artış gösteren ürün ise soya oldu.

Küresel bazda 15,43 milyon kişi GDO'lu ürün üretiminde çalışıyor

ISAAA'nın raporuna göre, 2010 yılında transgenik (GDO) ürünleri üreten büyük, orta ve desteğe muhtaç küçük üretici sayısı 29 ülkede 15,43 milyona ulaştı. Bunların içerisinde 14,4 milyon üretici, küçük ve yardıma muhtaç üretici olup gelişmekte olan ülkelerde bulunuyor. Örneğin Çin'de 6,5 milyon kişi yalnızca 600 bin hektar alanda pamuk üretimi yaparken, Hindistan'da 6,3 milyon kişi, Pakistan'da 600 bin kişi, Myanmar'da 400 bin kişi, Burkina Faso'da 100 bin kişi, diğer 13 gelişmekte olan ülkelerde ise 200 bin kişi transgenik ürün üretiyor. 2010 verilerine göre dünya nüfusunun yüzde 59'unu oluşturan yaklaşık 4 milyar insan, 148 milyon hektar alanda transgenik üretimi gerçekleştiren 29 ülkede yaşıyor. Şeker Pancarı, GDO pazarına ilk defa 2008 yılında ABD ve Kanada'da girdi.

GDO'lu ürünleri üreten 29 ülkeden 19'u gelişmekte olan ülke
Transgenik ürünleri üreten 29 ülkeden 19'u gelişmekte olan ülke, 10'u ise gelişmiş ülke. 2010'da transgenik ürünlerin yüzde 48'ini gelişmekte olan ülkeler yaparken, 2009-2010 döneminde söz konusu ülkelerdeki üretim alanları yüzde 17 oranında (10,2 milyon hektar) artış kaydetti. Gelişmiş ülkelerde ise yalnızca yüzde 5 (3,8 milyon hektar) artış gösterdi. Çin, Hindistan, Arjantin, Brezilya ve Güney Afrika gibi 5 temel gelişmekte olan ülkede yaklaşık 2,7 milyon kişi transgenik ürünlerin üretiminde çalışıyor. Söz konusu ülkelerde 2010'da yaklaşık 63 milyon hektar alanda üretim gerçekleştiriliyor. Bu rakam toplam küresel üretimin yüzde 43'ünü oluşturuyor. Brezilya, 2010'da GDO'lu ürün üretim alanını yaklaşık 4 milyon hektarla en fazla artıran ülke oldu.

Avrupa Birliği'nde ise 8 ülke transgenik ürün üretimi gerçekleştirirken, başta İspanya olmak üzere 6 AB ülkesi 91 bin 193 hektar alanda transgenik ürün üretiyor. GDO'lu patates üreten Almanya'nın ise üretimini 2010'da azaltması dikkat çekti. 2010 yılında transgenik ürünler üreten ülkeler arasına üç yeni ülke daha katıldı. Pakistan pamuk, Myanmar ve İsveç ise patates üretimine başladı. Afrika kıtasında, 2007 yılında yalnızca Güney Afrika Cumhuriyeti'nde GDO'lu ürün üretilirken, 2008 yılında ülke sayısı 3'e çıkarak Burkina Faso transgenik pamuk ve Mısır ise transgenik mısır üreterek bu gruba dahil oldu.

Transgenik ürün pazarının lideri soya

Geçen yıl da transgenik ürün pazarında soya 73,3 milyon hektar alanla ilk sırada yer almaya devam etti. Soya, küresel transgenik ürün ekim alanının yaklaşık yüzde 50'sini oluşturuyor. İkinci sırada 46,8 milyon hektar alanla mısır yer alıyor. Mısır ekimi, toplam alanın yüzde 31'ini teşkil ediyor. Pamuk 21 milyon hektar alanda (yüzde 14), kanola 7 milyon hektar alanda (yüzde 5) üretiliyor. Transgenik ürün üretimi, hektar başına verimliliği önemli oranda artırırken, maliyeti de azaltıyor. 1996-2009 döneminde transgenik ürün pazarında üretim maliyetleri yüzde 44 oranında azaltılarak yaklaşık 65 milyar dolar kazanç sağlandı. Söz konusu dönemde 83,5 milyon ton soya, 130,5 milyon ton mısır, 10,5 milyon ton pamuk, 4,8 milyon ton kanola olmak üzere toplam 229 milyon ton GDO'lu ürün üretildi.

Türkiye'de GDO üretimi, GDO'lu tohum ithalatı, kullanımı ve ticareti yasak
Türkiye'de Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın 2009 yılı Ekim ayında yayımladığı Gıda ve Yem Amaçlı Genetik yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik, GDO'lu ürünler ve ticareti konusunda yoğun tartışmalara neden olurken, 2010 yılında GDO konusunda **''Biyogüvenlik Kanunu''** çıkarılarak düzenleme yapıldı. Yasa, genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünleri ile ilgili olarak araştırma, geliştirme, işleme, piyasaya sürme, izleme, kullanma, ithalat, ihracat, nakil, taşıma, saklama, paketleme, etiketleme, depolama ve benzeri faaliyetlere dair hükümleri düzenliyor.

Yasa ile GDO üretimi, GDO'lu tohum ithalatı, kullanımı ve ticareti yasaklanıyor. Türkiye'de, Biyogüvenlik kurulu, soyada 3 GDO geninin hayvan yemi olarak kullanımına izin verdi. AB'nin izin verdiği 28 gene daha izin verilmesi söz konusu. Biyogüvenlik Kurulu, bir ürünün GDO'lu sayılabilmesi için AB'ye uygun olarak binde 9 eşik düzeyini belirledi. Türkiye, GDO'larla ilgili etiketlemede de AB sistemini benimsedi. Binde 9'un üzerinde GDO içeren ürünün GDO'lu olarak etiketlenmesi gerekiyor.

GDO'lu ürün üreten ülkeler, ekim alanları ve ürünler şöyle: **Ülkeler Alan(Milyon Hektar)**

GDO Amerika 66,8 Mısır, soya fasulyesi, pamuk, kanola, şeker pancarı, alfalfa (yonca), papaya, kabak Brezilya 25,4 Soya fasulyesi, mısır, pamuk Arjantin 22,9 Soya fasulyesi, mısır, pamuk Hindistan 9,4 Pamuk Kanada 8,8 Kanola, mısır, soya fasulyesi, şeker pancarı Çin 3,5 Pamuk, papaya, kavak, domates, tatlı biber Paraguay 2,6 Soya fasulyesi Pakistan 2,4 Pamuk Güney Afrika 2,2 Mısır, soya fasulyesi, pamuk Uruguay 1.1 Soya fasulyesi, mısır Bolivya 0,9 Soya fasulyesi Avustralya 0,7 Mısır, kanola Filipinler 0,5 Mısır Myanmar 0,3 Pamuk Burkina Faso 0,3 Pamuk İspanya 0,1 Mısır Meksika 0,1 Pamuk, soya fasulyesi Kolombiya <0,1 Pamuk Şili <0,1 Mısır, soya fasulyesi, kanola Honduras <0,1 Mısır Portekiz <0,1 Mısır Çek Cumhuriyeti <0,1 Mısır, patates Polonya <0,1 Mısır Mısır <0,1 Mısır Slovakya <0,1 Mısır Kosta Rika <0,1 Pamuk, soya fasulyesi Romanya <0,1 Mısır İsveç <0,1 Patates Almanya <0,1 Patates TOPLAM 148,0

GDO'NUN ZARARLARI SAYMAKLA BİTMİYOR

31 Aralık 2009 Perşembe-cumhuriyet

GDO uzmanı ve Amerika'daki Maharishi Yönetim Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. John Fagan, GDO'lu ürünlerin solunum bozukluğu, ciltte kızarıklıklar, nezle, göz nezlesi, baş ağrısı gibi alerjik tepkilere neden olduğunu, ancak çok uluslu şirketlerin tarım ilacı satmak için sıkıştırdığı gibi Türkiye, Asya, Afrika'da GDO'lu ürünleri yaygınlaştırmak için çaba harcadığını söyledi.

GDO konusunda yayınlanan birçok araştırması olan mikrobiyolog ve Amerika'daki Maharishi Yönetim Universitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. **John Fagan**, GDO'lu ürünlerin solunum bozukluğu, ciltte kızarıklıklar, nezle, göz neslesi, baş ağrısı gibi allerjik tepkilere neden olduğunu, hatta hatta şok etkisine yol açarak ölüme bile neden olduğunu söyledi. Ancak çok uluslu şirketlerin GDO'yu yaygınlaştırmak istediğini vurgulayan **Fragan,** "Tarım ilaçlarını pazarlamak için sıkıştırdıkları gibi GDO'lu tohum satmak için de Türkiye, Afrika ve Asya'da bunu yaygınlaştırmak için çaba harcıyorlar. Hindistan'da patlıcana da dahil etmek isteniyor. Türkiye'de, önce soya ve mısır, sonra hepsine dahil etmek isteyeceklerdir" **dedi.**

Nobel ödüllü de olsa tüm sonuçları tahmin edilemiyor
Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO), genetik mühendisliği müdahale yöntemiyle, bitkiler, bakteriler, virüsler ve hayvanlardan alınan genin birleştirilmesi sonucunda, yeni bir gen ortaya çıkartılması olduğunu hatırlattı. Bu birleşik genin kontrol dışı olduğunu, ne gibi sonuç yaratacağının hiç bilinmediğini vurgulayan **Fragan,** "Bir tek gen dahil etmenin bütün bitki üzerindeki tüm sonuçlarını, doktorası da olsa, profesör de olsa, Nobe Ödüllü de olsa kimse tahmin edemiyor. Dışarıdan hücreye eklenen genin, DNA'nın neresine nasıl yapışacak o bilinmiyor ve kontrol altına alınamıyor" **dedi.**

ABD'de 37 kişi öldü, 5 bin kişi hasta

Hücresine yapay gen eklenen bir bitkinin, metabolik düzeyde etkilendiğini, bu durumun doku ve organizmalarda değişikliğe neden olduğunu söyleyen Fragan, "Bu bitkinin besin değerini düşürüyor" **dedi. Bu bitkileri yediği taktirde insan sağlığına da zarar verdiğinin altını çizen Fragan,** "Bir besin, genetiği değiştirildiği zaman yeni bir protein yaratıyor. Bu yeni proteinler alerji yaratabiliyor. Mesela GDO'lu patates yiyorsunuz, yeni bir protein var ve alerjik tepkiler yaratacak vücutta. Solum bozuklukları, cilt bozuklukları, kızarıklıklar, nezle, göz nezlesi, sindirim sisteminin bozulması, dokuların sağlıksızlaşması, tipik tepkilerden bazıları. Başınız ağrıdı mesela, yediğin mısırdan mı, başka birşeyden mi bilemiyorsun? Çünkü

ne yediğin beli değil" **dedi.** Genetiği değiştirilmiş bakterilerin, zehirli bir bileşik de oluşturarak daha kuvvetli alerjik tepkilere neden olabildiğini, ani şok yaratarak ölüme bile yol açabildiğine dikkat çeken Prof. Dr. Fragan, bu zehirli etki ile ABD'de 37 kişinin öldüğünü, 5 bin kişinin de hastalandığı bilgisini verdi.

Hindistan'da patlıcana, Türkiye'de her şey için sıkıştırıyorlar

GDO ile dünyada Amerikalı, İsviçreli, Alman asıllı dev şirketlerin ilgilendiğini, dünyadaki GDO'ların yüzde 96'sının 5 ülkede imal edildiğini, bu ülkelerin ABD, Kanada, Avustralya, Brezilya ve Arjantin olduğunu, pamuk eklendiğinde Çin ve Hindistan'ın da bu ülkelere dahil edildiğini söyleyen Fragan, **"Bu şekilde bakıldığında sadece 7 ülkede imal ediliyor"** dedi. GDO'lu ürünlere dünyada en çok soya fasulyesi, mısır, kanola ve pamuk da rastlandığını, Amerika'da kabak ve domates de olduğunu, Havai'de Papaya bitkisinde bulunduğunu, Hindistan'da patlıcana da dahil etmek istendiğini açıkladı. GDO taraftarlarının, **"Türkiye bunu kabul etmezse, dünyanın gerisinde kalır"** sözünün gerçeği yansıtmadığını, GDO'yu sadece 7 ülkenin kabul ettiğinin altını çizen Fragan, şunları söyledi:

"Gerçek bu değil. Bu ticari amaçla yapılan, etkili olmayan, hatta bu çağda yapılmaması gereken bir teknoloji. Batı'da genel olarak kabul edilmeyen bir teknoloji. Tarım ilaçlarını pazarlamak için nasıl sıkıştırıyorlarsa, bunun için de Türkiye, Afrika, Asya'da bunu yaygınlaştırmak için çaba harcıyorlar. Türkiye'de hepsine dahil etmeyi isteyeceklerdir. Önce soya ve mısır, sonra hepsine."

GDO'ya ulusal güvenlik için de dikkat

GDO'lu tohum verildiğinde çiftçilerin, geleneksel tohumları bir kenara bıraktığını, bu tohumların 1 yıl beklediği zaman öldüğünü ve kullanılamaz hale geldiğini vurgulayan Fragan, "Tarım için kullanılan tohumları Türk çitfçileri kontrol edemezse, besin üzerindeki kontrol elden kaçar. Gıda güvenliği kalmaz. Bu sadece gıda güvenliği değil, uluslal güvenlik meselesidir ve çok ciddi bir sorundur" uyarısında bulundu. Türkiye'de GDO'lu ürünlere izin vermeye eğilimli, zayıf bir yasa çıkartıldığını, ancak insanların buna kvvetli bir tepki gösterdiğini ve bunun üzerine hükümetin tekrar gözden geçirdiğini hatırlatan Fragan, **"Umut ediyorum ki Türk halkını bunlardan koruyacak daha kuvvetli bir yasa çıkacaktır"** dedi. Avrupa'da yasa gereği, GDO'lu ürünlerin üzerine etiket konmak zorunda olduğunun altını çizen Fragan, **"Türkiye'de çıkartılacak yeni ya da bu şartı koşmak zorunda ki ona göre insanlar alsın, ya da almasın"** dedi.

GDO'dan kaçınmak için gıdaların etiketini okuyun

GDO'lu ürünlerin bakarak anlaşılacak bir durum olmadığını, ancak soya ve mısır katkı maddesi olarak, keklere, bisküvilere, şekerlere ve birçok gıda maddesine sıçradığını söyleyen Fragan, tüketicilere, **"Yediğiniz şeylerin etiketini okuyun.** Mısır, soya varsa, pamuk yağı varsa veya kanola varsa o zaman risk var demektir. En güvenlisi organik yiyin. Güvendiğiniz yerlerden gıdayı alın. Mümkünse güvendiğiniz tarlalardan, çiftçilerden alışveriş yapın" tavsiyesinde bulundu.

GDO: İNSANLIK İÇİN KURTULUŞ MU, TEHDİT Mİ?

Enis Doko- 14.4.2020- lacivertdergi- Sayı:67

Genetik mühendislik insanlığın gelecekte hayatta kalmada kullanacağı en önemli silahlardan biri olabilir.

Genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) genetik mühendisliğin çeşitli yöntemleri kullanılarak kalıtımsal değişikliğe uğratılan organizmalardır. Genetik mühendislik hayatımızı ciddi şekilde kolaylaştırma potansiyeline sahiptir. Nitekim her gün milyonlarca diyabet hastasının kullandığı insülin aslında bir GDO ürünüdür. İnsan geni aktarılan bakteriler bizim için insülin üretmekte, böylece hayat kalitemizi arttırmaktadır. Hâl böyle iken, gıda söz konusu olduğunda neden GDO kelimesi bizi korkutuyor? Bu korkular ne kadar gerçekçi? Bu yazımızda bu sorulara cevap arayacağız.

Besinlerimizin genetiğini değiştirmek aslında yeni bir olgu değil. Tarımın kendisi kadar eski. İnsanlar tarıma ya da hayvancılığa başlar başlamaz daha çok ürün veren, daha lezzetli ya da başka avantajları olan bitkilerin tohumlarını seçerek, bu bitkileri çoğaltarak genetiklerini değiştirmeye başladı. Buna ıslah deniyor. Aslında yediğimiz gıdaların çoğu doğal değil, bu ıslah sonucu elde edilmiş gıdalar.

"Doğal gıdalarımız" ne kadar doğal?

Doğal olanın daha sağlıklı olduğu tezi yanlış bir genelleme. Mesela doğal yani yabani patates, domates ve patlıcan zehirlidir, insan eli ile zehirsiz hâle getirilmiştir. İnkalar patatesleri çamura bulayıp zehrini atmaya çalışır, bu süreçte daha az zehirlilerini seçerek onları çiftleştirirdi. Bunun sonucunda patatesin genetiği değiştirilmiş daha az zehirli hâle getirilmiştir. Veya tahılları ele alalım. Doğadaki bitkiler tohumlarını çevreye saçıp çoğalırlar, diğer taraftan bizim ıslahla yaptığımız müdahalemiz sayesinde mısır ya da buğday başakları tohumlarını çevreye yaymazlar. Bu bitkiler bu hâli ile tek başına doğada hayatta kalamaz. Bu ancak bizim ilkel bir genetik mühendisliğimizle mümkün olmuştur. Günümüzdeki mısır, doğal hâlinden bin katı daha büyük ürünler vermekte, tohumları doğal hallerinin 3 katı daha çok karbonhidrat içermektedir. Brokoli, lahana, Brüksel lahanası, karabaş, alabaş, karnabahar da insan müdahalesi ile ortaya çıkan bitkilere örnek verilebilir. Bütün bu yiyeceklerin hepsi aslında yabani hardaldan elde edilmiştir. Yabani hardal mideyi rahatsız ederken, söz konusu sebzeler rahatlıkla tüketilebilir. Alabaşın 500 yıllık bir geçmişi vardır. Muz taş devrinde cevizden çok az büyük, içi çekirdek dolu pişirmeden yenemeyen bir meyveydi. Bugün yediğimiz muz 19'uncu yüzyılda ortaya çıktı. Halkın Anadolu'ya ait olduğunu sandığı Anamur muzu 1928 yılında ülkemize gelmiştir ve gene insanlığın ıslahla ürettiği bir üründür. 17'nci yüzyılda Giovani Stanchi'nin çizdiği karpuza bakarsanız, günümüz karpuzundan çok farklı olduğunu görürsünüz. Doğal şeftali çilek kadar büyük, tuzlu ve toprak tadına sahip, üçte biri çekirdek olan etsiz bir meyveydi. 6 bin yıl önce Çinliler tarafından ıslah edilmeye başlanan şeftali, bu süreçte elma büyüklüğünde, tatlı, onda dokuzu yenen bir meyveye dönüştü.

GDO nedir?

1920'lerde bilim insanları bitkilerdeki çeşitliliği ortaya çıkaran mutasyonların radyasyon veya çeşitli işlemlerle hızlandırılabileceğini fark ettiler. Bunun sonucunda özellikle 1970'lerde bitkilere radyasyon ya da çeşitli kimyasallar uygulanarak mutasyona uğramaları ve ondan sonra ıslahla olumlu olanların seçildiği şirketler kuruldu. Bu işlem ıslah sürecini hızlandırıyordu. Bu genetik müdahale halk tarafından fazla dikkat çekmedi ve bugün piyasada bulunan çok sayıda meyve ya da sebze bu yöntemle daha uygun hâle getirildi. Gördüğümüz gibi insanlar besinlerinin DNA'larını binlerce yıl boyunca ıslahla değiştirdi, sonra genetik bilimi bize bunu yapmanın daha kontrollü ve farklı yollarının olduğunu gösterdi. GDO olarak bilinen canlılar aslında diğer organizmalarla benzer yapıya sahiptirler. Onlar da yüz binlerce proteinden oluşurlar, tek farkları birkaç tane proteinin belli özelliklerinden dolayı insan tarafından seçilmiş olmasıdır. GDO adı ile anılan canlıların DNA'sı genelde iki farklı canlının DNA'sının birleştirilmesi ile elde edilir. Bu işleme transgeni denir. Genetik mühendisliğinin ilk ürünü olan bitki 1983 yılında üretilen, antibiyotiğe dayanıklı tütün bitkisi idi. 1992 yılında Çin benzer yöntemle ilk ticari GDO'lu bitkiyi, virüse dayanıklı tütünü piyasaya sürdü. 1994 yılında Calgene şirketi, olgunlaşması daha uzun süren, dolayısıyla raf ömrü daha uzun olan GDO'lu domatesi piyasaya sürdü. Bu ilk GDO'lu yiyecekti. Bu domates hâlâ günümüze kadar devam eden GDO'lu ürünler tartışmasını ateşledi. Günümüzde piyasadaki çoğu GDO'lu bitki mısır, soya, kanola, pamuk gibi ticari ürünlerin hammaddesini oluşturan ürünlerden oluşuyor. Genelde bu bitkiler genetiği ile oynanarak tarım ilaçları ya da böceklere karşı dirençli hâle getiriliyor. Bu anlamda GDO'nun uygulamaları potansiyellerinin çok altında.

GDO sağlığa zararlı mı?

GDO'nun sağlımıza zararlı olduğu iddiası çok yaygın. Ancak, bilim dünyasının bu konudaki kanaati bunun tersi yönde. Binlerce araştırma sonucunda bilim dünyasının kanaati GDO'lu ürünlerin GDO'suz ürünlere göre daha zararlı olmadığı yönünde. Özellikle ABD'de GDO içeren trilyonlarca ürün tüketilmesine rağmen hiçbir yan etki gözlemlenmedi. 110 Nobel ödüllü bilim insanı GDO'lu gıdalara destek amaçlı bildiri imzaladılar. Bu da şaşırtıcı değil zira bu ürünlerin içeriği standart gıdalara göre pek farklı değil. Zaten GDO daha kontrollü bir ıslahtan başka bir şey değil. Peki, doğal olarak böcekleri zehirleyen protein üreten GDO'lara ne demeli? GDO'ların olumlu yönlerinden biri kimyasal ilaç kullanımını ve onun doğaya verdiği zararı engelleyebilmektir. Bunun önemli örneklerinden biri Bt proteini salgılayan Genetiği Değiştirilmiş (GD) mısırdır. Mısırlar normalde kurtlara karşı savunmasızdır. Bunlar eskiden DDT denilen kimyasallarla ilaçlanırlardı, ancak DDT toprakta birikip çevreye zarar verirdi. Bunun üzerine mısırlar Bt olarak bilinen ve bir bakteriden elde edilen, böceklerin sindirim sistemini yok eden bir ilaçla ilaçlanıyordu. Ancak bu ilaç da rüzgârla çevreye dağılıp zarar veriyordu.

Bunun üstüne bilim insanları bakterinin genini alıp, mısıra koydular. Böylece mısırın kendisi bu proteini üretip böceklere karşı kendini savunur oldu. Peki, mısır içerisinde böcek öldüren Bt proteini insana zararlı değil mi? Cevabı hayır. Hayvanlara zarar veren yiyecekler insana tamamen zararsız olabilir. Mesela kahve böcekleri öldürür, bize zararsızdır. Çikolata köpekler için zararlıyken, insanlar için lezizdir. Bt proteini içeren GDO'lar dünyaya zarardan çok yarar getirdi. Mesela Bangladeş'in en önemli gıda kaynağı patlıcandır. 2013'e kadar patlıcanları korumak için yoğun miktarda böcek ilacı kullanılır, bu tarımcıların hasta olmasına neden olurdu. 2013'te Bt proteini içeren GD patlıcan piyasaya sürülünce böcek ilacı kullanımı yüzde 80 düşmüş, hem ekonomik hem sağlık açısından düzelme olmuştur.

GDO insanlık için neden önemli?

Dünyanın çeşitli yerlerinde insanlar gıda eksikliği çekerler. Mesela vücudumuz A vitamini

beta-karotenden elde eder. Bu patates ve havuca rengini veren maddedir. Ancak dünyanın çoğu yerindeki insanlar A vitaminini ne yazık ki yeterince alamazlar. Bunun nedeni özellikle Asya'da çoğu insanın sadece A vitamini düşük pirinç ile beslenmesidir. A vitamini eksikliği her yıl yarım milyon çocuğun ölümüne ve bir o kadar kişinin kör olmasına neden olmaktadır. 1999 yılında bilim insanları içinde yüksek miktarda beta-karoten içeren altın pirinç üretmeyi başardılar. Ne yazık ki bu pirinç GDO aleyhtarı kampanyalar sonucunda yeterince yayılamadı.
Gene Afrika'da çoğu insan patatese benzeyen kasava ile beslenir. Kasava demir açısından fakirdir, mesela bundan dolayı Nijerya'da her dört kişiden üçü demir eksikliğinden mustariptir. Demir eksikliği erken yaşta zekâ, ileri yaşta ise hâlsizlik yaparak ülke ekonomisine ciddi zararlar verir. Kasavayı ıslahla demirle zenginleştirmenin mümkün olmadığı yapılan araştırmalarla gösterildi. Oysa bilim insanları yine demir yönünden zengin GD kasava üretti. Bunlar genetik mühendislikle yapılabilecek uygulamalardan bir kısmı.
GDO'ların tek önemli uygulamaları bunlar değil. GDO'lar tarımın verimini arttırarak mevcut tarım arazilerinin daha çok insanı doyurmasını sağlar. Bu da yağmur ormanlarının korunması açısından son derece önemlidir. Küresel ısınma yüksek ihtimalle belli bölgelerde kuraklık, diğer bölgelerde ise sellere neden olacak. Bu ise bu bölgelerde tarımı imkânsız hâle getirip, özellikle fakir ülkeleri kıtlıkla tehdit edebilir. Genetik mühendislik kuraklık ya da suya dayanıklı GD bitkiler üreterek bizi büyük bir felaketten kurtarabilir. Bu konuda epey yol kat ettik.
Bitkilerin azot ihtiyacını karşılamak için onları gübreleriz. Ancak gübreler çevreyi kirletir ve hava kirliliğine yol açar. Diğer taraftan gübrenin yokluğu fakir ülkelerde kıtlık riski doğurur. Bilim insanları havadan doğrudan azotu alıp, gübreye ihtiyaç duymayan GD bitkiler üstüne çalışıyorlar. Bu çalışmalar başarılı olursa hem fakir ülkelerin ekonomisi rahatlar, hem de çevre kirliliği ciddi oranda azalır. Hatta havadan karbondioksiti emerek, küresel ısınma ile mücadele edecek GD ağaçlar da yolda!
2050'de gıdamızı yüzde 70 oranında artırmamız lazım, yağmur ormanlarını tahrip etmeden bunu yapmanın iki yolu var gibi duruyor: Biri vegan sayısını arttırmak, ikincisi de GDO'larla daha etkili tarım yapmak. Genetik mühendislik insanlığın gelecekte hayatta kalmada kullanacağı en önemli silahlardan biri olabilir.

Yerli ve millî GDO olmalı mı?
GDO hakkında çok sayıda doğru bilinen yanlış var. Her şeyden önce hormon uygulanmış, kimyasal yollarla değiştirilmiş canlılar GDO değildir. Gene GD tohumların bir kere kullanıldıktan sonra öldüğüne dair yaygın bir söylenti vardır. Bu da doğru değildir, bu tohumlar hibrit tohumdur. Türkiye'de ekilen hibrit tohumların hiçbiri GDO değildir. Diğer taraftan GD tohumlar tekrar ekilebilir ama bu yapılmaz zira bunların kullanımı telife bağlıdır. Türkiye'de GDO kullanımı için Biyogüvenlik Kurulu'nun izni gerekmektedir. Ülkemizde sadece GDO'lu mısır ve soyanın yem amacıyla kullanılmasına izin verilmiştir. Dolayısıyla piyasadan satın aldığınız ürünler GDO'lu değildir. GDO'nun halktaki olumsuz imajı ve Türkiye'nin mevcut ihtiyaçları doğrultusunda bu karar makul görülebilir. Günümüzde GDO endüstrisi ABD'nin elindedir ve ABD bu konuda en rahat davranan ülkedir. AB ise GDO konusunda daha çekimser bir tavır sergilemektedir. Bu tavrı bilimsel değil, daha ziyade gıda piyasasını ABD'nin eline vermeme amaçlı siyasi bir tavırdır. Zira AB'nin gıda ile ilgili resmi bilimsel otorite kurumu olan EFSA, GDO'ların klasik gıdalardan daha riskli olmadığı konusunda ısrarcıdır. Yazımızı tamamlamadan önce çok önemli bir konuya değinmek istiyorum. Yakın zamanda geliştirilen CRISPR teknolojisi genetik mühendisliğini çok kolay ve ucuz hâle getirmiştir. Yukarıda bahsettiğimiz transgenik bitkilerin geliştirilip piyasaya sürülmesi ortalama 13 yıl ve 130 milyon dolara mal olmaktadır. Bu yüzden GDO endüstrisi büyük şirketlerin elindedir. Ancak CRISPR teknolojisi çok daha ucuza ve çok daha etkili bir

şekilde GDO üretimini mümkün kılmaktadır. Bu teknoloji ile DNA'da istenilen harfler değiştirilerek istenilen özellikler kazandırılabilir. Bu, Türk bilim insanları ve girişimciler için çok büyük bir fırsat. Küçük çaplı şirketler bu teknoloji ile pazara girebilirler. Ben gıdanın geleceğinin büyük oranda GDO'larda olduğunu ve dolayısıyla Türkiye'nin bir an önce bu pazarda oyuncu olması gerektiğini düşünüyorum. Silahlar kadar gıdada da önemli, yerli ve millî genetik mühendislikle ilgili politika ve girişimler geliştirmek kanaatimce son derece önemli. Hem her gün içtiğimiz çayın halkımızın ihtiyaç duyduğu besinlerle zenginleşmesi güzel olmaz mıydı?

GDO'LU ÜRÜNLERE KARŞI "ANTİ-GDO DUVARI"

Birol Biçer-15.1.2018- lacivertdergi-Sayı-47

MeksikaGenetiği Değiştirilmiş Organizmalar her ne kadar yaygınlaşmayı sürdürse de bunlara karşı küresel direniş de yaygınlaşma gösteriyor. GDO'lu gıdaları tamamen yasaklayan ülkelerin sayısının 35'e ulaşması da bunun net bir göstergesi. Bu Anti-GDO hareketine katılan son ülkelerden biri de Meksika. GDO denince ilk akla gelen Monsanto firmasının genetiği değiştirilmiş soya tohumu üretimine karşı ayaklanan ve özellikle bu bitkinin Round-up adlı ilacına karı direniş gösteren Meksikalı bir grup arı yetiştiricisinin mücadelesi sonucu oldu bu. Uluslararası çevre örgütlerinin protestolarına rağmen Meksika'da 600 bin hektar alanda GDO'lu bitki yetiştirme izni alan Monsanto'yu durduran geleneksel Maya tarımı uygulayan ve arıcılık yapan binlerce Meksikalının inatçı direnişi oldu. Dünya bal üretiminde dördüncü, bal ihracatında ise beşinci sırada bulunan Meksika'da GDO'lu ürünlere ve tarım kimyasallarına bağlı olarak arı kolonilerinin hızla azaldığını dikkate alan mahkemeler, ülkede yedi eyalette birden GDO'lu tarım üreticisinin iznini yasaklayarak adeta hukuki bir Anti-GDO duvarı oluşturdular.

FARKLI GENLERE GÖRE BESLENMEYE HAZIR MIYIZ?

Elif Sibel Aslan- 4.1.2016-lacivertdergi-sayı-20-Ocak 2016

Dengesiz beslenme; obezite, diyabet, hipertansiyon, kanser gibi hastalık genlerini aktif hale geçiriyor. Besinler ile genetik rahatsızlıklar arasında sıkı bir ilişki bulunması araştırmacıların, insanların beslenme tarzlarını genlerine uygun hale getirmeleri konusunda hemfikir olmalarına neden olmuştur. Kişiye özel beslenme ile sadece sağlıklı olmak değil, aynı zamanda yetersiz ya da yanlış beslenme veya bazı özel hastalıklara yakalanma riskinin azaltılması da hedefleniyor.Son yıllarda genetik alanında yapılan çalışmalar, hastalıklara olan yatkınlığımızın ve davranış biçimlerimizin genlerin kontrolü altında olduğunu gösterdi. Beslenme ve yaşam şeklinin insan sağlığını etkileyen en önemli faktörlerden olduğu da biliniyor. Bunun sonucu olarak besinlerin moleküler seviyede incelenmesi ihtiyacı doğdu ve diyet, genler ve hastalıklar arasında çok sıkı bir ilişki olduğu ortaya konuldu.
Besin ve genler arasındaki etkileşim çözümlendikçe nasıl daha sağlıklı olunacağına dair yeni ufuklar açılmaya başladı önümüze. Bazı yiyecekler koruyucu ya da zararlı genleri harekete geçirirken, diğer yiyeceklerin bunlar üzerinde baskı kurduğu gözlendi mesela. Yapılan araştırmalarda da sadece diyete dayalı sağlıklı yaşam tavsiyelerinin sona doğru gittiği, gelecek 10 yıl içinde, hastaların 'genetik yapıları' hedeflenerek sağlığa yönelik risklerin çok daha iyi anlaşılacağı ve daha uygun 'kişiye özel beslenme' planlarının üretilebileceği belirlendi.

Aslında genlerimizdeki hastalıklar onları onarma gücümüz ne zaman yetersiz olmaya başlarsa o zaman ortaya çıkmaya başlıyor. Her insan genetik olarak birtakım hastalıklara yatkınlık

gösterir. Ancak bu genlerin hastalık ortaya çıkarmasını önleyen savunma sistemimiz vardır. Bu sistemin sağlıklı çalışması halinde genelde genetik yatkınlıklar hastalık yapamaz. Örneğin bazı insanlar, diyetle alınan veya vücudumuz tarafından sentez edilen D vitamininden gerektiği gibi faydalanamamakta. Bunun nedeni D vitamininin hücrelerimizde algılanmasını sağlayan genlerin farklı yapılarda olması. Bu nedenle savunma sistemimizi güçlendiren, eksikliğinde zaaf oluşturan D vitamini takviyesi muhakkak alınmalı. D vitamini iki bin adet genin çalışmasında etkili ve bunlar genelde bağışıklık sistemimiz ile ilgili genler. Örneğin ailevi olarak kolon kanseri yatkınlığı olan bir ailede hastalık 30 yaşında da 70 yaşında da genetik yatkınlık sonucu ortaya çıkabilmekte. Bunun nedeni bağışıklık sistemindeki zayıflık sonucu vücuttaki denetimin azalması ve bağışıklık sisteminin düşmesinin en sık nedeni de D vitamini eksikliğidir. Son yıllarda yapılan araştırmalara göre kilo arttıkça D vitamin seviyesi azalıyor, D vitamini eksikliği kilo vermeyi engelliyor.

Sadece bu örnekten yola çıkarak, genetik farklılığın ve yatkınlığın saptanması ile hangi besinleri ve vitaminleri hangi miktarda alacağımız belirlenebiliyor.

Yine günümüzde hastalıkların, ölümlerin önemli bir kısmı orta ve ileri yaşlarda başlayan kronik hastalıklardan kaynaklanıyor. Genetik alanındaki teknolojilerden edinilen bilgilerin sonucunda, kişiye özgü bireysel beslenme ve diyet stratejileri uygulanabilecek, kişinin yapısına uygun beslenmeyle, insanlar daha sağlıklı beslenebilecek. Böylelikle bazı kanser çeşitleri ile hipertansiyon, obezite, kardiyovasküler hastalıklar ve osteoporoz gibi kronik hastalıklardan korunmaya yardımcı olunacak.

Özellikle genetik rahatsızlıklarla ilgilenen diyetisyenlerin en çok karşılaştığı hastalıklardan birisi, geçmiş yıllarda yapılan araştırmalarda ortaya çıkan ve hâlâ araştırmaların devam ettiği genetik bir hastalık olan fenilketönüri (PKU). Hastalığın tanısı doğumun hemen sonrasındaki ilk günlerde konulursa, özel besin diyetleriyle ilerlemesi durdurulabiliyor. Fenilketönüri, Amerika ve birçok Avrupa ülkesinde her 10.000-30.000 yeni doğanda bir görülmesine karşın ülkemizde 3000-4500 yeni doğandan birinde görülüyor. Türkiye fenilketonüri hastalığının en sık görüldüğü ülkelerden biri ve her yıl ülkemizde 300-400 çocuk bu hastalıkla dünyaya geliyor. Fenilketönüri hastalığında fenilaleninin düzeyinin tam kontrollerinin düzenli olarak yapılması sonucunda; anne, baba ve hekim iş birliğiyle çocuk tamamen sağlıklı bir birey olarak topluma kazandırılabiliyor. Bu yüzden fenilketönüri hastalığı ve tedavi çalışmaları tıp biliminin yanı sıra besin bilimcileri ve diyetisyenlerin de gündemindeki önemli bir konu.

Genetik bağlantılı ve besine bağlı olarak değişik cevaplar veren başka hastalıklar da var. Örneğin, HFE Hemochromatosis, Hemojuvelin ve bazı diğer genler demir metabolizmasında oldukça etken. Çölyak (CD) hastalığı da yine genetik duruma bağlı besin düzenlenmesine göre tepki veren, glüten içeren yiyeceklerden sakınarak tedavi edilen bir hastalık. Nütrigenetik uygulamalar sayesinde günümüzün yaygın hastalıkları olan karmaşık ve kronik hastalıklar önlenebiliyor.

Kişiye özel beslenme

İnsanların günümüze kadar süregelen ve değişmeyen genetik yapısına rağmen değişen dünyanın değişen beslenme alışkanlıkları ve fiziksel aktivitelerimizdeki değişiklikler genetik yapı ve beslenmeyi bir arada inceleyen yeni bilim dallarının ortaya çıkmasına neden oldu. Nütrigenetik alanı da bunlardan birisi. Nütrigenetik uygulamalar artık büyük önem taşıyor ve tam da konunun özünü teşkil eden, besin metabolizmasındaki genetik farklılıkları ve daha iyi beslenilmesi için bireysel genetik bilgilerin nasıl kullanılacağını araştıran bir bilim dalı olarak sıkça karşımıza çıkıyor.

Genler kadar çevrenin de hastalıkların ve sağlıklı olmanın temelinde etkisi var. Bireyler arasında genetik farklılıklar ve çeşitlilik bulunması onların besin gereksinimlerini, beslenme durumlarını ve dolayısıyla sağlık durumlarını etkiliyor. Lukretius'un M.Ö. 99-55'li yıllarda bireylerin besinlere olan farklı yanıtları ve tepkilerinin olduğunu ifade eden "Birisi için besin olan diğerleri için kuvvetli bir zehir olabilir" sözü bunu çok iyi anlatıyor. Az bir miktar besin alımı bazı bireyler için risk iken diğerleri için olmayabilir; tersine bazıları için yarar sağlarken bazıları için zararlı olabilir.

Bazı bilimsel araştırmalarda folik asit metabolizmasını kontrol eden genlerdeki farklı yapılanmaların, doğumsal bazı rahatsızlıklar, Down Sendromu veya bazı kanser olgularıyla ilişkili olabileceği tespit edilmiş. Folik asit metabolizmasını bozan sağlık riskleri belirlenerek bundan etkilenecek insanlar önceden saptanıp kişiye özel beslenme stratejileri uygulanıyor ve söz konusu hastalıkların engellenebileceği öngörülüyor. Aslında kişiye özel beslenme ile sadece sağlıklı olmak değil, aynı zamanda yetersiz ya da yanlış beslenme veya bazı özel hastalıklara yakalanma riskinin azaltılması da hedefleniyor.

Dengesiz beslenme; obezite, diyabet, hipertansiyon, kanser gibi hastalık genlerini aktif hale geçiriyor. Besinler ile genetik rahatsızlıklar arasında sıkı bir ilişki bulunması araştırmacıların, insanların beslenme tarzlarını genlerine uygun hale getirmeleri konusunda hemfikir olmalarına neden olmuştur. Yine yapılan çalışmalarda oluşturulan kişiye özgü diyetlerle, çeşitli tümör ve kanser gelişiminin önlenebildiği ya da geciktirilebildiği belirtiliyor artık.

Diyet, hastalığın kötü gidişini durdurmalı, büyüme ve gelişmeyi kötü yönde etkilememeli. Aksi halde gereksiz ve pahalı bir tedavi uygulanmış olur. Çünkü tüm genomu kapsayacak testlere ihtiyaç duyulması ve bu testlerin belirli bir maliyette yapılabilmesi hayati önem taşıyor.

Genetik mirasımızı öğrenmeliyiz

Genetiğin özellikle son yıllarda en hızlı gelişen bilim dalı olması sebebiyle birçok hastalığın tanı yöntemleri, tedavileri, mekanizmaları konusundaki bilgilerimiz daha çok gelişti ve "genetik-sağlık ve beslenme ilişkisi"nin önemi daha iyi kavrandı. Eğer geleceğe genleri sorunlu çocuklar bırakmak istemiyorsak, ailemizde sık görülen hastalıklar hakkında kısa bir soruşturma yapıp genetik mirasımızı öğrenerek muhtemel sorunları anlamaya çalışmalıyız. Örneğin çağımızın hastalığı olan obezite oluşumunda genetik etmenlerin yüzde 25- 80 oranında rol oynadığı düşünülmekte. Ailedeki şişmanlık çocukluk çağı obezitesi için en güçlü risk etmeni maalesef. Eğer genetik mirasımızdaki avantaj ve dezavantajları bilirsek sağlığımızı yönetmemiz de, muhtemel bazı sağlık sorunlarından korunmanız da kolaylaşacak. Örneğin sorunlu genlerimizi hasta edecek bazı şeyleri yemez ya da problemli genetik yapımızı tahrik edecek bazı hataları yapmazsak bazı hastalıklar ortaya çıkmayabilir, ortaya çıkmaları geciktirilebilir ve seyirleri kontrol altında tutulabilir.

Artık sağlık merkezlerinin çoğunda sağlık taramaları esnasında genetik bir değerlendirme de yapılıyor ve bu sayede bazı genetik hastalıklar bebek daha annenin karnındayken bile teşhis edilebiliyor, genetik bir sorunun çözümünde işe yarayacak tedbirler ve koruyucu tedaviler daha yolun başında devreye sokulabiliyor. Fakat bu alandaki diyetisyenlerin, beslenme uzmanlarının ya da sağlıkla uğraşan diğer insanların nütrigenetik bir soruna nasıl yaklaşmaları gerektiği ve daha da önemlisi bu konuda yeterli altyapılarının olup olmadığının iyi araştırılması gerekiyor. Sağlık sorunlarımızın en az üçte birine genetik mirasımız karar verirken ve insanoğlu için hayati önemi olan besin ve gen ilişkisinin, bilimsel alanda moleküler mekanizmaları iyi bilen ve anlayan bilim insanlarının ve sağlıkçıların uygulamaya geçirmesi çok önemli. Maalesef günümüzde her bilimsel buluşun ve ilişkilendirmenin

saptırılması gibi, bu alanda da saptırılmaların mevcut olduğu ve olacağı bunun bir pazar malzemesi olarak kullanılacağı unutulmamalı.

GDO'DA YENİ İDDİA

21.01.2010-gazetevatan

GDO'lu mısır karaciğer ve böbrek yetmezliği yapıyor.Türkiye'de büyük tepkilere neden olan Genetiği Değiştirilmiş Organizmalı (GDO) ürünler hakkındaki bir araştırma, bu ürünlerin güvenilirliği hakkındaki tartışmaları yeniden alevlendirdi. Bu araştırmanın GDO denince ilk akla gelen şirket olan ABD merkezli Monsanto tarafından yapılmış olması da sonuçları daha çarpıcı hale getirdi. Türkiye'de de yoğun lobi faaliyetlerinde bulunan Monsanto, bu araştırmaları daha önce yapmış olsa da sonuçlarını açıklamıyordu. Greenpeace ve İsviçre Tarım Örgütü gibi çevreci kuruluşların yaptıkları yasal başvurular sonucunda şirket bu verileri açıklamak zorunda kaldı. Sonuçları inceleyen Fransız Genetik Mühendisliği Araştırma ve Bilgi Komitesi ile Fransız Caen Üniversitesi, Monsanto'nun ürettiği üç tip GDO'lu mısırın böbreklere ve karaciğere zarar verdiğini, diyabet riskini artırdığını ve iç organlara geri dönülmez zararlar verdiğini belirledi. Araştırma sonuçlarına göre MON 810, MON 863 ve NK 603 tipi üç GDO'lu mısır sadece üç ayda farelerde karaciğer ve böbrek hastalıklarına neden oldu. Bu mısırlarla beslenen farelerde kan şekeri yükseldi, kandaki yağ oranı da arttı. Araştırmayı yapan Gilles Eric Seralini, "Burada gösterdiğimiz şey, zehirlenmenin kanıtı değil ancak göstergesidir. Bu ürünlerin hemen insanları zehirleyeceğini söylemiyorum ancak bunun ileride aşırı kullanma nedeniyle kronik bir hale gelemeyeceğini kim söyleyebilir. Onların araştırmalarını kullandık ve en azından farelerde bu mısırların böbrek zararına neden olabileceğini gösterdik" dedi. Amerikan Hufftington Post sitesine göre, bu bilgiler Monsanto tarafından 90 gün süren araştırmadan sonra elde edildi.

FRANSA "GDO İÇERMEZ" KRİTERİNİ YÜKSELTTİ

04.11.2009-www.ntv.com.tr/

Fransa, ülkede satılacak bir ürünün "Genetiği Değiştirilmiş Organizma İçermez" ibaresi taşıyabilmesi için, gerekli şartları zorlaştırdı.

Avrupa'da genetiği değiştirilmiş organizmalara karşı en fazla direniş gösteren ülkelerden olan Fransa, bu konudaki tanımlama kurallarını değiştiriyor. Fransız hükümetinin GDO konusunda bu yıl oluşturduğu Biyoteknoloji Yüksek Kurulu ülkede satılacak bir ürünün "Genetiği Değiştirilmiş Organizma İçermez" ibaresi taşıyabilmesi için, ihtiva ettiği üzerinde oynanmış DNA oranının yüzde 0,1'i geçmemesi koşulu getirdi.

Biyoteknoloji Yüksek Kurulu GDO'suz gıda ile beslenmiş hayvanların et ve sütünden üretilen ürünlerde de yüzde 0,1 kuralını getirmekle birlikte, bu konuda Avrupa çapında yürürlükte olan yüzde 0,9 eşiğine tolerans gösterileceğini bildirdi. Fransa bu ürünlerde de gelecek 5 yıl içinde eşiği tamamen yüzde 0,1'in altına çekmeyi hedefliyor.

Fransa'da Danıştay, geçen Temmuz ayında aldığı bir kararla, GDO'lar konusundaki bir Avrupa Birliği yönergesinin Fransa yasalarına uyarlanmasına ilişkin Fransız hükümeti tarafından hazırlanan kararnameyi, Fransız halkı yeterince bilgilendirilmediği gerekçesiyle iptal etmiş ve bu konuda bir yasa çıkarılması gerektiğine hükmetmişti.
Aralarında Avusturya, Yunanistan, Kıbrıs Rum Kesimi, Hollanda ve Macaristan'ın da

bulunduğu 11 Avrupa Birliği ülkesi, AB yasalarına rağmen, kendi topraklarında GDO'lu ürünler kullanılmasını yasaklamak istiyor. Almanya, Fransa, Yunanistan, Avusturya ve Macaristan, GDO konusundaki yoğun lobiciliğiyle tanınan Amerikan Monsanto şirketinin MON810 adını taşıyan GDO'lu mısırının topraklarında üretimini yasaklamış durumdalar. GDO'nun Avrupa'daki en hararetli savunucusu olan Avrupa Komisyonu ise GDO'ların kullanımı konusuna ulusal planda değil Avrupa düzeyinde karar verilmesini istiyor. GDO'lar konusunda yıllardır ortak bir çizgide anlaşamayan AB ülkelerinin tarım bakanları son olarak 19 Ekim'de düzenledikleri toplantıda da uzlaşmaya varamayınca konuyu Avrupa Komisyonu'na havale etmişler, Komisyon da Ekim ayı sonunda Amerikan Monsanto ve Pioneer şirketlerinin bugüne kadar yasaklı olan GDO içeren mısır tohumlarının AB'ye ithalatına 10 yıllığına izin verdiğini duyurmuştu.

CAN MI, GDO’LU PATLICAN MI?

23.02.2010-www.ntv.com.tr/

Meclis'te bu hafta görüşülmesi beklenen biyogüvenlik yasa tasarısı gündeme düşen Balyoz planı yüzünden ertelenecek mi? Yoksa geçecek mi?

Hindistan GDO’lu patlıcanı yasakladı. Üstelik bu yasaklama, Hindistan Çevre Bakanı’nın yaptığı kamuoyu araştırması sonucu getirildi. Hindistan kamuoyu GDO’ya karşı tepkisini dile getirdi. Hindistan hükümeti de GDO’lu patlıcan istemeyenlerin sesini duydu ve yasaklama kararını aldı. İskoçya'nın Çevre Bakanı ise "GDO’ya ayak direyen diğer milletlerle omuz omuza savaşmaya hazırız" diyerek GDO’ya karşı küresel mücadelenin yolunu açtı...

Peki bizim Çevre Bakanımız ne yapıyor?

Genleriyle oynanmış gıdaların Türkiye’ye girmesini izliyor. Tarım Bakanlığı ise GDO’lu bebek mamalarının ithalini yasaklayan ve çeşitli itirazların ardından artık bir yapboz tahtasına dönen GDO’lu ürünlerin ithalatı, iİşlenmesi, ihracatı, kontrol ve denetimiyle ilgili yönetmeliğin yürürlüğe gireceği 1 Mart’ı bekliyor. Peki, 1 Mart’a kadar mama yiyen bebeklerin karşı karşıya kalacağı risklerin* hesabını kim soracak? Ya da GDO’lu ürün yiyen çocuk, genç ve yetişkinlerin karşı karşıya kalabileceği risklerin* hesabı kimden sorulacak?

Türkiye, genleriyle oynanmış ürünler için hâlâ açık bir kapı... Gıdamızın geleceği, bütün dünyada GDO üretimini ve ticaretini elinde bulunduran Monsanto, Aventis gibi çoğu uluslararası şirketin elinde. Yüzlerce yıldır kuraklık gibi her türlü sert iklim koşuluna dayanmış bugüne kadar gelmiş atalık yerel tohumlarımız GDO’lu tohumlarla karışma ve yok olma tehdidi altında. Öyle ki, çevredeki arazilerden ürünlerine Monsanto patentli gen bulaşan ABD’li çiftçiler sadece rüzgâr o yönden esti diye binlerce dolarlık tazminatlar ödemek durumunda bırakılırken, bizim atalık tohumlarımız da hayvan yemi olarak ülkeye giren mısır ya da soyadan karışabilecek bir kaç gen yüzünden sonsuza dek yok olabilir. Öyle ki Anadolu hâlâ iklim değişikliğine uyum sağlayabilecek denli sağlam yerel tohumlara sahipken, çoğu yurt dışından ithal kimyasal tarım ilaçlarıyla ayakta durabilen, kimliksiz, hem kendi zayıf hem de onu yiyenleri zayıflatan güçsüz tohumlara mı terk edilmeye çalışılıyor? Güçlü dayanıklı ve üretken tohumlarımızın, genleriyle oynanmış güçsüz ve köleleştirilmiş tohumlarla karışmasına izin vermeye, gıdamızın geleceğini tehlikeye atmaya kimin hakkı olabilir?

Hindistan Çevre Bakanı kamuoyu yoklaması yapıp halkın ne istediğini anlamaya çalışırken, Türkiye’de Çevre Bakanlığı ve Tarım Bakanlığı, her geçen gün bir uyuşturucu bağımlısı gibi

daha fazla pestisid (böcek ve ot öldürücü tarım ilaçları) isteyerek* suyumuzu, toprağımızı ve gıdamızı zehirleyecek GDO'ların biyolojik çeşitliliğimizi, atalık tohumlarımızı tehlikeye atmasını izlemeyi sürdürecek mi?

GDO'lu ürünlerin sağlık riskleri henüz tam olarak bilinmiyor. Alerjik reaksiyonlara yol açabiliyor, antibiyotiklere karşı direnç oluşturabiliyor veya gen girişinden dolayı oluşan bazı olumsuz etkilere neden olabiliyor. Örneğin fındığın içindeki bir maddeye alerjisi olan bir insan bu maddenin aktarıldığı bir ürünü yediğinde alerjik reaksiyon gösterebiliyor.

Taze sebze ve meyvede henüz çok fazla risk olmadığı söylense de Türkiye, dünyanın en büyük GDO'lu soya ve mısır üreticilerinden olan ABD ve Arjantin'den gıda ve yem amaçlı mısır ve soya fasulyesi ithal ediyor. Genetiği değiştirilmiş mısır ve soya ile beslenen hayvanların eti, mısır ve soyadan üretilen lesitinli ürünler, yağ, un, nişasta, glikoz, fruktoz, bisküviler, tatlılar ve çikolatalar ailemiz, çocuklarımız tarafından tüketiliyor.

Sayıları her geçen gün artan bilinçli tüketiciler, GDO'lu tohum kullanılmasının yasak olduğu ve bu yasağın da denetlenerek sertifikasyona tabi tutulduğu ekolojk (organik) ürünleri alarak GDO'dan sakınmaya çalışsa da örneğin pamuklu bir tişört ya da pijamada bile GDO olabiliyor.

Eğer bu hafta mecliste görşülmesi beklenen biyogüvenlik yasasıyla gerekli tedbirler alınmazsa istenmeyen genler atalık tohumlarımızı, ürünlerimizi, gıdamızı ve dolayısıyla sağlığımızı ve ekonomimiz için büyük bir tehdit oluşturmayı sürdürecek.

Türkiye, dünyanın en önemli gen kaynaklarına sahip bir ülke olarak, kendi değerlerinin farkına varmalı ve asıl verimlilik ve açlıkla mücadelenin GDO'ya izin vermek değil GDO'yla mücadele etmekle olabileceğini görmeli ve bir an önce GDO'ya karşı önlemler almalıdır.

Mecliste bu hafta görüşülmesi beklenen Biyogüvenlik Yasa Tasarısı adeta bir saatli bomba gibi; GDO'nun Türkiye'ye hangi denetim ve kontrollerle sokulabileceğini maddeleştiriyor. Yasa tasarısında yer alan maddeler GDO'nun tehlikeleri ve riskleri* konusunda o kadar çok atıf yapıyor ki taslağı okuyunca insanın aklında "Madem bu kadar riskli, kontrolü bu kadar zor, izinsiz GDO'lu ürün satan ve GDO'lu tohum ekenlere ağır hapis ve para cezaları verilecek, o zaman Türkiye'nin ne zoru var da GDO'yu toptan yasaklamıyor?" sorusu geliyor. Evet, yıllardır bir biyogüvenlik yasasına ihtiyacımız var ama bu yasada GDO'nun serbest dolaşımının, hangi oranlarda ithal edileceğinin ve deneme ekimlerine kimlerin izin vereceğinden çok, yerel atalık tohumlarımız, biyolojik çeşitliliğimiz ve biyogüvenliğimiz öne çıkarılmalı.Hükümet, bu hafta meslite görüşülmesi beklenen Biyogüvenlik Yasa Tasarısı ile bir seçim yapacak: Seçeneklerden biri şu: Genleriyle oynanmış ürünlerin canlıların vücudunda ne tür hastalıklara veya arazlara yol açabileğinin farkında olmadan denek olarak kullanılan insan ve hayvanlar; daha fazla verim adına her geçen gün daha fazla kimyasal tarım ilacı istediği için giderek kirlenen su ve topraklar; atalık yerel tohumları ve bitkiçeşitliliği yok olmuş, uluslarararası şirketlerin verdiği numaralandırılmış ve tek seferlik tohumlara bağımlı bir ülke... Bunun yanında gıda bağımsızlığını kaybetmiş bir ülkeye uygulanabilecek yaptırımların tehdidi...
İkinci seçenek ise, kendi kendine yeten verimli topraklar, daha fazla tarım ilacıyla kirletilmemiş doğal kaynaklar, her türlü iklim koşulunda yetişen kuraklık ve hastalığa karşı sigorta niteliğindeki atalık tohumlarla yerel çeştililiğini, zenginliğini koruyan, bu sayede gıda bağımsızlığı ile dünyaya örnek olabilecek bir ülke...
Aklı selim olan hangisini seçer, ona da siz karar verin...

Oya Ayman

* ABD'de The Organic Center tarafından yapılan bir araştırmaya, tarımda kullanılan ilaç miktarının transgenik tarım nedeniyle önemli ölçüde arttığını ortaya koydu. Araştırmaya göre 1996 ile 2008 arasında transgenik tarımda 143 milyon kg ek tarım ilacı kullanıldı. ABD Tarım Bakanlığı'na bağlı Ulusal Tarım İstatistikleri Servisi'nin (NASS) verilerini temel alan araştırmada, glifosat kullanımımdaki artışla ilgili NASS verilerine yer veriliyor. Buna göre 1996'dan beri glifosat kullanımı pamukta üç katına, soya fasulyesinde iki katına çıkarken, mısırda yüzde 39 artmış durumda.

* Örneğin, önde gelen bilim dergisi Nature'da 2007'de yayınlanan bir çalışma, genlerin karmaşık bir ağ içerisinde, bizim henüz anlayamadığımız yollarla birbirlerine tepki verdiği, birbirleriyle etkileşime geçtiği ve kaynaştığını ortaya koymuştur (*). Bu araştırma GM ürünlerinin güvenilirliğine dair ciddi soruların doğmasına neden olmuştur.

* GM üretimi kanolanın kullanılmaya başlanması biyoçeşitliliğe ciddi etkilerde bulundu. Örneğin, İngiliz hükümetinin bir çalışmasında GM üretimi kanolaların bulunduğu yerlerde kelebek oranının %24 azaldığı, çünkü buralarda bu kelebeklerin beslenebileceği daha az çiçeğin (dolayısıyla da nektarın) bulunduğu saptandı. Dahası, kuşlar için de daha az tohum bulunuyordu. GM üretimi soyalarda Roundup'ın kullanılması toprak sağlığına olumsuz etkide bulunuyor, topraktaki nitrojen düzenleyici bakterilerin sayısında azalmaya yol açıyor. (www.truefood.org.au)
* Avustralya Kamu Sağlığı Örgütü ve İngiliz Medikal Örgütü gibi önde gelen sağlık kurumları, GM üretimi gıdalarla ilgili çeşitli kaygılarını dile getirdi ve zorunlu testlerin yapılması çağrısında bulundu. GM üretimi gıdalarla ilgili üç temel kaygı şunlar: Gıdalarımızdaki böcek ilacı seviyesinin artması potansiyeli; bilinmedik veya umulmadık proteinlerin, zehirlerin ve allerjilerin gündeme gelmesi; GM üretimi bitkilerde antibiyotiklere dayanıklı genlerin kullanımı... 2007 tarihli bir makalede, insanların kullanımı için onaylanmış bir GM üretimi mısır çeşidiyle beslenen farelerin karaciğer ve böbreklerinde zehirlenme bulguları rastlandığı belirtiliyor. (www.truefood.org.au)

DÜNYADAKİ TEHLİKENİN ADI: MONSANTO
12.10.2013-http://arsiv.gidatarim.com/

GDO'ya Hayır Platfotmu, GDO'lu tohum pazarının lideri Monsanto firmasına karşı başlatılan uluslararası mücadeleye katıldı. Monsanto'nun 100 yıllık tarihçesini anlattılar

GDO'ya Hayır Platfotmu, Genetiği değiştirilmiş organizmalı (GDO) tohum pazarının lideri Monsanto firmasına karşı başlatılan uluslararası mücadeleye katıldı. Platform, canlı sağlığı üzerine yaşamsal riskleri olan ve her türlü ekolojik tehdidin sorumlusu bu ve benzeri firmaları tarla ve sofralardan uzak tutmayı amaçlıyor. Günümüzde Monsanto, GDO'lu tohum pazarının yaklaşık yüzde 90'ına hükmediyor; tarım ilacı ve küresel tohum pazarının ise liderlerinden biri.
Tarım, ilaç ve tohum tekellerinden biri olan Monsanto'ya karşı GDO'ya Hayır Platformu dün TMMOB Makina Mühendisleri Odası'nda basın toplantısı düzenledi.Toplantıda platform adına açıklama yapan Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Ahmet Ataklı dünya üzerinde canlı yaşamını ve ekolojiyi tehdit eden ya da yıkıma uğratan ne kadar tehlikeli ve ölümcül unsur varsa sorumlusunun Monsanto olduğunu bildirdi.
Monsanto'nun Vietnam savaşında Amerikan ordusunun kullandığı Agent Orange adlı zehrin üreticilerinden biri olduğunu bu zehir nedeniyle 400.000 kişinin hayatını kaybettiği ve yarım

milyon çocuğun sakat doğduğunu hatırlatan Ataklı, kirletici ve zehirli ürünlerini kurulduğu yıldan itibaren güvenilir ürünler iddiasıyla pazarlayan Monsanto'nun bu seferde GDO'lu ürünler için aynı ifadeleri kullandığını ama ürettiği ve kullandığı her ürünün toprak, yer altı ve üstü suları, hava, insan, hayvan ve böcekler için yok edici olduğunu söyledi.
Son olarak Monsanto ürünlerinin canlı sağlığı üzerine yaşamsal risklerinin, patentler ve biyolojik çeşitlilikte dahil olmak üzere hür türlü ekolojik tehdidin dünya genelinde tartışıldığı günümüzde dünya halklarının tarım,ilaç ve tohum tekellerinden olan Monsanto'ya karşı başlattığı mücadelenin ülkemizde de yayılmasını isteyen GDO'ya Hayır Platformu üyeleri tarlalarımızı ve sofralarımızı çok uluslu şirketlerin GDO'lu tohum ve gıdalarına terk etmeyeceklerini söyledi.

Sakarinle başladı

1901'de Amerikan menşeli çok uluslu bir şirket olarak kurulan Monsanto'nun tarihçesi şöyle: İlk ticari faaliyeti, kanserojen bir madde olan Coca Cola için üretilen yapay tatlandırıcı Sakarin ile başladı. 1920'lerde Poliklorlanmış bifeniller (PCB)'in üretimine başladı. Canlı sağlığına aşırı zararı saptanmış olan bu kimyasal ABD`de 1979'da yasaklandı. Ancak Monsanto, 2001'deki Stockholm Sözleşmesine kadar diğer ülkelerde bunların üretimine devam etti.

Sentetik

1941'de, gıda ürünlerinin de ambalajı olarak kullanılan sentetik polistiren (polystyrene) üretimine başladı. Günümüzde strafor olarak adlandırılan maddelerin atıkları Amerikan Çevre Koruma Ajansı (EPA) tarafından 1980'de yayınlanan en zararlı atıklar listesinde. 1943-45 yılları arasında ise Monsanto merkezi araştırma departmanı, radyoaktif plutonyum saflaştırma, üretim ve nükleer silah yapım projesi olan Manhattan Projesinde yer aldı.

Böcek öldürücü

1944'de "İnsanlar ve hayvanlar için çok güvenilir" diye reklamları yapılan DDT'nin ilk üreticisi Monsanto'dur. Sıtmayı önlemek için çıkartılan bu zehir, dünyanın hemen hemen her yerinde tarımda böcek öldürücüsü olarak yıllarca kullanıldı. Daha sonra çevre ve canlı sağlığına verdiği zarar nedeniyle 1972'de yasaklandı.

Dioxin

1945'te tarım ilacı olarak geliştirdiği ot öldürücünün Dioxin maddesini üretti. Kalp, karaciğer hastalıkları, üreme ve gelişme bozukluklarına yol açan çok toksik bir kimyasal madde olan Dioxin, 1997'de Dünya Sağlık Örgütü'nce kanserojen olarak sınıflandırıldı.

GDO'NUN ZARARLI OLDUĞUNU KANITLAYAN 10 BİLİMSEL ÇALIŞMA (MI)?

Leyla Katirae- Çeviren: İdil Şenyüz-evrimagaci-24.10.2014

Aktivistler sıklıkla genetik olarak yapısı değiştirilmiş yiyeceklerin potansiyel sağlık riski taşıdığından bahsediyor. Bunun en son örneklerinden biri de collective-evolution.com'da yayınlanan "GDO'ların insan sağlığına zararlı olabileceğini kanıtlayan 10 bilimsel çalışma." Yazı bilinen pek çok endişeyi özetliyor ve her olayda "güvenilir bilimsel çalışmaların açıkça GDO'ların neden tüketilmemesi gerektiğini gösterdiğine" işaret ediyor. Bu endişeler yerinde mi? Bahsedilen çalışmalar gerçekte neyi iddia ediyor/gösteriyor?

1) "Anne ve Cenin Kanında Saptanan GDO'lardaki Çok Sayıda Toksin Bulundu" İddiası

Blog bu tehlikeyi gösterdiğini iddia eden bir 2010 yılı çalışmasına yer vermektedir. Yazarlar anne ve cenin kanında bazı GDO'larda bulunan ama organik tarımda haşere ilacı olarak da yaygın kullanıma sahip olan, *Bt* proteini Cry1Ab bulunduğunu saptadılar. Makale hatalıdır. Araştırmacıların ölçümleri insanlardaki değil bitkilerdeki *Bt*'nin Cry1Ab'ını saptamak üzere yapılan bir düzenleme/sınama üzerine temellendirilmektedir. Biofortified.org'daki konuyla

ilgili bu yazının açıkladığı gibi, çalışmadaki hamile kadınların kanlarında Bt ölçümlerinin saptanabilmesi için birkaç kilo mısır yemiş olmaları gerekmekteydi.
Buna ek olarak, "ne olmuş yani" faktörü söz konusudur. İnsanlar bu proteinin reseptörlerine sahip değildir bu yüzden bunun bize hiç bir etkisi yoktur. Çikolatanın köpekler için zehirli olduğunu biyor muydunuz? Sizin için zehirli olabileceğinden endişelendiniz mi? Muhtemelen hayır (eğer endişelendiyseniz, insanların tat alıcıları için en büyük eğlence/neşe kaynağını kaçırdınız demektir.) Bazı kimyasal bileşimlerin davranışları türlere göre farklılaşır. Çikolata ve *Bt* proteini Cry1Ab bunun birer örneğidir.

2) "Genetik Olarak Değiştirilmiş Ürünlerin DNA'sı Onu Yiyen İnsanlara Geçebilir" İddiası

Belirtilen 2013 yılındaki çalışmanın vardığı sonuç bu değildi. Yazarlar yediklerimizdeki tüm genlerin bizim plazmamızda saptanabileceğini keşfetti. Bu onların bizim DNA'mızla bütünleştiği anlamına gelmez, hücreler arasındaki boşlukta yüzdüklerini gösterir. Ve bu sadece GDOlar için değil, herhangi bir yiyecek için de böyledir. GDOların DNA'sı organik ya da geleneksel yiyeceklerin DNA'sından davranmaz.

Son zamanlardaki bazı makaleler (buraya ve buraya bakınız) çevreden ve tepkimelerden kaynaklanması olası bulaşmayı açıklamak için çok az/yetersiz DNA'nın var olduğu durumlarda, deneylere negatif bir kontrolün dahil edilmesinin önemini özetlemiştir. Gen dizilemedeki bulaşıcı maddeler konusunda uzman olmayan insanlara yönelik bir anlatım için buradaki İngilizce yazı okunabilir.

3) "Yeni Çalışma 18 Milyon Amerikalıyı Etkileyen Gluten Bozukluklarıyla GDO'lar Arasında İlişki/Bağlantı Kurmaktadır" İddiası

Bu makale, Sorumlu Teknoloji Enstitüsü (STE) tarafından yapıldığı iddia edilen bir "çalışmadan" alıntı yapmaktadır. Fakat, GDO'ların gluten alerjileriyle ilişkisi ile ilgili hiçbir çalışma yer almamaktadır. Bir internet sitesindeki bir paylaşıma bağlantı verilmektedir, ama akran değerlendirmesinden geçen bir makale bulunmamaktadır. STE sadece aktivist Jeffrey Smith'in yönettiği tek kişilik bir orkestradır. Bu, GDO'ların yiyecek stoklarımızdan çıkartılmasını savunan bir sivil toplum örgütüdür. Bir üniversite, yüksekokul ya da araştırma kuruluşu değildir. Araştırmalar gerçekleştirmez.

Gluten alerjileri ve GDOlar hakkında yazmıştım. Çölyak Hastalığı Derneği, IRT'nin raporuna itiraz etmiştir. GDO'lu buğday ticareti yapılmamıştır, bu yüzden glüten alerjisiyle GDO'lu buğday tüketimi arasında herhangi bir ilişki kurulması saçmadır.

4) "Çalışmalar Genetiğiyle Oynanmış Mısır ile Farelerdeki Tümörleri İlişkilendirmektedir" İddiası

Bu iddia, yayınlandıktan sonra geri çekildiği ve yakın bir zamanda başka bir dergide hakem değerlendirmesi olmaksızın yayınlandığı için kötü bir üne sahip olan Seralini'nin makalesine aittir. Makale uzun süre GDOyla ve/veya yabani ot öldürücü glifosat ile beslenen farelerde tümörler oluştuğunu belirtiyor. Ancak deneyde kullanılan farelerin cinsi tümöre yatkındı. Makale istatistiksel analiz gerçekleştirmemiş ve çok az sayıda fare kullanmıştır, bu yüzden tümörlerin yiyecekten mi, kimyasaldan mı yoksa bu türden farelerin neyle beslendiklerinden bağımsız olarak tümör geliştirdiği gerçeğinden mi kaynaklandığını belirlemek mümkün değildir. Son olarak Seralini'nin makalesindeki bulgular diğer uzun dönemli besleme çalışmalarıyla zıttır. Bu makalenin eleştirisinin genel bir değerlendirmesi burada bulunabilir.

5) "Glifosat, Östrojen Reseptörlerini Uyararak İnsanlarda Meme Kanserine Yol Açar/Açmaktadır" İddiası

Bu iddia ot öldürücü ilaçlara dirençli genetiği değiştirilmiş ürünlerle birlikte kullanılan bir ot öldürücü olan glifosatla bağlantılı. Alıntı yapılan makalede glifosatın meme kanseri hücrelerindeki büyüme üzerindeki etkilerini ele almaktadır. Meme kanseri vakalarının

yaklaşık olarak %80'inde hastalıklı hücreler hormona duyarlıdır yani çoğalıp yayılmak için östrojene ihtiyaçları vardır. Bu araştırmacılar iki farklı çizgide yer alan göğüs kanseri hücrelerini ele aldılar: bir tanesi östrojene duyarlı, diğeri değildi ve artan glifosat miktarındaki artışın hücre büyümesi üzerindeki etkisini incelediler. Glifosatın ilişki östrojenle olduğu kadar güçlü olmasa da meme kanserine östrojenle benzer etkide bulunduğunu ve hormona duyarlı olmayan hücrelerin yayılmasına etki etmediğini buldular.

Makalenin kontrol verilerinin eksikliği gibi birçok teknik sorunu vardı, bu da önemli bir ihmal. Buna ek olarak, gerçekte yüksek konsantrasyonlara erişildiğinde glisofatın koruyucu bir etkisi var gibi görünmekteydi: glisofat eklenmesinin artık hücre büyümesine bir etkisinin olmadığı bir doygunluk/doyum noktasına ulaşmak yerine, glisofatı en yüksek dozda alan hücreler ile kontroller arasında hücre büyümesi açısından istatistiksel bir fark yoktu (kontrollerden elde edilen veriler işte bu yüzden önemli bir faktördür).

Bu deney petri kabındaki hücrelerle gerçekleştirildi bu tür çalışmalar bir in vitro doku kültürü deneyi olarak adlandırılır. Böyle bir araştırmanın gerçek dünya için değeri sınırlıdır. Hücreler çoğunlukla seçiciydi ve iyi büyümeleri için çok miktarda TLC'ye ihtiyaçları vardı; farklı hücre kuşakları çok farklı şekilde de davranabilir. Makalenin yazarları bu çalışmanın verilerinin daha önce glifosatın hücresel bölünmedeki etkisini inceleyen çalışmaların (daha önceki çalışmalar glifosatın kanserli hücreleri bölünmeden koruduğunu ve bir antikanser ilacı olarak geliştirilebileceğini söylüyor!) bulgularıyla uyuşmadığını belirtiyor.

Monsanto makaleye bir cevap olarak birçok çalışmanın glifosatın potansiyel kanserojenliğini araştırdığını ve hiçbirinde bileşiğin kansere yol açtığının bulunamadığını belirtti. Bazı haber kaynakları çalışmayı yanlış yorumladı ve araştırmacıların bulgusu glifosatın göğüs kanseri hücrelerinin *çoğalmasına* yol açabilecekken, glifosatın *kansere yol açtığı* sonucuna vardığını yazdı. Monsanto bu bulgunun bile konu hakkında mevcut kanıtlara aykırı olduğuna işaret etti. Yazarlar bu gerçeği kabul ediyor ve bir sonraki adımın konuyu farelerdeki göğüs kanseri modelleriyle incelemek olduğunu söylüyor. Bence bu çok iyi bir aşama, ben olsam daha fazla göğüs kanseri hücre kuşağını da incelerdim.

Bu glifosatla ilgili *potansiyel* bir sağlık sorunu olduğuna ilişkin okuduğum en ikna edici/inandırıcı makale. Ama bu çalışma tekrarlanmalı ve sorunlardan arındırılmalı. Ancak bahsettiğim gibi makale genel olarak GDOlarla ilgili değil:GDOların sadece bir kısmının glifosat dirençli olduğunu aklınızdan çıkarmayın (örneğin genetik olarak yapılandırılmış ekinler) ve glifosatın kullanımı sadece GDOlarla sınırlı değil.

Ayrıca makale glifosatın göğüs kanserine yaptığı etkiye benzer bir etki yapan soya fasulyesinin içindeki bir bileşeni kullanarak da birkaç deney yapıyor, bu yiyeceğimizdeki bazı doğal bileşenlerin de göğüs kanseri çoğalmasına aynı etkiyi yapabileceğini gösteriyor. Bazı yayınların pozitif bir ilişki bulmaksızın konuyu incelemelerine karşın soyanın göğüs kanseri hastaları tarafından alımıyla ilgili bilimsel bir görüş birliği yoktur. Bununla ilgili makaleler buradan, buradan ve buradan okunabilir.

6) "Glifosat Doğum Kusurlarına Yol Açıyor" İddiası

Hiçbir hakem değerlendirmesine tabi, basılmış bilimsel çalışma böyle bir iddiada bulunmamaktadır. Sağlıkla ilgili bu endişenin kaynağı GDO testleri ve sertifikasyon şirketi sahibi ve işi anti-GDO duyarlılığının yükselmesinden açıkça yarar sağlayacak olan birinin kurucuları arasında yer aldığı bir GDO karşıtı bir sivil toplum örgütü olan Earth Open Source'un bir yayınıdır. Neden bu iddialarının kendi firmalarına para kazandırdığını buraya tıklayarak "Yazarlar Hakkında" kısmı okunarak anlaşılabilir.

7) "Çalışma, Glifosat ile Otizm, Alzheimer ve Parkinson'ın Bağlantısını Gösteriyor" İddiası

Sağlıkla ilgili bu iddiaya yol açan makale, bilimsel bir araştırma teşkil etmiyor. Bu bir hipotez ve bu hipotezi desteklemek için hiçbir araştırma yapılmadı. Makale, Discover dergisindeki bilimsel gazeteci Keith Kloor tarafından incelendi ve oldukça temelsiz bulundu. Hatta öyle ki, bu yazıyı Glenn Beck'in kara tahtada yaptığı öylesine karalamalara benzettiğini söyledi.

Açıklamalar para verip makale yayımlanan bir dergide (avcı dergi olarak da bilinir) basılmıştı yani ücreti karşılığında, herhangi biri herhangi bir şeyi bu gazetelerde bastırabilir. Bu tür dergilerin teşhir edilmişlikleri vardır ve bir çok bilim insanı bu olgunun bilimin kalitesini düşürdüğüne inanmaktadır. Buraya tıklayarak *Nature* dergisinin bu konudaki bir yazısını okuyabilir, buradan da bu tür sahtekar dergilerin ifşasıyla ilgili bir yazıyı okuyabilirsiniz.

8) "Süreğen/Kronik Hastalığı Olan İnsanların Glifosat Seviyesi Normal İnsanlarınkinden Yüksektir" İddiası

Bu açıklama parayla makale bastırmalarıyla ünlü Omics yayın grubunun sahip olduğu *Journal of Environmental and Analytical Toxicology* dergisindeki (*Çevre ve Analitik Toksikoloji Dergisi)* bir makaleye ait.

Yazarlar insanlardaki ve çeşitli hayvanlardaki glifosat seviyelerini inceledi. Hayvanların neyle ve ne kadar beslendiğine, nerede tutulduklarına ve diğer sayısız değişkene dair hiçbir bilgi yok. Bunlardan her biri çalışmanın geçerliğini ortadan kaldırabilirdi. Araştırmacılar insanların yaşına, cinsiyetine, kilosuna, boyuna ve genetik arkaplanına ya da ne kadar yediklerine, yiyeceklerini yıkayıp yıkamadıklarına, ne kadar zamandır organik gıda diyetinde olduklarına ama en ilginci de "kronik hasta" olmanın neyi içerdiğine dair hiçbir bilgi vermemektedir. Burada sayılan hataların her biri daha prestijli bir dergide makalenin reddine neden olan ölümcül hatalar olarak kabul edilirdi.

9) "Çalışmalar, Hayvanlardaki Ciddi Mide İltihaplarını ve Domuzlardaki Rahim Genişlemesini GDO'ya Bağlıyor" İddiası

Bu açıklamanın dayandığı çalışmada, araştırmacılar domuzlara GDO'lu gıda ve GDO'suz gıda verdi ve iki grup arasındaki farkları tespit etti. Makale pek çok gazeteci ve bilim adamı tarafından tartışıldı.

1-Gazeteci Mark Lynas veriler arasından bu görüşe uygun olanın çekilip alındığının altını çizdi. GDO ile beslenmiş domuz ve beslenmemiş domuzlar arasındaki "iltihaplanma" farkı sadece iltihaplanmayı alt kümelere ayırırsak açık, ancak tek kategoride incelenirse arada fark yok. Genel olarak makalede açıklanmamakla birlikte iki grupta da yüksek derecede iltihaplanma var. Aynı zamanda GDOların koruyucu bir etki sağlamış olduğunu (GDOyla beslenen domuzlarda %50 daha az kalp anormalliği var) gösteren bazı parametreler de var ancak bu tartışılmıyor.

2-Genetik bilimci Anastasia Bodnar tarafından açıklandığı üzere yazarlar iki grubun beslenme maddeleri içerisindeki bileşim farklılıklarını analiz etmiyorlar. Önceki çalışmalar ürünün çevresinin (örn. su, toprak, coğrafya) protein ve metabolitler üzerindeki etkisinin ürünün GDO'lu olup olmamasının etkisinden daha büyük olduğunu belirlemiştir., Bu yüzden domuzlar arasındaki farklılıklar böcek öldürücülere ya da genetik aktarımlı proteinin varlığına/yokluğuna bağlı olamayabilir, aslında, bunların yiyecek içerisindeki bileşenlerin farklılıklarından kaynaklanması en yüksek olasılığa sahiptir.

3-Genetik bilimci Val Giddings hayvanlardaki zatürre oranının anormal şekilde yüksek olduğunu belirtiyor. Bu da tuhaf bir şeyler olduğu olasılığını güçlendiriyor.

Sonuç olarak, makalenin bilgileri doğru olsa bile bunun genetik aktarıma bağlı olup olmadığını bilmiyoruz çünkü araştırmacılar yiyecek içerisindeki doğal çeşitliliği hesaba katmıyor.

10) "Önerilen Test Yöntemlerinin Güvenliği Sağlamak İçin Yeterli Olmaması Yüzünden GDO Risk Değerlendirmesi Çok Az Bilimsel Kanıta Dayalıdır." İddiası
Bunun başlıkta belirtilmiş olduğu gibi bir "GDOların insan sağlığına zararlı olabileceğini kanıtlayan bir bilimsel çalışma" olmadığı gerçeğini bir kenara bırakalım. Bu konuyla ilgili üç makale var. **İlki bir tarama makalesi** ve bazı noktalarına katılıyorum. Bu makale, GDOlar için olan hayvan besleme çalışmalarında *standart olması gereken* testlerin ve istatistiklerin olması gerektiğini belirtiyor ve Seralini fiyaskosunu takip eden herkes buna katılacaktır. Yazı makalelerin deneysel besleme çalışmalarının ve bilimsel bulgularının olması gerektiğini özetliyor. Ancak tarama makalesi, ne hatalı makaleleri kendi çalışmalarından dışlıyor ne de besleme çalışmaları için ticari olarak piyasada bulunan GDOlu tarım ürünleri ile düzenleyici onaya sunulmamış ürünler arasında bir ayrım yapıyor. Makale "GDO risk değerlendirmesinin çok az bilimsel kanıtla yapıldığı" sonucuna varmıyor.

İkinci makale de bir değerlendirme. İlk yazar Friends of the Earth isimli bir anti-GDO sivil toplum kuruluşuyla ilişkili. Yeni bir araştırma oluşturmuyor ve yazıda açıkça yayıncıya ait bir eğilim var.

Üçüncü makale bir değerlendirme bile sayılmaz. 2002 yılında yüksek vasıflı bir dergi olan *Nature Biotechnology*'de yayınlanmış bir eleştri. Yazı GDOların yol açabileceği amaçlanmamış sonuçları ana hatlarıyla belirtiyor (hiçbiri belgelenmedi ya da kanıtlanmadı).
Sonuç
Sonuç olarak makalenin başlığına karşın, **bu çalışmaların hiçbiri GDOların insan sağlığına zararlı olabileceğini kanıtlamıyor ve hatta ikna edici bir şekilde önermiyor.** Çoğunluk ya açıkça hatalı ya da bilimsel araştırmalar değiller.

Mevcut bilimsel fikir birliği GDO'ların güvenli ve insan sağlığı açısından tehlike oluşturmadığı yönünde. Ancak yeterli tekrarlanabilir bir kanıt olduğunda bilimsel bir fikir birliği bunun tersine olabilir ama burada değerlendirilen çalışmaların hiçbiri bu yönde bir kanıt oluşturamadı.

ALMAN KİMYA VE İLAÇ DEVİ BAYER, TOHUM VE TARIM İLAÇLARI ÜRETİCİSİ AMERİKAN MONSANTO ŞİRKETİNİ 66 MİLYAR DOLARA SATIN ALDIĞINI DUYURDU
30 Ocak 2021-akkim.com.tr/

Bayer böylece dünyanın en büyük tohum ve tarım ilacı üreticisi haline geldi.
Şirket, dev satın almanın gerçekleşebilmesi için Monsanto'ya hisse başına 128 dolar ödedi. Bayer ile Monsanto arasındaki müzakereler aylardır sürüyordu. Mayıs ayında Bayer'in hisse başına 122 dolarlık teklifi kabul edilmemiş, bu ayın başında teklif 127,50 dolara çıkarılmıştı.
Bayer'in tarım ürünleri, tohumun yanı sıra yabani ot ve haşereye karşı kimyasal ilaçları da kapsıyor. Ancak şirket daha çok Aspirin ve Alka-Seltzer gibi sağlık ürünleriyle biliniyor.Monsanto şirketi ise mısır, soya fasulyesi, pamuk, buğday ve şeker kamışı gibi genetiğiyle oynanmış tohum ürünleriyle tanınıyor.
ABD'de genetiği değiştirilmiş organizmalarla (GDO) tarımsal üretim oldukça yaygın. Ancak Alman Bayer'in Monsanto'yu satın alarak bu tartışmalı teknolojiyi Avrupa kıtasında yaygınlaştırmayı hedeflemesi çevrecilerin tepkisini çekiyor.

Bayer ise dünya nüfusunun 2050'ye kadar üçte bir oranında artacağının öngörüldüğünü hatırlatıyor ve küresel gıda ihtiyacının karşılanması için yeni teknolojilerin kullanılması gerektiğini savunuyor.

Bayer CEO'su Werner Baumann, Monsanto'nun satın alınmasının hissedarlara, müşterilere, çalışanlara ve toplumun geneline büyük fayda sağlayacağını ifade etti.

Bu satın almayla birlikte küresel tohum ve tarım ilacı üretiminin yüzde 25'i Bayer'in eline geçmiş olacak.

GDO'LU BUĞDAY SKANDALI BÜYÜYOR

5 Haziran 2013 Çarşamba-www.trthaber.com/

ABD'li çiftçiler, tohumu geliştiren gıda şirketi Monsanto'yu mahkemeye verdi.

Amerika Birleşik Devletleri'nde geçen hafta bir tarlaya GDO'lu buğday ekildiğinin ortaya çıkması üzerine, Amerikalı çiftçiler, tohumu geliştiren dünyanın önde gelen gıda şirketi Monsanto'yu mahkemeye verdi.

Kansas eyaletinde açılan davada, şirket ihmal sonucu çiftçileri ekonomik zarara uğratmakla suçlandı.

İlk davayı Kansaslı bir çiftçi açtı. Davacı, GDO'lu tohum skandalı yüzünden buğday fiyatlarının düştüğünü belirtti, 100 bin dolar tazminat talebinde bulundu.

Amerikan gıda devi aleyhine çok sayıda yeni davanın da sırada olduğu bildirildi.

Oregon eyaletinde bir tarlaya, Monsanto'dan alınan ve henüz laboratuvar aşamasında olan GDO'lu buğday tohumu ekildiğinin ortaya çıkması skandala yol açmıştı.

Amerikan Tarım Bakanlığı, buğdayın güvenlikle tüketilebileceğini, GDO'lu ürünün piyasaya sürülmediğini bildirdi.

Monsanto'nun GDO'lu tohum çalışmalarına 9 yıl önce son verdiği yolundaki açıklamasına dikkat çeken yetkililer, GDO'lu buğdayın nasıl tarlaya ulaştığını araştırıyor.

Skandalın ardından Japonya ile Güney Kore, Amerika Birleşik Devletleri'nden buğday ithalini askıya almış, Avrupa Birliği de laboratuvar incelemesi yapmadan Amerikan buğdayının Avrupa ülkelerine sokulmayacağını açıklamıştı.

Skandal üzerine buğday fiyatları düşmüştü. Amerika Birleşik Devletleri, dünyadaki buğdayın yüzde 10'unu üretiyor ve en büyük ihracatçı konumunda.

MONSANTO KARŞITI YÜRÜYÜŞ: GDO´LU ÜRÜNLERE KÜRESEL İSYAN 4´ÜNCÜ YILINDA

24.5.2016-yenidunyagundemi.com/

Genetiği değiştirilmiş organizma (GDO) içeren tohum üretiminde dünyanın en büyüklerinden, Amerika Birleşik Devletleri merkezli tarım kimyasalları şirketi Monsanto, geçen hafta sonu dünya basınının manşetlerindeydi.

Genetiği değiştirilmiş organizma (GDO) içeren tohum üretiminde dünyanın en büyüklerinden, Amerika Birleşik Devletleri merkezli tarım kimyasalları şirketi Monsanto, geçen hafta sonu dünya basınının manşetlerindeydi.

Çünkü GDO´lu tohum pazarının yüzde 90´ını elinde tutan firma, 23 Mayıs Cumartesi günü Latin Amerika şehirleri başta olmak üzere, aralarında İstanbul, Paris, Lyon, Seattle, Zagreb, Meksiko ve Buenos Aires´in de bulunduğu dünyanın pek çok şehrinde eş zamanlı yapılan eylemlerle protesto edildi.

GDO´ya Hayır platformu ve benzeri sivil toplum örgütleri ile çevreci kişi ve toplulukların katıldığı gösteriler, geçen 3 yılda olduğu dördüncü kez 'Monsanto karşıtı yürüyüş´ adıyla düzenlendi.

Protestocular, tarıma uygun olmayan alanlarda bile verimliliğin yapay olarak artırılmasını sağlayan GDO´ların toksik etki yaratarak ekosistemi bozduğunu, bioçeşitliliği tehdit ettiğini, doğadaki canlı türlerine zarar verdiğini iddia ediyor ve yasaklanmasını istiyorlar. Onlara göre, toprağın ve suyun yapısının değişmesine neden olan GDO´lu ürünler kanserin yayılmasına ve hatta anne karnındaki bebeğin gelişiminin dahi zarar görmesine neden oluyor.

1901 yılında kurulan ve başlangıçta yapay tatlandırıcı sakarin üreten Monsanto 1945 yıında tarımsal kimyasallar üretemeye başladı. Sentetik polistiren, haşere öldürücü, tarımsal ilaç, ot öldürücü Dioxin gibi ürünleri ile şekerden 200 kat daha tatlı Aspartam tatlandırıcıyı ilk kez üretti.

Şirketin bu ve benzeri kimyasal ürünlerinden bazılarının ABD´de yasaklandığı, bazılarının da Dünya Sağlık Örgütü tarafından kansorejen madde statüsünde tanımlandığı, ayrıca Vietnam Savaşı´nda ABD ordusunun kullandığı Agent Orange zehirinin 2 üreticisinden biri olduğu belirtiliyor.

Bayer´in satın almak istediği Monsanto´nun piyasa değeri 55 milyar Euro

Alman kimya devi Bayer Group´un bu şirketi satın almak için yaptığı son teklifin ortaya çıkardığı üzere piyasa değeri 55 milyar Euro olan Monsanto, dünyanın 66 ülkesinde faaliyet gösteriyor. Sadece Amerika Birleşik Devletleri´nde 146, dünya genelinde 404 tesisi var, bünyesinde 22 bin 500 kişi çalışıyor.

Alman Bayer´in Monsanto´yu satın alma planı gerçekleşirse muhtemelen tarım endüstrisi alanında dünyanın en büyük tedarikçi şirketi ortaya çıkacak. Çünkü birleşmeyle oluşacak yapı, dünya tohum pazarının yüzde 29´u ve tarım ilacı piyasasının da yüzde 24´üne hakim olacak.

Monsanto, sadece Güney Amerika´da 61 bin km2 (kilometrekare) alanda soya fasulyesi tohumu ekiyor. Şirket 2015 yılına ilişkin faaliyet raporunda bu rakamı iki katına çıkarmayı amaçladığını belirtmişti.

Monsanto 1997 yılında girdiği Türkiye pazarında tarla bitkileri ve ve sebze tohumları ile bitki koruma ürünleri alanlarından faaliyet gösteriyor.

ÇİFTÇİLERİN 'ZEHİR SAÇAN' MONSANTO MÜCADELESİ

26.11.2018-artigercek.com/

İzmirli çiftçiler, hem GDO'lu tohum hem de onları ilaçlamakta kullanılan ürünleri üreten Monsanto şirketine karşı hukuksal mücadele başlattı.

İzmirli çiftçiler, hem GDO'lu tohum hem de onları ilaçlamakta kullanılan ürünleri üreten Monsanto şirketine karşı hukuksal mücadele başlattı. Bergamalı çiftçiler Hamza Kural ve Tahsin Sezer ile avukat Senih Özay, kanserojen olduğu tescillenen "glifosat" maddesini içeren ürünlerini Türkiye'de de serbestçe satan şirketin lisansının iptal edilmesi, ürünlerinin yasaklanması ve piyasadan toplatılması istemiyle Ankara İdare Mahkemesi'ne başvurdu.

Tarım Bakanlığı'ndan Ses Yok

Global şirket Monsanto'nun, glifosat içeren ürünlerini Türkiye'de de rahatça sattığını gören avukat Senih Özay, ilk olarak Tarım ve Orman Bakanlığı'na başvurdu. Avrupa ve Amerika'da, hem şirket hem de "glifosat" aleyhine verilen kararları anımsatarak gıda güvenliği, halk ve çevre sağlığı için bakanlığın harekete geçmesini istedi.

Cumhuriyet gazetesinde yer alan habere göre, Anayasa ve yasalardaki hükümleri sıralayarak "Monsanto'nun ürettiği ve glifosat içeren tarımsal ilaçların lisans ve ruhsatlarının iptal edilmesini, piyasadan toplatılmasını, glisofatın tarım ilaçları üretiminde kullanımının yasaklanmasını" talep etti.

Ancak Bakanlık, başvuruya yasal süre olan 60 gün içinde yanıt vermedi. Bunun üzerine dava açma hakkı doğan Özay, Bergamalı çiftçiler Tahsin Sezer ve Hamza Kural'la birlikte Ankara İdare Mahkemesi'ne başvurdu.

Reçetesiz Şekilde Serbestçe Satılıyor

Monsanto'nun glifosat içeren tarım zehirlerinin reçetesiz olarak serbestçe satıldığı vurgulanan dava dilekçesinde, şu görüşler yer aldı:

"Türkiye'nin de imzaladığı uluslararası Rio Sözleşmesi'nin ihtiyat prensibi, bir faaliyetin çevre açısından olumsuz neticeler doğuracağı konusunda ciddi bir şüphenin var olması halinde bilimsel bir kanıtın ortaya çıkışı beklenmeden önleyici tedbirlerin alınmasını

öngörmektedir. İhtiyat prensibi göz önünde bulundurulmadan tatbik edilecek işlemler, geri dönüşü mümkün olmayan zararların yaşanmasına, tarım ile uğraşan çiftçi yurttaşlarımızın ve dolayısıyla ilaçlanan zirai gıdalarla beslenen yurttaşların sağlık tehdidi altında yaşamasına sebep olacaktır. Yasa ve yönetmeliklere göre bayiler reçetesiz bitki korum ürünü satamaz, ancak etken maddesi glifosat olan ruhsatlı birçok bitki koruma ürünü, dozaj belirlemesi yapılmaksızın, reçetesiz olarak ve denetimsiz biçimde uygulanmaktadır. Bu durum, kanserojen glifosat maddesinin vücudumuza nüfuz edebileceği anlamına gelmektedir. İleride telafisi imkânsız zararlara yol açması engellenmelidir."

Monsanto'nun Sabıkaları Çok

Gıda, ilaç ve kimyasal şirketi Bayer tarafından satın alınan Amerikan merkezli Monsanto şirketinin tarım ilaçlarında kullandığı glifosat için Dünya Sağlık Örgütü'nün kansere ilişkin uzman kuruluşu IARC, "insanlar için kanserojen olduğu" değerlendirmesinde bulundu.

Bununla birlikte Amerika'da bir okulda bahçıvan olarak çalışan Dewayne Johnson, Monsanto'nun ürettiği ve Türkiye'de de yaygın biçimde kullanılan "Round Up" adlı bitki zehiri nedeniyle kansere yakalandığını ileri sürerek açtığı davada, şirketi 289 milyon dolar tazminata mahkûm ettirdi.

Karar yüksek mahkeme tarafından da onanarak glisofatın kanserojen etkisi tescillendi. Aynı şekilde Fransa'da da mahkeme, Monsanto'yu, zararlı otları temizleme ilacı olarak satılan Lasso'yu teneffüs eden çiftçi Paul François'yı zehirlemekten suçlu buldu. François, ilacı soluduktan sonra bir sene boyunca korkunç baş ağrıları çektiğini, kan tükürdüğünü ve baygınlık geçirdiğini belirtti.

Monsanto şirketinin yabani otları yok etmek için ürettiği ilaçlarda kullanılan glifosat çok sayıda davaya konu oldu. Bayer, 66 milyar dolara satın aldığı Monsanto şirketi hakkında bekleyen dava sayısının 5 bin 200'den 8 bine yükseldiğini açıkladı. Monsanto aynı zamanda dünyanın en büyük GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) tohum üreticileri arasında.

ZEHİR SAVAŞÇILARI

Hakan Dirik-25 Kasım 2018 Pazar-cumhuriyet

Korkulu rüya haline gelen tarım ilacı glifosatla mücadeleye Bergama'dan iki çiftçi de katıldı.

İzmirli çiftçiler, hem GDO'lu tohum hem de onları ilaçlamakta kullanılan ürünleri üreten Monsanto şirketine karşı hukuksal mücadele başlattı. Bergamalı çiftçiler Hamza Kural ve Tahsin Sezer ile avukat Senih Özay, kanserojen olduğu tescillenen "glifosat" maddesini içeren ürünlerini Türkiye'de de serbestçe satan şirketin lisansının iptal edilmesi, ürünlerinin yasaklanması ve piyasadan toplatılması istemiyle Ankara İdare Mahkemesi'ne başvurdu.

Bakanlıktan ses yok

Global şirket Monsanto'nun, glifosat içeren ürünlerini Türkiye'de de rahatça sattığını gören avukat Senih Özay, ilk olarak Tarım ve Orman Bakanlığı'na başvurdu. Avrupa ve Amerika'da, hem şirket hem de "glifosat" aleyhine verilen kararları anımsatarak gıda güvenliği, halk ve çevre sağlığı için bakanlığın harekete geçmesini istedi. Anayasa ve yasalardaki hükümleri sıralayarak "Monsanto'nun ürettiği ve glifosat içeren tarımsal ilaçların lisans ve ruhsatlarının iptal edilmesini, piyasadan toplatılmasını, glisofatın tarım ilaçları üretiminde kullanımının yasaklanmasını" talep etti. Ancak bakanlık, başvuruya yasal süre olan 60 gün içinde yanıt vermedi. Bunun üzerine dava açma hakkı doğan Özay, Bergamalı çiftçiler Tahsin Sezer ve Hamza Kural'la birlikte Ankara İdare Mahkemesi'ne başvurdu.

Reçetesiz

Monsanto'nun glifosat içeren tarım zehirlerinin reçetesiz olarak serbestçe satıldığı vurgulanan dava dilekçesinde, şu görüşler yer aldı: "Türkiye'nin de imzaladığı uluslararası Rio Sözleşmesi'nin ihtiyat prensibi, bir faaliyetin çevre açısından olumsuz neticeler doğuracağı konusunda ciddi bir şüphenin var olması halinde bilimsel bir kanıtın ortaya çıkışı beklenmeden önleyici tedbirlerin alınmasını öngörmektedir. İhtiyat prensibi göz önünde bulundurulmadan tatbik edilecek işlemler, geri dönüşü mümkün olmayan zararların yaşanmasına, tarım ile uğraşan çiftçi yurttaşlarımızın ve dolayısıyla ilaçlanan zirai gıdalarla beslenen yurttaşların sağlık tehdidi altında yaşamasına sebep olacaktır. Yasa ve yönetmeliklere göre bayiler reçetesiz bitki korum ürünü satamaz, ancak etken maddesi glifosat olan ruhsatlı birçok bitki koruma ürünü, dozaj belirlemesi yapılmaksızın, reçetesiz olarak ve denetimsiz biçimde uygulanmaktadır. Bu durum, kanserojen glifosat maddesinin vücudumuza nüfuz edebileceği anlamına gelmektedir. İleride telafisi imkânsız zararlara yol açması engellenmelidir."

Sabıkası çok

Gıda, ilaç ve kimyasal şirketi Bayer tarafından satın alınan Amerikan merkezli Monsanto şirketinin tarım ilaçlarında kullandığı glifosat için Dünya Sağlık Örgütü'nün kansere ilişkin uzman kuruluşu IARC, "insanlar için kanserojen olduğu" değerlendirmesinde bulundu. Bununla birlikte Amerika'da bir okulda bahçıvan olarak çalışan Dewayne Johnson, Monsanto'nun ürettiği ve Türkiye'de de yaygın biçimde kullanılan "Round Up" adlı bitki zehiri nedeniyle kansere yakalandığını ileri sürerek açtığı davada, şirketi 289 milyon dolar tazminata mahkûm ettirdi. Karar yüksek mahkeme tarafından da onanarak glisofatın kanserojen etkisi tescillendi. Aynı şekilde Fransa'da da mahkeme, Monsanto'yu, zararlı otları temizleme ilacı olarak satılan Lasso'yu teneffüs eden çiftçi Paul François'yı zehirlemekten suçlu buldu. François, ilacı soluduktan sonra 1 sene boyunca korkunç baş ağrıları çektiğini, kan tükürdüğünü ve baygınlık geçirdiğini belirtti.

Dava yağmuru

Monsanto şirketinin yabani otları yok etmek için ürettiği ilaçlarda kullanılan glifosat çok sayıda davaya konu oldu. Bayer, 66 milyar dolara satın aldığı Monsanto şirketi hakkında bekleyen dava sayısının 5 bin 200'den 8 bine yükseldiğini açıkladı. Monsanto aynı zamanda dünyanın en büyük GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) tohum üreticileri arasında

GDO’LAR DÜNYAYI KURTARABİLİR Mİ?

13 Ocak 2016, Çarşamba-www.biomedya.com/

Amerikalı gıda yazarı ve aktivisti Anna Lappé, Amerika Al Jazeera için tüm iddialarının ötesinde, Monsanto ve GDO gerçeğini kaleme aldı ve neden organik tarıma yönelmemiz gerektiğini yazdı.

124 ülkeden 800 üyesi bulunan IFOAM, her üç yılda bir, kimyasallardan arınmış tarımı yaygınlaştırma, yeniliklerin paylaşımı ve kalkınmada karşılaşılan zorlukların dile getirilmesi yönündeki küresel çabalarını değerlendirmek için toplanır.Dolup taşan toplantı salonlarında yapılan araştırma sunumları, -Avrupalıların çok işlevlilik dedikleri- organik tarımın çoklu yararlarının kanıtını ayrıntılarıyla ortaya koydu. İlk olarak çiftçiler bundan yarar sağlıyor çünkü pahalı kimyasal maddelere, genetikleri değiştirilmiş tohumlara ve suni gübrelere ihtiyaç duymak yerine, zararlı böceklere karşı mücadelede ve verimliliği artırmada geniş çapta kendi çiftliklerinin bulunduğu bölgenin ekolojik sistemleriyle çalışabiliyorlar. Organik tarımın bizlere de yararı var. Bu düşük girdilerle yapılan uygulamalar biyo-çeşitliliği destekliyor (gıda güvenliği için önemli), polen taşıyıcılarını koruyor (yediğimiz gıdanın üçte biri için önemli), toprakta daha fazla karbon depolanarak çiftliğin enerji kullanım miktarını azaltıyor (iklim değişikliğinin etkilerinin azaltılması için önemli), temiz hava ve temiz su kaynaklarının gelişimini sağlıyor (her şey için önemli).

Dünyanın bir diğer ucunda Iowa’da Des Moines’te yılın gıda ödülü çok daha farklı bir tarım yöntemini ödüllendirdi. Bu tarım, petrokimyasallar, sunni gübre ve genetiği değiştirilmiş tohumlarla yapılan bir tarım. 1986’dan bu yana verilen bu ödül, görünürde “dünyada gıdanın gelişimi, niceliği, niteliği ya da erişilebilirliğiyle insanlığın gelişimine” katkıda bulunan başarıları ödüllendiriyor. Bu yıl yapılan ödül törenine PepsiCo ve Walmart gibi dünyanın en büyük gıda şirketlerinden gelen konuşmacıların yanı sıra Bayer CropScience ve DuPont gibi kimyasal şirketlerin temsilcileri yer aldı ve bundan bir yıl önce de, Monsanto’nun CEO’su Robert Fraley diğer iki meslektaşıyla birlikte bu ödülü almıştı.
2013 yılında genetik mühendisliği çalışması nedeniyle layık görüldüğü ödülü kabul ederken Fraley şunları söyledi: “Biyoteknoloji mahsulleri tarımı daha verimli hale getirirken erozyonu azaltarak, suyu koruyarak ve diğer tarımsal yükleri azaltarak tarımın çevremize olan etkisini hafifletiyor.” Fraley sözlerine şunları da ekledi: “Yeni ürünler kuraklığın etkisini azaltma potansiyeline sahip ve aynı zamanda verim ile besin değerini arttırıyor.”
Bu sözler, kulağa çok umut verici geliyor değil mi? Bunlar kulağa sanki, genetiği değiştirilmiş tohumların, organik tarımla ilişkili olan çok işlevli yararlarının çoğuna sahipmiş gibi geliyor. Bunun gibi iddialara dayanarak Fraley, GDO teknolojisinin dünyanın gıda ihtiyacını gidermede kilit rol oynadığını söylemek istiyor. Ancak GDO’ların geçmiş performansı bu vaatler doğrultusundaki becerilerinin tersini kanıtlıyor.

Monsanto’nun Blöflerini Hatırlayalım

Fraley’in, açlığı yenmek için mutlak bir zafer elde etme yoluna gitmesi hiç şaşırtmıyor. O, bu yarışta bir ata oynuyor. 2013 yılında Monsanto iki ana bölümünden -biyoteknolojik tohumlar ve kimyasal tarım ilaçları- 15 milyar dolarlık bir satış yaptı. Şirket ayrıca ABD ve deniz aşırı pazarlarda genetiği değiştirilmiş ürünleri desteklemeleri için ABD Kongresinde ve Dışişleri Bakanlığında lobi faaliyetlerinde bulunmak için milyonlarca dolar harcadı. Genetiği değiştirilmiş tohumlar ilk olarak 1982 yılında Gıda ve İlaç Yönetimi tarafından onaylandı GDO’lu ürünler ilk defa 1994 yılında piyasaya girdi ve 1999 yılına gelindiğinde GDO’lu tohumlar 100 milyon akrelik (yaklaşık 50 milyon hektar) bir alana ekilir oldu. Peki bu uygulamalar Fraley’in vaatlerini yerine getirdi mi? Biz sadece Fraley’in iddialarına

dayanmamalıyız çünkü GDO'nun 17 yıllık bir geçmişi var.
Bugüne kadar Monsanto sadece bir avuç mühendislik çalışmasına odaklandı: Tohumlar, ya haşere ya da bitki öldürücülere karşı dayanıklı hale getirildi ya da iki özelliği taşıyan tohumlar üretildi. Bu tohumların çoğu, tohumların bazı haşerelere karşı zehirli olan bir protein üretmelerini sağlayan genlerle üretildi. Bitki öldürücülere karşı dayanıklı olan bu tohumlar Monsanto'nun patentli bitki öldürücüleriyle birlikte fikri mülkiyet hakkı ve kar zincirini tamamlıyor.
Fraley, Monsanto tohumlarının dünyayı doyurmada büyük rol oynadığını söylüyor ancak bu özellikteki geliştirmeler sadece iki üründe kullanıldı ve çoğu besi hayvanının karnını ya da arabaların depolarını doldurdu. 2013 yılında Monsanto'nun tohum satışlarının yüzde 64'ünü mısır, yüzde 16'sını soya ve yüzde 7'sini pamuk oluşturdu. Satışlardan sadece yüzde 13'ü bizim yediğimiz türdeki diğer sebze ve tohumlardan oluşuyor.
Buna ek olarak Monsanto tohumları sadece birkaç ülkede yetiştirilip satılıyor. ABD Sermaye Piyasası Kurumu'nun verdiği rapora göre, şirketin tohum satışlarının yüzde 79'u ABD, Kanada, Meksika Arjantin ve Brezilya'ya gidiyor. Ve Gıda Güveliği Merkezine göre, 2005 yılında ise 40 ülke, genetiği değiştirilmiş tohumların ülkelere girişini kısıtladı ya da yasakladı.
Peki ya Fraley'in bu tohumların tarımı daha verimli hale getirdiğine ve tarımın çevreye verdiği zararı azalttığına dair iddialarına ne oldu?
Verimin en kısıtlı tanımıyla bakacak olursak -hektar başına alınan randıman- Monsanto'nun elde ettiği rakamlar hiç iç açıcı değil. Şirket, ABD'de ekilen mısırdan elde edilen verimin 1996 ve 2008 yıllarında yüzde 28 arttığına işaret etmeyi seviyor (GDO'lu mısır ilk olarak 90'lı yılların sonunda ekildi). Ancak bu, oran ve nedensellik arasında şaşırtmaca yaratıyor. O yıllarda verimlilik arttı ancak bu artışın GDO'lu tohumlarla fazla bir ilgisi yoktu; bu gelişmeyi tarım yöntemlerinde geleneksel üretim ve diğer gelişmelere borçluyuz. Bir tahmine göre o dönemde, böcek öldürücü özelliği olan genetik değişimi ile ilişkilendirilen verimin yüzde 4 gibi çok az bir artış sağladığı belirtiliyor. Bu miktar, geleneksel tarımla elde dilen karın, altıda biri olarak ortaya çıkıyor.

Ayrıca, biyoteknolojik mahsulün çevreye olumsuz etkileri konusunda güçlü kanıtlar var. Sadece bir örnek verecek olursak ; Monsanto ürünleri sayesinde glifosat temelli bitki öldürücü kimyasalların kullanımının artması, bitki öldürücülerine karşı bağışıklık kazanan otların tehlikeli bir şekilde çoğalmasına sebep oldu.
Fraley'in, Monsanto'nun genetiği değiştirilmiş tohumların erozyonu azalttığına, su ve kimyasalların kullanımını düşürdüğüne dair iddialarına gelecek olursak, genetiği değiştirilmiş tohumların kullanılmaya başlamasından bu yana kayıtlarda ABD'deki tarlalarda erozyonun düştüğü görülüyor. Ancak bu da yeni tohumlar sayesinde meydana gelen bir gelişme değil. Genetiği değiştirilmiş tohumların kullanılması, 1985 tarım yasasıyla çevreyi korumayı destekleyen uygulamaların yürürlüğe girmesiyle aynı döneme denk geldi. Genetiği değiştirilmiş tohumların suyu koruduğuna dair pek bir kanıt yok. Aksine organik tarım yöntemleri çiftliklerde suyun etkin kullanımını geliştiriyor. Sağlıklı toprağın elde edilmesinin toprak ısısını düşürdüğü gözlemlendi ve böylece suyun buharlaşarak kaybolması azaltılıyor. Yapay gübreden ve petrokimyasal ürünlerden kaçınan çiftliklerin topraklarında daha fazla suyun toprakta alıkonulmasını sağlayan daha çok organik madde bulunduğu ortaya çıktı.
Fraley'in, teknolojisinin tarımsal kimyasalların kullanımını düşürdüğüne dair iddiaları, şirketin 2013 yılında yabancı ot öldürücü ilaçlardan 4 milyar dolar elde eden haşere ilacı ve Vietnam savaşında kullanılan yaprak döktürücü ilaç dahil olmak üzere ülkedeki en zehirli böcek öldürücü ilacın üreticisi olduğu göz önünde bulundurulursa biraz ironik oluyor.
Bu gerçekleri bir kenara koyarsak, elimizdeki veriler GDO teknolojisinin tarımsal kimyasal kullanımını düşürmediğini aksine arttırdığını gösteriyor. Washington Üniversitesi Sürdürülebilir Tarım ve Doğal Kaynaklar Araştırma Merkezinde Profesör olan Chuck

Benbrook’un Avrupa Çevre Bilimlerinde yayınlanan araştırması, kimyasal kullanımını azaltmak için yabancı ot öldürücülere bağışıklı mahsul teknolojisinin bulunmasına rağmen 1996 ve 2011 yılları arasında GDO tohumlarının böcek öldürücü ilacının kullanımını yüzde 7 arttırdığını ortaya koyuyor.

Kaynak: http://www.organikturkiye.com.tr/2015/10/gdolar-dunyayi-kurtarabilir-mi/

GATES'TEN GDO'YA "FON"LU DESTEK

07 Ekim 2010 Perşembe-bloomberght.com/

Microsoft'un kurucu Bill Gates, dünyanın en büyük GDO'lu ürün üreticisi şirketine yatırım yaptı

Microsoft'un kurucusu Bill Gates, sahip olduğu fon aracılığı ile geçtiğimiz günlerde ABD ve dünyanın en büyük GDO'lu ürün üreticisi Monsanto'nun 500 bin adet hissesini 23 milyon dolara satın aldı.

Bill ve Melinda Gates Fonu, Monsanto dışında GDO ürün üreten bir başka şirket olan Cargill'in Güney Afrika'da yürüttüğü soya projesine de 10 milyon dolar aktararak destek verdi.

MONSANTO'NUN HALKI YANILTMASINA İZİN VERMEYİN!

29.05.2013-www.stgm.org.tr/

Buğday Derneği, change.org adresinde geçen hafta başlattığı kampanya ile dünyanın en büyük GDO ve tarımsal kimyasal tekellerinden ABD menşeli Monsanto'nun halkı yanıltmasına engel olunması çağrısında bulunuyor.

Buğday Derneği, change.org adresinde geçen hafta başlattığı kampanya ile dünyanın en büyük GDO ve tarımsal kimyasal tekellerinden ABD menşeli Monsanto'nun halkı yanıltmasına engel olunması çağrısında bulunmaya devam ediyor. E-bültenimizi hazırladığımız sıralarda imza sayısı 4 bin civarındaydı... Buğday, tüm takipçilerinden geleceğimiz için, gıda güvenliğimiz için aşağıda metnini ve linkini göreceğiniz bu kampanyayı halen imzalamadılarsa hemen imzalamalarını önemle rica ediyor.

İmza kampanyasına buradan ulaşabilirsiniz.

Kampanya metni:

Monsanto'nun halkı yanıltmasına izin vermeyin!

Sofralarımıza kadar giren GDO'lu ürünler, geleneksel üretim yapan çiftçiyi yok sayan, bağımlı hale getiren ve gün geçtikçe tekelleşen tarım sistemi, yokolan doğal varlıklarımız, ticari mal haline getirilmek istenen atalık tohumlarımız...

Sadece bizi değil, çocuklarımızın geleceğini de yok eden bu gelişmelerin altından hep aynı devasa tarım tekelleri çıkıyor.

Monsanto firması da bunlardan biri. Monsanto'nun, dünyanın dört bir yanına dağıttığı GDO'lu tohumlar, yaşamın çeşitliliğini, direncini ve sürdürülebilirliğini, sağlığımızı, bağımsızlığımızı tehdit ediyor.

Buğday Derneği ve destekçileri olarak görüyoruz ki, Monsanto Türkiye halkını yanıltmanın başka yollarını arıyor. Türkiye'de "BIODIRECT" adıyla tescil ettirmek istediği markayla kimyasallar üretebilir,tarlalarımıza ve sofralarımıza zehir akıtabilir. Eğer bu marka ile organik üretim yapacaksa GDO'lu üretim yapan bir firmaya organik üretim izni verilmesinin tüketici açısından kafa karıştırıcı olacağını düşünuyoruz ve doğru bulmuyoruz.

Monsanto'nun, tüm dünyada ve Türkiye'de "ekolojik" ve "organik" anlamına gelen "bio" kelimesinin ardına sığınarak çiftçiyi ve halkı yanıltması kabul edilemez.

Binlerce yıllık tarım kültürünün ve tohumların mirasını emanet alan Türkiye halkı buna izin vermemeli, veremez!

"Bio" kelimesi tıpkı "organik" ve "ekolojik" kavramları gibi kanunen koruma altındadır, sadece organik ve doğa dostu tarım yapan firmalar bu sıfatı kullanabilir.

Monsanto, 21 Mart'ta tescil için Türk Patent Enstitüsü'ne başvuruda bulunduğu "BIODIRECT" markasıyla, tarla ve sofralarımızı organik tarımla ilgisi olmayan kimyasallar ve gıdalarla doldurabilir, GDO'nun risklerinden korunmak isteyen tüketiciyi yanıltabilecek üretimler sunabilir. GDO üreticisi Monsanto adının, GDO'yu tamamen yasaklayan organikle birlikte anılması kabul edilemez.

5262 sayılı Organik Tarım Kanunu'na ve Organik Tarımın Esasları ve Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik, 4077 sayılı Tüketici Yasası ve özellikle de 556 Sayılı Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin hükümleri çok açık: "Mal veya hizmeti niteliği, kalitesi veya üretim yeri, coğrafi kaynağı gibi konularda halkı yanıltacak markalar tescil edilemez!"

Buğday Derneği'nin Türk Patent Enstitüsü'ne resmi olarak da ilettiği "3. kişi görüşü"nü destekliyoruz.

Türk Patent Enstitüsü Markalar Daire Başkanlığı'ndan, Monsanto'nun bu halkı yanıltma girişimini boşa çıkarmasını, BIODIRECT marka başvurusunu reddetmesini talep ediyoruz.

'Cennet Mekân'lar ülkeyi yemişler!

Yusuf Karaca-29.08.2017 -www.yenimesaj.com.tr/

Osmanlı Padişahları'nın isimleri önüne "Cennet Mekân" ibaresini koymadan zikretmek, neredeyse şirk gibi algılanıyordu. Prof. Dr. Haydar Baş'ın belgelere dayalı açıklamaları,

"Osmanlı" tabusunu yıkıyor.
Bazılarında "Osmanlı", din olmuş. 2.Abdülhamit de sanki o dinin peygamberi gibi algılanıyor. Oysa her Cuma, "Allah katında din İslam'dır" ayeti okunur memlekette.
"Tek hak dinin İslam olduğu" gerçeği, her Cuma hatırlanır. Buna rağmen, böyleyiz. Padişah 2.Abdülhamit ile ilgili belgeler ortaya çıktıkça, insan ne diyeceğini şaşırıyor.
Abdülhamit'in Filistin'i sattığını biliyor muydunuz? Tam tersini biliyorduk, değil mi? Topraklarını satan Filistinlilere, "bunu yapmayın!" diyerek, kendisinin oralarda toprak aldığını, filan bilirdik.
Oysa gerçekler çok farklı:
Osmanlı Arşivlerinde, 2'nci Abdülhamit'in Museviler'in Filistin'de toprak almasına izin verdiği görülüyor. 2'nci Abdülhamit zamanında Rothschildler'in, Filistin'de koloniler kurdukları, Abdülhamid'in Filistin'de yaşayan yerli ve yabancı Museviler'in toprak satın almalarına izin verdiği, ortaya çıkıyor.
Basında, konuyla ilgili haberleri sizlerde okumuşsunuzdur. Tarihçi Doç. Dr. Sezai Balcı ile Prof. Dr. Mustafa Balcıoğlu ikilisi tarafından Başbakanlık Osmanlı Arşivi'ndeki belgelerin gün yüzüne çıkartılmasıyla hazırlanan "Rothschildler ve Osmanlı İmparatorluğu" başlıklı çalışmada, Yahudi kökenli Rothschild Ailesi'nin Osmanlı padişahları ile olan gizli ilişkilerine ışık tutuluyor.
2'nci Abdülhamid'in Rothschild Ailesi'nden, iki kez borç aldığına dair belgeler oluşturuyor. 1891'de alınan 6 milyon 316 bin 920 sterlin tutarındaki borcun faizi, yüzde 4 olup, 60 yılda ödeneceği arşivlere yansımış.
2'nci Abdülhamid tarafından 1894'te alınan ikinci borç tutarı ise 8 milyon 212 bin 340 sterlin. 61 yıl vadeli alınan borcun 15 Ekim 1955'e kadar geçerli olduğu, her yıl 329 bin 249 sterlin tutarındaki mebla, İngiltere Bankası'na ödenecek diye yer alıyor.
Osmanlı Devleti'nden Türkiye Cumhuriyeti'ne intikal eden Rothschild borçları, Lozan Antlaşması gereğince Rothschild Ailesi'ne geri ödeniyor.

2-Abdülhamid'in 1888'de, Baron Rothschild ile görüşmesi o dönem Beyoğlu'nda çıkan Moniteur Europée gazetesi tarafından tespit edilirken, gazetenin, 30 Temmuz 1888 tarihli haberine kitapta yer veriliyor.
2. Abdülhamid, Rothschild ile 27 Temmuz 1888 Cuma günü öğleden sonra görüşüyor ve Rothschildler'e hususi olarak yaptırdığı 10 bin sigarayı hediye ediyor.
Cumhuriyet'in Osmanlı'dan devralınan borçların ödemesi 1954 yılına kadar sürdü. İlk dış borçlanmanın Kırım Savaşı ile 1854 yılında yapıldığı düşünüldüğünde, borçların tamamının ödenmesi tam 100 yıl sürdü.
Hazine Müsteşarlığı'nda çalışmış olan ekonomi yazarı Mahfi Eğilmez, Türkiye Cumhuriyeti'nin Osmanlı'dan aldığı dış borcun 145 milyon Osmanlı altın lirası tutarında olduğunu belirtiyor.
Eğilmez, bugünkü kurla hesaplandığında Osmanlı'nın borçlarının 500 milyar dolara denk geldiğini söylüyor.
Cennet Mekân'lar ülkeyi yemişler!
Mesela 2. Abdülhamit'in mal varlığı hep, konuşula gelmiş bir konudur. Halen varisleri binlerce parça gayrimenkulün davasını görürler. Osmanlı batarken, Sultan Abdülhamit nasıl zengin oldu?
Şehzade iken ticarete başladığını, koyun alıp sattığını, buğday ektiğini söyleyen 2.Abdülhamit'in, dudak uçuklatan serveti asla koyun ve buğday ile izah edilemez.
Münih Paşa'dan aldığı iktisat dersleri de, bu serveti izah edemez. Soner Yalçın'ın konuyla ilgili yazısı hakikaten, tarihi ders niteliğindedir. Yalçın'ın yazısında, 2. Abdülhamit'in "Borsa spekülatörü bir padişah" olduğunu görüyoruz.
31 Mart (1909) Ayaklanması'nı takiben tahttan indirilen II. Abdülhamid'in tapuya kayıtlı

mallarının çok büyük bir kısmı devlet hazinesine geçirildi.
"Cennet Mekân"ın malları kendini kurtarmadı!
'Cennet Mekân' Kıbrıs'ı savaşsız teslim etti İngiltere'ye. İlk birahaneleri, o açtı. Daha neler açtı da burada söyleyemiyorum. İnsafınız kurusun, bütün bunlara nasıl "İslam" dersiniz! Neredeyse "peygamber" yerine koyarsınız!
Bu ülkeyi kurtaran Atatürk'e "Cennet Mekan" demeyi çok görürler, Ata'ya "dinsiz" bile derler ama devleti, milleti yiyenlere derler.
"İlk düğmeyi yanlış iliklerseniz, ondan sonrası hep yanlış olur" demişler. Bu söz, Osmanlı'yı yorumlamada olayı özetliyor. Evlat katlini "fetva" kılıfıyla "caiz" gören anlayış, her yanlışı örtmeye muktedir oluyor.
"Rahmetli" veya "merhum" deseler, sorun yok. İlle "Cennet Mekân" diyecekler!

LOBİNİN BAŞI BÜYÜK BİRADER ÇIKTI

12.1.2012-sabah

Türkiye'ye yurtdışında en ağır eleştirileri yapan iki büyük yayın kuruluşu The Economist ve Financial Times'ın perde arkasından dünyanın en esrarengiz ailesi Rothschild'ler çıktı. Dünya Yahudi Lobisi'nin bir numaralı ismi olan, İsrail devletinin kuruculuğu ve hamiliğini yapan aile, savaşlardan, bankacılıktan ve petrolden kazanıyor

Benim için büyük bir keyif
Başbakan Erdoğan'ın "Türkiye'ye karşı atak başlattılar" dediği faiz lobisinin ardında kim var kim yok biraz bakalım dedik. Lobinin yurtdışında sözcülüğünü yapan iki İngiliz yayın organının perde arkasını araştırınca enteresan aktörlere ulaştık. Bilgilerin çıkmasında benim dışımda Dilek Güngör, Barış Ergin, Pınar Çelik ve Kerim Ülker'in de katkıları var. Bugünkünü keyifle ve iyi okumanızı tavsiye ederim. Çünkü yarın devamını da yazacağım, büyük keyifle...
Son dönemde İngiliz The Economist dergisi ve Financial Times (FT) gazetesi Türkiye eleştirileriyle gündeme geliyor. Daha dün FT, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın süreklendiği büyük tehlike başlığı altında 'Otoriter bir yönetime sürekleniyor' ithamında bulundu. Gazete ve derginin seçim öncesindeki yayınları da hâlâ hafızalarda tazeliğini koruyor. 12 Haziran'daki genel seçimlere bir hafta kala açıkça "AK Parti güçlü gelmesin, CHP'ye oy verin" çağrısı yapan dergi birkaç gün sonra daha da ileriye giderek Başbakan Erdoğan'a "Sonun Menderes gibi olur" imasında bulundu. Dergi ve gazete siyasetin dışında Türkiye ekonomisiyle de yakından ilgili. Her fırsatta Merkez Bankası'na faiz artırması gerektiği y ö n ü n d e k i eleştirel yayınlarıyla dikkat çekiyor. Biraz daha gerilere gidildiğinde, Türkiye'ye ilişkin söz konusu yayınların Başbakan Erdoğan'ın Davos'taki "One minute" çıkışından sonra belirgin şekilde değiştiği de görülüyor. Dergi ve gazetenin bu eleştirel politikasının mimarlarına bakıldığında ise bu yayınların tesadüfi olmadığı ortaya çıkıyor. Türkiye'de belki de birçok kişinin tanımadığı ancak dünyanın neredeyse hakimi konumunda olan Alman kökenli yahudi aile Rothschild'ler iki yayının da etkin ortağı. Rothschild ailesi Economist dergisi de dahil 12 şirketi çatısı altında bulunduran The Economist Group'un büyük oranda hissesini elinde tutuyor.
Yüzde 39'u Ailenin
Derginin yüzde 39.1'i aileye ait. Hatta Rothschild ailesinin iki üyesi Lynn Forester Rotshild ve Sir Evelyn de Rotshild The Economist Group'un yönetiminde. Group'un yüzde 50'si ise Financial Times'ın sahibi Pearson'ın portföyünde bulunuyor. Pearson Grubu'nun borsadaki hisselerinde ise Rothschild'ların ne kadar payı olduğu bilinmiyor. İki İngiliz kökenli basın

organının da yayın politikalarının benzer olmasının altında bu ortaklık yatıyor. İki yayın organı da Rothschildler ve paydaşlarının ekonomik çıkarlarını duyuruyorlar.

Neden Türkiye İle Kavgalılar?

Derinlemesine bakıldığında Türkiye ve Recep Tayyip Erdoğan hükümetinin uyguladığı politikalar, Rothschild'ların dünya politikalarına üç açıdan ters geliyor.

1- Türkiye'nin uyguladığı para politikaları Aile'nin ülkeleri sömüren finans imparatorluğu için büyük tehlike. Çünkü Türkiye'nin faiz düşürme adımları diğer gelişen ülkelere örnek oluyor ve uluslararası bankerlik sisteminin gelirlerini azaltıyor.

2- Rusya ve Latin Amerika'daki petrol şirketlerinin devletleştirilmesi nedeniyle Rothschild'ların petrol kaynakları üzerindeki etkisi azaldı. Buldukları yeni büyük yatakların taşınıp satılabilmesi için de Türkiye üzerindeki kontrol hayati bir önem taşıyor.

3- Siyonizmin kurucusu ve en büyük sponsoru olan Aile, Türkiye'nin başta İsrail olmak üzere Ortadoğu ve yeni dış politikasını onaylamıyor. Ortadoğu'da yeni yaratılan gerilimde de muhtemelen Aile ve bağlılarının rolü çok büyük.

Dünya Bankacılığını Kuran Aile

Ailenin kökenleri 18. yüzyıla kadar uzanıyor. Ailenin tanınması 1744'te döviz değişimiyle uğraşan Amschel Moses Rothschild'in oğlu olan Mayer Amschel Rothschild'in Almanya'da doğumuyla başladı. Frankfurt'un Yahudi mahallesinde doğan Mayer, bir finans kurumu kurdu ve 5 oğlunu Avusturya, Fransa, İngiltere ve Napoli'ye yolladı. Asıl servet Baron Rothschild tarafından Londra'da yapıldı.

Finanstan Petrole

Modern bankacılık sistemini kuran aile şimdi servetinin büyük bir bölümünü de petrolden sağlıyor. 1.500'e yakın ferdi bulunan ailenin toplam varlıklarının büyüklüğü tam olarak bilinmese de trilyonlarca dolar olduğu tahmin ediliyor. Aile üyeleri dünyanın en zenginler listesinde yok. Ancak sahibi oldukları şirketler düşünüldüğünde, Carlos Slim ve Bill Gates gibi isimler devede kulak kalıyor.

Siyonizmi Kurdu, Osmanlı'yı Yıktı

Küresel çapta üne kavuşan ilk zengin Yahudi Ailesi olan Rothschild'lar, bugün dünyada Yahudi Lobisi ve İsrail'le birlikte somut yapılanmaya dönüşen siyonist görüşün de en büyük hamisi. Adı Tel Aviv'in en büyük caddelerinden birine verilecek kadar bu ülkede saygı gören Aile, İsrail devletinin kurulmasında büyük rol oynadı. Aile, Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünde de bir anlamda pay sahibi. Aile komşu ülkeleri sürekli finanse edip savaşa zorladı, içeride de ayaklanma çıkardı. II. Abdulhamid döneminde Aile üyeleri Siyonist Teşkilatı'nın kurucusu Theodor Herzl'i İstanbul'a göndererek, Osmanlı'nın dış borçlarını kapatmaya karşılık, Kudüs'ü istedi. O dönemde Osmanlı'nın en büyük borcu İngiltere'yeydi. Ülkenin Merkez Bankası'nın patronu da bu aileydi. II. Abdülhamid isteklerini kabul etmedi. Kısa bir süre sonra padişah Selanik'ten gelen, İttihat ve Terakkiciler'in kontrolündeki ordu tarafından bir darbeyle tahttan indirildi. Ardından İttihat Terakki yönetimindeki Osmanlı, Birinci Dünya Savaşı'na girerek Kudüs'ün de aralarında bulunduğu topraklarının çoğunu kaybetti.

Savaşla Servet Yaptılar

Ailenin bir başka özelliği de tarih kitaplarında sıkça yer buluyor. Rothschild'lar tarihteki neredeyse bütün savaşların yaratıcısı ve finansörü olarak ün salmış bir aile olarak karşımıza çıkıyor. Zaten Aile hemen her savaştan sonra servetini daha da artırıyor. Ülkeleri borçlandırıp yüksek faizle para satıyorlar. Bilinen ilk büyük örneklerinden biri Avrupa'daki Napolyon Savaşları sırasında Aile'nin tutumu. Londra'daki Nathan Mayer Rothschild, İngiltere'nin savaş masraflarını neredeyse tek başına üstlendi.

Hitler'e Gaz Verdi

Yahudi olmasına rağmen Rothschild Ailesi Hitler'in geçmişinde de önemli bir rol sahibi. Finanse ettikleri Alman I.G Farben şirketi, Yahudi toplama kamplarında kullanılan ölümcül gazları Naziler için üretti. Öte yandan İngiliz Kraliyet Ailesi'ni Çin'le savaşa ikna etmeyi

başaran Lord Rothschild, bu sayede çıkarılan "Afyon Savaşı"nın ardından HSBC'yi Hong Kong'da kurdu. ABD'nin Irak'ı işgaline yol açan Irak Savaşı'nın dışında bu ülkenin 20'nci ve 21'inci yüzyılda çıkardığı bütün büyük savaşlarda (I ve II'nci Dünya Savaşı dahil) bu Aile ve kontrol ettiği paranın adı anılıyor...

AMERİKA'NIN GDO LOBİSİ TÜRKİYE'DE BÖYLE ÇALIŞTI

13.11.2011-milliyet

ABD'nin Türkiye ve diğer ülkelerde yürüttüğü "GDO sağlığa zararlı değil" propagandası, Amerikalı diplomatların yazışmalarıyla ortaya çıktı. GDO'lu ürünler siyasetinin değiştirilmesi için hükümete baskıdan bile söz ediliyor.

ABD'nin Türkiye'nin de içlerinde bulunduğu bir çok ülke üzerinde GDO (genetiği değiştirilmiş organizma) ihracatının zarar görmemesi için, genetiği ile oynanmış gıdaların zararlı olmadığı yönünde lobi faaliyetleri yürüttüğü ortaya çıktı.Haber sitesi Bianet, Amerikalı diplomatların yazışmalarını yayımlayan Wikileaks belgelerini inceleyerek, ABD'nin Türkiye ve diğer ülkelerde yürüttüğü "GDO sağlığa zararlı değildir" politikasını gözler önüne serdi.

'Türkiye kaybedilmemeli'

Tüm yazışmalarında Türkiye'de yetkililerden kamuoyuna kadar herkesin "GDO konusunda yanlış bilgi sahibi" olduğunu vurgulayan Amerikalı yetkililerin aynı zamanda her yıl Türkiye'ye yapılan GDO'lu ürün ihracatının tutarlarını da belirterek, Türkiye pazarının kaybedilmemesi gerektiğini vurguladıkları görülüyor.

Türkiye'de GDO'lu gıdalar konusundaki "yanlış bilgilenmenin" önünü kesmek içinse gazetecilerden bilim insanlarına, hükümet yetkililerinden çiftçilere kadar her kesime gerek Türkiye içerisinde gerek yurtdışında genetiği ile oynanmış ürünlerin sağlığa zararlı olmadığını söyleyen Amerikalı uzmanlar tarafından "bilinçlendirme çalışmaları" düzenlenmiş.

'Bilimsellikten uzaklar'

2005 yılı Şubat ayında ABD Büyükelçisi Edelman'ın Ankara'dan kaleme aldığı belgede, "Türklerin bilimsellikten uzak olduğu", aynı yıl eylül ayında yazılan bir belgede Türklerin genetiği ile oynanmış gıdalar konusunda "şehir efsanelerine" inandıkları vurgulanıyor. 15 Şubat 2005 tarihli belgede ABD'nin Tarımsal Bioteknoloji Danışmanı Madelyn Spirnak'ın Türkiye hükümeti yetkilileriyle yaptığı "bilinçlendirme" görüşmeleri anlatılıyor.

Belgenin sonuç kısmında Spirnak'ın basına, iş dünyasına, milletvekillerine ulaştığı ve bu kişileri tarımda bioteknolojinin kullanılmasının faydalarına olacağını, tam tersi şekilde kısıtlayıcı bir düzenlemenin ise onlara dezavantaj sağlayacağını anlattığı belirtiliyor. Ayrıca, TÜBİTAK'ın "Bilim ve Teknik" dergisine de ulaşıldığı ve tarımsal bioteknolojinin faydaları konusunda bir makale yayınlama olasılıkları hakkında konuşulduğunun altı çiziliyor.

Belgelerde Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği umudu nedeniyle, Avrupa'nın izinden gittiği ve GDO'lu ürünlere kısıtlama getirmek istediği sık sık vurgulanmış.

Yine Eylül 2005 tarihli belgede, "tüm bilimsel verilere rağmen GDO'ların güvenli olmadığına

inanan kamuoyunun" bu fikrini değiştirmesi için İllinois Üniversitesi'nden Mikrobiyolog Dr. Bruce Chassy' nin Türkiye'de çeşitli üniversitelerde konferanslar vermesine kararlaştırılıyor.

4 şehirdeki buluşmalar

Türkiye'ye 2004 yılında 600 milyon dolar değerinde mısır, soya fasulyesi, soya küspesi, bitkisel yağ ve pamuk sattıklarını belirten Amerikalı yetkililer, bu ürünlerin büyük bir kısmının da ya genetiği ile oynanmış ya da genetiği ile oynanmışlardan üretilmişler ürünler olduklarının altını çiziyor ve Türkiye'deki "yanlış bilginin" değiştirilmesi, doğru bir bilgilendirme sağlanması gerektiğine dikkat çekiliyor.

Dr. Chassy de bu kapsamda 4 şehirde akademisyenler, hükümet yetkilileri, öğrenciler ve şirket temsilcileri ile buluşturulmuş. Doktor Chassy'nin aynı zamanda 2005'te Bilim ve Teknik dergisine de röportaj verdiği belirtiliyor.

'Hükümete alenen baskı'

3 Haziran 2008 yılında yazılan bir belgede de yine Türkiye'nin GDO konusunda AB'yi izlediği, bunun da ABD'nin bu ülkeye olan ihracatını olumsuz etkilediği vurgulanıyor. Bu durumda, hükümete alenen baskı yaparak GDO'lu ürünler konusundaki siyasetinin değiştirilebileceğine inanılıyor. Ayrıca aynı belgede Türkiye'ye yıllık 1 milyar doların üzerinde GDO'lu ürünlerin satıldığı hatırlatılıyor.

Dr. Bruce Chassy kimdir?

Dr. Bruce Chassy, ABD' nin İllinois Üniversitesi'nde gıda mikrobiyolojisi ve beslenme bilimleri profesörü. 1962'de San Diego Deblet Üniversitesi'nde kimya alanında eğitimini tamamlayan Chassy, 1966'da da Cornell Üniversitesi'nde Biyokimya üzerine doktorasını tamamladı. Ulusal Dental Araştırmalar Enstitüsü ve Ulsal Sağlık Enstitüsü'nde 21 yıl çalışan Chassy, Illinois Üniversitesi'nin Gıda Bilimi ve İnsan Beslenmesi Bölümü'nün başkanı olarak atandı. ABD'de GDO'lu gıdaların savunucusu olarak tanınan Chassy, genetiği değiştirilmiş mısır tohumlarının dünya çapındaki en büyük üreticisi olan ABD merkezli çok uluslu Monsanto şirketi için seminerler düzenlemişti. Chassy' nin bazı araştırmaları gıda şirketleri NestlÈ ve Dean Foods tarafından finanse edilmişti.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI GDO LOBİSİNE TESLİM OLDU

Turhan Çakar-Tüketici Hakları Derneği-Genel Başkanı-29.01.2010-
www.tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın belirli koşullarla ithalatına ve tüketimine izin verdiği GDO'larlailgili 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik, 20 Kasım 2009 tarihinde yayınlanan ikinci bir Yönetmelik ile değiştirilerek 01.03.2010 tarihine kadar GDO'ların ve GDO''lu ürünlerin hiçbir denetime ve risk değerlendirmesine tabi tutulmadan serbestçe Türkiye'ye ithalatına izin verilmişti.

Bu kez, ilgili Bakanlık, aynı Yönetmeliği (26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik) 20 Ocak 2010 tarihinde tekrar değiştirerek, 1 Mart 2010 tarihine kadar, GDO'lu ürünlerin bebek mamaları ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılmasına, insan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı direnç genleri içeren GDO ve ürünlerinin ithalatına ve piyasaya sürülmesine izin verilmiştir.

20 Kasım 2009 tarihli Yönetmelik nedeniyle Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker'e, Tüketici Hakları Derneği tarafından suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu son değişiklik ile GDO lobisine teslim olan Bakan gaflet ve delalet içersindedir.

Konuyla ilgili olarak, GDO'ya Hayır Platformunu'nun 21 Ocak 2010 tarihinde yapmış olduğu Basın Açıklamasının özeti aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.

GDO' İthalatçıları Kimlerdir, Açıklansın

Dikkat çekici olan, üç ay içinde yapılan üç düzenleme ve değişikliğin kendi içinde çelişkilerle dolu olması ve değişikliklerin üretici ve tüketici niteliğindeki milyonlarca yurttaşımızın aleyhine, ticaretin ve rantın lehine bir yönelim izlemesidir...

21 Kasım 2009 tarihinde yaptığımız Basın Toplantısı'nda sormuştuk: 26 Ekim 2009 tarihinden önce kontrol belgesi almış ürün miktarı kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır ve ithalatçıları kimlerdir? Kamuoyunun merak ettiği bu sorular, bugüne dek yanıtlanmış değildir. Üstelik, Türkiye'ye bir gram GDO'lu ürün girerse istifa ederim diyenler koltuklarında oturmaya devam etmektedirler...

Ancak anlaşılan GDO ticareti yapanların talepleri karşılanmış değildir ki; Bakanlık çok daha geniş ve esnek bir düzenlemeyi, Biyogüvenlik Yasa Tasarısı TBMM'de görüşülmekte iken yapmaktan çekinmemiştir.

Sözü edilen düzenleme ile getirilen geçici madde hükmü ile bu kez 20 Ocak 2010 tarihinden önce kontrol belgesi almış ürünlerin, asıl Yönetmeliğin genel hükümler - izin - başvuru ve ithalat başlıklı düzenlemelerinden, 1 Mart 2010 tarihine kadar muaf olmaları sağlanmıştır.

Böylece, bir taraftan 26 Ekim - 20 Ocak 2010 tarihleri arasında kontrol belgesi almış ithalatçılar kollanmakta; diğer taraftan daha evvel yasaklanmış olan antibiyotiğe dirençli GDO'ların ülkeye girişi, GDO'lu ürünlerin bebek mamalarında kullanımı serbest bırakıldığı gibi, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, bu Yönetmelikte yer almayan hususlarda her türlü düzenleme yapma ve tedbir alma yetkisini de ortadan kaldırmakta sakınca görmemektedir. Bundan da öte, asıl Yönetmeliğin 20 Kasım 2009 tarihli Yönetmelikle değiştirilen 5, 11 ve 15 inci madde hükümleri de böylelikle 1 Mart 2010 tarihine kadar by pass edilmiş olmaktadır.

Şimdi bir kez daha soruyoruz: 26 Ekim 2009 tarihinden günümüze kadar kontrol belgesi alınan ürün kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır, ithalatçıları kimlerdir? Bakanlık, 26 Ekim'de yurtiçine girmesine izin vermediği ve 20 Kasım 2009 tarihinde tedbirlerini geliştirme ihtiyacı duyduğu riski büyük GDO'ların ithalatına, ne olmuştur da izin verme durumunda kalmıştır?

GDO'lara İzin Veren Biyogüvenlik Yasası Kabul Edilemez

Biyogüvenlik Yasa'sı çıkmadan alanın Yönetmelikle düzenlenmesi, ardından hızlı ve esnek değişikliklerin gündeme gelmesi, Danıştay dairelerinin bu konuyu yasama yetkisinin devri niteliğinde görerek 20 Kasım 2009 tarihinde yürütmesinin durdurulmasına karar vermesi, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun Yönetmeliğin maddeleri itibariyle inceleme yapılmadığı gerekçesiyle yürütmenin durdurulması kararını kaldırması, sözü edilen ara kararların tebliğ süreleri, GDO'lar ile ilgili düzenlemeleri içinden çıkılmaz bir duruma sürüklemiştir.

Doğru içerikli bir Biyogüvenlik Yasası'nın çıkması, bu konudaki duraksamaları giderir nitelikte olacaktır. Ancak sözü edilen Yasa Tasarısı'nın gerek içeriği, gerekse TBMM'deki ele alınış biçimi, bu alandaki kaygılarımızı artırmaktadır.

Biyogüvenlik Yasa Tasarısı 12 Ocak 2010 tarihinde TBMM'ne ulaşmış, Çevre - Avrupa Birliği - Sağlık ve Adalet olmak üzere dört adet tali Komisyon'da büyük bir hızla görüşmeleri tamamlanarak, 19 Ocak 2010 tarihinde esas Komisyon olan Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda görüşmeye açılmıştır.

Tasarı'nın alerjik reaksiyon, antibiyotiğe dayanıklılık, kan biyokimyasında bozulma, organ hasarı, doğum anomalileri ve kısırlık yaratma riski bulunan GDO'lu ürünlerin ithalatını serbest bırakması, insan sağlığı açısından kabul edilemez. Bunun yanında GDO'lu ithalatın sürmesi, üreticimizin üretim kapasitesini kırmaya devam edecektir.

Tasarı'da, ülkenin biyogüvenliğini sağlamaktan sorumlu olacak Biyogüvenlik Kurulu'nun Tarım ve Köyişleri Bakanı'nca 4, Çevre ve Orman Bakanı'nca 2, Sağlık Bakanı'nca 1, Sanayi ve Ticaret Bakanı'nca 1 ve Dış Ticaret Müsteşarlığı'nca 1 olmak üzere toplam 9 atanmış üyeden oluşması, tüm sistemin en kırılgan noktasını oluşturmaktadır. Bakanlığın kendi çıkarttığı Yönetmeliği delme konusundaki yoğun çaba ve çalışmaları, söylemimizin kanıtı niteliğindedir. Hangi Bakanlık tarafından nasıl seçileceği belli olmayan biçimde, üyelerden en az ikisinin üniversite veya meslek örgütleri temsilcileri arasından seçileceği hükmü, yalnızca kamuoyu tepkisini yatıştırmaya yönelik yararsız bir ifadeden ibarettir. Bu bağlamda, Biyogüvenlik Kurulu'nun, konu ile çıkar çatışması içinde olmayan bilim insanları ve halkın temsilcileri olan meslek, üretici ve tüketici örgütleri tarafından seçilmesi, kamu yararı odaklı bir çalışma düzeni için zorunlu olarak değerlendirilmektedir.

GDO'ların insan ve hayvan sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğimize zarar vermemesi, üretici - tüketici - halk yararına bir Biyogüvenlik Yasası çıkması için, tüm halkımızı, gizli ve açık lobi faaliyetleri konusunda daha fazla duyarlı olmaya, Bakanlık ve TBMM çalışmalarını dikkatle izlemeye davet ediyoruz.

BİYOGÜVENLİK DEĞİL GDO YASA TASARISI

Turhan Çakar-Tüketici Hakları Derneği-Genel Başkanı-
www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2010.02.23.html

Bu yazımızın başlığını niçin "Biyogüvenlik Değil GDO Yasa Tasarısı!.." diye koyduk.
Önceki haftalarda basındaki haberlerde de belirtildiği gibi Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Tarım, Orman ve Köyiişleri Komisyonunda "Biyogüvenlik Yasa Tasarısı" görüşüldü.
Tasarı, önce Alt Komisyonda görüşülüp kabul edildikten sonra ana komisyona geldi. Ana Komisyonda da kabul edilerek TBMM Genel Kurul gündemine alındı. Tasarı'nın Mart 2010 tarihine kadar genel kurulda görüşülerek yasalaşacağı beklenmektedir.
Tasarı'nın Alt Komisyon ile Ana Komisyondaki görüşmelerine yapılan davet üzerine Tüketici Hakları Derneği adına katılarak görüşlerimizi belirttik. Ancak, gerek Tasarı'yı destekleyen komisyon üyeleri olan milletvekilleri ile GDO lobisini oluşturan firma ve kuruluş temsilcileri çoğunluktaydı.

Tasarı Çelişkilerle Dolu

Tasarı'nın adına bakıldığında biyogüvenlik ile ilgiliymiş gibi algılanmaktadır. Ancak, Tasarı incelendiğinde böyle olmadığı görülmektedir. Tasarı'nın "Amaç ve Kapsam" başlıklı birinci maddesinde şöyle denilmektedir.
(1) Bu Kanun'un amacı; bilimsel ve teknolojik gelişmeler çerçevesinde, modern biyoteknoloji kullanılarak elde edilen genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünlerinden kaynaklanabilecek riskleri engellemek, insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojikçeşitliliğin korunması, sürdürülebilirliğin sağlanması amacıyla biyogüvenlik sisteminin kurulması ve uygulanması, bu faaliyetlerin denetlenmesi, düzenlenmesi ve izlenmesi ile ilgili usul ve esasları belirlemektir.
(2) Bu Kanun; genetik yapısı değiştirilmiş organizmalar ve ürünleri ile ilgili olarak araştırma, geliştirme, işleme, piyasaya sürme, izleme, kullanma, ithalat, ihracat, nakil, taşıma, saklama, paketleme, etiketleme, depolama ve benzeri faaliyetlere dair hükümleri kapsar.

Tasarı'nın birinci maddesindeki birinci ve ikinci fıkralarında belirtilen hükümler birbirleriyle çelişki oluşturmaktadır. Birinci fıkrada GDO'ların riskli olduğu varsayımından hareketle insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyoçeşitliliğin korunmasından ve biyogüvenlik sisteminin kurulmasından bahsedilmekte ; ikinci fıkrasında ise GDO'lar ve ürünlerinin geliştirilmesine, işlenmesine, piyasaya sürülmesine, kullanımına, ithalatına, ihracaatına, nakline, taşınmasına, saklanmasına izin verilmektedir.

Tasarı'nın "Başvuru, Değerlendirme ve Karar Verme" başlıklı üçüncü maddesinin birinci fıkrasında, "insan, hayvan ve bitki sağlığı ile çevrenin ve biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilir kullanımı gözönünde bulundurularak GDO veya ürünlerinin ithalatı, ihracaatı, deneysel amaçlı serbest bırakılması, piyasaya sürülmesi ile genetiği değiştirilmiş mikroorganizmaların kapalı alanda kullanımına, bilimsel esaslara göre yapılacak risk değerlendirmesine göre karar verilir." denilmektedir.

Hem bilimsel esaslara vurgu yapılmakta hem de risk oluşturmayacağı belirlenen başvurulara değinilmektedir.

15-20 yıllık geçmişi olan ve tüm dünya bilim çevrelerince riskli olduğu, gelecekte hangi risklerin oluşabileceğinin bilinemediği bir belirsizliğin kabul gördüğü GDO'ların "risk oluşturmayacağı belirlenen başvuruların" varlığını ileri sürmek ne kadar bilimseldir? Bu bilimsel olduğu söylenen değerlendirmeler ne kadar güvenilirdir?

Sanki, riskli olmayan GDO'lar ve GDO'lu ürünler varmış gibi bilimsel ciddiyetle bağdaşmayan peşin hükümlerle, yaklaşımlarla hareket edilmektedir. Benzer çelişkiler Yasa Tasarı'sının tümünde görülmektedir.

Riskli ve Belirsiz Olduğu Kabul Edilen GDO'lara Neden İzin Veriliyor?

Tarım Komisyonundaki 12.02.2010 tarihinde yapılan görüşmelerde Tarım Bakanı Mehdi Eker de çelişkili tavrını ortaya koydu. Tarım Bakanı, Tasarı'nın GDO'ların ve GDO'lu ürünlerin ticaretini düzenleyen bir düzenleme olduğunu belirttikten sonra, GDO'ların riskli olduğunu ve risklerinin bertaraf edilmesi gerektiğini söyledi. Tarım Bakanı Mehdi Eker konuşmaları arasında, "GDO'ların ne tam olarak lehinde ne de aleyhinde bir bilimsel yaklaşım yoktur" dedi. Tarım Bakanı'nın tırnak içindeki bu açıklamasından bir belirsizliğin olduğunu kendisinin de kabul ettiği anlaşılmaktadır.

Şimdi sormak gerekir: Riskli olduğu ve ileride hangi risklerin oluşabileceğinin de belirsiz olduğu Tarım Bakanı tarafından da kabul edilen GDO'ların ve GDO'lu ürünlerin ithalatına, işlenmesine ve tüketimine neden izin veriliyor? 1996 yılından beri ülkemize 10 milyar doların üzerinde para verilerek ithal edilen GDO'lu mısır-mısır yağı, soya fasülyesi-soya yağı, soya küspesi, pamuk, kanola, pirinç başta olmak üzere 28 GDO'lu ürün ithalatı nedeniyle hem ülkemiz tarımı zarara uğratılmış hem de tüketicilerin sağlığı riske atılmışken neden bu yanlışta ısrar ediliyor? Ülkemizin topraklarında ülkemizin gereksinmesi olan yeterli miktarda GDO'suz ve organik mısır, soya, pamuk, kanola üretim politikalarına neden ağırlık verilmiyor? Tabiki Monsanto ve Cargil başta olmak üzere GDO'lar ve GDO'lu ürünlerin ticaretine egemen olan 3-4 emperyalist tarım ve gıda tekelinin çıkarı ülkemizin ve halkımızın yararından üstün görüldüğü ve onların baskılarına karşı gelinemediği için.

Tasarı'da Ülkemiz Deneme Tahtası Tüketiciler Kobay!..

Tasarı'da, "Karar Sonrası Yapılacak İşlemler" başlıklı 7.maddenin 1.fıkrasında, "GDO ve ürünlerinin piyasaya sürülmesinden sonra, kararda verilen koşullara uyulup uyulmadığı, insan, hayvan, bitki sağlığı ile çevre ve biyolojik çeşitlilik üzerinde herhangi bir beklenmeyen etkisinin olup olmadığı Bakanlık tarafından kabul edilir ve denetlenir". denilerek çok önemli

bir yanlış uygulama açıkça ortaya konulmaktadır. Bu anlayış ve uygulama ile açıkça ülkemiz bir deneme tahtası, tüketiciler ise kobay durumuna düşürülmeyecek mi?
7.maddenin 2.fıkrasında ise, "kararda belirtilen koşulların ihlali veya GDO ve ürünleriyle ilgili olarak herhangi bir riskin ortaya çıkabileceği yönünde yeni bilimsel bilgilerin ortaya çıkması durumunda, karar kurul tarafından iptal edilebilir. Kararı iptal edilen GDO ve ürünleri toplatılır. İnsan, hayvan, bitki sağlığı ile çevre ve biyolojik çeşitliliğe olumsuz etkisi olduğu tespit edilenler derhal imha edilir." denilmektedir. Bu hüküm ile ülkemizin deneme tahtası, tüketicilerin ise kobay durumuna düşürüleceği resmen doğrulanmaktadır. Tasarıdaki bu hüküm karşısında soruyoruz: GDO'lar ve GDO'lu ürünlerin insan, hayvan, bitki sağlığı ile çevre ve biyoçeşitlilik üzerinde telafisi imkansız bir zarar doğduğunda bunun hesabını bu sonuca neden olan milletvekilleri, bakanlar, Başbakan, bilim adamı kisvesi taşıyanlar, ilgili firmalar ve onların örgütleri verebilecek mi? Bu soruyu Tüketici Hakları Derneği adına Komisyonda sorduğumuzda kimse yanıt vermedi ya da vermek istemedi.

Unutmadan yazımıza küçük bir ekleme daha yapmakta yarar var. Tasarı'da oluşturulan Biyogüvenlik Kurulu'nda ne tüketici örgütleri ne de ülkenin ve halkın yanında olan meslek örgütleri temsil edilmektedir. Kurul, tamamen ilgili bakanlar tarafından oluşturulacak emir kulu 9 üyeden oluşmaktadır.

Tasarı'nın bir biyogüvenlik tasarısı değil, baştan sona kadar GDO ve GDO'lu ürün ticaretine egemen olan emperyalist tarım ve gıda tekelleri ve onların Türkiye'deki işbirlikçileri tarafından düzenlenen bir GDO'lu ürünler tasarısı olduğu açıkca ortadadır. Bu Tasarı'nın da yasalaşması durumunda bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sonuna kadar mücadele vereceğimiz konusunda halkımıza söz veriyoruz. Ancak, halkımızın da bu mücadelemize tarımımız, gıda egemenliğimiz, sağlığımız, biyoçeşitliliğimiz açısından destek vermesini bekliyoruz.

GDO'LU OLMA OLASILIĞI BULUNAN GIDALARI BOYKOT VE İMHA EYLEMİ
Turhan Çakar-Tüketici Hakları Derneği-Genel Başkanı-13.11.2009

GDO'lu ürünlerin ithalatı ve tüketimini serbest bırakan Yönetmelik yayımlandıktan sonra, konu haklı olarak ülkemizin önemli gündem maddeleri arasında yerini almıştır. Konu ile ilgili olarak çeşitli televizyon programlarında tartışmalar yapılmakta, köşe yazarları tarafından gazetelerde yazılar yazılmaktadır.

Bu tartışmalarda ve sorunun basın kuruluşlarında gündeme getiriliş şekline göre tüketicilerin kafasının biraz daha karışmış olduğunu düşünerek, konunun daha iyi anlaşılmasını ve tüketicilerin net bir tavır takınmasını sağlamak üzere Tüketici Haklarını Derneği tarafından 08 Kasım 2009 pazar günü GDO'lu ürünleri boykot ve imha eylemi yapılmıştır.

Tüketici Hakları Derneği tarafından piyasadan toplanılan GDO'lu olma olasılığı bulunan 30 çeşit gıda maddesinin markaları kapatılarak 8 Kasım 2009 Pazar Günü Kızılayda Milli Müdafaa Caddesinde bir masada sergilendi.
Önce bir basın açıklaması yapıldı, ardından da sergilenen ürünler basına tek tek tanıtılıp çöpe atılarak imha edildi ve tüketicilerin bu ürünleri boykot etmesi çağrısı yapıldı.
Kitlesel olarak yapılan eylemde konu ile ilgili olarak tepkileri ve uyarıları içeren çeşitli pankartlar açıldı, sloganlar atıldı, tüketicilere broşürler dağıtıldı.
Tüketici Hakları Derneği'nin Yaptığı Kısa Basın Açıklaması
Değerli tüketiciler,

Bilindiği gibi yeni çıkarılan bir yönetmelikle, bugüne kadar yasal boşluktan yararlanılarak ülkemize giren genetiği değiştirilmiş ürünlerin(GDO) ithalatı ve tüketimi bundan sonra yasal olarak da serbest bırakılmıştır.

Yönetmelik, insan ve hayvanların bir kobay gibi kullanılabileceği anlamına gelen ifadeler içermektedir.

Yönetmelik, gıda ya da hayvan yemleri içerisinde var olan GDO'ların oranı binde 9'dan daha az ise bu ürünleri GDO'suz olarak kabul etmektedir.

Yönetmelik, zararlı olduğu kabul edilerek doğrudan yasaklanan GDO'ların gıda ve yemlerdeki oranı binde 5'ten az ise bunlara izin vermektedir.

Bebek mamalarında GDO'lu ürünleri yasaklayan bu yönetmelik, karnında bebek taşıyan hamilelerin GDO'lu ürünleri yemesine nasıl izin vermektedir? Birçok riski ve tehlikesi kanıtlanan ya da en azından şüpheli olan GDO'lu gıdalara nasıl izin verilebiliyor?

Yönetmelik, GDO'suz ürünlerin etiketinde "GDO'suzdur" yazılmasını yasaklıyor. Tüketicilerin GDO'lu-GDO'suz ürün ayrımı yapması engellenmek mi isteniyor?

Yönetmelik, tüketicilere, çiftçilere ve ülkemize yıkım getirirken birkaç tarım ve gıda tekeline kar sağlayacaktır.

Bütün bu nedenlerle, GDO'lu ürünleri yasaklayan bir yasal düzenleme yapılıncaya kadar tüketiciler olarak GDO riski taşıyan bütün gıda ürünlerini boykot ediyoruz.

Boykot Ve İmha Edilen GDO'lu Olma Olasılığı Bulunan Ürünler

Özellikle, yasal boşluktan yararlanılarak 1996 yılından beri ülkemize ithal edilen ve 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik ile de ithalatı ve tüketimi serbest hale getirilen GDO'lu soya, soya yağı, mısır, mısır yağı ve kanola gibi ürünler 800'den fazla gıda maddesinde kullanılmaktadır.

Tüketici Hakları Derneği tarafından Mart 2004 tarihinde piyasadan noter ile birlikte alınan mısırlı ve soyalı gıda maddeleri ile hayvan yemleri numunelerinin analizi hem Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Ankara İl Kontrol Laboratuvarında hem de İsviçre'deki bir laboratuvarda yaptırılmıştı. Her iki laboratuvarda da mısırlı ve soyalı gıda maddeleri ile yemlerin GDO'lu olduğunu belirten analiz raporları Dernekte mevcuttur. Bu Analiz Raporları Derneğin yaptığı GDO'lu ürünleri boykot ve imha eyleminde de basına gösterildi.

Tüketicilerin en çok tükettiği, GDO'lu olma olasılığı yüksek olan ve Tüketici Hakları Derneği tarafından boykot çağrısı yapılan ve imha edilen bu ürünlerin bazıları aşağıda gösterilmiştir.

GDO'lu Mısırın tamamen kendisinden üretilen ürünler: Mısır yağı, mısır gevreği, mısır unu, mısır cipsi, mısır nişastası, mısır konservesi
GDO'lu mısırdan elde edilen nişasta bazlı tatlandırıcıların (glikoz şurubu, fruktoz şurubu) kullanıldığı ürünler : Kolalar, gazozlar, meyve suları, kekler, bisküviler, bebek bisküvileri, çubuk krakerler, mısırlı bebe kahvaltısı.
GDO'lu mısır nişastasının kullanıldığı ürünler: Gofretler, bebek bisküvileri, normal bisküviler, hazı çorbalar, et suyu tabletleri, mayonez, çikolatalı pudingler, makarna sosu, ketçap

GDO'lu Soyanın tamamen kendisinden üretilen ürünler: Soya yağı, soya etli kıyma, soya cipsi, soya unu, hazır soya köftesi

GDO'lu soya ununun kullanıldığı ürünler: Gofretler, bisküviler
GDO'lu soyadan elde edilen soya lesitininin kullanıldığı ürünler: Kekler, bisküviler, gofretler, bebek bisküvileri, çubuk krakerler, pudingler, çikolatalı krem, sütlü peynirli pekmezli bebe kahvaltısı, devam sütü, çikolata, margarin
GDO'lu soya proteininin kullanıldığı ürünler: Hazır hamburger köftesi, salam, sucuk, sosis, çikolata,
GDO'lu kanolanın kullanıldığı ürünler: Kanola yağı, margarin
GDO'lu pamuğun kullanıldığı ürünler: Margarin
GDO'lu pamuk'dan elde edilen pamuk yağı, çeşitli sıvı yağlarda ve yukarıda margarinde de görüldüğü gibi bazı gıda maddelerinde kullanılmaktadır. Ancak, GDO'lu pamuğun asıl kullanım alanı tekstil sanayisidir.

Tüketici Hakları Derneğinden Tüketicilere Çağrı Ve Öneri

Tüketiciler, ülkemizde üretilen yerli meyve ve sebzeleri rahatlıkla tüketebilirler. Sorun ithal edilen GDO'lu mısır, mısır yağı, soya, soya yağı, kanola ve pamuğun kullanıldığı ambalajlanmış ürünlerdir. Yukarıda gösterildiği gibi GDO'lu mısır ile GDO'lu mısırdan elde edilen mısır nişastası, glikoz ve fruktoz şurubu; GDO'lu soya ile GDO'lu soyadan elde edilen soya lesitini, soya proteini ve soya ununun girdi olarak kullanıldığı gıda maddelerinin tüketiciler tarafından kullanılmaması çağrısında bulunuyoruz.

Tüketici Hakları Derneği'nin Basın Açıklamasında belirtildiği gibi, Hükümet ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, GDO'lu ürünlerin ithalatı ve tüketimini yasaklayan bir yasal düzenleme yapıncaya kadar tüketiciler olarak GDO'lu ürünlerin kullanıldığı gıda maddelerini tüketmeme boykotunu sonuna kadar sürdürme tavrımızı göstermek tüketiciler olarak sağlığımız ile gıdamızın ve ülkemizin geleceği açısından son derece önemlidir.

GDO'LARIN TİCARETİNE İZİN VERİLMESİ TÜKETİCİLER, ÇİFTÇİLER VE ÜLKEMİZ İÇİN YIKIMDIR

06.11.2009- www.tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından düzenlenen "Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik" 26 Ekim 2009 pazartesi günü yürürlüğe girmiştir. Yönetmelik kendi içinde baştan sona kadar çelişkilerle doludur ve her maddesi cevaplanamayacak sorulara açıktır. Yönetmeliğin tüm maddelerinde GDO'ların risk taşıdığı konusunda bir tedirginlik ve korku ifadesi yer almaktadır. GDO'ların zararını kabul etmekte olan bu yönetmelik bir baskı sonucunda hazırlandığı izlenimini vermektedir. Örneğin Madde 4-i 'de yer alan "izleme" ile ilgili tanımda; " Bir GDO ve ürününün, biyolojik çeşitlilik, bitki, hayvan ve insan sağlığı üzerindeki etkilerini belirlemek üzere bir program dahilinde yürütülen gözlem, analiz ve kontrolleri " şeklindeki bir ifadenin yönetmelikte yer alması GDO'lu ürünlerin kullanımında yaratacağı sorunların varlığının kabul edildiğini ortaya koymaktadır. Söz konusu maddede etkileri belirlemek üzere; program dahilinde yürütülecek gözlem, analiz ve kontrollerden söz edilmesi insan ve hayvanların kobay gibi kullanılarak sonuçların elde edilmesi anlamına gelmektedir.

Düzeltilmesi Olanaksız Zararlar Oluşacaktır!..

Yönetmelik'te "telafisi imkansız sonuçlara yol açılabileceği" anlamını taşıyan 4.maddenin "m" bendindeki "Risk Yönetimi" tanımı şöyledir: "Risk değerlendirme sonucunda öngörülen ve/veya tahmin edilen olumsuz etkilerin gerçekleşmesini önlemek veya gerçekleşmesi durumunda zararı en az seviyede ve kontrol altında tutarak ortadan kaldırmak, GDO ve ürününün izin verilen amaç ve kurallar dâhilinde kullanılmasını ve muamelesini sağlamak amacıyla alınan önlemleri,"

Yukarıda, Yönetmeliğin "4 i" ve "4 m" maddelerinde belirtilen zararlı ve olumsuz etkilerin ortaya çıkması durumunda, etki altında kalanların bu olumsuz ve zararlı etkilerden kurtulamayacağı, büyük sorunlar yaşayabileceği ya da bu olumsuzluğun dönüşünün olamayacağı bir gerçektir. Çünkü, "Risk Yönetimi" tanımında belirtilen olumsuz etkilerin ve zararların neler olabileceği ve bu zararlara karşı hangi önlemlerin alınabileceği günümüzde bilinmemektedir. Etkileri ve zararları ile bunlara karşı hangi önleyici ve engelleyici önlemlerin alınacağının bilinmediği bir gıda maddesinin tüketicilere ve topluma dayatılması affedilemeyecek bir insanlık suçudur.

GDO'lu ürünlerin çevreye, insana ve hayvana vereceği zararların önlenmesi ve geri dönüşümü mümkün değildir. Yönetmelikte çeşitli maddelerde yer alan acil önlem planlarının hiçbiri zararları yok edemez, sağlığı geri getiremez, çevrenin bozulan dengesini düzeltemez.

Yönetmeliğin beşinci maddesinde, "GDO'lu ürünlerin bebek mamaları, bebek formulleri, devam mamaları, devam formulleri ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılması yasaktır. İnsan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı direnç genlerini içeren GDO ve ürünlerinin ithalatı ve piyasaya sunulması yasaktır" denilerek, GDO'ların riskini peşinen kabullenen bir düşünce bu ürünleri hamilelerin ve diğer bir çok hassas kişinin yemesine izin vermektedir. Böylesi bir çelişkiyi yansıtan bu yönetmeliği hazırlayan uzmanlar nasıl oluyor da GDO'lu ürünlerin ithaline, işlenmesine ve tüketilmesine izin verebiliyorlar.

Bu yönetmelik ile gıdalarımız ve hayvan yemlerinde kullanılmak üzere, kısaca GDO denilen genetik yapısı değiştirilmiş organizmaların ve ürünlerin ithalatı, işlenmesi ve tüketimi yasal ve serbest hale getirilmiştir.

Emperyalist tarım ve gıda tekelleri tarafından içlerine farklı bitki ve hayvan türleriyle zehirli virus ve bakteri genleri eklenerek genetik yapısı değiştirilmiş mısır, mısır yağı, soya, soya yağı, soya küspesi, pamuk, pirinç, kanola gibi ürünler artık bundan sonra serbestce ülkemize ithal edilecektir.

Üstelik, bu yönetmelik ile gıda veya yem, GDO'lardan biri veya birkaçını toplamda %0.9 oranında daha az içerecek ise GDO'suz olarak kabul edilecektir.

Özellikle de genetik yapısı değiştirilmiş mısır ve soya gibi ürünler, mısırözü yağından soya yağına, pastadan baklavaya, koladan meyvesuyuna, etli yiyeceklerden unlu yiyeceklere kadar olmak üzere 800-1000 çeşit gıda maddesinde kullanılmaktadır.

GDO'lu ürünlerin bağışıklık sistemimizin çökme riskini arttırdığı, kanser başta olmak üzere birçok bilinmeyen hastalıkları tetikleme riski ve tehlikesi olduğu yıllardan beri bilim insanlarınca söylenmektedir.

Genetik yapısı değiştirilmiş organizma ve ürünlerin ithalatının ve tüketiminin serbest olması, tüketiciler ve halk olarak sağlıklı gıda hakkımızı ve gıda egemenliğimizi ortadan kaldıracaktır. Bu izin ve serbesti ülkemiz tarımına ve çiftcisine telafisi imkansız zararlar verecek ve yıkım getirecektir.

Yönetmelik İptal Edilsin Gdo'lar Yasaklansın!..

Tarım ve Köyişleri Bakanına soruyoruz: Sağlıklı ve güvenilir tarımsal ürünlerin ülkemizde üretimine ve tüketimine olanak varken, sağlıksız ve riskli ürünlerin milyarlarca dolar para vererek ülkemize sokulmasına izin verilmesinin tüketicilere, çiftçimize, tarımımıza zarar

vereceğini bilmiyor musunuz? Uluslar arası tarım tekellerinin çıkarlarını tüketicilerin sağlığından, gıda egemenliğimizden; tarımımızın, ülkemizin ve çiftçimizin yararından daha mı üstün görüyorsunuz? Doğacak olan sonuçlardan vicdanınız sızlamıyacak mı?

Tarım ve Köyişleri Bakanına ve Hükümete sesleniyoruz: Ülkemiz, tüketiciler ve çiftçiler için yıkım ve ölüm getirecek olan bu yönetmeliği hemen geri çekiniz. Gıdalarımızla oynanmasına izin vermeyiniz. Gıdalarımızı emperyalist tekellerin insafına terk etmeyiniz. Gıdayla oynamak bir insanlık suçudur. Bu suçun altından kalkamazsınız. Gıdamızın geleceğinin emperyalist tarım tekellerine terk edilmesine izin vermeyeceğiz. Ülkemizin GDO'lu organizma ve ürünlere gereksinmesi yoktur. Tüketiciler ve ülke olarak GDO'lu gıdalara değil, sağlıklı gıdalara ihtiyacımız vardır. Bu nedenle, GDO'lu organizma ve ürünlerin ithalatı, üretimi ve tüketimini yasaklayan bir yasal düzenleme yapılmasını istiyoruz.

Tüketicilere sesleniyoruz: Gıdamıza sahip çıkalım. Gıdamızın geleceğini ve kaderini emperyalist tarım ve gıda tekelleri ile onların işbirlikçilerine teslim etmeyelim.

Sonuç olarak bu yönetmelik çevreyi, hayvan ve insanı katletmek için kullanılacak biyolojik silahın kullanımına izin veren ölüm fermanımızdır. GDO'ların ithalatine ve üretimine izin veren bu yönetmelikte yer alan maddeler incelendiğinde görülmektedir ki yönetmelik çevre, insan ve hayvanları korumak amaçlı değil, GDO rantı peşinde olanlara fırsat yaratmak için hazırlanmıştır.

Tüketici Hakları Derneği ve GDO'ya Hayır Platformu'nun diğer bileşenleri olarak, bu Yönetmeliğin iptal edilmesi için dava açacağımızı ve GDO'lu ürünlerin yasaklanması konusunda sonuna kadar mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI MEHDİ EKER'E SUÇ DUYURUSU
04.12.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın 26 Ekim 2009 tarihinde yayımladığı GDO Yönetmeliği, 20 Kasım 2009 tarihli yeni bir Yönetmelik ile değiştirilerek, GDO'lara ve GDO'lu ürünlerin 1.3.2010 tarihine kadar, hiçbir kontrole ve risk değerlendirmesine tabi tutulmadan serbestçe Türkiye'ye girmesine izin verilmiştir.

Gümrüklerde bekletilen ve daha sonra da gelecek olan GDO'lu ürünlerin, firmaların baskısı ile 1 Mart 2010 tarihine kadar hiçbir kontrole ve risk değerlendirmesine tabi tutulmadan serbestçe Türkiye'ye girmesine izin verilmesi bir skandaldır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, GDO'larla ilgili Yönetmelik değişikliği ile firmaların çıkarını üstün görerek tüketicilerin sağlığını ve ülke yararını hiçe saymaktadır.

"Nasıl olsa, bugüne kadar GDO'lar ve GDO'lu ürünler Türkiye'ye giriyordu, 1 Mart 2010 tarihine kadar kadar da girse ne olur" anlayışı, tüketicileri aşağılamanın, kobay yerine koymanın dışında, aynı zamanda bir insanlık suçudur.

Bu nedenlerle, Tüketici Hakları Derneği tarafından Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehmet Mehdi EKER hakkında 24.11.2009 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

Tüketici Hakları Derneği, Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehmet Mehdi Eker'i bile bile halkın

sağlığını riske attığından dolayı derhal istifa etmeye çağırdı. Aynı çağrıyı tekrarlıyoruz.

Tüketiciler olarak, Hükümetin ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın GDO'lu ürünlerin ithalatını ve tüketimini yasaklayan bir yasal düzenleme yapmasını istiyoruz.

GDO'lu ürünlerin serbestçe ithal edilmesinin tüketiciler için, halk sağlığı için, gıda egemenliğimiz için, tarımımız için, küçük çiftçi ve köylülerimiz için, ülkemizin bağımsızlığı için yıkım olduğunu daha önce bu sayfada dile getirmiştik.

Tüketici Hakları Derneği tarafından Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehmet Mehdi Eker hakkında Ankara Nöbetçi Cumhuriyet Başsavcılığı'na 24.11.2009 tarihinde yapılan suç duyurusundaki dayanaklardan bazıları aşağıya alınmıştır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın Kuruluş Ve Görevleri Hakkında Yasa'ya Aykırılık

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının görevlerini düzenleyen''441 SAYILI TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞININ KURULUŞ VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN HÜKMÜNDE KARARNAME''nin 2 /d maddesinde bakanlığın görevleri arasında ''Gıda ve diğer tarım ve hayvancılık ürünlerinin kalite ve standartlara uygun olarak üretimi, işlenmesi, korunması, pazarlanması ve değerlendirilmesini temin ve düzenlemek için gerekli kontrol sistemi ve kuruluşlarını tesis etmek'' sayılmıştır. Diğer tarafta aynı maddenin f bendinde bakanlığa ''Halkın gereği gibi beslenmesini sağlamak ve tüketim taleplerini karşılamak için ihtiyaç duyulan çalışmaları yapmak, ihracat imkanlarını geliştirmek üzere bitkisel üretim ve hayvancılıkta verimliliği artırıcı tedbirleri almak ve üretimi çeşitlendirmek'' şeklinde asli bir görev yüklenmiştir.

Üstünkörü ve önleyici tedbirlerden yoksun yönetmelik hükümleri yerine kanunla GDO'lu ürünlere karşı etkili bir denetim mekanizması oluşturulması için meclise derhal bir önerge sunmak ya da mensubu bulunduğu kabineye tasarı taslağı götürmek için tahkik komisyonları kurması gereken bakanın, ülkemizi bekleyen bu acil ve ağır tehlike karşısında ağır aksak işleyecek yönetmeliği daha da etkisiz kılan değişiklikle yapması denetim görevinin güçlü ticari firmalar yararına kötüye kullanılması suçunu teşkil etmektedir. Fail ihmal suretiyle ve de kasten denetim ve gözetim görevini suiistimal etmiştir.

Biyogüvenlik Protokolüne Aykırılık

Anayasanın 90. Maddesinin son fıkrasına göre '' Usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. (Ek: 7.5.2004-5170/7 md.) Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır.'' Bu halde temel hak ve hürriyetlere ilişkin andlaşmalar kanunlarla çelişmesi ve daha elverişli hükümler içermesi durumunda kanundan öncelikli olarak uygulanacaktır.

Birleşmiş Milletler (BM) Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi ve 29 Ocak 2000 tarihinde Fransa'da kabul edilen (Türkiye 24 Mayıs 2000 tarihinde Protokolü imzalamıştır.) Birleşmiş Milletler (BM) Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi'nin 8(g) ve 19.3 maddelerinin uygulanmasına yönelik olarak ve Sözleşmenin II/5 no'lu Taraflar Konferansı Kararı gereğince hazırlanan CARTAGENA BİYOGÜVENLİK PROTOKOLÜ'ne göre ; insan sağlığına ilişkin riskleri de dikkate alarak biyoçeşitliliğin sürdürülebilir kullanımı ve korunmasına etkisi olabilecek tüm GDO'ların sınıraşan hareket, transit, ele alınış ve kullanımını kapsamında çevreye bilinçli olarak bırakılacak GDO'lar ile gıda, yem veya işleme amaçlı GDO'lar bir denetim standardına bağlanmıştır. Bunun anlamı şudur; ulusal hükümetler denetimleri gevşetmek bir

yana anılan ürünler bakımından asgari prosedürden hariç tutamayacaklardır.

Ayrıca ülkeler risk değerlendirmesi (m.15) temeline dayanarak GDO'ları ithal edip etmeyeceklerine karar vereceklerdir. Değerlendirmeler GDO'ların insan sağlığı üzerindeki riskler de göz önünde bulundurularak, biyolojik çeşitliliğin korunması ve sürdürülebilir kullanımı üzerinde olabilecek potansiyel olumsuz etkilerin tanımlanması ve değerlendirilmesi amacıyla, en az Protokolün 8. maddesinde istenen bilgilere ve bilimsel olarak sağlam temellere dayanacaktır.

Netice itibariyle Anayasa ve mevzu iç hukuk kanunları bir tarafa ulusal hükümetlere denetim ve gözetim araçlarının oluşturulması ile önleyici tedbirlerin alınması konusunda yükümlülükler yükleyen az yukarıda ifade edilen uluslar arası düzenlemeler doğrultusunda failin sevk ve idaresinde bulunan bakanlık tarafından eveliyatla müspet girişimler yapılması gerekirken etkisiz bir yönetmelikle tüketici sağlığı ve gıda güvenliği risklerinin geçiştirilip üstüne üstlük bu yönetmeliğin hatıra binaen bir geçici maddeyle delinerek firmaların karlılığına matuf olarak yürürlüğünün ötelenmesi Cumhuriyet tarihinde idari görevin eşine ender rastlanır bir suiistimalidir.

GENETİK YAPISI DEĞİŞTİRİLMİŞ ÜRÜNLER NAMI-I DİĞER FRENKEŞTAYN ÜRÜNLER
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2006.11.24.html

Genetik Yapısı Değiştirilmiş Ürün Nedir ?
Genetiği değiştirilmiş ürünün ne anlama geldiğini daha iyi anlatabilmek için genetiği değiştirilmiş organizmaların (GDO) tanımını yapmak gerekir. Bir canlı türüne başka bir canlıdan (bakteri, virüs veya hayvan olabilir) gen alıp aktarılarak bu canlıya kendi doğasında bulunmayan bambaşka bir karakter yada özellik kazandırılması yoluyla elde edilen canlı organizmalara " Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar" veya kısaca GDO adı verilir.

Tarımsal ürünlerde verimi, zararlılara dayanıklılığı, kaliteyi ve raf ömrünü arttırmak, açlık sorununa çözüm bulmak gibi amaçlarla uluslararası gıda ve tarım tekellerinin başlattığı bu girişim insan sağlığı, çevre ve sosyo ekonomik risklerin yaratılmasına neden olmuştur.

Frenkeştayn gıda olarak da adlandırılan GDO'lar Brezilya Kestanesi geni taşıyan soya; zehirli bakteri geni taşıyan mısır, patates, domates; akrep geni taşıyan pamuk; kolera bakterisi geni taşıyan yonca; balık geni taşıyan domates; tavuk geni taşıyan patates şeklinde üretilerek sofralarımıza gelmektedir.

Gıda maddesi ve hayvan yemi olarak da kullanılan genetik yapısı değiştirilmiş soya ve mısır, dünyada genetik yapısı değiştirilmiş tüm tarımsal ürün üretiminin %80'den fazlasını oluşturmaktadır. Soya ve mısır ülkemizde 1000 (bin) dolayında gıda maddesinde girdi olarak kullanılmaktadır.
Genetik Yapısı Değiştirilmiş Soyanın Kullanıldığı Gıdalar
• Soya yağı
• Sucuk, salam, sosis, köfte ve pizza, hamburger gibi kırmızı etin kullanıldığı ürünler ve et suyu tabletleri
• Soya etli kıyma, soya unu
• Güveç yemekler, şiş kebaplarda
• Fındık, fıstık ezmesi, çikolatalı ürünler, pastacılık ürünleri, çeşitli unlu mamuller (ekmek çeşitleri)

• Süt tozu, kozmetik sanayinde
• Büyükbaş, küçükbaş ve kanatlı hayvan yemlerinde
• Hazır çorbalar

Genetik Yapısı Değiştirilmiş Mısırın Kullanıldığı Gıdalar

• Mısırdan elde edilen nişasta bazlı tatlandırıcılar (örneğin, glikoz şurubu) gazoz, kola, meyve suyunda
• Mısır yağı
• Pasta ve baklava gibi ürünlerde tatlandırıcı olarak,
• Bebek mamalarında
• Hazır çorbalarda
• Büyükbaş, küçükbaş ve kanatlı hayvan yemlerinde

Sağlık Riskleri

İnsan Sağlığı Üzerindeki Riskleri
• Alerjik ve toksik etkilere neden olabilir.
• Kansere neden olabilir.
• İnsan bünyesinde antibiyotiğe dayanıklı mikroorganizmaların oluşumuna neden olabilir.
• Gıda kalitesi ve besin öğelerini azaltıcı riski vardır.

Çevre Sağlığı üzerindeki Riskleri
• Bitki ve hayvan çeşitliliğinin yok olma riski vardır.
• Genetik yapısı değiştirilmiş bitki tarafından üretilen toksinlere böceklerin direnç kazanması riski bulunmaktadır.
• Topraktaki mikroorganizmaların yapısını olumsuz etkileme riski vardır.
• Toprak ve su kirliliği yaratılması riski bulunmaktadır.

Tarım Sektörüne Etkileri

Genetik yapısı değiştirilmiş mısır, soya ve bunlardan üretilen mısır yağı, soya yağı ve soya küspesi gibi ürünler ithal ediliyor. Bu ürünlerin %80 dolayındaki bölümü ABD'den %20 kadarı da Arjantinden ithal edilmektedir.

Ancak, bu tür ürünlerin tohumlarının Türkiye'ye girmesi yasak olduğu halde, kaçak yollardan yada kontrolsüz olarak ülkemize sokulup ekildiğine ilişkin çok yaygın bir şekilde bilgiler almaktayız.

Genetik yapısı değiştirilmiş bu tür ürünlerin ülkemizde deneme üretimleri yapılmaktadır.

Bugüne kadar ülkemize 3 (üç) milyar doların üzerinde genetik yapısı değiştirilmiş soya, soya yağı, mısır, mısır yağı, ve soya küspesi ithal edilmiştir. Soya ve mısır ülkemizde üretilebilirken bu riskli ürünlerin ithalatı ülkemiz tarımına zarar vermekte, tarımsal üretimin durmasına ve azalmasına neden olmaktadır. Diğer taraftan, bu ürünlerde tohumlarının ithal edilmesi ve ülkemizde ekilmesiyle hem topraktaki mikroorganizmaların yapısının olumsuz yönde etkilenmesi, toprak kirliliğinin yaratılması hem de bitki ve hayvan çeşitliliğinin azalması riskine neden olacaktır.

Ayrıca, tohum ve tarımsal ürün yönünden dışa bağımlılığa neden olunması ile Türk tarım sektörü, Türk çiftçisi ve köylüsü yer yönüyle zarar görecektir ve görmektedir. Zaten, yeterince desteklenmeyen Türk çiftçisi ve köylüsü bu tür ürünlerin ve tohumların ithalatı ile de üretemez ve yaşamını sürdüremez duruma getirilmiş ve getirilmektedir.

Tüketicilere Öneriler

İnsan ve çevre sağlığının riske girmemesi, ülke tarımının olumsuz yönde etkilenmemesi için tüketiciler, bu ürünleri satın almasınlar, kullanmasınlar, tüketmesinler. Mısırlı, soyalı ürünleri

yada mısırdan elde edilen nişasta bazlı tatlandırıcı olan glikoz şurubunun katıldığı gıda maddelerini (pasta, baklava, kek, gazoz, kola, meyve suyu gibi) almamak için tüketicilere dikkatli olmalarını, titiz davranmalarını ve ürün etiketlerini okumalarını öneriyoruz.

Tüketiciler olarak, çocuklarımızın ve ülkemizin bugününü ve geleceğini tehlikeye atmamak için bilinçli davranmak zorunda olduğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız.

ÜRÜN GÜVENLİĞİ VE PİYASA DENETİMİ
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2006.11.18.html

Tüketicilerin evrensel haklarından birisi de sağlık ve güvenlik hakkıdır. Tüketicilerin satın aldığı, kullandığı ve tükettiği ürünlerin tüketicilerin sağlık ve güvenliği yönünden risk ve tehlike oluşturmaması gerekmektedir.

Konu ile ilgili olarak ülkemizde var olan yasal düzenlemelere göre ilgili üretici ve dağıtıcı firmaların piyasaya güvenli ürün sunma yükümlülükleri, yetkili kamu kuruluşlarının da gerekli ve yeterli denetimleri yapmalarına ilişkin sorumlulukları ve görevleri bulunmaktadır.

Ancak, gerek Tüketici Hakları Derneği'ne gelen şikayetlerde gerekse derneğimizin yapmış olduğu araştırma ve gözlemlerde güvensiz motorlu araçların (otobüs, otomobil vb), gıda ürünlerinin, tekstil ürünlerinin, televizyonların ve diğer çeşitli elektronik cihazların, cep telefonlarının, elektrikli cihazların, oyuncakların, kozmetiklerin ve asansörlerin piyasada bulunduğu ve tüketicilerin kullanımına sunulduğu görülmektedir.
Ürün Güvenliğine İlişkin Yasal Düzenlemeler Ve Görevli Kamu Kuruluşları
Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un " amaç" başlıklı 1.maddesinde " Bu kanunun amacı, ….. tüketicinin sağlık ve güvenliğini, çevresel tehlikelerden korunmasını sağlayıcı önlemleri almaktır. " denilmektedir.

Kanun'un 4.maddesinin 7.fıkrasına göre " Güvenli olmayan mallar, piyasaya özürlüdür etiketiyle dahi arz edilemez." denilmektedir. Bu hükme uymama durumunda mülki amirler tarafından Kanunun 25.maddesinin 2.fıkrasına göre para cezası uygulanır.

Kanunun " Mal ve Hizmet Denetimi" başlıklı 19.maddesinde " Tüketiciye sunulan mal ve hizmetler; ilgili bakanlıklar tarafından Resmi Gazetede yayımlanarak mecburi uygulanmaya konulan standartlar dahil olmak üzere uyulması zorunlu olan teknik düzenlemeye uygun olmalıdır.
İlgili bakanlıklar, bu esaslara göre denetim yapmak veya yaptırmakla görevlidir. Mal ve hizmet denetimine ilişkin usul ve esaslar her bir ilgili bakanlıkça ayrı ayrı tespit ve ilan edilir." denilmektedir.

Bu hükmün 1.fıkrasına uyulmaması durumunda mülki amirler tarafından Kanun'un 25.maddesinin 6.fıkrasına göre para cezası uygulanır.

Ürün güvenliğine ilişkin ilgili kamu kuruluşlarının görev ve sorumlulukları ile üretici ve dağıtıcıların yükümlülüklerini belirleyen en önemli Kanun ve Yönetmelik, 4703 sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun ile bu Kanun Kapsamında hazırlanan Ürünlerin Piyasa Gözetimi ve Denetimine Dair Yönetmeliktir.

Bu Kanun ve Yönetmeliğin uygulanmasından en başta sorumlu olan Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı,

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Telekomünikasyon Kurumu, Denizcilik Müsteşarlığı gibi kamu kuruluşlarıdır.

Kamu kuruluşları kendi görev alanları kapsamına giren ürünlerin piyasaya arzı veya dağıtımı aşamasında veya ürün piyasada iken ilgili teknik düzenlemeye uygun olarak üretilip üretilmediğinin, güvenli olup olmadığının denetlenmesi veya denetlettirilmesinden sorumludur.

Bu kanun ve yönetmeliğe göre;

a) Piyasaya arz edilen ürünlerin güvenli olması zorunludur.

b) Bir ürünün güvenli kabul edilmesi için; ürünün bileşimi, ambalajlanması, montaj ve bakımına ilişkin talimatlar da dahil olmak üzere özellikleri; başka ürünlerle birlikte kullanılması öngörülüyorsa bu ürünlere yapacağı etkiler, piyasaya arzı, etiketlenmesi, kullanımı ve bertaraf edilmesi ile ilgili talimatlar ve üretici tarafından sağlanacak diğer bilgiler ve ürünü kullanabilecek risk altındaki tüketici grupları açısından değerlendirildiğinde, temel gerekler bakımından azami ölçüde koruma sağlanması gerekir.

c) Temel gerekler: Ürünün; insan sağlığı, can ve mal güvenliği, hayvan ve bitki yaşam ve sağlığı, çevre ve tüketicinin korunması açısından sahip olması gereken asgari güvenlik koşullarını, anlatır.

d) Güvenli ürün: Kullanım süresi içinde, normal kullanım koşullarında risk taşımayan veya kabul edilebilir ölçülerde risk taşıyan ve temel gerekler bakımından azami ölçüde koruma sağlayan ürün, demektir.

Sorunlar

Ancak, tüketiciye sunulan ürünlerin güvenliğine ilişkin, üretici ve dağıtıcıların yükümlülüklerini gereğince ve yeterince yerine getirdiği, var olan düzenlemelere uygun olarak ilgili ve sorumlu kamu kuruluşları tarafından yeterince ve etkin bir denetimin yapıldığı söylenemez.

Yükümlülüklerini yerine getirmeyen üretici ve dağıtıcılara ilgili bakanlıklar tarafından yeterince yaptırım uygulanmamaktadır.

Bunun sonucunda;

• Tüketicilerin bilmeyerek güvensiz ve sağlıksız ürünleri satın almak durumunda kalması nedeniyle, sağlık ve güvenlikleri risk ve tehlike altına girmektedir.

• Güvensiz olduğu halde piyasadan toplatılması gereken bazı ürünler ilgili bakanlıklar tarafından toplatılmamaktadır.

• Piyasada bulunan riskli, tehlikeli ve güvensiz ürünler hakkında ilgili firmalar ile başta Sanayi ve Ticaret Bakanlığı olmak üzere diğer ilgili bakanlıklar ve kamu kuruluşları tarafından tüketicilere ve tüketici örgütlerine bilgi verilmemektedir.

Çözüm Önerileri

• İlgili bakanlıkların görev ve sorumluluklarının bilincine vararak ve tüketicinin sağlık ve güvenlik hakkına saygı duyarak, mal ve hizmetlerle ilgili denetimleri etkin bir şekilde yapmaları gerekmektedir.

• Güvensiz, riskli ve tehlikeli ürünlere ilişkin ilgili kuruluşlar tarafından tüketiciler ve tüketici örgütleri firma ve marka adı verilerek eksiksiz ve tam olarak bilgilendirilmelidir. Bakanlıkların ve ilgili kuruluşların bu konularda tüketicileri ve tüketici örgütlerini

bilgilendirme konusu yasal yükümlülük altına alınmalıdır.

• Riskli ve güvensiz ürünlerin, zaman geçirmeksizin piyasaya sürülmesi önlenmeli, piyasada bulunan bu tür ürünler ise en kısa zamanda toplatılmalıdır.

• İlgili bakanlıklar ve kamu kuruluşları, tüketici örgütleri ve meslek kuruluşları ile konuya ilişkin işbirliği yapmalı ve oluşturulan kurul ve komisyonlarda tüketici örgütlerinin temsil edilmesi sağlanmalıdır.

TÜKETİCİNİN GÜVENLİ GIDAYA ULAŞMA VE BİLGİLENME HAKKI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.02.16.html

Tüketicilerin bugün ülkemizde karşılaştığı en önemli sorunlardan birisi de güvenli ve yeterli gıdaya ulaşmada yaşanan sıkıntı ve güçlüklerdir.

Sağlıksız ve yetersiz beslenen toplumların kalkınması, onurlu ve saygın bir şekilde yaşaması olanaklı değildir. Bu nedenle, özellikle de yoksul ve dar gelirli tüketiciler için, ülkemizin ve halkımızın bugünü ve yarını için sağlıklı ve yeterli gıdaya ulaşmada yaşanılan sorunların, güçlüklerin ve sıkıntıların mutlaka ortadan kaldırılması gerekmektedir.

Tüketicilerin evrensel haklarından olan bilgilenme hakkı gereğince; ne yediğini, ne içtiğini bilme; gıdanın özellikleri, riskleri, tehlikeleri hakkında tam ve eksiksiz olarak bilgilenme hakları vardır.

• Bugün ve yarın için gıda, dünyanın ve insanlığın en önemli stratejik konuların başında gelmektedir. Uluslararası emperyalist gıda tekelleri, dünyanın ve ülkemizin tarım ve gıda politikalarını yönlendirmektedir.

• Ülkemizde sağlıklı ve yeterli gıda üretimi ile tüketicilerin güvenli ve yeterli gıdaya ulaşmasında yaşanan sorunların önemli bir nedeni de ülkemizin gıda ve tarımsal politikalarında IMF, Dünya Ticaret Örgütü ve Çok Uluslu Emperyalist gıda tekellerinin oynadığı oyunlardır.

• Diğer taraftan, söz konusu bu emperyalist kuruluşların ve tekellerin yarattığı çok önemli bir sorun da tüketicilerin bilincini bulandırma, yanlış bilgilendirme ve yönlendirme girişimleridir.

Tüketiciler, gıda ve beslenme konusunda eksiksiz ve doğru olarak bilgilendirilir ise seçme hakkına, sağlıklı ve güvenlik hakkına, ekonomik çıkarlarının korunması hakkına uygun gıdaya ulaşabilirler ve beslenebilirler.

Bilgisiz ve bilinçsiz gıda tüketimi; hem aile hem de ülke ekonomisine zarar verdiği gibi, tüketicinin ve toplumun sağlık ve güvenliğinin de riske ve tehlikeye girmesine neden olur.

Özellikle de, dar gelirli ve yoksul tüketicilerin harcamaları içinde gıda harcamaları en büyük gider kalemini oluşturmaktadır. Bu nedenle, bu kesimlerin sağlıklı, güvenli gıdaya ulaşabilmeleri ve beslenebilmeleri için, doğru ve eksiksiz bir şekilde bilgilendirilmeleri çok önemlidir.

Tüketicilerin Sağlıklı Ve Güvenli Gıda Maddesine Ulaşabilmesi Ve Bu Gıda Maddelerini Seçebilmesi İçin Gerekli Olan Koşullar Şunlardır.

a) Tüketicilerin sahip olması gereken olanaklar ve nitelikler ile dikkat

etmeleri gereken koşullar:
• Tüketicilerin etiket okuma ve okuduğunu anlama bilgisine ve bilincine sahip olması,
• Açıkta satılan hangi gıda maddelerinin alınmaması gerektiğinin bilgisine ve bilincine sahip olunması,
• Gereksinmesine uygun olarak güvenli ve sağlıklı gıda maddelerini seçebilme bilgi ve bilincine sahip olunması,
• Niteliksel, niceliksel ve hukuksal yönden ayıplı, kusurlu ve sağlıksız gıda .maddeleri için ilgili kuruluşlara başvuruda bulunma ve hak arama bilgisine ve bilincine sahip olunması,
• Satın alma gücüne sahip olunması,
• Beslenme bilincine sahip olunması,

b) İlgili kamu kuruluşları tarafından yerine getirilmesi gereken sorumluluklar ve koşullar ile yapılması gereken işler:
• Evrensel tüketici haklarına uygun gerekli ve yeterli bir gıda mevzuatının (Gıda Kanunu, Gıda Kodeksi, Yönetmelikler ve Tebliğler) var olmasının sağlanması,
• Var olan gıda mevzuatının etkili bir şekilde uygulanabilmesinin sağlanması,
• Firmaların gıda mevzuatına ve tüketici haklarına uygun üretim, dağıtım ve pazarlama (sunum) yapmalarının sağlanması,
• Etkili ve yeterli denetim yapılması,
• Üstün teknik donanıma, yönteme ve personele sahip laboratuarların kurulması ve yeterli şekilde analizlerinin yapı1masırnn sağlanması,
• Üretici, dağıtıcı ve nihai ürünleri tüketicilere sunan satıcı ve pazarlamacıların yeterli şekilde bilgilendirilmesi ve eğitilmesinin sağlanması,
• Tüketicilerin bilgilendirilmesi ve eğitilmesinin sağlanması,
• Yapılan denetimlerde ve analizlerde gıda mevzuatına uygun olarak sağlıksız, güvensiz riskli ve tehlikeli ; niteliksel, niceliksel ve hukuksal yönden ayıplı gıda maddeleri görüldüğünde bu gıda maddeleri hakkında marka ve firma adı verilerek tüketicilerin bilgilendirilmesi ile bu gıda maddelerinin piyasadan toplanmasının, üretiminin durdurulmasının sağlanması,
• Gıda maddelerinin içeriği, niteliği ve özelliği hakkında doğru tam ve eksiksiz bilgilerin ve gerekli uyarıların da yer alacağı bir etiketleme sisteminin oluşturulmasının ve denetlenmesinin sağlanması,
• Gıda maddeleri hakkında kitle iletişim araçlarında yer alan reklam ve tanıtımların aldatıcı, yanıltıcı ve istismar edici olmaması yönünde gerekli önlemlerin alınması ve denetimlerin yapılmasının sağlanması,
• Aldatıcı, yanıltıcı ve istismar edici gıda maddeleri hakkında tüketicilerin bilgilendirilmesinin sağlanması,

c) İlgili firmalar tarafından yerine getirilmesi gereken koşullar ve sorumluluklar ile yapılması gereken işler
• Var olan gıda mevzuatına ve tüketici haklarına uygun olarak sağlıklı ve güvenli üretim, dağıtım ve pazarlama (sunum) yapılması,
• Gıda maddelerinin özelliği, niteliği, niceliği hakkındaki etiket ve ambalaj bilgilerinin eksiksiz ve doğru olarak verilmesi,
• Ürün hakkında gerekli ve yeterli derecede kalite kontrollerinin yapılması,
• Gerek gıda maddelerinin ambalaj ve etiketlerinde verilen bilgilerin gerekse yazılı, görsel işitsel basın ve yayın organlarında gıda maddeleri ile ilgili yapılan reklam ve tanıtımların aldatıcı, yanıltıcı ve istismar edici olmaması,
• Gerek etikette, gerekse basın ve yayın organlarında gıda maddelerine ilişkin verilen bilgilere uygun ürünün tüketiciye sunumunun sağlanması
• Gıda maddeleri hakkında etiket ve kitle iletişim araçlarında verilen bilgilerin, ürünün

sağlıklı ve güvenli olarak tüketiciye sunumunu sağlamayabilecek şekilde olması yada tüketicilerin seçme hakkını kullanabilmesi için gıda maddelerinin niteliği ve niceliği hakkındaki bilgilerin veya uyarıların eksiksiz ve doğru bir şekilde tüketicilere duyurulması veya bu bilgilerin etiket üzerine yazılmasının sağlanması

Bugünkü Durum

Tüketicilerin sağlıklı, güvenli gıda maddelerine ulaşabilmesi ve bu gıda maddelerini doğru bir şekilde seçebilmesi için yukarıda belirtilen koşulların büyük bir çoğunluğu yerine getirilmemektedir.

• Tüketiciler gerek gıda seçimi gerekse hak arama yönünden yeterli bilgiye ve bilince sahip değildirler.
• Gıdaların içeriği, niteliği ve özelliği hakkında tüketicilere doğru ve eksiksiz bilgi verilmemekte ve tüketiciler uyarılmamaktadır.
• Denetimler yeterli değildir.
• 5179 Sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun yeterince uygulanmadığı gibi henüz 3 yıl dolmadan yeniden değişikliğe uğratılması çalışmaları sürdürülmektedir.
• Sağlıksız güvensiz gıda maddeleri ile aldatıcı, yanıltıcı, istismar edici gıda maddelerinin reklamları tüketicileri, çocukları ve gençleri olumsuz yönde etkilemektedir.

Milyarlarca YTL tutarında genetik yapısı değiştirilmiş soya, soya yağı, soya küspesi mısır ve mısır yağı gibi tarımsal ürün ve gıda maddesinin büyük bir çoğunluğu ABD'den, bir kısmı da Arjantin'den ülkemize girmektedir. Bu ürünlerin genetik yapılarının değiştirilmiş olduğu Tüketici Hakları Derneği tarafından yaptırılan tahlillerle kanıtlandığı halde, ilgili ve yetiklilerce bugüne kadar herhangi bir önlem alınmamıştır. Tüketiciler, ülkemize gelen ve 900 – 1000 çeşit gıda maddesinde kullanılan genetik yapısı değiştirilmiş gıda maddeleri hakkında gerek ilgili kamu kuruluşları gerekse firmalar tarafından hiçbir şekilde uyarılmamış, bilgilendirilmemiş ve kobay durumuna düşürülmüştür.

Enerji içecekleri konusunda bilim insanlarının ve bizatihi Tarım Bakanlığı'nın oluşturduğu kurulun görüşlerine ve Danıştay kararlarına aykırı çok yüksek limit değerleri,ne sahip Tebliğler yayımlanarak tüketicilerin ve özellikle de gençlerin güvenliği tehlikeye atılmıştır. Daha sonra, bu Tebliğler, THD'nin açtığı davalarla düzeltilmiştir.

Güvensiz gıda maddelerinin üretimine ve tüketicilere sunumuna izin verilerek gıda mevzuatına, Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanmasına ve Uygulanmasına Dair Kanun'a ve tüketici haklarına aykırı davranılarak suç işlenmiş olmuyor mu ?

Tüketiciler olarak, vergilerimizle çalışmalarını sürdüren ve bize karşı sorumluluğu bulunan ilgili kamu kuruluşlarından yasalara ve tüketici haklarına saygılı olmalarını; sağlığımızı ve güvenliğimizi tehlikeye atacak gıda maddelerinin üretimine, ithalatına ve bizlere sunulmasına izin vermemelerini, bizleri tam ve eksiksiz olarak bilgilendirme, uyarma sorumluluğunu yerine getirmelerini isteme hakkımız vardır. Bu hakkımızı da en iyi ve etkili şekilde sonuna kadar kullanmamız gerektiğini ve kullanacağımızı da belirtmek isterim.

HÜKÜMETİN GDO'LU ÜRÜN TALİMATI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.07.23.html

Yıllardan beri herhangi bir yasal dayanağı olmadan ülkemize sokulan GDO'lu ürünlerin ithalatı ve işlenmesi giderayak Hükümetin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın 26 Haziran 2007

tarihindeki bir Talimatı ile serbest hale getirilmiştir.

Tam adıyla "GDO ve GDO'lu Bileşen İçeren Gıda ve Yem Maddelerinin İthalatı, İşlenmesi ve Kontrolüne İlişkin Hususlar Hakkında Talimat" ilgili bakanlığın 81 ildeki Tarım İl Müdürlüklerine gönderilerek 1 Ağustos 2007 tarihinden itibaren gereğinin yapılması istenmiştir.

Sözü edilen Talimat, TBMM tarafından kabul edilerek yürürlüğe giren Biyolojik Çeşitlilik Sözleşmesi ve eki niteliğindeki Cartagena Biyogüvenlik Protokolüne aykırı olan bir düzenlemedir.

Cartagena Biyogüvenlik Protokolüne taraf devletler, ihtiyadilik ilkesine göre, GDO'lu ürünlerin iç piyasada üretimi, dağıtımı ve çevreye salınımına ilişkin risk değerlendirmesini yapacak sistemi kurmak, çevreye ve diğer gıdalara bulaşmasını engelleyecek önlemleri almak, etkin bir denetim düzeni oluşturmak zorundadır.

Bunun için de taraf devletlerce bir iç hukuk düzenlemesi olan yasa çıkartılarak protokolde yukarıda belirtilen koşulların yerine getirilmesi gerekmektedir.

Talimatın yasal bir dayanağı bulunmamakla birlikte, Talimata dayanak olarak gösterilen yasaların ise yukarıda belirtilen yükümlülükleri karşılayan bir içeriğe sahip olmadığı görülmektedir.

Kaldı ki, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından GDO'lu ürünlerin ithalatı, ihracatı, tüketimi , etiketlenmesi ve çevreye serbest salınımına ilişkin düzenlemiş olduğu "Biyogüvenlik Yasası Taslağı" bile Tüketici Hakları Derneğinin de içinde yer aldığı GDO'ya Hayır Platformu ve ilgili demokratik kitle örgütlerinin girişimleri ile TBMM'den Bakanlığa iade edilmişti.

Buna karşın, yasal bir dayanağı bulunmayan ve Biyogüvenlik Yasa Taslağından çok geride bulunan Talimat ile tüketicilerin sağlığı , gıda güvenliğimiz, tarımımız, biyoçeşitliliğimiz tehlikeye düşecek, çiftçilerimiz zarar görecektir.

Üstelik de tüm bu tehlike ve zararların karşılığında ithal GDO'lu ürünler ve tohumlar ile bunların kullanıldığı gıda maddelerine tüketiciler ve ülke olarak bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da milyarlarca dolar para ödeyeceğiz.

Görülüyor ki, akıl ve mantık dışı bir uygulama ile karşı karşıya bulunmaktayız.

Hükümet Emperyalist Tarım Tekellerinin Yanında

GDO'ya Hayır Platformu olarak bu Hükümet döneminde GDO'lu ürünlerin ithalatı, üretimi ve tüketiminin yasaklanmasına ilişkin topladığımız yüzbin imzayı TBMM dilekçe Komisyonuna verdik. Bununla birlikte , TBMM Tarım ve Köyişleri Komisyonu Başkanı ve üyelerine GDO'lu ürünlerin risk ve tehlikeleri hakkında bilim insanları ve Platform temsilcileri tarafından brifing verilmiştir. Aynı şekilde TBMM Dilekçe Komisyonunun konu ile ilgili düzenlediği toplantıya Platform temsilcileri olarak katılıp görüş ve düşüncelerimiz anlatılmıştır.

Bu girişimlerin sonucunda da "Biyogüvenlik Yasa Taslağı" nın TBMM'den Tarım Bakanlığına geri gönderilmiş olmasına karşın, milletvekili seçimlerinin hemen öncesinde tüketiciler, çiftçiler, biyoçeşitlilik, tarım ve gıda güvenliği açısından çok sakıncalı ve tehlikeli bir talimatın hazırlanarak Tarım İl Müdürlüklerine gönderilmesi çok düşündürücüdür. Bu

durum hükümetin GDO'lu ürün üreten , pazarlayan emperyalist tarım tekellerinin ve onların yerli ortaklarının yanında yer aldığının açık bir göstergesidir.
Uyarıyoruz
GDO'lu ürünlerin ülkemize ithal edildiğinin varlığını Tüketici Hakları Derneği olarak bir kaç kez laboratuar analizleri ile kanıtlamış bulunmaktayız. Bu tür ürünlerin ithal edilmesi, üretilmesi ve tüketilmesi tüketicinin, çiftçinin, tarımın, biyoçeşitliliğin , gıda güvenliğinin zararına , emperyalist tarım ve gıda tekellerinin yararına bir uygulamadır.

Eğer bu yanlışlıktan ve GDO işgalinden ülkemiz kurtulamazsa geri dönülmez bir yıkımla karşılaşmamız büyük bir olasılıktır. Bu nedenle , tüketicileri , hükümeti ve ilgili yetkilileri uyarıyoruz ve diyoruz ki;

• Konu ile ilgili olarak Tüketici Hakları Derneği ve GDO'ya Hayır platformu olarak hukuki mücadelemiz sonuç alıncaya kadar devam edecektir.

• Tüketicilerin sağlığının tehlikeye düşmesine , biyoçeşitliliğimizin , tarımımızın , topraklarımızın ve gıdamızın zarar görmesine ve kirlenmesine izin vermeyeceğiz.

TOHUM VE GIDA EMPERYALİZMİ (1)
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.07.28.html

ABD Dışişleri Bakanlığı yapmış olan Henry Kissinger 1970'li yıllarda "Petrolun kontrolü ile bütün bölge ve kıtaların, gıdanın konrolüyle bütün insanları kontrol edebilirsiniz." , demişti. "Dünyanın Tohumları, Kişisel mi Yoksa Umumi Bir Kaynak mı?" adlı kitabın yazarı " Pat Roy Mooney" de "Eğer tohumları kontrol ederseniz, bütün besin sistemini kontrol edebilirsiniz: hangi ürünlerin yetiştirileceğini, hangi girdilerin kullanılacağını ve ürünlerin nerede satılacağını" , demişti.

Açlığa çözüm getireceği, daha çok ürün alınacağı gerekçesi ile ABD ve AB'deki tarım tekellerinin çıkarları doğrultusunda uygulanmış ve uygulanmakta olan Yeşil Devrim denilen endüstriyel ya da modern tarım yöntemleri ile açlığa çözüm bulunamadığı gibi, tam tersine özellikle Afrika ve Asya'daki geri bıraktırılmış, gelişmekte olan ülkelerde tarımsal üretim azalmış, açlık ve yoksulluk artmıştır.

Bunun en belirgin örneği 1950'lerden itibaren az gelişmiş ülkelerin yaptığı ithalatta gıda ithalatının giderek artmasıdır. !950'de buğday ithalatı az gelişmiş ülkeler toplam ithalatında %10 gibi bir seviyeden 1980'de %57 gibi inanılmaz bir boyuta yükselmiştir.Bu belirgin artış, dünya gıda pazarındaki tekelci eğilimin artışına paralel ve birkaç uluslar arası şirketin bu alandaki hakimiyeti ile beraber seyreden bir artıştır.* (Zülküf Aydın – Leeds Üniversitesi)

Bu uygulama ile tarım ilacı ve tarım ilacına bağışıklık kazanan zararlı böcek sayısında artış olmuştur. Gıda, su, enerji ve temz hava sağlayan doğal kaynakların %60'ı ciddi olarak tahrip edilmiştir.

ABD ve AB kökenli emperyalist tarım şirketleri bu kez geri bıraktırılmış ve gelişmekte olan ülkeler için çok daha tehlikeli sonuçlar yaratacak şekilde bitki yaşamının patentlenmesi ve tarımda gen teknolojisini uygulama yöntemini devreye koydular.

Açlığa çözüm, üretim artışı, tarım ilacı kullanımında azalma sağlıyacağı gerekçesi ile 1995'lerden itibaren piyasaya çıkartılan GDO'lu ürün tohumlarının sahibi olan ve gelişmekte

olan ülkelerdeki yerel tohumları ve gıdayı kontrol etmek isteyen 3-5 dolayındaki emperyalist tarım tekeli bu konuda her yola başvurmaktadır.

Aşağıda, Tüketici Hakları Derneği'nin de üyesi olduğu Consumers İnternational'ın "GM Foods" adlı yayınında konu ile ilgili bir bölüm aynen aşağıda okurlarınızın görüşlerine sunulmuştur.

Uygulama İhtiyacı

Patentlerle korunmakta olan genetik mühendislik ürünü tohumlar, büyük ve çok uluslu tohum ve kimyasal firmaları için çok büyük karlar sağlamaktadır. Bu karlarını korumak için tohumlar üzerinde sıkı bir kontrol sağlamaya ve onları koruyacak patentleri hayata geçirmeye ihtiyaçları vardır. Firmalar bu nedenle, çiftçilerin her sene yeni tohumlar satın almaktan başka seçenekleri olmadıklarına inanmaları için çok sıkı çalışmaktadır.

Büyük şirketler için asıl sorun, gelişmekte olan ülkelerin bir çoğunun patent haklarının korunmasında ve uygulanmasında endüstriyel rakiplerinin çok gerisinde kalmış olmalarıdır. Dolayısıyla, buralar GD tohumlar için büyük pazarlar iken, çiftçilerin tohumları ertesi senelerde de kullanmaları engellenememektedir. Gelişmekte olan ülkelerin, büyük şirketlere telif ücretleri ödemek zorunda kalacaklarından patent koruması getirmek için fazla neden görmemektedirler.

Trips Anlaşması

Büyük firmalar, Ticaretle İlişkili Sahiplik Hakları (TRIPS) anlaşması sayesinde istedikleri sonuca ulaşmışlardır. Bu, 1994'te GATT'ın Uruguay Oturumu'nda imzalanan uluslar arası ticaret anlaşmasna yapılan tartışmalı bir eklentidir. Bu, firmaların mevcut bir genin izole edilip başka organizmalara aktarıldığı genetik mühendislik durumlarında da buluşlarıyla ilgili dünya çapında sahiplik haklarını güvence altına almaktaydı. Özellikle Uruguay Oturumu'nu imzalayan ve Dünya Ticaret Örgütü üyesi olan (Yani dünyanın çoğu ülkesi) ülkelerin, genetik mühendislik gibi birçok biyolojik süreç için patent sağlamalarını gerektirmekteydi.

Gelişmekte olan ülkeler başlangıçta, sahiplik haklarının Dünya Ticaret Örgütü ilkelerinin arasına girmesine oldukça karşıydılar. Ekonomilerinin büyük bölümü halen doğal ürünlere dayalı olduğundan, TRIPS içerisindeki biyoteknoloji ve genetik mühendislikle ilgili koşullardan kaygı duymaktaydılar.

Bu kaygılar genetik kaynakların bir çoğunun Asya, Afrika ve Latin Amerika'da bulunuyor olması ve ülkelerin genetik olarak değiştirilmiş yeni tarım ürünlerine yapacakları katkıyı belirleyen mekanizmalar gerçeği ile daha da artmıştır. Birçok ana tarım ürününün köken aldığı genetik çeşitlilğin merkezindeki tek gelişmiş bölge, Akdeniz'in Avrupa tarafıydı. Diğer büyük bölgeler; Yakın Doğu, Afganistan, Hindu-Birman (İndo-Burma), Malezya-Cava, Guatemala-Meksika, Peru ve Etiyopya'dır. Bu bölgeler için TRIPS, kendi bölgelerinden alınan genlerden hazırlanan ürünler için telif hakkı ödemeleri gerektiğidir ve bu "biyo-korsanlık" anlamına gelmektedir.

Gelişmekte olan ülkeler tüm itirazlarına rağmen gönülsüz bir biçimde TRIPS anlaşmasına dahil edilmiştir. Anahtar maddelerden birisi, Dünya Ticaret Örgütü üyelerinin, bitki türlerinin sahiplik haklarının patentler ya da yasal sistemlerle korumalarını zorunlu kılan 27.3(b) maddesidir. Çoğu gelişmekte olan ülke, 27.3(b) maddesi ile ilgili yükümlülüklerini kendi yasalarıyla ya da bu olmazsa 1978'de imzaladıkları UPOV sözleşmesiyle yerine getirebileceklerini ummuşlardır.

UPOV 78'e göre, çiftçiler korunmuş türlerden elde edilen tohumları satamazlar, ancak

depolayabilir, yeniden ekebilir ve bunlardan yeni türler geliştirebilirler. Fakat UPOV'a 1991'de yapılan bir ek, bu durumu değiştirmiştir. Bundan böyle; 1991 versiyonunu imzalamış ülkelerdeki çiftçiler, hükümetler özel izin vermediği sürece her yıl yeni tohumlar almak zorunda bırakılmıştır. Gelişmekte olan ülkelerin çoğu, 27.3(b) maddesinin 1999 yılı sonunda gözden geçirilecek olmasıyla teselli edilmeye çalışılmıştır. Ancak vakit geldiğinde ABD ve AB geri adım atmış ve yeniden değerlendirmenin sadece uygulamayla ilgili olduğunu savunmuştur.

Hem gelişmiş, hem de gelişmekte olan ülkelerdeki sivil toplum örgütleri, gözden geçirmeyi eleştirmiş ve yeni bir tarafsız gözden geçirme sağlanana dek 27.3(b) maddesinin uygulanmasına yönelik moratoryum istemişlerdir. Gelişmekte olan ülkelerin 1991 UPOV sözleşmesini uygulamaya zorlandıklarını savunmuşlardır.

Uruguay Oturumu imzalandıktan sonra, ABD için çok önemli olan Latin Amerika ve Güneydoğu Asya gibi gelişmekte olan ülkelerin çoğu patent yasalarının uygulanması için ABD tarafından baskı altına alınmıştır. Hindistan gibi diğer bazı ülkeler halen direnmektedirler.

TOHUM VE GIDA EMPERYALİZMİ (2)

31.07.2009-tuketicihaklari.org.tr/

Emperyalist tarım tekellerinin çıkarları doğrultusunda uygulanan Yeşil Devrim (YD) denilen endüstriyel tarım uygulamaları sürecinde yoksulaşmanın artışı ile birlikte verimlilik de düşmeye başlamıştır.

Yeşil Devrimin gereken başarıdan uzak olması , yeni teknikler , teknolojiler ve stratejiler geliştirmesi için yeni çabaların ortaya çıkmasına neden olmuş ve sonuçta Genetik Mühendisliği kurtarıcı olarak sunulmuştur.İlginçtir ki Genetik Mühendisliği de Yeşil Devrimin yaptığı hataları tekrarlama yolundadır.Gıda sorunu ,açlık ve yoksulluk gibi kavramlar genetik yapısı değiştirilmiş yeni tohumların evrensel düzeyde yayılması ve dolaysıyla da bunları üreten Uluslar arası şirketlerin hegemonyasını sağlamak amacıyla kullanılmaktadır.*(Zülküf Aydın-Leeds Üniversitesi)

Aşağıda ,Tüketici Hakları Derneği'nin de üyesi olduğu Consumer İnternational'in “GM Foods” adlı yayınında tohumla ilgili bir bölüm aynen aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.

Gazap Tohumları

Tohumların patentleşmesi, gıda güvenliği başka yollardan da tehdit edebilir. Yüksek teknolojinin dünya çapındaki hızlı yayılmasına karşın halen birçok köylü asırlık gelenekleri olan tohumları bir sezonda toplayıp , ertesi seneye ekmeye devam etmektedir.Bu durum , firmalarca üretilen tohumlara olan ihtiyacı azalmaktadır. Dolaysıyla firmalar da bunun engellenmesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Genetik Yapısı Değişitirilmiş tohumlar geliştirilmeden önce ,modern teknoloji tohumları saklama davranışını değiştirmiştir.Yeşil Devrimin yüksek verimli melez tohumları çok kötü üremektedirler ve çiftçiler mecburen her seferinde yenilerini satın almaktadır.

Melez olmayan tohumlar başarılı biçimde saklanabilir ve tekrar tekrar üretilebilir.Gelişmekte olan ülkelerde özellikle manyok yetiştiren küçük üreticiler bunu halen yapmaktadır.Genetik

olarak değiştirilmiş soya ve pamuk gibi ürünler de melez olmadıklarından kolaylıkla eski tohumlardan üretilebilirler.Günümüzde ,gelişmekte olan ülkelerdeki çiftçilerin halen %80'ini ,sağladıkları tohumları tekrar tekrar ektikleri tahmin edilmektedir.Bu kadar büyük sayıda çiftçi tohumları tekrar tekrar kullanmayı seçtiğine göre , ticari olarak üretilmiş tohumları mahkum edilme baskına karşı protestoları olması şaşırtıcı olmamalıdır.

Ayrıca bağımsız tohum firmalarının , tamamını satın alarak geleneksel tohum bulmayı zorlaştırmalarından da korkulmaktadır.Pazarda hakimyet kuran büyük firmaların giderek artmasıyla , kaçınılmaz olarak en fazla kazanç sağlayan genetik mühendislik tohumları satma eğilimi başlayacaktır.Bu da, çiftçileri istemedikleri ya da karşılayamayacakları ürünleri seçmek zorunda bırakacaktır.

Bir başka endişe de büyük şirketlerin , güçlerini ruhsatlandırma sistemleri üzerine etki etmekte kullanmalarıdır.Güç , ne kadar az elde toplanırsa , o kadar kuvvetli olmaktadır.1990 yılında Avrupa Patent Bürosu'na yapılan başvuruların yarısı sekiz adet Uluslar arası şirkete aitti ve bunların üçte biri sadece üç firmaya aitti:Monsanto , Ciba Geigy ve Lubrizol.

Patent cephesi zayıfladıkca , Monsanto ve Novartis ,GD tohumları infertil hale getirerek , çiftçilerin onları tekrar kullanma şanslarını ortadan kaldırmaya yönelik teknikler geliştirmeye başlamışlardır.Bu yaklaşım , endüstrinin yeni ürünlerden son damlasına kadar kar etme anlayışını ortaya koymaktadır.

Monsanto 'nun Tohum Polisi

Bu süre içinde Monsanto , kendi GD tohumlarını almak isteyen ABD ve Kanada çiftçileri için ayrıntılı lisans anlaşmaları düzenlemiştir.Örneğin ; 1996' daki hazır soya fasulyesi tohumu kontratı Monsanto'nun hazır glikofosfat herbisiti kullanıldığı takdirde üç yıl uzatılmıştır.

Monsanto çiftçinin arazisine gelip tohum örnekleri alarak , çiftçinin kontrata uyup uymadığını belirleme hakkına sahiptir.Çiftçi ayrıca , kendi ürününü alan kişilerin tamamının aynı kurallara uyumasını sağlamak , aksi takdirde ceza ödemekle yükümlüdür.Anlaşmanın yükümlükleri sözleşme sahibinin bütün varislerini ve temsilcilerini bağlamaktaydı ve çiftçinin hakları , Monsanto'nun açık onayı olmadan başka hiç kimseye devredilememekteydi.

Monsanto, patent ihlalcileri hakkında bilgi alabilmek için radyo reklamları ve telefon bağlantılarını kullanıyor ve hatta liderlerini takip etmeleri için özel dedektifler kiralamıştı.1999 başında Monsanto , tohumları saklayan veya tekrar kullanan çiftçiler aleyhinde kendilerini on binlerce dolar zarara soktukları gerekçesiyle 525 tane dava açmıştır. ABD ve Kanada'da yüzden fazla çiftçi , davalardan kurtulmak için ürünlerini yok etmek , tanzimat ödemek veya Monsanto'nun hesaplarını incelemesine izin vermek gibi yollar seçmiştir.

Monsanto vakası , GD tarım ürünleri pazarlayan kimyasal tarım ve tohum firmaları için patentlerin ticari önemini ortaya koymuştur.Ayrıca, şirketlerin patentlerden elde ettikleri hakları korumak için ne kadar ileri gidebileceklerini de göstermektedir.

TOHUM VE GIDA EMPERYALİZMİ (3)

07.08.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Emperyalist tarım ve gıda tekelleri dünya tarımına ve gıdasına egemen olmak için hemen her yola başvurmaktadırlar. Bir taraftan, kendi hükümetleri ile IMF, Dünya Bankası, Dünya

Ticaret Örgütü gibi emperyalist kurumları devreye sokarak, özellikle geri bıraktırılmış, gelişmekte olan ülkelerin tarımı ve gıdası üzerinde yıkıcı etkilere neden olan yapısal uyum programlarını uygulatmaktadırlar.

Bir taraftan da Biyo-korsanlık'la, yerli tohumların ticaretinin yasaklanmasını sağlamakla, yerli tohumlar yerine patent hakkını elde ettikleri terminatör (genetik yapısı değiştirilerek kısırlaştırılmıştır tohum) tohumların ekilmesini zorunlu hale getirmeye çalışmakla doğal yaşamın ve yerel tarımsal kültürün yok edilmesine, dolayısıyla, yoksul halkların ve çiftçilerin büyük acılar yaşamasına neden olmaktadırlar.

Aşağıda, Tüketici Hakları Derneğini'nde üyesi olduğu Consumer International'in " GM Foods" adlı yayınında tohumla ilgili bir bölüm aynen aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.

Yok Edici (Terminatör) Teknoloji

3 Mart 1998'de ABD Patent ve Telif Hakları Ofisi, şirketler ve çiftçiler için geniş uygulama alanı sağlayacak yeni bir genetik mühendisliği tekniğini patentleştirmiştir. Delta & Pine Land Şirketine ve ABD Tarım Bakanlığı'na verilen patentin amacı, çiftçilerin hem doğal hem de GD kaynaklardan elde ettikleri tohumları saklamalarını engellemektir. Bu, firmaların kendi sahiplik haklarını uygulamalarını sağlayacak ve üreticileri uzun dönemde tohum tüccarlarına bağımlı hale getirecektir.

Tohumlar değiştirilerek istenilen amaca ulaşıldığında tohumlar sadece bir kez üreyebilecek, ikinci nesiller kısır olacak, dolayısıyla tekrar ekildiklerinde ürün vermiyeceklerdir. Bu yüzden üreticiler tohumları ertesi yıla saklayamayacak ve her sene yeni tohum almak zorunda kalacaklardır. Bu durum, dünyadaki üreticilerin yaklaşık dörtte üçünü (en yoksullar da dahil) etkilemektedir.

Kanada kökenli bir sivil toplum örgütü olan RAFI tarafından yeni teknolojiye karşı Uluslar arası bir kampanya başlatılmıştır. RAFI buna, "Yok edici teknoloji" adını vermiştir. Yok ediciye karşı kopan yaygara Monsanto'yu "steril tohum teknolojisini ticarileştirmeyeceğini" kamuya taahüt etmeye zorlanmıştır. Buna rağmen iki ay sonra monsanto, patent sahibi olan en büyük ticari tohum şirketi olan Delta & Pine Land'i alma hazırlığında olduğunu açıklamıştır. Diğer şirketlerde kendi teknolojilerini geliştirmişlerdir. 1998'de ingiliz şirketi olan Astra – Zeneca kimyasal olarak aktif ya da pasif hale getirebilen bir "katil" gen geliştirdiğini duyurmuştur. Bu türev farelerden elde edildiğinden " verminatör teknoloji" (vermin=haşerat) olarak adlandırılmıştır. Astra-Zeneca'da teknolojinin kabul görmeyeceğinden endişe ettiğinden aynı Monsanto gibi, bunun ticarileştirilmeyeceğini duyurmuştur. Bir düzineden fazla firma ve kamu kuruluşu tohum sterilizasyonu sağlayan teknolojiler için patent almıştır.

Terminatör II Ve Ötesi

Terminatör II ismi, bitkilerin üreme ve hastalıklara direnç ve tohum çeşitliliği özelliklerini yok eden kimyasallar kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Yeni patentler, bitkilerin büyüme ve gelişmelerini, tekrarlayan belirli kimyasal uygulamalarla ilişkilendirmektedir. Dolayısıyla çiftçi şirketten yeni tohum almaya devam edecektir. Kimyasal tarım şirketleri devlerinden olan Novartis 'ce sahip olunan bir patent, enfeksiyonlarla mücadele etme yeteneği kapatılmış bitkiler yaratmaktadır. RAFI' den Edward Hammont; "bu özellikleri geri getirmenin tek yolu, zarar görmüş ürünlerin tamiridir ve buda tescilli kimyasallar kullanmayı gerektirmektedir" demektedir.

Pazarın Gelişmekte Olan Ülkelere Genişletilmesi

Günümüzde tohum firmaları bu tip ülkelerde yoğun pazarlar oluşturmaktan, patent haklarını koruyacak sözleşmeler ve denetim mekanizmaları oluşturamayacakları korkusundan dolayı

çekilmektedirler. Ancak, gelecekte “Yok edici teknoloji” bunu onların yerine yapacaktır. Delta & Pine Land Şirketinin başkanı olan Murray Robinson; “Yeni teknolojinin, patent yasaları zayıf olan ülkelerde ve pazarlarda küresel yatırımlar sağlayacağına inanıyoruz” demektedir. Firmalar Gelişmekte olan ülkelerdeki üreticilere onları verimsiz tohumlardan kurtardıkları için iyilik yaptıklarını öne sürmektedirler. Delta & Pine Land Şirketinden Dr. Harry B. Collins'e göre “üreticilerin asırlık tohumları saklama uygulaması, üçüncü dünya çiftçileri için kolay yolu seçerek hep aynı verimsiz tohumlara sağlanıp kalmalarına neden olan büyük bir dez avantaj yaratmaktadır”. Yeni teknolojiye yönelik eleştiriler çiftçilerin belirli tohum üreticilerine bağımlı kalacaklarını ve asırlar boyu yaptıkları ekin yöntemlerinden mahrum bırakılacaklarını belirtilmektedir.

biyo-korsanlık

Büyük şirketler pantentlere sahip olabilirler fakat biyoteknoloji alanındaki yeniliklerin çoğu çiftçilerin yıllar boyu edindikleri deneyimlere dayanmaktadır. Bu çiftçilerin çoğunluğu, dünyanın biyolojik çeşitliliğinin %90'ının sağlayan Asya, Afrika ve Latin Amerika' da gelmekteydi. 1994'te Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP) için yazılan bir rapora göre, yerli çiftçilerce elde edilen bu bilgiler organize ve dinamik bir araştırma sürecinde toparlanmış ve gezegenimizin varlığını sürdürebilmesi için elzem olan bilgilerdir. Tarıma, farmasötiklere, DNA araştırmalarına ve diğer endüstiriyel üretimlere büyük katkıları olmuştur. Çiftçilerin yaşam formları ve bitkilerin aktfi içerikleriyle ilgili bilgileri, batılı şirketlerce patentleştirilen materyal ya da yeniliklerle hemen hemen aynı şeylerdir. Bu geleneksel bilgiler halen birikerek artmakta olduğundan ve modern bilimin yöntemlerini kullanmadığından, patentleşme için yeterli kalitede değildir. Dolayısıyla çiftçilere ve yaşadıkları toplumlara, multi milyon dolarlık ilaçlara ve tarım ürünlerine yaptıkları katkılardan dolayı tazminat ödenememektedir. Tam tersine kendi bilgilerinin ürünlerini kısıtlayıcı koşullarla satılan pahalı tohumlar olarak geri satın almak zorunda bırakılmaktadırlar. Eleştirmenler bu durumu, “Biyo-Korsanlık” olarak değerlendirmektedirler. UNDP raporunda belirtilmiş çok sayıda biyo-korsanlık örneği mevcuttur:

• ABD'deki Toledo Üniversitesine, zebra midyelerini öldüren endod (tropik bir Afrika bitkisi) pantenti verilmiştir. Etiyopyalı bilim adamları, Etiyopya toplumunun gelenekleri dolayısıyla bu tekniği 19 yıldır bilmektedir. Toledo Üniversitesi'nin katkısı ise sadece bir günlük bir deney dört aylık yasal çalışmadan ibarettir.

• AgEvo kuruluşu, en çok satan herbisiti olan Basta'yı Kamerun'dan elde edilen toprak bakterilerinden elde etmiştir. Kamerun'a ticari bir karşılık ödenmemiştir.

• W.R. Grace, iyileştirici ve pestisit özellikleri Asya ve Afrika'da yaygın olarak kullanılan Hint ağacının patentini almıştır.

• Rice Tec isimli şirket ABD'den, Hindistan Basmati pirinci (Güney Asya'ya ait aromatik prinç ile Amerika'nın “yarı bodur” türünün karıştırılmasıyla üretilen princin patentini almıştır. Patent sayesinde firma, batı yarıkürede yetişen basmati türü princin tam sahibi olmakta ve gelecekte de Asya'nın geleneksel yöntemleriyle de olsa bu türden üretilecek bütün yeni türlere ait hakları elinde bulundurmaktadır.

Batılı şirketlerce gelişmekte olan ülkelerin yerel bilgilerinin kendilerine mal edilmesi şeklindeki benzer vakalar, buzdağının sadece görünen kısmıdır. Dünya'daki Pazar ekonomisinin yüzde kırkı doğrudan biyolojik ürünlere dayalıdır ve biyoçeşitliliğin yüzde doksanı gelişmekte olan ülkelerden sağlanmaktadır, yani biyo-korsanlık çok büyüktür. Alanında uzman yerel kişilere danışmanın 10.000'de bir olan başarı hızını, ikide bire düşüreceği ileri sürülmektedir. Sonuçta, gelişmekte olan ülkelerin, faydalı olabilecek bitki ve

genleri ortaya çıkartmak için ziyaret eden şirketlerin sayısında bir patlama yaşanmaktadır. Bu biyo-korsanlığın gelişmekte olan ülkelere olan maliyetinin belirlenmesi çok zordur. UNDP tarafından yürütülen çalışmaya göre, sadece tohum ve farmasötiklerle ilgili olarak yılda kaybedilen telif hakkı miktarı devasa boyuttadır.

TOHUM VE GIDA EMPERYALİZMİ (4)

14.08.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Konu ile ilgili önceki yazılarımızda Emperyalist tarım ve gıda tekellerinin istekleri doğrultusunda IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi emperyalist kuruluşlar aracılığıyla, yerel hükümetler üzerinde baskı kurularak ya da onlarla işbirliği yapılarak Yeşil Devrim ve GD teknoloji aracılığıyla genel anlamda yerel tarımsal uygulamaların zayıflatılıp yok edilmeye, yerel tarım ve gıda üzerinde egemenlik kurulmaya çalışıldığına değinmiştik.

Bu yazımızda tek tek ülke örnekleri verilerek Genetik yapısı değiştirilmiş tohum ekimi yapılan ya da buna zorlanan ülkelerin nelerle karşılaştıkları anlatılacaktır. Türkiye'ye ilişkin durum daha sonra tek bir yazıda ele alınacaktır.

Aşağıda, örneği verilen ülkelere ilişkin bilgiler "Gıda Hareketi" adlı oluşumun yapmış olduğu çalışma ve T.Ü. Gıda Mühendisliği Bölümünden Neşe Yılmaz ile GDO'ya Hayır Platformu ve aynı zamanda Ekoloji Kolektifi Yürütme Kurulu Üyesi olan Arca Atay'ın çalışmalarından aynen aktarılmıştır.

Arjantin Genetik Yapısı Değiştirilmiş Soyaya Mahkum

Arjantin'de 1989'da devlet başkanı olan ABD destekli Carlos menem'in ekonomik programı Rockefeller ailesi tarafından ABD'de yazıldı ve böylece korumacı piyasanın yerini ithalat rejimi aldı. Arjantin'in borçlarını kapatması için tek çare ise GD soya fasülyesi yetiştirmekti. 1991'de 569 tarla GD mısır, ayçiçeği, pamuk, buğday ve özellikle soya ekimine ayrıldı. 1996'da Monsanto Arjantin'de Roundup Ready (RR) soya fasülyesi tohumlarının dağıtım lisansını aldı. Ve herşey böyle başladı.

GD soya daha az insan gücü gerektiriyordu. Çoğu çiftçi topraklarını terk etmek zorunda kaldı. 2004'e gelindiğinde artık 14 milyon hektar GD soya ekiliydi. Arjantin'in tarımsal çeşitliliği de yok olmuş; 10 yıldan kısa bir sürede mısır, buğday ekili alanlar soya tarlalarına dönüşmüştü. Arjantili bilim adamı Walter Pengue "Bu yolda gidersek 50 yıl sonra hiçbirşey yetiştiremeyeceğiz" diyordu. Tohum saklama geleneği sona erdirilen çiftçiler, her yıl Monsanto'dan yeni tohum alırken satıştan da kar payı ya da vergi ödüyorlardı.

Soya dışında kendi gıdasını yetiştiremez durumda kalan Arjantin 2002'deki ekonomik krize de savunmasız yakalandı. Açlık başladı. Ayaklanmalarından korkan hükümet, Monsanto ve soya kullanan ünlü markalar bedava yiyecek dağıtmaya başladı. Arjantililer artık taze meyve, et, süt yumurtadan oluşan beslenme biçimlerini soyaya teslim etmişti.

Hükümet, soyadan alınan proteinin etin yerine geçebileceği yönünde propagandaya başladı. Fakat araştırmalar soya sütüyle beslenen bebeklerin daha alerjik olduğunu saptadı. Hatta Rus Bilimler Akdemisi'nden Dr. Irina Ermakova GD soyayla beslenen dişi ve erkeklerden doğan bebek farelerin üç hafta içinde öldüğünü söylüyordu. Arjantinliler'e söylenmeyen başka bir gerçek de tek yönlü beslenme biçimi olduğunda soyanın kansere varan zararları olduğuydu.

Bölgedeki hayvanlar ölüyor, insanlarda da tiroit, solunum sistemi bozuklukları, akciğer

ödemleri, deri hastalıkları gelişiyordu. Hatta hormon bozuklukları yüzünden bazı kız çocukları üç yaşında regl olmaya başladı. Soya tarlalarının yakınında yaşayanlar her gübrelemeden sonra şiddetli migren, göz yaşarması, mide bulantısı, eklem ağrıları yaşıyordu. Havadan yapılan ilaçlama yüzünden Arjantin'de Monsanto soyası dışında başka bir şey yetişmez oldu.

"Le Monde Selon Monsanto" (Monsanto'ya Göre Dünya) isimli belgeseli ve kitabı şu sıralar Fransa'da en çok okunanlar listesinde birinci sırada olan Marie-Monique Robin'in Arjantin'in Pampa bölgesiyle ilgili gözlemleri de tabloyu netleştiriyor. Mısır, buğday, hintdarısı, yağlı tohumlar, ayçiçeği, yer fıstığı, soya, sebze ve meyve yetiştirilen bu bölge, nüfusunun 10 katına yetecek kadar üretim yapıyor ve ihraç ediyordu. Taa ki GD soyayla tanışana kadar...

Arjantin'de GD soya ekili alanlar 2000'de 8,3 milyon hektardan 2001'de 9,8'e, 2002'de 11,6'ya, 2007'de 16 milyon hektara ulaştı. Ekili alanlar artarken çiftçilerin sayısı da yüzde 30 azaldı. 1991–2001 arası kapısına kilit vuran çiftçi sayısı 150 bin iken, bunun 103 bini GD soyadan sonra tarlalarını terk etti.

Kaliteli et ve sütleriyle ünlü Arjantin'de süt üretimi 1996'dan 2002'ye kadar yüzde 27 düşünce ilk kez Uruguay'dan süt ithal edildi. Pirinç üretimi yüzde 44, mısır yüzde 26, ayçiçeği yüzde 34, domuz eti üretimi yüzde 36 düşmüş, fiyatlar artmıştı. 2003'te unun fiyatı yüzde 162, mercimeğin yüzde 272, pirincinki yüzde 130 arttı.

Brezilyada Tarım İlacı Kullanımı Arttı, Verim Düştü

Brezilya' da kullanılan pestisitlerin 1/4 ü (50.000 ton) soya tarımında kullanılmaktadır.Pestisit kullanımı her yıl % 22 artmaktadır.Her ne kadar biyoteknoloji şirketleri yıl içindeki ot mücadelesinde Roundup herbisitini sadece bir kez uygulamak yeterlidir diyorlarsa da araştırma sonuçları toplam uygulama adet ve miktarının arttığını göstermektedir.ABD den örnek verilecek olunursa glifosfat kullanımı 1995 de 2,850 tondan 2000 yılında 18,960 tona çıkmıştır.Arjantin'de 2004 üretim sezonunda kullanılan Roundup miktarı tahmini 160 milyon litredir.

Brezilyada transgenik soyanın yıllar itibariyle ortalama veriminin 230 kg. dan 260 kg/dekara yükseldiği ama konvansiyonel çeşitlerden % 6 daha az verime sahip olduğu tesbit edilmiştir.Pleiotropik etki denilen yani yüksek sıcaklık nedeniyle sapların çatladığı ve su stresinin görüldüğü dönemlerde transgenik soyada konvansiyonele göre % 25 e yakın ürün kayıpları görülmüştür.Aşırı kuralık yaşanan 2004/2005 sezonunda Rio Grande do Sul bölgesinde transgenik soyada % 72 ürün kaybı olmuş ve bu da ihracatta tahmini rakamla % 95 lik bir azalmaya yol açmıştır.

Meksika Mısırında Gdo Kirliliği

Meksika'nın mısır ithal edilmeyen Oaxaca Eyaleti'nde 150 çeşit mısır tamamen organik yetişiyordu. Fakat güçlü komşularının "serbest" ticaret anlaşmalarına direnemeyen Meksika, ABD'den mısır ithal etmeye başladı. 1994–2002 arasında Meksika mısırının fiyatı yüzde 44 düştü; küçük çiftçiler de topraklarını terk etti.

2001'de Meksika Çevre Bakanlığı'nın yaptığı araştırmaya göre 22 bölgenin 13'ünde yetişen yerel mısır çeşitlerinde yüzde 3-10 oranında GDO bulaşması saptandı. 29 Kasım 2001'de Nature Dergisi'nde yayımlanan, David Quist ve Ignacio Chapela imzalı bir makaleye göre yerel "Crillo" mısırı artık saf değildi. Oysa Meksika'da, M.Ö. 5000 yılından beri ekilen, Maya ve Aztek kültürünün temeli olan mısır çeşitliliğini korumak için 1998'de GD mısırlar üzerine bir moratoryum verilmişti.

Hindistanda Çiftcilerin İntiharı

Hint tarımı, Dünya Bankası ve IMF reçeteleriyle DTÖ'nün çarkına sokuldu ve Hindistan'ın tohum sektörü Dünya Bankası'nın yapısal reformlarıyla dev şirketlere açıldı. Artık çiftcilerin hangi ürünleri yetiştireceğine onlar karar veriyorlar. Ülkenin GDO'lu pamuk yetiştirilen bölgelerinde, ipoteğini ödeyemeyen ve toprağını kaybedenlerin intiharları salgın boyutuna ulaştı. 1997-2007 arasında intihar eden çiftçilerin sayısı İçişleri Bakanlığı verilerine göre 182 bin 936. 2008 rakamları 16 bin olarak tahmin ediliyor. 2009'da ise hayatına son veren çiftçi sayısı 2000'i geçti. Sadece geçen ay (Haziran 2009) Chattisgarh eyaletinde 1500 çiftçi intihar etti. Üstelik bu kayıtlar kesin olmaktan uzak. Zira kadınlar gibi 'çiftçi' tanımının dışında tutulanlar da kayıtlara geçmiyor.

Afrika'ya Zorla " Acil Açlık Yardımı"

İngiltere Başbakanı'nın bilim danışmanı Prof. David King ABD hükümetinin GDO teknolojisini Afrika'ya yayma çabasını "kitlesel insan deneyi" şeklinde tanımlayarak kınadı. Ekim 2002'de Guardian'da çıkan bir makalede, ABD'nin acil açlık yardımı adı altında, Güney Afrika'nın altı ülkesine stok fazlası GD mısır göndereceğini açıkladı. Mısır, Zambiya, Malawi ve Zimbabwe'nin ana gıdasıydı. Riski göze almayıp reddettiler. Ama reddedemeyenler de vardı.

Açlıktan insanları ölen Afrikalı ülkelerin (Zambia) yöneticileri bile ABD'nin genetiği değiştirilmiş ürünlerden oluşan gıda yardımlarına itiraz etmişler, "normal gıda" talebinde ısrar etmişlerdir.

Ancak ABD'li yetkililerden aldıkları yanıt açık ve sert olmuştur: "dilencilerin seçme hakkı olamaz!" (ÖLÇÜ, 2005).

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI EKMEĞİMİZLE OYNUYOR

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.07.30.html

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından 15.02.2002 tarihli ve 24672 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan " Türk Gıda Kodeksi Ekmek ve Ekmek Çeşitleri Tebliği"nde yer alan ekmeğin ağırlığına ilişkin hüküm, Bakanlığın hazırlanmış olduğu Ekmek ve Ekmek Çeşitleri Tebliğinde değişiklik Yapılması Hakkında Tebliğ Taslağı ile yürürlükten kaldırılmıştır.

Cumhuriyet tarihi boyunca özellikle de halk tipi ekmeğin gramajı ilgili kamu kuruluşları tarafından belirlenmektedir. Oysa, Ekmek Tebliğinde yapılan bu değişiklik ile ekmek gramajına ilişkin hükmün kaldırılarak yerine ne konulacağı, kim tarafından nasıl belirleneceği belirtilmemekle birlikte, konunun piyasa koşullarına yada ilgili esnaf örgütüne bırakılmak istendiği anlaşılmaktadır.

Özellikle halk tipi denilen ekmek gramajının belirlenmesi yetkisinin ve hakkının piyasa koşullarına yada esnaf örgütüne bırakılmak istenmesi, zaten yaşanmakta olan sorunun ve kaosun daha da büyümesine, bunun sonunda da ekmek ağırlıklı beslenen dar gelirli ve yoksul tüketicinin büyük bir çoğunluğunun iyice sıkıntıya düşmesine ve mağdur olmasına neden olacaktır.

Ekmekler Küçültülmekte Kalite Bozulmaktadır

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı sürekli ekmeğimizle oynuyor. Bugüne kadar ekmekte uygulanan yanlış politikalar sonucunda halk tipi ekmeğin ağırlığı 400-500 gramdan 200 grama kadar düşürülmüştür. Ekmeğin gramajının düşürülmesi ve küçültülmesiyle sorunlar azalmamış, tam tersine artmıştır.

Halk tip ekmeğin sürekli küçültülmesi hem kalitesini bozmuş hem de tüketicinin daha pahalı

ekmek tüketmesine neden olmuştur.

Küçülen ekmeğin kabarık gösterilmesi için aşırı katkı maddesi kullanılmakta ve ekmekler balon gibi olmaktadır. Balon gibi kabaran ve içi bomboş olan ekmekler dökülmekte dağılmakta ve ekmeğin lezzeti bozulmaktadır.

Bununla birlikte, halk tipi ekmeğin belirli bir gramajda olması piyasada belirsizlik yaratacağından tüketicilerin çeşitli gramajdaki ekmeklerin fiyatlarını karşılaştıramamasına ve kıyaslayamamasına neden olacağından tüketicinin evrensel haklarından olan seçme hakkı fiilen ortadan kaldırılacaktır.

Ülkemizde milyonlarca tüketicinin günlük kalori gereksinmesinin %60-70 ekmekten karşılanmaktadır.

Ülkemizde ekmeği diğer gıda maddeleri ile bir tutmamak gerekmektedir. Çünkü ülkemiz koşullarında ekmek tüketicilerin ezici bir çoğunluğunun en temel besin kaynağıdır.
Tarım ve Köyişleri Bakanlığına Sesleniyoruz.
Halkın ekmeği ile oynamayın! Ekmeğimizi sürekli küçültmeyin! Yukarıda belirtilen nedenlerle belli standartta halk tipi ekmek üretilmek zorundadır. Ülkemizin koşullarını dikkate almalısınız. Halk tipi ekmeğin dışında çeşitli ağırlık ve standartlarda ekmek üretilebilir.

200 gramlık bir ekmeğin işçilik, yakıt, genel giderler ve nakliye maliyeti 300 gramlık ekmeğin giderlerine eş değerdir.

Normal halk tipi ekmeğin yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı en az 300 gram olarak üretilmesi gerekmektedir. Halk tipi ekmeğin bu ağırlıkta üretilmesi, ekmek üretim maliyetinin düşmesine katkı sağlayacağından hem tüketici hem de üretici lehine bir uygulama olacaktır.

Diğer taraftan da,'ata ekmeği','taş fırın ekmeği' gibi değişik gramajlarda üretilen ekmeklerin de bu standartlara uydurulması gerekmektedir. Sözü edilen bu ekmekler farklıymış gibi gösterilerek tüketiciler mağdur edilmektedir.

Son sözümüz, ekmek gramajının belirlenmesi piyasa koşullarına bırakılamaz, terk edilemez. Tüketici Hakları Derneği'nin Bakanlığınıza gönderdiği önerisini dikkate alarak Tebliğ Taslağını düzeltiniz, halkın ve tüketicinin yanında yer alınız.

"HELAL GIDA STANDARDI" TARTIŞMALARI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.12.31.html

Ülkemizde 2005 yılının sonbaharında başlatılan ve gelen tepkiler üzerine kaldırılan " Helal Gıda Standardı" tartışmaları yeniden gündeme getirilmiştir.

2008 yılının ilk aylarında uygulamaya konulması düşünülen " Helal Gıda Standardı" ne gibi sorunlara neden olabilir ? böyle bir uygulamaya ülkemizin gereksinmesi var mı? Neden bu konu yeniden gündeme getirildi ? Bu ve buna benzer soruları çoğaltabiliriz.

Malezya'nın başlattığı helal gıda sertifikası uygulamasının Türkiye'nin gündemine taşınması üzerine Türk Standartları Enstitüsü (TSE) tarafından 2005 yılı sonbaharında " Helal Gıda Standardı" çalışmaları başlatıldı. Konu ile ilgili olarak Tüketici Hakları Derneği ve ilgili

meslek kuruluşları (Gıda Mühendisleri, Kimya Mühendisleri ve Ziraat Mühendisleri Odaları ile Ankara Veteriner Hekimler Odası, Veteriner Hekimleri Derneği) tarafından basın açıklamaları yapılarak tepki gösterildi. Bu tepkiler üzerine TSE konuya ilişkin çalışmaları durdurdu. Ancak, 2007 yılının Eylül ayında konu tekrar gündeme getirildi.

Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın 24 Ağustos 2007 tarihinde yapmış olduğu açıklamada, " Helal Gıda Belgesi" konusunda çalışma yürütüldüğü, "Helal Gıda Standardı" uygulamasının Müslüman ülkelerden başlayarak diğer ülkelerde de uygulanmaya başlanan yeni bir ölçüt olduğu vurgulandı.

Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın açıklamasında, uzak doğu ülkeleri başta olmak üzere bir çok ülkeye ihracat yapan Türk firmalarının " helal gıda" etiketi talebiyle karşılaştıkları, konuya ilişkin sıkıntılarını Müsteşarlığa ilettikleri, firmaların rekabet etmede zorlanacağı, Türkiye'nin " helal gıda" pazarında hak ettiği yeri alabilmesi için gerekli olan çalışmanın başlatıldığı belirtildi.

"Helal Gıda Standardı" Uygulaması Gıda Sorununu Çıkmaza Sürükleyecektir

Halkının %99'u Müslüman olan ülkemiz iç pazarında sorun gıdanın islami kurallara göre hazırlanması ise zaten islami kurallara uyulmaktadır. Ülkemizde asıl sorun, gıdanın tarladan soframıza kadar sağlıklı ve güvenli üretilip üretilmediği, dağıtılıp dağıtılmadığıdır. Bununla birlikte, kontrol ve denetimin yeterli olup olmadığıdır.

Helal gıda standardı belirtilen bu sorunlara çözüm getirmez. Eğer, soruna dış ticaret açısından bakılıyorsa ve bazı İslam ülkelerinin bu konuda bir uygulaması ve istekleri varsa, bu ülkelere ihraç edilecek gıda maddeleri için Tarım ve Köyişleri Bakanlığı gerekli belgeleri düzenleyerek, gerekli denetimleri yaparak sorunun çözümünü sağlayabilir. Kaldı ki, Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi EKER'e, " Türkiye'de kırmızı et için helal sertifikasına gerek var mı ? " diye sorulan bir soruya Bakan şu yanıtı verdi: içeride gerek duyulmaz. Yurt dışına kırmızı et ihracatımız yok. Eğer ihtiyaç olursa, ilgili kurumlar sertifikaya karar verir.

Helal gıda tartışmalarının ya da bu konuda bir standart düzenlemesine gidilmesinin ülkemize ve gıdamıza bir yarar getirmesi düşünülemez.

Bu konuda bir çok soru akla gelebilir. Bugüne kadar yediğimiz, içtiğimiz gıdalar haram mıydı? İslami usullere uyulduğu halde sağlıklı olmayan gıdaları helal mi sayacağız ? İçerisinde sağlığa ve gıda mevzuatına aykırı gıda katkı maddeleri taşıyan gıdaları helal mi sayacağız? Genetik yapısı değiştirilmiş mısır ve soyanın kullanıldığı bine yakın gıda maddesini helal mi sayacağız ? Bu soruları çoğaltmamız mümkündür. Bu nedenle, bu uygulamayı doğru bulmamız mümkün değildir.

Helal gıda standardı uygulaması zaten sağlık ve güvenlik başta olmak üzere gıda sektörünün yaşamış olduğu bir çok soruna yeni bir sorun eklenmesine neden olacaktır. Tüketicinin kafası iyice karışacaktır. Firmalar arasında haksız rekabete neden olabilecektir. Bazı firmaların konuyu suiistimal etmesine yol açılacaktır. Gıda konusunda bir kaosun yaratılmasına ve gıda sorununun çıkmaza sürüklenmesine neden olunacaktır.

Tüketiciler Olarak Ne İstiyoruz ?

"Helal gıda standardı" tartışmaları gündemden kaldırılmalıdır. Doğru olan, yapılması gereken, gıda mevzuatındaki yasal eksikliklerin, çelişkilerin giderileceği şekilde yeni bir gıda mevzuatının düzenlenmesidir. Böyle bir gıda mevzuatı da ancak, ilgili meslek kuruluşları ile içinde tüketici örgütlerinin de bulunduğu demokratik kitle örgütlerinin görüş ve önerilerinin yansıyacağı, yasada oluşturulacak olan kurullarda temsil edilmelerinin sağlanabileceği şekilde

düzenlenirse etkin bir uygulama olanağı bulabilir. Böyle olmadığı içindir ki 27.05.2004 yılında yayımlanan " Gıdaların, Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun" un yeniden düzenlenmesi çalışmalarına başlanılması gereği duyulmuştur. Bununla birlikte, gıda denetimlerine her aşamada ağırlık verilmelidir. Sağlıksız, güvensiz ve hijyenik koşullara uygun olmayan gıdalar firma ve marka adları ile kamuoyuna duyurularak tüketiciler bilgilendirilmelidir. Okul kantinlerinde öğrencilerin sağlıksız beslenmesine neden olan yiyecek ve içeceklerin satılması yasaklanmalı, bunların yerine sağlıklı ve öğrencilerin beslenmesine uygun yiyecek ve içeceklerin ücretsiz bir şekilde öğrencilere dağıtılmasını sağlayan bir sistem oluşturulmalıdır. Genetik yapısı değiştirilmiş ürünlerin ithalatı, üretimi ve tüketimi yasaklanmalıdır. Özellikle de riskli gıdalara ilişkin özendirici reklamlar ile bu gıda reklamlarında çocukların reklam aracı olarak oynatılması yasaklanmalıdır.

HALKIN GIDA GÜVENCESİ TEHLİKEDE
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.04.28.html

Bir çok ülkede 2008 yılının son üç ayında tüketicilerin isyanına neden olan başta prinç ve buğday gibi tahıl ürünlerindeki fiyat artışları ve buna paralel olarak gıda fiyatlarındaki artışlar dünyanın ve Türkiye'nin en önemli gündem maddelerinden biri oldu.

Gıda fiyatlarındaki hızlı artış, gelir düzeyi düşük olan Mısır, Pakistan, Endonezya, Haiti, Özbekistan, Yemen, Bolivya, Bangladeş, Etiyopya, Fildişi Sahilleri, Moritanya, Senegal, Kamerun, Burkina, Faso gibi ülkelerde tüketicileri sokağa döktü. Bu isyanlar sırasında Kamerun'da 40, Mısır'da 11, Haiti'de 5 kişi yaşamını yitirdi.

IMF ve Dünya Bankasının yetkilileri ise bu ülkelerde ve Türkiye'de uyguladıkları yanlış tarım politikalarının neden olduğu ve yarattığı sonuçlar hakkında ise günah çıkartmaktadır. Örneğin, IMF başkanı Strauss – Kahn verdiği bir demeçte, fiyat artışlarının hükümetlerin yıkılmasına ve demokrasilerin sorgulanmasına yol açabileceğini, tarihin bu tür sorunlar yüzünden çıkmış savaşlarla dolu olduğunu, dünyanın bu sorunu çözmesi gerektiğini belirtti.

Ülkemizde özellikle pirinçteki spekülatif fiyat artışları nedeniyle, Başbakan ve Tarım Bakanı ile diğer yetkililerin şikayetçi olmaları, zaten çoğunluğu aç olan tüketicileri boykota çağırmaları, sanki kendileri bilmiyormuş gibi spekülatif uygulama içersinde bulunan firmaları " bize şikayet edin" demeleri ise trajik bir durumdur.

Diğer taraftan, fiyat artışına çözüm bulmak için sıfır gümrükle prinç ithal edilmek istenmesinin ve ithalatın da sorunun yaratılmasına neden olan ve tekel durumunda bulunan firmalara yaptırılmasının daha vahim sonuçlara neden olacağı ise ortadadır.
Tüketicinin Gıda Enflasyonu
Ülkemizde de halkın yararına uygun olmayan dışa bağımlı tarım ve gıda politikaları ile spekülatif uygulamalar nedeniyle çeşitli tarımsal ürünlerin fiyatları çok yüksek oranlarda artırılmıştır.

Tüketicilerin en çok kullanıldığı temel gıda maddelerinin son 1-2 ay içersindeki ve "Tüketicinin Gıda Enflasyonu" diye tanımladığımız Türkiye ortalama fiyat artışları şöyledir:

Prinç : %101, Mercimek:%40, Ayçiçek Yağı: %40, İrmik: %30, Kurufasulye: %23, Şeker: %16, Bulgur: %15,50

Gıda, günümüzde tüm insanlığın, bu arada ülkemizin ve halkımızın en stratejik, en temel konusudur. Ülkemizin tarımı ve halkımızın gıdası üzerinde içeriden ve dışarıdan büyük oyunlar oynanmaktadır. Kendi kendine yeten bir ülke olmaktan çıkartılan Türkiye, tarımsal ürünler ve gıda maddelerinde ithalatçı konumuna düşürülmüştür.

Halkın yaşamını sürdürebilmesi için gerekli olan gıda güvencesi tehdit altındadır. Çok acil önlemler alınmazsa zaten açlık sınırında olan halkımız isyan edecek ve çok önemli asayiş sorunlarını gündeme getirecektir. Toplumsal barış ve huzur bu anlamda tehlikeli bir duruma doğru sürüklenmektedir. Konu, artık ulusal güvenlik sorunu haline gelmiştir. Bu nedenle, konu, Milli Güvenlik Kurulunda öncelikle gündeme alınmalı ve acil önlemler paketi oluşturulmalıdır.

Tarımın ve Gıdanın Kurtuluş Reçetesi

Tarımın ve Gıdanın Kurtuluş Reçetesi diye tanımladığımız önlemler paketi içersinde yer alması gereken öncelikler bizce şunlar olmalıdır:

1) Piyasada yapay fiyat artışlarına neden olan spekülatörler ve karaborsacılar en ağır şekilde cezalandırılmalıdır.

2) Ülkemizin tarımını bitiren ve halkımızın gıdasına el koyan IMF ve Dünya Bankasının insanlık dışı ve tüketici haklarına aykırı politikalarına derhal son verilmelidir.

3) Tarımsal üretim içersinde yer alan köylülere, çiftçilere, üreticilere çok ciddi destekler verilerek hem üretimin devamlılığı hem de verim artışı sağlanmalıdır.

4) Çok ciddi ulusal tarım ve gıda planlaması yapılmalı ve gıda güvencesi piyasa mekanizmasına asla devredilmemelidir.

5) Tarımsal alanda faaliyet gösteren ve tarım sektörüne destek veren hiçbir devlet kurumu özelleştirilmemeli, var olan özelleştirme planlarından derhal vazgeçilmeli, yeniden kamu girişimciliğine önem ve ağırlık verilmelidir.

6) İthalat ve ihracat rejimi çok ciddi olarak yeniden gözden geçirilerek Türkiye tarım ve gıda ürünü ithalatçısı olmaktan kurtarılmalı, Türkiye'de üretilme olanağı olan hiçbir tarım ürünü ithal edilmemelidir.

7) Yerli tarım ve gıda ürünleri üretimi ve sunumu öncelikle halkın temel gıda ihtiyacı karşılanmak üzere planlanmalıdır.

8) Yerli tohum üretimi geliştirilmeli, çeşitlendirilmeli ve biyoçeşitlilik yönünden zengin olan ülkemiz GDO'lu tohumlar başta olmak üzere tohum ithalatından kurtarılmalıdır.

9) Etkin bir yerli malı kampanyasıyla yerli tarım ve gıda ürünleri tüketimi teşvik edilmelidir.

10) Türkiye'nin organik tarım üretimi politikaları çok ciddi bir şekilde ele alınarak organik tarım alanları genişletilmeli ve organik tarım üretimi teşvik edilmelidir.

11) Yeniden üretim ve tüketim kooperatifçiliği teşvik edilerek spekülatör, vurguncu ve karaborsacılar aradan kaldırılmalı, üretici ile tüketicinin doğrudan iletişimi kooperatifler aracılığıyla sağlanmalıdır.

12) Son yıllarda, özellikle süpermarket ve hipermarketler gibi alışveriş merkezleri yoluyla gereksiz ve dışa bağımlı sağlıksız gıda tüketimi pompalanmaktadır. Açlık sorunuyla baş başa olan bir ülkede böyle bir savurgan, ülkemize ve halkımıza zarar veren alışveriş modeline artık dur denilmelidir. Zaten, bu tür hipermarket ve grosmarketlerin büyük bir çoğunluğu yabancıların elindedir. Bize göre çözüm yerli üretimi teşvik eden ve yerli üreticilerle doğrudan bağlantılı olabilecek şekilde alışveriş yerleri olan küçük marketler ve tüketim kooperatifleri yeniden yaygınlaştırılmalıdır.

13) Toprak Mahsulleri Ofisi aracılığıyla hem tüketiciyi hem de çiftçiyi koruyacak bir politika uygulanarak spekülatör ve karaborsacılara meydan bırakılmamalıdır.

Belirtmiş olduğumuz çözüm önerileri küçük ve orta vadeli önlemlerdir. Kalıcı çözüm ise gerçek anlamda halktan ve tüketici haklarından yana, dışa bağımlı olmayan, kamu yararı ve sosyal devlet anlayışını ön plana alan bir ekonomik politikanın benimsenmesi ve bu anlayışta sürdürülebilir bir tarım ve gıda politikasının uygulanmasıyla mümkündür.

“BİYOGÜVENLİK HEMEN ŞİMDİ ! ” KAMPANYASI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.05.05.html

Yıllardan beri, başta ABD olmak üzere Arjantin’den ülkemize milyarlarca dolar ödenerek giren genetik yapısı değiştirilmiş ürünlerin ithalat, üretim ve tüketimine ilişkin ülkemizde yasal bir düzenleme bulunmamaktadır.

Genetik yapısı değiştirilmiş mısır, soya ve bunlardan üretilen mısır yağı, soya yağı ve soya küspesi gibi ürünler ülkemize ithal ediliyor. Bu ürünlerin %80 dolayındaki bölümü ABD’den, %20 kadarı da Arjantin’den ithal edilmektedir. 1996 yılından bugüne kadar ülkemize ithal edilen bu ürünlerin parasal toplamı 4 milyar doları geçmiştir.

İnsan sağlığı, biyoçeşitlilik ve toprak için büyük bir risk ve tehlike oluşturan bu ürünlerin GDO’lu olduğu Tüketici Hakları Derneği tarafından 2004 yılında hem Türkiye hem de İsviçre’de yaptırılan testlerle anlaşılmıştır.

Bu tür ürünlerin ithalatı, üretimi ve tüketiminin yasaklanması için GDO’ya Hayır Platformu 2004 yılından beri mücadele vermektedir. Bu süre içersinde Platform tarafından yüz bin imza toplanarak TBMM Dilekçe Komisyonu’na verilmiştir. Canavar Domates Balonu dolaştırılarak GDO’lu ürünlere dikkat çekilmiştir. TBMM Tarım ve Köyişleri Başkanı ve üyelerine GDO’lu ürünlerin tehlikelerine ve alınması gereken önlemlere ilişkin brifing verilmiştir. TBMM Dilekçe Komisyonu’nun düzenlediği toplantıya, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı’nın oluşturduğu Biyogüvenlik Yasa Tasarısı hazırlama toplantılarına katılarak görüş, öneri ve eleştiriler ortaya konulmuştur. Platform üyeleri tarafından Türkiye’nin değişik bölge ve illerinde halka yönelik, çeşitli ilköğretim okulu, lise ve üniversitede öğrenci ve öğretmenlere yönelik konuyla ilgili olarak bilgilendirici ve uyarıcı panel ve konferanslar düzenlenmiştir. Ayrıca, basın açıklamaları yapılmıştır. Ancak, bugüne kadar Hükümet, Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca herhangi bir önlem alınmamıştır.

GDO’ya Hayır Platformu tarafından Ulusal Biyogüvenlik Yasası’nın çıkartılması için aşağıda detayları açıklanan “ Biyogüvenlik Hemen Şimdi, Gıda Tohum Haktır” sloganıyla yeni bir kampanya başlatılmıştır.
Genetiği Değiştirilmiş Gıda İstemiyoruz - Gıda Tohum Haktır !
Her hangi bir yasal dayanağı olmadan ülkemize giren ithal GDO’lu ürünlerin dışında kaçak

olarak ülkemize GDO'lu tohumların sokulup çiftçilere dağıtıldığına ilişkin duyumlar almaktayız. Kaldı ki, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümü tarafından yıllar önce (2003 yılı) Türkiye'nin çeşitli yörelerinde toplanan mısır, patates ve domates numunelerinin yapılan testleri sonucunda GDO'lu olduklarının görülmesi bu tür tohumların ülkemize girdiğini doğrulamaktadır. Bu uygulamalarla, yerli tohumculuğumuz ve tarım yöntemlerimiz ile gıda egemenliğimiz emperyalist tarım ve gıda tekellerine bağımlı kılınarak yok edilmeye çalışılmaktadır.

İçerisinde Tüketici Hakları Derneği, TÜDEF, Ziraat Mühendisleri Odası, Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu, Ekoloji Derneği, Ekoloji Kolektifi, Ankara Barosu Kent ve Çevre Kurulu, Veteriner Hekimleri Derneği, Çevre Mühendisleri Odası ve daha bir çok örgütün yer aldığı GDO'ya Hayır Platformu tarafından başlatılan " Biyogüvenlik Hemen Şimdi!" Kampanyası kapsamında 12 ve 19 Nisan 2008 tarihlerinde Biyogüvenlik Yasa Tasarısına ilişkin çalıştaylar yapılmıştır. 10-11 Mayıs 2008 tarihlerinde Gıda Egemenliği ve Biyogüvenlik konularında iki günlük forum gerçekleştirilecektir.

Ankara, İstanbul, İzmir, Bursa illerinde Canavar Mısır Balonu Turu gerçekleştirilerek genetiği değiştirilmiş organizmalara ve Bursa'da tarım arazisi üzerine kurulan CARGİLL işletmesinin hukuka aykırılığına dikkat çekilecektir. Kampanya boyunca değişik yerlerde standlar açılarak broşürler dağıtılacaktır.

GDO'ya Hayır Platformu'nun başlatmış olduğu Kampanya hakkında yapmış olduğu açıklamanın bir bölümü şöyledir:

Canlı yaşamında gereksinim duyulan birincil madde gıda, gıda için gereksinim duyulan birincil üretim alanı tarım, tarım için gereksinim duyulan öğeler ise toprak, su ve tohumdur. Toprak, su ve tohumdan bir tanesi eksik ise gıda olmaz, gıda olmaz ise canlılar da olmaz.

Bunun için "tohum yaşamdır", bunun için "toprak yaşamdır" ve bunun için "su yaşamdır". Gıda yoksa yaşam da yoktur, gıda egemenliği yoksa bize dayatılan özürlü gıdalar ile beslenmeye devam edeceğiz demektir.

Son yıllarda yürütülen gıda ve tarım politikaları yüzünden kendini besleyebilen tarım potansiyeline sahip bir ülke iken, her şeyini dışarıdan alan, ne verirlerse ne dayatırlarsa onu alan, yiyen ve kabullenen bir ülke durumuna düştük. Gıda ve Tarımın birbirinden ayrılamayacak ilişkisi, yurttaşların aleyhine işliyor. Geleneksel tarım ve tarımsal üretim köstekleniyor ama ithalat alabildiğine destekleniyor. Kırsal nüfusun gıda ürünleri yetiştirme olanakları yok ediliyor, bu nüfus kent varoşlarına göç ettiriliyor, tohum, çiftçiden ve kamudan tamamen alınıyor şirketlere devrediliyor. Çokuluslu biyoteknoloji şirketleri ve tohum tekelleri ülke topraklarına ve sofralarımıza el koymak için sırada bekliyor.

Bu ülkenin tarımı ve gıda egemenliğine büyük bir darbe indirecek olan Tohumculuk Yasası'nın açtığı yaraları bir nebze olsun kapatabilmek için, yerel tohumlarımızı ve biyolojik çeşitliliğimizi koruyabilmek için, eşit ve adil paylaşımlı güvenli gıdaya ulaşabilmek için, gıda egemenliğimizi korumak için Ulusal Biyogüvenlik Yasası'na ihtiyacımız vardır.

Ekolojik geleceğine ve ülke tarımına sahip çıkan tüm kurum ve kuruluşları kampanya sürecinde birlikte hareket etmeye çağırıyoruz.

Tüketicilere Çağrı

Biz tüketicilere ve çocuklarımıza, sağlıklı gıda tüketme hakkımıza aykırı olarak, yıllardan beri

milyarlarca dolar ödeyerek ithal edilen mısır ve soya ürünü değil, genetik yapısı değiştirilerek sakatlanmış ve canavar haline getirilmiş bakteri ya da zehir yedirilmektedir. Emperyalist gıda tekelleri tarafından üretilen ve ürettirilen bu canavar bitkiler kendine saldıran böcekleri öldürmek üzere zehir üretmeye programlanmıştır. Asıl amaçları yerli tarımsal üretim yöntemlerini, yerli tohumu yasaklayıp tüm dünyanın bu arada ülkemizin tarımı, biyoçeşitliliği, toprağı ve gıdası üzerinde egemenlik kurarak kârlarına kâr katmaktır.

Değerli tüketiciler gıdamız, tohumumuz, biyoçeşitliliğimiz, toprağımız üzerindeki bu emperyalist girişimi engellemek ve egemenliğimize sahip çıkmak zorundayız. Aksi takdirde, her şeyimizi kaybedebiliriz. Bu nedenle, sizleri kampanyamıza destek vermeye çağırıyoruz.

TÜKETTİĞİMİZ GIDALARIN ÇOĞU SAĞLIĞA ZARARLI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.09.27.html

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından 2007 yılında Türkiye genelinde yapılmış olan gıda denetim ve izleme programı sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmiştir. Bu tablo incelendiğinde yediğimiz, içtiğimiz gıdaların önemli oranlarında sağlık koşullarına uygun olmadığı ve hangi olumsuzlukları içerdiği gösterilmektedir.

2007 Denetim Ve İzleme Programları Sonuçları

No	İzleme ve Denetim Programının Adı	Aranan Kriter	Toplam Numune Sayısı	Olumlu Numune Sayısı	Olumsuz Numune Sayısı	Olumsuz Numune Yüzdesi (%)*
1	Peynir Denetim Programı (Mikrobiyolojik)	Salmonella spp.	794	787	7	0,88
		Staphylococcus aureus	794	759	35	4,41
		Escherichia coli	789	683	106	13,43
		Listeria monocytogenes	702	696	6	0,85
2	Kırmızı Toz ve Pul Biber Denetim Programı (Mikrobiyolojik)	Salmonella spp	453	451	2	0,44
		Bacillus cereus	453	449	4	0,88
		Clostridium perfringens	453	450	3	0,66
3	Kırmızı Toz ve Pul Biber Denetim Programı (Toksikolojik)	Toplam aflatoksin	474	417	57	12,03
		Aflatoksin B1	474	427	47	9,92
4	Kırmızı Toz ve Pul Biberde Sudan Boyası Denetim Programı	Sudan Boyası	504	484	20	3,97
5	Kuru Kayısıda SO2 Denetim Programı	SO2	429	343	86	20,05
6	Tavuk Eti Denetim Programı (Mikrobiyolojik)	Aerobik mezofilik bakteri	364	355	9	2,47
		Escherichia coli	364	354	10	2,75
		Staphylococcus aureus	364	359	5	1,37
		Salmonella spp.	364	348	16	4,40
7	Aflatoksin Denetim Programı (Fındık,Yerfıstığı, Antepfıstığı, Ceviz ve Kuru İncir)	Aflatoksin B1 ve Toplam aflatoksin	1292	1242	50	3,87
8	Kuru Üzüm Denetim Programı (Okratoksin)	Okratoksin A	214	212	2	0,93
9	Pestisit Kalıntı Denetim ve İzleme Programı (bezelye, biber, buğday, çilek, domates, ekmek, elma, erik, greyfurt, havuç, hıyar, kabak, karnabahar, soğan taze, fasulye, kavun, kayısı, kiraz, limon, mandalina, marul, muz, patates, patlıcan, pirinç, portakal, portakal suyu,üzüm, bebek	Pestisit Kalıntısı	15921	15647	274	1,72

	maması)					
10	İyotlu Tuz Denetim Programı	İyot (TGK)	6048	6004	44	0,73
11	Çiğ Sütlerde Toplam Canlı Bakteri ve Somatik Hücre Sayısı Denetim Planı-	Toplam Canlı Bakteri Sayısı ve Somatik Hücre Sayısı	55	19	36	65,45
12	Üzümde Kurşun Denetim Programı	Kurşun	87	86	1	1,15
13	Elma suyunda Patulin Denetim Programı	Patulin	98	95	3	3,06
14	Ispanak ve marulda Nitrat Denetim Programı	Nitrat	494	489	5	1,01
15	Tüketime hazır günlük yemek ve mezeler Denetim Programı	Escherichia coli	540	493	47	8,70
		Bacillus cereus	540	520	20	3,70
		Staphylococcus aureus	535	521	14	2,62

Gıda Güvenliğine Uygun Olmayan Sonuçlar
Yukarıdaki tablo incelendiğinde şu olumsuzluklar görülmektedir.
Mikrop: Her 6 peynirden birinde (%13.43) , her 36 tavuktan birinde (%2.75) , her 11 -12 hazır günlük yemek ve mezelerin birinde (%8.70) Escherichia coli bakterisi bulunmaktadır. Bu bakteri , insanlarda ishal yapan bir bakteridir. Bu mikrop , gıdaların hazırlandığı ortamların temiz olmaması , çalışanların tuvaletten sonra ellerini yıkamaması sonucunda oluşan bakteri ya da mikroplardır. Her 20 peynirin birinde görülen Staphylococcus- aureus bakterisi ise ciddi gıda zehirlenmelerine yol açmaktadır.

Aflatoksin: Her 10 kırmızı toz ve pul biber numunesinden birinde (%12.03) ve (%9.92) , her 26 fındık, yerfıstığı , antepfıstığı, ceviz ve kuru incir numunesinin birinde aflatoksin bulunmuştur. Bu madde , ürünlerin küflü olması nedeniyle oluşan toksik ve kanserojen bir maddedir. Yüksek doza maruz kalan tüketicilerde karaciğer kanseri yapabilir.

Kükürtdioksit: (SO2) Her 5 kuru kayısıdan birinde (%20.05) gerektiğinden fazla kükürdioksit bulunmaktadır. Kükürdioksit gazı özellikle çocuklar ve astımlı olanlarda hırıltılı solunum , göğüs sıkışması, kesik nefes alma , solunum yollarının daralması gibi sağlık sorunlarına neden olur.

Tarım İlacı (pestisist) kalıntısı: Her 58 yaş meyve ve sebzenin birinde (%1.72) tarım ilacı kalıntısı bulunmaktadır. Tarım ilacı ya da pestisitin kanserojen etkisi vardır.

Dünya Sağlık Örgütü'nün tespitine göre hastalıkların %70 den fazlasının gıda kökenli olduğu belirtilmektedir. Ülkemizde kanser olanların ve kanserden ölenlerin sayısı hızla artmaktadır. Bunun bir nedeni de sağlıksız gıdalardır. Ülkemizde zaman zaman toplu beslenilen yerlerde gıda zehirlenmeleri konusunda haberlere rastlamaktayız.
Güvensiz Gıdaya Karşı Çözüm Önerileri
Toplum sağlığı herşeyden önce gelir. Bu nedenle , hem toplum sağlığının korunması hem de gıdaların boşa gitmemesi nedeniyle , gıda güvenliğinin sağlanması için etkili bir denetim sistemi oluşturulmalıdır. Ne yazık ki böyle bir sistem ülkemizde oluşmamış olmalı ki bu sonuçlarla karşılaşıyoruz. Kaldı ki gıdalarda istenemeyen başka bulgulara (örneğin peynirde brucella gibi) analizlerde bakılmamıştır.

Denetim sonuçları hakkında başta televizyonlar olmak üzere yaygın toplantılarla ilgili toplum kesimleri ve tüketiciler bilgilendirilmelidir. Özelikle de tarladan soframıza gelinceye kadar tüm gıda üretim ve dağıtım sürecinde yer alan üretici, dağıtıcı ve çalışanlar eğitilmelidir. Kaçak ve merdiven altı denilen üretim engellenmelidir.

Tüketicilerde gıdaların satın alırken ve seçerken çok titiz ve dikkatli davranmalıdır. Tüketicilerin karşılaştığı olumsuzlukları zaman geçirmeksizin Tarım İl Müdürlüklerine , Tüketici Hakları Derneği ile diğer tüketici dernekleri ile ilgili meslek odalarına bildirmeleri yerinde bir davranış olacaktır.

Bu yazının hazırlanmasında çalışmalarından ve yazısından yararlanmış olduğum Ziraat Yüksek Mühendisi Hakan Ozan Erzincanlı'ya teşekkür ederim.

AÇLIĞA VE YOKSULLUĞA KARŞI GIDA EGEMENLİĞİ VE TÜKETİCİ HAKLARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.10.14.html

Tüm dünyada ve Türkiye'de 16 Ekim günü "Dünya Gıda Günü" 'nde çeşitli etkinlikler düzenlenmektedir. 17 Ekim günü ise "Dünya Yoksullukla Mücadele Günü" olarak kutlanmaktadır. Bu iki önemli günü ilgilendirmesi yönü ile açlığa ve yoksulluğa karşı gıda egemenliğinin önemini , konunun tüketici hakları ile ilişkisini ortaya koymak istedik.

Konuya evrensel tüketici hakları açısından baktığımızda öngörülen ve yerini getirilmesi gereken hedefler , ilkeler , esaslar şunlardır.

1 – Tüketicinin sağlıklı , yeterli, ucuz ve çok seçenekli gıdaya ulaşma hakkı vardır.
2 – Tüketicilerin tükettiği gıdalar hakkında eksiksiz ve doğru bilgilendirilmesi hakkı vardır.
3 – Gıdaların üretimi , dağıtımı süreçlerinde çevreye zarar verilmemesi ve sağlıklı bir çevrede yaşamasının sağlanması hakkı vardır.
4 –Gıdaların üretimi , dağıtımı, tüketimi süreçlerinde tüketicilerin kendilerini ilgilendiren yönlerden görüş ve düşüncelerinin ortaya konulması ve isteklerinin alınan kararlara yansıması açısından temsil edilmesi hakkı vardır.

Özellikle hükümetlerin bu evrensel hakların uygulanabilmesinin sağlanabilmesinde görev ve sorumlulukları vardır. Bununla birlikte , kırsal alanda en temel tüketici hakkı olan gıda dağıtımını sağlayacak politikaların hükümetlerce yerine getirilmesi sorumluluğu vardır. Bunun için de tüketim kooperatiflerinin kurulmasının sağlanması , bilhassa bu girişimin kırsal alanda teşvik edilmesi hükümetlerin görev ve sorumlulukları arasında sayılmaktadır.

Öngörülen tüm bu haklar tarımla uğraşan ve geçimini tarımla sürdürmek zorunda bulunan köylü ve küçük çiftçiler ile tüketicilerin ve onların yaşadığı ülkenin gıdaya her aşamada ve her yönüyle egemen olması ile sağlanabilir. Aksi takdirde gıda egemenliği kaybedildiğinde ne tüketici hakkından ne de kırsal kesimde yaşayan ve tarımla uğraşmak zorunda kalan yoksul köylü ve küçük çiftçilerin insanca yaşayabilmesinden bahsetmek mümkün değildir.

18. yy'ın sonu ve 19.yy'ın başında Avrupa sömürgesi altındaki ülkelerde kendi yararları için başlatılan ihraç ekin üretimi ve bu tarım alanlarındaki ucuz işgücü kullanımı hala devam etmektedir. Bununla birlikte , özellikle de 2. Dünya Savaşı'ndan sonra tüm dünya'da geleneksel tarımsal yöntemler ortadan kaldırılarak uluslararası tekellerin çıkarları doğrultusunda batı tarzı modern tarımsal yöntemler egemen hale getirildi. Daha az emek harcayarak daha çok ürün elde etmek yutturmacası ile empoze edilen ve yeşil devrim de denilen bu uygulamalar modern tarımsal makinalar, suni gübre , böcek ilacı, tohum satan ve ucuz ihraç ürünlerini işleyen emperyalist tarım ve gıda şirketlerine yaradı.

Modern Tarım Teknikleri'nin Gelişmekte Olan Ülkelere Etkileri

Modern tarım teknikleri'nin dayatıldığı gelişmekte olan , az gelişmiş, daha doğru deyimle geri

bıraktırılmış ülkelerde şu sorunlara neden olmuştur.

1 – İş sayısında düşüşe yol açmıştır.
2- Bir çok karar , çiftçilerin ve yöre insanının elinden alındığı için yerel kendine yeterlilik güven azalmıştır.
3- Suni gübre ve böcek ilacı tüketimi hızla artmış, bunun sonucunda da tarımsal maliyetlerin artmasıyla birlikte toprak, su kirlenmiş, sera gazı etkisine neden olunmuştur.
4- Verimlilik ve üretim azalmalarına neden olunmuştur.
5- Zararlı böceklerin böcek ilacına bağışıklık kazanmasıyla hem zararlı böcek sayısında hem de böcek ilacı sayısında ve tüketiminde artış olmuş, ekin hastalıkları yayılmıştır.
6- Genetik biyo çeşitlilik azalmış , insanlık az sayıda ekine bağımlı hale gelmiştir. Osn yüzyıl içinde dünyanın bilinen bitki türlerinin yaklaşık dörtte üçü kaybolmuştur.
7- Kırdan kente göçün artmasıyla birlikte işssizlik yoksulluk ve açlık da artmıştır. 800-900 milyon insan kronik gıda yetersizliği çekmekte (açlık) , 2 milyardan fazla insan da gıda yetersizliği çekmektedir. Her gün 5 yaşın altındaki yaklaşık 16.500 çocuk yetersiz beslenmeden dolayı ölmektedir.
8- Tarımsal ürünler ve gıda maddelerinin fiyatları artmıştır.
9- Yanlış ve uygun olmayan tarımsal yöntemlerle yapılan sulama sonucunda toprağın tuzlanmasına , yeraltı sularının çekilmesine , göllerin kurumasına neden olunmuştur. Bu da tarımsal üretimi tehlikeye atmıştır. Bu durum ülkemizde çok bariz şekilde görülmektedir.
10 – Ormanlık alanların azalmasına neden olunmuş, gıda zincirinin bir parçası olması nedeniyle de ormanların azalması gıda güvencesini tehlikeye attığı gibi diğer çevresel sorunlara neden olunmuştur.

Yukarıdaki sorunların çoğu Türkiye'de de yaşanmış ve halen de yaşanmaktadır.

Yapısal Uyum Programları Ve Türkiye'deki Sonuçları

İMF ve Dünya Bankası'nın 1980'li yıllardan itibaren dayattığı yapısal uyum programları , Türkiye'deki tarım kesimiyle tüketiciler üzerinde şu etkilere neden olmuştur.

1 - Süt Endüstrisi Kurumu (SEK) , Yem Sanayi , Et Balık Kurumu (EBK) , Türkiye Gübre Sanayi (TÜGSAŞ) , Türkiye Zirai Donatım Kurumu , Tekel yok pahasına özelleştirilmiştir. Özelleştirilen birçok fabrika kapatılmıştır.
2- Tarımsal destekler azaltılmıştır.
3- Çiftçilerin üretim maliyeti artmıştır.
4- Tarımsal üretimde verim ve üretim azalmıştır.
5- Tarım ürünleri ithalatı , tarım ürünleri ihracatını geçmiştir. Türkiye tarımsal ürün ithalatçısı konumuna düşürülmüştür.
6- Tarımsal ürün ve gıda fiyatları artmıştır.
7- yoksullaşan ve çaresiz bırakılan küçük çiftçi ve köylülerin önemli bir kısmı kentlerin varoşlarına göç etmek zorunda bırakılmıştır.
8- Yoksulluk ve açlık artmıştır.
9- Tohumculukta dışa bağımlı hale gelinmiştir.

Türkiye Gdo'lu Ürünlerin Pazarı Oldu

Ülkemiz tarımı ile gıda egemenliğine çok büyük zararı olan ve aynı zamanda insan ve çevre sağlığı ile biyo çeşitliliğimiz açısından son derece zararlı ve yıkıcı sonuçlar yaratacak olan genetik yapısı değiştirilmiş ürünler Türkiye pazarını işgal etmiştir. Milyarlarca dolar ödeyerek herhangi bir yasal izin olmadan kontrolsüz bir şekilde ağırlıklı olarak ABD, Arjantin'den Türkiye'ye giren mısır , mısır yağı, soya, soya yağı, soya küspesi ve pamuk hem bugünümüz hem de geleceğimiz açısından çok büyük riskler ve tehlikeler taşımaktadır. Bu konuda gerek Tüketici Hakları Derneği gerekse Tüketici Hakları Derneğinin'de üyesi olduğu GDO'ya

Hayır Platformu uzun yıllardan beri mücadele vermektedir.

Sonuç Ve Çözüm Önerileri

Kırsal kesimde yaşayan ve tarımsal üretimle geçimini sağlayan köylüler ve küçük çiftçiler ile tüketicilerin özgürleşmesi , gıda egemenliğine sahip olabilmesi için dışa bağımlılıktan , IMF , Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü'nün dayatmalarından kurtulmak zorundayız. Bununla birlikte, geleneksel tarımsal yöntemler yeni anlayışla ele alınmalı ve organik tarım tekniklerine önem verilerek, tüketici haklarına, tarımla uğraşan köylü ve küçük çiftçi ile ülke yararına uygun etkin ve ulusal bir tarım politikası uygulamaya konulmalıdır. GDO'lu ürünlerin ithalatına , üretimine ve tüketimine izin verilmeyen yasal düzenleme yapılmalıdır. Yerli tohumculuğumuz geliştirilerek , tohumculukta dışa bağımlılıktan kurtulmalıyız. Tarımsal KİT ve KİK'lerin yeniden yeni anlayışla kurulmaları sağlanmalıdır. Üretim ve tüketim kooperatifçiliği teşvik edilmelidir.

TÜKETİCİ HAKLARI AÇISINDAN ÖZELLEŞTİRMELER VE SONUÇLARI (I)
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.09.29.html

Mal ve hizmet üretimi yapan devlet ya da kamu kuruluşları neo-liberal anlayışın bir gereği olarak tüm dünyada ve Türkiye'de özelleştirme, kamu hizmetlerinin ticarileştirilmesi ve serbestleştirme politikalarının etkisi altında kalmıştır.

1980'li yıllardan itibaren ABD Başkanı Ronald Reagan ve İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher'ın başını çektiği bu uygulamalarla kamu kuruluşları ticarileştirmeye, yerli ve yabancı firmalara devredilmeye ve tasfiye edilmeye başlanmıştı. Başta ABD olmak üzere emperyalist ülke ve firmaların etkisi ve yönlendiriciliğindeki İMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü gibi kuruluşlar tarafından yürütülen bu politikalar amaca uygun hükümetler tarafından uygulattırılmış ve uygulattırılmaktadır.

Özelleştirme uygulamaları, özellikle de borçlu olan ya da borç almak isteyen geri bıraktırılmış, gelişmekte olan ülkelere dayatılan Yapısal Uyum Programları ile devreye konulmuştur. Uygulamaya koydurulan özelleştirmeler sonucunda birçok ülkede ve Türkiye'de kamu yararı yok edildi ve bir çok toplumsal ve sosyal yıkıma neden olundu.

Özelleştirmeler Ve Ticarileştirmelerin Türkiye'deki Bazı Sonuçları

Neo-liberal anlayışa uygun olarak özelleştirme ve ticarileştirme politikalarının Türkiye'de uygulamaya konulması 24 Ocak 1980 tarihinde yürürlüğe giren Serbest Piyasa Ekonomik Kararlarıyla birlikte başlatılmış oldu. 12 Eylül askeri darbesi de bu kararların ve politikaların uygulanışını hızlandırdı.

Türkiye'de öncelikle belediyeler ve ilgili diğer kamu kuruluşlarınca su, elektrik, ulaşım, telefon, akaryakıt gibi temel kamusal hizmetlerin fiyatları bu kararlar çerçevesinde ticarileşme yöntemiyle belirlenmeye ve vergilendirilmeye başlandı. Örneğin, 1980 öncesi sudan alınmayan atıksu bedeli, çevre temizlik vergisi, çevre yolu, %18 oranında KDV gibi vergiler ve bedeller bu kararlardan sonra alınmaya başlanmıştır. İSKİ Kanunuyla sudan yüzde 10'dan aşağıya olmayacak şekilde kar etme zorunluluğu getirilmiştir. Bu da yetmemiş olacak ki özellikle de Ankara Büyükşehir Belediyesi başta olmak üzere bazı belediyelerde haksız yere mantığa uymayacak şekilde kademelendirme ve 45 günlük okuma dönemleriyle su fiyatları yüksek tutulmaya çalışılmaktadır.

Diğer taraftan, "ya al ya öde" anlaşmalı, yap-işlet-devret, yap-işlet, işletme hakkı devri gibi imtiyaz verilerek gerçekleştirilen özelleştirmelerle, dağıtımının özelleştirmesine hazırlık olmak üzere alınan otomatik zam kararları ve bu doğrultuda yapılan zamlarla ülkelerin ulusal

geliri dikkate alındığında Türkiye dünyanın en pahalı elektriğini kullanmak zorunda bırakılmıştır. Bununla birlikte Türkiye, yüzde 100'e yakını ithal edilen doğalgaz için alınan otomatik zam kararları ve yapılan zamlarla da dünyanın en pahalı doğalgazını kullanmaktadır.

Öte yandan, Türkiye'de telefon, ulaşım, akaryakıt gibi mal ve hizmetlerin fiyatları hızla yükselmiştir. Ulusal gelir ve tüketicinin alım gücü dikkate alındığında yukarıda sayılan mal ve hizmetlerin fiyatlarıyla, özellikle de akaryakıt ve telefondan alınan vergilerde dünyada ilk sıradayız.

Özelleştirme çalışmaları, 1984 yılında kamuya ait yarım kalmış tesislerin tamamlanması veya yeni bir tesis kurulması amacıyla özel sektöre devri uyguları ile başlamıştır.

1985 yılından itibaren 246 kuruluştaki kamu hisseleri, 22 yarım kalmış tesis, 394 taşınmaz, 8 otoyol, 2 boğaz köprüsü, 103 tesis, 6 liman ve şans oyunları ile araç muayene istasyonları özelleştirme kapsamına alınmıştır.

1985-2008 yıllarında gerçekleştirilen özelleştirme uygulamalarının toplam tutarı 36 milyar dolar düzeyindedir. Gerçekleştirilen özelleştirmelerin 27.841 milyar dolarlık kısmı, yani %77.7'si 2003-2008 yıllarında AKP Hükümeti döneminde yapılmıştır. Türkiye'de özelleştirilen kuruluşların neredeyse tamamı yok pahasına elden çıkartılmıştır. En stratejik kuruluşlarımızdan olan Türk Telekom, PETKİM, Tekelin İçki ve Sigara Bölümü gibi dev kuruluşlarımız yabancılaştırılmıştır. Türk-İş'in araştırmasına göre 21676 işçi işten çıkartılmış ve 4-C adı altında sendikasız, tazminatsız ve yılın 10 ayı ile sınırlı bir şekilde düşük ücretle güvencesiz olarak çalıştırılmaktadır.

Türkiye'de yaşanan özelleştirme süreci sonucunda gelinen noktada işsizlik ve yoksulluk artmıştır. İşsiz ve yoksul kesimlere sadaka ekonomisi anlayışı ile gıda ve kömür yardımı yapılarak toplumsal tepki bastırılmaya çalışılmaktadır.

Petrol-İş'in araştırma sonuçlarına göre;

Özelleştirme uygulamalarının özel kesime kaynak aktarımı, yolsuzluk ve hukuk ihlalleri aracı olduğu,

Özelleştirilen kurumlardan gelen kaynağın, bunların arsa bedelini dahi karşılamadığı,

Birçok kuruluşun özelleştirildikten hemen sonra faaliyetlerinin durdurularak yalnızca arazilerinin değerlendirildiği, karlı kuruluşların zararlı hale getirilmesiyle devletin vergi kaybına uğratıldığı,
Borsadaki spekülasyonlar aracılığıyla küçük hisse sahiplerinin toplatıldığı,
Yoğun işten çıkarmalarla istihdamın düşürülerek işsizliği yaygınlaştırıldığı,
Sendikal yapıların çökertilerek yok edildiği, anlaşılmaktadır.

TÜKETİCİ HAKLARI AÇISINDAN ÖZELLEŞTİRMELER VE SONUÇLARI (II)
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.10.07.html

Türkiye'de kamu kuruluşlularının özelleştirilmesine ilişkin " Morgan Quaranty" adlı bir kuruluş tarafından hazırlanan " Özelleştirme Ana Planı" nda özelleştirmelerle ulaşılmak istenen hedeflerin bazıları şunlardır: 1 – Pazar güçlerinin ekonomiyi harekete geçirmesine imkan verilmesi, 2- Verimliliğin ve randımanın arttırılması, 3- Malların ve hizmetlerin kalite,

miktar ve çeşitliliğinin artırılması, 4- KİT'ler tarafından uygulanan tekelci fiyatlandırma ve dolaylı vergilendirmenin azaltılması, 5- Modern teknoloji ve yönetim tekniklerinin cezbedilmesi, 6- Çalışanlara hisse senedi vermek suretiyle iş verimliliğinin artırılması, 7- Kamu ve özel sektör kuruluşları arasında dengenin sağlanması, 8- Devlete gelir sağlanması

Bu gerekçeler yalnızca Türkiye'ye özgü değil dünyadaki özelleştirmelerin gerekçeleri ile de çakışmaktadır. Ancak, bu gerekçelerin hemen hiç biri gerçekleşmediği gibi kamu tekeli yerine özel tekeller yaratılmış ve en stratejik kuruluşlar yabancılaştırılmıştır. Özelleştirilen kuruluşların ürettiği mal ve hizmetlerin fiyatları düşmemiş yükselmiştir. Tüketicilerden alınan dolaylı vergiler düşmemiş yükselmiş, aynı zamanda yeni dolaylı vergiler konulmuştur. Örneğin, en temel kamusal hizmetlerden ve tüketicilerin temel gereksinimlerinden olan elektrik, doğal gaz, telefon gibi hizmetlerden alınan dolaylı vergiler ülkemizde çok yüksektir. Ülkemizde sabit telefonlardan %18 KDV, %15 özel iletişim vergisi olmak üzere %33 oranında dolaylı vergi alınmaktadır. Cep telefonlarından alınan dolaylı vergilerin oranı ise %18 KDV, %25 özel iletişim vergisi, %3.62 diğer dolaylı vergiler olmak üzere toplam %46.62'dir. Yani, dünyanın en yüksek iletişim vergileri Türkiye'de alınmaktadır. Aynı şekilde, akaryakıt ürünlerinden alınan vergilerde de aynı durumdayız. Öte yandan tüketicilerin alım gücü ve kişi başına düşen ulusal gelir dikkate alındığında dünyanın en pahalı telefon, elektrik, doğal gaz hizmetleri ile akaryakıt ürünleri Türkiye'dedir.

Sermaye tabana yayılmamış daha da yoğunlaşarak belli bir azınlık elinde toplanmıştır. Daha da kötüsü Türk Telekom, Petkim, Tekel gibi en stratejik KİT'ler başta olmak üzere mobil iletişim, bankacılık, sigortacılık, gıda, büyük mağazacılık ve ekonominin bir çok alanı önemli oranlarda yok pahasına yabancıların ve uluslararası tekellerin eline geçmiştir. Türkiye'nin dış ve iç borçları azalmamış, artmıştır. Yatırımlar artmamış, azalmıştır. Devletin geliri artmamış, azalmıştır. İç ve dış borçların artmasıyla emperyalist kuruluşlara ve yerli azınlığa halktan ve kamudan kaynak aktarımı olmuştur. İşsizlik ve yoksulluk azalmamış, artmıştır. Yolsuzluk, vurgun, soygun, yozlaşma azalmamış, artmıştır. Özelleştirme yapılan kuruluşlarda sendikasızlaştırma, örgütsüzleştirme, taşeronlaştırma ve ucuz işgücü yaratılmıştır.

Özelleştirme Sonuçlarına Bir Örnek : Türk Telekom

Türk Telekom özelleştirildikten sonra yeni tarifelerde sabit ücret ve şehir içi aramalarda genel olarak enflasyon seviyesinin 2 ya da 2,5 katı kadar artışlar olmuştur.

Ülkemizde tüketicinin internete ödediği aylık sabit ücret karşılığında yalnızca internet erişimi hizmeti alınmaktadır. Oysa, AB ülkelerinde tüketiciler erişim hizmetine ek olarak vidyo, IP TV, ses, interaktif oyunlar gibi hizmet de olmaktadır. Türk Telekomun özelleşmesinin üzerinden üç yıl geçmesine karşın internet hizmeti almak isteyen bir tüketiciye internet hizmeti ile birlikte zorla, Tüketicinin Korunması Hakkında Yasaya aykırı olarak sabit telefon hattı da satılmaktadır.

Türk Telekom Özelleştirme İdaresine Verdiği
Yatırım Planlarını Uygulamamaktadır

Türk Telekomun Sabit Telefon Sektörüne Yaptığı Yatırımlar (Milyar USD)

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
0.63	0.36	0.19	0.23	0.37	0.35	0.15	0.53

2005 yılına kadar toplam miktara santral bakımları ve işletme için yapılan harcamalar dahil edilmemiş, ancak, Türk Telekom özelleştirildikten sonra bu harcamaların yatırım kalemine konulmaya başlandığı görülmektedir.

Ülke genelinde Telekom sektöründe kişi başına yapılan Yatırım (USD)

2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006

9.00 5.20 2.72 3.29 5.30 5.00 2.15

Görüldüğü gibi, Telekom 2005 yılında özelleştirildikten sonra kişi başına yaptığı yatırım yarıdan da aşağı düşmüştür.

Telekomun son 5 yıla ait ciro ve kar tablosu

Yıl Ciro Kar

2003 9,5 Milyar YTL 1,9 Milyar YTL
2004 9,0 Milyar YTL 2,1 Milyar YTL
2005 9,8 Milyar YTL 2,8 Milyar YTL
2006 7,5*Milyar YTL 3,8 Milyar YTL
2007 7,524 Milyar YTL 3,16 Milyar YTL

Tablodan da görüldüğü gibi , özelleştikten sonra Telekomun karı aşırı şekilde artmış, ancak, yatırımlar azalmış, hizmette kalite düşmüştür.

Devlete verilen zarar:

Kurumlar vergisinin özelleşmeden sonra %20'ye düşürülmesiyle devletin doğan zararı: Özelleşmeden sonra 2006 yılı için ödenen kurumlar vergisi %20x3,8 milyar YTL = 764,4 milyar YTL (566 milyon dolar) Oysa, özelleşmeden önce 2005 yılında 980 milyon dolar kurumlar vergisi ödenmişti. Buna göre 2006 yılı için doğan vergi kaybı 414 milyon dolar; 2006, 2007 ve 2008 yılları itibariyle de 3 yıllık vergi kaybı yaklaşık 3 x 414=1.242 milyar dolardır.

Telekomun özelleştikten sonra karının yüksek miktarda artmasının nedeni 15 bin personelin havuza (başka kurumlara) gönderilerek maliyetinin devlete yüklenmesidir. Çalışanlara ödenen aylıklar, emeklilik giderleri ve vergi kayıpları dikkate alındığında özelleştirme sonrasındaki politikalar sonucunda Türk Telekomun devlete ödettiği yük, yani devletin zararı 2006, 2007 ve 2008 yılları itibariyle yaklaşık 3.104 milyar dolardır.

Türk Telekomun özelleştirme öncesi 52.000 olan çalışan sayısı 2008 yılı başında 37.000 dolayına düşmüştür. Bu 15.000 çalışan başka kurumlara gönderilerek işgücü atıl duruma getirilmiş, çalışanların gönderildikleri yerlerde iş düzeninin bozulmasına neden olunmuştur.

Yukarıda, Türk Telekom ile ilgili verilen bilgiler Haber-İş'in Tüketici Hakları Derneği için hazırlamış olduğu Rapordan alınmıştır. Katkılarından dolayı Haber – İş Genel Başkanı Sayın Ali AKCAN ile Raporu hazırlayan değerli uzmanlara teşekkür ederim.

TÜRKİYE'DE ÜRÜN GÜVENLİĞİ MEVCUT DURUM RAPORU

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.10.27.html

Avrupa Birliği tarafından finanse edilen, koordinatörlüğünü Dış Ticaret Müsteşarlığının yaptığı " Türkiye'de Ürün Güvenliği Sisteminin Kurulması İçin Kurumsal Kapasitenin Güçlendirilmesi" Eşleştirme Projesi kapsamında Ocak 2007'de başlatılan çalışmalar sonucunda Ekim 2007'de tüketicilerin kullandığı ürünlere yönelik Türkiye'deki Piyasa Gözetimi ve Denetimi (PGD) sistemine ilişkin Mevcut Durum Raporu hazırlanmıştır.

Bu proje kapsamında görevli uzmanlar tarafından anketler hazırlanmış, İstanbul, Kayseri, Erzurum, İzmir, Antalya, Trabzon, Diyarbakır ve Ankara'daki piyasalarda tüketicilere satılan ürünlerin (gıda hariç) güvenliği konusunda yetkililerle, yöneticilerle, denetçilerle, teknik elemanlarla görüşme ve dinlenme toplantıları yapılmıştır.

Ayrıca, tüketici örgütleri, ticaret örgütleri ve onaylanmış kuruluşlarla (ürünlerin ilgili teknik düzenlemelere uygunluğuna ilişkin değerlendirme faaliyetinde bulunan yetkilendirilmiş kuruluş) görüşmeler yapılmıştır.

Tüm bu görüşmeler sonucunda, görüşmeleri yapan uzmanlarca hazırlanan Raporda, mevcut piyasa gözetimi ve denetimine ilişkin planlama, uygulama ve değerlendirme başlıkları ile belirlenen sorunlar aşağıdadır.

Planlama

• Tüketicinin korunması konusunda ürün güvenliğine ilişkin merkezi bir vizyon ve politika bulunmamaktadır.

• Piyasa gözetimi ve denetimine İlişkin vizyon ve planlama, risk değerlendirmesi esasına dayanmamaktadır. Ürün güvenliği koşulları, ne merkez ne de taşra teşkilatlarında dikkate alınmaktadır.

• Piyasa gözetimi ve denetimi sistemi dağınıktır, düzensiz bir şekilde organize edilmiştir ve tüketiciler bu sistemin varlığını fark edememektedir.

• Piyasa gözetimi ve denetimi ile ilgili işler, mevzuatın hazırlanması, onaylanmış kuruluşların tespiti gibi diğer bazı işlerden ayrı tutulmamıştır. Bu durum, Piyasa gözetimi ve denetimi ile ilgili idari işlerin tamamen bağımsız olmasına engel teşkil etmektedir.

• Faaliyetler neredeyse hiç koordine edilmemektedir ve gerek Piyasa gözetimi ve denetimi konusundaki yetkili kuruluşlar arasındaki gerekse de bir yetkili kuruluşun ilgili birimleri arasındaki iletişim düzeyi çok yetersizdir.

• Piyasa gözetimi ve denetimi çerçevesinde yürütülen tüm işlemlerde güvenlikten ziyade uygunluk esas alınmaktadır.

• Sonuç bazlı bir planlama çevrimi veya sonuç odaklı (bağlayıcı) anlaşmalar mevcut değildir.

• Sokaklarda satılan ürünlere ve CE işareti taşıması gerekli olmayan ürünlere ilişkin Piyasa gözetimi ve denetimi faaliyeti yapılmamaktadır.

• Düzenlenmemiş alandaki tüketici ürünlerinin büyük bir kısmı için hiçbir Piyasa gözetimi ve denetimi faaliyeti planlanmamaktadır.

• Genel Ürün Güvenliği Direktifinde tanımlanan ürün güvenliği sisteminin gelişimi, değişik düzeylerde çok iyi bilinmemektedir.

Uygulama

• Piyasa gözetimi ve denetimi ile ilgili çeşitli faaliyetleri yürütecek yeterli sayıda personel potansiyel olarak mevcuttur.

• Çalışanlar iyi eğitim almış ve hevesli kişilerdir. Çalışanların konuyla ilgili çeşitli eğitim programları da devam etmektedir.

• Görevlendirmelerin, belirgin bir şekilde üst yönetim tarafından yapıldığı bir yapı ve kültür söz konusudur.

• Denetmenler, yapmaları gereken diğer (daha önemli) işler nedeniyle Piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerini genellikle tam zamanlı olarak yapmamaktadır.

• Uzmanlaşma yoktur. Çoğunlukla pek çok farklı görev tek bir kişi de toplanmakta ve bu da iş akışını yavaşlatmaktadır. Örneğin, spesifik bir konu hakkında teknik bilgi ya da gözetim mekanizmalarına ilişkin bilgi bulunmamaktadır.

• Denetmenlerin hareket kabiliyetinin olmaması önemli bir husustur.

• Denetmenlerin yasal statüsü de uygun değildir. Diğer bir ifadeyle, denetmenler yeterince güvence altında değildir. "Yeterince korunmayan denetmenler vasıtasıyla etkin tüketici korunması sağlanamaz"

• Denetmen başına düşen denetim sayısının azlığı (günde ortalama 2 denetim), çalışanların aslında daha fazla denetim yapabileceği izlenimini vermektedir.

• Müdahale politikası uygulanmamaktadır. Uyarı ve para cezaları nadiren uygulanmaktadır. Piyasadan toplatma, tehlikeli ürünlere el konulması ve geri çekme ise nadir başvurulan yöntemlerdir.

• Ürünlerin güvenliğini kontrol etmek konusunda, numune alma ve laboratuvar analizi yöntemleri kullanılmamaktadır.

• İzleme, genellikle yalnızca uygunluk odaklı bir belge muayenesi anlamına gelmektedir.

• Ülke genelinde kontrol edilen ürünlerin toplam sayısı oldukça düşüktür ve bu nedenle firmalar, üzerlerinde hemen hemen hiç baskı hissetmemektedir.

Değerlendirme

• Piyasa gözetimi ve denetimi faaliyetlerinin kaydı tutulmaktadır. Ancak bu kayıtlar standart bir hale getirilmemiştir.

• Merkezi bir veri kayıt sisteminin, otomasyona geçirilmesi bir yana henüz varlığından dahi bahsetmek mümkün değildir.

• Raporlama ve kayıt işleri, bazı formların elle doldurulması yöntemiyle yapılmaktadır. Bu ise, verilerin birleştirilmesi ve analiz edilmesini tamamen imkansız hale getirmese de oldukça zorlaştırmaktadır.

• Sonuç olarak, Türkiye'nin tüketiciler açısından ürün güvenliğinin temini konusundaki gerçek durumunun tam resmi mevcut değildir.

• Hedeflere ulaşma konusunda yapısal ve düzenli bir raporlama mekanizması mevcut değildir.

• Gerek ulusal düzeyde gerekse de piyasa gözetimi ve denetimi konusundaki yetkili kuruluşların kendi içinde Piyasa gözetimi ve denetimi politikası ile ilgili yapısal bir değerlendirme yapılmamaktadır.

• Risklerin tüketicilere bildirilmesi konusunda henüz bir sistem geliştirilmemiştir.

Rapor sonucunda, Türkiye'deki piyasa gözetimi ve denetimi sistemi hakkında "mevcut sistem

görünmez, eksik ve verimsizdir" şeklinde bir özetleme yapılmıştır.

Raporda çözümün, mevcut sistemin dışında bağımsız ve gerçekten tüketicilerden yana bir "Tüketici Ürünleri Güvenliği Kurumu" nun oluşturulması ile sağlanabileceği belirtilmektedir.

Gerçekten, tüketiciler olarak bizim de isteğimiz, tüketici güvenliğini sağlamaktan çok uzakta ve içler acısı bir durumda olan mevcut piyasa gözetimi ve denetimi sisteminin yerine tüketici haklarını ön plana alan bağımsız, etkili ve çağdaş bir kurumun oluşturulmasıdır.

GENETİK YAPISI DEĞİŞTİRİLMİŞ ÜRÜNLERDEKİ ÇARPITMALAR VE GERÇEKLER

26.12.2008- tuketicihaklari.org.tr/

Binlerce yıldan beri insanoğlunun doğal yollarla elde ettiği, kendi biyolojik yapısına uygun olan tarımsal ürünlerin genetik yapısıyla oynanarak elde edilen genetik yapısı değiştirilmiş ürünler 1996 yılından beri üretici firmalarca Dünya'ya ve Türkiye'ye satılmaktadır.

GDO (Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizma) teknolojisine sahip olan firmalar ile firmaların savunuculuğunu ve sözlüğünü yapan bir takım bilim adamları ve bazı bürokratlar bilimsellik kisvesi altında bu ürünleri bir çok soruna çözüm getirecek bir kurtarıcı gibi sunmaya çalışmaktadırlar.

GDO'lar hakkında ileri sürülen iddialar şunlardır: GDO'lar dünyadaki açlık için tek çözümdür. GDO'lar ile konvansiyonel (GDO özelliği taşımayan) ve organik ürünlerin birlikte ekilebilmesi mümkündür. GDO'lu bitkilerden yabani akrabalarına gen kaçışı olmaz. GDO'lu bitkilerin Biyoçeşitlilik üzerine olumsuz etkileri yoktur. GDO'lu ürünler küçük çiftçiler için iyi bir alternatiftir.

GDO'lar kontrol ve izlenebilirlik sayesinde istenmeyen ürünlere karışmazlar. GDO'lu ürünlerin toprak ve çevreye zararları yoktur. GDO'lu ürünler organik ve konvansiyonel ürünlere göre daha verimlidirler. GDO'lu ürünlerde daha az pestisit (tarım ilacı) kullanılmaktadır.
Gerçekten ileri sürülen bu iddialar (çarpıtmalar) gerçekleşti mi ? bunlara aşağıda tek tek yanıt verilecektir.

Gdo'lardaki Gerçekler

GDO'lar Dünyadaki Açlık Sorununa Çözüm getirmedi.
GDO'lu ürünlerin, ticari olarak ekilip dikilmesinin üzerinden 10 yıl geçmiş olmasına ve GDO'lu ekim alanları 102 milyon hektara çıkmış (2006) olmasına rağmen, bu ürünlerin açlığa çare olmadıkları görülmüştür.

Dünyada gıda azlığı değil, adil dağıtım olmamasından kaynaklanan fazlalığı söz konusudur. Uluslararası tekellerin faaliyetinin merkezi haline gelen gelişmiş ülkelerde, özellikle buğday, mısır, soya, pirinç gibi dünya gıda tüketiminin önemli bir kısmını oluşturan gıda maddelerinde büyük bir üretim fazlası vardır.

Birlikte Ekilebilirlik mümkün değildir.

Özellikle tozlaşma dönemlerinde böcek ve rüzgar aracılığıyla taşınan polenler GDO'lu ise organik ya da konvansiyonel bitkilerde genetik bulaşmaya neden olabileceğinden GDO'lu ürünlerle organik ya da konvansiyonel ürünlerin birlikte ekilmeleri mümkün değildir. Aksi takdirde, konvansiyonel ve organik ürünlerin genetik yapıları bozularak özellikleri

kaybolmaktadır.
GDO'lu Bitkilerden Yabani Akrabalarına Gen Kaçışları Gerçekleşmiştir.
2005 yılı temmuz ayında İngiliz hükümeti genetiği değişmiş bir süper yabani otun (superweed) varlığını duyurmuştur. İngiliz hükümetinin denetlediği, GDO'lu Yağlık Kanola denemelerinde keşfedilen "yabani ot"un, Yabani Hardal (Sinapis arvensis) ile tozlaşmadan, gen kaçışından oluştuğu tesbit edilmiştir. Yağlık Kanola (Kolza) ile yabani hardalın tozlaşmasının ve gen bulaşmasının olmayacağı yönündeki bilimsel varsayımların geçersiz olduğunu ispatlayan bu olaya, İngiltere'de ilk defa rastlanmaktaydı.
GDO'lu Bitkilerin Biyoçeşitlilik Üzerinde Olumsuz Etkileri Vardır.
Ülkemizde 3.000 i endemik olmak üzere ,neredeyse Avrupa kıtasına yakın bir sayıda,tesbit edilebilmiş 11.000 civarında bitki çeşidi vardır.Biyolojik çeşitlilik, ülkelerin yer altı,yerüstü kaynakları yada tarihsel kültürel varlıkları kadar zengin,önemli ve korunması gerekli kaynaklarıdır.GDO'lu kültür bitkilerinden yabani akrabalara gen kaçışları olduğu takdirde, ki bunun olabileceği kanıtlanmıştır, ülkelerin biyolojik çeşitlilikleri çok büyük risk altına girecektir.Keza GDO'lu endüstriyel bitkilerin ekimlerinin ve yayılımlarının artmaya devam etmesi halinde ülkelerin genetik kaynakları da yavaş yavaş kaybolacak, ülkelere özgü yerel tohumlar ortadan kalkacaktır.
GDO'lu Ürünlerin Küçük Çiftçiler Üzerinde Yıkıcı Etkisi vardır.
"Üçüncü dünya ülkeleri çiftçileri nezdinde biyoteknolojik ürünler küçük ölçekli üreticilerin ihracatını düşürecektir.Örneğin –Madagaskar'daki vanilya üreten 70.000 çiftçi Texas'da biyoteknoloji laboratuarında geliştirilen vanilya nedeniyle iflas edebilmektedir. Keza dünya şeker pazarının %10 unu elinde tutan biyoteknoloji şirketlerinin ürettiği düşük fiyatlı nişasta bazlı şekerler sayesinde, üçüncü dünya ülkelerindeki yüzbinlerce şeker pancarı üreticisi üretimin dışına çıkabilmektedir.1998 den itibaren üçüncü dünya ülkelerindeki yaklaşık on milyon şeker üreticisi laboratuarda üretilen tatlandırıcıların dünya pazarını istila etmesiyle geçim kaynaklarını kaybetmeye başlamışlardır.Unilever'in klonlanmış hurma yağı, hurma yağı üretiminde baskın hale geldiğinde, Senegal'de yerfıstığı , Filipinler'de hindistan cevizinden yapılan yağ üretimlerine talep azalacak, dolayısıyla bunlarla geçimlerini sağlayan çiftçilerin durumu gittikçe kötüleşecektir. GDO'lu ürünlerin yaygınlaşması ile üçüncü dünya ülkelerini bekleyen tehlikeler çevresel riskler oluşturması ve kırsal kalkınma önünde bir engel oluşturması ile beraber, geleneksel tarımı ve onun yerel genetik çeşitliliğini de ölüme mahkum edecek olmasıdır." (Altieri, M.A. l998).
GDO'lu Ürünlerin Toprak ve Çevreye Zararları Vardır.
Arjantin'de çoğunluğu GDO'lu olan yoğun soya ekimi, topraklardan çok fazla miktarda besin maddesinin sömürülmesine neden olmaktadır. Kesintisiz bir biçimde yapılan soya tarımı nedeniyle topraktan tahmini olarak 1 milyon ton azot ve 227 bin ton fosfor sömürülmektedir ve bunun ticari gübrelerle ikamesinin bedeli de 910 milyon dolara tekabül etmektedir. Latin Amerika'daki bazı nehir havzalarında tesbit edilen azot ve fosfor düzeyinin artışı yoğun soya tarımında kullanılan ticari gübrelerle bağlantılandırılmaktadır

GDO'lu Ürünler Organik ve Konvansiyonel Ürünlere Göre Daha Verimli Değildir.
Ürün verimine bakılacak olursa Brezilyada transgenik soyanın yıllar itibariyle ortalama veriminin 230 kg. dan 260 kg/dekara yükseldiği ama konvansiyonel çeşitlerden % 6 daha az verime sahip olduğu tesbit edilmiştir.Pleiotropik etki denilen yani yüksek sıcaklık nedeniyle sapların çatladığı ve su stresinin görüldüğü dönemlerde transgenik soyada konvansiyonele göre % 25 e yakın ürün kayıpları görülmüştür.Aşırı kuralık yaşanan 2004/2005 sezonunda Rio Grande do Sul bölgesinde transgenik soyada % 72 ürün kaybı olmuş ve bu da ihracatta tahmini rakamla % 95 lik bir azalmaya yol açmıştır.

GDO'lu Ürünlerde Daha Az Pestisit (Tarım İlacı) Kullanılır iddiası Gerçekleşmemiştir.

GDO’lu tohumların ticari olarak satışının başladığı 1996’dan itibaren ilk 3 yıl, bu ürünlerin pestisit kullanımını 13.000 tona yakın bir miktarda azalttığı saptanmıştır. Ancak son 3 yıl içinde, gen aktarımlı bitkilerin üretim alanlarındaki pestisit kullanım artışı 36.000 tondan fazladır. 2003 kasım ayındaki bir çalışma raporunda, ABD’deki transgenik mısır, soya ve pamukta geçmiş yıllara göre daha fazla pestisit kullanıldığı bildirilmektedir.

Yukarıdaki yazıyı Ekoloji Kolektifi ve GDO’ya Hayır Platformu yöneticilerinden olan sevgili Dostum Ziraat Y. Mühendisi Arca Atay’ın bana gönderdiği yazıdan hazırladım. Kendisine çok teşekkür ederim.

ATM'LERDEKİ TUZAKLAR
10.04.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Bankamatik ya da kredi kartınızla ATM’ye para çekmeye gittiniz. Kartınızı ATM sistemindeki yuvasına yerleştirdiniz, şifrenizi girdiniz ve çekeceğiniz paranın miktarını yazdınız. Bu işlemden sonra kartınız sisteme girdi, artık çekeceğiniz parayı bekliyorsunuz. Saniyeler, dakikalar geçiyor, fakat çekeceğiniz para bir türlü gelmiyor. ATM’de bir sorun olduğunu düşünüp bankaya gittiniz, durumu bankaya, müşteri hizmetleri servisine bildirdiniz. Bu süre içerisinde ATM’den kartınız alınarak hesabınızdan para çekildiğini öğrendiniz. Durumu tekrar bankaya bildirdiniz, ancak, banka sorumluluğu kabul etmedi. Peki, bu durumda ne yapacaksınız? Hakkınızı nasıl arayacaksınız? Bu durumda ilgili bankanın sorumluluğu nedir?

Bankalar Önlem Almıyor
Bankamatik ya da kredi kartının sistem tarafından yutulduğunda, ATM’de tüketicinin ilgili bankaya durumu bildirecek her hangi bir telefon bulunmamaktadır. Ya da bu gibi durumlarda kartın güvenliği açısından tüketicinin ne yapacağını, nasıl davranacağını belirten bir uyarı bulunmamaktadır.

Asıl önemlisi, kartın güvenliği açısından ilgili bankalar tarafından ATM’lerde alınması gereken ya da alınmış her hangi bir önlem bulunmamaktadır. ATM sisteminin içinde kalan kartı kullanarak para çeken dolandırıcıları görüntüleyen her hangi bir kamera bulunmamaktadır.

Bankaların bu gibi durumlarda tüketicinin mağdur olmaması açısından önlem alması gerekmektedir. Bankaların hem önlem almaması hem de sorumluluğu kabul etmemesi yasal ve etik olarak kabul edilemez. Bu nedenle, başta BDDK ve ilgili kamu kuruluşları olmak üzere tüm bankalara bu konuda önlem almaları çağrısında bulunuyoruz.

Hakem Heyeti Kararı
Konu ile ilgili olarak, örnek olması açısından Çankaya Kaymakamlığı 2.Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı’nın kararını aşağıda tüketicilerin bilgisine sunuyoruz.

T.C.Çankaya Kaymakamlığı
2.Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı
Karar No :882
Karar Tarihi : 10/03/2009
Çankaya İlçesi
Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararıdır
Raportör :-
Şikayet Eden : Bir tüketici
Şikayet Edilen : T.C.Ziraat Bankası A.Ş.Genel Müdürlüğü -Doğanbey Mah. Atatürk Bulvarı Ulus / ANKARA

Şikayet Konusu :Çalıntı Kart
Şikayet Tarihi :26/01/2009
Olayın Özeti :Bankamatik kartının 30/03/2008 tarihinde Konutkent şubesi ATM'de saat 15:40 gibi alıkonulduğu (bir düzenekle) 2 saat sonra müşteri hizmetlerine durumun bildirildiğinde bilgisi dışında 860.00 TL'nin çekildiğinin öğrenildiği, sonraki gün jandarma karakoluna bildirildiği, bankanın hiçbir güvenlik tedbiri (güvenlik kamerası, uyarı yazısı gibi) bulunmadığı 860.00TL bedelin 150.00 TL 'sinden sorumlu olduğu, belirtilerek 710.00TL nin iadesi talep edilmektedir.
Şikayet Edilenin Savunması: ATM'lerde kart alıkonulduğunda kayıt edildiği, yapılan incelemede kartın alıkonulduğuna ait kayda rastlanmadığı, şifrenin ilk denemede doğru girilerek işlemlerin yapıldığı banka kartı ile para çekme işleminin ancak kart şifresinin bilinmesi durumunda mümkün olduğu, şikâyetçinin bilgisi dışında çekilen paralara ilişkin bankaca yapılacak herhangi bir işlemin bulunmadığı, belirtilmektedir.
İnceleme Ve Gerekçe: Şikâyetçinin kartını kullanırken üçüncü kişiler tarafından ATM de dolandırılacağına ilişkin bir düzenek kurulduğunu bilemeyeceğini, bilmek zorunda da olmadığı, ilgili bankanın kart ve şifrenin birlikte kullanılması iddiası ile sorumluluktan kurtulamayacağı, günün her saati ATM'nin güvenliğini sağlama ve her türlü önlemi almasının genel hukuk kuralları gereği olup hizmet kusuru nedeniyle yasanın 4/A maddesine göre, tüketicinin uğramış bulunduğu zararın ilgili banka tarafından ödenmesi gerekmektedir.
Karar: Dosyadaki bilgi ve belgeler incelendi: Yukarıda açıklanan gerekçelere dayalı olarak. 4822 Sayılı Kanunla Değişik 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanunun 4/A maddesine göre: T.C. Ziraat Bankası A.Ş. tarafından 860.00TL'nin tüketiciye ödenmesine, işbu kararın yönetmeliğin 24.maddesi uyarınca ilan edilmesine tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde Tüketici Mahkemelerine itiraz yolu açık olmak üzere katılanların oy birliği / oy çokluğu ile karar verilmiştir.
Tüketicilere Öneriler
Kredi kartınızla ya da bankamatiğinizle ATM'den para çekerken kartınız sistem tarafından yutulursa, hiç zaman geçirmeden ilgili bankaya haber vererek önlem almasını isteyiniz. Mümkünse, ATM'den ayrılmadan ilgili bankanın müşteri hizmetleri servisi tarafından acil önlem alınmasını ve ATM'de beklediğinizi belirtin. Eğer yanınızda cep telefonu yoksa ve müşteri hizmetleri servisinin telefon numarasını bilmiyorsanız ATM'de beklemenizin bir anlamı olmayacaktır. Bu durumda da her an bir ATM dolandırıcısının kartınızı sistemden çıkartıp kullanması ve hesabınızdan para çekmesi mümkündür.

Sizden kaynaklanmayan, bankanın önlem almamasından kaynaklanan bir sorun nedeniyle siz değil banka sorumludur. Bankanın önlem almaması nedeniyle hesabınızdan para çekilmişse, bu durum, Tüketicinin Korunması Hakkında Yasanın 4/A maddesine göre bankanın ayıplı bir hizmeti demektir. Bankanın bu ayıplı hizmeti de mağdur edilmeniz sonucunu doğurmuştur.

İlgili banka, sizin mağduriyetinizi Yasaya göre gidermek zorundadır. Bunun için, ikamet ettiğiniz ilçedeki Kaymakamlık bünyesinde bulunan tüketici sorunları hakem heyeti başkanlığına, eğer, ikamet ettiğiniz yer büyükşehir dışındaki il merkezi ise o il'deki sanayi ve ticaret müdürlüğü bünyesindeki tüketici sorunları hakem heyetine başkanlığına hiç zaman kaybetmeden başvuruda bulunmanız gerekmektedir. Eğer, hesabınızdan çekilen para miktarı 2446TL'den yukarıda ise ve Büyükşehir belediyesi sınırları içinde ikamet ediyorsanız, büyükşehirde bulunan sanayi ve ticaret il müdürlüğü bünyesindeki tüketici sorunları hakem heyeti başkanlığına ya da tüketici mahkemesine başvuruda bulunmanız gerekmektedir. Bu konuda Tüketici Hakları Derneği her zaman olduğu gibi sizlere yardımcı olmaya hazırdır.

Yukarıda, Çankaya Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararında da görüleceği gibi, başvuruda

bulunduğunuz hakem heyeti tarafından Yasaya uygun olarak, hesabınızdan çekilen paranın size ödenmesi için karar verilmelidir.

GIDAYI YOK SAYAN GIDA YASASINA HAYIR
08.05.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından tüketici ve meslek örgütlerinden habersiz onların görüşleri alınmadan kapalı kapılar ardında hazırlanmış olan Veteriner Hizmetleri Bitki Sağlığı Gıda ve Yem Yasa Tasarısı, neredeyse gıdayı yok sayan, gıda güvenliğini ve tüketici sağlığını dikkate almayan bir içerik taşımaktadır.

Söz konusu Yasa Tasarısı şikayetçi olduğumuz 5179 Sayılı Gıda Yasasını bile çok geriye götüren bir tasarı niteliğindedir.

Doğru bir gıda yasası, gıdanın üretim, dağıtım ve tüketim süreçlerinde, kısaca, tüketicinin tükettiği gıdanın tarladan sofraya kadar geçirdiği tüm süreçlerde halkın sağlığını ön plana alan bir yasa olmalıdır.

Bu süreçlerde bilimsel olarak gerekli olan kalite kontrol ve denetimin doğru, sağlıklı ve etkin bir şekilde yapılabilmesi için ilgili mesleklerin (ziraat, gıda ve kimya mühendisleri ile veteriner hekimleri, biyolog, teknisyen v.d.) uygun bir şekilde istihdamı gerekmektedir.

Ancak Tasarı, mühendislerin istihdamını engelleyen hükümler taşımaktadır. Bununla birlikte, pek çok merdiven altı işletmenin izinsiz olarak gıda üretimi yaptığı ülkemizde oto kontrol sistemi getiren ve 15 bin gıda-kimya-ziraat mühendisinin yapmış olduğu sorumlu yöneticilik tümüyle kaldırılmaktadır.

Tasarı'da, keyfi uygulamaya açık pek çok yasal boşluklar ve açık noktalar bulunmaktadır.

Örneğin, 22.maddede, piyasaya arz edilecek olan gıda ve yemlerin onayı ile ilgili hususlar Bakanlıkça belirlenir denilerek keyfi bir uygulamaya gidilmektedir. Aynı şekilde, bir firmadan üreteceği ürün için Bakanlıktan onay alınması istenilir, diğer bir firmadan istenmeyebilir gibi tamamen keyfi ve adil olmayan uygulamalar öngörülmektedir.

Tasarının 21.maddesinde, yeni gıdalar ile genetiği değiştirilmiş yem ve gıdalara ilişkin usul ve esaslar bakanlıkça belirlenir denilerek, şu anda yasal olmayan GDO'lu yem ve gıdaların kullanımına yasal zemin hazırlanmaktadır.

23.maddede "Bakanlık, kodekslerin hazırlanmasında ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapar ve bu amaçla komisyonlar kurabilir" denilerek bu komisyonlarda üniversiteler, meslek kuruluşları ve tüketici örgütleri dışlanmıştır.

Bakanlık, tasarı ile yapacağını belirttiği piyasa gözetimi ve denetimine ilişkin ortaya koyduğu hükümlerde (31,32, 34. maddeler) bir çok belirsizlikler, keyfi uygulamaya açık seçenekler bulunmaktadır.

Gıda Yasa Tasarısının Yaratacağı Tehlikeler
Veteriner Hizmetleri Gıda ve Yem Yasa Tasarısı hakkında Ziraat-Kimya ve Gıda Mühendisleri Odaları ile Tüketici Hakları Derneği 26 Nisan 2009 günü ortak bir Basın Toplantısı yapmışlar, Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğüne siyah çelenk koymuşlardır.

Üç oda ve THD tarafından yapılan ortak açıklamada, söz konusu Yasa Tasarısının yasalaşması durumunda oluşması muhtemel şu tehlikeler vurgulanmıştır:

- Tamamen veteriner hizmetleri ağırlıklı bir yapı kurulacak, gıda ve gıda güvenliği yeterince sağlanamayacaktır.

- AB'ne uyum adı altında gıda güvenliği sadece hayvansal ürünlere, bunun üzerinden kimi mesleki kazanımlara indirgenerek, ülkemizdeki bitkisel ağırlıklı beslenme göz ardı edilecektir.

- Gıda güvenliği sürecinden mühendisler tasfiye olacağından, bu alanda yaşanmakta olan sorunlar daha da yoğunlaşarak, tüketici sağlığı tehlikeye girecektir.

- Gıda alanı, hayvansal ürünlere indirgenerek veteriner hekimlerin egemenliğine bırakılacaktır. Resmi veteriner hekim tanımı ile kamuda, yetkilendirilmiş veteriner hekim tanımı ile özel sektörde, Veteriner Hekimlere alan ve istihdam yaratılmasına yol açacaktır.

- Kamu sektöründe yer bulmakta zorlanan mühendislerin özel sektörde de istihdamının önü kesilecektir.

- Ekonomik krizin yoğun biçimde yaşandığı günümüz koşullarında işsiz sayısı hızla artarken, binlerce mühendis işsizler ordusuna katılacak, mesleki çatışmalar gündeme gelecek ve çalışma barışı zarar görecektir.

- Gıda Güvenliğinde ve mühendislerin istihdamında önemli bir yere sahip olan sorumlu yöneticilik uygulamasına son verilerek, mühendislik mesleğine büyük bir darbe vurulacaktır.

-Devletin asli görevleri arasında yer alan denetim hizmetlerinin özel kişi ve kuruluşlara devredilmesi söz konusu olacaktır.

Tarım Ve Köyişleri Bakanlığı'na Çağrı

Ziraat, Gıda ve Kimya Mühendisleri odaları ile Tüketici Hakları Derneği'nin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na yapmış oldukları ortak çağrı şöyledir:

Ekonomik krizin tüm ülkeyi derinden etkilediği bu süreçte, halkın sağlığının tehlikeye atılması ve binlerce mühendisin çalışma olanağının ortadan kaldırılması kabul edilemez. Bu nedenle; Yasa taslağının, bilimsel gerçekler doğrultusunda ve ilgili kesimlerin görüşleri dikkate alınarak, Ziraat – Gıda ve Kimya Mühendisleri odaları ile Tüketici Örgütlerinin de içinde yer aldığı bir komisyon tarafından yeniden hazırlanmasını gerekli görüyoruz.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nı, yukarıda sayılan tüm konularda mühendislik mesleğine saygılı olmaya, tüketici hak ve yararlarını gözetmeye, katılımcı ortamlarda tüm bu düzenlemeleri ilgili odalar, tüketici örgüleri ve diğer meslek örgütleri ile birlikte tartışmaya açmaya ve kamu yararına uygun sonuçlar üretmeye davet ediyoruz.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, sözü edilen Tasarı'nın yasalaştırılmasına yönelik ısrarlı tutumunu sürdürmesi durumunda, Gıda - Kimya - Ziraat Mühendisleri Odaları ve Tüketici Hakları Derneği olarak, hukuksal sınırlarda tüm demokratik haklarımızı kullanacağımızı bildiririz.

Yazının 1.alt başlığına kadar olan bölümünün yazılmasında Tüketici Hakları Derneği'nin

Gıda Sağlık ve Çevre Komisyonu Başkanı Sayın Güler DİZDAR ile komisyon üyemiz Sayın Oral ERGÜNEŞ'in tasarı hakkında hazırlamış oldukları Rapor'dan yararlandım. Kendilerine çok teşekkür ederim.

GDO'LU ÜRETİME VE TÜKETİME HAYIR!
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2009.07.01.html

"Dünyanın Tohumları Kişisel mi Yoksa Umumi Bir Kaynak mı?" adlı kitabın yazarı Pat Roy Mooney kitabında şöyle yazdı: "Eğer tohumları kontrol ederseniz bütün besin sistemini kontrol edebilirsiniz: hangi ürünlerin yetiştirileceğini, hangi girdilerin kullanılacağını ve ürünlerin nerede satılacağını."

ABD Dışişleri Bakanlarından Henry Kissinger'de 1970'li yıllarda şöyle demişti: " Petrolün kontrolü ile bütün bölge ve kıtaları, gıdanın kontrolüyle de bütün insanları kontrol edebilirsiniz."

Bugün, Syngenta, DuPond ve Monsanto Genetik Yapısı Değiştirilmiş tohum pazarının yüzdeyüzünü elinde tutuyor. Bu şirketler, yerel tohumların ortadan kaldırılarak kendilerinin ürettiği ve bir defaya mahsus ürün veren genetik yapısı değiştirilmiş tohumların kullanılmasını zorunlu hale getirilerek tüm dünyanın, bu arada Türkiye'nin gıda ve besin sistemini kontrol altına alma konusunda çok yoğun bir kampanya yürütmektedirler.

Sözü edilen emperyalist tohum, gıda ve tarım tekellerinin çıkarlarına uygun olarak ülkemizde hazırlanan Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı Taslağının tüketici, çiftci örgütleri ve meslek odalarının görüşü alınmadan TBMM'ne sevk edilmek üzere Bakanlar Kurulunda imzaya açıldığı basına yansıdı.

Elliye yakın kuruluşun oluşturduğu GDO'ya Hayır Platformu Bileşenleri'nin konuyla ilgili olarak 28 Haziran 2009 tarihinde düzenlemiş olduğu Basın Toplantı metninin özeti 2 başlık halinde aynen aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.
Biyogüvenlik Yasa Tasarısının Yaratacağı Tehlikeler
Tüm dünyada ilk kez 1994 yılında ticari olarak piyasaya sürülen GDO'lu ürünler, 1998 yılından bu yana, hiçbir denetime tabii tutulmadan Türkiye'ye giriyor.

Özellikle yılda iki milyon ton düzeyinde dışalıma konu olan GDO'lu mısır ve soyadan üretilen işlenmiş ürünler, 800'den fazla çeşitle tüketici sofrasına ulaşıyor. Hiçbir etiketleme yapılmadan satışa sunulan bu ürünler, halk sağlığını ciddi biçimde tehdit ediyor.

Tüketicinin bilgilenme hakkını ihlal eden ve halk sağlığını hiçe sayan bu durum, 10 yılı aşkın süredir tüm çarpıklığı ile sürerken, bu kez Ulusal Biyogüvenlik Kanun Tasarısı Taslağı'nın Bakanlar Kurulu'nda olduğu ve TBMM'ne sevkedilmek üzere imzaya açıldığı bilgisi basına yansıdı. Hükümet sözcüsü, konuyla ilgili konuşmasında, zaten ithalatı serbest olan ve tüketilen bu ürünlerin Türkiye'de ekimine de serbestlik getirileceğini ifade etti. Anlaşılıyor ki, şimdi sıra, GDO'lu tohumları Türkiye'nin temiz topraklarına ekmeye geldi...

Kamuoyundan bir sır gibi saklanan Tasarı Taslağı yasalaştığında, ortaya çıkacak durum şöyle özetlenebilir;
1) GDO'ların üretimi ve tüketimine izin verilecek,
2) Bu ürünlerin risk değerlendirmesi şirketlerin kontrolünde olacak,
3) GDO'lu ürünlerden zarar gören çiftçiler ve tüketiciler zararlarını ispat etmek zorunda

bırakılacak, bu ürünlerin zararlı olmadığının ispatı şirketlerin üzerinde olmayacak,
4) Bu ürünleri ülkemize sokan veya üreten şirketlerin cezai sorumlulukları oldukça düşük olacak,
5) Zarara uğradığını iddia eden çiftçiler zamanaşımı tehdidi ile karşı karşıya kalacak,
6) Risk denetimine tabi bu ürünlerle ilgili bilgiler kamuoyuna açıklanmayacak, şirket sırrı olarak korunacak,
7) Tüketicilerin sağlıklı gıda tüketme hakları, küçük çocuklarla sınırlandırılacak, sadece küçük çocuk ürünlerinde GDO kullanılmayacak,
8) Ülkenin tüm genetik varlıkları şirketlerin kontrolü altına bırakılacak,
9) Çiftçiler, tohumluk ayırma haklarını yitirecek; tozlaşma vb. yollarla ürünlerine GDO bulaşmışsa şirketlere tazminat ödemek zorunda kalabilecekler,
10) Bu ürünlerin denetimi konusunda çiftçi, tüketici, ekoloji örgütlerinin; bağımsız bilimsel kurumların, meslek odalarının herhangi bir söz ve karar yetkisi olmayacak...

Yukarıda özetlenen tablo, öncelikle ülkemiz tarımını doğrudan üç - beş şirkete bağımlı hale getirecektir. GDO'lu tohum ve pestisitleri (zirai mücadele ilacı) üreten şirketler arasında yapılan evlilikler, bu sürecin tohum ve ilaç için üreticinin her geçen yıl bu şirketlere daha çok ödeme yapmak zorunda kalacağını göstermektedir. Çünkü terminatör teknolojisi ile üreme yeteneği alınmış tohumlar, üreticinin tohum ayırma hakkını da elinden almaktadır. Böylece tüm dünyada konvansiyonel ürünlere göre daha verimli olmadığı ve daha çok pestisit tükettiği kanıtlanmış olan GDO'lu tohumlar, temiz topraklarımızı ve üreticimizi, çokuluslu şirketlerin kar aracı haline getirecektir.

Sorunun bir diğer önemli boyutu, biyoçeşitliliğimizin ve çevresel değerlerimizin tahribidir. GDO'lu ürünlerden olacak gen kaçışları, hem kültür bitkilerini hem de bunların yabani akrabalarını kontamine edecek; bu tabloya eklenebilecek yatay gen kaçışları ile doğada geri dönüşümü olanaksız bir süreç başlamış olacaktır.

Tüketici ve halk sağlığı açısından da tablo vahimdir. GDO'lu ürünlerden işlenmiş gıda ürünlerinin sofralarımıza ulaşması, halkımızı daha da ağırlaşan alerjik reaksiyon, antibiyotik dayanıklılık, toksik etki, artan doğum anomalileri ve kısırlık gibi sağlık sorunları ile karşı karşıya bırakacaktır.

Oysa Avrupa Birliği, şirketlerin EFSA (Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi) üzerindeki artık gizlenemeyen etkilerin varlığına rağmen, topraklarının % 1'inden az olan bölümünde, yalnızca bir GDO'lu mısır türünün ekimine izin vermiş olup; Avusturya, Macaristan, Yunanistan, Almanya ve Fransa'nın peşpeşe gelen yasaklama kararlarıyla GDO'lu ekim alanları 165 bin hektardan 105 bin hektara daralmıştır. Üstelik bu üretimin % 80'i yalnızca bir ülkede, İspanya'da gerçekleştirilmektedir. Önümüzdeki dönemde, halk ve çevre sağlığı ile kamu yararı odaklı bu yasaklamaların artarak süreceği öngörülmektedir.

Bunun yanında Avrupa Birliği'nde, içeriğinde % 0.9'dan fazla GDO'lu hammadde bulunan ürünlerin ancak etiketlenerek satışına izin verilmekte iken, halk sağlığı yanında, Türkiye'nin kendine özgü kültür ve inanç yapısına saygı gösterilme gereği duyulmadan, GDO'lu gıdaların serbestçe satışı gerçekleştirilmektedir.

Yasa Tasarısı Geri Çekilsin

Şimdi soruyoruz; bu Tasarı Taslağı kime hizmet etmektedir? Halkın GDO'lu ürünlere hiçbir talebi yokken, halkın örgütlerinden gizlenerek, hangi amaç ve nedenlerle bu düzenleme gündeme getirilmektedir?..

Sonuç olarak, ülkenin onurlu ve namuslu çiftçileri, tüketicileri, ekoloji örgütleri, ziraat, çevre, gıda mühendisleri, birlikleri, kooperatifleri, siyasi partileri, demokratik kitle örgütlerinin bu barbarlık yasasına karşı direnmeleri en temel haklarıdır. Ülkemizi açlık ile terbiye etmeye girişenlere karşı, bu tasarının meclis gündemine gelmeden geri çekilmesini talep ediyoruz.

Bu ülkenin genetik varlıklarını, biyolojik çeşitliliğini, tohumlarını korumak, toplumsal barışın, adaletin olmazsa olmaz ön koşullarıdır. Bu doğrultuda, hemen hiç vakit kaybetmeden, toplum olarak vekil ettiklerimize bir kez daha sesleniyoruz, şirketlerin geleceğini değil, doğa ve toplum için biyolojik geleceğimizi koruyun. Bir an önce biyogüvenlik altyapısını oluşturun, bu konuda bütçeden bir pay ayırarak ülkemizde genetik kirlenmenin önünü alın. Çiftçilerin daha nitelikli ve sağlıklı üretim yapmasına yönelik örgütlenmeleri geliştirin. Tüketici ve ekoloji örgütleriyle, doğru ve açık bir bilgi paylaşım sürecini başlatın. Toplumun onayını almadan, apar topar hazırladığınız bu yasaya, bu ülkenin gerçek sahipleri olan bizler direneceğiz. Yok oluşumuzu seyretmektense, kendi kaderimizi belirlemeyi tercih edeceğiz.

GDO'LARIN TİCARETİNE İZİN VERİLMESİ TÜKETİCİLER, ÇİFTÇİLER VE ÜLKEMİZ İÇİN YIKIMDIR

06.11.2009- tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından düzenlenen “Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik” 26 Ekim 2009 pazartesi günü yürürlüğe girmiştir. Yönetmelik kendi içinde baştan sona kadar çelişkilerle doludur ve her maddesi cevaplanamayacak sorulara açıktır. Yönetmeliğin tüm maddelerinde GDO'ların risk taşıdığı konusunda bir tedirginlik ve korku ifadesi yer almaktadır. GDO'ların zararını kabul etmekte olan bu yönetmelik bir baskı sonucunda hazırlandığı izlenimini vermektedir. Örneğin Madde 4-i 'de yer alan “izleme” ile ilgili tanımda; “ Bir GDO ve ürününün, biyolojik çeşitlilik, bitki, hayvan ve insan sağlığı üzerindeki etkilerini belirlemek üzere bir program dahilinde yürütülen gözlem, analiz ve kontrolleri ” şeklindeki bir ifadenin yönetmelikte yer alması GDO'lu ürünlerin kullanımında yaratacağı sorunların varlığının kabul edildiğini ortaya koymaktadır. Söz konusu maddede etkileri belirlemek üzere; program dahilinde yürütülecek gözlem, analiz ve kontrollerden söz edilmesi insan ve hayvanların kobay gibi kullanılarak sonuçların elde edilmesi anlamına gelmektedir.

Düzeltilmesi Olanaksız Zararlar Oluşacaktır!..

Yönetmelik'te “telafisi imkansız sonuçlara yol açılabileceği” anlamını taşıyan 4.maddenin “m” bendindeki “Risk Yönetimi” tanımı şöyledir: “Risk değerlendirme sonucunda öngörülen ve/veya tahmin edilen olumsuz etkilerin gerçekleşmesini önlemek veya gerçekleşmesi durumunda zararı en az seviyede ve kontrol altında tutarak ortadan kaldırmak, GDO ve ürününün izin verilen amaç ve kurallar dâhilinde kullanılmasını ve muamelesini sağlamak amacıyla alınan önlemleri,”

Yukarıda, Yönetmeliğin “4 i” ve “4 m” maddelerinde belirtilen zararlı ve olumsuz etkilerin ortaya çıkması durumunda, etki altında kalanların bu olumsuz ve zararlı etkilerden kurtulamayacağı, büyük sorunlar yaşayabileceği ya da bu olumsuzluğun dönüşünün olamayacağı bir gerçektir. Çünkü, “Risk Yönetimi” tanımında belirtilen olumsuz etkilerin ve zararların neler olabileceği ve bu zararlara karşı hangi önlemlerin alınabileceği günümüzde bilinmemektedir. Etkileri ve zararları ile bunlara karşı hangi önleyici ve engelleyici önlemlerin alınacağının bilinmediği bir gıda maddesinin tüketicilere ve topluma dayatılması affedilemeyecek bir insanlık suçudur.

GDO'lu ürünlerin çevreye, insana ve hayvana vereceği zararların önlenmesi ve geri dönüşümü mümkün değildir. Yönetmelikte çeşitli maddelerde yer alan acil önlem planlarının hiçbiri zararları yok edemez, sağlığı geri getiremez, çevrenin bozulan dengesini düzeltemez.

Yönetmeliğin beşinci maddesinde, "GDO'lu ürünlerin bebek mamaları, bebek formulleri, devam mamaları, devam formulleri ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılması yasaktır. İnsan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı direnç genlerini içeren GDO ve ürünlerinin ithalatı ve piyasaya sunulması yasaktır" denilerek, GDO'ların riskini peşinen kabullenen bir düşünce bu ürünleri hamilelerin ve diğer bir çok hassas kişinin yemesine izin vermektedir. Böylesi bir çelişkiyi yansıtan bu yönetmeliği hazırlayan uzmanlar nasıl oluyor da GDO'lu ürünlerin ithaline, işlenmesine ve tüketilmesine izin verebiliyorlar.

Bu yönetmelik ile gıdalarımız ve hayvan yemlerinde kullanılmak üzere, kısaca GDO denilen genetik yapısı değiştirilmiş organizmaların ve ürünlerin ithalatı, işlenmesi ve tüketimi yasal ve serbest hale getirilmiştir.

Emperyalist tarım ve gıda tekelleri tarafından içlerine farklı bitki ve hayvan türleriyle zehirli virus ve bakteri genleri eklenerek genetik yapısı değiştirilmiş mısır, mısır yağı, soya, soya yağı, soya küspesi, pamuk, pirinç, kanola gibi ürünler artık bundan sonra serbestce ülkemize ithal edilecektir.

Üstelik, bu yönetmelik ile gıda veya yem, GDO'lardan biri veya birkaçını toplamda %0.9 oranında daha az içerecek ise GDO'suz olarak kabul edilecektir.

Özellikle de genetik yapısı değiştirilmiş mısır ve soya gibi ürünler, mısırözü yağından soya yağına, pastadan baklavaya, koladan meyvesuyuna, etli yiyeceklerden unlu yiyeceklere kadar olmak üzere 800-1000 çeşit gıda maddesinde kullanılmaktadır.

GDO'lu ürünlerin bağışıklık sistemimizin çökme riskini arttırdığı, kanser başta olmak üzere birçok bilinmeyen hastalıkları tetikleme riski ve tehlikesi olduğu yıllardan beri bilim insanlarınca söylenmektedir.

Genetik yapısı değiştirilmiş organizma ve ürünlerin ithalatının ve tüketiminin serbest olması, tüketiciler ve halk olarak sağlıklı gıda hakkımızı ve gıda egemenliğimizi ortadan kaldıracaktır. Bu izin ve serbesti ülkemiz tarımına ve çiftcisine telafisi imkansız zararlar verecek ve yıkım getirecektir.

Yönetmelik İptal Edilsin Gdo'lar Yasaklansın!..

Tarım ve Köyişleri Bakanına soruyoruz: Sağlıklı ve güvenilir tarımsal ürünlerin ülkemizde üretimine ve tüketimine olanak varken, sağlıksız ve riskli ürünlerin milyarlarca dolar para vererek ülkemize sokulmasına izin verilmesinin tüketicilere, çiftçimize, tarımımıza zarar vereceğini bilmiyor musunuz? Uluslar arası tarım tekellerinin çıkarlarını tüketicilerin sağlığından, gıda egemenliğimizden; tarımımızın, ülkemizin ve çiftçimizin yararından daha mı üstün görüyorsunuz? Doğacak olan sonuçlardan vicdanınız sızlamıyacak mı?

Tarım ve Köyişleri Bakanına ve Hükümete sesleniyoruz: Ülkemiz, tüketiciler ve çiftçiler için yıkım ve ölüm getirecek olan bu yönetmeliği hemen geri çekiniz. Gıdalarımızla oynanmasına izin vermeyiniz. Gıdalarımızı emperyalist tekellerin insafına terk etmeyiniz. Gıdayla oynamak bir insanlık suçudur. Bu suçun altından kalkamazsınız. Gıdamızın geleceğinin emperyalist tarım tekellerine terk edilmesine izin vermeyeceğiz. Ülkemizin GDO'lu organizma ve

ürünlere gereksinmesi yoktur. Tüketiciler ve ülke olarak GDO'lu gıdalara değil, sağlıklı gıdalara ihtiyacımız vardır. Bu nedenle, GDO'lu organizma ve ürünlerin ithalatı, üretimi ve tüketimini yasaklayan bir yasal düzenleme yapılmasını istiyoruz.

Tüketicilere sesleniyoruz: Gıdamıza sahip çıkalım. Gıdamızın geleceğini ve kaderini emperyalist tarım ve gıda tekelleri ile onların işbirlikçilerine teslim etmeyelim.

Sonuç olarak bu yönetmelik çevreyi, hayvan ve insanı katletmek için kullanılacak biyolojik silahın kullanımına izin veren ölüm fermanımızdır. GDO'ların ithalatine ve üretimine izin veren bu yönetmelikte yer alan maddeler incelendiğinde görülmektedir ki yönetmelik çevre, insan ve hayvanları korumak amaçlı değil, GDO rantı peşinde olanlara fırsat yaratmak için hazırlanmıştır.

Tüketici Hakları Derneği ve GDO'ya Hayır Platformu'nun diğer bileşenleri olarak, bu Yönetmeliğin iptal edilmesi için dava açacağımızı ve GDO'lu ürünlerin yasaklanması konusunda sonuna kadar mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz.

GDO'LU OLMA OLASILIĞI BULUNAN GIDALARI BOYKOT VE İMHA EYLEMİ
13.11.2009- tuketicihaklari.org.tr/

GDO'lu ürünlerin ithalatı ve tüketimini serbest bırakan Yönetmelik yayımlandıktan sonra, konu haklı olarak ülkemizin önemli gündem maddeleri arasında yerini almıştır. Konu ile ilgili olarak çeşitli televizyon programlarında tartışmalar yapılmakta, köşe yazarları tarafından gazetelerde yazılar yazılmaktadır.

Bu tartışmalarda ve sorunun basın kuruluşlarında gündeme getiriliş şekline göre tüketicilerin kafasının biraz daha karışmış olduğunu düşünerek, konunun daha iyi anlaşılmasını ve tüketicilerin net bir tavır takınmasını sağlamak üzere Tüketici Haklarını Derneği tarafından 08 Kasım 2009 pazar günü GDO'lu ürünleri boykot ve imha eylemi yapılmıştır.

Tüketici Hakları Derneği tarafından piyasadan toplanılan GDO'lu olma olasılığı bulunan 30 çeşit gıda maddesinin markaları kapatılarak 8 Kasım 2009 Pazar Günü Kızılayda Milli Müdafaa Caddesinde bir masada sergilendi.

Önce bir basın açıklaması yapıldı, ardından da sergilenen ürünler basına tek tek tanıtılıp çöpe atılarak imha edildi ve tüketicilerin bu ürünleri boykot etmesi çağrısı yapıldı.

Kitlesel olarak yapılan eylemde konu ile ilgili olarak tepkileri ve uyarıları içeren çeşitli pankartlar açıldı, sloganlar atıldı, tüketicilere broşürler dağıtıldı.
Tüketici Hakları Derneği'nin Yaptığı Kısa Basın Açıklaması
Değerli tüketiciler,
Bilindiği gibi yeni çıkarılan bir yönetmelikle, bugüne kadar yasal boşluktan yararlanılarak ülkemize giren genetiği değiştirilmiş ürünlerin(GDO) ithalatı ve tüketimi bundan sonra yasal olarak da serbest bırakılmıştır.

Yönetmelik, insan ve hayvanların bir kobay gibi kullanılabileceği anlamına gelen ifadeler içermektedir.

Yönetmelik, gıda ya da hayvan yemleri içerisinde var olan GDO'ların oranı binde 9'dan daha az ise bu ürünleri GDO'suz olarak kabul etmektedir.

Yönetmelik, zararlı olduğu kabul edilerek doğrudan yasaklanan GDO'ların gıda ve yemlerdeki oranı binde 5'ten az ise bunlara izin vermektedir.

Bebek mamalarında GDO'lu ürünleri yasaklayan bu yönetmelik, karnında bebek taşıyan hamilelerin GDO'lu ürünleri yemesine nasıl izin vermektedir? Birçok riski ve tehlikesi kanıtlanan ya da en azından şüpheli olan GDO'lu gıdalara nasıl izin verilebiliyor?

Yönetmelik, GDO'suz ürünlerin etiketinde "GDO'suzdur" yazılmasını yasaklıyor. Tüketicilerin GDO'lu-GDO'suz ürün ayrımı yapması engellenmek mi isteniyor? Yönetmelik, tüketicilere, çiftçilere ve ülkemize yıkım getirirken birkaç tarım ve gıda tekeline kar sağlayacaktır.

Bütün bu nedenlerle, GDO'lu ürünleri yasaklayan bir yasal düzenleme yapılıncaya kadar tüketiciler olarak GDO riski taşıyan bütün gıda ürünlerini boykot ediyoruz.

Boykot Ve İmha Edilen Gdo'lu Olma Olasılığı Bulunan Ürünler

Özellikle, yasal boşluktan yararlanılarak 1996 yılından beri ülkemize ithal edilen ve 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik ile de ithalatı ve tüketimi serbest hale getirilen GDO'lu soya, soya yağı, mısır, mısır yağı ve kanola gibi ürünler 800'den fazla gıda maddesinde kullanılmaktadır.

Tüketici Hakları Derneği tarafından Mart 2004 tarihinde piyasadan noter ile birlikte alınan mısırlı ve soyalı gıda maddeleri ile hayvan yemleri numunelerinin analizi hem Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Ankara İl Kontrol Laboratuvarında hem de İsviçre'deki bir laboratuvarda yaptırılmıştı. Her iki laboratuvarda da mısırlı ve soyalı gıda maddeleri ile yemlerin GDO'lu olduğunu belirten analiz raporları Dernekte mevcuttur. Bu Analiz Raporları Derneğin yaptığı GDO'lu ürünleri boykot ve imha eyleminde de basına gösterildi.

Tüketicilerin en çok tükettiği, GDO'lu olma olasılığı yüksek olan ve Tüketici Hakları Derneği tarafından boykot çağrısı yapılan ve imha edilen bu ürünlerin bazıları aşağıda gösterilmiştir.

GDO'lu Mısırın tamamen kendisinden üretilen ürünler: Mısır yağı, mısır gevreği, mısır unu, mısır cipsi, mısır nişastası, mısır konservesi
GDO'lu mısırdan elde edilen nişasta bazlı tatlandırıcıların (glikoz şurubu, fruktoz şurubu) kullanıldığı ürünler : Kolalar, gazozlar, meyve suları, kekler, bisküviler, bebek bisküvileri, çubuk krakerler, mısırlı bebe kahvaltısı.
GDO'lu mısır nişastasının kullanıldığı ürünler: Gofretler, bebek bisküvileri, normal bisküviler, hazı çorbalar, et suyu tabletleri, mayonez, çikolatalı pudingler, makarna sosu, ketçap
GDO'lu Soyanın tamamen kendisinden üretilen ürünler: Soya yağı, soya etli kıyma, soya cipsi, soya unu, hazır soya köftesi
GDO'lu soya ununun kullanıldığı ürünler: Gofretler, bisküviler
GDO'lu soyadan elde edilen soya lesitininin kullanıldığı ürünler: Kekler, bisküviler, gofretler, bebek bisküvileri, çubuk krakerler, pudingler, çikolatalı krem, sütlü peynirli pekmezli bebe kahvaltısı, devam sütü, çikolata, margarin
GDO'lu soya proteininin kullanıldığı ürünler: Hazır hamburger köftesi, salam, sucuk, sosis, çikolata,
GDO'lu kanolanın kullanıldığı ürünler: Kanola yağı, margarin
GDO'lu pamuğun kullanıldığı ürünler: Margarin
GDO'lu pamuk'dan elde edilen pamuk yağı, çeşitli sıvı yağlarda ve yukarıda margarinde de görüldüğü gibi bazı gıda maddelerinde kullanılmaktadır. Ancak, GDO'lu pamuğun asıl kullanım alanı tekstil sanayisidir.

Tüketici Hakları Derneğinden Tüketicilere Çağrı Ve Öneri
Tüketiciler, ülkemizde üretilen yerli meyve ve sebzeleri rahatlıkla tüketebilirler. Sorun ithal edilen GDO'lu mısır, mısır yağı, soya, soya yağı, kanola ve pamuğun kullanıldığı ambalajlanmış ürünlerdir. Yukarıda gösterildiği gibi GDO'lu mısır ile GDO'lu mısırdan elde edilen mısır nişastası, glikoz ve fruktoz şurubu; GDO'lu soya ile GDO'lu soyadan elde edilen soya lesitini, soya proteini ve soya ununun girdi olarak kullanıldığı gıda maddelerinin tüketiciler tarafından kullanılmaması çağrısında bulunuyoruz.

Tüketici Hakları Derneği'nin Basın Açıklamasında belirtildiği gibi, Hükümet ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, GDO'lu ürünlerin ithalatı ve tüketimini yasaklayan bir yasal düzenleme yapıncaya kadar tüketiciler olarak GDO'lu ürünlerin kullanıldığı gıda maddelerini tüketmeme boykotunu sonuna kadar sürdürme tavrımızı göstermek tüketiciler olarak sağlığımız ile gıdamızın ve ülkemizin geleceği açısından son derece önemlidir.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI GDO LOBİSİNE TESLİM OLDU
29.01.2010- tuketicihaklari.org.tr/

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın belirli koşullarla ithalatına ve tüketimine izin verdiği GDO'larlailgili 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik, 20 Kasım 2009 tarihinde yayınlanan ikinci bir Yönetmelik ile değiştirilerek 01.03.2010 tarihine kadar GDO'ların ve GDO''lu ürünlerin hiçbir denetime ve risk değerlendirmesine tabi tutulmadan serbestçe Türkiye'ye ithalatına izin verilmişti.

Bu kez, ilgili Bakanlık, aynı Yönetmeliği (26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelik) 20 Ocak 2010 tarihinde tekrar değiştirerek, 1 Mart 2010 tarihine kadar, GDO'lu ürünlerin bebek mamaları ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılmasına, insan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı direnç genleri içeren GDO ve ürünlerinin ithalatına ve piyasaya sürülmesine izin verilmiştir.

20 Kasım 2009 tarihli Yönetmelik nedeniyle Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehdi Eker'e, Tüketici Hakları Derneği tarafından suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu son değişiklik ile GDO lobisine teslim olan Bakan gaflet ve delalet içersindedir.

Konuyla ilgili olarak, GDO'ya Hayır Platformunu'nun 21 Ocak 2010 tarihinde yapmış olduğu Basın Açıklamasının özeti aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.
GDO' İthalatçıları Kimlerdir, Açıklansın
Dikkat çekici olan, üç ay içinde yapılan üç düzenleme ve değişikliğin kendi içinde çelişkilerle dolu olması ve değişikliklerin üretici ve tüketici niteliğindeki milyonlarca yurttaşımızın aleyhine, ticaretin ve rantın lehine bir yönelim izlemesidir...

21 Kasım 2009 tarihinde yaptığımız Basın Toplantısı'nda sormuştuk: 26 Ekim 2009 tarihinden önce kontrol belgesi almış ürün miktarı kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır ve ithalatçıları kimlerdir? Kamuoyunun merak ettiği bu sorular, bugüne dek yanıtlanmış değildir. Üstelik, Türkiye'ye bir gram GDO'lu ürün girerse istifa ederim diyenler koltuklarında oturmaya devam etmektedirler...

Ancak anlaşılan GDO ticareti yapanların talepleri karşılanmış değildir ki; Bakanlık çok daha geniş ve esnek bir düzenlemeyi, Biyogüvenlik Yasa Tasarısı TBMM'de görüşülmekte iken yapmaktan çekinmemiştir.

Sözü edilen düzenleme ile getirilen geçici madde hükmü ile bu kez 20 Ocak 2010 tarihinden önce kontrol belgesi almış ürünlerin, asıl Yönetmeliğin genel hükümler - izin - başvuru ve ithalat başlıklı düzenlemelerinden, 1 Mart 2010 tarihine kadar muaf olmaları sağlanmıştır.

Böylece, bir taraftan 26 Ekim - 20 Ocak 2010 tarihleri arasında kontrol belgesi almış ithalatçılar kollanmakta; diğer taraftan daha evvel yasaklanmış olan antibiyotiğe dirençli GDO'ların ülkeye girişi, GDO'lu ürünlerin bebek mamalarında kullanımı serbest bırakıldığı gibi, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, bu Yönetmelikte yer almayan hususlarda her türlü düzenleme yapma ve tedbir alma yetkisini de ortadan kaldırmakta sakınca görmemektedir. Bundan da öte, asıl Yönetmeliğin 20 Kasım 2009 tarihli Yönetmelikle değiştirilen 5, 11 ve 15 inci madde hükümleri de böylelikle 1 Mart 2010 tarihine kadar by pass edilmiş olmaktadır.

Şimdi bir kez daha soruyoruz: 26 Ekim 2009 tarihinden günümüze kadar kontrol belgesi alınan ürün kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır, ithalatçıları kimlerdir? Bakanlık, 26 Ekim'de yurtiçine girmesine izin vermediği ve 20 Kasım 2009 tarihinde tedbirlerini geliştirme ihtiyacı duyduğu riski büyük GDO'ların ithalatına, ne olmuştur da izin verme durumunda kalmıştır?

GDO'lara İzin Veren Biyogüvenlik Yasası Kabul Edilemez

Biyogüvenlik Yasa'sı çıkmadan alanın Yönetmelikle düzenlenmesi, ardından hızlı ve esnek değişikliklerin gündeme gelmesi, Danıştay dairelerinin bu konuyu yasama yetkisinin devri niteliğinde görerek 20 Kasım 2009 tarihinde yürütmesinin durdurulmasına karar vermesi, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun Yönetmeliğin maddeleri itibariyle inceleme yapılmadığı gerekçesiyle yürütmenin durdurulması kararını kaldırması, sözü edilen ara kararların tebliğ süreleri, GDO'lar ile ilgili düzenlemeleri içinden çıkılmaz bir duruma sürüklemiştir.

Doğru içerikli bir Biyogüvenlik Yasası'nın çıkması, bu konudaki duraksamaları giderir nitelikte olacaktır. Ancak sözü edilen Yasa Tasarısı'nın gerek içeriği, gerekse TBMM'deki ele alınış biçimi, bu alandaki kaygılarımızı artırmaktadır.

Biyogüvenlik Yasa Tasarısı 12 Ocak 2010 tarihinde TBMM'ne ulaşmış, Çevre - Avrupa Birliği - Sağlık ve Adalet olmak üzere dört adet tali Komisyon'da büyük bir hızla görüşmeleri tamamlanarak, 19 Ocak 2010 tarihinde esas Komisyon olan Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda görüşmeye açılmıştır.

Tasarı'nın alerjik reaksiyon, antibiyotiğe dayanıklılık, kan biyokimyasında bozulma, organ hasarı, doğum anomalileri ve kısırlık yaratma riski bulunan GDO'lu ürünlerin ithalatını serbest bırakması, insan sağlığı açısından kabul edilemez. Bunun yanında GDO'lu ithalatın sürmesi, üreticimizin üretim kapasitesini kırmaya devam edecektir.

Tasarı'da, ülkenin biyogüvenliğini sağlamaktan sorumlu olacak Biyogüvenlik Kurulu'nun Tarım ve Köyişleri Bakanı'nca 4, Çevre ve Orman Bakanı'nca 2, Sağlık Bakanı'nca 1, Sanayi ve Ticaret Bakanı'nca 1 ve Dış Ticaret Müsteşarlığı'nca 1 olmak üzere toplam 9 atanmış üyeden oluşması, tüm sistemin en kırılgan noktasını oluşturmaktadır. Bakanlığın kendi çıkarttığı Yönetmeliği delme konusundaki yoğun çaba ve çalışmaları, söylemimizin kanıtı niteliğindedir. Hangi Bakanlık tarafından nasıl seçileceği belli olmayan biçimde, üyelerden en az ikisinin üniversite veya meslek örgütleri temsilcileri arasından seçileceği hükmü, yalnızca kamuoyu tepkisini yatıştırmaya yönelik yararsız bir ifadeden ibarettir. Bu bağlamda, Biyogüvenlik Kurulu'nun, konu ile çıkar çatışması içinde olmayan bilim insanları ve halkın temsilcileri olan meslek, üretici ve tüketici örgütleri tarafından seçilmesi, kamu yararı odaklı

bir çalışma düzeni için zorunlu olarak değerlendirilmektedir.

GDO'ların insan ve hayvan sağlığı ile çevre ve biyoçeşitliliğimize zarar vermemesi, üretici - tüketici - halk yararına bir Biyogüvenlik Yasası çıkması için, tüm halkımızı, gizli ve açık lobi faaliyetleri konusunda daha fazla duyarlı olmaya, Bakanlık ve TBMM çalışmalarını dikkatle izlemeye davet ediyoruz.

İZİN ALMA KOŞULU KALKINCA GDO'LU ÜRÜN İTHALATI PATLADI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2010.05.12.html

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın 26 Ekim 2009 tarihinde yayınladığı "Gıda ve Yem Amaçlı Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerinin İthalatı, İşlenmesi, İhracatı, Kontrol ve Denetimine Dair Yönetmelik "te GDO'lu ürün ithalatı için getirilen izin alma ve Bakanlığa başvuru ile diğer tüm koşullar kalkınca GDO'lu ürün ithalatında bir patlama oldu.

Konuyla ilgili olarak, Tüketici Hakları Derneği, Ziraat Mühendisleri Odası ve Ekoloji Kolektifi temsilcilerinin de içinde yer aldığı GDO'ya Hayır Platformu'nun Yürütme Kurulu Platform adına 02 Mayıs 2010 günü bir Basın Toplantısı yapmıştır.
GDO'ya Hayır Platformu'nun konuyla ilgili olarak yapmış olduğu Basın Açıklamasının tam metnini aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunuyoruz.
1478 Üründen 124'ü GDO'lu Çıktı!
Bakanlık tarafından GDO Yönetmeliği'nde 20 Kasım 2009 tarihinde yapılan değişiklikle "26.10.2009 tarihinden önce kontrol belgesi almış" ürünler ithalat aşamasında denetleme kapsamından çıkartılmış; Ocak 2010'da da bu muafiyetin süresi genişletilmiş ve bu kez "20.01.2010'dan önce kontrol belgesi almış" ürünlerin 1 Mart 2010'a kadar serbestçe ülkeye girişine olanak sağlanmış, bu belgelerinin kazanılmış hak yarattığından bahisle ürün ithalatının yönetmelikteki izin ve denetim sisteminden muaf olduğu düzenlenmişti. Söz konusu ertelemelere ilişkin Danıştay 10 uncu Daire'de açmış olduğumuz davalarda Yüksek Mahkemece çevre ve insan sağlığı yönünden risk oluşturabilecek durumlarda, risk oluşturan hallerin kazanılmış hak kapsamında korunamayacağına hükmedilmiş ve Yönetmeliğin 1 Mart 2010'a ertelemeye ilişkin düzenlemelerinin yürütmesi durdurulmuştu.

GDO'ya Hayır Platformu olarak, yönetmelik değişikliklerinin ardından basın toplantıları düzenleyerek, "26 Ekim 2009 tarihinden önce kontrol belgesi almış ürün miktarı kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır ve ithalatçıları kimlerdir? 26 Ekim 2009-20 Ocak 2010 tarihleri arasında kontrol belgesi alınan ürün kaç tondur, bunların ürün dağılımı nasıldır, ithalatçıları kimlerdir? 'Türkiye'ye bir gram GDO'lu ürün girerse istifa ederim' diyenler ne olmuştur da, GDO'ların ithalatına izin verme durumunda kalmıştır?" diye sormuştuk.

Bilgi Edinme Başvurusu yoluyla Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan aldığımız verilere göre, 26 Ekim – 16 Aralık 2009 tarihleri arasında düşük seviyelerde seyreden mısır ve soya ithalatı, Yönetmelik değişikliklerinin ardından katlanarak artmıştır. Gıda ve yemlik mısır ithalatı yaklaşık 18 bin tondan, 80 bin tonlara, yemlik soya da 10 bin tondan 294 bin tona çıkmıştır.

	Gıda Mısır (ton)	Yem Soya (ton)	Yem Mısır (ton)
26 Ekim-16 Aralık 2009	7.951	10.000	10.046
17 Aralık 2009 - 22 Ocak 2010	26.518	284.793	7.262
23 Ocak - 12 Şubat 2010	29.833	0	0
TOPLAM	64.302	294.793	17.308

Mısır; Fransa, Arjantin, Ukrayna, ABD, İspanya, Slovak Cumhuriyeti, Sırbistan, Karadağ, Belçika, Rusya, Romanya, Bulgaristan, Tayland, İngiltere ve Bosna Hersek'ten ithal edilmiştir.

Soya ithali de, Danimarka, ABD, Hong Kong, Tayland, Hindistan, Fransa, Çin, Almanya, Ukrayna, İsviçre, Belçika, İspanya, İsrail, İngiltere ve Kanada'dan yapılmıştır.

Ayrıca 1 Mart 2009 – 1 Mart 2010 tarihleri arasında, Romanya, Ukrayna ve Bulgaristan'dan 92.813 ton kolza ve Vietnam, Tayland, Pakistan, Mısır, İtalya, Çin, Tayvan, Arjantin, ABD, Uruguay, Endonezya, Şili, Fransa ve Hong Kong'dan 104.473 ton pirinç ithal edilmiştir.

Antibiyotiğe Direnç Geni Taşıyan Gdo'lu Ürün İthalatı Serbest

Bakanlıkça 11 Aralık 2009 tarihine kadar laboratuarlarda incelenen 1478 üründen 124 adedinin (yüzde 8.3) GDO'lu olduğu tespit edilmiş ve bunların ithaline izin verilmemiştir. Ancak 20 Kasım 2009 ve 20 Ocak 2010 tarihlerinde yapılan yönetmelik değişiklikleri ile kontrol belgesi olan ürünlerde analiz zorunluluğu kaldırıldığı için ülkeye giren bazı ürünlerin GDO'lu olup olmadığı belirlenememiştir. Özellikle yukarıda verilen ithalat listesindeki ABD, Arjantin, Hindistan, Kanada ve Çin'in, GDO'lu üretimde dünyada başı çeken ülkeler arasında yer aldıkları anımsanırsa, analiz yapılmamasının vahim sonuçları daha açık biçimde görülebilecektir.

Ne yazık ki, GDO'lu ürünler konusunda ticaret ve rant için, üretici ve tüketici konumundaki milyonlarca yurttaşımızın sağlığı riske atılmıştır!

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, yönetmelik değişiklikleri ile muafiyetin sağlandığı dönemlerde, hangi firmaların ithalat yaptığını açıklamak zorundadır.

Uluslararası düzeyde yapılan bilimsel çalışmalar, GDO'lu ürünlerin alerjik reaksiyonlar doğurduğunu ve antibiyotiğe direnç yarattığını kanıtlamış; kan biyokimyasında bozulmalar - organ hasarları - doğum anomalileri - üçüncü nesilden sonra kısırlık yaratma risklerinin de varlığını ortaya koymuştur.

Tüm bunlar ortadayken, 26.03.2010 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu ile GDO'lu ürünlerin ithalatı denetimli serbestliğe tabi kılınmıştır. Hem çevre ve halk sağlığı, hem de Türkiye'nin tarımsal üretim potansiyeli açısından büyük sakıncalar doğuran Yasa'da, antibiyotiğe direnç geni taşıyan GDO'lu ürünlerin ithalatının yasaklanması konusunda bir hükmün bulunmaması büyük bir eksikliktir. Ayrıca Biyogüvenlik Kurulu'nun kamu ağırlıklı oluşturulması, Yasa'nın altlığı olan Yönetmeliklerle meslek örgütleri tanımına konunun ticari taraflarının da eklenmesi, Kurul'un tarafsızlığı ve bilimselliği konusunda kuşku yaratmaktadır.

Gdo'lu Ürün İthalatı Derhal Yasaklansın

Diğer bir önemli konu ise, Biyogüvenlik Yasası çıkarıldıktan sonra bu Yasa'nın alt Yönetmeliklerinin yayımlanması yoluna gidilmesi gerekirken; hala 26 Ekim 2009 tarihli Yönetmelikte değişiklik yapılmaya devam edilmesidir. 20 Kasım 2009 ve 20 Ocak 2010 tarihli değişikliklerden sonra, en son 28 Nisan 2010 tarihinde bir değişiklik daha yapılmıştır. Bu değişiklikle, insan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere karşı direnç genleri içeren GDO ve ürünlerinin ithalatı ve piyasaya sunulmasını yasaklayan hüküm yürürlükten kaldırılmış, izin koşulları ve Komite'nin görevleri arasına "Avrupa Birliği'nde tüketime uygunluğu onaylanmış genler hakkında değerlendirme yapma" hükmü eklenmiştir. Böylece, bir taraftan antibiyotiklere karşı direnç genleri içeren GDO ve ürünlerinin ithalatı serbest bırakılırken, diğer taraftan Türkiye'nin risk yönetimi yetkisi daraltılmakta ve Bakanlık

kararına terk edilmektedir. Türkiye'ye yıllar boyunca GDO'lu ürünlerin girişine seyirci kalan bir Bakanlığa, sınırları daraltılarak risk yönetiminin devredilmesi, kamu yararına sonuçlar doğurmayacaktır.
Bizler, bu alanda yıllardır halk yararına çaba gösteren kurum ve kuruluşlar olarak, bir kez daha "GDO'ya Hayır" diyoruz. Halkın ve ülkenin yarar ve çıkarları, şirketlerin kar hırsının üzerindedir. İlgili yargı kararlarında da altı çizildiği üzere, çevre ve insan sağlığı yönünden risk oluşturabilecek durumlarda, riskin konusu kazanılmış hak kapsamında korunamaz. GDO'lu ürünlerin ithalatı ve transit geçişi derhal yasaklanmalı, Türkiye'nin üretim kapasitesi onarılarak sektörün ihtiyacı olan tarımsal hammaddelerin yurtiçinde üretilmesi sağlanmalıdır. Türkiye'nin tarımsal hammadde dış ticaretinde net ithalatçı olması ve bu açığın kapatılması için GDO'lu ithalata izin verilmesi, Türkiye'nin yararına olamaz.

Tarım sektörünün üretim gücünün korunarak geliştirilmesi, halk sağlığının her türlü ticari kaygının üzerinde tutulması ve dünyanın en önemli gen merkezlerinden birisi olan ülkemizin genetik yıkıma sürüklememesi için GDO'ya Hayır diyoruz…

HALKIMIZIN SAĞLIĞI GDO LOBİLERİNE TESLİM

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2010.08.17.html

Bileşiminde Tüketici Hakları Derneği, Ziraat Mühendisleri Odası, Ekolojik Kolektifi, Gıda Mühendisleri Odası gibi 50 dolayında demokratik kitle örgütü tarafından oluşturulan GDO'ya Hayır Platformu tarafından 15 Ağustos 2010 Pazar günü bir basın toplantısı yapılmıştır.

Basın Toplantısının konusu, Ekim 2009 tarihinde çıkarılan GDO Yönetmeliğine göre kurulan Bilimsel Komite'nin 32 çeşit GDO'nun ülkemize girmesine izin vermesiydi!..
GDO'ya Hayır Platformu'nun yapmış olduğu Basın Açıklaması, aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.

Gdo'lu 32 Ürüne İnceleme Yapılmadan İzin Verildi!

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, yap-boz alanına çevirdiği genetiği değiştirilmiş ürünler konusunda 13 Ağustos 2010 tarihinde iki yeni yönetmelik çıkarmıştır. Biyogüvenlik Yasası uyarınca hazırlanan yönetmeliklerden ilki Biyogüvenlik Kurulu ve komitelerin çalışma usul ve esaslarını belirlemekte, diğeri ise GDO konusunda eski yönetmeliği yürürlükten kaldırarak yeni çerçeve çizmektedir. Her iki Yönetmeliğin de yürürlüğe giriş tarihi, 18 Mart 2010 tarihinde TBMM'de kabul edilen 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu'nda olduğu gibi, 26 Eylül 2010'dur.

Biyogüvenlik Yasası'nın 16. maddesine göre söz konusu yönetmeliklerin, Kanunun yayınlandığı 26.3.2010 tarihinden itibaren en geç üç ay içerisinde çıkarılması gerekiyordu. Bakanlık bu yönetmelikleri 2 ay geciktirdiği gibi, ortaya çıkan yasal boşlukta adı Bilimsel (!) olan ama bilime uygun kararlar vermekten çok uzak olan Komite aracılığıyla da, 32 çeşit GDO'nun ülkemize girmesine izin vermiştir.

Bakanlık tarafından Ekim 2009'da çıkarılan ve 6 ay içinde 3 kez değiştirilen GDO Yönetmeliğine göre kurulan "Bilimsel Komite" bugüne kadar, 16 mısır, 3 soya, 3 kolza, 1 şekerpancarı, 1 patates, 6 pamuk, 1 maya ve 1 bakteri biyokütlesinin kullanımının "insan ve hayvan sağlığı açısından istenmeyen bir etki oluşturmayacağına" karar vermiştir. GDO'ların yem ve gıda (taze, konserve, un, irmik ve mamulleri gibi doğrudan tüketim dışında) kullanıldığında herhangi bir risk oluşturmayacağı kanısına varan Komite, sadece T25 kodlu GDO'lu mısıra izin vermemiştir.

Hiçbir bilimsel araştırma, sosyo ekonomik değerlendirme ve risk değerlendirmesi yapmayan Bilimsel Komite, karar verirken sadece, “Avrupa Birliği’nde tüketime uygun olduğuna dair onaylanmış gen olması” koşulunu dikkate almaktadır. Yalnızca bu durum dahi, adı bilimsel olan komitenin ne denli bilimsellikten uzak çalıştığını adeta kanıtlamaktadır. Çünkü Türkiye’nin beslenme alışkanlıkları ve halkın sofrasında yer alan ürünler ile bu ürünlerin tüketilme sıklıkları – miktarları, AB ülkelerinden önemli ölçüde farklıdır. Bu farklılıklar nedeniyle, AB otoritesinin değerlendirmesi Türkiye için geçerli olamaz, buna ilişkin kararlar bilimsel olmaktan uzaktır.

Kaldı ki, “Bilimsel Komite”nin kararlarına dayanak yaptığı Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA)’nin değerlendirmeleri, çoğunlukla biyoteknoloji şirketlerinin gerçekleştirdikleri çalışmalar üzerinden yapıldığı için Avrupa yurttaşları ve bilim insanları tarafından artan ölçüde sorgulanmaktadır.

Türkiye Gdo’lu Ürünlerin İthalat Merkezine Dönüşüyor!..

Biyogüvenlik Yasası’na göre, GDO veya ürünlerinin ithalatı, ihracatı, deneysel amaçlı serbest bırakılması, piyasaya sürülmesi ve kullanımına izin verilebilmesi için öncelikle bilimsel esaslara göre risk değerlendirmesi ve sosyo-ekonomik değerlendirme yapılması gerekmektedir. GDO’lu ürün için yapılan başvurular Biyogüvenlik Kurulu tarafından değerlendirilecektir. Başvuruda verilen bilgilerin yetersiz görülmesi durumunda başvuru sahibinden yeniden deney, test, analiz ve araştırma yapılması talep edilecektir. Risk değerlendirmesinde de laboratuvar, sera ve tarla testlerini içeren alan denemeleri ile gıda analizleri, toksisite ve alerji testleri yanında gerekli görülen diğer testlerin sonuçlarının verilmesi ve risk yönetim planının hazırlanması zorunludur.

Biyogüvenlik Yasasının “denetleme” görevini böylesine kapsamlı bir şekilde düzenlemesine karşın, Bakanlık yasa yürürlüğe girmeden önce, Bilimsel Komite aracılığıyla adeta yangından mal kaçırırcasına GDO’lu ürünlere serbestlik tanımıştır.

Bu durum, Türkiye’yi bir GDO’lu ürün ithalat merkezine dönüştürmekte, Türkiye’de bu ürünleri ikame edecek ürünleri üreten üretici ve sanayici adeta cezalandırılmaktadır. Buna en açık örnek ise, ülkemizin buğday, mısır ve yağlı tohumlarının yan ürünleri olan küspe ve kepek yerine, ABD’den ithalatı yapılan GDO’lu DDGS (damıtma küspesi) ve mısır nişastası yan ürünü olan mısır grizidir. Türkiye yılda 1 milyon tona yakın DDGS ve mısır grizini GDO’lu olarak ithal edip yem rasyonlarında kullanıyor; böylece kendi kepek ve küspemiz elde kalırken ABD’nin GDO’lu yan ürünleri Türkiye’yi dolduruyor. Bu durum, GDO lobisinin, “Türkiye yeterli soya ve mısır üretemediği için GDO’lu yem hammaddesi ithal etmek zorunda kalıyoruz” söylemlerinin de ne denli gerçeğe aykırı olduğunu ortaya koymaktadır. Avrupa Birliği’nin bu tür ithalatı sıfırlamaya yakın bir noktaya getirmesine karşın, Türkiye’nin ithalatının füze gibi fırlaması, ekonomi ve sağlık alanında kamu yararına aykırı uygulamaların ülkemizde nasıl yaygınlaştığının açık göstergesidir.

Sonuç olarak Komite, GDO’ların ülkemize girmesi için bir araç haline dönüştürülmüştür. Yasa ve Yönetmelik uygulamaları da benzer sonuçlar doğuracaktır. Türkiye’ye 10 yıldan fazla süre boyunca GDO’lu ürünlerin girmesini sadece seyreden, son bir yılda ise bu olaya hukuki meşruiyet kazandırma peşinde koşan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, insan yaşamı, bitki ve hayvan varlığımız, genetik kaynaklarımız ve gıda güvenliğimizi büyük riskler altına itmektedir.

Kasım 2009’da ilk yönetmelik yayınladıktan sonra, “GDO’lu ürünler zararlı, ülkeye girişini engellemek için düzenleme yaptık” diyen Tarım Bakanı’na bir kez daha soruyoruz: Aradan geçen zaman diliminde ne değişti de, GDO’lu ürünlere izin verdiniz?

GDO'ya Hayır Platformu olarak Bilimsel Komite kararlarının iptal edilmesi için gerekli yasal girişimleri başlatacağımızı kamuoyuna duyururuz.
Lobilerin Komiteleri varsa, halkın da mühendisleri, avukatları, bilim ve meslek insanları var…

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI'NA MEKTUP VE CEVABI
https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2010.08.24.html

Bir süre önce, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından 2009 yılında yapılan gıda analizlerinde sağlığımızı tehdit eden sonuçların bulunduğunun basında açıklanması üzerine, Tüketici Hakları Derneği de bir basın toplantısı düzenleyerek sağlığımızı tehdit eden gıda firmalarının ve markalarının açıklanmasını istemişti. Daha sonra, Tüketici Hakları Derneği'nin vekilliğini yapan Avukat Emre Baturay Altınok tarafından Dernek adına Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na 26.07.2010 tarihinde bir mektup yazılarak, tüketicilere duyurulmak üzere piyasaya arzı yasaklanan ve piyasadan toplatılan güvensiz gıda maddelerini üreten ve dağıtanların isim ve ünvanları ile bu konuda alınacak kararın Derneğe bildirilmesi istenmişti. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı da yazılan yazıya 16.08.2010 tarihli bir cevap vererek firma ve marka isimlerinin bildirilemeyeceğini belirtmiştir.

Tüketici Hakları Derneği avukatının Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na göndermiş olduğu mektup ile Bakanlığın cevabı aşağıda okurlarımızın görüşlerine sunulmuştur.
Tüketici Hakları Derneği'nin Tarım Ve Köyişleri Bakanlığına Mektubu
Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından 2009 yılında yapılan gıda analizlerinde sağlığımızı tehdit eden analiz sonuçları bulunmuştur. Bu analizlerde kırmızı toz ve pul biberlerde, kuru incirde ve kuru incir ezmesinde, ballı çerez örneklerinde özellikle de kanser etkisi olan bir çeşit küf olan aflatoksin maddesinin bulunduğu görülmüştür. Aynı şekilde, bir çok bitkisel ürün analizinde çok tehlikeli ve doğrudan kanser etkisi olan zirai ilaç kalıntısı (pestisit) bulunmuştur.

Tavuk ve hindi etleri ile hazır yemeklerde mikrobiyolojik yönden uygunsuzluklar görülmüştür. Bazı bebek mamalarında kurşun bulunduğu açıklanmış daha sonra bu açıklama geri çekilmiştir.

Tüketicilerin evrensel ve yasal hakları olan sağlık hakkı ile bilgilendirme hakkı hiçe sayılmaktadır. Sağlıksız gıda maddelerine ait bu analiz sonuçları hakkında Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından bilgilendirilmeyen her yaş grubundaki tüketicilerin sağlığı tehdit altında bulunmaktadır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın, 4703 Sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması Ve Uygulanmasına Dair Kanun İle Ürünlerin Piyasaya Gözetimi ve Denetimine Dair Yönetmelik hükümlerine göre, güvensiz gıda maddelerinin piyasaya arzının yasaklanması, piyasaya arz edilen ürünlerin toplatılmasının sağlanması görevi bulunmaktadır. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bu görevlerini yeterince yerine getirmemektedir.
Bu mevzuata uygun olarak, piyasaya arzı yasaklanan ve piyasadan toplatılan güvensiz gıda maddeleri konusunda alınan bu önlemler hakkında tüketicilerin bilgilendirme zorunluluğu bulunmaktadır. Buna göre, yasaklanan ve toplatılan gıda maddelerine ilişkin gerekli bilgilerin ülke genelinde dağıtımı yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayın yapan iki televizyon kanalında ilanı suretiyle risk altındaki tüketicilere duyurulması gerekmektedir. Ancak, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bu görev ve sorumluluğunu da yerine getirmemektedir.

Buna göre, tüketicinin sağlık hakkı ile bilgilenme hakkına saygı göstererek yasal görev ve sorumluluğunuz gereğince; piyasaya arzı yasaklanan ve piyasadan toplatılan güvensiz gıda maddelerini üreten ve dağıtanların isim ve unvanlarının kamuoyuna açıklanması yoluyla tüketicilerin eksiksiz ve doğru olarak, zaman geçirilmeden yazılı ve görsel basın yoluyla bilgilendirilmesini ve bu konuya ilişkin alınacak kararınızın tüketicilere duyurulmak üzere işbu başvurumuz sebebi ile ilgili 4982 Sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanunu ve Yönetmeliği ile Anayasa'nın 74.maddesindeki dilekçe hakkımıza istinaden tarafımıza yazılı olarak bildirilmesi için gereğinin yapılmasına karar verilmesini vekaleten talep ederiz.

Tarım Ve Köyişleri Bakanlığı'nın Cevabı

İlgi: 26.07.2010 tarihli BİMER başvurunuz.

İlgide kayıtlı "Bakanlığınızca yapılan gıda denetimleri sonucunda halk sağlığına zarar verdiği tespit edilen firma ve marka adlarının tarafımıza bildirilmesi" talebini içeren yazınız incelenmiştir. Bu konu ile ilgili olarak kamuoyuna daha önce de açıklamalar ve bilgilendirmeler yapılmıştır. Şöyle ki;

Anayasamızın 36.maddesi "Hak arama hürriyeti"ni, 38.maddesi ise "Suç ve cezalara ilişkin esasları" düzenlemiştir. 38.maddede işlendiği zaman yürürlükte bulunan Kanun'un suç saymadığı bir fiilden dolayı cezalandırılamayacağı ve suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimsenin suçlu sayılamayacağı ön görülmüştür.

5179 Sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun uyarınca Bakanlığımız gıda güvenliğinin temini ile her türlü gıda madde ve malzemelerinin güvenliği ile denetimlerini yapmaya yetkili olduğu malumunuzdur. 5179 Sayılı Kanun'un 23.maddesi, piyasanın gözetimi ve denetimini düzenlemektedir. Ancak, 5179 Sayılı Kanun'da, kontrol ve denetim sonuçları hakkında, kamuoyunun bilgilendirilmesi, sonuçların kamuoyuna açıklanması veya firmaların teşhir edilmesine ilişkin herhangi bir düzenleme yer almamaktadır.

Diğer taraftan, tüketicinin korunması ile ilgili hususlar 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun ile düzenlenmiştir. Bu Kanun'un 23.maddesinde, tüketiciler dışında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve tüketici örgütlerinin münferit tüketici sorunu olmayan ve tüketicileri ilgilendiren hallerde tüketici mahkemelerinde dava açabilecekleri öngörülmektedir. Tüketici mahkemelerince uygun görülen tedbir kararlarının, ülke düzeyinde yayınlanan gazetelerden birinde ve davanın açıldığı yerde yayınlanan mahalli bir gazetede ilan edileceği hükme bağlanmıştır. Görüleceği üzere, herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın doğrudan doğruya belli firmaların isimlerinin açıklanması ve ilan edilmesi hukuken mümkün değildir.

5996 Sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu 13.06.2010 tarihinde yayınlanmış ve bu tarihten itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girecektir. Bu Kanun ve Bu Kanun'a dayanılarak çıkarılacak yönetmelikler yürürlüğe girdikten sonra bazı bilgilerin kamuoyu ile paylaşılabilmesinin önü açılmış olacaktır. Mevzuatını her geçen gün daha olumlu bir noktaya taşıyan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, şu an yürürlükte olan kanunlar çerçevesinde, firmaların teşhir ve ilan edilmesine ilişkin herhangi bir yetkiye sahip bulunmamaktadır.

Bakanlığımız, bütün iş ve işlemlerinde Anayasamızca da hüküm altına alınan hukuk devleti ilkesini gözetmeyi ilke edinmiştir. Yukarıda ifade edilen Anayasa hükümleri göz önünde bulundurularak, mevzuatımız gereğince, bazı bilgilerin yargı kararı olmaksızın kamuoyuna açıklanması hukuken mümkün bulunmamaktadır. Daha önce Bakanlığımız tarafından yapılan açıklamalarda da bu isimlerin üçüncü şahıslarca açıklanmasının kanunen mümkün olmadığı kamuoyuna açıklandığı halde, söz konusu Bimer başvurusunda firma ve marka isimlerinin

tarafınıza bildirilmesi istenerek kamuoyu yanlış yönlendirilmekte ve Bakanlığımız haksız olarak zan altında bırakılmaktadır.
Bilgilerinizi rica ederim.

Bakanlık Konuyu Çarpıtmaktadır

Görüldüğü gibi, Derneğimizin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na göndermiş olduğu yazıda konu edilen 4703 Sayılı Yasa'da Bakanlığın tehlikeli olan ürünleri toplatma ve bunun sonucunun gazetede ve televizyon aracılığıyla risk altındaki tüketicilere duyurulması konusundaki sorumluluğuna Bakanlık Derneğimize verdiği cevapta hiç değinmemiş ve bu durumu çarpıtmıştır.
Kamuoyunun bilgisine sunulur.

GIDADA KAVRAM KARMAŞASI VE SAĞLIKLI GIDA

26 Ekim 2018-www.gucluanadolugazetesi.com/

İnsanoğlunun yaşamını sağlıklı olarak sürdürebilmesinin en önemli koşullarından birisi de sağlıklı gıda ve sağlıklı beslenmedir.

Gıda konusunda kullanılan bazı kavramlar ve tanımlar karmaşaya neden olmaktadır. Örnek vermek gerekirse; gıda güvenliği, gıda güvenilirliği, güvenilir gıda, tarladan sofraya gıda güvenliği , gıda sağlığı, sağlıklı gıda gibi!..

Bir takım kişi ve grupların kullandığı gıda güvenliği, gıda güvenilirliği, güvenilir gıda, tarladan sofraya gıda güvenliği tanımları içerisinde çeşitli işlemlerden geçmiş, hazır, paketlenmiş gıdalar bulunmaktadır. Bir taraftan, güvenilir gıda tanımında biyolojik, fiziksel, kimyasal bulaşanlardan, etkenlerden ve zararlardan arındırılmış gıdaya değinilmekte, diğer taraftan çeşitli kimyasal gıda katkı maddelerinin kullanıldığı hazır, paketlenmiş gıdalar güvenilir gıda kapsamına alınabilmektedir.

Diğer taraftan, kimyasal tarım ilaçlarının (pestisitler) kullanıldığı tarımsal ürünler söz konusudur. Ne yazık ki, Türkiye'de tarımsal ilaçlar bilinçli olarak kullanılmıyor. Kullanılsa bile, tarımsal ürünlerdeki kimyasal tarım ilaçlarının etkisinin sıfırlanması olanaklı değildir. Bilimsel olarak, yalnızca, ekolojik ya da organik tarımsal ürünlerin güvenilir ve sağlıklı olduğu vurgulanmaktadır. Konvansiyonel ya da tarım ilacı ve kimyasal gübre kullanılan tarımsal ürünün hiçbir zaman ekolojik ürünün yerini alamayacağı bilimsel olarak ortaya konulmuştur.

Ahırlara tıkılmış, gezmeyen, otlamayan, GDO'lu yemlerle beslenen, gelişigüzel antibiyotik verilen hayvanların etleri, sütleri ve süt ürünleri ne kadar sağlıklıdır? Gene, normal büyüme süresi 90 gün olan, ancak, çeşitli hormonlarla büyüme süresi 35 güne indirilen, çiftliklerde A4 boyutunda kağıt büyüklüğündeki yerlere tıkılmış, GDO'lu yemlerle beslenen, gezmeyen-dolaşmayan kümes hayvanlarının etleri ile 24 saat ışık altındaki tavukların yumurtaları sağlıklı olur mu?

Çeşitli kimyasal katkı maddelerinin (koruyucular, renklendiriciler, tatlandırıcılar, kıvam arttırıcılar, kabartıcılar, nem vericiler, parlatıcılar, jelleştiriciler, köpük oluşturucular, aroma arttırıcılar, sertleştiriciler, hacim arttırıcılar, topaklanmayı ve köpüklenmeyi önleyiciler, …diğer) kullanıldığı hazır ve paketlenmiş gıdalardan bilim insanları tarafından sürekli olarak "uzak durun" denilmiyor mu?

Hazır ve ambalajlı gıda sektörünün sahipleri ve savunucuları (bazı üniversitelerin öğretim üyeleri, bazı meslek kuruluşu ve dernek temsilcileri) hazır ve ambalajlı gıdaları savunmaktadırlar. Ancak, hazır ve ambalajlı gıda tüketiminin Türkiye'de obeziteyi ve çeşitli hastalıkları hızla körüklediğini görmezden gelmektedirler. Kısa bir süre önce, Dünya Sağlıklı Örgütü, Türkiye'yi obezite oranının en yüksek olduğu ülkelerden biri olarak ilan etmedi mi? O zaman, şapkayı önümüze koyup düşünmeliyiz.

Ekolojik tarım ve gıda üretiminin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve arttırılması için Tarım ve Orman Bakanlığı ile ülke yönetimini tüketiciler olarak göreve çağırıyoruz. Biz tüketiciler olarak, yüzde yüz sağlıklı ve güvenilir olan ekolojik tarımsal ürün ve gıda tüketmek istiyoruz. Bu istek, bizim en doğal hakkımızdır.

YANLIŞ TARIM POLİTİKALARI SONUÇLAR VE ÇÖZÜMLER

7 Şubat 2019-www.gucluanadolugazetesi.com/

Yaşadığımız Türkiye coğrafyası, özellikle tarımsal üretim açısından dünyanın tarıma en uygun ve en önemli coğrafyalarının başında gelmektedir. Dört mevsimi yaşayan, üç tarafı denizlerle çevrili, iç gölleri ve akarsuları olan ve dünyanın en zengin biyoçeşitliliğine sahip ülkelerden birisidir. Bununla birlikte, yapılan araştırmalar ve incelemeler sonucunda, onbin yıl önce ve insanlık tarihinde tarımın ilk yapılmaya başlandığı coğrafyalardan birisinin Anadolu coğrafyası olduğu belirtilmektedir. Ancak, günümüzde ülkemizde uygulanan yanlış(!) tarım politikaları sonucunda tüketiciler her geçen gün gerekli olan tarımsal ürünlere ve gıda maddelerine erişmekte zorlanmakta, gıda yoksulluğu giderek artış göstermektedir.

Kimler için yanlış, kimler için doğru!

Yazımızın başlığını "Yanlış Tarım Politikaları Sonuçlar ve Çözümler" şeklinde belirttik. Ancak, şu soruyu sorabiliriz: Bu başlık, kimler için yanlış, kimler için doğru? Ülkemizin tarımsal üretimine hakim olan endüstriyel tarım şirketleri, emperyalist tarım, tohum ve gübre şirketleri, çeşitli tarımsal ürün ve tarımsal girdi ithal ve ihraç eden şirketler, lobiler için bu başlık yanlış bir başlıktır. Çünkü onlar kendi durumlarından, konumlarından ve işlerinden son derece memnundurlar. Mevcut tarımsal politika ve uygulamalardan yüz milyonlarca, milyarlarca para kazanıyorlar. Bu alanın kaymağını yiyorlar. Bu alanı, yani tarımı, karlarını ve kazançlarını daha da arttırmak için istedikleri gibi yönlendiriyorlar, belirliyorlar. Peki, kaybedenler kimler oluyor? Aç kalanlar, yeterli tarımsal ürüne ve gıdaya erişemeyenler kimlerdir? Yeterli ve sağlıklı tarımsal ürüne ve gıdaya erişemediği için yetersiz, dengesiz ve sağlıksız beslenenler kimlerdir? 80 milyondan fazla halk kesimi, tüketici kaybedenler oluyor. **Doğaldır ki, kaybeden, zarar gören, yeterli ve sağlıklı tarımsal ürün ve gıdaya erişemeyen halk kesimleri ve tüketiciler için mevcut tarımsal politikalar ve uygulamalar yanlış olduğu için başlık doğrudur.**

Tarımsal üretime genel bakış

Tarımsal üretimde hemen her yönden bir gerileyiş, bir düşüş görülmektedir. Hemen her tarımsal üretim veya ekilen alanda bir azalma söz konusudur. TÜİK İstatistiklerine göre, 2005 yılından 2017 yılının sonuna kadar toplam tarım alanı 41 milyon 223 bin hektardan 38 milyon 2 bin hektara, ekilen tarım alanı ise 18 milyon 5 bin hektardan 15 milyon 2 bin hektara düşmüştür. Aynı yıllar içerisinde kuru baklagillerde, tahıllarda, yağlı tohumlarda, yumru ve kök sebzelerde ve diğer sebzelerde kişi başına üretim miktarı son derece azalmıştır. Bununla

birlikte, 2005'den 2017 yılına kadar yerli sığır, manda, tiftik keçisi, at, eşek, katır, deve sayısında büyük azalmalar olmuştur.

Tarımsal Pazar kimlerin elinde

Tarımsal ürünler çiftçiden tüketiciye en az 4-5 kat pahalı ulaşıyor. Kaybedenler küçük çiftçiler ve tüketiciler oluyorlar. Tarımsal ürün pazarı, aracılar, spekülatörler, büyük market zincirleri ve tekelci kuruluşlar egemenliğinde yönlendiriliyor. Toptancı hallerine mafya egemendir. Bu durumu önleyecek hiçbir yasal düzenleme yoktur. Ne yazık ki, ne küçük çiftçiler ne de tüketiciler bu konuda örgütlenmiş değillerdir.

Küçük çiftçiler darbe yedi

Küçük çiftçilerin satın aldığı gübrenin, tarım için kullandığı malların ve girdilerin fiyatlarının çok pahalı olması ve bu alanda desteklenmemesi ya da yeterince desteklenmemesi nedeniyle zor durumdadırlar. Diğer taraftan, tekellerin, aracıların, büyük market zincirlerinin çiftçinin ürününe çok düşük fiyat vermeleri nedeniyle, çiftçilerin mağduriyetleri iyice artmaktadır. Kuru baklagiller, tahıllar, yağlı tohumlar, meyveler, sebzeler, canlı hayvanlar, süt ürünleri ve balıkta 2002 yılından 2018 yılı sonuna kadar ithalatın çok büyük miktarda artması hem yerli üretime hem de küçük çiftçiye büyük zarar vermiştir. Ayrıca, küçük çiftçilerin üretim kooperatiflerinde örgütlenmemiş olması, tek tek zayıf ve çaresiz durumda kalmalarına neden olmuştur. Bu durum, küçük çiftçi sayısının azalmasına yol açmıştır. Çiftçi sayısı 2002 yılında 2 milyon 588 bin 66 kişiden 2017 yılında 2 milyon 132 bin kişiye düşmüştür. Yani, çiftçi sayısı 15 yılda 456 bin 175 kişi azalmıştır.

Sermaye için değil, halk için tarım

Ülkemizin ve halkımızın bugünü ve geleceği için, sermayenin ve emperyalist kuruluşların lehine, halkımızın aleyhine olan yanlış tarım politikalarının ivedilikle halkımızın lehine olacak şekilde değiştirilmesi gerekir. Tarımsal üretim, dağıtım ve tüketim alanlarında söz, yetki ve kararın halkımızda yani küçük çiftçilerde ve tüketicilerde olması için gerekli olan yasal ve idari düzenlemeler yapılmalıdır. Bunun için, bu gidişten zarar gören, bu gidişten olumsuz etkilenen tüm halkımızın, küçük çiftçilerin ve tüketicilerin "yeter artık" deyip, ayağa kalkmaları, örgütlenmeleri ve bu gidişten kurtulup "halkın tarımı"nı ayağa kaldırmaları gerekir.

TÜRKİYE'DE TARIM VE GIDA EMPERYALİZMİ (1)

19 Nisan 2019-www.gucluanadolugazetesi.com/

Yaşadığımız Türkiye coğrafyasında hiçbir dönem tarım ve gıda bugünkü olumsuz durumunu yaşamamıştı. Bu olumsuz durum, ulusal ve yerel tarım ve gıda ile kırsal kalkınma anlayışı ve küçük çiftçiliğin ortadan kaldırılmak istenmesinin bir göstergesidir.

Tarım ve gıdadaki bu gidiş ve durum, tarım ve gıdanın emperyalist tarım ve gıda şirketleri ile onların ortağı ve taşeronu olan yerli şirketlere teslim edilmesinin bir sonucudur.

Türkiye coğrafyası, insanlık tarihinde tarımın merkezi olan, 4 mevsimi yaşayan, dünyanın en zengin biyoçeşitliliğine sahip olan, 3 tarafı denizlerle çevrili olan, iç gölleri ve akarsuları olan bir coğrafyadır. Böyle bir coğrafyada, kendi kendine yeten bir ülke konumundan, tarımda ve

gıdada ithalata bağımlı bir ülke konumuna getirilmemiz ve halkın büyük bir çoğunluğunun yeterli ve gerekli gıdaya erişememesi affedilemez. Türkiye'de, özellikle de sebze fiyatları tarihin hiçbir döneminde bu kadar pahalı olmamıştır.

1980'lerden itibaren Türkiye'ye dayatılan emperyalist tarım ve gıda şirketlerinin istediği yapısal uyum programının uygulanması ülkemiz tarım ve gıdasını bu olumsuz noktaya getirmiştir.

Ülkemizin tarım ve gıdası üzerindeki yapısal uyum politikaları ve uygulamaları ile sonuçları

Tarımsal kitlerin özelleştirilmesi ve kapatılması

Kimyasal gübre, tarımsal ilaç, tohum, mazot gibi tarımsal girdi fiyatlarının yüksekliği

Küçük çiftçilerin desteklenmemesi, yoksulluk ve açlık sınırının altına sürüklenmelerine neden olunması

Küçük tarımsal üretimin yok edilme noktasına getirilmesi

Kırsal kalkınma ile ulusal ve yerel tarım anlayışının terk edilmesi

Oluşturulan koşullar nedeniyle kırdan kente göçün teşvik edilmesi

Önemli miktarda tarım topraklarının boş kalması, üretimden kopartılması

Büyükşehirlerin oluşumu nedeniyle, köylerin mahalleye dönüştürülmesi ve kırsal kesimin üretimden uzaklaştırılması

Önemli sayılabilecek miktarda tarım topraklarının imara açılması ve betonlaştırılması

Tarımsal ürün ve gıda üretiminin, ithalatının, ihracatının, yurt içinde pazarlanmasının, araştırmalarının emperyalist tarım ve gıda şirketleri ile onların yerli ortaklarının ve taşeronlarının eline geçmiş olması

Tarım ve gıdadaki aracıların olumsuz etkisi

Tarımsal topraklarda üretim yapılmaması için verilen doğrudan para desteği

Tarımsal girdilerde ithalata bağımlılık

Tarım ve gıdada bir planlamanın olmaması

Çiftçilere sertifikalı ve hibrit tohum dayatılması

Tarımsal ürünlerde üretimin azalması

Tarımsal ürün ve gıda fiyatlarının yükselmesi ile tüketicilerin satın alma gücünün düşmesi

Tarım ve gıda ürünlerinde ve hayvancılıkta giderek ithalatın artması ve ithalatçı konuma gelinmesi

Tarımsal kooperatiflerin zayıflatılması ve işlevsiz duruma getirilmesi

Tüketim kooperatifçiliği konusunda bir politikanın olmaması ve kentlerde tüketim kooperatifçiliğinin teşvik edilmemesi

Tarımsal ürün ve gıda fiyatlarının piyasaya hakim olan firmaların kendi çıkarları doğrultusunda belirlenmesi

TÜRKİYE'DE TARIM VE GIDA EMPERYALİZMİ (2)

17 Mayıs 2019-www.gucluanadolugazetesi.com/

Kapitalist ülkelerde batı ülkeleri başta olmak üzere, devlet ve kamu girişimciliği öncülüğünde 1970 ve 80'li yıllara kadar uygulanan kalkınmacı – korumacı politikaları Türkiye de uygulamıştı. Ancak, kapitalist sisteminin uygulandığı ülkelerde, özellikle de emperyalist özel şirketlerin tercih ve politikaları belirleyiciydi.

Bu kalkınmacı ve korumacı dönemde yerel tarımsal üretime, kırsal kalkınmaya, küçük çiftçiliğe önem veriliyordu. Bunun için de tarımsal kamu iktisadi kuruluşları (KİT) ile tarım satış kooperatifleri ve birlikleri kurulmuştu.

Tarımsal KİT'ler ile tarım satış kooperatifleri ve birlikleri, hem tarımsal yerli üretimin geliştirilmesi hem de bu anlamda çiftçilerin desteklenmesini sağlıyordu. Bununla birlikte, tüketicilerin daha ucuz ve sağlıklı gıda maddelerine erişimi sağlanıyordu. Tarım ve gıda alanındaki söz konusu korumacı – kalkınmacı uygulamalara Dünya Bankası tarafından da destek veriliyordu.

ABD ve AB merkezli kapitalist – emperyalist tarım ve gıda şirketlerinin kâr eğilimlerinin düşmesi nedeniyle, uygulanmakta olan korumacı – kalkınmacı politikalara son verilip, 1980'li yılların başından itibaren yapısal uyum politikaları dayatıldı.

Türkiye'nin de içinde yer aldığı ve yapısal uyum politikalarının da dayatıldığı ülkelerden tarım ve gıda alanında genel anlamda nasıl bir düzenleme yapılması isteniyordu?

Devletin, halktan ve çiftçiden yana olan yerli tarımsal üretimden elini ayağını çekmesi

Korumacı ve kalkınmacı tarımsal politikalara ve uygulamalara son verilmesi

Çiftçilere desteğin kesilmesi

Tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesi

Kapitalist – emperyalist şirketlerin çıkarları doğrultusunda tarımsal girdi ithalatı önündeki engellerin kaldırılması

Özel şirketlerin yararları doğrultusunda tarımsal üretimin ihracata yönelik olarak yapılması

Yukarıda belirtilen dayatmalar ile yerli tarımsal üretimin korunması, geliştirilmesi, çiftçilerin desteklenmesi ve tüketici – halk yararı terk ettirilmiştir. Adına Neoliberal Küreselleşme denilen kavram ile, aslında, kapitalist – emperyalist şirketlerin tarım ve gıdadaki yeni bir sömürü ve saldırısının gereklerinin yerine getirilmesi isteniliyordu.

Yapısal uyum politikalarının tarım ve gıda alanında gerçekleşmesi doğrultusunda daha sonra dayatılan ve Türkiye tarafından kabul edilen ve uygulanan anlaşmalar

1986- 1994 yılları arasında Uruguay Turu görüşmeleri ve genel anlaşması

1994'de yürürlüğe giren Dünya Ticaret Örgütü'nün Tarım Anlaşması

AB ile 1995 yılında yapılan Gümrük Birliği Anlaşması

Dünya Bankası ile imzalanan Tarım Reformu Uygulaması

İMF ile 1999 yılı sonunda imzalanan Stand By Anlaşması

UPOV denilen Uluslararası Yeni Bitki Çeşitlerini Koruma Birliği'ne Türkiye'nin 2007 yılında üye olması

2013 sonrası Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası

Yukarıda belirtilen anlaşmalar Türkiye'nin tarım ve gıdasını dışa bağımlı hale getirmiştir. Buna paralel olarak, tarımsal üretimde düşüşe, üretim maliyetlerinde ve gıda fiyatlarında yükselmeye, küçük çiftçilerin yoksullaşmasına ve üretimi terk ederek, köyden kente göç etmelerine neden olunmuştur.

TOHUM EMPERYALİZMİ YOK EDİLEN YEREL TOHUMCULUK KÜÇÜK ÇİFTÇİLER VE TÜKETİCİLER (1)

14 Aralık 2018-www.gucluanadolugazetesi.com/

Tohum, bugün, dünyanın ve insanlığın en stratejik ve en yaşamsal 3 konudan birisidir.
Tohum, canlılığın, biyoçeşitliliğin ve yaşamın korunmasının temelidir, anasıdır.
Tüm dünyada yerel tohumlar ve biyoçeşitlilik üzerinde emperyalist tohum tekellerinin neden olduğu çok büyük tehlikeler söz konusudur. Emperyalist tohum tekelleri yerel tohumculuğun, yerel tohumlarla üretimin ve biyoçeşitliliğin çok önemli bir oranda yok edilmesine neden olmuştur.
Yerel tohumlarla binlerce yıldan beri yerel tarımsal üretim yapılmış, tohum çeşitliliği arttırılmış ve biyoçeşitlilik zenginleştirilmiştir. Bu yöntemlerle küçük çiftçiler yaşamını sürdürmüştür. Tüketiciler de sağlıklı, besin değeri yüksek yerel tarımsal ürünlerle beslenmişler ve yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Ancak, emperyalist tohum tekelleri, tohumu ele geçirip daha çok para kazanmak için tohumun genetiği ile oynayıp kısırlaştırmaya ve çiftçileri kendilerine mahkum etmeye yönelik politik, yasal, teknik, idari ve diğer koşulları kendi çıkarları doğrultusunda oluşturmuşlardır.

Dünyada Neler Oldu?

Arjantin Genetik Yapısı Değiştirilmiş Soyaya Mahkum Edildi
Arjantin'de emperyalist tohum tekellerinin istekleri ve uygulamaları doğrultusunda yerel

çeşitlilik ve yerel tarımsal üretim yok edildi. Tek bir ürüne (mono kültür) yani soyaya mahkum edildi. Bundan hem küçük çiftçiler hem de tüketiciler telafisi olanaksız zararlar gördüler. Arjantin, soya dışında kendi tarımsal ürününü ve gıdasını yetiştiremez duruma düştü. Sonuç itibariyle, Arjantin gıda egemenliğini kaybedip, emperyalist tohum tekellerine teslim oldu.

Brezilya'da Tarım İlacı Kullanımı Arttı Verim Düştü

Brezilya'da yapılan GDO'lu soya tarımı nedeniyle pestisitlere (tarımsal ilaçlar) gerek duyulmuş olup, pestisit kullanımı artmıştır. GDO'lu soya üretiminde verim düşmüş, GDO'lu soya ihracatında büyük azalmalar olmuştur.

Meksika Mısırında GDO Kirliliği

2001'de Meksika Çevre Bakanlığının yapmış olduğu araştırmaya göre, 22 bölgenin 13'nde yetişen yerel mısır çeşitlerinde çevredeki GDO'lu üretim nedeniyle, GDO bulaşması saptandı.

Hindistan'da Çiftçilerin İntiharı

Emperyalist tohum tekellerinin girişimiyle GDO'lu pamuk yetiştirilmesine mahkum edilen Hintli küçük çiftçilerin borçlanarak ipoteğini ödeyemememeleri ve topraklarını kaybetmelerinden dolayı intihara sürüklenmelerine neden olunmuştur.

Afrika'ya Zorla "Acil Açlık Yardımı"

ABD tarafından Güney Afrika'nın 6 ülkesine açlık yardımı adı altında stok fazlası GDO'lu mısır gönderilmek istenmesi nedeniyle, Zambiya yöneticilerinin itiraz edip, normal gıda talebinde ısrar etmeleri üzerine, ABD'li yetkililer şu yanıtı vermişlerdir: Dilencilerin seçme hakkı olamaz.

Türkiye'de Neler Oldu Ve Neler Oluyor?

Türkiye'de yerel tohum çeşitliliğinin yok edilmesi, küçük çiftçinin sürekli para verip kısırlaştırılmış sertifikalı tohumlara mahkum edilmesi için yapılan düzenlemeler şunlardır:

2004 yılında "5042 Sayılı Islahatçı Hakları Kanunu" yasalaşmıştır. Bu Yasa ile çok uluslu tohum şirketleri yani emperyalist tohum şirketlerinin istekleri doğrultusunda Türkiye'nin onların pazarı durumuna getirilmesinin koşulları oluşturuldu. Tohum tekelleri, bu düzenleme ile Türkiye'deki küçük çiftçilerin kullandığı yerli tohumları alıp, patent ve fikri mülkiyet haklarına sahip olmayı amaçlamışlar ve tekel hakları güvence altına alınmıştır.

Ekim 2006 tarihinde 5553 Sayılı "Tohumculuk Kanunu" çıkartılmıştır. Bu Yasa ile küçük çiftçilerin kendi yerel tohumlarını satmaları yasaklanmıştır. Eğer, satmaya kalkarlarsa para cezasına çarptırılmalarına ilişkin hüküm getirilmiştir.

Türkiye, 18 Kasım 2007 tarihinde "Uluslararası Yeni Çeşitleri Koruma Birliği'ne (UPOV)" üye olmuştur. Bu üyelik ile emperyalist tohum şirketlerine tohumlar üzerinde endüstriyel patent ve tekel hakları tanınmış oldu.

3 Nisan 2012 tarihinde "Tohumculuk Hizmetlerinde Yetki Devri Yönetmeliği" çıkartılmıştır. Bu Yönetmelik ile piyasanın denetim yetkisi "Türkiye Tohumculuk Birliği"ne, dolayısıyla çok uluslu şirketlere ve onların yerli ortaklarına devredilmiştir.

2013 yılında Büyükşehir Belediyeleri Kanunu'nda yapılan değişiklik ile büyükşehir statüsü verilen illerde köy tüzel kişilikleri kaldırılarak köylülüğün ve küçük çiftçiliğin bitirilmesine neden olunmuş olup, emperyalist tohum tekellerinin lehine olanak sağlanmıştır.

19 Ekim 2018 tarihli Resmi Gazete'de "Yerel Çeşitlerin Kayıt Altına Alınması, Üretilmesi Ve Pazarlamasına Dair Yönetmelik" yayınlanmıştır. Yönetmelik ile yerel çeşitlerin yok edilmesine ilişkin son darbe vurularak, emperyalist tohum tekellerinin kısır tohumlarının desteklenmesine olanak sağlanmıştır.

TOHUM EMPERYALİZMİ YOK EDİLEN YEREL TOHUMCULUK KÜÇÜK ÇİFTÇİLER VE TÜKETİCİLER (2)

21 Aralık 2018-www.gucluanadolugazetesi.com/

Türkiye'de yerel tohum çeşitliliğinin yok edilmesi ve küçük çiftçilerin sürekli para vererek kısırlaştırılmış sertifikalı tohumlara mahkûm edilmesi için yapılan yasal düzenlemeler karşılanması olanaksız zararlara ve sonuçlara neden olmuştur.

Irak, ABD tarafından işgal edilir edilmez, Ebu Garip Tohum Merkezi vuruldu. 24 Nisan 2004 tarihinde Irak Koalisyonu Geçici Yönetimi denilen, gerçekte ise Amerika önderliğindeki işgal kuvvetlerinin komutanı olan Paul Bremer, önüne getirilen 81 nolu emri imzaladı. Bu emir, ABD'li uzmanların hazırladığı bir metin olan "patent, endüstriyel tasarım, gizli enformasyon, entegre devreler ve bitki çeşitleri ile ilgili Kanun" adıyla anılacaktır. Koalisyon Geçici Yönetiminde Irak Tarım Bakanlığına yardımcı olarak yönetmek üzere atanan Amstutz zaten ABD'li tohum tekeli Cargill'in adamıydı. İşgal süresince çiftçilere Cargill ve Monsanto'nun GDO'lu tohumları dayatıldı. Iraklı çiftçilerin on bin yıllık yerli tohumları ellerinden alındı. ABD Afganistan'ı işgal etti ve aynısını yaptı. Hibrit tohum Afgan tarımını yok etti. Irak ya da Afgan çiftçileri kendi eski ve yerel tohumlarına dönecek olursa hem hapis hem de para cezası verilmektedir.

Yerli-yerel tohumların çiftçiler tarafından satışını yasaklayan, yerel çeşitlerin yok edilmesine yönelik olarak T.B.M. Meclisinde Ekim 2006'da kabul edilen 5553 sayılı Tohumculuk Kanununu ve tohumculuk ile ilgili diğer yasal düzenlemerin sonuçları Irak ve Afganistan'daki uygulamalara çok benzemektedir.

Yazımızın geçen haftaki birinci bölümde belirtilen yerel tohumculukla ilgili yerel yasal düzenlemelerin uygulanmasında ülkemizde şu sonuçlara neden olundu:

Çiftçiler sertifikalı kısır tohumları satın almaya mahkûm edildi.

Çiftçilerin tohum hakları ellerinde alındı.

Yerel tohumculuğun geliştirilmesine değil, yok edilmesine ilişkin her şey yapıldı ve yapılmaya devam edilmektedir.

Tohum ithalatını desteklemek için gümrük vergileri azaltıldı.

Sertifikalı kısır tohumlara mahkûm edilen köyler boşaldı. Küçük çiftçiler kentlere göç etmek zorunda kaldı.

Tohumda ithalat ve dışa bağımlılık arttı ve artmaya devam etmektedir.

Sertifikalı tohum üretiminde, ithalatında ve ihracatında uluslararası emperyalist tohum tekellerinin ağırlıkları ve egemenlikleri giderek artmaktadır.

Tarımda kimyasal gübre ve ilaç kullanımı artarak, çiftçilere gereksiz giderler yüklenmiş ve çiftçinin üretim maliyetleri artmıştır.

Ekolojiye uygun olmadığı için ithal ve yabancı tohumlar ile yapılan tarımsal üretimde verim %70'lere kadar düşmüş ve üretimde kayıplar yaşanmıştır.

İthal ve yabancı tohumlar ile kimyasal gübre ve tarım ilacı kullanarak yapılan tarımsal üretimden elde edilen tarımsal ürünlerin lezzetinin ve besin değerinin düşük ve sağlıksız olmasına neden olunmuştur.

Tarım ilacı ve kimyasal gübre kullanımına dayalı bir tarım sistemi olan endüstriyel tarım yaygınlaşmıştır. Toprakların, suların ve ürünlerin kirlenmesine neden olunmuştur.

Tarım ilacı ve kimyasal gübre kullanımı küresel ısınmaya ve küresel iklim değişikliğine neden olmaktadır.

Türkiye'de uluslararası emperyalist tohum tekellerinin mısır, şeker pancarı ve ayçiçeğindeki Pazar payları yüzde 90 dolayındadır. Türkiye'de mısır tohumunun yüzde 90'ını, yağlık ayçiçeği tohumunun yüzde 80'ini uluslararası tohum tekelleri üretmektedir (tarimdanhaber.com). Türkiye, sebze tohumu gereksinmesinin yüzde 50'sini ithal etmektedir.

Türkiye'nin 2002 yılı ile 2018 yılları arasında hem tohum ihracatında hem de tohum ithalatında büyük artışlar olmuştur. Örnek vermek gerekirse; 2002 yılında 29.849 ton dolayındaki tohum ihracatı 2017 yılında 95.119 tona çıkmıştır. Tohum ithalatı ise, 2002 yılında 199.132 tondan 818.000 tona çıkmıştır. Tohum ihracatından 2002 yılında 35.066.452 dolar elde edilirken, aynı yıl tohum ithalatına 82.620.164 dolar ödenmiştir. Oysa, 2017 yılında ise, tohum ihracatından elde edilen gelir 208.952.826 dolar iken aynı yıl tohum ithalatına ödenen bedel ise 625.590.743 dolar olmuştur. Görülmektedir ki, tohum ithalatı miktarı ile tohum ithalatına ödenen bedel tutarı yüksek miktarlarda olup, giderek artış göstermektedir.

Türkiye'de faaliyet gösteren **Monsanto** (Bayer ile birleşti), Syngenta, Dow ve Dupont (Dow ve Dupont birleşerek **Dowdupont** adını aldı) şirketleri dünyanın en büyük emperyalist tohum ve tarım ilacı firmalarıdır. Bu uluslararası emperyalist şirketler Türkiye'de sertifikalı ve kısır tohum üretimi, ithalatı ve ihracatı yapmaktadırlar. Monsanto, 1997 yılında Türkiye'ye giriş yaptı. Bursa'da Mustafa Kemal Paşa'da yer alan mısır tohum fabrikalarında üretimini yaptığı mısır tohumlarının bir çoğunun ihracatını da yapmaktadır.

Syngenta adlı şirket 1986 yılında Türkiye tohum pazarında yer almıştır. Tarla bitkileri ve sebze tohumculuğu yapmaktadır. Türkiye'de mısır ve ayçiçeği tohumu üreten şirket bu iki tohumda egemen durumdadır. Hem yerli tohum talebini karşılıyor hem de ihracat yapıyorlar. Bu şirketin tesisleri Muradiye'de yer almaktadır. Şirket, ayrıca, tarımsal ilaçlar üretmektedir.

Türkiye'de çok uzun yıllardan beri Dupont emperyalist tohum ve tarımsal ilaç şirketidir. Şirket, ayrıca, insan ve hayvanlar için ilaç ve hayvan besinleri de üretiyor.

Dow adlı şirket, aynı şekilde uzun yıllardan beri Türkiye'de faaliyet gösteriyor. Kimyasal tarım ilaçları üretiyor.

Bu dört şirket, ayrıca, dünyanın en büyük GDO şirketi olup, GDO Mahşerinin Dört Atlısı (Ölüm Tohumları Kitabı) olarak adlandırılmışlardır.

TÜRKİYE'NİN GDO İLE BİTMEYEN İMTİHANI

Tarık Nejat Dinç-8 Haz 2014-http://www.aljazeera.com.tr/

GDO Yönetmeliği'ndeki değişiklik, 'GDO bulaşanı' tanımı getirmek suretiyle ürünlerdeki yüzde 0,9 oranı altındaki GDO'ları bu kategoriye sokuyor. GDO bulaşanı içeren ürünler, o GDO'lar Biyogüvenlik Kurulu'nun izin verdiği GDO'larsa, izin amacı doğrultusunda kullanılabilecekler.
29 Mayıs 2014 günü *Resmi Gazete*'de yayımlanıp yürürlüğe giren *Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik,* Türkiye'nin zig-zaglar çizen Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) macerasında yeni bir durak oluşturdu. Yapılan değişiklikle, yem/gıda ayırımı yapılmaksızın, bir üründe %0,9 oranına kadar bulunan GDO'lar, *"bulaşan"* olarak değerlendirilip o ürünler GDO'lu ürün statüsünden çıkarıldı. GDO'lar konusunda geriye doğru atılmış bu adım, Türkiye'de siyasi erkin GDO konusunda ne kadar kararsız ve müdahaleye açık olduğunun yeni bir göstergesi.

Biyolojik çeşitliliğin korunması için GDO'ların kontrolünü amaçlayan *Cartagena Biyogüvenlik Protokolü*'nü 24 Mayıs 2000 tarihinde imzalayan Türkiye, en kısa sürede sıkı bir ulusal biyogüvenlik kanunu düzenleyeceğini taahhüt etti. Ancak hem yerli yem ve gıda üreticilerinin hem de ABD ve Avrupa Birliği (AB) merkezli küresel tohum ve gıda şirketlerinin baskısıyla, yasal düzenlemeyi sürekli erteledi. Bunun neticesinde 2000'ler boyunca GDO'lar, yasal boşluktan yararlanarak ülkeye serbestçe girdi.

Türkiye'nin biyogüvenlik serencamı ve GDO'lar

Türkiye 2010 yılında nihayet *Biyogüvenlik Kanunu*'nu hazırlayarak yürürlüğe soktu. Tarımda ve bebek mamalarında GDO'ları yasaklayan ve izinsiz GDO kullananlara 12 yıla kadar hapis cezası öngören bu yasa, GDO'ları tamamen yasaklamasa da görece sıkı bir görüntü çiziyordu.

Yasanın yürürlüğe girmesinden birkaç ay önce Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, 29 farklı çeşit GDO'ya izin vererek GDO lobisinin isteklerini yerine getirmeyi ihmal etmedi. GDO başvurularını değerlendirmek üzere oluşturulan Biyogüvenlik Kurulu, bu izinleri iptal ederek sıfırdan başvuru süreci başlattı. Lakin işe yem amaçlı GDO'lardan başlayan Biyogüvenlik Kurulu, 2011 boyunca yapılan tüm başvurulara izin verdi.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker'in, "GDO zarar verirse hayvana verir, insana bir şey olmaz." benzeri GDO yanlısı sözleri, Biyogüvenlik Kurulu'nun otomatiğe bağlamış gibi peş peşe verdiği yem amaçlı GDO izinleri ve sıranın gıda amaçlı GDO başvurularına gelmesi *GDO'ya Hayır Platformu*'nu harekete geçirdi.

Uluslararası çapta faaliyet gösteren çevre koruma örgütü *Greenpeace,* o dönemde "YEMEZLER" kampanyasını başlattı. GDO'lu yemlerle beslenen hayvanlardan elde edilen et, süt, yumurta gibi ürünlerin etiketlenmesi ve gıda amaçlı GDO başvurularının geri çekilmesi talebinde bulundu.

2012 yılına gelindiğinde, gitgide artan kamuoyu tepkisiyle beraber Mehdi Eker, net bir tavır alarak televizyon programlarında GDO'lara kendisinin de karşı olduğunu ve GDO'lu yemle beslenen hayvanlardan elde edilen et, süt, yumurta gibi ürünlerin etiketleneceğini açıkladı. Aynı dönemde Biyogüvenlik Kurulu, yem amaçlı 9 GDO başvurularının 3'te 2'si hakkında ret kararı alarak 6 adet genetiği değiştirilmiş mısır çeşidine vize vermedi.

Ağustos 2012'de *GDO'ya Hayır Platformu*'nun çabaları ve *Greenpeace*'in 300.000'in üzerinde imza topladığı YEMEZLER kampanyası başarıya ulaştı. Gıda amaçlı GDO başvuruları geri çekildi.

2012'de kamuoyu talepleri doğrultusunda şekillenen süreci, son yıllarda atılan üreticileri korumaya yönelik adımlarla geriye doğru gidiş sergilemeye başladı. Nisan 2013'te patlak veren GDO'lu pirinç skandalı, Tarım Bakanlığı'nın çabalarıyla örtbas edilmeye ve söz konusu şirketler kurtarılmaya çalışıldı. Savcılığın İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) laboratuvarlarında yaptırdığı analizler itibarsızlaştırılmaya çalışıldı.

Pirinç skandalının yaşandığı o günlerde *Greenpeace*, Tarım Bakanlığı'nın skandalda adı geçenleri kurtarmak için *'GDO bulaşıklığı'* adlı 3 maddelik yönetmelik değişikliği hazırladığı istihbaratına ulaşarak bunu kamuoyuna duyurdu ve düzenlemenin gerçekleşmesini engelledi. 29 Mayıs 2014'de yürürlüğe giren yönetmelik değişikliği, işte 1 yıl gecikmeli olarak hayata geçirilen o değişikliktir.

Yeni düzenlemedeki en kritik nokta, içerisinde GDO tespit edilen ürün için herhangi bir ayrım veya sınırlama getirilmemiş olmasıdır.

GDO yönetmelik değişikliğinin getirdikleri

GDO Yönetmeliği değişikliği, *'GDO bulaşanı'* tanımını getirmek suretiyle ürünlerde tespiit edilen yüzde 0,9 oranı altındaki GDO'ları bu kategoriye sokuyor. *GDO bulaşanı* içeren ürünler, eğer içerdiği o GDO'lar Biyogüvenlik Kurulu'nun izin verdiği GDO'larsa, artık izin amacı doğrultusunda kullanılabilecekler.

Yeni düzenlemedeki en kritik nokta, içerisinde GDO tespit edilen ürün için herhangi bir ayrım veya sınırlama getirilmemiş olmasıdır. Tarı Bakanlığı, yaptığı basın açıklamasıyla, bu değişikliğin sadece yem amaçlı ürünleri kapsadığını iddia etti. Oysa yönetmelikte yer alan *GDO bulaşanı* tanımının kapsamı, "genetik modifikasyon teknolojisi uygulanan veya uygulanmayan bir üründe..." şeklinde ifade ediliyor. Bu nedenle, söz konusu yönetmelik değişikliği sadece yem amaçlı ürünleri değil, bebek maması da dahil, her türlü gıda ürününü kapsıyor.

Kamuoyunun yönetmelik değişikliğine tepkisini azaltmak adına Tarım Bakanlığı yetkililerinin verdikleri demeçlerde, söz konusu oranın AB'de de var olduğunu söyleyerek AB'ye uyumluluk iması yapmaları klasik bir dezenformasyon çalışması olarak görünüyor. Gerçek; AB mevzuatına paralel olan Türkiye mevzuatının, bu değişiklikle AB'deki düzenlemelerden uzaklaştığıdır.

AB'de yüzde 0,9 oranı, sadece izin verilmiş GDO'lu ürünlerin etiketlenmesi kurallarına dair bir eşik değer olarak kullanılır. Yüzde 0,9 uygulaması, GDO izni veya cezaları değil, ürün etiketlenmesine dair bir düzenlemedir. AB'de herhangi bir gıda ürününde izin verilmemiş GDO kullanımında "sıfır tolerans" kuralı işletilir. Bir üründe GDO kullanımına izin verilmemişse, onda tespit edilen en ufak orandaki GDO bile hukuki ve cezai işlem gerektirir.

Yönetmelik değişikliğinden önce Türkiye de aynı AB gibi izinsiz GDO'larda 'sıfır tolerans' ilkesini işletmekteydi. Türkiye'de hiçbir GDO'nun gıdada kullanılmasına izin verilmediği için herhangi bir gıda ürününde GDO tespit edilmesi otomatik olarak hukuki ve cezai işlem doğuruyordu. Oysa yapılan değişiklik ile gıdalarda -yasak olmasına rağmen- yüzde 0,9'a

kadar tespit edilen GDO'lar cezai ve hukuki işlemden muaf hale getirildi. Yani 'sıfır tolerans' uygulamasına son verildi. Böylece halkın gıda güvenliği, gıda şirketlerinin güvenliğine kurban edildi.

Yapılan yönetmelik değişikliği, hukuki açıdan da derin tartışma ve sorunlar içeriyor. Bir yasada tanımı yapılmayan bir kavramın, o yasaya bağlı olarak çıkartılan yönetmelikte tanımlanması, hukuka aykırı bir işlemdir. Fakat değişikliğin getirdiği en önemli hukuka aykırılık, Tarım Bakanlığı'nın görev ve yetkilerindeki düzenlemedir.

Biyogüvenlik Kanunu'nun "Bakanlığın Görev ve Yetkileri" başlıklı 8. Maddesi, "istenmeyen GDO bulaşıklarının engellenmesi" görevini Tarım Bakanlığı'na veriyor. Ama yeni GDO Yönetmeliği düzenlemesi, *GDO bulaşanı* adı altında *'istenmeyen GDO bulaşıklarını'* engellemek yerine tam tersine meşrulaştırıyor. Tarım Bakanlığı'nın bu eylemi, açıkça yetki aşımı ve kanuna muhalefet anlamına geliyor.

Biyogüvenlik Kanunu yürürlüğe girdiğinden beri, ülkemizdeki gıda üreticilerinin çoğu GDO'lar konusunda hassasiyet gösteriyorlardı. Gerek yasadaki hapis cezası hükmü gerekse de bir ürünün GDO içerdiğinin belirlenmesi durumunda markalarının alacağı derin yara, üreticileri temkinli davranmaya itiyordu. Yeni düzenleme, sofralarımızı GDO'lardan koruyan bu iki temel direği de ortadan kaldırıyor. Ürünlerin içerisindeki GDO'lar artık "bulaşan" olarak değerlendirileceği için üreticiler cezai işlemden korunuyorlar. Bir başka deyişle pirinç ve bebek maması skandalları, bu düzenlemeyle artık "skandal" olmaktan çıkarılıyor.

GDO'lara Yemezler Denilmeli

Kendilerine çok geniş bir güvenlik ağı sunulan ve artık adli işlemden büyük ölçüde muaf tutulan üreticiler, ürünlerinin GDO içermemesinde gösterdikleri çabadan zaman içerisinde uzaklaşacaklardır. Bu da zaman içerisinde sofralarımızın GDO'lara karşı daha savunmasız hale gelmesine yol açacaktır.

Kamuoyunun gösterdiği kararlılığın aksine, Türkiye'de Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın GDO konusunda takındığı zig-zaglar çizen tutum, halkımızın bir türlü sofralarına gönül rahatlığıyla oturamamasına yol açıyor. "Ben de GDO'lara karşıyım." diyerek et, süt, yumurtayı etiketleyeceği sözünü veren 2012 yılının Mehdi Eker'i, 2014 yılında yerini lobilerin baskıları karşısında geri adım atan bir Mehdi Eker'e bıraktı.

Greenpeace, kamuoyunun yönetmelik değişikliğinden duyduğu rahatsızlığı Tarım Bakanlığı'na iletmek amacıyla 2012'de başarıyla yürüttüğü YEMEZLER kampanyasını yeniden başlattı. Siz de GDO'lardan arınmış bir sofraya güvenle oturmak istiyorsanız, yapılan yönetmelik değişikliğinin geri alınması ve yüzde 100 GDO'suz bir Türkiye yaratılması talebiyle *yemezler.org* adresindeki kampanyaya destek verebilirsiniz.

Tarık Nejat Dinç, Bahçeşehir Üniversitesi Sosyoloji Bölümü Öğretim Görevlisi ve Greenpeace Akdeniz'de Gıda ve Tarım Kampanyası Yöneticisi. Boğaziçi Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden mezun oldu. Stanford Üniversitesi'nde Sosyokültürel Antropoloji alanında yüksek lisans ve doktora derecesi aldı. Doktora tezinde Bergamalı çiftçilerin altın madenine karşı verdiği mücadeleyi inceleyen Dinç, Türkiye'ye döndükten sonra bir süre Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu Koordinatörü olarak çalıştı.

Bu makalede yer alan görüşler yazara aittir ve Al Jazeera'nin editöryel politikasını yansıtmayabilir.

DR.CAN DEMİR'İ GDO LOBİSİ Mİ İSTİFAYA ZORLADI?

13.10.2012-www.sondakika.com/

Mehmet Ali Önel yönetimindeki Deşifre Programı, geçtiğimiz hafta GDO'lu gıda skandalını ortaya çıkarmıştı.

Deşifre ekibi, İstanbul genelinde ünlü marketlerden toplanan 30 farklı numuneyi Türklab üyesi yetkili laboratuvarlarda analiz ettirmiş, analiz sonuçları korkunç gerçeği gün yüzüne çıkarmıştı. Çikolatadan dondurmalara, cipslerden ekmek yapımında kullanılan una kadar 30 farklı numuneden 8'in de GDO bulunmuştu. Tüm bu gelişmelerin ardından Deşifre Programı, skandalın peşini bırakmadı. Türklab laboratuarlarında analiz edilen ürünlerin şahit numuneleri, uluslararası standartlara sahip Boğaziçi Üniversitesi Biyoteknoloji Laboratuarı"nda da analiz ettirdi. Boğaziçi Üniversitesi de Türklab Laboratuarı'nın analiz sonuçlarını teyit etti.

GDO'lu Gıda Skandalının Üstü Kapatılmak Mı İsteniyor?

Deşifre"nin yayının ardından Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı GDO'lu gıda ürettikleri tespit edilen 22 firma hakkında yasal işlem başlattıklarını açıklamıştı. Kamuoyu Bakanlığın bu 22 firmayı ifşa etmesini beklerken, TURKLAB Genel Başkanı Dr. Can Demir istifasını açıkladı. Dr. Can Demir istifasına gerekçe olarak, Tarım Bakanlığı yetkilerince tehdit edildiğini ve istifa etmek zorunda bırakıldığını ileri sürdü. D. Can Demir'in bu olaylı istifası kamuoyunda cevaplanması gereken onlarca soruyu da beraberinde getirdi.

Acaba Dr. Can Demir'in istifasının arkasında GDO Lobisi mi vardı? Deşifre'nin yayınını ihbar kabul ettiklerini açıklayan Tarım Bakanlığı, Dr. Can Demir ve Boğaziçi Üniversitesi'nden şahit numuneleri neden alma gereği hissetmedi? Dahası önceki çalışmalarda olduğu gibi Bakanlık Firmaları açıklamak yerine neden Dr. Can Demir'i istifa ettirmek yolunu seçti? Tüm bu sorulara dün akşam yayınlanan Deşifre Programından yanıt arandı.

Programa katılan Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr Ahmet Çolak, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Biyoteknoloji Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr Murat Özgen, Boğaziçi Ün. Biyoteknoloji Bölümü Arge Direktörü Dr. Mustafa Kolukırık, Ekoder Başkanı Arca Atay ve Onkolog Dr.Yavuz Dizdar çok çarpıcı açıklamalarda bulundu.

ZMO: NBŞ LOBİSİ YİNE İŞ BAŞINDA!

17.04.2013- Dr. Turhan Tuncer-TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası-Yönetim Kurulu Başkanı- www.tmmob.org.tr/

Ziraat Mühendisleri Odası, TBMM`ye gönderilen Şeker Kanunu Tasarısı`nda, pancar dışı kaynaklardan elde edilen şekerin yüzde 10 olan kotasının yüzde 15`e çıkarılmasıyla ilgili olarak 17 Nisan 2013 tarihinde bir basın açıklaması yaptı.

NBŞ Lobisi Yine İş Başında!

Doğal ve sağlıklı şeker pancarından üretilen şeker yerine, ithalatçı olduğumuz mısırdan üretilen NBŞ`ler kapımızda!

Hükümet tarafından hazırlanarak TBMM`ye gönderilen Şeker Kanunu Tasarısı`nda, "pancar dışı kaynaklardan (!)" elde edilen şekerin halen yüzde 10 olan kotası yüzde 15`e çıkartılmaktadır. İthalatçı olduğumuz mısırdan elde edilen Nişasta Bazlı Şeker`e (NBŞ) karşı kamuoyunda oluşan tepkilerden kaçınmak için NBŞ ifadesinin kullanılmadığı tasarı, içerdiği kelime oyunlarıyla daha en başta gizli hedefleri olduğunu ortaya koymaktadır.

Bilindiği üzere Türkiye`nin yüzde 10 olan NBŞ kotası hemen hemen her yıl Bakanlar Kurulu kararıyla yüzde 50 oranında artırılmaktadır. Şeker pancarı sektörü, fabrikalarda çalışanlar, tarım işçileri ve üretici ailelerle birlikte 8 milyonu aşkın insanı doyurmaktadır. Türkiye`nin yıllık şeker gereksinimi 2.5 milyon tondur. Bunun yüzde 85`i şeker pancarından, yüzde 15`i ise NBŞ`den karşılanmaktadır. NBŞ fabrikaları, içerden ve dışarıdan aldıkları mısırı işleyerek fruktoz ve glukoz şurubu üretmektedirler.

Mısır şurubundaki yüksek fruktozun pek çok sağlık sorununa neden olduğu belirtilmektedir. Ayrıca NBŞ fabrikaları yurtiçi üretimlerinde yerli mısır kullanmak zorunda olsalar da, her yıl binlerce ton mısır ithalatı yapılması ve NBŞ kotasının yükseltilmesiyle bu ithalatın daha da artacak olması, beraberinde GDO riskini de getirmektedir. Ülkemizde yaygın olarak tarımı yapılan ve üretiminde dünya dördüncüsü olduğumuz şeker pancarında ise GDO yoktur.

Türkiye pancardan şeker üretiminde Avrupa ülkeleri arasında Fransa ve Almanya`dan sonra üçüncü sırada gelmektedir. Birinci sıradaki Fransa üretiminin tamamını şeker pancarından sağlamaktadır; NBŞ üretimi yoktur. İkinci sıradaki Almanya`nın NBŞ üretimi, toplam şeker üretiminin sadece %2,5`tir. Polonya`nın NBŞ kotası %3,9 iken, onun arkasından gelen İngiltere ise üretimini tamamıyla şeker pancarından elde etmektedir. Görüldüğü üzere Avrupa şeker pancarına sahip çıkmakta ve üreticisini korumak için NBŞ kotalarını düşük tutmaktadır.

Şeker pancarı sektörümüz tümüyle ulusaldır, dolayısıyla üretilen katma değer de ülke içinde kalmaktadır. Oysa ülke mısırda dışa bağımlıdır, başka bir deyişle yapılan dışalım ile yurtdışına kaynak aktarılmaktadır. NBŞ sanayi piyasasının % 75`ine çokuluslu şirketler egemendir, üretilen katma değer de bunlara transfer edilmektedir.

Pancar tarımı buğdaya göre 13, mısıra göre 8, ayçiçeğine göre 5 kat daha fazla istihdam sağlamakta ve bu yönüyle kırsal alandan kentlere göçü de önlemektedir. Yan ürünleri olan pancar posası ve melas ile pancarın baş ve yaprak kısmı hayvan yemi olarak kullanılmaktadır. Şeker pancarı sanayi yılda yaklaşık 3 milyar dolar katma değer yaratmaktadır. Bulundukları birçok ilde tek sanayi tesisi olma özelliği taşıyan şeker fabrikaları 20 binden fazla insana istihdam sağlarken, 6 NBŞ fabrikası sadece 1.000 kişiyi istihdam etmektedir.

Bugün gazozdan çikolataya ve hamur tatlılarına dek uzanan pek çok şekerli üründe kullanılan NBŞ`ler bir yandan toplum sağlığını olumsuz yönde etkilerken, diğer yandan da ülkemizde önemli bir geçim kaynağı olan şeker pancarı tarımının gerilemesine neden olmaktadır. Türkiye şekerini şeker pancarından üretmeli, sadece gıda dışı sektörlerin ihtiyacını karşılamak amacıyla NBŞ kotası %1 veya %2`lere düşürülmelidir.

Tasarı ile gıda dışı amaçla sanayide kullanılmak üzere kotasız şeker üretimi de öngörülmektedir. Oysa herhangi bir denetim eksikliğinde bu şekerlerin piyasaya sürülmesi tehlikesi her zaman için vardır. Özetle TBMM gündeminde bulunan tasarı, yarattığı inanılmaz rant ile "siyaset-iş dünyası" ilişkisini yeniden kurgulayan şeker sektöründe, üreticiler, tüketiciler ve kısaca tüm halkımız aleyhine işleyecek bir sürece işaret etmektedir. Bu kapsamda TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak AKP hükümetini, çokuluslu şirketler

yerine kendi halkının yanında yer almaya ve tüm halkımızı da şeker sektöründeki oyunlara artık "dur" demeye çağırıyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

MEHMET ÖZ, GDO LOBİSİNİ İŞARET ETTİ

28.4.2015-sabah

Türk kökenli ABD'li Doktor Mehmet Öz'ün Columbia Üniversitesi'nden kovulması için mektup yazan 10 doktorun, GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) gıda üreticileriyle ilişkisi olduğu iddia edildi.

ABD'nin en ünlü doktorlarından Mehmet Öz, 10 bilim insanın kendini karalayan mektubu için "GDO lobisinin bir organizasyonu" dedi.

Türk kökenli ABD'li Doktor Mehmet Öz'ün Columbia Üniversitesi'nden kovulması için mektup yazan 10 doktorun, GDO'lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizma) gıda üreticileriyle ilişkisi olduğu iddia edildi.
Geçtiğimiz hafta üniversiteye gönderilen mektupta Doktor Öz'ün, televizyon programında bilimsel geçerliliği olmayan bazı ürünleri para karşılığında pazarladığı, bunun da hekimlik değil şovmenlik ve şarlatanlık olduğu öne sürülürken, bu yüzden okulun cerrahi bölümündeki başkan yardımcılığı görevinden uzaklaştırılması çağrısı yapılmıştı.
Marketlerde satılan yiyeceklerin üzerinde GDO'lu olup olmadıklarını belirten ibareler yer almasını isteyen Öz'ü hedef alan 10 doktorun, GDO'lu gıda üreten firmalarla yakın bağları olduğu belirtiliyor.

2 Milyon Kişi İzledi

Mektubun başyazarı olan Doktor Henry Miller'ın Stanford Üniversitesi'ne bağlı çalışan Hoover Enstitüsü'nün kıdemli bir üyesi olduğu ve enstitünün GDO'lu ürünleri savunduğu vurgulandı.

Karalama kampanyalarına rağmen kendisini susturamayacaklarını söyleyen Öz'ün sunduğu televizyon programının son sezonu, ortalama 1.97 milyon izleyici çekti.

ENERJİ DEVLETLEŞTİRİLMELİDİR

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2006.07.21.html

Enerji, en temel ve en önemli kamusal bir hizmettir. Bununla birlikte; ucuz, kesintisiz, güvenli, çevre kirliliği yaratmayan ve kaliteli enerji tüketimi temel bir tüketici hakkıdır. Enerjide kamusal yararın ve tüketici haklarına uygunluğunun gerçekleşebilmesi kamu kuruluşları tarafından sağlanabilir. Çünkü, enerji konusu devletin ve kamu sektörünün en başta gelen görev ve sorumluluğu arasındadır.

Gerek, Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'nın 2.maddesinde belirtilen " Türkiye Cumhuriyeti, ………….., …………., Sosyal bir hukuk devletidir." , 172.maddesinde belirtilen " Devlet, tüketicileri koruyucu ve aydınlatıcı tedbirler alır, ……..", gerekse Enerji ve Tabi Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 2.maddesinin f fıkrasında belirtilen " Kamu ihtiyaç, güvenlik ve yararına uygun olarak enerji ve tabi kaynaklar ile enerjinin üretim, iletim, dağıtım tesislerinin etüt, kuruluş, işletme ve devam ettirme hizmetlerinin genel politikasını tespit çalışmalarının koordinasyonunu temin etmek ve denetlemek" şeklindeki

hükümlerine göre devletin veya kamu kuruluşlarının amacı kar etmek değil, kamusal ve sosyal yarar sağlamak için gerekli önlemleri almaktır.

Özel firmaların kamu yararını gözetmek, tüketici haklarını korumak gibi bir görevi ve sorumluluğu yoktur. Özel kuruluş karını en yükseğe çıkarmak ister. Bu amaçla da her yola başvurur.

Gerçekten, ülkemizde uygulanan enerjideki özelleştirmeler nedeniyle, devletin ve tüketicilerin nasıl zarara uğradığını ve uğratıldığını yıllardan beri görüyor ve yaşıyoruz. Enerji sektöründe uygulanan yap-işlet-devret, yap-işlet modelleri ile " ya al ya öde" anlaşmalarıyla kamu kuruluşları tarafından üretilen enerji fiyatının 3-5 katına enerjiyi devlet bu özel kuruluşlardan almak zorunda bırakılmıştır. Bunun faturasını ve milyarca YTL zararını tüketiciler ve devlet çekmiş ve çekmektedir.

Son günlerde otoprodüktörler ile elektrik üreten bazı özel kuruluşlar ve onların örgütleri fiyatlarına zam yapabilmek gerekçesi ile bir çok ilimizi karanlığa gömmüşlerdir. Firmaların bu uygulama, tutum ve davranışları kamu yararına ve tüketici haklarına ne kadar önem ve değer verdiklerinin açık bir göstergesidir.

Anayasamızın " Devletleştirme" başlıklı 47.maddesinde " Kamu hizmeti niteliği taşıyan özel teşebbüsler, kamu yararının zorunlu kıldığı hallerde devletleştirilebilir." denilmektedir.

Enerjide özelleştirmenin, yukarıda belirtilen ve yaşadığımız olumsuzlukları ile kamu yararı ve tüketici haklarına aykırı sonuçlar yaratması, ileride daha büyük tehlike ve zararların doğmaması, kamu yararı ve tüketici haklarına uygun bir enerji politikasının uygulanabilmesi açısından, Anayasamızın 47.maddesinde de belirtildiği şekilde enerjinin kamulaştırılmasını yada devletleştirilmesini tüketiciler olarak zorunlu görmekteyiz.

KAÇAK VE KLONLANMIŞ CEP TELEFONLARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2006.11.06.html

Telekomünikasyon Kurumu yetkilisi tarafından 2005 yılının sonuna doğru Türkiye'de 12 milyon dolayında kaçak cep telefonu olduğu söylenerek 5 YTL. karşılığında kaçak telefonların kayıt altına alınması işlemi başlatılmıştı.

Fatura ve garanti belgesini aldığı halde telefonu kaçak olduğu söylenen tüketicilerin de aynı işleme tabi tutulmasının haksızlık ve hukuksuzluk olduğunu söyleyerek, bu durumdaki tüketicilerin haklarını araması gerektiğini Tüketici Hakları Derneği olarak kamuoyuna bir basın açıklaması ile duyurmuştuk.

Ancak, kaçak ve klonlanmış telefonlarla ilgili olarak, gerek Tüketici Hakları Derneğine gerekse diğer tüketici dernekleri ve ilgili kamu kuruluşlarına yoğun bir şekilde şikayetler gelmeye devam etmektedir. Şu anda milyonlarca kaçak ve kayıt dışı cep telefonunun bulunduğu söylenmektedir.

Önlemler Yeterli Değil

Nasıl oluyor da milyonlarca cep telefonu kaçak olarak ülkeye giriyor? Gümrüklerde ve piyasada yeteli denetim yapılsa, kaçakçılara caydırıcı cezalar verilse, kaçakçılık devam edebilir mi? Diğer taraftan ilgili kamu kuruluşlarınca basın ve yayın organlarında tüketiciler gerekli bir şekilde bilgilendirilse hem tüketiciler hem de ülkemiz bu kadar zarara ve sıkıntıya düşer mi?

GSM şirketleri, abonelik işlemlerini yaparken, telefonların kaçak olup olmadığını anlayamaz mı ve tüketicileri baştan uyaramazlar mı?
Bunların hepsi yapılabileceği halde yapılmadığından ve gerekli önlemler alınmadığından, hem tüketiciler hem de ülkemiz zarara uğratılmaktadır.

02.07.2005 tarihinde kabul edilen 5392 Sayılı Telsiz Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 25 a maddesinin 2. fıkrasında "Elektronik kimlik bilgisi değiştirilmiş cihaz, kart, araç veya gereçlerle, değişiklik yapılması amacına yönelik yazılım, her türlü araç veya gereçlerin ithalatı , üretimi, dağıtımı veya tanıtımı yapılamaz, bulundurulamaz, aracılık edilemez." denilmektedir.

Yine 25-a maddesinin 4. paragrafında "Kurum düzenlemelerine aykırı olarak elektronik kimlik bilgisini haiz yeni veya kullanılmış cihazların ticareti yapılamaz." denilmektedir.

Ancak, bu düzenlemelere aykırı olarak ithalat ve ticaret yapılmaya devam edilmektedir. Yoksa bu düzenlemelere karşın neden milyonlarca kaçak ve klonlanmış telefon bulunduğu söylenmektedir?

5392 sayılı Kanun'un 25 c maddesinin 1. fıkrasında "işletmeciler; kayıp, kaçak veya çalıntı cihazlarla, Kurumun CEIR'ında yer alan elektronik kimlik bilgileri değiştirilmiş cihazlara elektronik haberleşme hizmeti veremez." denilmesine karşın kaçak telefonların abonelik işlemlerinin yapılmasına devam edildiği görülmekte ve anlaşılmaktadır.

Bilmemiz Gereken Tanımlar

Kayıtlı GSM Telefon Cihazları Nedir?

Telekomünikasyon Kurumu tarafından yetkilendirilen ithalatçı firmalar tarafından ithal edilen ve üzerine onaylı etiket yapıştırılarak piyasaya arz edilen cihazlardır. Bu cihazların IMEI numaralarının kaydı Telekomünikasyon Kurumu kayıtlarında yer almaktadır.

Kayıt Dışı GSM Telefon Cihazı ya da Kaçak Cihaz Nedir?

Ülkeye yasal olmayan yollarla kaçak olarak getirilerek piyasaya arz edilen cihazlardır. Bu cihazların IMEI kayıtları Telekomünikasyon Kurumu kayıtlarında yer almadığından kayıt dışı ya da kaçak cihaz olarak adlandırılmaktadır.

IMEI Numarası Nedir?

Uluslararası mobil cihaz kimliğini belirtir. Her bir GSM telefon cihazına üretim aşamasında IMEI numarası yüklenmektedir. IMEI numarası her bir cihazın kimlik numarası olup tek ve benzersizdir.

GSM Telefon Cihazının IMEI Numarası Nasıl Öğrenilebilir?

GSM Telefon Cihazının *#06# tuşlarına basılarak ekrandan okunabilir, ayrıca bataryanın altındaki bölüm ve cihazın ambalajının üzerinde IMEI numarası bulunmaktadır.

Klonlanmış GSM Telefon Cihazları Nedir?

Tek ve benzersiz olması gereken IMEI numarasının kopyalanmış, herhangi bir numarası değiştirilmiş ya da 15 basamaktan daha az numaraya sahip olan cihazlardır.

MSISDN Nedir?

Mobil abone numarasıdır.

Cep Telefonu Satın Alırken, Abonelik İşlemi Yapılırken Nelere Dikkat Etmeliyiz?

Öncelikle, satın alacağımız telefonun faturasını, onaylı garanti belgesini, aslına uygun Türkçe tanıtma ve kullanma kılavuzunu mutlaka istemeliyiz.

Bununla birlikte , satın alacağımız telefonun kaçak olup olmadığını anlayabilmek için, cihazın IMEI numarasının "imei.tk.gov.tr" adresinden sorgulanması ve kayıtlı ibaresinin görülmesi durumunda telefonu satın almaya karar vermeliyiz.

Abonelik işlemi yapılırken, sözleşmeyi iyice okumalı, hak ve yükümlülüklerimizin ne olduğu tarafımızdan anlaşılmalıdır.

Abonelik sözleşmesinin, Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'a uygun olması; haksız hükümler içermemesi, en az 12 punto ile koyu siyah harflerle hazırlanmış olması, bir suretinin tarafımıza verilmesi gerektiğine dikkat etmeliyiz.

Cep Telefonumuza Kaçak Ya Da Klonlanmıştır Mesajı Gelirse Hakkımızı Nasıl Arayacağız?

Cep telefonumuzun faturası, garanti belgesi olduğu ve GSM şirketleri tarafından abonelik işlemi yapıldığı halde, "kaçak" ya da "klonlanmış" olduğu gerekçesiyle hattınızın görüşmelere kapatılacağı mesajının telefonumuza gelmesi Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'a göre, telefonun hukuki ayıplı olduğunu gösterir.

Hukuki ayıp nedeniyle, tüketicinin satıcı ve ithalatçıdan telefonun ayıpsız olan bir yenisi ile değiştirilmesini yada telefona ödemiş olduğu bedeli isteme hakkı bulunmaktadır.

Böyle bir durumla karşılaşan tüketiciler, telefona ait fatura ve garanti belgesi ile birlikte tüketici derneklerine , tüketici sorunları hakem heyetlerine ve tüketici mahkemelerine başvuruda bulunarak haklarını arayabilirler.

BİLGİLENME HAKKIMIZ VE GERÇEKLER

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.01.13.html

Tüketicilerin evrensel haklarından birisi de bilgilenme hakkıdır. Mal ve hizmetlerin özellikleri, kullanım ve bakım koşulları, tehlikeleri riskleri ile mal ve hizmetleri üreten firmalar hakkında tüketicilerin doğru ve eksiksiz olarak bilgilendirilmesi, bilgilendirme hakkının gereğidir.

Günümüzde mal ve hizmet üretiminin giderek artması ve yüzbinleri aşan çeşit ve sayıya ulaşmış olması, üretimin ve pazarlama uygulamalarının karmaşıklaşması nedeniyle, tüketicilerin bu gelişmeleri izleyebilmesi olanaksızlaşmıştır.

Bu nedenle, tüketicilerin amaca uygun, kaliteli, güvenli, sağlıklı ve uygun fiyatla mal ve hizmet seçebilmesi doğru ve eksiksiz bilgilendirilmesine bağlıdır.

Gerek kamu kuruluşlarının ürettiği mal ve hizmetler gerekse özel firmaların ürettiği mal ve hizmetlere ilişkin tüketicilerin zamanında ve tam olarak bilgilendirilmesi konusunda ilgili kamu kuruluşları ile özel firmaların görev, sorumluluk ve yükümlülükleri bulunmaktadır.

Tüketicilerin satın alacakları mal ve hizmetlerin seçiminde eksik ve yanlış bilgiye sahip olmaları ya da koşullandırılmaları sonucunda doğru seçim yapamayacaklarından dolayı hem aile hem de ülke ekonomisine zarar verilebileceği gibi tüketicilerin doğru olmayan tüketimleri sonucunda da hem kendi hem de çevrenin sağlık ve güvenliği risk ve tehlike altına girebilecektir.

Yasal Düzenlemeler

Tüketicilerin bilgilendirilmesi konusuyla ilgili bazı yasal düzenlemelere ilişkin aşağıda örnekler verilmiştir.

Tüketicinim Korunması Hakkında Kanun kapsamında yayımlanan Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu Uygulama Esaslarına Dair Yönetmelik'in 5.maddesine göre, piyasada satışa sunulan

malları üreten ya da ithal eden firmaların ürettikleri ya da ithal ettikleri mallara ilişkin Türkçe Tanıtma ve Kullanma Kılavuzu düzenleme zorunlulukları bulunmaktadır.

Tanıtma ve Kullanma Kılavuzunda Bulunması Gereken Bilgiler
Tanıtma ve kullanma kılavuzunda mallar ile ilgili olarak, malın özelliğine ve tüketiciye sunuluş şekline göre aşağıda belirtilen bilgilerin bulunması zorunludur:

a) İmalatçı – üretici veya ithalatçı firmanın unvanı, adres ve telefon numarası,
b) Bakım, onarım ve kullanımda uyulması gereken kurallar,
c) Taşıma ve nakliye sırasında dikkat edilecek hususlar,
d) Kullanım sırasında insan veya çevre sağlığına tehlikeli veya zararlı olabilecek durumlara ilişkin uyarılar,
e) Kullanım hatalarına ilişkin bilgiler,
f) Özellikleri ile ilgili tanıtıcı ve temel bilgiler,
g) Tüketicinin kendi yapabileceği bakım, onarım veya ürünün temizliğine ilişkin bilgiler,
h) Periyodik bakım gerektirmesi durumunda, periyodik bakımın yapılacağı zaman aralıkları ile kimin tarafından yapılması gerektiğine ilişkin bilgiler,
ı) Bağlantı veya montajının nasıl yapılacağını gösterir şema ile bağlantı veya montajının kimin tarafından yapılacağına (tüketici, yetkili servis) ilişkin bilgiler,
i) Bakanlıkça tespit ve ilan edilen kullanım ömrü,
j) Varsa standart numarası,
k) Servis istasyonları ile yedek parça malzemelerinin temin edilebileceği yerlerin isim, adres ve telefon numaraları veya çağrı merkezleri gibi diğer erişim bilgileri,
l) İthal edilmiş mallarda, yurt dışındaki üretici firmanın unvanı ve açık adresi ile diğer erişim bilgileri (telefon, telefaks ve e-mail vb.),
m) "CE" işareti (varsa) ve uygunluk değerlendirme kuruluşunun unvanı ve açık adresi (telefon, telefaks ve e-mail vb.),

Malın teknik özelliği ve/veya tüketicinin kullanımında karşılaşacağı kolaylıklar da dikkate alınarak, yukarıda belirtilen bilgilerin işaret ve/veya şekil çizmek suretiyle açık olarak anlatılabilmesi halinde, ayrıca yazılı bir metin aranmaz.

Ürünlere ilişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve uygulanmasına Dair Kanun'un 11.maddesine göre; kontrol sonucunda ürünün güvenli olmadığının belirlenmesi durumunda, giderleri üretici firmadan karşılanmak üzere yetkili kuruluş tarafından (ilgili kamu kuruluşları) ürünün piyasaya arzının yasaklandığının, piyasaya arz edilmiş olan ürünlerin piyasadan toplatıldığının, ürünlerin güvenli hale getirilmesinin olanaksız olduğu durumlarda taşıdıkları risklere göre kısmen ya da tamamen bertaraf edildiğinin ülke genelinde dağıtımı yapılan iki gazete ile ülke genelinde yayın yapan iki televizyon kanalında ilanı koşuluyla, risk altındaki kişilere duyurulması gerekmektedir.

5491 Sayılı Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 21.maddesinde herkes, Bilgi edinme Hakkı Kanunu kapsamında çevreye ilişkin mercilere başvurarak faaliyetle ilgili gerekli önlemlerin alınmasını veya faaliyetin durdurulmasını isteyebilir, denilmektedir.

Sorunlar

İlgili ve yetkili bazı kamu kuruluşlarının görev ve sorumluluklarıyla ilgili yasal düzenlemelerde tüketicilere bilgi verileceğine ilişkin her hangi bir hüküm bulunmamaktadır. Birçok kamu kuruluşunun düzenlemelerinde ise tüketicilerin bilgilendirilmesi istenilen konular ise yetersizdir.

Var olduğu kadarı ile tüketicilerin bilgilendirilmesine yönelik ilgili yasal düzenlemelere uygun olarak firmaların büyük çoğunluğu tarafından gerekli sorumluluklar yerine getirilmemektedir. Örneğin, bazı sanayi mallarına ilişkin düzenlenen tanıtma ve kullanma kılavuzundaki bilgilerin eksik olduğu görülmüştür. Bazı sanayi mallarına ilişkin tanıtma ve kullanma kılavuzu düzenlenmediği görülmektedir.

Tüketicilerin sağlık ve güvenliği için risk oluşturan bazı ürünlere ilişkin düzenlenen tanıtma ve kullanma kılavuzlarında riskler hakkında herhangi bir uyarı bulunmamaktadır. Bu riskler ve tehlikelere ilişkin ilgili ve yetkili kamu kuruluşlarınca tüketiciler bilgilendirilmemektedir.

Yasal zorunluluğa aykırı eksik bilgilendirmelerden kaynaklanan zarar nedeniyle tüketicinin tazminat hakkı bulunmaktadır.

Tüketicilere Öneriler

Tüketiciler Türkçe tanıtma ve kullanma kılavuzu bulunmayan sanayi mallarını satın almasınlar. Tanıtma ve kullanma kılavuzunun eksiksiz ve doğru bir şekilde düzenlendiğine, sözlü vaatlerin tanıtma ve kullanma kılavuzunda bulunduğuna dikkat edilmelidir.
Tüketiciler satın alacakları mal ve hizmetlere ilişkin yapılan reklamlarda belirtilen özelliklerin tanıtma ve kullanma kılavuzunda olup olmadığını incelemelidir.

Tanıtma ve kullanma kılavuzu iyice okunup anlaşıldıktan sonra cihazın kullanılmasına başlanılmalıdır.
Yetersiz bilgilendirmeler nedeniyle doğacak zararların karşılanması için Tüketici Mahkemesi ve Tüketici Sorunları Hakem Heyetine başvuruda bulunulmalıdır.

GSM BAZ İSTASYONLARI VE SAĞLIĞIMIZ

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.01.17.html

Baz istasyonları (cep telefonu antenleri) çok yüksek frekansa sahip elektromanyetik mikro dalga yaymaktadır. Tüm dünyada GSM baz istasyonlarının insan sağlığı üzerinde yarattığı tehlikelere ve risklere karşı tüketicilerin gösterdiği tepki ve duyarlı davranması sonucunda hükümetler, ilgili kamu kuruluşları ve firmalar önlem almak zorunda kalmaktadır. Özellikle toplu yerleşim yerleri, okul, kreş, hastahane ve park gibi yerlerde cep telefonu anteni dikilmesine izin verilmemektedir.

Ülkemizde ise firmalar insan sağlığını, tüketici haklarını yok sayarak yerleşim yerlerine, okul, kreş ve park gibi yerlerin yakınlarına, hastahane, PTT gibi kurumlara ait binalara gelişi güzel şekilde cep telefonu anteni dikilmektedir.

Bunlar yapılırken, Sağlık Bakanlığı, Çevre Bakanlığı, Telekomünikasyon Kurumu ve belediyeler halkın ve çocukların sağlığını risk ve tehlike altında bulunduran bu uygulamalar karşısında her hangi bir önlem almak için çaba göstermemektedirler.

Cep telefonları ve onların çatı ya da kule antenleri (baz istasyonları) çok yüksek frekansa sahip elektromanyetik mikrodalga (300 MHZ 300 GHZ frekanslı elektromanyetik mikrodalga) ile çalışan sistemlerdir.

Elektromanyetik mikrodalga insan organizmasında önemli ölçüde karışıklığa neden olmakta, vücudun molekül ve atomları, dengelerini yitirmekte, biyokimyasal işlevler etkilenmekte ve elektriksel dolaşımı zarar görmektedir. Elektromanyetik mikrodalgalar dokuları ısıtır (termal etki) ve doku hücrelerinin kimyasını bozar (kimyasal etki). Isıtıcı etki, yüksek dozlarda, kimyasal etki ise düşük dozlarda oluşur. Canlı organizmasına uzun süre düşük dozda

elektromanyetik mikrodalga uygulaması, kısa süre yüksek dozda elektromanyetik mikrodalga uygulamasından çok daha risklidir. Çatılardaki cep telefonu baz istasyonları, tehlike sınırları altında (düşük dozda) da olsa uzun süreli elektromanyetik mikrodalga yaydıkları için çok tehlikelidirler (kimyasal etki).

Çatılarda kurulan baz istasyonları, insan sağlığı ile değil para ile ilgilenen şirketlerin söylediği gibi “ evimizdeki 100 watt'lık ampul kadar zararlı değildir.” söylemi aksine kıyaslanamayacak kadar zararlıdır ve 50Hz ile çalışan ampul ile 1.000.000.000 Hz ile çalışan ampul kıyaslanamaz. Yine EM alan, şirketlerin söylediği gibi 0.5 metreden değil daha uzun mesafelerde de maksimum düzeydedir. Çatılardaki EM düzlem dalga güç yoğunluğu ABD'de kabul edilen EM tehlike sınırının 13 katıdır. Avrupa'da antenli evlerin satış fiyatı %30 düşmüştür. Çünkü bilinçlenmiş halk “ KANSERDEN UZAK KALMAYI” bilmektedir.

Cep Telefonu Antenlerinin Yaydığı Elektromanyetik
Mikro Dalgaların Zararları

• Elektromanyetik dalgalar en çok çocuklar, hamileler ve yaşlılarda etkisini göstermektedir. Özellikle çocuklarda lösemi ve beyin tümörünün artışına neden olmaktadır
• Hücrenin kanserleşmesine neden olmaktadır.
• Sinir sisteminin tahribine yol açmaktadır.
• Bağışıklık sisteminin bozulmasına neden olmaktadır.
• Kadınlarda adet bozuklukları, düşükler, erken doğumlar ve ucube bebeklerin doğmasına yol açmaktadır.
• Erkeklerde kısırlığa yol açmaktadır
• Baş ağrısına, baş dönmesine, bunamaya, Unutkanlığa, sinirliliğe, depresyona, uykusuzluğa, tansiyon yüksekli¬ğine ve parkinson hastalığına neden olmaktadır.
• Gen bozukluklarına neden olmakta, kansere karşı bağışıklık sisteminden sorumlu olan P53 genine hasar vererek lenfomaya neden olmaktadır.
• Kan hücrelerinin azalmasına ve kan kimyasının bozulmasına neden olmaktadır.
• Kalp-damar sistemi ve mide-karaciğerde tahribata yol açmaktadır.
• Bellek, dikkat, öğrenme, ayırtetme ve zaman algılamada azalmaya neden olmaktadır
• Vücutta karıncalanma, uyuşma, tik ve yorgunluklara neden olmaktadır.
• Göz merceği ve korneanın bulanmasına yol açmaktadır.
• Kanser yapıcı maddelerin hücreye girmesini hızlandırmaktadır.
• Varolan bir kanserin gidişini hızlandırmaktadır.
• Hücrelerde büyük moleküllerin deforme olmasına yol açmaktadır.
• Hücre zarlarının birbirine yapışmasına, Hücre zarlarında delikler açılmasına neden olmaktadır.
• Sinir zarlarının bozulmasına yol açmaktadır.
• Rüya görmenin azalmasına neden olmaktadır.
• Uçakta, otobüste, hastahanelerde cep telefonu kullanılması yasaktır. Çünkü cep telefonu uçağın bilgisayar donanımı bozmaktadır. Hastanelerde; damariçi, kan sıvı ve insülin pompalarını, kalp pillerini, suni böbrek cihazını, solunuma yardımcı cihazları ve yoğun bakımda kullanılan elektronik sistemleri durdurmaktadır.
• Fransa'da yapılan bir araştırmada kadın ve erkekte beyin tümörü sayısında %31 artış görüldüğü saptanmıştır.

Baz İstasyonlarının Sökülebilmesi İçin Yapılabilecek Yasal Girişimler

Telekomünikasyon Kurumunun “10 KHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmelik” ile “10 KHz-60 GHz Frekans Bandında Çalışan Sabit Telekomünikasyon Cihazlarından Kaynaklanan Elektromanyetik Alan Şiddeti Limit Değerlerinin Belirlenmesi, Ölçüm

Yöntemleri ve Denetlenmesi Hakkında Yönetmeliğin Değiştirilmesine Dair Yönetmelik ” tüketicilerin sağlık ve güvenliğini korumaktan uzak olduğu gibi bir çok yerdeki baz istasyonunun bu yönetmeliğe uygun olmayacak şekilde monte edildiği görülmektedir.

Kat Mülkiyeti Kanunu’nun 45.maddesine göre, bir apartman, site ya da insanların bulunduğu, çalıştığı binaya baz istasyonu dikildiğinde bu istasyonun sökülmesi için buralarda yaşayanlar, oturanlar ve çalışanlar dava açabilirler.

Ayrıca, birbirinden bağımsız binalara ve sitelere dikilen baz istasyonlarının sökülmesi için komşu olanlar Medeni Kanun’un komşuluk hakkına ilişkin maddeleri uyarınca dava açabilirler.

Diğer taraftan, Yargıtay 18.Hukuk Dairesinin 1999/4674 sayılı kararı, Yargıtay 4.Hukuk Dairesinin 2003/16434 esas ve 2004/971 karar sayılı kararı emsal gösterilerek aynı apartmanda binada, sitede ya da işyerinde yaşayanlar bulundukları binaya dikilen baz istasyonunun sökülmesi için dava açabilirler.

Yargıtay 4.Hukuk Dairesinin 2004/2954 esas ve 2004/10516 Karar sayılı Kararı emsal gösterilerek oturulan binaya yakın yerde bulunan birbirinden bağımsız komşu apartman üzerine dikilen baz istasyonunun söktürülmesi için hem apartman yönetimine ya da binanın sahibi tarafından dikilmiş ise bina sahibine hem de baz istasyonunu kuran GSM operatörlerine dava açabilirler.

Yargıtay 4.Hukuk Dairesinin 2004/2954 esas ve 2004/10516 Karar sayılı Kararının son paragrafı ve sonuç bölümü

Yukarıdan beri açıklanan dosyadaki tüm bilgi, belge ve bilirkişi raporlarına göre kullanılan istasyonun konumu itibariyle uzun sürede kişi ve çevreye zarar verdiği, bu nitelikteki bir istasyonun halen bulunduğu yerde kullanılmasının sakıncalı bulunduğu, bunun daha uygun ve yerleşim çevresinden daha uzakta kurulması gerektiği ifade edilmiştir. Bu belirlemeler itibariyle dar anlamda ve para ile ölçülebilen bir zarar yok ise de, çevre binalarda ve bu bağlamda davacının oturmakta olduğu binada yaşayanlar için sağlık bakımından büyük endişeler taşıdığı, bu yerde oturanların psikolojik olarak yaşamını olumsuz biçimde etkilemekte ve bunun da psikolojik yapısında tedirginlik ve ümitsizlik yaratacağı, bu haliyle de yaşamdaki sağlık değerleri düşünüldüğünde o yerde oturmanın olumsuz hale geleceği göz önünde tutulduğunda, davacının, zarar gördüğü kabul edilmeli ve davanın kabulüne karar verilmelidir.Mahkemece bu yönler üzerinde durulmadan yazılı şekilde davanın reddine karar verilmiş olması bozmayı gerektirmiştir.
Sonuç: Temyiz olunan kararın yukarıda (1) ve (2) sayılı bentlerde açıklanan nedenlerle BOZULMASINA ve peşin alınan harcın istek halinde geri verilmesine 27.9.2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.
Başkan Üye Üye Üye Üye
Bilal Kartal Şerife Öztürk Mustafa Kıcalıoğlu Mehmet Uyumaz Mahmut Bilgen

Yararlanılan Kaynaklar

1- Tüketici Hakları Derneği ve Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesinin birlikte yaptıkları basın açıklaması
2- Prof.Dr. Nesrin Seyhan’ın (Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyofizik Anabilim Dalı Başkanı) yazıları
3- Doç. Dr. Selçuk ALSAM – İç Hastalıkları Uzmanı, TÜBİTAK Başkanlık Tıp Danışmanı, Başuzman
4- Prof. Dr. Nükhet TURGUT – Çevre Hukuku

KREDİ KARTLARINDAKİ TUZAKLAR

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.01.26.html

Kredi kartları yaşamımızı kolaylaştıran bir araç olarak görülüyorsa da yüzbinlerce tüketiciye ve aileye sorun yarattığı da bir gerçektir.

Özellikle de ekonomik sıkıntı içerisinde bulunan dar gelirli, yoksul aile ve tüketicilerin yaptıkları alışverişlerde peşin ödeme yapabilecek nakit parası bulunmaması nedeniyle, taksitli ödeme yolunu seçmek zorunda oldukları, bunun için de kendilerinden kredi kartı istendiğini biliyoruz.

Diğer taraftan, acil alacak paraya gereksinmesi bulunan tüketiciler de kredi kartını kullanmak zorunda olmaktadırlar.

Öte yanda, kredi kartları kullanımının teşvik edilmesi de sorunun başka yönüdür.

Bununla birlikte, çok çeşitli reklam unsurlarıyla tüketimin pompalanması, tüketicileri kredi kartı tuzağına düşüren en önemli etmenlerden birisidir.

Bankalararası Kart Merkezi'nden alınan rakamlara göre; ülkemizde kullanılan yerli kredi kartı sayısı 2004 yılında 26 681 128, 2005 yılında 29 978 243, 2006 yılında ise 32 433 333 olmuştur.

Yerli kredi kartları ile ülke içinde yapılan toplam işlem sayısı 2004 yılında 1 136 300 00, 2005 yılında 1 241 227 725, 2006 yılında ise 1 323 534 466 olmuştur.

Bu kredi kartları ile ülke içinde yapılan toplam işlem tutarı 2004 yılında 63.3 milyar YTL, 2005 yılında 83.7 milyar YTL, 2006 yılında ise 106.3 milyar YTL olmuştur.

Görülüyor ki, yıllara göre kredi kartı sayısında, toplam işlem sayısında ve toplam işlem tutarında büyük artışlar olmaktadır.

Tüketicilerin büyük bir çoğunluğu kredi kartını zorunlu olarak kullanmak durumunda kalıyorsa da, kredi kartı kullanan tüketicilerin büyük bir çoğunluğunun da ne yazık ki kredi kartını bilinçsizce kullanmasından ve karşılaştıkları tuzaklardan dolayı sorunlarla karşılaşmasına, acılar çekmesine ve aile dramları yaşamasına neden olunmaktadır.

Tüketicilerin Karşılaştıkları Sorunlar Ve Tuzaklar

Kredi kartları nedeniyle yaşanan önemli sorunlardan birisi kredi kartı işlemlerinde uygulanan yüksek faiz oranlarıdır.

Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu ile bu soruna çözüm getirilmesi beklenirken, Merkez Bankasına verilen yetki kapsamında, en yüksek faiz uygulayan bankaların faiz oranları baz alınarak üç ayda bir kredi kartı işlemlerinde uygulanacak azami faiz oranları belirlenmektedir. Kanun ile hiçbir çözüm getirilmemiş ve dağ fare doğurmuştur.

Merkez Bankasının en son açıklandığı ve 2 Ocak 2007 tarihinden geçerli olmak üzere belirlediği akdi faiz oranı yüzde 5.63'tür. Buna göre, belirlenen akdi faiz oranı yıllık yüzde 70'lere çıkmaktadır.

Bu oran enflasyonun 6-7 katı üzerindedir. Merkez Bankası ve Hükümet yüksek faiz

uygulayan bankaların yanında yer almışlardır. Türkiye, dünyanın en yüksek kredi kartı faizini uygulayan ülke konumundadır. Tüketiciler, yüksek kredi kartı faizi nedeniyle soyulmaktadırlar.

Bankalar tarafından tüketicilerden hiçbir hizmet karşılığı olmadan yıllık ya da altı aylık olarak kart bedeli alınmaktadır. Bankaların bu uygulaması Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un " Sözleşmelerdeki Haksız Şartlar" başlıklı 6.maddesine aykırı olup haksız bir şarttır.

Kredi kartı kullanan tüketicilerin büyük bir çoğunluğu gereksiz tüketime yönlendirilerek bütçelerinin çok üzerinde harcama yapmakta, daha sonra da kendilerini toparlanmakta zorluk çekmekte, büyük sıkıntılara düşmekte ve aile dramları yaşanmasına neden olunmaktadır.

Bazı firmalar tarafından kredi kartı bilgileri kopyalanarak haksız yere tüketiciler aleyhine kullanabilmektedir.

Mesafeli ya da elektronik alışverişlerde, ilgili firmalar tarafından tüketicilerin kart bilgileri alınarak tüketicilerin onayı olmadan hesaplarından para çekmektedirler. Bununla birlikte, tüketicilerin hesabından para çekilmesine karşın, sözleşme konusu mal ya da hizmet tüketiciye verilmemektedir.

Kredi kartı ile yapılan çeşitli alışverişlerde, tüketicinin hesabından, sözleşme konusu mal ya da hizmetin bedelinden daha fazla para çekilmektedir.

Bir Tüketici Şikayeti

Banka kartımdan senede 2 defa kart parası adıyla bankadaki hesabından para kesiliyor. Ben de bu parayı ödemek istemediğimi bankaya söyledim. Kesilen paranın tarafıma iade edilmesini istedim. Banka yetkilisi bunun kendi insiyatiflerinde olmadığını, bu kararı genel merkezlerinin verdiğini, yapabilecek bir şeylerin olmadığını söyleyerek, elektrik, su, doğalgaz, telefon gibi faturalarının otomatik ödeme talimatını bankalarına verirsem almayacaklarını söylediler. Benim 3 banka kartım var, en az üç fatura ödemesi talimatı vermek gerekiyormuş 9 tane ödenecek faturam olmadığından bir bankaya ödeme talimatı verebildim. Diğerlerine otamatik ödeme talimatı veremediğim için kart parası hesaplarımdan otomatik olarak kesiliyor . Otomatik ödeme talimatı verdiğim bankada şimdi mecburen sürekli belirli bir miktar para bulundurmak zorunda kalıyorum. Bankaya maaşı yatan ve o bankanın kredi kartını sürekli kullananlardan dahi kart parası otomatik olarak kesiliyor.

Bir bankaya oturduğum evin kirasını yatırıyorum. Sıramın gelmesi için çok uzun süre bekliyorum. Bu şikayetimi yetkiliye belirttiğimde "bankamızın kartı sizde olursa sıra numarası alınan makineden geçirdiğinizde, size öncelikli sıra numarası verilir" diyerek bana kart aldırdılar. Bu şekilde bir kart sahibi de olmuş oldum.

CE İŞARETİ

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.02.17.html

Avrupa Birliğinin teknik mevzuat uyumu çerçevesinde 1985 yılında benimsediği yeni yaklaşım politikası kapsamında hazırlanan bazı yeni yaklaşım direktifleri kapsamındaki ürünlerin taşıması gereken bir işarettir.

CE işareti, yeni yaklaşım kapsamındaki ürünün; insan sağlığı, can ve mal güvenliği, hayvan ve bitki yaşam ve sağlığı, çevre ve tüketicinin korunması açısından sahip olması gereken asgari güvenlik koşulları gibi temel gerekliliklerinin yerine getirildiğini gösteren bir işarettir.

CE işareti bir kalite işareti değildir ; ürünün, yukarıda belirtilen temel gerekler bakımından asgari güvenlik koşullarına sahip olduğunu gösterir.

Yeni yaklaşım kapsamında bulunan ürüne ilişkin direktif, yukarıda belirtilen temel gereklerden bir kısmının veya tamamının karşılanmasına yönelik olabilir.

CE işaretini gerektiren direktiflerin bazıları güvenlikten farklı boyutlarda (örneğin ; elektromanyetik uyumluluk, enerji verimliliği gibi) da ilgili olabilmektedir.

Ülkemizin dış ticaret açısından, bu işareti taşıması gerektiği halde taşımayan bir ürünün AB üyesi ülkelere ihracatı mümkün değildir. Diğer taraftan mevzuat uyumu tamamlanmış ve zorunlu uygulamaya girmiş ürün yönetmelikleri kapsamına giren ürünlerden CE işareti taşıması gerektiği halde taşımayan ürünlerin ülkemize ithal edilmesi mümkün değildir.

CE İşareti İliştirilmesine İlişkin Kurallar

• Belirli direktifler aksini gerektirmedikçe, CE işareti zorunludur. Bu kapsamda olan bir ürün üzerine bu ürün pazara sunulmadan veya hizmete sokulmadan önce CE işareti iliştirilmelidir.

• Ürünlerin, hepsi de CE işareti iliştirilmesini gerektiren birden fazla direktife tabi ise, işaretleme, ürünün bütün direktiflerin hükümlerine uyduğunun kabul edildiğini gösterir.

• Bir ürün, iliştirilmesine dair hüküm içeren bir direktif kapsamına girmedikçe, üzerine CE işareti konamaz.

CE İşareti iliştirme yükümlülüğü, buna ilişkin direktifler kapsamına giren ve AB pazarına yönelmiş tüm ürünleri kapsar. Bu nedenle CE işareti;

• Üye ülkelerde veya üçüncü ülkelerde üretilmiş olsun tüm yeni ürünlere,

• Üçüncü ülkelerden ithal edilen kullanılmış ve ikinci el ürünlere,

• Direktiflere göre yeni ürün olarak kabul edilen ciddi olarak değişim görmüş ürünlere, İliştirilmelidir.

CE İşareti Taşıması Zorunlu Bazı Ürünler

Tüketim Malları : Bilgisayar, çocuk oyuncakları, mobil telefon, televizyon, radyo, cep telefonu, düdüklü tencere, yemek pişirme-ısınma-sıcak su elde etme-soğutma amaçlı gaz yakan cihazlar, çamaşır makinesi-bulaşık makinesi-ütü gibi elektrikli cihazlar, mikrodalga fırınlar, güneş gözlükleri, dalış gözlükleri, bisiklet kaskı gibi tüketim malları,

Sağlık Ürünleri : İlk yardım bandajları, gebelik testi kitleri, hepatit B testi kitleri, kalp pilleri, diğer tıbbi cihazlar,

Sanayi Malları : Ahşap işleri makineleri, elişçiliği aletleri, sıkıştırılmış hava silindirleri,

Yapı Malzemeleri : Pencere, çimento,

Diğer : Asansörler, gezi amaçlı tekneler, ölçü aletleri,

Ülkemizdeki Yetkili Ve Sorumlu Kamu Kuruluşları

4703 Sayılı Ürünlere İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun’a göre; yeni yaklaşım direktifleri kapsamına giren ve CE işareti taşıması zorunlu olan

ürün grupları ve ilgili direktiflerin uyumundan sorumlu olan kamu kuruluşları şunlardır:

Sanayi ve Ticaret Bakanlığının sorumlu olduğu ürün grupları: Alçak gerilim cihazları, basit basınçlı kaplar, elektromanyetik cihazlar, makineler, otomatik olmayan tartı aletleri, gaz yakan cihazlar, sıcak su kazanları, sivil kullanım amaçlı patlayıcılar, muhtemel patlayıcı ortamlarda kullanılan ekipmanlar, asansörler, basınçlı ekipmanlar, yolcu taşıma amaçlı kablo üzerinde hareket eden araçlar, ölçü aletleri,

Sağlık Bakanlığı'nın sorumlu olduğu ürün grupları: Oyuncaklar, vücuda yerleştirilebilir tıbbi cihazlar, tıbbi cihazlar, vücut dışında kullanılan tıbbi tanı cihazları,

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın sorumlu olduğu ürün grupları: Kişisel koruyucu donanım,

Denizcilik Müsteşarlığı'nın sorumlu olduğu ürün grupları: Gezi amaçlı tekneler,

Telekomünikasyon Kurumu'nun sorumlu olduğu ürün grupları: Radyo ve telekomünikasyon terminal cihazları.

ETİKET VE TARİFE UYGULAMALARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.05.18.html

Kendimize ve evimize ilişkin gereksinimlerimizi karşılanmak üzere alışveriş yaptığımız mağaza bakkal, market, büfe gibi alışveriş yerleri ile hal ve pazar yerlerinde, satılan malların üzerinde etiket bulunmasının, yemek yediğimiz lokantada ve hizmet aldığımız banka şubesinde tarife ve fiyat listesinin asılmasının zorunlu olduğunu ve önemini biliyor muyuz?

Etiketin üzerindeki fiyat ile kasa fiyatının aynı olduğuna dikkat ediyor muyuz?
Malların üzerine konulan etiketler yasal mevzuata ne kadar uygun düzenlenmiştir ?
Etiket ve tarifelere ilişkin denetimler konusunda hangi kuruluşlar görevlidir?
Tüketicinin evrensel haklarından olan bilgi edinme hakkı ile seçme hakkı gereğince tüketicinin mal ve hizmetlerin fiyatı ve niteliği hakkında bilgi edinip satın alacağı mal ve hizmetler arasında karşılaştırma olanağı sağlanarak seçim yapabilmesi yönünden mal ve hizmetlere ilişkin etiket ve tarifelerin bulundurulması çok önemlidir.

Bu nedenle, yukarıdaki sorularımıza aşağıda açıklık getirmeye çalışalım.

Etiket, Tarife Ve Fiyat Listesi Bulundurma Zorunluluğu

Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun'un 12.maddesinde "perakende satışı arz edilen malların veya ambalajlarının yahut kaplarının üzerine kolaylıkla görülebilir, okunabilir şekilde o malla ilgili tüm vergiler dahil fiyat, üretim yeri ve ayırıcı özelliklerini içeren etiket konulması, etiket konulması mümkün olmayan hallerde aynı bilgileri kapsayan listelerin görülebilecek şekilde uygun yerlere asılması zorunludur." denilmektedir.

Kanun'un 12.maddesine göre, hizmetlerin tarife ve fiyatlarını gösterir listelerin de yukarıda belirtilen hükme göre düzenlenerek asılması gerekmektedir.

Gene, Kanun'un 12.maddesinde "Fiyatı; Bakanlar Kurulu, kamu kurum ve kuruluşları veya kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları tarafından belirlenen mal ve hizmetlerin, belirlenen bu fiyatın üzerinde bir fiyatla satışa sunulması yasaktır." denilmektedir.

Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun kapsamında yayınlanan Etiket, Tarife ve Fiyat Listeleri Yönetmeliği'ne göre, perakende satışa sunulan malların veya ambalajlarının ya da

kaplarının üzerine etiket konulması, etiket konulması mümkün olmayan durumlarda ise listelerin görülebilecek ve kolaylıkla okunabilecek şekilde asılması zorunludur. Sözü edilen bu etiket ve listelerde bulunması zorunlu olan bilgiler şunlardır.

• Malın üretim yeri,
• Malın ayırıcı özelliği,
• Malın tüm vergiler dahil satış fiyatı

İthal edilmiş mallara ilişkin etiketlerde; malın üretildiği ülke adının veya “ithal”, “ithal malı”, “yabancı” gibi malın ithal edildiğini gösterir bir ibarenin kullanılması zorunludur.

Her türlü gıda, yiyecek, içecek ve temizlik maddelerinin ambalajları üzerindeki etiketlerde, o mala ilişkin net ağırlıkların ve hacimlerin satış fiyatları ile birim fiyatları aynı boyut ve renkte görülebilir ve okunabilir şekilde yazılmalıdır.

Hizmetlerin özelliğine ve tüketiciye sunuluş biçimine göre, tarife ve fiyat listelerine ilişkin belge, levha, pano ve benzerleri hizmetin sunulduğu işyerinde, tüketiciler tarafından görülebilecek ve kolaylıkla okunabilecek şekilde asılır, takılır veya konulur.

Etiket ve listelere satış fiyatlarının; “Yeni Türk Lirası” veya kısaca “YTL” şeklinde yazılması zorunludur.

Etiket ve fiyat listesi ile tüketicilerin bilgisine sunulan fiyat peşin ve tüm vergiler dahil satış fiyatıdır.

Etiket ve fiyat listelerindeki satış fiyatı ile kasa fiyatı arasında fark olması durumunda tüketici lehine olan fiyat uygulanır.

Uygulama, Denetim Ve Ceza

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile Belediyeler Kanun ve Yönetmelik hükümlerinin uygulanması ve izlenmesine ilişkin işleri yürütmekle ayrı ayrı görevlidirler.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı müfettişleri ve kontrolörleri ile bakanlıkça ve belediyelerce görevlendirilecek personel; mağaza, dükkan, ticarethane gibi her türlü mal veya hizmet sunulan yerlerde, Kanun’un 12.maddesi ve Yönetmeliğin uygulanması ile ilgili olarak denetleme yapmaya görevlidir ve yetkilidirler.

Yapılan denetimlerde Yönetmeliğe aykırılıkların saptanması durumunda satıcılar hakkında Kanun’un 25. ve 26.maddelerine göre, o yerin mülki amiri tarafından para cezası uygulanır.

Sorunlar Ve Tüketicilere Öneriler

Tüketici Hakları Derneği olarak yaptırdığımız araştırma ve incelemelerde, yasal zorunluluğa karşın birçok firmanın etiket, tarife ve fiyat listesi bulundurmadığı görülmüştür.

En çok hizmet aldığımız kuruluşlar arasında sayılan bir çok banka şubesinin de bu zorunluluğa uymadığını görmekteyiz. Bankalar verdikleri hizmetlere ilişkin fiyat tarifelerini tüketicilerin kolayca okuyabileceği şekilde düzenleyerek bu tarifeleri görülebilir bir yere asmak zorundadır.

Tüketicilere, satın alacakları mal ve hizmetlere ilişkin etiket, tarife ve fiyat listelerini inceleyerek ve karşılaştırma yaparak satın almaya karar vermelerini öneriyoruz.

Tüketicilerin etiket, tarife ve fiyat listesi bulundurmayan çeşitli firmalardan mal ve hizmet satın almaması ve ilgili firmalara bu konuda uyarıda bulunmaları bilinçli tüketici ve yurttaş olmanın gerekliliğidir.

Ayrıca, etiket, tarife ve fiyat listesi bulunmayan firmalar hakkında tüketicilerin konuyla ilgili görevli ve yetkili bulunan belediyelere, Sanayi ve Ticaret Bakanlığına şikayette bulunmaları sorunun çözümüne katkı olacaktır. Diğer taraftan, tüketicilerin karşılaştıkları sorunları Tüketici Hakları Derneğine bildirmelerini önermekteyiz.

TELEKOMUN TARİFE UYGULAMASI REKABETE AYKIRI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.05.21.html

Yabancılaşan Türk Telekom'un şehir içi konuşma ücretlerine yapmış olduğu zammın hiçbir haklı gerekçesi bulunmamaktadır.

Türk Telekom, Telekomünikasyon kurulu'nun onayladığı yeni tarifeyi 1 Mart 2007 tarihinden itibaren uygulamaya başlamıştır.

Türk Telekom'un şehir içi görüşmelerine yapmış olduğu %25 zam ile tüketicilerin cebinden yaklaşık 800 milyon dolar çıkacaktır. Diğer taraftan, hesaplı, standart, ve yazlık hatlardaki 100 kontürlük ücretsiz kullanım hakkını da sınırlama getirerek kaldırmıştır.

Bununla birlikte, hafta sonlarındaki (cumartesi, pazar) ve resmi tatillerdeki indirim uygulaması da kaldırılmıştır. Şehir içi sabit telefon görüşmelerinde Türk Telekom rakipsiz ve doğal tekel durumundadır.

Tarife Uygulaması Rekabete Aykırı

Şehir içi sabit telefon görüşmelerinde Türk Telekom rakipsiz ve doğal tekel durumundadır. Bu nedenle, seçme hakları bulunmadığından tüketiciler konuşma hizmetini Türk Telekom'dan almak zorundadırlar.

Türk Telekom, doğal tekel durumunu, tüketicilerin zorunluluğunu ve seçme hakkının olmadığını kötüye kullanarak şehir içi sabit telefon görüşmelerine çok yüksek oranlarda zam yapmıştır.

Rekabetin olmadığı, doğal tekel konumunda olan Telekom'un şehir içi aramalarda ve sabit ücretlerde zam yapması tüketici haklarına yaklaşımını ortaya koymaktadır.

Türk Telekom tarafından %25 oranında yapıldığı belirtilen zammın çok üzerinde zam yapılmıştır. Derneğimizin yapmış olduğu bir hesaplamaya göre, hesaplı hattan yapılan görüşmelere %84.7 oranında zam yapıldığı görülmüştür.

Telekomünikasyon Kurulu, Telekomun tarifesini onaylayarak, rekabetin olmadığı şehir içi aramalarda tüketicileri cezalandırmıştır.

Oysa ki, Telekomünikasyon Kurumu'nun görevleri arasında tüketici haklarının gözetilmesi bulunmaktadır.

Bununla birlikte, Kurumun telekomünikasyon sektöründe serbest rekabet koşullarının oluşumunu düzenleme zorunluluğu bulunmaktadır.

Telekomünikasyon Kurulu, tarifeleri onaylanmakla tüketici haklarını çiğnemiş ve rekabet

kurallarına aykırı davranmıştır.

Türk Telekom'un bu uygulaması 4054 Sayılı Rekabet Yasasına aykırıdır.

İndirimli Tarifeler Kaldırıldı

Hafta sonu indirimleri aşağıdaki tabloda görüleceği gibi, gün boyu indirimden 23:00-07:00 saatlerine sıkıştırılarak ortadan kaldırılmıştır.

Aynı şekilde, hesaplı, standart ve yazlık hatlarda yıl boyunca kullanım hakkı olan ücretsiz 100 kontörün kullanım hakkı da ilk 1 ayla ve 22:00 – 07:00 saatleri arasında sınırlandırılarak ortadan kaldırılmıştır.

İndirimli Diye Yutturulan Tarife

İLİÇİ Görüşmeler
Günler Normal İndirimli (%50)
Hafta İçi (Pazartesi–Cumartesi) 07.00-23.00 23.00-07.00
Pazar - Cumartesi 23.00 – Pazartesi 07.00
Resmi Tatil Pazar günü uygulaması yapılır.
İdari Tatil Hafta içi uygulaması yapılır.

Diğer (Özel Servis Numaraları, TT TES (Aynı Terminal), İnternet Aramaları)

Günler Normal İndirimli (%50)
Hafta İçi (Pazartesi–Cumartesi) 08.00-20.00 20.00-08.00
Pazar - Cumartesi 20.00 – Pazartesi 08.00
Resmi Tatil Pazar günü uygulaması yapılır.
İdari Tatil Hafta içi uygulaması yapılır.

Tüketici Hakları Derneği (Thd) Rekabet Kurumuna Başvuruda Bulundu

Tüketici Hakları Derneği Rekabet Kurumuna başvuruda bulunarak aşağıdaki taleplerde bulunmuştur.

1- Şikayetimizle ilgili olarak 4054 Sayılı Yasa'nın 41.maddesi uyarınca Türk Telekom A.Ş. hakkında, aynı Yasa'nın 6.maddesine aykırı eylemleri nedeniyle soruşturma açılması,

2- Doğal tekel durumunun kötüye kullanılarak şehir içi görüşme ücretleri ve sabit ücretlere ilişkin uygulanan zammın ve yukarıda bahsedilen diğer uygulamaların Yasa'nın 16.maddesi gereğince para cezası ile cezalandırılması,

3- Türk Telekom A.Ş.'nin 4054 Sayılı Yasaya aykırı eylemlerinin aynı Yasa'nın 9.maddesi gereğince sona erdirilmesine ve ihlal erdirilinceye kadar geçecek süre için ise Yasa'nın 17/a maddesi gereğince süreli para cezası ile cezalandırılması,

4- Soruşturma süresince gerektiğinde tüketicilerin haklarının korunması için Yasa'nın 9.maddesi gereğince gereken geçici önlemlerin alınması,

5- Görüşme ve sabit fiyatların makul seviyelere indirilmesi ve tüketiciler aleyhine olan yukarıda bahsedilen diğer uygulamalar için azami özenin gösterilmesi gerektiğinin, 4054 Sayılı Yasa'nın 9.maddesinin 1.fıkrası uyarınca bildirilmesi,

KREDİ KARTINIZI SAKIN ÇALDIRMAYIN VE KAYBETMEYİN

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.05.26.html

Kredi kartını çaldıran ya da kaybeden tüketiciler parasal olarak önemli zararlarla karşılaşmaktadır.

Kredi kartını çalan ya da kaybolan kredi kartını bulan kişiler tarafından kredi kartı sahibinin hesabından para çekilmekte ya da çeşitli alışverişler yapılmaktadır.

Haksız Yasa Hükmü Ve Bankaların Tutumu

Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasasına göre, kredi kartının ya da karta ilişkin bilgilerin çalınması veya kaybolması durumunda kart sahibi bankaya yapacağı bildirimden önceki yirmidört saat içinde kartın kullanım sonucunda doğan zararın yüzelli YTL'sinden sorumlu olmaktadır.

Eğer,tüketici, kredi kartının çalınması ve kaybolması nedeniyle, bankaya yapacağı bildirimden önce kartı bulanlar ve çalanlar tarafından kartın kullanıldığı zaman üzerinden yirmidört saatten fazla bir süre geçmişse doğan zararın tamamından tüketici sorumludur.

Ancak, Yasa'nın bu hükmüne de bazı bankalar aykırı davranarak ve tüketicilerin başvurularını dikkate almayarak doğan zararın tamamını tüketiciye yüklemeye çalışmaktadırlar.

Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasası çıkmadan önce çalınan ya da kaybolan kredi kartı nedeniyle alışveriş yapılan yerler ve ilgili banka Tüketicinin Korunması Hakkında Yasa'ya göre sorumlu tutulabilirken, Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasası tüketici hakkını geriye götürmüştür.

Yasa'nın bu hükmünün ve tüketicilerin haklarına aykırı hükümlerinin düzeltilmesi zorunludur. Derneğimiz bu konunun üzerinde duracaktır.

Bu aşamada,tüketicilere önerimiz, kredi kartlarını sakın kaybetmemeleri ve çaldırmamaları olacaktır.

Çalınan Bir Kredi Kartına İlişkinDerneğimizce Hazırlanan İhtarname Örneği

İhtar Eden : Bir Tüketici

İhtar Edilen : Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.

Yapı Kredi Bankacılık Üssü Gebze 41480 Kocaeli

İhtar Konusu : 5464 Sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun 12.maddesi ile 4822 Sayılı Kanun ile Değişik 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanuna göre, bankamızdan almış olduğum, 27.04.2007 tarihinde çalınan goldkartım ile çekilen 1600YTL ve bankanızın uyguladığı nakit çekim ücreti olan 93YTL olmak üzere toplam 1693YTL bedelin sorumlu olduğum 150YTL tutarındaki kısmını ödeyeceğim, geri kalan miktarından ve bundan sonra işleyecek faizinden ve doğacak borçlardan sorumlu olmadığım hakkında ihtarda bulunma

Olaylar :

1- Bankanızdan almış olduğum gold kartımın 27.04.2007 tarihinde çalınarak aynı gün takip eden gün içerisinde kartım ile 1600YTL çekilmesi üzerine, 24 saat geçmeden 28.04.2007 günü saat 10:45'de bankanızın müşteri hizmetlerinden verilen 0 262 647 19 00 nolu faksa durumu bildirdim.

Gene, olayın üzerinden 24 saat geçmeden, ikinci faksımı da 28.04.2007 günü saat 10: 57'de (

Birinci fakstan 12 dakika sonra) bankanıza göndererek yapılan nakit çekimlerle ilgili borcumu kabul etmediğimi bildirdim.

Daha sonra, 2 Mayıs 2007 tarihinde bankanıza bir faks daha göndererek 5464 Sayılı Yasanın " Kartın haksız kullanımı" başlıklı 12.maddesine göre, kartım ile çekilen tutarın 150YTL tutarından sorumlu olduğumu, geri kalan borcu kabul etmediğimi bildirdim.

2- Bankanıza çektiğim fakslarda çalınan gold kartımla yapılan nakit çekime ilişkin bedelin 150YTL tutarının dışında kalan borçtan sorumlu olmadığımı bildirdiğim halde, Bankanızca 14.05.2007 tarihinde evime Hesap Bildirim Cetveli gönderilerek çalınan kartım ile çekilen 1600YTL ve bankanızın uyguladığı nakit çekim ücreti olan 93YTL olmak üzere toplam 1693YTL bedelin 21.05.2007 tarihine kadar tarafımdan ödenmesi istenmiştir.

3- 5464 Sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun, "kartın haksız kullanımı ve sigortalanması" başlıklı 12.maddesinin 1.fıkrasında, "Kartın ya da 16 ncı maddede belirtilen bilgilerin kaybolması veya çalınması halinde kart hamili, yapacağı bildirimden önceki yirmidört saat içinde gerçekleşen hukuka aykırı kullanımdan doğan zararlardan yüzelli Yeni Türk Lirası ile sınırlı olmak üzere sorumludur." denilmektedir.

Buna göre, çalınan kartım ile çekilen 1600YTL ve bankanızın uyguladığı nakit çekim ücreti olan 93YTL olmak üzere toplam 1693YTL bedelin 150YTL tutarındaki kısmından sorumlu olduğumu, geri kalan kısmından sorumlu olmadığımı ve doğacak diğer borçlardan sorumlu olmadığımı, bankanızca gerekli düzeltmenin yapılmasını bildiririm.

4- Bankanızca, bugüne kadar 5464 Sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasası ile 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Yasaya göre gerekli düzeltme yapılmadığından mağdur edilmiş bulunmaktayım.

İSTEM ve SONUÇ: 5464 Sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanunu'nun 12.maddesi ile 4822 Sayılı Kanun ile Değişik 4077 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Yasaya göre, bankanızdan almış olduğum gold kartım ile çekilen 1600YTL bedel ile bankanızın uyguladığı nakit çekim ücreti olan 93YTL olmak üzere toplam 1693YTL bedelin 150YTL tutarındaki kısmından sorumlu olduğumu, geri kalan kısmından ve bundan sonra bankanızca uygulanacak hiçbir faiz ve borçtan sorumlu olmadığımı, diğer yasal haklarım saklı kalmak üzere en geç 7 gün içerisinde bankanızca gerekli düzeltmenin yapılarak tarafıma bilgi verilmesini, aksi takdirde hakkınızda yasal yollara başvuruda bulunacağımı tarafınıza ihtar ederim.

SABİT TELEFONDAN ALINAN SABİT ÜCRETE HAKEM HEYETİNDEN İADE KARARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.09.18.html

Bilindiği gibi , sabit telefonlardan aylık sabit ücret adı altında bir ücret alınmaktadır. Özellikle, konutlarda ve çeşitli işyerlerinde ağırlıklı olarak kullanılan hesaplı hattan Eylül 2007 ayı itibariyle 7.90 YTL. , standart hattan ise 12.55 YTL aylık sabit ücret alınmaktadır.

Ülkemizde konutlarda kullanılan sabit telefonlardaki aylık fatura bedellerinin 20 Ytl. İle 50 Ytl. arasında yoğunlaştığını dikkate aldığımızda ; bu fatura bedeline göre, ödenen sabit ücretin, toplam fatura bedelinin ortalama % 20 - % 45 arasında olduğu görülmektedir. Sabit ücretin vergisini de dikkate aldığımızda bu oran çok daha yükselmektedir.

Bunu bir örnek ile açıklayalım.

Diyelim ki hesaplı ya da standart iki değişik hatta aylık 5 Ytl. tutarında konuşma yapıldı. Hesaplı hattın aylık sabit ücreti 7.90 YTL ise toplam KDV ve ÖTV (Özel İletişim Vergisi) matrahı 12,90 YTL olur. %18 KDV + % 15 özel iletişim vergisi (toplam vergi %33) ise 4.26YTL eder. Fatura bedeli ise konuşma ücreti + aylık sabit ücret + bu ikisinin toplamının vergisi= 17.16 YTL eder. Buna göre , fatura bedelinin % 46' sı yalnızca aylık sabit ücrettir. Sabit ücretin vergisi ise 2.61 YTL 'dir.Sabit ücret ile vergisini topladığımızda (7.90 YTL+2:61 YTL) = 10.51 YTL eder. Buna göre ise fatura bedelinin % 61 'i yalnızca aylık sabit ücret ve sabit ücretin vergisinin toplamının oranıdır. Bu oranlar standart hatta daha yüksektir.

Aylık konuşma bedeli 5 YTL'den daha aşağıda olan tüketicilerden alınan aylık sabit ücret ile bunun vergisinin toplamının fatura bedelinin toplamına olan oranı ise %61 - %100 arasında değişmektedir. Kısaca , konuşma azaldıkça sabit ücret ile bunun vergisinin toplamının fatura bedelinin toplamına olan oranı artmaktadır.

Konuşma ücretinin yanında yüksek miktarda sabit ücret ve ayrıca bunun vergisinin alınması son derece haksız ve tüketici haklarına aykırı bir uygulamadır.

Bu haksız uygulama karşısında bir tüketici Keçiören Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığına başvuruda bulunarak haksız yere kesilen sabit ücretlerin iadesini istedi. Hakem heyeti , aşağıdaki kararında da görülebileceği üzere, Türk Telekomünikason A.Ş. 'nin aldığı aylık sabit ücretlerin tüketiciye iadesine karar vermiştir.

Hakem heyeti kararına Türk Telekomünikasyon A.Ş. tüketici mahkemesinde itiraz etmiştir. Dava devam etmektedir. Davanın sonucuna göre , Tüketici Hakları Derneği olarak gerekli girişimlerde bulunacağımızı belirtmek isteriz.

Sabit Ücretin İade Edilmesi Hakkında Hakem Heyeti Kararı Keçiören Kaymakamlığı Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararıdır

Şikayet Eden: Bir tüketici

Şikayet Edilen: TÜRK TELEKOMÜNİKASYON A.Ş.

Şikayet Konusu: Ev telefonunun sabit ücretine itiraz

Olayın özeti:
Tüketici evinde kullanmış olduğu sabit telefon için konuşma ücreti dışında aylık/yıllık ücret adı altında tahakkuk ettirilen 100 kontör bedelini her ay şirketin emrivaki yaparak zorla sattığı 100 kontör bedelini ödemek zorunda bırakıldığını, söz konusu 100 kontörü neden niçin aldığını nerede kullandığını bilmeden yanı sıra konuşma ücretini de tahakkuk ettirdiklerini , ilgili şirkete hangi yasaya dayalı olarak sabit ücreti alındığını sorduğunda ise sadece bu uygulamanın 1998 yılında başlatıldığını belirttiklerinden yasal dayanağı olmayan , dayatma bir uygulama ile karşı karşıya olduğundan verilmeyen bir hizmet için zorla istenilen sabit ücretin yasalara aykırı olduğundan yasal dayanaktan yoksun ve haksız uygulamanın kaldırılmasını talep etmektedir.

Şikayet edilen savunmanın özeti:
İlgili şirket toplantıya davet edilmiş olup , 20.06.2007 tarih ve 02087 sayılı yazı ile savunma vermiş olup , abonelere sunulan sabit telefon hizmetinin karşılığında alınan ücret iki parçaya

ayrılmaktadır. Bu ücretin bir kısmı kontör ücreti/konuşma ücreti , diğer kısmını ise erişim maliyeti/sabit tesisler oluşturmaktadır. Sabit ücret sabit telefon hizmetinde erişim maliyeti bir başka deyişle kişi adına tahsis edilen hattın konuşulabilir durumda tutulması karşılığında alınan bir ücret olduğunu , işletme hukuku bağlamında da bir hizmet karşılığı alınacak ücretin tespitinde o hizmetin görülmesinde tesiri olan tüm masraf unsurlarının göz önünde bulundurulmasının doğal olduğunu , böylelikle o hizmetin maliyeti hesaplanmakta ve ücretin ona göre tayin edildiğini belirtmektedir.

İnceleme ve Gerekçe:
Tüketici dilekçesi ekleri ve Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin vermiş olduğu yazılı savunma incelenmiştir.

Hüküm:
1- Standart Hat tarifesinden her ay abonelere 100 kontör Hesaplı Hat tarifesinden de 160 kontör verilerek bu hatlar 22.00-07.00 saatleri arasında kullanılabileceğinin belirtilmesi tüketiciyi kandırma politikasıdır. Her ay 100-160 kontör ücretinin kullanılıp kullanılmadığına bakılmaksızın tahsil edilmesi ve kullanılmayan telefon ücretine vergi KDV alınması yasal haklı bir talep değildir. Tüketici kullanmadığı telefonun kontörün yeni sunulan konuşma hakkının sırf sunulmuş olması nedeniyle ücret ödenmektedir. Ayrıca konuşma ücretini de ilaveten ödemektedir.

2- Ücret , yapılan iş veya hizmet karşılığı olarak alınmalıdır. Hattın her an konuşmaya açık olması bir işin yapıldığı anlamında değildir. Kaldı ki Telekomünikasyon en az maliyetli işlerden olup, tüketiciye yansıtıldığı oranda maliyet söz konusu değildir. İlk tesis masrafları ile söz konusu maliyetler karşılanmaktadır. Yüksek fatura bedelleri ile haberleşme özgürlüğü kısıtlanamaz, haksız alınan ücretlerin tüketicinin talebi doğrultusunda iade edilmesi gerektiğine,

3- Tüketici Mahkemelerine tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içerisinde itiraz yolu açık olmak üzere katılanların oybirliği ile karar verilmiştir.

KREDİ KARTLARINA DİKKAT

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.11.08.html

Ülkemizde kredi kartı kullanımı Türkiye nüfusunun yarısına ulaşmış durumdadır. Özellikle kentlerde yaşayan aile bireylerinden en az birinin kredi kartı bulunmaktadır. Kredi kartı alışverişlerde bir kolaylık sağlıyor gibi görünse de yarattığı sorunlara bakıldığında ülkemiz koşullarında ne kadar tehlikeli bir araç olduğu görülmektedir.

Gerek kredi kartlarının bilinçsizce kullanımı gerekse çaresizlik nedeniyle tüketicilerin bilerek ödeme güçlerinin üzerinde kredi kartı ile borçlanmaları yüz binlerce kişiye yarar yerine zarar getirmiştir.

Bankaların yaptıkları reklamlarla kredi kartı kullanımını teşvik etmeleri de sorunların artmasına neden olmuş ve olmaya da devam etmektedir. İntiharlar yaşanmış, bir çok aile parçalanmış, yüz binlerce aile ve kredi kullanan kişi de çok zor duruma düşürülmüştür.

Ekonomik sıkıntı içerisinde bulunan dar gelirli, yoksul aile ve tüketicilerin yaptıkları alışverişlerde peşin ödeme yapabilecek nakit paraları bulunmamasından dolayı taksitli alışveriş yapmak zorunda kalmaları ve bunun içinde kendilerinden kredi kartı istenmesi nedeniyle tuzağa düşürülmektedirler.

Zaten, düşük geliri ile yaşamını sürdürmekte zorlanan veya sürdüremeyen tüketicilerin bu tuzaktan kurtulmaları pek olanaklı görülmemektedir.

Kredi Kartlarında Yaşanan Sorunlar

• Kredi kartı ile yapılan nakit para çekimlerine enflasyonun 6-7 kat üzerinde yani %60-70 dolayında faiz uygulanmaktadır. Faiz oranları, Merkez Bankası tarafından en yüksek faiz uygulayan bankaların faiz oranları dikkate alınarak üç ayda bir belirlenmektedir.

• Tüketicinin Korunması Hakkında Yasanın " Sözleşmelerdeki Haksız Şartlar" başlıklı 6. maddesine aykırı olarak tüketicilerden yıllık kart ücreti alınmaktadır.

• Tüketiciler gereksiz tüketime yönlendirilerek bütçelerinin çok üzerinde harcama yapmalarına neden olunmakta, bunun sonucunda da ödeme güçlüğüne düşen tüketiciler arasında çeşitli aile dramları yaşanmaktadır.

• Mesafeli alışverişlerde (elektronik ve telefon ile yapılan alışverişler), ilgili firmalarca tüketicilerin kart bilgileri alınarak tüketicilerin onayı almadan hesaplarından para çekilmektedir. Bununla birlikte, tüketicilerin hesabından para çekilmesine karşın, sözleşme konusu mal ya da hizmet tüketiciye verilmemektedir.

• Kredi kartı ile yapılan alışverişlerde tüketicinin hesabından sözleşme konusu mal ya da hizmetin bedelinden daha fazla para çekilmektedir.

• Kredi kartı bilgilerine ulaşılarak tüketicilerin hesaplarından para çekilmektedir.

• Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasası'ndan önce çalınan ya da kaybolan kredi kartı ile alışveriş yapılan yerler ve ilgili bankalar Tüketicinin Korunması Hakkında Yasa'ya göre sorumlu tutulurken (kredi kartının alışveriş yapan kişiye ait olup olmadığı sorulmadığından) Banka Kartları ve Kredi Kartları Yasası kredi kartını kaybeden tüketiciyi sorumlu tutarak tüketici hakkını geriye götürmüştür. Buna göre, kredi kartının ya da karta ilişkin bilgilerin çalınması veya kaybolması durumunda kart sahibi bankaya yapacağı bildirimden önceki yirmidört saat içinde kartın kullanımı sonucunda doğan zararın 150YTL'sinden sorumlu olmaktadır. Eğer, kredi kartının çalınması veya kaybolması nedeniyle, tüketicinin bankaya yapacağı bildirimden önce kartı bulanlar ve çalanlar tarafından kartın kullanıldığı zaman üzerinden 24 saatten fazla bir süre geçmişse doğan zararın tamamından tüketici sorumludur. Ancak, Yasanın bu hükmüne de bazı bankalar aykırı davranarak ve tüketicilerin başvurularını dikkate almayarak doğan zararın tamamını tüketiciye yüklemeye çalışmaktadırlar.

Tüketicilere Uyarılar

Mümkün olduğunca birden çok kredi kartı kullanılmamalıdır. Kredi kartı sözleşmesi okunup incelenmeli, tüketiciler aleyhine haksız koşulların yer aldığı sözleşme imzalanmamalıdır.

Kredi kartı alma zorunluluğu var ise sözleşmenin bir sureti alınmalıdır. Eğer, sözleşmede yıllık kart ücreti ve benzeri haksız ücretler ile diğer haksız koşullar var ise bu haksız koşulların düzeltilmesi ya da kaldırılması için ilgili bankaya başvuruda bulunulmalıdır.

Ancak, kredi kartlarından alınan yıllık ücretlere ilişkin (özellikle de sözleşmede yıllık ücret alınacağı koşulu var ise) bazı tüketici sorunları hakem heyetleri lehte bazıları alehte karar verebiliyor. Tüketici lehine verilen hakem heyeti kararına ilgili bankanın tüketici mahkemesinde itiraz etmesi durumunda ise bazı tüketici mahkemeleri lehte bazıları alehte karar verebiliyor.

Uyuşmazlık konusu olan miktar 2007 yılı için 792YTL'nin altında olduğundan dolayı tüketici mahkemelerinin verdiği karar kesinleşiyor ve yalnızca o tüketiciyi ilgilendiriyor, emsal teşkil etmiyor, bir üst mahkemeye gidilemiyor. Bu durumun düzeltilmesi için Tüketicinin Korunması Hakkında Yasada ya da Banka ve Kredi Kartları Yasasında bir değişiklik yapılması gerekmektedir.

Yıllık kredi kartı ücretinin dışındaki diğer haksız koşulların düzeltilmesini konusunda bankaya yapılan başvuru sonucunda olumsuz yanıt alınması durumunda tüketici sorunları hakem heyetlerine, tüketici mahkemelerine, Tüketicinin ve Rekabetin Korunması Genel Müdürlüğü'ne, BDDK'ya başvuruda bulunulmalıdır. Ancak, yapılan başvuruların ve girişimlerin doğruluğu açısından öncelikle Tüketici Hakları Derneğine başvuruda bulunulması yerinde ve uygun olacaktır.

CEP ŞİRKETTEN KAMPANYALARI TÜKETİCİLERİN İDAM FERMANI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2007.12.03.html

GSM şirketlerinin düzenledikleri cep şirketten kampanyalarının koşulları tüketicilerin idam fermanı gibi! Şirketlerin düzenledikleri sözleşme ve taahhütnamelerdeki koşullar baştan sona kadar tamamen tüketicilerin aleyhinde olacak şekilde belirlenmiştir.
Bu kampanyaları düzenleyen 3 GSM şirketinden birisi 12 ay , diğeri 18 ay, bir diğeri ise 24 ay boyunca "sabit ücret" adı altında çok yüksek bedeller almakla birlikte , sözleşmeyi tek taraflı iptal ettirmek ya da caymak isteyen tüketicileri ağır para cezası ile cezalandıracak koşullar getirmişlerdir.

Tüketiciye imzalattırılan taahhütnamelerde cihazın çalınması , kaybı ve / veya hasar görmesi ya da hiç konuşma yapılmaması durumlarında bile tüketicinin taahhtünamelerde belirtilen yükümlülüklerin devam edeceği belirtilmektedir.
Tüketicilere Önerilerimiz
Turkcell, Avea ve Vodafone gibi GSM şirketlerinin tüketicileri çok ağır koşullar altına sokarak mağdur eden bu tür kampanyalarına tüketiciler katılmasınlar.

Tüketiciler tarafından imzalanan sözleşmenin ve taahhütnamenin koşulları önceden hazırlanmış, bu koşulların içeriğine tüketiciler etki edememiş, iyi niyet kuralına aykırı düşecek biçimde tüketiciler aleyhine dengesizliğe neden olduğundan haksız koşuldurlar.

Sözleşme ve taahhütnamedeki haksız koşullar Tüketicinin Korunması Hakkında Yasa'nın "Sözleşmelerdeki Haksız Şartlar" başlıklı 6. maddesine aykırı olup geçersizdir.

Kampanyalara katılan tüketiciler ise imzaladıkları sözleşme ve taahhütnamelerdeki ağır ve haksız koşulların geçersizliği nedeniyle bu koşulların iptali için süresi içinde tüketici sorunları hakem heyetinlerine ya da tüketici mahkemelerine başvuruda bulunabilirler. Ancak , girişimin sağlıklı ve eksiksiz yapılabilmesi için tüketicilerin öncelikle Tüketici Hakları Derneği'ne ya da diğer tüketici örgütlerine başvuruda bulunarak destek ve yardım istemelerini öneriyoruz.

Aşağıda , Mamak Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin konuyla ilgili tüketici lehine verdiği bir kararı bulunmaktadır.
Bir Hakem Heyeti Karar Örneğimamak Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Kararıdır.
Şikayet Eden: Bir tüketici
Şikayet Edilen: Avea İletişim Hizmetleri A.Ş. Abdi İpekçi Cd. No:75 Maçka / **İstanbul**
Şikayet Tarihi: 21.08.2007

Olayın Özeti: Tüketici 2 telefon hattı aldığı, bu aboneliklerin ve gelen faturaların iptali istemektedir.
Şikayet Edilenin Savunmasının Özeti: Dosyadaki belgeler

İnceleme Ve Gerekçe: 1. Şikayetçi, 554-------- numaralı hattı için düzenlenen 23.08.2007 son ödeme tarihli 375,66 YTL'lik ve 554------- numaralı hattı için düzenlenen 23.08.2007 son ödeme tarihli 369,71 YTL'lik faturanın iptalini talep etmektedir.
2. Şikayet olunan tarafından verilen cevapta, faturaların hatalı olmadığı, abonelik sözleşmesine ve kampanya koşullarına uygun olduğu savunulmuştur.

3. Taraflar arasında Avea A.Ş.'nin düzenlediği "Avea Cihaz Kampanyası" kapsamında abonelik sözleşmesi akdedilmiştir. Bu sözleşmeye göre; abone 49YTL peşin ücret ödeyerek ve 12 ay süre ile ÖİV ve KDV dahil aylık 20 YTL asgari mecburi GSM kullanımı taahhüt ederek bir hat ve Siemens AL 21 markalı cep telefonu sahibi olmaktadır.

4. Sözleşmede ; abonenin hattının iptaline sebebiyet vermesi halinde; ceza olarak sözleşme süresinin geriye kalan kısmına karşılık gelen mecburi kullanım ücretlerini ve kampanya kapsamında sağlanan diğer indirimlere ilişkin son faturasına yansıtılan KDV dahil 196 YTL'lik tutarı ödeyeceğine dair hüküm bulunmaktadır. Abone önceki aylara ait faturaları ödemeyerek hattının iptaline sebebiyet vermiştir. Bu husus taraflar arasında tartışmasızdır.

5. Hatların iptalinden sonra düzenlenen ve iptali istenen faturalarda; kampanya iptal bedeli olarak 277,99 YTL kampanya katılım farkı olarak 13.17 YTL ve gecikme faizi ile vergilerin bulunduğu görülmüştür. Kampanya katılım farkı adı altında talep edilen 13,17 YTL sözleşmede de bulunmayan dayanaksız bir taleptir. Faturalarda aynı miktar ve aynı tarihler için farklı gecikme faizleri hesaplandığı anlaşılmıştır. Sözleşmede ceza bedeli olarak öngörülen tutarların, son faturanın son ödeme tarihine kadar ödeneceği belirtilmiş olup, faturaların son ödeme tarihleri 23.08.2007 olduğundan bu tarihten öncesi için gecikme faizi talep edilemez.

6. Avea A.Ş.nin faturalara konu kampanya iptalinden doğan diğer taleplerinin haklı olup olmadığının sözleşme ve konuya ilişkin telekomünikasyon sektörü tüketici hakları Yönetmeliği'nin ilgili hükümleri çerçevesinde incelenmesi gerekmiştir.

7. Telekomünikasyon sektörü Tüketici Hakları Yönetmeliğinin 16. Maddesine göre abonelik sözleşmesinin en az on iki punto ile hazırlanması ve aboneye yükümlülük getiren hususların açık ve anlaşılabilir şekilde ve on iki punto koyu harflerle belirtilmesi ve sözleşmenin imzalı bir suretinin aboneye verilmesi zorunludur.Avea tarafından dosyaya sunulan sözleşmenin bu şartlara uygun olmadığı görülmüştür, aboneye sözleşme suretinin verildiği de ispat edilememiştir.

Ayrıca aynı yönetmeliğin 18. Maddesinde, abone ile müzakere edilmeden tek taraflı olarak sözleşmeye konulan ve tarafların hak ve yükümlülüklerinde, dürüstlük kurallarına aykırı olarak aboneyi ölçüsüz şekilde mağdur eden kayıtların geçersiz olacağı düzenlenmiştir. EK/b, maddede işletmeciye yükümlülüklerini yerine getirmeyen tüketiciden, olayların normal akışına göre gerçekleşmesi beklenebilecek zararı aşacak ölçüde yüksek bir götürü tazminat talep etme imkanı tanıyan hükümler haksız şart olarak kabul edilmiş bulunmaktadır. Bu hükümler çerçevesinde yapılan değerlendirmede, sözleşmenin usulüne uygun düzenlenmediği ve geçersiz olduğu, ayrıca ceza hükmünün de 18. Madde ve EK madde b fıkrası gereği haksız şart olup, geçersiz olduğu anlaşılmıştır.

HÜKÜM : Yukarıdaki maddelerle, şikayetin kabulüne, geçersiz sözleşmeye istinaden düzenlenen 554----- nolu hatta ilişkin 23.08.2007 Son ödeme tarihli 375,66 YTL bedelli faturanın ve 554----- numaralı hatta ilişkin 23.08.2007 son ödeme tarihli 369,71 YTL bedelli faturanın iptaline, verilen kararın tarafları bağlayıcı olduğunun bilinmesi, tarafların 15 gün içinde Tüketici Mahkemelerine başvurma hakkı saklı kalmak şartıyla Hakem Heyetimizce oybirliği ile karar verilmiştir.

TELEKOMUN SABİT ÜCRETİ KONUSUNDA TÜKETİCİLERE ÖNEMLİ UYARI VE ÖNERİLER

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.02.11.html

Değerli tüketiciler, Telekom'un sabit telefonlardan almış olduğu sabit ücretler bir iş ve hizmetin karşılığı olmayan haksız bir işlemdir. Ayrıca, Tüketicinin Korunması Hakkında Yasa'nın "Sözleşmelerdeki Haksız Şartlar" başlıklı 6.maddesine göre de sabit ücretin alınması haksız bir şarttır. Çünkü, abonelik sözleşmelerinde firmaların tek tarafı olarak belirledikleri şartlara tüketiciler etki edememiş ise ve bu şartlar tüketicinin aleyhine bir dengesizliğe neden olmuşsa haksız şart sayılırlar. Yasanın bu hükmüne göre de haksız şartlar geçersizdir.

Diğer taraftan, Danıştay 10.Dairesinin 9.6.1999 tarihinde vermiş olduğu 1998/1986 Esas No ve 1999/3103 Nolu Kararı ile o tarihte Telekomun aldığı 50 kontür karşılığı aylık sabit ücret uygulaması iptal edilmiştir.

22 Ocak 2008 tarihli gazete haberlerinde Telekom'un bir tüketiciden aldığı sabit ücretin Beykoz Tüketici Sorunları Hakem Heyeti Başkanlığı tarafından tüketiciye iadesine verilen karar sonucunda, tüketicinin hakem heyeti kararını icraya koyarak kendisinden kesilen 659YTL'yi aldığı belirtilmiştir. Bunun üzerine haberi okuyan ve duyan tüketiciler de haklı olarak girişimde bulunmaya, haklarını aramaya, konu hakkında tüketici örgütlerini arayarak bilgi almaya başlamıştır.

Derneğimizin Genel Merkezini ve Şubelerimizi de arayan tüketicilerin hemen tamamı tüketici sorunları hakem heyetlerine ve Telekom'a başvuruda bulunarak bu ücretleri alabilmek için dilekçe örnekleri istemektedirler.

Ancak,burada tüketiciler tarafından bilinmeyen ve yanlış anlaşılan bir durum bulunmaktadır.

Tüketiciler Tarafından Bilinmeyen Ve Yanlış Anlaşılan Hususlar

1- Tüketici sorunları hakem heyetleri kararlarına Telekom tarafından tüketici mahkemelerinde itiraz edilmekte ve dava açılmaktadır.

2- Basında da belirtilen Beykoz Tüketici Sorunları Hakem Heyetinin tüketici lehine verdiği karara Telekom tarafından tüketici mahkemesinde itiraz edilerek dava açılmış olup devam etmektedir. Tüketici mahkemesinin ne karar vereceği henüz belli değildir. Tüketici lehine de, aleyhine de karar verebilir. Tüketicinin lehine karar verilmesini diliyor ve bekliyoruz. Ancak, tüketici aleyhine karar verilirse, tüketici icra işlemi sonucunda almış olduğu sabit ücreti faiziyle birlikte geri vereceği gibi mahkeme ve avukatlık ücretlerini de geri ödemek zorunda kalacaktır.

3- Kısaca, Telekom'a ve tüketici sorunları hakem heyetlerine yapılan başvurular, haksız yere ödenen sabit ücretleri geri alabilmek için ilk başvurular olup, bu başvurular sonucunda hakem heyetlerince tüketici lehine bir karar verildiğinde Telekom'un tüketici mahkemelerine itiraz edeceğini ve hakem heyeti kararının iptali için dava açacağını akıldan çıkarmamak gerekir.

4- Ankara'da Keçiören Tüketici Sorunları Hakem Heyeti tarafından Nisan 2007 tarihinde sabit ücretin iptaline ilişkin başvuruda bulunan bir tüketici lehine verilmiş olan bir karar hakkında Telekom tarafından tüketici mahkemesi nezdinde itiraz yoluna başvurulmuştur. Tüketici Hakları Derneği de tüketici ile birlikte söz konusu davaya müdahil olmuştur. Dava konusu sabit ücret üçlü bir bilirkişi heyeti tarafından incelenecektir. Bilirkişi heyeti düzenlediği raporu Mahkemeye sunduğunda Mahkeme tarafından bilirkişi raporu dikkate alınarak bir karar verilecektir. Kazanılmış bir mahkeme kararı olmadığından ve Telekomun dava açacağı düşünüldüğünden Avukatlarımız, hakem heyeti kararının icraya konulmasının bu aşamada doğru olmadığını belirtmektedir.

Değerli tüketiciler, sabit ücret konusunda tüketicilerin haklı olması yeterli değildir. Mücadelenin, hak aramanın bilinci ile birlikte, tüm etki ve sonuçları değerlendirilerek yapılması gerekmektedir. Yoksa, haklı olduğumuz bir konuda yapacağımız bilinçsiz girişimlerde tüketiciler olarak mağdur duruma düşebiliriz.

Şu anda, Türkiye'nin hemen her il ve ilçesinde onbinlerce, yüzbinlerce kişi haklı olarak Telekomun bu haksızlığına karşı ne yapacağını, nasıl hak arayacağını düşünmekte, sormakta ve girişimde bulunmak istemektedir. Derneğimizin tüm şubelerine ve Genel Merkezine konu ile ilgili her gün yüzlerce telefon gelmekte ve başvuru yapılmaktadır.

Tüketicilere Uyarılarımız Ve Önerilerimiz

• Kamuoyuna duyurulmuş ve tüketici lehinde sonuçlanmış bir "tüketici mahkemesi" kararı olmadığı için tüketici sorunları hakem heyetleri tarafından tüketici lehine karar verilmiş olsa bile şu aşamada örnek bir mahkeme kararın çıkmasını beklemenin daha uygun olacağını düşünmekteyiz. Aksi takdirde, Telekomun bu kararlara tüketici mahkemesinde açacağı iptal davasında tüketiciler kendilerini ne ile ve nasıl savunacaklardır ya da yeterince savunabilecekler midir ?

• Mahkemelerde tüketici aleyhine verilmesi olasılığı olan kararların çoğalması diğer tüketicilerin de girişimlerini olumsuz yönde etkilemeyecek midir?

Derneğimizin Hukuk Komisyonu üyeleri avukatlarımız ve Derneğimizin Merkez Yönetim Kurulu üyeleri ile yaptığımız değerlendirmelerde, tüketicilere, Ankara ve İstanbul'daki Tüketici Mahkemelerinde devam etmekte olan davaların sonuçlarını bekleyip ona göre gerekli girişimlerde bulunmalarını öneriyoruz.

Ancak, web sayfamızda örneği bulunan bir dilekçe ile tüketicilerin öncelikle Telekom'a başvuruda bulunmalarında yarar vardır.

Elimizde, olumlu, yani tüketici lehine verilen bir mahkeme kararı olduğunda da, bu karar örneğini delil olarak gösterip tüketici sorunları hakem heyetlerine başvuruda bulunabiliriz. Tüketici sorunları hakem heyetlerinin tüketiciler lehine vereceği kararlara Telekomun açacağı iptal davalarında da elimizdeki tüketici lehine verilen mahkeme kararını gösterip kendimizi savunabiliriz.

Yaptığımız bu uyarıları dikkate alarak devam etmekte olan mahkeme kararları sonuçlarını beklemeden tüketici sorunları hakem heyetlerine başvuruda bulunmak isteyen tüketiciler için web sayfamızda dilekçe örneği bulunmaktadır.
Tüm tüketicilerimize mücadelelerinde başarılar diliyoruz.

TELEKOMUN HAKSIZ YERE ALDIĞI ÖZEL HAT ÜCRETİNE İADE KARARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2008.04.21.html

Tüketici, sabit telefonunu 900'lü hatlarla (erotik /sohbet) yapılan görüşmelere talimat ile kapattığı halde, çocuğu tarafından GSM ve Globalstar aracılığıyla yapılan sohbet karşılığında Türk Telekom tarafından kendisine çok yüksek bir konuşma bedeli çıkartılmıştır.

Tüketici, kendisine Telekom tarafından haksız yere ödettirilen yüksek bedel nedeniyle Etimesgut Tüketici Sorunları Hakem Heyetine başvuruda bulunarak ödemiş olduğu haksız bedelin iadesini istemiştir.

Etimesgut Tüketici Sorunları Hakem Heyeti'nin tüketici lehine vermiş olduğu kararın iptal edilmesi için Telekom tarafından Ankara 3.Tüketici Mahkemesine itiraz davası açılmıştır. Telekom'un açmış olduğu itiraz davası mahkeme tarafından reddedilerek verilen karar tüketici lehine kesinleşmiştir.

Ankara 3.Tüketici Mahkemesinin Kararı
T.C.
Ankara
3.Tüketici Mahkemesi
Gerekçeli Karar
Esas No : 2007/698
Karar No : 2007/961
Davacı : TÜRK TELEKOMUNİKASYON A Ş.
Vekilİ : Av. MIHAN HAYRÜNNİSA BARCA
Ankara il Telekom Müdürlüğü Hukuk Işleri Md. Ulus/ ANKARA
Davalı : Bir tüketici
Dava : Hakem Heyeti Kararına İtiraz
Dava Tarihi : 14/09/2007
Karar Tarihi : 08/11/2007
Davacı vekili tarafından davalı aleyhine açılan davanın yapılan açık yargılaması neticesinde;
Gereği Düşünüldü:
DAVA : Davacı vekili tarafından dosyaya sunulan dava dilekçesinde özetle; Müvekkili şirketin eski abonesi Mevlüt Bal'ın eskiden kullanmakta olduğu 0312 260 52 80 nolu telefonun Ocak 2007 dönem faturasına, telefonun milletlerarası ve 900'lü hatlara kapalı olması nedeniyle itiraz ettiğini, 02.02.2007 tarihli talebi üzerine de telefonun iptal edildiğini, müdürlükçe yapılan araştırmada söz konusu telefonun şehirlerarası ve milletlerarası görüşmelere açık olduğu, 900'lü görüşmelere kapalı olduğunun tespit edildiğini, söz konusu telefon görüşmelerinde herhangi bir probleme rastlanılmadığını ve çıkan faturanın normal olduğunun tespit edildiğini belirterek, Etimesgut TSHH nin 31.08.2007 tarih ve 612 sayılı kararının iptaline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.
CEVAP : Davalının dosyaya sunduğu cevap dilekçesinde özetle; Davacı kuruma 19.02.2007 tarihinde gönderdiği dilekçede 0312 260 52 80 nolu telefonunu 900'lü bayanlarla erotik/sohbet hatlarını sözleşme talimatı ile kapattırdığını, Ocak 2007 ayında GSM ve Globalstar (GMPCS) aracılığıyla sohbet hatlı telefonlarla görüşülme yapılması nedeniyle 642,99 YTL. ödemek zorunda kaldığını, Türk Telekom dışında üçüncü şahıslarca sonradan açılan sohbet hatlarından haberinin olmadığını ve bu konuda da davacı kurumca bilgi verilmemesi nedeniyle maddi olarak büyük kayba uğradığını bu sebeple Etimesgut TSHH: ne başvurduğunu ve buradan lehine karar çıktığını belirterek, davanın reddine karar verilmesini talep etmiş, ayrıca 08.11.2007 tarihli oturumda, 30.10.2007 tarihli cevap dilekçesini tekrar ettiğini, davacı tarafın aynı amaca hizmet eden 900 lü hat1ara talepleri çerçevesinde telefonu

kapatmasına rağmen başka operatörlerle anlaşma yaparak talebine aykırı olarak gelir paylaşımı esasına dayalı aynı nitelikte hattı açık tutması sözleşmeye aykırı olduğundan yüksek faturalandırmayı kabul etmediğini beyan etmiştir.

Hüküm:

1- Davanın reddine, Etimesgut Kaymakamlığı TSHH Başkanlığının 2007/612 sayilı kararının iptaline yer olmadığına,

2- Davacı tarafça dava açarken harç peşin yatırıldığından yeniden harç tahsiline yer olmadığına,

3- Yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına,

Dair davacı vekili ile davalı asilin yüzüne karşı kesin olmak üzere verilen karar açıkça okunup anlatıldı. 08/11/2007

Tüketicilere Uyarılar Ve Öneriler

Gerek abonelik sözleşmeleri (telefon, Su, Elektrik v.b. gibi) gerekse diğer sözleşmeleri iyice inceleyip aleyhte olan ya da olabilecek şartların iptal edilmesi için gerekli girişimlerde bulunulmalıdır. Yukarıda belirtilen sorunda da görüldüğü gibi, eğer, tüketici, Telekom ile yapmış olduğu abonelik sözleşmesinde belirtilen özel hatlarla yapılan görüşmeleri kapattırmamış olsaydı Hakem Heyeti ve Tüketici Mahkemesinde haklı görülmeyecekti.

Tüketiciler, abonelik sözleşmesinde ya da diğer sözleşmelerdeki her hangi bir şartın haksız olup olmadığını ya da lehine olup olmadığını anlamadan hiçbir sözleşmeye imza atmamalıdır. Tüketiciler, sözleşmenin boş olan bir suretini alıp incelenmek üzere Derneğimize geldiklerinde kendilerine yardımcı olunacaktır.

ALDATICI TELEVİZYON YAYINLARI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2009.02.20.html

Her geçen gün değişik televizyon kanallarında tüketicileri aldatarak para kazanmaya yönelik programların artış gösterdiğine ilişkin şikayetler almaktayız. Özellikle, bu anlamda, “ para ödülü verme-kontür verme” vaadiyle çeşitli televizyon kanallarında yapılan yarışma ve benzeri programlarda bir patlama yaşanmaktadır.

Konuyla ilgili olarak Tüketici Hakları Derneğine gönderilen bir şikayet mektubu aşağıdadır. Mektupta da belirtildiği gibi, para ödülü ve kontür vaadiyle, tüketicilerin ekranda verilen telefon numarasını arayıp programa bağlanmaları istenilmektedir. Ancak, bu tür yayın yapan bazı televizyon kanallarını arayan tüketicileri, “Biraz sonra canlı yayına bağlanacaksınız” diye uzunca bir süre beklettikten sonra bağlantıyı kesmektedirler.

Aldatıcı Tv Yarışmalarına İlişkin Şikayet Mektubu

Tüketici Hakları Derneği Genel Başkanlığı’na

31.01.2009 günü saat 14:45’de Clup TV adlı televizyon kanalındaki yarışma programına 0 532 525 44 64 nolu cep telefonumla katıldım. Ekranda sorulan dokuz harfli sözcük “ Kemalpaşa” idi. Ödül önce 1250TL idi giderek 2250TL’ye kadar yükseltildi.

İzleyenlerin programa bağlanması için verilen 0 592 211 11 00 nolu telefonu aradım. Telefonda bana iki soru soruldu. Soruları bilince, “Sizi biraz sonra canlı yayına bağlıyacağız” anonsu ile telefonum açık şekilde tam 2 saat bekletildim.

Bu arada ekranda izleyicilerin yayına katılması için anons yapan sunucu bayanın anonsuna rağmen bu süre içinde yayına kimse bağlanmadı. Yarışma programındaki sunucu bayanın,

“Hadi çabuk olun, bilin – kazanın” anonsu ve vaadiyle program saat 17:00’ye kadar devam etti.

Anladığım kadarıyla telefondaki bekleme süresi kasten uzatılıyor bir oyun tezgahlanıyordu. İki saat süresince özellikle programın sonu neye varacak diye bekledim. Birden ses bağlantısı kesildi, program dışı bırakıldım.

Bu tür yayın yapan televizyon kuruluşlarının ödül vaadiyle rant sağlamaya yönelik program düzenleyen kuruluşlar ve şebekeler olduğu kanısındayım.

Aynı gün program bittikten bir süre sonra Turkcell tarafından arandım. Benimle telefonda görüşen Turkcell görevlisi, benim daha önce 30TL dolayında görüşme ücreti ödediğimi, ancak, sözü edilen programın yapıldığı gün 260TL dolayında yüksek bedel tutan bir görüşme yapıldığını görünce, uyarılmak üzere beni aradıklarını belirterek bu ücreti ödememi istediler.

İki saat süresince tek kelime konuşmadan telefonuma yarışmaya katılma ve canlı yayına bağlanma vaadiyle telefonum açık şekilde bekletilmem sonucunda ilgili kanalın dolandırıcılık yoluyla kendilerine gelir sağlama amacı taşıdıklarından, benden hiçbir hizmet vermeden haksız yere alınmasına neden olunan 260TL tutarındaki görüşme bedelinin tarafıma iade edilmesi konusunda gerekli işlemin yapılmasını talep ediyorum.

İddiama ilişkin kayıtlar Turkcell numarasıyla Clup TV’nin 0 592 211 11 00 numaralarından takip edilebilir.

Bu konuyla ilgili olarak, daha sonraki çeşitli günlerde “Halay TV”, “MMC Türk” adlı uydudan yayın yapan televizyon kanallarında da aynı programın aynı saatlerde aynı bayan tarafından yapıldığına tanık oldum. Bu televizyon kanallarındaki programlarda bir soru belirleyip bu soruyu doğru bilen izleyicilerin 2500TL ile 100 kontür kazanacakları belirtilerek durmadan anons yapılmaktadır. Yapılan anonslarda, “Çabuk olun, arayın, bilin, kazanın” ve “canlı yayına bağlan 100 kontür kazan” şeklinde vaatlerde bulunulmaktadır. İzleyicilerin aramaları gereken telefon numaraları ise ekranda gösterilmektedir.

Hükümeti Ve Rtük’ü Göreve Çağırıyoruz

Tüketicileri aldatarak çıkar elde etmeye yönelik bu tür yayınlar, Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun ile Kanun kapsamında yayınlanan Radyo ve Televizyon Programlarının Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelik’e aykırıdır.

Radyo ve Televizyon Programlarının Esas ve Usulleri Hakkında Yönetmelik’in “Yayın İlkeleri” başlıklı 5.maddesinin p fıkrasında, “ Bilgi iletişim telefonları vasıtasıyla yarışma ve benzeri yöntemlere başvurulmamalı ve bunların sonucunda izleyici veya dinleyicilere ikramiye verilmemeli veya ikramiye verilmemesine aracılık edilmemeli, lotarya yapılmamalıdır.” denilmektedir.

Gene, aynı yönetmeliğin 5.maddesinin J fıkrasında, “Yayıncılık, haksız bir amaç çıkara alet edilmemeli, ……” denilmektedir.

Konuyla ilgili olarak RTÜK’den aldığımız bilgiye göre; ilgili yasal mevzuatın ve mevzuatta yer alan cezaların yetersiz olduğu, bu tür yayın yapan televizyon kuruluşları hakkında gerekli işlemlerin yapılmaya çalışıldığı, ancak, bu tür yayınların önlenemediği belirtilmektedir.

Eğer, yasal mevzuat ve cezalar yeterli değilse Hükümet ve RTÜK tarafından acil olarak

gerekli düzenlemeler yapılarak sorun çözülmeli, tüketicileri aldatan bu tür televizyon yayınlarına son verilmelidir.

Yasaların ve cezaların yetersizliğini ileri sürmek bize göre hiçbir şekilde gerekçe olamaz.

Tüketicilere Uyarı Ve Öneriler

Tüketicilerin bu tür aldatıcı yayınlara kanmamaları ve bu tür program ve yayınlara eleştirel gözle bakmalarını ve dikkatli olmalarını öneriyoruz.

Diğer taraftan, tüketicileri aldatarak bu tür haksız kazanç elde etmeye yönelik yayınlar konusunda mağdur olan ya da bu durumun farkına varan tüketiciler hiç zaman geçirmeden Tüketici Hakları Derneğine ve RTÜK'e haber ve bilgi vermeli, şikayet etmelidirler.

Ayrıca, konuyla ilgili olarak, Tüketici Hakları Derneği tarafından RTÜK'e ve ilgili Bakan'a gerekli başvuru yapılacaktır.

CEP TELEFONLARINDA İŞLETMELER ARASI NUMARA TAŞIMA VE TÜKETİCİLERİN KARŞILAŞTIĞI SORUNLAR

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2009.03.06.html

Bilindiği gibi, "numara taşıma" denilen, "numara aynı kalmak koşuluyla bir GSM operatöründen başka bir GSM operatörüne geçme" uygulaması 1 Şubat 2007 tarihinde yayımlanan Numara Taşınabilirliği Yönetmeliği ile yasal uygulama altına alınmıştır.

Türkiye'de cep telefonu kullanımında daha "özgür" bir döneme girildi. Artık aboneler numaralarını sabit tutararak GSM operatörlerini değiştirebilecek, bu süreçte tüketici istediği kadar operatör değiştirebilecek. Yeni operatöre geçmek en geç 6 günde tamamlanacak. Turkcell, Vodafone ve Avea kapışacak. Cepten konuşma ucuzlayacak, DENİLİYOR.

Yaklaşık 65 milyon SİM kartının bulunduğu Türkiye'de cep telefonu aboneleri "özgür" bir döneme adım atıyor. Numara taşınabilirliği sektöre yeni bir hareket getiriyor. Pazarın ilk yıl yüzde on beş (%15) büyümesi, tüketiciye yönelik kampanyalarının da daha hızlı artması bekleniyor. Numara taşıma ile birlikte cep telefonu abonelerinin numarasını değiştirmeden istediği GSM operatörünü kullanabilmesi sağlanacak. Tüketiciler kullandığı GSM operatörünü değiştirmek isterse hiçbir ücret ödemeyecek. Bu işlem en az 4, en fazla 6 gün sürecek. Eğer, tüketici geçtiği operatörlerden memnun kalmazsa, istediği zaman başka bir operatöre geçebilecek. Bu konuda herhangi bir sınırlama bulunmuyor. Turkcell, Vodafone ve Avea arasında yaşanacak " müşteri kapma yarışı", konuşma ücretlerinin daha da düşmesine yol açabilecek, DENİLİYOR.

Numara taşıma işleminin ilk yıl içinde pazarda %15'lik bir hareketlilik yaratmasıyla ilk yıl 7 milyona yakın abonenin operatör değiştirmesi bekleniyor.

Tüketiciler Bilgi Sahibi Değil

Anketlerden çıkan sonuçlar, tüketicilerin bu konuya hakim olmadığını gösteriyor. Evet numara taşıma, aboneler için bir kolaylıktır. Ancak, numarasını başka bir operatöre taşımayan çoğunluktaki aboneler, numarasını taşımış olan aboneleri aradıklarında bir kaç kat daha fazla birim ücret ödemektedirler. Hangi tarifeden ücretlendirileceklerinin farkında olamamaktadırlar.

Türkiye'de mobil telefon abone sayısı, sabit telefon abone sayısının yaklaşık 4 katına çıkmış durumdadır ve bu hızla artmaktadır.

Yaklaşık 65 milyona yakın abone olduğu varsayıldığında ve abonelerin gene yaklaşık beşte birinin numara değiştireceği öngörüldüğünde, bu hesaba göre 52 milyona yakın abonenin diğer 13 milyon aboneyi ararken ciddi bir kazık yiyeceği ortadadır.

Tüketicilerden gelen tepkiler üzerine, GSM operatörlerinin aldıkları önlem gereğince sinyal sesi ile bir uyarı verilmeye başlanmıştır.

Tüketici, başka bir operatörü aradığını telefondan çıkacak "Bip-Bip " sesiyle anlayacak. Ancak, "Bip-Bip" sesi abonenin hangi operatöre taşındığını açıkça anlatmamaktadır. Oysaki tüketicinin hangi operatörü aradığını ve kendisine nasıl bir fiyatlandırma yapılacağını hizmet almadan önce bilmesi ve anlaması en doğal hakkıdır. Bu nedenle, "aradığınız numara şu operatöre/işletmeciye taşınmıştır; Yapacağınız görüşme ile ilgili ödeyeceğiniz süre / birim ücret şudur", şeklinde birkaç saniyeyi kapsayacak sesli bir uyarının yapılması gerekmektedir. Bu sayede, tüketici sık aradığı abonelerin hangi operatörde olduğunu ve birim zaman (süre) içerisinde ne kadar ücret ödeyeceğini bilerek, anlayarak aramayı gerçekleştirebilecektir.

Tüketiciyi doğrudan ilgilendiren ve önemli görülen " sesli uyarı" konusunda gerekli düzenlemenin yapılmaması halinde tüketicilerin maddi yönden mağdur edileceği açıktır.

Numara Taşınabilirliği Yönetmeliği'nin " tarife şeffaflığına ilişkin yükümlülükler" başlığı altındaki 19.maddesinde " (1) işletmeci, tarife şeffaflığına ilişkin her türlü tedbiri almakla yükümlüdür. İşletmeci, arayan abone için ayırt edici olacak şekilde uyarı tonu verir. Kurum, tüketicilerin korunması amacı ile tarife şeffaflığına yönelik olarak işletmecilere ton haricinde de yükümlülükler getirebilir.

(2) Ayrıca, işletmeci, abonelerine, şebekesinden veya şebekesine taşınan numaralar ve bu numaralara uygulanan tarifeler ile ilgili olarak telefonla, internet üzerinden duyuru yoluyla veya kısa mesaj gönderilmesi suretiyle de bilgilendirme hizmeti verebilir" DENİLMEKTEDİR.

Ancak, Yönetmelikte alınacak önlemlere ilişkin, "getirebilir", " verebilir" denilerek işletmecilere bir zorunluluk değil de önlem alıp almam konusunda bir inisiyatif ve bir keyfilik tanınmıştır. Kaldı ki uygulamada da tarifeler konusunda sesli ve kısa mesaj yoluyla tüketicilerin bilgilendirilmediği görülmektedir.

Diğer taraftan, abonelerin, işletmecilerin tanımladığı farklı sinyal tonları ile uyarılması yeterli değildir. Abonelerin hangi sinyalin hangi işletmeciye ait olduğunu anlamaları son derece zordur.

Doğru uygulama; abonelerin sinyalin yanı sıra yukarıda da belirttiğimiz gibi, ödenecek ücret konusunda (tarife) sesle uyarılmalarıdır. Uygulamanın ileri aşamalarında, aboneler üzerinde yeterli bilinirlik sağlandıktan sonra sadece sinyal uygulamasına geçilmesi yeniden değerlendirilebilir.

Yukarıdaki görüşlerimiz doğrultusunda; " Numara taşınabilirliği Yönetmeliği'nin 19.maddesinde net bir açıklık ve zorunluluk getirilmelidir. Konu ile ilgili Yönetmelikte alınacak önlemler konusunda bir zorunluluk getirilmesi için THD tarafından gerekli öneriler Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu'na sunulacaktır. Bununla birlikte, " Elektronik Haberleşme Sektöründe Tüketici Hakları Yönetmeliği" nde de aynı önlemin alınması konusunda THD'nin görüşleri Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu'na iletildi.

Bu yazının hazırlanmasında en büyük emeği geçen İletişim Teknolojileri Uzmanı ve aynı zamanda THD Yenimahalle Saymanı olan Sayın Ahmet YURTSEVEN'e çok teşekkür ederim.

KONTÖR DOLANDIRICILIĞI

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2009.04.24.html

Özellikle, son yıllarda artan çeşitli dolandırıcılıklara yeni bir dolandırıcılık eklendi: Kontür Dolandırıcılığı.

Tüketicilerin cep telefonlarına gelen çeşitli mesaj ve bırakılan çağrı tuzaklarına cevap veren binlerce tüketici kontörleri aktarılarak dolandırılmaktadır.

Kontör dolandırıcılığında çok çeşitli yöntemler kullanılmaktadır. Cep telefonuna bırakılan mesaja ya da çağrıya cevap veren tüketicilerin karşısına bazen kendilerini " Emniyet Görevlisi" diye tanıtan kişiler, bazen yabancı dille konuşan kişiler çıkmakta ve mesaja cevap veren tüketiciyi laf cambazlığı ile uzun süre telefonda tutmaya çalışmaktadırlar. Bu konuşma süresi içersinde de tüketicilerden kontör aktarılmaktadır.

Diğer bir yöntem de, "hediye kazandınız", "çekilişten ….TL para kazandınız" şeklinde gelen mesaja cevap veren tüketicilerden hediyenin ya da paranın kendisine gönderilmesi için hediyenin değerine ya da paranın miktarına göre yüzlerce ya da binlerce kontör istenilmektedir.

Aşağıda, Tüketici Hakları Derneği'ne konuyla ilgili olarak gelen bir şikayet mektubunu okuyucuların dikkatlerine sunuyoruz.

Tüketici Hakları Derneği Genel Başkanlığı'na

09 Mart 2009 tarihinde cep telefonuma gelen mesajla RİNGAFON üyeliğine her hafta 50 avea kontör karşılığı Üye yapılmışım. Hangi aklı başında bir insan her hafta 50 kontör bedava vermek ister. Daha sonra 06 Nisan 2009 tarihinde telefonumda 66 kontörüm varken mesajla 15 kontörümün kaldığı bildirildi. Avea şubesine müracaatımın sonucunda 500 numarasını direk arayarak şikayetimi dile getirmem istendi. Bana aramam için söylenen 500'ü direk aradığımda bana 0 555 738 37 00 numaralı telefonu aramam gerektiği bildirildi. Bu numarayı aradım bir bayan benim buraya üye yapıldığımı söyledi. Firmasının ismini sordum söylemedi, adresini soruyorum onu da söylemedi. Bana her hatta 100'üncü kişi olursan 100 kontör kazanacaksın dediler. Benim böyle birşeyden haberim yok. Ben Türkiye genelinde 100 üncü kişi olduğumu nereden bileceğim. Her 100 kişiden 99 unun kömürünü çeşitli ard niyetlerle alarak haksız kazanç elde ediyorlar. Eminim bunların maliye kayıtları da yoktur çünkü kazançlarını nasıl belgelendirecekler. Telefonu kapatıp internet aracılığıyla RINGAFON hakkında bilgi edinmek istedim. Gördüm ki Türkiye genelinde bir çok insan bu durumdan mağdur edilmiş. İsterseniz googleden RINGAFON hakkında bilgi edinmek için aradığınızda sizlerde sayışım bilmediğim bir çok kişinin bu şekilde söz konusu firma tarafından dolandırıldığını, aldatıldığını göreceksiniz. Daha sonra 0 555 738 37 00 numaralı telefonu defalarca aramama rağmen telefonuma çıkan olmadı. Bir saat sonra tekrar aradığımda amacınızın ne olduğunu sorduğumda biz sadece üyelik yaparız kontör alırız. "Bana kontörlerimi geri vermenizi istiyorum" dediğim zaman "geri iade edemiyoruz" dediler. Bu durum internet aracığıyla öğrendiğim kadarıyla sadece Avea Hattı için değil Turkcell ve Vodafone hatlarında da olduğunu gördüm. Şimdi ben merak ediyorum, bu ekonomik şartlar altında kim bedavadan her hafta 50 kontör ne olduğunu bilmediği bir firmaya verir. Yine internetten öğrendiğim kadarıyla bir çok vatandaşın aynı usülde kontörü alınmış. Bu kadar

insandan alman kontörü hesaplarsanız çok büyük rakamlarla karşılaşacaksınız. Benim ve mağdur edilen diğer vatandaşların haklarını arayacağınıza canı gönülden inanıyorum. Bu güzel hizmetinizde başarılar diliyorum.
Bir tüketici

Tüketicilere Uyarı Ve Öneriler

Tüketicilerin cep telefonlarına gelen çeşitli mesaj ya da çağrılarda bir açıklık olmadığı, konuyla, hizmetin kapsamı ve bedeli hakkında tüketicilere açıkça ve yeterince bilgi verilmediği için tüketiciler kolayca tuzağa düşürülerek dolandırılmaktadır.

Kaldı ki, cep telefonlarına gelen mesajların ya da çağrıların bir çoğu zaten tüketicilerin dolandırılması amacıyla kullanılan yöntemlerdir.

Ayrıca, aynı dolandırıcılıklar internet ortamında da yapılmaktadır. Ancak, ne yazık ki, bu tür dolandırıcılıklara GSM şirketleri de zemin hazırlamaktadır. Bu konuda gerekli önlemler alınsaydı tüketiciler dolandırılmazdı.

Bu anlamda, cep telefonu aracılığıyla yapılan dolandırıcılıklardan GSM şirketlerinin de gerekli önlemleri almadıkları için sorumlu olduklarını düşünüyoruz.

Tüketici Hakları Derneği’nin konuyla ilgili olarak araştırma inceleme ve çalışmaları devam etmektedir. Konu hakkında gerekli yasal düzenlemelerin yapılması ve teknik önlemlerin alınması için Tüketici Hakları Derneği olarak gerekli girişimlerde bulunacağımızı, tüketicileri de bilgilendireceğimizi belirtmek istiyoruz.

Tüketicilerin cep telefonlarına gelen bu tür mesajlara dikkat etmelerini, tuzağa düşmemelerini, karşılaştıkları benzer sorunları Tüketici Hakları Derneği’ne anında iletmelerini ve Dernekten destek istemelerini öneriyoruz.

GSM ŞİRKETLERİNİN KAMPANYALARINDAKİ HAKSIZ UYGULAMALAR

https://www.tuketicihaklari.org.tr/yazilarimiz/makaleler.2009.08.21.html

GSM şirketlerinin açmış oldukları bazı kampanyalarda tüketicilerin haksız uygulamalarla mağdur edildiğine ilişkin Tüketici Hakları Derneği'ne bir çok şikayet gelmektedir. Örneğin, “aylık ....dakika konuştukça konuşun” gibi kampanyalardaki koşullar, kampanya reklamlarında ve sözleşmede açıkça belirtilmemiş olmasına karşın, GSM şirketinin başlangıçta vaad ettiği sözleşme koşullarını kendi isteği ve çıkarı doğrultusunda, ancak, tüketicinin mağduriyetine neden olacak şekilde değiştirdiğine ilişkin tüketicilerden şikayet yağmaktadır.

Yapılan haksızlıklar karşısında sorunu görüşmek ve bir çözüm bulmak amacıyla tüketiciler ilgili şirketleri bir çok kez aradıklarında, sorumlu ya da yetkili birisiyle görüşme sağlıyamamakta ve çoğu zamanda anlamsız, yetersiz cevaplarla karşılaşmaktadırlar. Üstelik, tüketicilerin, sorunlarına çözüm bulmak için ilgili firmalarla yaptıkları telefon görüşmelerine ödedikleri bedelleri kendilerinden çıkması da tüketicilerin mağduriyetini ve yapılan haksızlıkları da katmerleştirmektedir.

Aşağıda, Tüketici Hakları Derneği'ne konuyla ilgili olarak yapılan bir çok tüketici şikayetinden birisini aynen okuyucularımızın görüşlerine sunuyoruz.

Bir Tüketicinin Şikayet Mektubu Tüketici Hakları Derneği Ankara

Şahsımın şikayeti .... iletişim kurumu, günlerce, haftalarca, aylarca ve halen de süregelen tv, radyo, gazete, internet ve tüm iletişim araçlarında reklamının yaptıkları aylık 10 bin dakika

konuştukça konuşun, doya doya konuşun reklamıyla ve sloganlarıyla işin ehli ve bilgisi olmayan kişiler aracılığıyla, sokaklarda kurmuş oldukları standlarla gerekli açıklamalar yapılmadan ve sırf diğer GSM şirketleriyle rekabet ve kar marjı düşünerek insanları abonesi yaptıktan sonra da Hiçbir delil ve elinde yasal ve hukuksal dayanağı olmadan 07.08.2009 tarihi itibariyle "değerli abonemiz sözleşmemizdeki kullanım koşulları gereğince mevcut tarifeniz değiştirilecektir. Gün içinde her yöne 1000 dakika tarifesi kullanımınıza açılacaktır." İbareli mesaj gönderdiler. Bu mesaj üzerine sözüm ona iletişim merkezi ve insanların sorunlarını gidermek adına kurulan "...................." numaralı çağrı merkezlerine ulaşmanın imkanı olmadığı gibi beklemeye alıp artı en az 40 dakika sonra otomatik olarak kendiliğinden kapanıyor, sanki hizmet vermişler gibi bunun parasını da bizden mahsup ediyorlar. Hasbel kader düşürdüğünüzde de sebebini sorduğunuzda hatların çok yoğun olduğunu söylüyorlar. Bu mesaj üzerine abone merkez telefonlarına ulaşamadığımdan İstanbul genel müdürlük telefonu olan .... numaralı telefondan kendilerine yoğun çabalarım neticesinde ulaşabildim. Şikayetimizi kayda alacaklarını söylemeleri üzerine şahsımın kanunsuz ve yasal olmayan hiçbir suretle .... nolu telefonu yalnızca bana verilen tarife kapsamında kullandığımı, onun dışında şahsımın kanunsuzluk yaptığını ispat edilmesi ve tespit ettikleri belgelerle bana gönderilmesi durumunda bu mesajı kabul edeceğimi ve hakkımda yasal işlem başlatmalarını, başlatmamaları durumunda kendilerinden hem maddi ve manevi davacı olacağımı , ayrıca benim en fazla ayda 2000 ile 5000 dakika kullandığımı diğer geri kalan sürelerimi kötü niyetli olsam kullanırdım diyerek söyledim.

Bunun üzerine çağrı merkezindeki görevli arkadaş bana ay içersinde çok yoğun olarak kullandığımı (sanki yasal olmayan ve bana verilen hakkın dışında hareket etmişim gibi) aboneleri olduğum için beni bu tarifeye geçirdiklerini, başka bir sebebin olmadığını söyledi. Sebebinin bu olduğunu ve hemen akabinde yine 07.08.2009 saat 19:05 itibariyle şahsıma onayım ve rızam sorulmadan ve muhatap alınmadan gönderilen mesajda "tarifeniz her yöne 1000 dakika olarak değiştirilmiştir. Tarifemiz tüm vergiler dahil ayda 59TL ücret karşılığı kullanabilirsiniz."

Derneğinizin, size verilen yetkiler çerçevesinde gerekli yasal işlemleri yaparak takipçisi olmanızı şahsım ve benim gibi bu şekilde mağdur insanlar olarak makamınızdan rica ediyor ve takipçisi olacağımızı belirterek saygılar sunuyorum.

Tüketiciler Ne Yapmalı

Tüketiciler, mağdur edildikleri kampanya konusu ile ilgili imzaladıkları sözleşmenin bir suretini ellerinde bulundurmalıdır. Sözleşmenin bir örneğini firmalar tüketiciye vermek zorundadır.

Eğer, tüketiciye sözleşmenin bir örneği verilmemişse, tüketici ilgili firmadan sözleşmenin bir örneğini istesin. Kampanyanın süresi reklamlarda ya da sözleşmede belirtilmemiş ise kampanya koşulları sözleşmenin süresi ile sınırlıdır.

Bazı GSM firmalarının sözleşmelerinde belirtilen "kontör ve tarife ücretlerinde değişiklik yapma hakkının saklı tutulması" şeklindeki koşullar ve buna dayanılarak vaadedilen koşulların tüketiciler aleyhine değiştirilmesi haksız koşuldur ve geçersizdir.

Yukarıda da açıklandığı gibi, kampanyanın başlangıcında ve devam ettiği süre içersinde kampanyanın koşullarının ve süresinin ne şekilde ve ne zaman değişeceğinin yapılan reklamlarda ve sözleşmede belirtilmemesi durumunda sözleşmenin belirtilen süresi içerisinde firmaların tek taraflı olarak tüketici aleyhine olacak şekilde sözleşmede ya da tarifede değişiklik yapması haksız şarttır ve geçersizdir.

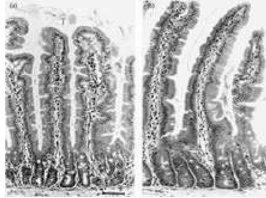
Tüketicinin Korunması Hakkında Yasa'nın 6.maddesine göre, tüketici ile müzakere edilmeden tüketici aleyhine olacak şekilde tek taraflı olarak firmaların sözleşmeye koyduğu şartlar ya da sözleşme değişiklikleri haksız şarttır ve geçersizdir. Ayrıca, değişik konularda haksız şartlarla ilgili olarak Yargıtay kararları da mevcuttur.

Bu durumda olan tüketicilerin ellerindeki sözleşme örnekleri ve ilgili GSM firmalarının tarife ya da sözleşme değişikliklerine ilişkin kendilerine gönderdikleri bilgilerle, mesajlarla ya da yazılarla Tüketici Hakları Derneği'ne başvuruda bulunarak sorunlarına çözüm bulması konusunda yardım istemelerini öneriyoruz.

GDO'LAR: İNSAN VE HAYVAN SAĞLIĞINI NASIL ETKİLİYOR?

Kader Demirpehlivan-yaklasansaat.com-2010

Aşağıda **genetiği değiştirilmiş gıdalar**ın, hayvan ve insan sağlığı üzerindeki etkilerini, belgelere dayalı olarak gösteren örneklerinden bir kısmını bulacaksınız.

Şekil a) Genetiği değiştirilmemiş, normal bir patates ile beslenen bir sıçanın bağırsaklarından alınan kesiti, şekil (b) ise, 10 gün boyunca GDO'lu patatesle beslenen bir sıçanın bağırsaklarından alınan kesiti göstermektedir.

1) GDO'lu Patatesler Sıçanlara Çeşitli Zararlar Verdi.

Sıçanlar, kendi böcek öldürücü ilaçlarını üretmek üzere, genetiği programlanmış **patatesler**le beslendi. Sindirim sistemlerinde **potansiyel kanser hücreleri gelişti.** Beyin, karaciğer ve testis gelişimi engellendi, karaciğerin bir kısmı köreldi, pankreas ve bağırsaklar genişledi. Ayrıca bağışıklık sistemi zarar gördü. Sebep, böcek öldürücü ilaç değildi, genetik mühendisliği işlemlerinden kaynaklanıyordu.

Bu araştırma, İngiltere'nin önde gelen araştırma enstitülerinden olan **Rowett Institute'**de çalışmalarını yürüten Macar asıllı bilim adamı **Arpad Pusztai** tarafından yürütülüyordu. GDO'lu patateslerin, **sıçanlar** üzerindeki etkisini test eden bu bilim adamının, genetiği değiştirilmiş **patatesler**in tehlikesini ortaya çıkarması sonucu, yaptığı araştırma durduruldu ve işini kaybetti.

2) GDO Domateslerle (Patentli Adı Flavr Savr) Beslenen Sıçanların Midelerinde Kanama Gerçekleşti ve Bir Kısmı da Öldü.

Flavr Savr

Sıçanlar, 28 gün boyunca genetiği değiştirilmiş Flav Savr ticari adı ile piyasa sürülmüş olan **domatesler**le beslendi. 20 sıçandan 7 tanesi, **mide kanaması** geçirdi; 40 sıçandan 7 tanesi ise, iki hafta içerisinde **öldü**.

Calgene isimli biyoteknoloji firması tarafından Flav Savr patentli adı ile üretilen bu **domates**in, haftalarca taze kalabilmesi için genetiği değiştirildi ve Amerika'da onaylanan **ilk GDO'lu domates** oldu. Ancak daha sonra piyasadan çekildi. **Bu domates**in **FDA**'dan onay alamamasından ötürü, diğer firmalar, FDA'ya ayrıntılı bir GDO test raporu sunmaktan kaçındılar.

3) Bt Toksini(Bacillus thuringiensis adı verilen gram (+) bir bakterinin zehri) Üreten Pamuklara Maruz Kalan İşçilerde Alerjiler Ortaya Çıktı.

Hindistan'da 6 köyde, Bt toksini üreten **pamuğu** toplayan ve yükleyen tarım işçilerinin göz, deri ve üst solunum yollarında bir takım reaksiyonlar gerçekleşti. Gözlerde yanma, kızarma, fazla gözyaşı, burunda akıntı, deride kızarıklık, kabarma, kaşıntı ve lezyonlar belirdi. Bir kısmının yüzünde cerahatler oluştu ve yüzlerinin rengi neredeyse siyaha döndü. Bazıları çalışamayacak kadar kötü hale geldi ve hastaneye kaldırıldı. Ayrıca pamuk ayıklama fabrikasında çalışan işçilere, her gün antihistaminik (alerjik durumlarda kullanılan ilaçlar) verildi. Bir doktor, 250 pamuk işçisini tedavi etti. İşçilerden hepsi eskiden pamukla çalışmışlardı ancak geçmişte böyle şikayetleri olmamıştı, ta ki böceklere karşı **Bt zehri üretilmesi için tasarlanan Bt pamuklarla çalışıncaya kadar.** İşçilerin tarlada çalışma süreleri arttıkça, semptomlarda da artış ve şiddet gözlendi.

Pamuk, giyimde çok fazla kullanılan bir hammadde. Ayrıca yara bantları, bebek bezleri, kadın pedleri gibi temasın direkt olduğu alanlarda da kullanıldığından Bt ve diğer alerjen testlerinden geçirilmeli, aksi takdirde geniş insan kitlelerini tehlikeler beklemektedir.

4) Hindistan'da Bt Pamuk Tarlasında Otlayan 549 Koyun Öldü.

Bt pamuk üretilen tarlalarda düzenli olarak koyun sürüsü otluyordu. Bir hafta içinde 2168 adet koyundan 549 adedi (neredeyse %25'i) öldü. Yapılan otopsi sonucu, bu ölümlerin **toksik reaksiyonlar** sonucu gerçekleştiği ortaya çıktı.

Bu vaka, pamuk-çekirdeği yağının ne kadar güvenli olduğu konusunda kafalarda bazı sorular uyandırmaktadır. GM pamuk ile beslenmiş hayvanların etlerini yiyen kişilerde risk altındadır.

5) Bt Toksini Üreten Mısır Poleni İnsanlarda Hastalıkları Tetikliyor.

2003'de Filipinlerde, **Bt mısır** yetiştirilen bir tarlaya yakın oturan yaklaşık 100 kişide; etrafa yayılan mısır polenlerinden dolayı, deri, solunum, bağırsak reaksiyonları ve başka semptomlar gelişti. Bunlar arasında baş ağrısı, baş dönmesi, şiddetli karın ağrısı, kusma, göğüs ağrısı, ateş ve alerjiler de var. Kan testi yapılan 39 kişide, **Bt-toksini**ne karşı antikor tepkimesi bulundu. Aynı semptomlar, 2004 yılında aynı mısır türünün ekildiği diğer dört köyde, tekrar ortaya çıktı. Ayrıca köylüler, çeşitli hayvan ölümlerini de bu mısıra bağladılar.

6) Çiftçiler, GDO'lu Mısır ile Beslenen İnek ve Domuzların Kısırlaştıklarını Rapor Etti.

GDO'lu mısırın, çiftlik hayvanlarında ve insanlarda bir takım üreme problemlerine yol açtığı gözleniyor.

7) Almanya'da Bt Toksinli Mısırla Beslenen On İki İnek Gizemli Bir Şekilde Öldü.

Tek bir genetiği değiştirilmiş mısır varyetesi olan **Bt mısır** ile kayda değer miktarda beslenen süt inekleri, Almanya'nın Hesse bölgesinde bir çiftlikte öldü. Sürüdeki diğer inekler ise, gizemli hastalık nedeniyle katledildi. Bt 176 mısırının üreticisi Syngenta firması, çiftliğin kayıplarını tazmin etti. Ancak inek ölümlerinin sorumluluğunu kabul etmedi. Çiftliğin ve hatta bunu protesto eden halktan kişilerin taleplerine rağmen, detaylı otopsi raporu hazırlanamadı.

8) Roundup Ready Patent Adı ile Üretilen GDO'lu Soya ile Beslenen Farelerin Testis Hücrelerinde Açıklanamayan Değişikler Görüldü.

Roundup Ready patent adı ile üretilen GDO'lu soya tarlaları.

Bu **soya** ile beslenen **farelerde**, **testis hücrelerinin** gen anlatım şekillerinde ve yapılarında çok belirgin bazı değişimler gözlendi. Değişiklerin nedeni bilinmiyor ancak testisler, toksin indikatörlerine karşı oldukça hassas. Bazı değişimler yetişkin doğurganlığını ve de gelecekte olan yavrunun sağlığını etkileyebilir. GDO'lu soya ile beslenen anne farelerin embriyolarındaki, gen anlatımında geçici bir azalma gözlendi.

Başka bir çalışmada da, bu **soya** ile beslenen farelerin yavruları, doğduktan 3 hafta sonra öldü. Bu yavruların bazıları normalden çok küçüktüler ve de agresif davranışlar sergiliyorlardı.

Ayrıca bu tür soya ile beslenen farelerin karaciğer hücrelerinde ve pankreaslarında da problemler ortaya çıktı. **GDO'lu soya**nın, insan sağlığına etkisi ise tam bilinmiyor. Amerika'da üretilen soyanın yaklaşık %89'u Roundup Ready markalı soyadır ve soyanın çoğu ahır hayvanlarını beslemek için kullanılsa da soya ve soya ürünleri, insanların gıdalarında da sıkça kullanılıyor.

9) İngiltere GDO'lu Soya ile Tanışır Tanışmaz, Soya Alerjileri Ani Bir Artış Gösterdi.

GDO'lu soya ve soyadan üretilen ürünler alerjilere neden olmaktadır.

Mart 1999'da **İngiltere**'deki **York Laboratuvar'**ında araştırmacılar, 4.500 kişiyi, bir dizi yiyeceğe karşı duyarlılığı ve gösterdikleri alerjik reaksiyonları ölçmek için test düzenlediler. Önceki yıllarda, soya tüketenlerin %10'u soyadan etkilenirken bu rakam 1999 yılında %15 kadar bir artış gösterdi. 17 senedir yapılan testlerde, ilk kez **soya**, ilk on alerjen listesine girdi.

İrretabl bağırsak sendromu, sindirim problemleri, akne, egzama gibi cilt rahatsızlıkları, kronik yorgunluk, baş ağrısı, letharji (uyuşukluk) gibi reaksiyonlar görülmeye başlandı. Kan testleri, soyaya karşı bir antikor oluşumunu doğruladı. **Soya**, daha yakın zamanda Amerika'dan, İngiltere'ye ithal edilmişti ve York Laboratuvarı'nın sözcüsü John Graham şu açıklamayı yaptı:

"Biz, bu durumun GDO'lu gıdaların güvenliği konusunda bir çok ciddi soruyu gündeme getireceğine inanıyoruz."

Ohio'dan alerji uzmanı Dr. John Boyles ise soya hakkında şunları söylüyor:

"Geçmişte her zaman **soya alerjileri**ni test ettim, ancak şimdi, **genetiği değiştirilmiş soya çok tehlikeli, organik olmadıkça insanlara asla soya yememelerini söylüyorum."**

Genetiği değiştirilmiş gıdaların güvenliğini savunmak için kullanılan argümanlardan biri de, **pişirme işlemi**nin, proteinin şeklini bozduğu yani denatüre olduğu ve bundan dolayı

alerjik olamayacağı yönündedir. GDO'nun savunucuları şunu savunmaktadırlar:

Örneğin, Bt toksini salması için genetiği değiştirilmiş bir ürün pişirildiğinde, Bt toksini de denatüre olmaktadır ve artık pestisit olmaktan çıkmıştır. **Kanıtsız olarak, potansiyel alerjik tüm özelliklerini kaybettiğini iddia etmektedirler.** Yapılan çalışmalarda, **Bt toksini** geni taşıyan pişmiş bezelye denatüre olmuştur ve artık pestisit olarak etkin değildir, ancak farelerde hala bağışıklık tepkisi oluşturabilmiştir.

10) Hayvanlar Genetiği Değiştirilmiş Ürünlerden Kaçınıyorlar

Bir seçenek sunulduğunda, **hayvanlar GDO'lu gıdalardan kaçınıyorlar.** Çiftliklerde yürütülen testlerde, inekler ve domuzlar, sürekli olarak **GDO'lu gıdaları yemeden geçtiler**. Bu ürünleri yemek istemeyen hayvanlar arasında, inek, domuz, kaz, geyik, rakun, fare, sıçan, Kanada geyiği ve sincap yer alıyor.

Her yıl Amerika'da Illinois gölcüğünü ziyaret eden bir **kaz sürüsü**, gölcüğün yakınındaki yaklaşık 50 dönümlük **soya tarlası**ndan da otluyordu. Tarlanın yarısına **genetiği değiştirilmiş soya** ekildiği yıl, tarlanın sahibi, kazların sadece **geleneksel tohumlar**ın ekildiği bölümden yediklerini görünce şok oldu. **Kazlar, GDO'lu tarafa hiç dokunmamışlardı.**

Hollandalı bir üniversite öğrencisi ise, bir fare grubuna hem **GDO'lu** hem de **GDO'suz mısır** ve **soya** karışımı sundu. 9 haftalık bir periyot boyunca fareler normal (genleri değişmemiş) karışımın %61'ini, GDO'lu olanın ise sadece %39'unu tükettiler. Farelerin yarısı yalnızca normal, diğer yarısı da yalnızca GDO'lu olanları yemeye zorlandığı vakit ise, GDO'lu olanı yemek zorunda kalanlar, daha çok yiyecek tüketti, daha az kilo aldı ve kafeslerinde daha az aktif oldukları gözlendi. Deneyin sonucunda tartılmak için alındıklarında, **GDO ile beslenenler fareler**, daha stresliydi ve sürekli etrafa kaçışıp garip garip hareketler yapıyorlardı.

11) Genetiği Değiştirilmiş Bir Gıda Katkısı, Yaklaşık 100 Kişinin Ölümüne ve 5.000-10.000 Kişinin de Hastalanmasına Neden Oldu.

Gıda katkısı olarak kullanılan **L-Triptofan** üreten markalardan biri, 1980'lerde Amerika'da ölümcül bir salgın hastalığın ortaya çıkmasına neden oldu. **L-Triptofan**, **esansiyel amino asitler**den biridir ve hindi eti, süt ve diğer gıdalarda bulunur. Vücut için alınması zorunludur ve vücutta **seroton**in yapımında kullanılır. Üretici firma, daha ekonomik olması açısından **bakterilerin genlerini bu amino asidi salgılayacak şekilde değiştirdi.** Ortaya çıkan ürün, hastalık yaptığı düşünülen bir çok kontaminant içeriyordu.

GDO'lu ürünlere karşı olumsuz reaksiyonları belirlemek oldukça güçtü ve doktorlar bu hastalığı tanımlayamadılar. Bu maddenin; kusma, alerji, öksürük, fiziksel zayıflık, ağız ülserleri, saç kaybı, konsantrasyon güçlüğü ve nefes darlığı gibi birçok yan etkileri görülüyordu. Bunlardan en önemlisi, **miyalji denen kasların şiddetli zayıflaması hastalığı,** herkeste görülen ortak bir semptomdu. Ayrıca hastaların kanlarında akyuvar sayısı da aşırı derecede yüksekti.

Yıllar sonra, hastalığın **genleri değiştirilmiş bakterilere** ürettirilen **L-Triptofan amino asidi**nden kaynaklandığı anlaşıldı ve hastalığa **EMS** adı verildi. Bu madde yüzünden 100 kişi hayatını kaybetti ve 5.000-10.000 kişi ise ya hastalandı, ya da sakat kaldı. Amerika'da, hala daha GDO içeren ürünlere ve gıda katkıları için alınmış özel bir önlem bulunmamaktadır.

Kaynaklar:

1) Jeffrey M. Smith, **Genetic Roulette -The Documented Health Risks of Genetically Engineered Foods,** Yes Books, Iowa/USA, 2007.

2) Jeffrey M. Smith, **Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating,** Yes Books, Iowa/USA, 2003.
3) Mae Wan Ho, **Genetik Mühendisliği Rüya mı Kabus mu?** çev. Emral Çakmak, Türkiye İş Bankası Kültür Yy, İstanbul, 2001.
4) **"Health risks of genetically modified foods"** The Lancet Volume 353, Number 9167, 29 Mayıs, 1999.
5) Arpad Pusztai, **"Genetically Modified Foods: Are They a Risk to Human/Animal Health?"** Haziran, 2001, Action Bioscience.
6) naturalnews.com
7) actionbioscience.org
8) truefoodnow.org
9) responsibletechnology.org

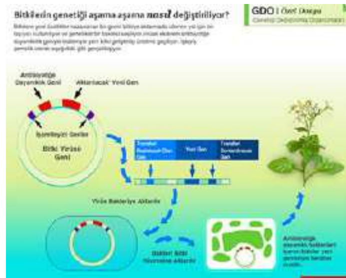
AMERİKALI PROF. FAGAN: "GDO HASTALIKLARA VE ÖLÜME SEBEP OLABİLİR!"

Güncelleme: 01/01/2010-timeturk**,** 31/12/2009-yaklaşansaat

Amerikalı Prof. Dr. John Fagan, **GDO'lu ürünler**in **solunum bozukluğu, ciltte kızarıklıklar, nezle, göz neslesi, baş ağrısı,** hatta **şok** etkisine yol açarak **ölüme bile neden olduğu**nu söyledi.

GDO konusunda yayınlanan birçok araştırması olan mikrobiyolog ve Amerika'daki **Maharishi Yönetim Universitesi** Öğretim Üyesi Prof. Dr. John Fagan, Ancak **çok uluslu şirketlerin GDO'yu yaygınlaştırmak** istediğini vurgulayarak:

"Tarım ilaçlarını pazarlamak için sıkıştırdıkları gibi **GDO'lu tohum** satmak için de **Türkiye, Afrika ve Asya'**da bunu yaygınlaştırmak için çaba harcıyorlar. **Hindistan'**da patlıcan da dahil etmek istiyorlar. **Türkiye**'de, önce soya ve mısır, sonra hepsine dahil etmek isteyeceklerdir" dedi.

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar(GDO), genetik mühendisliği müdahale yöntemiyle, bitkiler, bakteriler, virüsler ve hayvanlardan alınan genin birleştirilmesi sonucunda, yeni bir gen ortaya çıkartılması olduğunu hatırlattı. Bu birleşik genin kontrol dışı olduğunu, ne gibi sonuç yaratacağının hiç bilinmediğini vurgulayan Fragan:

"**Bir tek gen dahil etmenin bütün bitki üzerindeki tüm sonuçlarını, doktorası da olsa, profesör de olsa, Nobe Ödüllü de olsa kimse tahmin edemiyor. Dışarıdan hücreye eklenen genin, DNA'nın neresine nasıl yapışacak o bilinmiyor ve kontrol altına alınamıyor**" dedi.

Hücresine yapay gen eklenen bir bitkinin, metabolik düzeyde etkilendiğini, bu durumun doku ve organizmalarda insan sağlığına zarar veren değişikliğe neden olduğunu söyleyen Fragan:

"Bu bitkinin besin değerini düşürüyor. Bir besin, genetiği değiştirildiği zaman yeni bir protein yaratıyor. Bu yeni proteinler alerji yaratabiliyor. Mesela GDO'lu patates yiyorsunuz, yeni bir protein var ve alerjik tepkiler yaratacak vücutta. Solum

bozuklukları, cilt bozuklukları, kızarıklıklar, nezle, göz nezlesi, sindirim sisteminin bozulması, dokuların sağlıksızlaşması, tipik tepkilerden bazıları. Başınız ağrıdı mesela, yediğin mısırdan mı, başka birşeyden mi bilemiyorsun? Çünkü ne yediğin beli değil" dedi.

Genetiği değiştirilmiş bakterilerin, zehirli bir bileşik de oluşturarak daha kuvvetli alerjik tepkilere neden olabildiğini, ani şok yaratarak ölüme bile yol açabildiğine dikkat çeken Prof. Dr. Fragan, bu zehirli etki ile **ABD'de 37 kişinin öldüğünü, 5 bin kişinin de hastalandığ**ı bilgisini verdi.

GDO ile dünyada Amerikalı, İsviçreli, Alman asıllı dev şirketlerin ilgilendiğini, dünyadaki GDO'ların %96'sının, 5 ülkede imal edildiğini, bu ülkelerin **ABD, Kanada, Avustralya, Brezilya ve Arjantin** olduğunu, pamuk eklendiğinde **Çin ve Hindistan'**ın da bu ülkelere dahil edildiğini söyleyen Fragan; "Bu şekilde bakıldığında sadece 7 ülkede imal ediliyor" dedi. GDO'lu ürünlere dünyada en çok soya fasulyesi, mısır, kanola ve pamuk da rastlandığını, Amerika'da kabak ve domates de olduğunu, Havai'de Papaya bitkisinde bulunduğunu, Hindistan'da patlıcanı da dahil edilmek istendiğini açıkladı. GDO taraftarlarının; **"Türkiye bunu kabul etmezse, dünyanın gerisinde kalır"** sözünün gerçeği yansıtmadığını, GDO'yu sadece 7 ülkenin kabul ettiğinin altını çizen Fragan, şunları söyledi:

"Gerçek bu değil. Bu ticari amaçla yapılan, etkili olmayan, hatta bu çağda yapılmaması gereken bir teknoloji. Batı'da genel olarak kabul edilmeyen bir teknoloji. Tarım ilaçlarını pazarlamak için nasıl sıkıştırıyorlarsa, bunun için de Türkiye, Afrika, Asya'da bunu yaygınlaştırmak için çaba harcıyorlar. Türkiye'de hepsine dahil etmeyi isteyeceklerdir. Önce soya ve mısır, sonra hepsine."

GDO'lu ürünlerin bakarak anlaşılacak bir durum olmadığını, ancak soya ve mısır katkı maddesi olarak; **keklere, bisküvilere, şekerlere ve birçok gıda maddesine** sıçradığını söyleyen Fragan, tüketicilere:

"Yediğiniz şeylerin etiketini okuyun. Mısır, soya varsa, pamuk yağı varsa veya kanola varsa o zaman risk var demektir. En güvenlisi organik yiyin. Güvendiğiniz yerlerden gıdayı alın. Mümkünse güvendiğiniz tarlalardan, çiftçilerden alışveriş yapın" tavsiyesinde bulunuyor.

İŞTE GERÇEK BİLİM ADAMI! VE "GDO İÇİN AÇTIĞI DAVANIN İDDİANAMESİ"

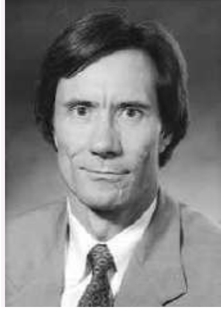
Güncelleme: 22/10/2008-Levent Kartal, ekolojistler.org, 17/10/2008-yaklaşansaat

1999 yılında ABD'li bilim adamı, Dr. John Fagan, ABD hükümetine karşı açtığı davada **"GDO'ların zararları"**nı tek tek saymıştı.

Transgenik organizma ve **gıdalar**ın tehlikeli olup olmadıkları, GD organizma ve ürünlerden kar sağlayanlar arasında tartışıladursun; **moleküler biyoloji** alanında oldukça tanınmış ve söz sahibi bir **biyokimyacı** olan John Fagan'ın, **Amerikan Federal mahkemesi**nde, dava açtı. John Fagan'nın, **ABD Sağlık ve İnsan Hizmetleri Sekreterliği** temsilcisi olarak Dona Shalala'ya karşı açtığı **davanın iddianamesi ilginç.**

Bu iddianame, yalnızca Fagan'ın kişisel görüşünü temsil etmiyor. Aynı zamanda, birçok nitelikli bilim adamından oluşan **Biyobütünlük Birliği** (Alliance for Biointegrity) adlı grubun, **Genetik Mühendisliği**ne bakışını özetliyor. Bilimsel geçmişi onu, görüşlerini göz

ardı edemeyeceğimiz bir bilim adamı konumuna yükseltirken; yaptığı seçimler, para ve iktidar hırsından uzak olduğunu gösteriyor.

Moleküler Biyoloji ve Biyokimya Profesörü John Fagan.

John Fagan'ın iddianamesi:

KOLOMBİYA EYALETİ BİRLEŞİK DEVLETLER EYALET MAHKEMESİ
Davacılar. BİYOBÜTÜNLÜK BİRLİĞİ (ALLIANCE FOR BIO-INTEGRITY) ve diğ.
Davalılar. DONNA SHALALA, ve diğ.
İddianame No. 98-1300 (CKK)

John Fagan'nın (Ph.D) İfadesi:

1. 103 Full Moon Sokağı, Fairfield, IA 52556'da ikamet etmekteyim.

2. Kimya dalında "cum laude" onur derecesiyle B.S. (Bachelor of Science-Bilim Bakeloryası) ünvanımı **Washington Üniversitesi'**nde, **biyokimya** ve **moleküler biyoloji**de Yrd. Doç. (Ph.D) ünvanımı **Cornell Universitesi'**nde aldım. Daha sonra 7 yıl **Ulusal Sağlık Enstitüsü'**nde (NIH) **moleküler biyoloji** alanında araştırma yaptım. Bu yedi yılın ilk dönemlerini Yrd. Doç araştırma görevlisi olarak, 1980'den 1984'e kadar olan bölümünü de kendi araştırma gurubumla çalışarak geçirdim. 1984'te araştırma laboratuvarımı, **Ulusal Sağlık Enstitüleri**nden **MUM Üniversitesi**ne taşıdım. **Şu anda MUM Üniversitesi'nde Moleküler Biyoloji ve Biyokimya Profesörü, Fizyoloji ve Moleküler ve Hücre Biyolojisi Başkan Yardımcısı ve Yüksek Lisans Programları dekanıyım.**

3. Moleküler Biyoloji profesörü olarak, **Ulusal Sağlık Enstitüleri**nden 2.5 milyon $'dan fazla araştırma ödeneği aldım. Bu ödeneklerin amaçlarından biri; **kanserojenler ve çevre kirleticileri**nin, **gen expresyonu**nu nasıl etkilediğinin araştırılmasını desteklemekti. Bu ve ilgili konularda 30'dan fazla bilimsel makale yayınladım. Bu makaleler **Molekül** ve **Hücre Biyolojisi**, **Biyolojik Kimya Dergisi, Moleküler Biyoloji Dergisi** ve **Biyokimya Dergisi** gibi uluslararası düzeyde tanınan, hakemli dergilerde yayınlandı. Aynı zamanda bilimsel dergilerde, editoryal danışman ve hakem olarak görev yapıyorum. 1991 ile 1995 yılları arasında, **Ulusal Kanser Enstitüsü**'nden, **Araştırma Kariyer Geliştirme Ödülü**'nü aldım.

4. Dikkatle düşünerek verdiğim karar şudur ki; **rekombine DNA teknolojisi** (genetik mühendisliği) **ile yeni bitki türleri üretmek**, **geleneksel ıslah yöntemlerinde görülmeyen gıda güvenliği riskleri taşımaktadır.**

Örneğin, **yabancı bir DNA'yı bir organizmanın genomuna eklemek bu organizmadaki bir ya da daha fazla genin davranışında tahmin edilemeyen bozukluklara yol açabilir**. Dahası, **yabancı genler**in yeni yerleşimlerinde faaliyet göstermelerine olanak verilmesi, bu **genler**in sürekli olarak **virüs** ve **bakteri** destekçileriyle (promoter) birleşerek, **konukçu organizma**nın, **karmaşık düzenleyici sistem**inden bağımsız hareket etmelerine neden olur.

Ayrıca, bu güçlü destekçilerin varlığı; **genlerin ekpresyon düzeyleri**ni değiştirebilir. **Bu faktörler nedeniyle elde edilen gıdalar, toksik, alerjik ya da bir başka deyişle zararlı olabilir.**

5. Genetik mühendisliğinin, **hassasiyeti tam tahmin edilemeyen ve belirsizliklerin olduğu bir teknoloji** olduğunu vurgulamak gerekir. **Biyoteknolokları**n, herhangi bir durumda ne tür özel değişimlerin gelişeceğini güvenilir bir şekilde tahmin etmeleri mümkün değildir. Ayrıca, genetik materyalin transfer edildiği ya da genetik materyalin alındığı her iki organizmada da, normalde var olmayan **toksinler** ve diğer **zararlı maddeler**in oluşabileceği iyi bilinmektedir. **Örneğin yayınlanmış bir araştırma, genetik olarak değiştirilmiş bir tütünün, ne tütünde ne de genlerin transfer edildiği organizmada daha önce var olmayan toksik bir maddeyi içerdiğini göstermiştir.**

6. Sonuç olarak **Gıda ve İlaç Örgütü** (FDA)'nın, **"yalnızca ilgili türlerin özelliklerini bildiğimizde, genetik olarak değiştirilmiş organizmanın güvenliği konusunda emin olabiliriz"** iddiası bilimsel olarak geçersizdir. **Genetik** olarak değiştirilmiş bir organizmanın güvenilirliğini, doğru bir şekilde değerlendirmenin yolu, beklenmeyen ve istenmeyen değişimleri, iyice test etmektir. Bu ise yalnızca **yabancı genetik materyal** tarafından üretildiği bilinen maddenin değil, gıdanın tamamının **iyi planlanmış beslenme araştırmaları**yla incelenmesini gerektirir.

7. Genetik olarak değiştirilmiş gıda üreten tek bir organizmanın bile **güvenliğini temin eden bir araştırma raporu benim bildiğim kadarıyla hakemli (peer rewieved) bilimsel literatürde bulunmamaktadır.** Bu **literatür**de, **genetik olarak değiştirilmiş gıdaları**n, genel olarak, ya da bu kategorideki özel herhangi bir gıdanın, **tüketiciye zarar vermeyeceğini inandırıcı bir biçimde temin edecek temeli oluşturan yayınlanmış herhangi bir delil yoktur.**

8. Ayrıca benim düşünceme göre; genetik olarak değiştirilmiş gıdaların güvenliği konusunda nitelikli bilim adamları camiasında da bir **görüş birliği yoktur.** Birçok uzman bu gıdaların geleneksel yöntemlerle yetiştirilmiş benzerleriyle aynı derecede güvenli kabul edilebileceğini iddia etse de; **ben aksini düşünen ve bu gıdaların oldukça tehlikeli olduğunu düşünen çok sayıda nitelikli uzman tanıyorum.**

9. Genetik mühendisliğinin çeşitli uygulamalarının;
(a) DNA'nın hassasiyeti ve canlı sistemin geri kalanıyla etkileşimini,
(b) genetik müdahalelerin sonuçlarını tahmin ve kontrol etme yeteneğimizi hiçe saydığına dair farkındalığım arttığında, **kendi bilimsel çalışmalarımın bu uygulamaları yaygınlaştırmak ve hızlandırmak isteyenlere ne kadar yardımcı olduğunu görünce kaygılandım**. Bu nedenle Kasım, 1994'te **"biyoteknolojide sorumsuzluk" olarak nitelendirdiğim bu eğilimlere karşı etik bir duruş almaya karar verdim, toplum karşısında uyarılarımı artırdım, aldığım 613,882 $'lık Ulusal Sağlık Enstitüleri hibesini geri verdim ve 1.25 milyon $'lık hibe başvurumu da geri çektim.**

10. Benzer etik kaygılardan ötürü, bu davada **davacı** olmaya karar verdim. **Gıda ve İlaç Kurumu**'nun (FDA) siyasetinin altında yatan varsayımlar, bilimsel düşüncenin öylesine dışındadır ki; **ulusal gıda güvenliğimizi koruyacak sağlam bir temel oluşturamaz.**

Ne talihsizliktir ki, federal mahkeme, bu sorunu düzeltmek için tek pratik çözüm gibi görünmektedir. Ancak hal böyle olunca gerçeği bilen bir bilim adamı olarak bilimsel olarak güvenilir ve ahlaki açıdan sorumlu bir kamu siyaseti için sesimi duyurmanın bir görev olduğunu hissediyorum. **Umarım davacı olarak bu görevimi yerine getirebilirim.**

11. 28 U.S.C. sec. 1746'ya uygun olarak; tüm bunların doğru olduğunu yalan beyanda bulunmanın cezasını göze alarak bildiriyorum.

28 Mayıs, 1999 tarihinde yürürlüğe girmiştir. John Fagan, Ph.D.

TARIMDA KIYAMET Mİ

02 May 2009-milligazete

Tekel sömürü sermayesinin neler yapmayı hedeflediğini zaman zaman bu köşede hatırlatıyorum. Bugünlerde bütün dünyanın gündeminde olan, önümüzdeki yaz aylarında dünya ticareti ile birlikte turizm sektörünü baltalayacak gibi görünen 'domuz gribi' meselesini 'biyolojik silah' olarak aynı yere yani aynı kaynağa bağlayan görüş ve yorumlar var. Dikkatle izleyip takip etmek gerekiyor. Doğru olabilir, muhtemeldir.

Aynı tehlike tarım sektörü için de geçerlidir. Tekel sömürü sermayesi gücünü insanlığın yararına ve hayrına kullanmaya karar vermediği sürece, her şey muhtemeldir.

Kıyameti değil ama 'sosyal tufanı' yine ilgili vesilelerle bu köşede hep hatırlatıyorum. Evet, bütün dünyada ve ülkemizde hayatımızın her alanını istila eden bir 'sosyal tufan' var ve bu tufana karşı bir 'Nuh'un Gemisi' inşa etmek gerekiyor.

Bu tufanı idrak eden ve ona karşı bir geminin inşa edilmesi gerektiğinin bilincinde olanlar, bu gemiyi inşa ederlerse kurtulacaklar; bu idrak ve bilinçte olmayanlar ise helâk olup gideceklerdir.

Bugün bir röportajdan bahsedeceğim. Ana başlıklar şöyle:

Dev şirketlerin kıyamet planı!

Tarım sektörünün devleri insanlık için kıyamet yaratacak!

Alman asıllı Amerikalı araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, tarım sektörünü elinde tutan GDO devlerinin insanlık için gerçek bir kıyamet yaratacağını söylüyor.

İddialar insanlık için son derece ürkütücü.

Ürkütücü sorular ve sorunlar şöyle: Norveç'teki küresel tohum deposu ile amaçlanan ari üstün ırk yaratmak mı, yoksa istenmeyen ırkları yiyeceklerle kısırlaştırmak mı?

Ari ırk ve istenmeyen ırklar?!.

Ne dersiniz, yoksa tekel sömürü sermayesi Hitler'in ruhunu yeniden hortlatmak mı istiyor? Hatırlanacağı üzere Hitler de böyle iddialarla ortaya çıkmış ve milyonlarca insanın helâk olmasına sebebiyet vermişti.

"Kıyamet Tohum Deposu" olarak da bilinen Svalbard hariç, dünyadaki diğer tohum depolarını bekleyen "kıyameti" kim koparacak?

Hedef ve niyet böyle. Detaylara ve ayrıntılara geçelim.

Bir dergi, 2007 yılının Aralık ayında bu meseleyi "Kıyamet Kapısı" başlığıyla kapak konusu yapmış, 2008 yılının Şubat ayında da projenin tamamlanacağını duyurmuştu.

İşte o proje tamamlanmış!

Norveç'in kuzeyindeki Spitsbergen Adası'nda "Svalbard Küresel Tohum Deposu" adı verilen ambar, Mart 2008 itibariyle resmen faaliyete başlamış.

Donmuş bir dağın 130 metre altına inşa edilen ambarda şu anda dünyanın dört bir yanından yaklaşık 3 milyon farklı tohum özel ambalajlarda saklanıyor. Kuzey Kutbu'na 1100 kilometre uzaklıkta olan buzdağı ambarında bazı dayanıklı tohumlar 1000 yıl kadar bozulmadan kalabilecek. Her türlü nükleer saldırıya, patlamaya ve depreme dayanıklı olan bu tohum deposuna "Kıyamet Tohum Deposu" da deniyor.

Dünya üzerindeki tüm tohum çeşitlerini bir araya getirmeyi hedefleyen ambarın amacı, gelecekte dünyanın başına gelebilecek nükleer savaş, meteor düşmesi veya iklim değişimi gibi bir felaket durumunda, tohum çeşitliliğinin korunmasını sağlamak.

Evet, buraya kadar her şey gayet iyi niyetli gibi görünüyor.

Ama kazın ayağı hiç de öyle değil.

Devam edeceğim...

ESAS KIYAMET TARIMDA KOPACAK

Temmuz 16, 2001 –hurriyet

İDDİA ediyorum; Telekom solda sıfır kalacak. Türkiye'nin dünyevileştirme mücadelesinde esas kıyamet tarımda ürün desteği kalktığı zaman kopacak.Oyların kabaca % 45'ini oluşturan köylü nüfusa; ürün desteği adı altında rekabetten tamamen koparılmış, hem satın alma garantisi, hem de piyasa koşulları üzerinde fiyatlandırma garantisi verilmiştir.Bu yöntemle siyasiler bizim cebimizden her yıl ortalama 11.5 milyar doları köylülüğe ulufe olarak dağıtırlar ve karşılığında siyasette baba olurlar.

İlginçtir, genellikle merkez sağı iktidara taşıyan bu yöntem, yıllardır sosyal hukuk devleti kavramı çerçevesinde solun ''Babacı siyasete'' prim vermesine de neden olmaktadır. Sol, yıllardır gözden kaçırmaktadır ki; sosyal devlet piyasaya müdahale ile değil, transfer ödemeleri ile hedefini bulur.Tersine, piyasaya müdahale, elimizdeki örnekte olduğu gibi ters sonuçlar yaratır.11.5 milyar dolarlık ürün desteğinin takriben 5 milyarı, tarımdaki işletmelerin % 5'i tarafından ham edilmektedir!Yıllardır sürdürülen ürün desteği sonunda elde edilen gelir dağılımı şöyledir:Tarımda hanelerin düşük gelirli % 60'ı gelirin % 30'unu, en yüksek gelir grubundaki % 20 ise gelirin % 50'sini almaktadır.Türkiye'deki cari sistem, zengin köylüyü desteklemektedir.

Öte yanda, köylülük coğrafyasının dünyanın her yerinde ekonomik dışsallığı düşük olduğu için, desteklenmesi elzemdir.Tarım sektörü de, her sektör gibi kendi denge fiyatlarını ancak serbest piyasa ekonomisi çerçevesinde bulur ama bu sektörde gelir dağılımını serbest piyasa ekonomisine bırakmak mümkün ve adil değildir.O halde destek devam edecek, ama üretici desteklenecektir.

İşte bu amaçla hükümet, çiftçilere doğrudan gelir desteği (DGD) sağlayacak bir tebliği 21.06.2001 tarihinde yayınladı. Tebliğ üreticiye yönelik.Ancak, uzman okurum Ferruh Yavuz'un uyardığı üzere, vahim bir hata yapılıyor.

Tebliğ, hálá toprak miktarı kavramına takılmış vaziyette. Tamam, destekte üst sınır 200 dekar olarak çiziliyor ve bunun üzerindeki toprak sahipliğine destek verilmiyor. Tebliğe göre köylülüğün alabileceği en yüksek destek, 2001 yılında dekar başına 10 milyon ödeneceğine göre, 2 milyar TL olarak gözüküyor.Ancak, yarıcılık, kiracılık, orman içi köylülük, hayvancılık ve topraksız köylü unutulmuş.Bu sisteme göre, 200 dekar üzerinde toprağı olanlar geri kalan topraklarını yarıcılar ve kiracılara vermiş gibi yaparak destek almaya devam edebilirler. Topraksız köylü (ırgat) ve orman köylüsü ise dımdızlak ortada kalacak.

Merak ettim; yine birileri IMF'nin dayattığı bu mecburi gelişmeyi de kendilerine yontmaya mı çalışıyorlar? Malum, ‘‘bu ülkeye komünistlik gerekirse onu da biz getiririz!’’ Bu tebliğe göre toprakların % 50'sine sahip olan köylü nüfusun imtiyazlı % 10'u, üretici desteğinde bile cukkayı götürecek.

Yapılması gereken, belirli bir oranın altında toprak/orman/hayvan sahibi veya işleticisi köylüleri -ırgatlar dahil- tespit edip, onlara destekleme tercihi politikaları çerçevesinde yıllık sabit üretici desteği sağlamaktır. Bu miktarın üzerindeki gelire piyasa karar versin.Üretici desteğinin başarısı için hedefin bizzat insanın kendisi olması gerekir.

KIYAMET KAPIMIZDA! TARİH VERİLDİ: 2035
ntv.com.tr -22.08.2021

Uzmanlara göre küresel ısınma yüzünden dünya genelinde ekolojik bir yıkım yaşanıyor. Türkiye ise hem küresel sıcaklık artışı, hem kuraklık, hem yangın riski, hem de ekstrem doğa olaylarından en çok nasibini alacak ülkelerin başında gösteriliyor...

Türkiye’nin cennet köşelerini küle çeviren yangın felaketi, dünyanın farklı yerlerindeki orman ve yerleşim yerlerini de yok ediyor. Özellikle son 10 yılda, dünya genelinde her yıl artan sıcaklık değerleri başta yangınlar olmak üzere, kuraklık, ani ve şiddetli yağışlar, seller, hortumlar, kasırgalar ve ekstrem doğa olaylarını tetiklemiş durumda. Hızlı nüfus artışı, yüksek miktarda sera gazı salımı, betonlaşma ve karbondioksit gazındaki artış, atmosferin ısı dengesini olumsuz etkilerken, binlerce yıldır var olan dengeleri de altüst etti. Öyle ki, dünya genelinde adeta ekolojik yıkım yaşandığı, bu alanda çalışan tüm uzmanların ortak görüşü.

Yolun Sonu Mu?
Milliyet'ten Mert İnan'ın haberine göre doğal afetler karşısında birçok kişi “Artık yolun sonuna mı geldik?” sorusunu yöneltirken, durumun vahameti, uzmanların hazırladıkları raporlarda açıkça ortaya konuluyor. Türkiye ise bulunduğu coğrafi konum nedeniyle hem küresel sıcaklık artışı, hem kuraklık, hem yangın riski, hem de ekstrem doğa olaylarından en çok nasibini alacak ülkelerin başında gösterilirken, bir yandan da doğal kaynaklar hızla kirleniyor.

Yaşanan son yangın felaketi herkeste büyük endişelere neden olurken, küresel önlemler alınmadığı takdirde asıl felaketlerin 2030'dan sonra gezegenin kapısını çalacağı belirtiliyor. Türkiye'nin Akdeniz ikliminden, yarı kurak iklime geçiş yaptığını ısrarla vurgulayan uzmanların ortak görüşü ise aynı: "Kıyamet kapımızda"...

Dünyanın dört bir yanındaki ormanlardan yükselen alevler insanlığın kabusu haline geldi. Doğu Akdeniz havzasında bulunan Türkiye, iki haftalık süreçte yangın felaketiyle sarsılırken, benzer durum ABD, Rusya, Yunanistan başta olmak üzere neredeyse her ülkede yaşanıyor. Gezegenin farklı köşelerinden yükselen dumanların yanı sıra, ekstrem hava olayları artık endişe veren boyutlara ulaştı.

Belki de yaşanan kabusu en doğru özetleyen isimlerden biri Manavgat'ın Ahmetler köyünden 54 yaşındaki Duran Öz. Felaketi bizzat yaşayan Öz, "Bizim köylerde geçmişte böylesi sıcaklar olmazdı. Bahçelerimizde domastesler yetişir, kamyon dolusu domates toplardık. Sıcaktan domates bile yetişmez oldu" diyor. Yaz yağmurlarının da bölgeyi terk ettiğini de üzülerek anlatan Öz, yaşanan süreci, "18 metreden su çekerdik, şimdi 100 metreden zor su alıyoruz. Sıcaklık böyle artarak devam ederse, insanlar 10-15 yıl sonra göç etmek zorunda kalır. Manavgat, Antalya'nın sulak yeri olmasına rağmen tarımcılık bitmek üzere" sözleriyle özetliyor.

Korkutan Rapor
İklim bilimciler ise son 10 yıldır her fırsatta ekolojik dengenin altüst olmak üzere olduğu

uyarısında bulunurken, Birleşmiş Milletler (BM) bünyesindeki Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli'nin açıkladığı 3 bin sayfalık son raporunda da bu duruma dikkat çekiliyor.

Raporda, iklim krizinin her yerde ve daha önce hiç görülmemiş düzeyde kötüleştiği ifade edilirken, küresel sıcaklık artışının 1.5 dereceyle sınırlandırılması gerektiği, ülkelerin sera gazı emisyonlarını 2030'a kadar sonlandırması ısrarla vurgulanıyor. Raporda ayrıca iklim değişikliğinin insan ürünü olduğu belirtilirken, "Önümüzdeki dönemde tropik fırtınalar, yağmur ve kar yağışları artacak, bugüne kıyasla 1.7 kat daha fazla kuraklık yaşanacak. Yangınlar daha yoğun ve uzun sürecek" uyarıları sıralanıyor.

Türkiye Uyarısı

Uzmanlara göre Türkiye, coğrafi konumu nedeniyle ekolojik tahribatın etkisini en çok hisseden ülkelerin başında geliyor. Hatta ekolojik kıyametin kapıyı çalacağı ilk ülke olarak Türkiye gösteriliyor. Öyle ki, Türkiye'nin 1985-2035 yılları arasındaki ilkim ve sıcaklık kıyaslama modellerinde yaz ayları için ortama 2.5 derece sıcaklık artışı öngörülüyor.

Ancak gereken tedbirlerin alınmaması durumunda yüzyılın sonundaki sıcaklık artışının beş dereceyi bile aşabileceği tahmin ediliyor. Küresel iklim değişikliğinin, tüm ülkeleri ilgilendirdiğini ve yaşanan sorunun ekolojik felakete evrildiğini dile getiren Boğaziçi Üniversitesi Fizik Bölümü öğretim üyesi, iklim uzmanı Prof. Dr. Levent Kurnaz, "Tüm raporlarda atmosfere salınan sera gazı emisyonlarının yüzde 40'ının Çin ve Amerika Birleşik Devletleri'nden kaynaklandığı belirtilse de, ekolojik tahribatın en acı bilançosu Akdeniz havzasında görülüyor. Önümüzdeki süreçte yangın felaketlerinin yanı sıra kuraklık, tarımsal üretimde kıtlık, su savaşları gibi risklerin kapıyı çalması kaçınılmaz olacak" dedi.

Kurnaz, "Şayet küresel bir uzlaşı ve sera gazı emisyonlarının düşürülmemesi durumunda 2100 yılında insan neslinin varlığı bile tehlikeye girebilir. Türkiye açısından 2030'da bugün 40 derece olan yerler daha da kavrulacak" ifadelerini kullanıyor.

‘Kıyamet Kapımızda’
Normalde 30’uncu enlem çizgisinde yer alan bölgelere düşen yüksek basıncın 2-3 derece kuzeye kaydığını sözlerine ekleyen Prof. Dr. Kurnaz, şu uyarıları sıralıyor:

“İklim değişikliğine neden olan en büyük etken bu kayma. Libya, Kahire, Arabistan hattını etkileyen sıcak hava, bize doğru yaklaşmaya devam ediyor. Sıcaklık değerlerindeki artışın en büyük nedeni ısı dengesinin bozulmuş olması. Hızlı nüfus artışı, sera gazı salınımı, karbondioksit gazındaki salınım artışı atmosferin ısı dengesini etkiledi. Enerji tüketimi arttıkça atmosfer sıcaklığı da arttı ve dünyanın ısı dengesi bozuldu. Kıyamet kapımızda.”

2035'e Kadar!
“2035’e kadar yaz ayları için ortama iki derece sıcaklık artışı söz konusu. Şu an komşumuz Irak ne kadar kuraksa yakın zamanda Türkiye’nin güney kesimleri de Irak gibi kavrulacak. Sonraki süreçte orta kesimler, sonrasında Karadeniz kavrulacak. Önümüzdeki 100 yıllık süreç içerisinde çölleşme etkisi Türkiye’nin kuzeyine kadar ilerleyecek. Sonunda Kanada, Rusya, İskandinav ülkeleri hayatta kalmaya çalışan insan topluluklarının akınına uğrayacak.

Bu nedenle tarımsal ürün ve su konusunda çok akıllı davranmalıyız. Suyun bir damlası bile çok önemli. Anadolu’da bol su gerektiren mısıra dayalı tarım yerine, daha az su isteyen ürünlere yönelmeliyiz. Önümüzdeki 50 yıllık dönemde Trabzon, Rize gibi bölgeler bile 45 derecenin üzerinde sıcaklığı görecek. BM iklim raporları ve yaptığımız araştırmalarda 2100 yılına kadar Türkiye’nin olduğu bölgede su kaynakları yarı yarıya azalacak. Gelecekte Türkiye’yi de etkileyecek su ve tarım savaşları tehdidi söz konusu.”

En Mağdurlar Çiftçiler
Yaşanan küresel iklim krizini bire bir hissedenler ise ürün kaybı yaşayan çiftçiler. Sıcaklık değerlerindeki artış tarımsal ürünlerde ciddi kayıplara neden olurken, uzmanların yaptığı uyarıların en net ortaya çıktığı yerlerin başında kuraklığın pençesindeki Konya havzası geliyor. Bu yılki hububat ürünlerinde yüzde 40’lık kayıp yaşayan çiftçiler, bölgeye yeterli

yağmurların düşmemesi nedeniyle yeraltı su kaynaklarının da günden güne azaldığı söylüyorlar.

Karapınar Ziraat Odası Genel Sekreteri Nadi Özdil, 100 bin dekarlık geniş arazide hububat hasadı yapılamadığını dile getirirken, "Eskiden 70 metreden su çıkarken, artık 150 metreden suyu zor çıkartıyoruz. Son 10 yılın en kurak dönemini yaşıyoruz" diyor.
Karapınar Merkez Sulama Kooperatifi Müdürü Necmettin Ocakçı da yeraltı su kaynaklarının gittikçe azaldığını belirtirken, "Kıraç dediğimiz arazilerde neredeyse yüzde 80 verim kaybı yaşanıyor. Türkiye'nin tahıl ambarları boş kalacak. İklim değişikliği felakete doğru gidiyor" uyarısında bulunuyor.

Kuraklığın pençesindeki bir diğer bölge ise Aydın ovaları. Söke'de çiftlik yapan Abdullah Kavak Büyük Menderes havzasında 14 yıl sonra en büyük kuraklığın yaşandığını belirterek, "Eskiden 30 metrede bulduğumuz suyu şimdi 100 metreden derinde bulamaz haldeyiz. 584 kilometre boyunca Uşak, Denizli ve Aydın'ın tüm sanayi ve evsel atığı Büyük Menderes'e deşarj edilerek doğal su kaynağı yok edildi" diyor.

NORVEÇ'İN 'KIYAMET DEPOSU' GÜÇLENDİRİLECEK
26.02.2018-milliyet

Norveç'in 10 yıl önce kurduğu ve dünya tarafından kıyamet deposu olarak adlandırılan küresel tohum deposunun altyapısının güçlendirilecek.

The Verge internet sitesinde yer alan habere göre hükümet yetkilileri, olası bir kıyamet senaryosuna karşı yeryüzündeki tarım ürünlerini korumayı amaçlayan deponun fiziki altyapı çalışmaları için 100 milyon Norveç kronu (12,7 milyon dolar) harcanacağını açıkladı.

Buna göre, Spitsbergen Adası üzerinde bir kayanın içine oyulan depoya, acil durumlarda devreye girecek enerji ve soğutma birimleriyle ilgili elektrik donanımının yer alacağı bir servis binası eklenecek. Ayrıca, deponun girişindeki erişim tüneli yenilenecek. Konuyla ilgili açıklama yapan Norveç Tarım ve Gıda Bakanı Jon Georg Dale, "Küresel gıda güvenliği için elzem nitelikteki genetik malzemenin korunması çok ciddi ve önemli bir ödev." ifadelerini kullandı.

Geçen yıl sıcak geçen kış mevsimi nedeniyle depoyu kaplayan permafrost toprak tabakasının erimesi sonucu deponun iç ısısının arttığı ancak eriyen suyun depoya sızmasının önlendiği kaydedildi. Svalbard'daki tohum örnekleri ilk kez 2015 yılında Suriye'de yaşanan iç savaşta Halep'teki bölgesel tohum deposunun zarar görmesinin ardından Fas'ta ve Lübnan'da iki yeni bölgesel tohum deposu kurulması için kullanılmıştı. Depodan çıkarılan tohumlardan

yetiştirilen ürünlerden elde edilen yeni tohumlar 2017 yılında Norveç'teki deponun envanterine eklenmişti.

Dünyadaki tüm tohum türlerini barındırmayı hedefleyen deponun, doğal veya insan ürünü bir felaketin yeryüzündeki tüm tarım ürünlerini yok etmesi halinde tarımsal üretimin yeniden canlandırılması için kullanılması amaçlanıyor. Depoda halen dünyanın farklı ülkelerinden, aralarında mısır, pirinç, buğday, arpa, patates ve bezelye gibi temel gıda maddelerinin de bulunduğu 890 bin tarım ürününe ait tohumlar bulunuyor. Depo, 4,5 milyon çeşit tohumu barındırma kapasitesine sahip. Öte yandan Svalbard, küresel tohum deposu yanında, dünyadaki tüm verileri elektronik manyetik bantlara kaydederek saklamayı amaçlayan Dünya Veri Arşivi'ne de ev sahipliği yapıyor.

KIYAMETİN TOHUM AMBARI

29.02.2012-https://www.dw.com/tr/k%C4%B1yametin-tohum-ambar%C4%B1/a-15774252

Norveç'e bağlı Svalbard takımadalarında buzların içinde adeta bir Nuh'un Gemisi yaratılıyor. Küresel Tohum Deposu ile önemli tohumların felaketlerde güvenliğinin sağlanması amaçlanıyor.

Norveç'in kuzeyindeki Svalbard takımadasında buzulların arasındaki bir dağın 130 metre derinliğine inşa edilen ambar, geleceğin Nuh'un Gemisi işlevi görecek.

2008 yılında kurulan ve Norveç hükümetiyle 'Kültür Bitkileri Çeşitliliği Küresel Fonu' (Global Crop Diversity Trust) ve Kuzey Genetik Kaynaklar Merkezi tarafından desteklenen depo, sürekli yeni tohum numuneleriyle zenginleştiriliyor.

Depo, en son bu hafta Suriye'den getirilen 25 bin adet nohut, bakla ve diğer baklagillere ait tohum numunesiyle takviye edildi*Fotoğraf: DW/Irene Quaile*

Depo, en son bu hafta Suriye'den getirilen 25 bin adet nohut, bakla ve diğer baklagillere ait tohum numunesiyle takviye edildi. Svalbald Küresel Tohum Deposu'nda, resmi açılışının yapıldığı 2008 yılından bu yana depolanan numune sayısı 740 bini aştı. Toplamda 500'er tohum içeren 4,5 milyon numune, yani 2 milyar 250 milyon tohumun depolanması hedefleniyor.

'Kriz bölgelerinde yedekleme önemli'

Kültür Bitkileri Çeşitliliği Küresel Yediemin Fonu Başkanı Cary Fowler, şu ana kadar depolanan 740 bin tohum numunesinin, dünyanın önde gelen tohum çeşitlerinin dörtte üçüne denk geldiğini tahmin ettiklerini belirtti.

Fowler, Suriye merkezli Uluslararası Tarımsal Araştırmalar Merkezi'nden gönderilen numunelerle birlikte, şimdiye kadar elde bulunan tüm numunelerin yedeklendiğini belirtti. Suriye'deki tesisin ülkedeki çatışmalarda zarar görmediğini belirten Fowler, "Suriye'de

yaşanan olaylar, bir ülkenin dışında yedekleme çalışmalarının önemini açıkça gösteriyor" diye konuştu. Irak ve Afganistan'daki savaşlarda tohum ambarlarının tahrip olduğuna dikkat çeken Fowler, Mısır'da geçen yıl yaşanan halk ayaklanmasında da bir ambarın yağmalandığını belirtti.

Eski bir kömür yatağının 120 metre kadar içine giren bir sığınak şeklindeki tesis, 27 metre uzunluk, on metre genişlik ve altı metre yüksekliğindeki üç ambardan oluşuyor*Fotoğraf: AP*

'Kıyamet günü kasası'

Kıyamet günü kasası diye de anılan Svalbard Küresel Tohum Deposu, küresel ısınma, deprem ve hatta nükleer saldırılara karşı dirençli bir şekilde inşa edildi. Eski bir kömür yatağının 120 metre kadar içine giren bir sığınak şeklindeki tesis, 27 metre uzunluk, on metre genişlik ve altı metre yüksekliğindeki üç ambardan oluşuyor. Şu anki deniz seviyesinin 130 metre üzerinde bulunan depoların, iklim değişikliğine bağlı olarak su seviyesinin büyük ölçüde yükselmesi durumunda bile güvende olacağı hesaplanıyor. İnşasında kullanılan malzemelerin nükleer savaş ya da uçak çarpmasına karşı da dayanıklı olduğu belirtiliyor. Özel soğutma sisteminin yer aldığı tesiste bilimsel tahminlere göre tohumların, çeşidine göre, 55 yıl (ay çiçeği tohumu) ila 10 bin yıl (bezelye tohumları) dayanabileceği öngörülüyor. Eskiyen tohumlar sürekli yenileriyle değiştiriliyor.

Gelecek yabanî tohumların

Bu yıl depolanan numuneler arasında Ermenistan'daki değişik iklim bölgeleri ile Tacikistan'daki Pamir dağlarından getirtilen buğday da bulunuyor. Yabani tohumlara da çetin hava koşullarına dayanıklılıkları nedeniyle özel önem veriliyor. Yabani tohumların hayatta kalabilmek için çetin olduklarını belirten Fowler, "Kuraklığa karşı direnç ya da haşere ve hastalıklara karşı dayanma gibi karakter özellikleri var. Bu nedenle gelecekte iklime uyum gösteren çeşitler yetiştirme konusunda çok değerli olacaklarını düşünüyoruz" diye konuştu.

Svalbard ambarına en büyük katkı ABD tohum bankasından geliyor*Fotoğraf: dapd*

Svalbard ambarına en büyük katkı ABD tohum bankasından geliyor. Bu yıl ABD'den, aralarında İnka ve Azteklerin besin değeri yüksek tahıllarından horozibiğinin de bulunduğu 12 bin 801 numune gönderiliyor.

Projenin hedefi, pirinç, mısır, buğday, patates, elma, maniok, hindistancevizi gibi en önemli 21 bitki türünün mümkün olduğunca yediemin ilkesine bağlı şekilde muhafaza edilmesi ve tür çeşitliliğinin sağlanması.

ÖLÜM TOHUMLARI NIN YÖNETİCİ VE FİNANSÖRLERİ

05 May 2009-milligazete

Bundan önceki yazımızın başlığında 'Tarımda kıyamet mi?' dedik ve meseleye girizgah yaptık. Bugün kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Kanaatimce, 'kıyamet' olmasa bile, bir 'sosyal tufan' söz konusu ve o sosyal tufanı hayatımızın her alanında bütün boyutları ile hâlen yaşıyoruz...

Gidişata bakılırsa, tufan tarım sektörüne de sıçrayacak gibi görünüyor.

Meselenin önceki yazımda anlattığım şekli gayet iyi niyetli görünüyor gibiydi. Ancak Alman asıllı Amerikalı araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl'ın bu proje ile ilgili dehşet verici şüpheleri var. Engdahl, tarım sektörünü ellerinde tutan GDO (genetiği değiştirilmiş organizma) devlerinin bizim bilmediğimiz bir şeyler bildiklerini düşünüyor.

Norveç'in kuzeyindeki Spitsbergen Adası'nın buzlaşmış kayalıklarının altında "dünyayı ekonomik ve genetik olarak ele geçirme planları"nın yattığını iddia eden Engdahl, teorisini ambar projesi finansörlerinin kimlikleri ve geçmişleri hakkında ayrıntılı hatırlatmalar yaparak ispatlıyor.

Araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, ilk baskısı 2007'de yapılan, Nisan 2009'da Türkçeye de çevrilen "ÖLÜM TOHUMLARI/ Kalıtımın Değiştirilmesinin Arkasındaki Karanlık Oyunlar" adlı kitabın da yazarı. Engdahl ile "kıyamet muhafızları" dediği tekel sömürü sermayesi sahibi finansörlerin kimlikleri, neler yaptıkları ve Norveç'teki "Svalbard Küresel Tohum Deposu" üzerindeki hedefleri hakkında bir görüşme yapılmış.

Meselenin şifreleri, işte bu görüşmedeki ayrıntılarda gizli.

Her şeyden önce "Svalbard Küresel Tohum Deposu"nun "yöneticileri" ve "finansörleri" kimler, ona bakalım.

Öncelikle, bu deponun/ambarın Global Crop Diversity Trust (GCDT-Küresel Hasat Çeşitliliği Örgütü) aracılığıyla işletildiğini görüyoruz. Nisan 2009 rakamlarına göre 123 milyon dolarlık bir finansmanları var. Roma'da kurulan bu örgütün başında Kanadalı Margaret Catley-Carlson bulunuyor. Bu kadın, 1998'e dek New York merkezli Nüfus Konseyi'nin de (Population Council) başkanıydı! Bu konsey, John D. Rockefeller'ın nüfus popülasyonunu düşürmek amacıyla 1952'de kurduğu, "aile planlaması" adı altında gelişmekte olan ülkelerde kısırlaştırma çalışmaları yürüten bir konsey.

Diğer GCDT üyeleri arasında Hollywood Dream Works Animation'a başkanlık eden Lewis Coleman da var. Coleman, ABD'nin en büyük Pentagon anlaşmalı askeri endüstri şirketi olan Northrup Grumman Corporation'ın da kurul başkanıydı.

Örgütün finansörleri ise; geçen yıl şirketin aktif yönetiminden çekilerek kurduğu Bill-Melinda Gates Vakfı aracılığıyla kendini Asya ve Afrika'daki çiftçilere yardıma adayacağını beyan eden Microsoft'un kurucusu Bill Gates!

Dünyanın en büyük patentli GDO tohum ve tarım kimyasalları devi ABD'li DuPont / Pioneer Hi-Bred! Yine bir ABD'li GDO devi Monsanto! İsviçre menşeli GDO tohum ve tarım kimyasalları şirketi Syngenta!

1970'lerde 100 milyon dolarlık bir kaynakla "Yeşil Devrim" diye bilinen tohumda gen devrimini başlatan ve tarımsal değişim ile ideal genetik saflığı sağlama çalışmalarını yürütmek üzere dünyanın en büyük vakıflarından birini kuran petrol devi Rockefeller!

Bitmedi, dahası var! Ayrıca ABD, İngiltere, Norveç, Almanya, İsviçre ve Kanada'dan da devlet fonları aktarılıyor...

Yani özetle, GDO tohumları az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere yayarak tarlalardan orijinal tohumların kökünü kazıyan şirketler, şimdi dünya üzerindeki tüm orijinal tohumları olası bir kıyamet günü için kutuplarda buzdan bir adaya saklıyor.

Devamı var...

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TARIM VE TOHUM-1

25 Eyl 2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

Son günlerde ne yazdık, hangi konu veya konular üzerinde durduk; hatırlayalım:

-Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır… 16.09.2019

-Uyarı: Vatan, toprak, su, gıda ve beka sorunu-1 17,18,19.09.2019 (üç yazı)

-Uyarılara devam: "Yani toprak, hava ve su"… 21.09.2019

-Uyarılara devam: Sağlıklı yaşam için tavsiyeler 22.09.2019

Toplam olarak altı yazı ile bu başlıklardaki konular üzerinde durduk.

İlk yazıya şöyle başladım: "Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi sözü, hem de Kanuni Sultan Süleyman tarafından söyleneli asırlar geçti, bu söz çağımızda da değerini fazlasıyla koruyor… Benzer konuları daha önce de yazdım, bugün de yazıyorum, daima yazacağım." Evet, bu konuları daha önce de yazdım (mesela, tam on yıl önce, 2009 yılında yazdım), yeri geldikçe yazdım, son olarak da sözünü ettiğim altı yazıyı yazdım. Yazıları hangi vesileyle yazdığımı da Sağlık Çalışanı ve Kimyager Sabri Kaya arkadaşımıza teşekkürlerimle hatırlatmıştım; devamına da vesile olduğu için kendisine tekrar teşekkürler…

On yıl önce yani 2009 yılında yazdığımız yazı başlıklarımız şöyle:

-Tarımda kıyamet mi? 03.05.2009

-'Ölüm tohumları'nın yönetici ve finansörleri 06.05.2009

-Irak'taki Ebu Garib tohumları nerede? 07.05.2009

-Tarımda tekel tuzağı 08.05.2009

Birinci yazı ile başlayalım: “Tekel sömürü Sermaye’sinin neler yapmayı hedeflediğini zaman zaman bu köşede hatırlatıyorum. Bugünlerde bütün dünyanın gündeminde olan, önümüzdeki yaz aylarında dünya ticareti ile birlikte turizm sektörünü baltalayacak gibi görünen ‘domuz gribi’ meselesini ‘biyolojik silah’ olarak aynı yere yani aynı kaynağa bağlayan görüş ve yorumlar var. Dikkatle izleyip takip etmek gerekiyor. Doğru olabilir, muhtemeldir. Aynı tehlike tarım sektörü için de geçerlidir. Tekel sömürü Sermaye gücünü insanlığın yararına ve hayrına kullanmaya karar vermediği sürece, her şey muhtemeldir. Kıyameti değil ama ‘sosyal tufanı’ yine ilgili vesilelerle bu köşede hep hatırlatıyorum. Evet, bütün dünyada ve ülkemizde hayatımızın her alanını istila eden bir ‘sosyal tufan’ var ve bu tufana karşı bir ‘Nuhun Gemisi’ inşa etmek gerekiyor. Bu tufanı idrak eden ve ona karşı bir geminin inşa edilmesi gerektiğinin bilincinde olanlar, bu gemiyi inşa ederlerse kurtulacaklar; bu idrak ve bilinçte olmayanlar ise helâk olup gideceklerdir. Bugün bir röportajdan bahsedeceğim. Ana başlıklar şöyle: -Dev şirketlerin kıyamet planı! –Tarım sektörünün devleri insanlık için kıyamet yaratacak! –Alman asıllı Amerikalı araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, tarım sektörünü elinde tutan GDO devlerinin insanlık için gerçek bir kıyamet yaratacağını söylüyor. İddialar insanlık için son derece ürkütücü. Ürkütücü sorular ve sorunlar şöyle: Norveç’teki küresel tohum deposu ile amaçlanan ari üstün ırk yaratmak mı, yoksa istenmeyen ırkları yiyeceklerle kısırlaştırmak mı? Ari ırk ve istenmeyen ırklar?! Ne dersiniz, yoksa tekel sömürü sermayesi Hitler’in ruhunu yeniden hortlatmak mı istiyor? Hatırlanacağı üzere Hitler de böyle iddialarla ortaya çıkmış ve milyonlarca insanın helâk olmasına sebebiyet vermişti. “Kıyamet Tohum Deposu” olarak da bilinen Svalbard hariç, dünyadaki diğer tohum depolarını bekleyen “kıyameti” kim koparacak? Hedef ve niyet böyle. Detaylara ve ayrıntılara geçelim. Bir dergi, 2007 yılının Aralık ayında bu meseleyi “Kıyamet Kapısı” başlığıyla kapak konusu yapmış, 2008 yılının Şubat ayında da projenin tamamlanacağını duyurmuştu. İşte o proje tamamlanmış! Norveç’in kuzeyindeki Spitsbergen Adası’nda “Svalbard Küresel Tohum Deposu” adı verilen ambar, Mart 2008 itibariyle resmen faaliyete başlamış. Donmuş bir dağın 130 metre altına inşa edilen ambarda şuanda dünyanın dört bir yanından yaklaşık 3 milyon farklı tohum özel ambalajlarda saklanıyor. Kuzey Kutbu’na 1100 kilometre uzaklıkta olan buzdağı ambarında bazı dayanıklı tohumlar 1000 yıl kadar bozulmadan kalabilecek. Her türlü nükleer saldırıya, patlamaya ve depreme dayanıklı olan bu tohum deposuna “Kıyamet Tohum Deposu” da deniyor.”

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TARIM VE TOHUM-2

27.09.2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

Son günlerde altı yazı ile ele aldığımız ülkemizin ve insanlığın bu en önemli konularını tam on yıl önce de birkaç yazı ile ele almıştık; elbette öncesinde ve sonrasında bu konularda yazdığımız nice yazılarla birlikte. Kaldığımız yerden devam ediyoruz…

Norveç’in kuzeyindeki **- “Svalbard Küresel Tohum Deposu”** adı verilen ambar, **“Kıyamet Tohum Deposu”** da denilen ambardan söz ediyorduk. **Dünya üzerindeki tüm tohum çeşitlerini bir araya getirmeyi hedefleyen ambarın amacı,** gelecekte dünyanın başına gelebilecek nükleer savaş, meteor düşmesi veya iklim değişimi gibi bir felaket durumunda, **tohum çeşitliliğinin korunmasını sağlamak.** Evet, buraya kadar her şey gayet iyi niyetli gibi görünüyor. Ama kazın ayağı hiç de öyle değil.

Bundan önceki yazımızın başlığında **‘Tarımda kıyamet mi?’** dedik ve meseleye girizgâh yaptık. Bugün kaldığımız yerden devam ediyoruz. Kanaatimizce, **‘kıyamet’** olmasa bile,

bir **‘sosyal tufan’** söz konusu ve o sosyal tufanı hayatımızın her alanında bütün boyutları ile hâlen yaşıyoruz… Gidişata bakılırsa, **tufan tarım sektörüne de sıçrayacak** gibi görünüyor.

Meselenin önceki yazımda anlattığım şekli gayet iyi niyetli görünüyor gibiydi. Ancak Alman asıllı Amerikalı **araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl**’ın bu proje ile ilgili dehşet verici şüpheleri var. Engdahl, **tarım sektörünü** ellerinde tutan **GDO** (genetiği değiştirilmiş organizma) **devlerinin** bizim bilmediğimiz bir şeyler bildiklerini düşünüyor.

Norveç’in kuzeyindeki Spitsbergen Adası’nın buzlaşmış kayalıklarının altında “dünyayı ekonomik ve genetik olarak ele geçirme planları”nın yattığını iddia eden Engdahl, teorisini ambar projesi finansörlerinin kimlikleri ve geçmişleri hakkında ayrıntılı hatırlatmalar yaparak ispatlıyor. Araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, ilk baskısı 2007’de yapılan, Nisan 2009’da Türkçeye de çevrilen **“ÖLÜM TOHUMLARI/ Kalıtımın Değiştirilmesinin Arkasındaki Karanlık Oyunlar”** adlı kitabın da yazarı. Engdahl ile **“kıyamet muhafızları”** dediği tekel sömürü sermayesi sahibi finansörlerin kimlikleri, neler yaptıkları ve Norveç’teki **“Svalbard Küresel Tohum Deposu”** üzerindeki hedefleri hakkında bir görüşme yapılmış. Meselenin şifreleri, işte bu görüşmedeki ayrıntılarda gizli.

Her şeyden önce **“Svalbard Küresel Tohum Deposu”**nun “**yöneticileri**” ve “**finansörleri**” kimler, ona bakalım. Öncelikle, bu deponun/ambarın **Global Crop Diversity Trust** (GCDT-Küresel Hasat Çeşitliliği Örgütü) aracılığıyla işletildiğini görüyoruz. Nisan 2009 rakamlarına göre **123 milyon dolarlık** bir finansmanları var. Roma’da kurulan bu örgütün başında **Kanadalı Margaret Catley-Carlson** bulunuyor. Bu kadın, 1998’e dek New York merkezli **Nüfus Konseyi**’nin de (Population Council) başkanıydı! **Bu konsey, John D. Rockefeller’ın nüfus popülasyonunu düşürmek amacıyla 1952’de kurduğu, “aile planlaması” adı altında gelişmekte olan ülkelerde kısırlaştırma çalışmaları yürüten bir konsey.** Diğer GCDT üyeleri arasında Hollywood Dream Works Animation’a başkanlık eden **Lewis Coleman** da var. Coleman, ABD’nin en büyük Pentagon anlaşmalı askeri endüstri şirketi olan Northrup Grumman Corporation’ın da kurul başkanıydı. Örgütün finansörleri ise; geçen yıl şirketin aktif yönetiminden çekilerek kurduğu **Bill-Melinda Gates Vakfı** aracılığıyla kendini Asya ve Afrika’daki çiftçilere yardıma adayacağını beyan eden Microsoft’un kurucusu **Bill Gates!** Dünyanın en büyük patentli GDO tohum ve tarım kimyasalları devi ABD’li **DuPont / Pioneer Hi-Bred!** Yine bir ABD’li GDO devi **Monsanto!** İsviçre menşeli GDO tohum ve tarım kimyasalları şirketi **Syngenta!** 1970’lerde 100 milyon dolarlık bir kaynakla “Yeşil Devrim” diye bilinen tohumda gen devrimini başlatan ve tarımsal değişim ile ideal genetik saflığı sağlama çalışmalarını yürütmek üzere dünyanın en büyük vakıflarından birini kuran petrol devi **Rockefeller!** Bitmedi, dahası var! Ayrıca ABD, İngiltere, Norveç, Almanya, İsviçre ve Kanada’dan da **devlet fonları** aktarılıyor…

Özetle, GDO tohumları az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelere yayarak tarlalardan orijinal tohumların kökünü kazıyan şirketler, şimdi dünya üzerindeki tüm orijinal tohumları olası bir kıyamet günü için kutuplarda buzdan bir adada saklıyor.

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TARIM VE TOHUM-3

27 Eyl 2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

Evet, bu konulardaki sorunlar çözümsüz olarak var olmaya devam ettiği için, on yıl öncesinde yaptığımız üzere, on yıl sonra da aynı konular üzerinde durmaya devam ediyoruz…

On yıl önceki yazı başlığımızda "Irak'taki Ebu Garib tohumları nerede?" demiştik.
On yıl sonra da aynı soruyu soruyor ve detaylara geçiyoruz…
Dünyanın pek çok ülkesinde "zaten var olan tohum depolarına" ne gibi bir felaket gelecektir ki, Svalbard'daki tohumlara muhtaç kalınacak?! Önceki iki yazımda, "Tarımda kıyamet mi?" ve "Ölüm tohumlarının yönetici ve finansörleri" başlıkları altında, "tarım ve tohum sektörü" ile ilgili önemli konular üzerinde durdum.

Alman asıllı ABD'li araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, yaptığı derin araştırma ve çalışmalarla meseleye epey bir açıklık kazandırıyor. Engdahl, aynı zamanda ilk baskısı 2007'de yapılan, Nisan 2009'da Türkçeye de çevrilen "ÖLÜM TOHUMLARI/ Kalıtımın Değiştirilmesinin Arkasındaki Karanlık Oyunlar" adlı kitabın da yazarı.

Araştırmadaki ilginç bir ayrıntı dikkatimi çekti. Çalışmanın bir bölümündeki ara başlık aynen şöyle: "Irak'taki Ebu Garib tohumları nerede?"

Yani: "Irak Savaşı" bir de kamuoyunun bilmediği böyle bir amaçla yapılmış!

Genel olarak nükleer savaş, iklim değişimi, meteor düşmesi veya daha başka bir tabiî afet değil de, bunların dışında bir "felaketten senaryosu" söz konusu. Yani, "planlı bir felaket"ten söz ediliyor ve "Bunu anlamak için yalnızca 2003 Amerikan bombardımanından sonraki Irak'a bakmak yeterli" deniyor!

Irak medeniyetlerin beşiği ve binlerce yıl önce buğday tarımının doğduğu yerdir. Ebu Garib'de yüzlerce/binlerce yılda geliştirilen buğday tohumu çeşitlerinin yer aldığı bir "Tohum Bankası" bulunuyordu. Amerikan bombardımanından sonra o tohum mahzeni tarihe karıştı! Artık kimse o tohumların nerede olduğunu bilmiyor.

Düşünün, dünyadaki tüm tohum çeşitleri NATO destekli Svalbard'da bir araya getirilip kontrol altına alındığında, dünyadaki diğer paha biçilmez tohum bankalarını savaşlar ve terörist eylemler ile yok etmek çok kolay olacak!

Sonrasında da "Monsanto" ve "Du Pont" gibi devler kendi GDO (genetiği değiştirilmiş organizma) tohumlarını tüm dünya çiftçilerine "tek-el"den sunabilecekler.

Yani, tüm tohum çeşitlerini ele geçirdikten sonra dünyanın diğer tohum bankalarını, "tek-el" oluşturabilmek amacıyla yok edebilirler... Mesele sadece bundan ibaret mi? Sebep sadece "ekonomik" mi, yani sadece "ekonomik tek-el" oluşturmak mı? Yoksa daha başka planlar, hedefler ve amaçlar var mı?

Elbette bundan ibaret değil, elbette daha başka hedefler de var. Bunun açıklanıp anlaşılabilmesi için önce "kıyamet muhafızları"nın kimler olduğuna ve geçmişte neler yaptıklarına bakmak gerekiyor. Rockefeller 1971'de Uluslararası Tarım Araştırmalarında Küresel Danışmanlık Grubu olan CGIAR'ı kurmuş. CGIAR, üçüncü dünya ülkelerinin bilim adamlarının ve agronomistlerinin (tarım uzmanlarının) "modern tarım ürünü" kavramlarında uzmanlaşmaları ve ABD'de öğrendiklerini ülkelerine götürmeleri meselesi ile yakından ilgilendi. GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizma) "Gen Devrimi"nin yaygınlaşması için paha biçilmez bir etki şebekesi oluşturdular.

CGIAR, daha etkin olabilmek için BM Gıda ve Tarım Örgütünü (FAO), BM İlerleme Programı'nı ve Dünya Bankası'nı da işin içine dâhil etti.

Tarım sektöründeki "kıyamet" veya "tufan" senaryo ve uygulamaları özetle böyle!

Daha doğrusu, tekel sömürü sermayesinin niyet, hedef ve çalışmaları böyle!

Her gün "gıdalar" ile ilgili farklı haber ve gelişmeler oluyor ama meselenin bir de bu boyutu var. Sayın (o dönemdeki) Tarım Bakanı Mehdi Eker başta olmak üzere, ülkemizdeki tüm ilgili ve yetkililerin dikkatlerine arz olunur... Atalarımızın dediği gibi: Su uyur ama her türlü düşman uyumaz, uyumuyor. Çok uyanık olunması gereken bir asırda yaşıyoruz.
Derin uykulardan uyanalım…

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TARIM VE TOHUM-4
28 Eyl 2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

Evet, "tarım ve tohum" konularındaki sorunlar çözümsüz olarak var olmaya devam ettiği için, on yıl öncesinde yaptığımız üzere, on yıl sonra da aynı konular üzerinde durmaya devam ediyoruz… Bugünkü ana konumuz "TARIMDA TEKEL TUZAĞI" olacak.

Tarımdaki "Hibrid Tohumlar" uygulaması ile tekel oluşturma niyetleri arasında tam bir paralellik var. Rockefeller'in gelişmekte olan ülkelerde yürüttüğü sözde "Yeşil Devrim" çalışmalarına bu açıdan bakınca, korkunç niyetler apaçık görünüyor…

Rockefeller Vakfı 1946'da sadece adı yeşil olan "Yeşil Devrim"i başlattı. Bu sözde "Yeşil Devrim" aslında neydi? 1960'larda Rockefeller'in çalıştığı Meksika ve Hindistan gibi ülkelerde daha çok ürün veren ıslah edilmiş tohum çeşitleriyle açlık sorununu büyük ölçüde çözmeyi vaat ediyordu. Yıllar sonra Yeşil Devri'n aslında Rockefeller ailesinin ileride tekelleştirebilecekleri yeni bir alanın geliştirme planı olduğu ortaya çıktı; aynen yarım yüzyıl önce petrol endüstrisi işinde tekelleşme yolunda yaptıkları operasyonlar gibi bir şey. Nasıl TEKELLEŞİYORLAR? Yeşil Devrim, gelişmekte olan piyasalarda yeni hibrid tohumların üretilmesi çalışmalarına dayanıyordu. Hibrid tohumlar üreyemedikleri için çiftçilerin her sene tohum alması gerekiyordu. Hibrid tohum patentlerinin DuPont / Pioneer Hi-Bred'in ve Monsanto'nun başını çektiği bir avuç dev tohum şirketinin elinde toplanması, daha sonra GDO'lu tohum darbesi için yolu açtı. Böylece tarımda tekelleşme yolunda ilk önemli adım atılmıştı.

Daha sonraki ikinci adımda, hibrid tohumlar ve bu tohumların ihtiyaç duyduğu kimyasal gübreler, çiftçileri "tekel" oluşturan tarım ve petro-kimya şirketlerine bağımlı hâle getiriyordu. Bu gübreler Rockefeller kontrolündeki büyük petrol şirketlerinin ürünüydü. Ot ve böcek ilaçları da petrol ve kimya devleri için ek pazarlar oluşturuyordu.

Yeşil Devrim aslında tarım sektöründe tekelleşme yolunda bir "kimyasal darbe" idi. Gelişmekte olan ülkelerin yüksek miktardaki gübre ve ilaç girdisini finanse etmeleri mümkün değildi. Bu nedenle Dünya Bankası'ndan kredi notu alarak ve ABD hükümetinin garantisi altındaki Chase Bank ve diğer New York bankaları aracılığıyla özel borçlar aldılar. Borçlanan ülkelerin sonunun ne olduğu herkesin malumudur.

Sonuç olarak bankalara ve tefecilere borçlanan çiftçiler genellikle topraklarını kaybettiler, iş aramak için şehirlere göç ettiler; böylece fabrikaların ucuz işçi açığı da kapanmış oldu. Tarımda tekelleşme yolunda geçmişte bunlar yapıldı.

Dünya tarımda tekelleşme tehdidiyle karşı karşıya...
Günümüzde de Gates ve Rockefeller Afrika'da "Yeşil Devrim" adı altında bir projeye daha milyonlarca doları yatırıyor. Amaç yine GDO tohumların ve kimyasalların yaygınlaştırılması. Bunun için pek çok teşvik ve kampanyalara başvuruyorlar. Plan onların istediği gibi işler, tarımdaki tekelleşme gerçekleşirse, tüm dünya birkaç tohum devinin kölesi olacak. Ondan sonrası kolay; Washington'dan gelen emirler doğrultusunda Washington'un siyasetlerine karşı olan üçüncü dünya ülkelerine tohum vermeme uygulamasına geçilmesi planlanıyor...

İnsanlı düşmanları, ayrıca başka bir şeyler de yapılabilirler. Pirinç, mısır, buğday ve soya gibi dünyanın temel gıda üretimi için patentli tohumların üretimi korkunç bir biyolojik silah olarak da kullanılabilirler…

Genetik müdahalelerle bu tohumları öldürücü gıdalara da çevrilebilirler...

Sonuç olarak diyebiliriz ki: "Onlar yetkiyi ele geçirince ekini ve nesli bozarlar" (Bakara, 2/205) ayeti, işte bu gerçeği dile getirmektedir.

(Tarım ve tohum sorununun başka boyutları ve çözüm önerilerimizle devam edeceğiz.)

İSTANBUL DEPREMİ! M. Şevket Eygi ömrü boyunca 'İstanbul Depremi' yazıları yazdı. Geçen ay 18 ve 19 Ağustos'ta iki 'Marmara Depremi' yazısı yazdım.'Sosyal Tufan' var diye hep haykırıyorum; duyan var mı?! Bu 'Tarım ve Tohum' yazıları da 'tufan' yazısı ama… Allah herkesi uyandırsın ve İstanbul ile insanlığı tüp depremlerden ve sosyal tufanlardan korusun…

NOT: Dün İstanbul'da şiddetli bir deprem meydana geldi. Yazımı yazıyordum; kitaplar, bardaklar devrildi. Çatırtılar eşliğinde toz bulutu kapladı binayı. O an merhum Millî Gazete yazarımız Mehmed Şevket Eygi'nin, yazılarında sık sık vurguladığı, 'Büyük İstanbul depremine hazır mısınız?' uyarısı geldi, aklıma! Allah (c.c.) tüm ümmeti, bütün insanlığı felaketlerden, afetlerden korusun… (Âmin.)

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TOHUMUN HİKÂYESİ-5
30 Eyl 2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

On yazı ile ele aldığımız konu/konular öylesine önemli ki, dikkatle okuyanlar anlamışlardır. Önemine binaen sadece konu başlıklarımızı tekrar hatırlayalım:

-Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır…	16.09.2019
-Uyarı: Vatan, toprak, su, gıda ve beka sorunu-1	17,18,19.09.2019 (üç yazı)
-Uyarılara devam: "Yani toprak, hava ve su"…	21.09.2019
-Uyarılara devam: Sağlıklı yaşam için tavsiyeler	22.09.2019

Toplam olarak altı yazı ile bu başlıklardaki konular üzerinde durduk.
Evet, bu konuları daha önce de yazdım (mesela, tam on yıl önce, 2009 yılında yazdım), yeri geldikçe yazdım, son olarak da yukarıda sadece başlıklarıyla sözünü ettiğim altı yazıyı yazdım. Yazıları hangi vesileyle yazdığımı da Sağlık Çalışanı ve Kimyager Sabri Kaya arkadaşımıza teşekkürlerimle hatırlatmıştım; devamına ve özellikle de bu son bölümdeki 'tohumun hikâyesi' yazılarına da vesile olduğu için kendisine tekrar teşekkürler…
On yıl önce yani 2009 yılında yazdığımız yazı başlıklarımız şöyle:
-Tarımda kıyamet mi? 03.05.2009

-'Ölüm tohumları'nın yönetici ve finansörleri 06.05.2009
-Irak'taki Ebu Garib tohumları nerede? 07.05.2009
-Tarımda tekel tuzağı 08.05.2009

Hikâyenin, bizim hikâyemizin, insanlığın hikâyesinin başka bir merhalesini anlatalım.

2017 yılında onlarca çeşit ürünün tohumunu ABD'den aldık ve en çok tarım ürününü de ABD'den alıyoruz. Tohum ve tarımsal ürünlerde tam teslimiyet yaşanıyor: 1) Tarım ülkesi Türkiye'ye 2002 yılında 129 ton buğday tohumu ithal edilirken 2016'da 1 milyon 183 bin ton ithal edilmiş! 2) Bir zamanlar kendi kendine yeten tarım ülkesi Türkiye'ye 2002 yılında 784 ton mısır ithal edilirken, 2016 yılında 3 milyon 535 bin ton ithal edilmiş!

Her türlü nükleer saldırıya karşı dayanıklı Norveç'teki tohum ambarı olan "Felaket Ambarı" 775 bin çeşit tohum barındırıyor. Bu ambar 2008 yılında Uluslararası Gıda Örgütü'nün emrine devrediliyor. Uluslararası Gıda Örgütü'nün finans kaynağı ise Rockefeller Vakfı, Henry Ford Vakfı, Syngenta Vakfı, Bill Gates Vakfı. Küresel güçler neden tohum bankasına ihtiyaç duyuyorlar? Bunlar Halep, Irak, Afganistan, Somali, Ruanda, Etiyopya, Kamboçya'daki tohum merkezlerine neden el attılar? Çiftçilere yerel tohumların yerine neden bir sonraki hasat yılında kullanamayacakları ve kullanırlarsa yüklü ceza ödeyeceklerini tohum sözleşmelerini dayattılar? Ve yerel tohumlar neden Norveç'teki tohum ambarına yollandı? Ve bu küresel şirketler bir yandan tohum satarken bir yandan da neden toprakları kısırlaştırdılar?

ABD askeri olarak müdahale ettiği ülkelerde tarımsal müdahalelerde bulundu. Tarım ilaçları satan firmalar ile tohum satan firmalar aynı çatı altında idiler, siyasal iktidarlara da tohum yasaları çıkarttırarak yerel tohumu yok etme pahasına etkilerini artırdılar. Sonuçta "tohuma kimi sahip kılar iseniz, çiftçiye de onu sahip kılabilirsiniz". Ülkemizde de 2006 yılında çıkarılan Tohum Kanunu ile 2004'te yasalaşan tohum ıslahı ile ilgili küresel şirketleri güvenceye alan kanunun devamı sağlandı. Böylece bu şirketler devlet eli ile korumaya alındı, köylünün binlerce yıldır ürettiği tohumun ticareti ve kullanımına engel konuldu, ceza öngörüldü. 2007 yılında Türkiye Uluslararası Yeni Bitki Çeşitleri Koruma Birliği'ne (UPOV) üye oldu. Bu şu demekti: Küresel şirketlerin tohum üzerindeki tekel olmasını sağlamak yolunda bu şirketlere güvence sağlamak. Bitki üzerinde gen değişimi ile patent alacaklar ve mülkiyet onların olacaktı. Bu da 'gıda işgali' demekti, Türk çiftçisine 'artık sen kendi tohumunu kullanamazsın' denilerek Anadolu'nun zengin biyo çeşitliliğinin yok edilmesi demekti...
(Devamı var.)
İnnâlillahiveinnâileyhiraciûn: Erbakan Hocamın emriyle yakından tanıyıp zaman zaman birlikte bazı hizmetler yapmaya çalıştığımız Mustafa Tahhan ağabeyimizi, Fatih Camii'nden Rahmeti Rahman'a uğurladık, Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun...

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TOHUMUN HİKÂYESİ-6
1.10.2019-Reşat Nuri Erol-https://akevler.org/

IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü vasıtası ile gelişmekte olan ülkelere tarım ve gıda üzerinde yıkıcı etkileri olan 'uyum programları' dayatılarak patent hakları ile tohum alanını ele geçiriyorlar. Tohumumuzu koruyan Tarımsal Araştırma Genel Müdürlüğü'ne bağlı enstitüler ve Tarımsal İşletmeler Genel Müdürlüğü'ne bağlı çiftliklerde gerçekleştirilen faaliyetleri yürüten kamusal sistem lağvedilerek geleneksel tarım 'tarım teknolojisi' adı altında küresel şirketlerin eline teslim ediliyor. Bu şirketler ise tohumu, kimyasal ilacı, petrolü, finansı, krediyi elinde bulunduranlar.

En başta ise 'Dünya İmparatoru' ve 'Yeni Dünya Düzeni' kavramlarının mucidi Rockefeller. Amaçları uyum adı altında yalnızca ekonomiyi değil, aynı zamanda kırsal toplumların gelenek ve kültürlerini dönüştürmekti. Çin'de, Meksika'da, Türkiye' de Rockefeller'in şirketlerinin programları çok yoğundu.

1943 yılında geliştirdikleri ilk hibrit buğday için bu tarımsal dönüşümü işaret eden 'Yeşil Devrim' kavramını kullandılar. Bu devrim yalanının arkasında ülke ve insanları kendilerine bağımlı kılmayı amaçlayan bir strateji mevcut. Verimli tohum aldatmacası ile geleneksel tohumun yerine laboratuvarda yaratılan melez/hibrit tohumu satmak ve kendilerine bağımlı hale getirmek. Doğal evrimin sonucu milyonlarca yılda oluşan yapıların, laboratuvarlarda her geçen gün daha fazla gen transferleri yaparak değişikliğe uğratılması sonucu genetik kirliliğin vücudumuzda yarattığı tahribatları her birimiz acı da olsa yaşamaktayız. Zira bu yeni genleri vücudumuzdaki mekanizmalar tanımıyor.

İlk defa 1919 yılında Macar Karl Ereky tarafından 'Biyoteknoloji' terimi ortaya atıldıktan sonra DNA moleküllerinin nasıl faaliyete geçerek organizma ürettikleri konusunda çalışmalar hızlandı. Rockefeller Vakfı destekli araştırmalar ise 1930'lu yıllardan sonra 'Moleküler Biyoloji'nin ortaya çıkmasını sağladı. O dönem Harvard Üniversitesi'nde 'Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar' üzerine araştırmalar yürüttükleri iddia ediliyor.

GDO ise bitkinin bir geni ile oynadığınızda tüm genleri arasındaki ilişkileri bozmanız anlamına geliyor. GDO'lu gıdaların vücutta nasıl işlendiği araştırıldığında bu gıdaların sahip olduğu DNA parça genlerin, kan dolaşımına geçtiği saptandı.

Diğer yandan işin politik tarafına bakıldığında, Türkiye boyutunda tarımın siyasi stratejinin en önemli silahlarından olduğunu görüyoruz. ABD Dışişleri Bakanı Henry Kissinger tarafından tarım, petrol politikası ile beraber ABD stratejisinin en önemli silahı olarak görüldü. O'na göre insanları gıdaya bağımlı hale getirmek, kendilerine bağımlı hale getirmenin temel koşuluydu. Bu sebeple sözde dünya açlığını gidermek amacı ile 'NSSM 200' adı altında Rockefeller'in isteği ile bir proje başlattılar.

İlk adım Hindistan'da hibrit mısır ile atıldı. Hindistan Ziraat Araştırmaları Konseyi ile ıslah çalışmaları başlatıldı. Karayipler, Orta Amerika ve Tayland projelerin uygulandığı ülkeler oldu. Hindistan'da ilk yıl verim alınamadı, bunun sebebi ise kimyasal ilaç kullanılmaması idi. Hibrit tohumlar ilaçsız mahsul vermiyordu. Sonrasındaki yıl çok iyi verim alındı vee bunun ardından Hindistan o yıl dünyanın en büyük tohum alımını gerçekleştirdi (18 bin ton buğday 2.5 milyon dolar).

Tohum çok stratejik bir öneme sahipti. Irak'ta kuraklık sonrasında 73 bin ton buğday ve 22 bin ton arpa Meksika ve ABD'den ithal edildi. Bu tohumlar cıva içerdiğinden 1971 yılında Irak'ta tahıl zehirlenmesi oldu. Oysa İsveç ve İngiltere bu nedenle bu tohumların ülkelerine girişini yasaklamışlardı. Bu tohumlar bilerek çok düşük fiyatla Irak'a satılmıştı, çünkü sosyalist Baas Partisi ülkesinde petrolü millileştirmişti. Bu tahılları tüketen yüzlerce insan ve verimli sığır zehirlenip can verdi. Irak bugün cıva nedeni ile en yüksek parkinson hastalığı oranına sahip ülke. Neticede bağımsızlık taraftarı her ülke bir şekilde kontrol edilmeliydi, gıda ve de tohum ile de olsa...

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TOHUMUN HİKÂYESİ-7
2.10.2019- Reşat Nuri Erol-https://akevler.org/

Rockefeller ve Henry Ford aracılığı ile Birleşmiş Milletler ve Dünya Bankası da işin içine sokuldu. Afrika Yeşil Devrim İttifakı (AGRA) kuruldu. Bu projenin başında BM eski Genel Sekreteri Kofi Annan vardır. Bu vakfın yönetim kuruluşunda Rockefeller Vakfı ve Bill Gates Vakfı yöneticileri bulunmaktadır. Bu projenin finans kaynağı da bu vakıflar ve proje Afrika'da 16 ülkede faaliyette. Slogan ise hep aynı yalandan ibaret 'geleneksel tarımı bırakıp kaliteli hibrit tohumla tanışın' yalanı. Bu uçsuz bucaksız topraklar yabancı yatırımcıların elinde. Başı ABD çekiyor, iç savaşla ikiye bölünmüş Sudan'da Güney Kore 99 yıllığına 1.5 milyon hektar toprağı kiralamış durumda. Amaç açlığı gidermek değil, tekelleşerek dünyayı kendine bağımlı hale getirmek.

Hibrit tohum üreme kapasitesine sahip olmadığından her yıl patenti elinde bulunduran küresel şirketlerin kapısını çalmak zorundasınız. Türkiye'de de hükümet tarafından çıkarılan 'Tohumculuk Yasası' ile sertifikalı tohuma mecbur ediliyor üretici. Ülkemizde 1974 yılında Ulusal Tohum Gen Bankası kurulmasına rağmen günümüzde kendi tohumunuzu kullanmanıza izin vermiyorlar.

Üretim artışı ile açlık yok edilecek denilerek IMF ve Dünya Bankası aracılığı ile dayatmalar neticesinde açlığın her geçen gün daha arttığı gözlemleniyor.1970'te dünyada açların sayısı 460 milyon iken bugün 1.4 milyar. Verim artmıyor, azalıyor bu tohumlarla. ABD hibrit soya verimini % 6 artırırken, Fransa yerel tohumu ile soya verimini % 166 artırmış. ABD de hibrit tohumla pamukta % 9 verim artmışken, Türkiye'de yerel tohumla pamuk verimi % 31 artmış. Hibrit tohum gideri yanında, gübre, kimyasal ilaç, makine ve bol su giderlerinizin yanında kimyasal zehirlenmeye maruz toprağın verimliliğinin düşmesi de cabası. Verimi artırmak için kullandığınız ilaçlar hem toprağı, hem bitkileri, hem hayvanları, hem de insanları zehirlemekte. Bitkisel çeşitlilik günden güne azalıyor. Ayrıca bu amaçla kullanılan 'pestisitler' sadece bitkiye yapışıp kalmıyor, havaya karışarak canlıları da zehirliyor. Ülkemizde kullanılan tarım ilacı aşılmaması gereken üst sınırın 50 kat üzerinde. Örneğin tarımsal bir böcek ilacı olan 'klorpirifos' bebek ve çocuklarda nöro-davranışsal gelişim bozukluğuna sebep olması nedeni ile 2015 yılında AB ülkelerinde yasaklanmasına rağmen, 2017 yılında Türkiye'de artış göstermiş kullanımı. Bu bozukluklar disleksi, hiperaktivite, dikkat eksikliği, otizm vs.

2009 tarihli çıkarılan yönetmeliklerle ülkemize GDO'lu yemlerin girişi serbest hale getirildi. GDO hayvandan insana geçebiliyor. Genetiği değiştirilmiş ürünler 'glüten' olgusuna vurgu yapılmasına neden oldu. Çünkü glüten birçok gıdada kullanılıyor. Değişime uğramış bitkilerdeki glütenin yapısı çok tehlikeli. Çölyak hastalığının yanında birçok hastalığın artışının bu derece olmasının sebebi bizi zehirleyen glüten. Diğer taraftan genetiği değiştirilmiş buğdayın glisemik endeksi çok yüksek olduğundan kan şekerini hızla yükseltiyor. Diyabetli kişilerin sayısındaki artış dikkat çekici. Obezite 3 diyabet 4 kat artmış 1970'lerden bu yana. Glüten bağımlısı insanlar olarak yavaş yavaş öldürülüyoruz.
Türkiye hibrit tohumları nerelerden alınıyor?
-Fasulye tohumu Şili, Tayvan, Çin'den.
-Bakla Çin'den.
-Tanzanya'dan salatalık ve barbunya tohumu.
-Çek Cumhuriyeti, Macaristan, Romanya, Hırvatistan, Sırbistan ve İsviçre'den buğday tohumu.
-Arpa Hırvatistan'dan.
-Patlıcan Peru ve Pakistan'dan.
-Bezelye Zimbabwe'den.

-Patates Lülsemburg ve Danimarka'dan.
-Mısır tohumu Sudan ve Yunanistan'dan.
-ABD'den kuru fasulye, mercimek, nohut, bezelye, buğday, mısır, ayçiçeği, pamuğu alıyoruz.
-İsrail'den biber, turp, marul, soğan, domates, kabak, ayçiçeği, buğday, kavun, karpuz ce çiçek tohumları alıyoruz. İthalatımız o kadar çeşitli ki saymakla bitmiyor.

ON YIL ÖNCE-ON YIL SONRA; YİNE TOHUMUN HİKÂYESİ-8
3.10.2019- Reşat Nuri Erol-https://akevler.org/

1980 yılında **tarım ihracatı** 25 milyar dolar ithalatı ise sadece 50 milyon dolar iken, bugün **tarım ithalatımız** yaklaşık 15 milyar dolar. GDO'lu soya cenneti ülkelerden yılda 2.3 milyon ton soya ithal ediyoruz. Dünya tarım devi Hollanda'nın yüzölçümü kadar tarımsal alanı ekmeyerek nadasa bırakıyoruz. Birçok tarımsal üretim alanı arazi birleştirmelerle yabancılara ait ülkemizde. Önce **ekmeğimizi bozdular**; bozanlar ise Rockefeller gibi 'ölüm imparatorları'.

Ekmeğe konan katkı maddeleri: -Unu beyazlatmak için kullanılan E928-E924. -Küflenmeyi önlemek için kullanılan E282. -Suni tatlandırıcı kıvam artırıcı E420**.** -Başta domuz kılı, tavuk tüyü ve insan saçından yapılan E920 (L-Sistein).

2010 yılında genetiği değiştirilmiş maya ve bakterinin de ithalatına izin verildi. 2017 yılında Adana'daki fırınların % 80'ine ürün veren firmanın ekmek katkı maddesinden GDO'lu soya çıktı. Sonrasında fırıncılara soruşturma açıldı, oysaki GDO'yu üreten ve dışarıdan ithal eden fırıncılar değildi. **Sonuçta** hiçbir katkı içermeyen Anadolu'nun ekmeği bunlara yenildi.

Ülkemizde siyasal iktidarların boyun eğmesi ile türlü aldatmacalarla tercih edilen **hibrit ve GDO'lu tohumların** piyasaya girmesi ile yerel tohumların kaderi değişti. 1948 yılından itibaren ülkemize Marshall yardımları başladı. Bu yardımlar kapsamında genetiğine müdahale edilmiş buğdaylar Anadolu'ya yayıldı ve atadan kalma buğdaylarımız yok edilmeye başlandı. Öncesinde Anadolu 'Tahıl Ambarı' idi, 23 yabani ve 400'den fazla kültüre alınmış buğday çeşidine sahipti. Güneydoğu Anadolu tarihte buğdayın ilk evcilleştirildiği yerdi, buradan dünyaya yayıldı. Tarımsal Araştırma Enstitülerimiz neden kapatıldı? 2001 yılında 49 milyon dolar olan buğday ithali bugün 2 milyar dolara ulaşmış durumda.

Üretim maliyetlerindeki artış ile zarar eden buğday üreticisi gümrük vergilerindeki devasa düşüş ile ithal edilen ürüne yenik düşürülüyor. Öyle ki, Bakanlar Kurulu kararı ile buğday ve çavdarın gümrük vergisi % 130'dan %8'e, mısırda % 130 olan vergi % 35'e ve yulafta ise sıfıra düşürülüyor. **Neden? KÖYLÜ ÜRETMESİN DİYE!**

Savaş ve felaket dönemleri için **Toprak Mahsulleri Ofisi** tarafından depolanan buğday **IMF'nin 'stok politikasını terk et' emri** ile çok ucuza elden çıkarılmış durumda. Bu olayın sonrasındaki yıl Türkiye'de kuraklık nedeni ile üretim düşünce gümrük vergisi derhal düşürülerek 2006 yılında 240 bin ton olan buğday ithalatı, 2007 yılında 2.1 milyon ton, 2008'de 3.7 milyon ton, 2011'de ise 4.7 milyon tona çıkmış, çıkarılmış! Bizans'tan Osmanlı'ya ülkenin tarım ihtiyacının karşılanması devletin güvenliği açısından en önemli kriter idi.

Bu teslimiyetin çok vahim sonuçları olacaktır. Ülkedeki un fabrikaları gitgide azalmakta ve büyük kuruluşlar da yabancılar tarafından satın alınmakta...

Türkiye'deki sertifikalı tohum 2002 yılında 145 bin ton iken, 2016 yılında 957 bin tona ulaşmış!1980 yılında üç tohum firması varken, bu gün önde gelenleri yabancı olmak üzere 660 şirket mevcut! 2018 yılı itibarı ile 5 dönüm üzerinde üretim yapan çiftçi ancak sertifikalı tohum kullanırsa tarım desteği alabilecek.

Küresel tohum imparatorlukları ABD ve AB'nin elinde şu an, şirketleri ise: -ABD Monsanto, -ABD Dupont, -ABD Dow Agrosciences, -İsveç Syngenta. Dünya tohum pazarı 50 milyar dolar civarında. Sebze ve meyve de dahil olmak üzere dünya tarımının % 90'ı bu firmaların kontrolünde. Hatta tohum kimyasal ilaçlarının üreticisi ve satıcısı da bu firmalar.

Ayrıca her gün açlık oranı yükselirken 1.3 milyar ton gıda çöpe gidiyor. Her gün 5 yaş altı 20 bin çocuk yetersiz beslenmeden ölüyor. 'Yeni Dünya Düzeni' dedikleri bu düzendir.

Dünya tarım piyasasına hakim altı küresel şirketin hepsinde Rockefeller'in hissesi mevcut. Bu şirketler **GDO'lu tohum** pazarının % 100'üne, ticari **hibrit tohum** pazarının % 63'üne, **GDO araştırmalarının** % 75'ine ve zararlı organizmaları yok etmek için satılan **kimyasal maddelerin** % 76'sına hükmediyor. Yıllık gelirleri 65 milyar dolar. **Amaçları:** 1) Tohum satmak. 2) Tohumlarını ekenlere gübre-ilaç satmak. 3) Tohumlarını ekenlere petrollerini satmak. 4) Parası olmayanlara kredi vermek, borçlandırmak. 5) Bu tarımın yol açtığı hastalıklar için ilaç satmak. **Hastalık saçan 'ölüm tohumlarının hikâyesi' işte böyle.**

GIDA HAKKI, YAŞAM HAKKI GİBİ TEMEL BİR HAKTIR…

16 Eyl 2019-Reşat Nuri Erol-milligazete

'Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi' sözü, hem de Kanuni Sultan Süleyman tarafından söyleneli asırlar geçti, bu söz çağımızda da değerini fazlasıyla koruyor…

Benzer konuları daha önce de yazdım, bugün de yazıyorum, daima yazacağım.

Bugün de bu konuyu yazmama vesile olan Sabri Kaya arkadaşımıza teşekkür ediyor ve söze onun hatırlatmalarının en sonunda 'sonuç' ve son söz olarak hatırlattıkları yani çok önemli tavsiyeleri ile başlıyorum. Diyor ki: 'Tüm duyarlı insanlara çağrım doğa ile barış sözleşmesini imzalamaları, eko sistem ile uyumlu bir yaşam sürdürmeleri. Böylece gelecek kuşakların bizdeki emaneti olan bu dünyayı tahrip etmeden onlara teslim etme gayreti içerisinde olalım. Anne babalara sesleniyorum. Çocuklarınız ve kendiniz için şekerli ürünleri, işlenmiş gıdaları, tüm gazlı ve katkılı içecekleri ve unlu gıdaları yaşamınızdan çıkarınız. Çocuklarınızı ve kendinizi doğal protein, rafine edilmemiş soğuk sıkım yağlar, organik sebze ile meyveler ve işlem görmemiş kuru yemişler ile besleyin...'

Protein yağlar ve tuzlar en temel gıdalardır. Türkiye Cumhuriyeti'nin gıda politikasını 1950 yılından itibaren başlayan Marshall yardımları ve konvansiyonel tarım dayatmaları ile Emperyalistler dizayn ettiğinden beri zihinsel olarak sağlam bir gençlik maalesef yetişmiyor. Asıl sorunun kaynağına hiç inmedik, tartışmadık. İnsan yaşamı için eylem ve zihinsel süreçlerinin kaynağı kesinlikle fıtrata uygun beslenmedir. Ne yiyorsanız osunuzdur, kimlik ve karakter oluşumunda beslenmenin payı yüksektir.

Japonya'da çocuklara 7 yaşından itibaren kahvaltı saatinde en az iki yumurta yediriyorlar. Ekmek genellikle yok, varsa da çok az. Her akşam ise kesinlikle sofrada deniz ürünü yani

balık oluyor. Japonya ve Güney Kore'de ceviz ithalatı son 50 yılda % 140 artmış. Çocuklara durmadan ceviz yediriyorlar. Günde en fazla iki öğün yemek yiyorlar. Tamamen protein odaklı bir beslenme var...

ABD'de teknolojik üretimin merkezi Silikon Vadisi'nde nasıl beslendiklerini lütfen bir inceleyin. 1950'lerdeki Alman Devleti'nin gıda politikasını araştırın. Japonya ve Güney Kore'de çocuklara protein ve natürel yağ ağırlıklı bir beslenme uygulanıyor. Bu ülkeler resmen çocuklara nasıl beslenmeleri gerektiğini öğretiyor, dayatıyor.

Şeker, beyaz undan yapılmış ekmek (tam buğday genetiği ile oynanmamış ekmekler hariç), işlenmiş gıdalar, unlu besinler, yapay ve kimyasal içerikli içecekler ile beslenme beyin hücrelerini öldürüyor, beyin gelişimini mahvediyor. Marketlerdeki gıdalar içerik olarak insan sağlığını tehdit eder durumda ve sürekli olarak insanları hasta halde yaşayan ve sürekli ilaca bağımlı ticari bir meta haline getirmiş durumdadır. ABD halkı da geri zekâlı, obez olmuş. Çünkü aynı beslenmenin esiri olmuşlar. Sadece beyin göçü ile farkı kapatıyor ya da özel olarak seçtikleri bireylerin beslenmesine önem veriyorlar.

Buradan net olarak söylüyorum. Türkiye Cumhuriyeti'nde ekolojik ve doğal yaşam ile uyumlu tümüyle geleneksel bir gıda politikası olmadan kalkınma imkânsızdır. Türkiye'de proteinli ürünler pahalı iken karbonhidratlı ürünler neden daha ucuz? En büyük protein kaynağı kuzu, keçi ve deniz ürünleri tüketimi yaygınlaşmalı, üreticiler teşvik edilmelidir. Hayvancılık ve tarım ürünlerinin geldiği bugünkü durum planlı bir sürecin sonucudur. Küresel güçler tüm insanlığı kendileri tarafından yönetilen bir pazar haline getirmişlerdir.

Asıl milli mesele budur, asıl beka sorunu da budur.

Önemine binaen tekrar hatırlatıyoruz: 'Tüm duyarlı insanlara çağrım doğa ile barış sözleşmesini imzalamaları, eko sistem ile uyumlu bir yaşam sürdürmeleri. Böylece gelecek kuşakların bizdeki emaneti olan bu dünyayı tahrip etmeden onlara teslim etme gayreti içerisinde olalım. Anne babalara sesleniyorum. Çocuklarınız ve kendiniz için şekerli ürünleri, işlenmiş gıdaları, tüm gazlı ve katkılı içecekleri ve unlu gıdaları yaşamınızdan çıkarınız. Çocuklarınızı ve kendinizi doğal protein, rafine edilmemiş soğuk sıkım yağlar, organik sebze ile meyveler ve işlem görmemiş kuru yemişler ile besleyin...'

Dikkate alınması ve gerekenlerin yapılması dua ve dileklerimizle…

UYARI: VATAN, TOPRAK, SU, GIDA VE BEKA SORUNU-1

27.09.2019-Reşat Nuri Erol-https://www.akevler.org/AkevlerMakaleler/

Önceki "Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır…" başlıklı yazımızda, 'Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi' sözü, hem de Kanuni Sultan Süleyman tarafından söyleneli asırlar geçti, bu söz çağımızda da değerini fazlasıyla koruyor…

Bu uyarıları yapmamıza vesile olan Sabri Kaya arkadaşımıza teşekkürlerimle…

Bir toprağı anlamlı kılan nedir?

Vatan sadece bir toprak parçası mıdır?

Bir toprağın vatan olması için taşıması gereken unsurlar nelerdir?

'Beka sorunu' da diyerek ele alacağımız bu önemli sorunu, yukarıdaki bu ve benzeri sorularla sorguladığımızda şöyle cevap verebiliriz:

Öncelikle ilahi iradenin insan yaşamı için uygun bir donanım ve ölçü ile üzerinde yaşayan tüm insanları ve tüm canlıları fıtratlarına uygun bir şekilde besleyen tüm canlı ve bitki florasının uyum içerisinde yaşamlarını sürdürdüğü bir toprak, su, hava, güneş ve diğer iklim ve coğrafi özellikleri korunmuş ve üzerinde yaşayan tüm insanların barış içerisinde yaşamlarını fıtratlarına uygun şekilde sürdürdüğü bir toprak parçası ancak vatan olabilir.

Önemine binaen yukarıdaki tanımı bir daha okuyup üzerinde derince düşünün derim…

Okumak, düşünmek, kavramak ve gereğini yapmak gerekiyor…

Aksi halde neler olduğunu görüyor ve yaşıyoruz…

Evet, dediğimi yapabildiyseniz devam edelim ve yaşadığımız ülkemizin yakın tarihindeki bazı gelişmeleri hatırlayalım.

1950'li yıllardan itibaren Sermaye'nin taşeronu ABD'nin yönlendirmesiyle Kore'ye asker göndermemiz karşılığında bizi NATO'ya aldılar. Sonra Marshall yardımları adı altında ülke tarımını kendi hibrid tohumları ile tahrip ettiler.

Tarım ve hayvancılık ülkesi Türkiye'nin okullarında süt tozu dağıtılmaya başlandı, 'margariniler' adı altında vita yağları, sana yağları girmeye başladı!

Üstelik bu ürünlerinin reklamlarını da doktorlarımıza yaptırarak bu yağları kalp dostu olarak tanıttılar! İthal tohumlar ile çiftçilerimizi aldatarak sözde iki misli verim alınacak yalanı ile kandırdılar! Çitçilerimiz kendi geleneksel binlerce yıllık tohumlarını elde kaybettiler ve tohum bağımlılığı başladı!

Sonra topraklarımızın verimi düşmeye başlayınca suni gübre satmaya başladılar!

Haşereye karşı tohumların direnci düşünce tarım ilacı satmaya başladılar!

Bu tohumlarla elde edilen ürünlerin besin değeri düşünce ve sofralara kimyasal pestisitler gelmeye başlayınca sağlığımızı kaybettik!

Bu kez insanları tedavi için kimyasal ilaçlarını satmaya başladılar ve biz farkında olmadan bu süreçlerde vatanımızda onlara esir bir hayat yaşamaya başladık!

Günümüzdeki ürkütücü sonuç; devasa büyüklükteki şehir hastaneleri!

Evet, bütün bu vahim gerçekleri görmek zorundayız.

Şu anda vatanımız maalesef küresel gıda, ilaç, kimya firmaları tarafından işgal altındadır. Kimlik ve karakterlerimiz ifsat edilmiş durumdadır. Nesil emniyetimiz açısından tehlike

çanları çalmaya başlamış, çocuklarımızın damakları bu küresel güçler tarafından ele geçirilmiştir. Artık isteseniz de doğal gıda ile besleyemiyorsunuz.

Kimlik ve karakter değişince, bu küresel firmaların ürettiği moda, tekstil, kozmetik, gıda ve yaşam tarzını benimsiyorsunuz, nasıl yaşayacağınızı da bu firmalar belirliyor.

Lütfen, şöyle bir bakın bakalım, etrafınıza yerli olarak neyimiz kaldı? Her şeyimizi verdik ya da kaybettik. Bizi içerden işgal ettiler. Daha beteri, şu an zihinlerimizi de ele geçirmek üzereler. Hani bir vatanımız vardı, hani bağımsız bir ülkemiz vardı, hani millî değerlerimiz, hani toprağımız, hani tohumlarımız, hani suyumuz? Velhasıl her şeyimizi kaybettik...

UYARI: VATAN, TOPRAK, SU, GIDA VE BEKA SORUNU-2

18 Eyl 2019-milligazete

Önceki "Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır…" başlıklı yazımızda, "Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi" sözü, hem de Kanuni Sultan Süleyman tarafından söyleneli asırlar geçti; bu söz çağımızda da değerini fazlasıyla koruyor…

Bu uyarıları yapmamıza vesile olan Sabri Kaya arkadaşımıza teşekkürlerimle…

Yazımızın önceki bölümünde kaldığımız yerden devam ediyoruz…

Devletin resmi kurumunun verilerine bakalım…

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), 2017 yılı Sağlık Harcamaları istatistiklerine göre sağlık harcamaları, 2017 yılında yüzde 17,4 oranında artarak, 140 milyar 647 milyon TL'ye ulaştı. Cari sağlık harcamasının toplam sağlık harcaması içindeki payı, 2016 yılında yüzde 94 iken, 2017 yılında yüzde 93,1 oldu. Sağlık harcaması gayri safi yurtiçi hâsılanın (GSYH) yüzde 4,5'ini oluşturdu. Genel devlet sağlık harcamasının GSYH'ye oranı ise yüzde 3,5 olarak gerçekleşti. Genel devlet sağlık harcamasının toplam sağlık harcaması içindeki payı, 2016 yılında yüzde 78,5 iken, 2017 yılında yüzde 78 olarak gerçekleşti. Hane halkları tarafından tedavi, ilaç vb. amaçlı yapılan cepten sağlık harcaması, 2017 yılında yüzde 22,7 artarak 24 milyar 4 milyon TL oldu. Hane halkları tarafından cepten yapılan sağlık harcamalarının toplam sağlık harcaması içindeki payı, 2017 yılında yüzde 17,1 olarak gerçekleşti. Kişi başı sağlık harcaması, 2016 yılında 1.511 TL iken, 2017 yılında yüzde 15,9 artarak, 1.751 TL'ye yükseldi. Kişi başı sağlık harcaması dolar bazında değerlendirildiğinde ise 2017 yılında 480 dolar olarak hesaplandı. Devletimizin resmi kurumları söylüyor. Devam edelim…

Her 6-7 erişkinden biri böbrek hastası!
Önce kanımızı temizleyen böbreklerimize bakalım…

Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı Nefroloji Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Gültekin Süleymanlar, Türkiye›de kronik böbrek hastası sayısının 7,5 milyona ulaştığını söyledi. Prof. Dr. Gültekin Süleymanlar, kronik böbrek hastalığının salgın halini almış önemli bir halk sağlığı sorunu olduğunu söyledi. Tüm dünyada erişkinlerin yaklaşık yüzde 10›unda böbrek hastalığı bulunduğunun tahmin edildiğini belirten Prof. Dr. Süleymanlar, diyor ki: «Türk Nevroloji Derneği tarafından ülke çapında yapılan CREDIT çalışması, Türkiye›de erişkinlerin yüzde 15,7'sinde çeşitli evrelerde kronik böbrek hastalığı

varlığını göstermiştir. Bu oran, basit bir hesapla ülkemizde 7,5 milyona yakın kronik böbrek hastası bulunduğu, yani her 6-7 erişkinden birinin böbrek hastası olduğu anlamına geliyor.»

Böbreklerimiz böyle!

Bir de kalbimize bakalım.

Türkiye kalp hastalıklarında dünyada birinci sırada!
Yaşamı sürdürmek için gereken hayati organların başında kalp geliyor. Kalpte meydana gelen hastalıklar ise ölüm sebepleri arasında yine birinci sırada. Kardiovasküler Cerrahi Uzmanı Prof. Dr. Esat Akıncı, ülkemizdeki ölüm vakalarının %40,5'ini oluşturan kalp hastalıklarında Türkiye'nin dünyada birinci sırada yer aldığını söylüyor.

Bir ülkenin en değerli varlığı tohum, toprak ve sudur. Devlet teşkilatlarının bize göre en temel görevi bu değerleri korumak olmalıdır. Ülkemizde cirit atan biyoajanlar tarafından bakliyat, tıbbi ve aromatik bitki, sebze ve meyve tohumlarımız sürekli olarak yurtdışına kaçırılıyor. Ülkemizde 13 bin tıbbi ve aromatik çeşit var, bunlar arasında 3 bin civarında endemik bitki florasına sahibiz ama bunlar sürekli çalınıyor ve sahip çıkamıyoruz.

Sonuç:
Ülkemizin ile genel bütçenin yüzde 18'i sağlık harcamalarına gidiyor!

Sürekli olarak devasa şehir hastaneleri açmak suretiyle sömürücü kapitalist küresel ilaç firmalarının pazarlarını büyütüyoruz!

Hatta 'yap-işlet-devret' modelindeki büyük hastaneleri yapan firmalara yıllık belirli bir sayıda hasta garantisi veriyor yani insanımızı hasta etmeyi taahhüt ediyoruz!

(Gelecek yazıda çözüm önerilerimizi yazalım.)

UYARI: VATAN, TOPRAK, SU, GIDA VE BEKA SORUNU-3

19 Eyl 2019-milligazete

Önceki "Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır…" başlıklı yazımızda, "Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi" sözü, hem de Kanuni Sultan Süleyman tarafından söyleneli asırlar geçti; bu söz çağımızda da değerini fazlasıyla koruyor…

Bu uyarıları yapmamıza vesile olan Sabri Kaya arkadaşımıza tekrar teşekkürlerimle…

Yazımızın önceki bölümünde kaldığımız yerden devam ediyoruz…

Önceki yazımızdaki 'sonuç' bölümünü tekrar hatırlayalım…

Sonuç: Ülkemizin ile genel bütçenin yüzde 18'i sağlık harcamalarına gidiyor!

Sürekli olarak devasa 'şehir hastaneleri' açmak suretiyle sömürücü kapitalist küresel ilaç firmalarının pazarlarını büyütüyoruz!

Hatta ‘yap-işlet-devret’ modelindeki büyük hastaneleri yapan firmalara yıllık belirli bir sayıda hasta garantisi veriyor yani insanımızı hasta etmeyi taahhüt ediyoruz!

Çözüm önerileri

1- Sağlık harcamalarına ayrılan bütçenin sadece yüzde 20’sini tarım alanlarımıza ayırıp kentten köylere tersine göçlerin özendirilmesi…

2- Organik tarım ve hayvancılığın desteklenmesi, halkımızın bütünüyle bizzat kendisinin bu üretimlere yönelmesi gerekmekte…

3- Geleneksel tohumlarımızın çoğaltılıp tohum takasları ile yaygınlaştırılması ve bu alanda millî bir seferberlik başlatılması…

4- Yerli ırk hayvan yetiştiriciliğinin desteklenmesi, besi yerine merada serbest dolaşan ve doğal yem ile beslenen hayvancılığın desteklenmesi…

5- Konvansiyonel tarımdan vazgeçilmesi ve ülkemiz florasına uygun geleneksel tarıma geçilmesinin özendirilmesi…

6- Koruyucu sağlık uygulamalarına odaklanılması gerekmekte, tamamlayıcı tıp merhalesine geçilmesi gerekmekte…

7- Tüm eğitim kurumlarında işlenmiş gıda, asitli ve gazlı içecekler ile kimyasal katkılı gıdaların satışının yasaklanması ve geleneksel kantin modelinin geliştirilmesi…

8- Ülkemizde büyük bir hamleyle gıda kodeksinin mutlaka değiştirilip yerlileştirilmesi ve millîleştirilmesi…

9- Gıda üretiminde insan sağlığına zararlı tüm gıda katkı maddelerinin yasaklanması ve ithalatına izin verilmemesi…

10- Çevreyi kirleten tüm kimyasalların yasaklanarak çevrenin özenle koruma altına alınması öncelikle ve acilen sağlanmalıdır.

Bunları başardığımızda özgür ve sağlıklı bireyler oluruz.

Barış ve özgürlük ancak herkesin doyduğu ülkede olabilir.

Vatandaş temel haklarına sahip olduğunda barış sağlanmış olur.

İşte bütün bunlar başarıyla yapıldığında ‘sosyal adalet’ gerçekleşir.

İşte o zaman yaşadığımız toprak parçası gerçekten ‘vatan’ olmuş olur.

Başarı için zaruri uyarılar:

* Faizli değil ‘faizsiz sistem’ ile yapılması…

* İşçilik sistemi ile değil ‘ortaklık sistemi’ ile yapılması…

* Kooperatif sistemi ve özellikle ‘semt kooperatifleri’ ile yapılması…

* Kapitalizm değil, ‘Adil Düzen ve Adil Ekonomik Düzen’e göre yapılması…

‘UYARI’ dedik bu sefer; en hafifinden ve bazı detayları hatırlattık.

‘SONUÇ’ olarak çözüm önerilerimizi de kısaca yazdık; her zamanki gibi.

‘SOSYAL TUFAN’ dedik zaman zaman; dinî, ilmî, iktisadî, idari/siyasî alanda.

Bütün bu uyarılara, hatırlatmalara ve çözüm önerilerinin sunulmasına rağmen KÖR-SAĞIR-DİLSİZ davranışlarını sürdürenler, mukadder akıbetlerini bekleyebilirler; ve’s-selam!

UYARILARA DEVAM: “YANİ TOPRAK, HAVA VE SU”…

27.09.2019-Reşat Nuri Erol-www.akevler.org/

Biz son üç -hatta dört- yazımızda “Uyarı: Vatan, toprak, su, gıda ve beka sorunu” derken, bir yazar da (Mustafa Kutlu) haftalık yazısında (18 Eylül) “Toprağa doğru” dedi.

Biz, Sabri Kaya arkadaşım ile bu ve “Gıda hakkı, yaşam hakkı gibi temel bir haktır…” konularına odaklanmışken, başka bir yazarın da benzer konuda yazması çok önemli.

Sözü uzatmadan, yazının girizgâh bölümünü geçelim ve yazarın bize göre de çok önemli gördüğümüz uyarılarını önemine binaen dikkatle okuyalım…

“Benim “Toprak Meselesi” otuz yıl, elli yıl sonrasına bir pencere açmaya dayanıyor. Bugünden yarına olacak iş değil. (Bu konudaki düşüncelerimi yeri geldiğinde uzun uzun anlatacağım.) Nedir peki? Şudur: Herkeslerin bildiği ama umursamadığı, göze alamadığı, elini taşın altına koyamadığı bir şey. / Sakın bunu kapitalizmin en sevimli tuzaklarından olan “çevrecilik”, “sürdürülebilir kalkınma” ile karıştırmayın. / Amentüye inananlar için “toprağa dönüş” sırat-ı müstakime ulaşmak anlamındadır. / Kapitalizm sadece bir iktisadi sistem değil neredeyse itikadi bir meseledir. / Gücünü ve hâkimiyetini öncelikle anasır-ı erbaa’ya saldırarak devşirir. Havayı-toprağı-suyu ve nihayet insanı sömürmektedir. Havayı hava olmaktan, toprağı toprak olmaktan, suyu su olmaktan, insanı insan olmaktan çıkarır. Kıyamet senaryoları yazanlar bu gidişatın tamamlanmakta olduğunu söylüyor. / Ozon tabakası deliniyor, buzullar eriyor, sular kirleniyor, hava pis, insanlar metropollerde maskeyle dolaşıyor. (Bir Kanada şirketi Çinlilere temiz hava satıyormuş. Şaka gibi, ama gerçek.)

Dehşet dengesi sadece nükleer silahlardan ibaret değil. Bıçak kemiğe dayandı. Atmosferin dayanacak gücü kalmadı. Sıcaklık bir derece daha artarsa hapı yuttuğumuzun resmidir. Kimine göre yirmi, kimine göre otuz sene kaldı. / İşleri robotlara teslim etsek bile üretim-tüketim zinciri devam edecek, büyümenin büyüsü sürecek, tüketim toplumu şiştikçe şişecek, altta kalanın canı çıksın. / Şimdiden tıpkı Naziler gibi küresel para babaları artan nüfusun bir kısmının telef edilmesinde beis görmüyor. / Yangınlar ormanları, seller toprakları, asit yağmurları suları bitiriyor. / İleri, zengin, refah içindeki ülkelerde öyle göller var ki bakmaya kıyamazsınız. O kadar berrak, o kadar temiz. Görenler hayran oluyor ama o göllerde bakteri

bile yaşamıyor. Ölü doğa dedikleri bu galiba. Sanal dünya. Bu manzara karşısında yapılacak iş yangında ilk kurtarılacaklar üzerinde ittifak etmektir. Yani TOPRAK, HAVA VE SU. / Daha sonraki yazılarımızda bu temel yaklaşım konusunda daha ayrıntılı duracağız."

Malum olduğu üzere, yazarımız çok güçlü bir hikâyeci ve burada kendisinin de açıkça ifade ettiği üzere bizim hikâyemizi anlatıyor, yapılması gerekenlerle birlikte…

Biz de, bilindiği üzere, yarım yüzyıldan beri, bir taraftan yazıyor ve söylüyoruz, diğer taraftan gücümüz nisbetinde bu konularda uygulamalar yapıyoruz; takipçilerimiz biliyor…

Son olarak, adını andığım arkadaşımız Sabri Kaya'nın öncülüğünde 'Yalova Hizmet ve Dayanışma Kooperatifi' kuruluşunu gerçekleştirdik ve yepyeni hamleler içindeyiz…

Sonuç olarak son sözü meşkûr yazısının en sonunda "Önemli olan Besmele'yi çekip yola çıkmak" diyen Mustafa Kutlu'ya bırakalım:

"Anlatacağımız hikâye "Hadi gelin köyümüze geri dönelim/Fadime'nin düğününde halay çekelim" gibi bir fantazya değil. / Son zamanlarda ülkemizde de örnekleri görülen (TRT belgesellerinde "Yeni Köylü" deniyor) bazı tuzu kuru tiplerin metropol hayatından kaçıp doğaya dönmesi gibi bir şey de değil. / Unutmayın bu köklü bir tercih. Kapitalizmin kulvarından çıkacağız. Çılgın yarışta derece yapmaktan vazgeçeceğiz. G7'lerin dolabına su taşıma yerine kendi kulübemizi kendimiz kuracağız. Sürüden ayrılacağız. / İnanın bir kulübe kurmamıza, sürüden ayrılmamıza tahammül edemezler. Kötü örnek olur yani.

Peki, henüz ilk adımı atılmamış bu sefer bize neye mal olacak?

Önemli olan Besmele'yi çekip yola çıkmak. / Gerisi Allah Kerim."

('Sağlıklı yaşam için tavsiyeler' ile uyarılarımıza devam edeceğiz.)

UYARILARA DEVAM: SAĞLIKLI YAŞAM İÇİN TAVSİYELER

22 Eyl 2019-milligazete

Hastalanmamak elimizde, tüm hastalıklarımızdan kurtulabiliriz: Hastalıklar hücrelerin işlevlerinin bozulması ile ortaya çıkar. İki nedeni vardır: 1) Yetersiz beslenme yani vücudun ihtiyaç duyduğu doğru besinlerin alınamayışı. 2) Vücudumuza giren toksikler (zehirler) yani hücrelerin ihtiyaç duymadıkları bir şeyle zehirlenmeleri. Tüm hastalıkların sebepleri beslenme ve zehirli olan toksik maddeler ise; bu iki sebebi ortadan kaldırdığımızda hastalanmayız ve sağlığımıza kavuşmuş oluruz.

Beslenme: Gıdalarınızı alırken en temel ölçü gıdanın helal ve temiz olması yani kendi doğal ortamında üretilmiş olmasıdır; kimyasal ve zirai ilaçlamanın yapılmadığı, paketlemesinde hiçbir koruyucu ilave edilmeden doğru bir ambalaj ile üretilen gıdalar olmasına dikkat ediniz. Günlük olarak iki öğün ile yetinmek, sabah protein ağırlıklı iyi bir kahvaltı, akşam en erken saatte en fazla iki çeşit ve mizaca uygun bir yemek ideal bir beslenme şeklidir. Ara öğünlerde mevsim meyvesi, kuru yemişler (ceviz, badem, incir, fındık vb.), tüm yemeklerde mevsim salatası (bol sızma yağı, doğal sirke, limon ilave edilerek) tüketilmelidir.

Vücuda zarar vermeme: Toksik (zehirli/zararlı) olan her türlü gıda ve ürünlerden vücudumuzu korumaya çalışmak. Raf ömrü uzatılan tüm katkılı gıdalar, temizlik ürünleri, şekerli ve hamurlu tüm gıdalar, meşrubatlar, bisküvi ve çikolata, rafine yağ, tuz, şeker, kimyasal deterjanlar, kozmetik ürünleri, parfüm ve deodorantlar gibi tüm zararlı ürünlerden sakınılmalı.

Hareketli bir yaşam: Düzenli egzersiz, temiz hava, güneş enerjisinden yararlanma, günlük orman ve deniz kenarı yürüyüşleri, imkân varsa yüzme sporu çok faydalı olur. Ulaşım için yakın mesafelerde bisiklet kullanmak sağlık ve çevre için çok ciddi katkılar sağlar.

Psikolojiye dikkat: Beden ve zihin ayrılmaz ikilidir, ikisi birdir ve aynıdır. Olaylara, düşünce ve duygularımıza verdiğimiz tepkiler hücrelerimizi direkt olarak etkiler.

Sağlığın altyapısı: Hücrelerin sağlığı sağlıklı olan anne ile babadan başlar, hamilelik döneminde annenin sağlıklı beslenmesi, huzurlu ve mutlu bir hamilelik geçirmesi ile devam eder. Normal doğumla doğan çocuğun iki yıl anne sütüyle beslenmesi, annenin bu dönemde doğru ve sağlıklı beslenmesi, çocuğun bütün yaşamını etkileyecek temel altyapıyı sağlar. Kimyasal ve sentetik ilaçlar zorunlu olmadıkça kullanılmamalı. Radyasyon ve manyetik alan üreten görüntüleme cihazlarından zorunlu olmadıkça sakınmak gerekir. Günde en az on bardak temiz kaynak suyu içiniz. Vücudun en önemli organları sırası ile böbrekler, karaciğer, bağırsaklar, akciğer, kalp ve damarlardır. Sindirim sistemi çok önemlidir; yemekleri yavaş yemeli, çok iyi çiğnemeli. Acıkmadan yememek, doymadan kalkmak temel prensip olmalı. Günde en az iki kez büyük abdeste çıkmak sindirim için önemlidir ve kalın bağırsağı tam boşaltmak çok faydalıdır. Yılda en az iki kez hacamat (kupa terapisi) yaptırmak kan dolaşımını ve hücrelerimizin yeterli besinleri almasına, vücuttan toksinlerin atılmasına yardımcı olur. Hücrelerimiz besinleri kan ile alır, kanın akışkan ve temiz olması sağlık için çok önemlidir.

Vücudumuz bir bütündür: Tüm organlar bir bütünün parçalarıdır. Her organın bu bütünlük içerisinde bir fonksiyonu vardır. Gerçek tedavi, organlarımızın kendi işlevlerini yerine getirecek şekilde hiçbir kimyasal ilaca bağımlı olmadan beslenme ve toksinlerden arındırma ile sağlanan tedavidir. Hücrelerimiz sağlıklıysa en basit soğuk algınlığı ve grip gibi hastalıklara bile yakalanmaz, çünkü virüsler vücuda girdiklerinde direnç ile karşılaşıp tekrar çıkarlar. Ateş düşürücü ve antibiyotik kullanımı ise vücudun gösterdiği direnci kırar, bakteriler ve virüsler bakterilere karşı direnç kazanır. Cerrahi müdahaleler vücudun bütünselliğini ve yaşam kalitesini bozar. Hiçbir organ boşuna değildir. Allah insan için ne kadar ömür takdir etmişse (ortalama 120 yıldır) insan bu ömrün sonuna kadar hastalanmadan kaliteli olarak ruhunu teslim edebilir. Tek koşul fıtrata uygun ekolojik çevre ile uyumlu doğal yasalara göre bir yaşamdır.

Sonuç olarak sağlık bir tercihtir; tercihlerimiz sağlığımızı ve yaşam kalitemizi belirleyecektir. “Gıdalarınız ilaçlarınız olsun, ilaçlarınız gıdalarınız olsun” (Hipokrat). Teşekkür: “Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi” sözü ile başlayıp sürdürdüğümüz bu altı yazının yazılmasına vesile olan Sağlık Çalışanı ve Kimyager Sabri Kaya’ya teşekkürler...

IRAK TAKİ EBU GARİB TOHUMLARI NEREDE

07 May 2009 –milligazete

Dünyanın pek çok ülkesinde "zaten var olan tohum depolarına" ne gibi bir felaket gelecektir ki, Svalbard'daki tohumlara muhtaç kalınacak?!.

Önceki iki yazımda, "Tarımda kıyamet mi?" ve "Ölüm tohumlarının yönetici ve finansörleri" başlıkları altında, "tarım sektörü" ile ilgili önemli konular üzerinde durdum.

Alman asıllı ABD'li araştırmacı-gazeteci F. William Engdahl, yaptığı derin araştırma ve çalışmalarla meseleye epey bir açıklık kazandırıyor. Engdahl, aynı zamanda ilk baskısı 2007'de yapılan, Nisan 2009'da Türkçeye de çevrilen "ÖLÜM TOHUMLARI/ Kalıtımın Değiştirilmesinin Arkasındaki Karanlık Oyunlar" adlı kitabın da yazarı.

Araştırmadaki ilginç bir ayrıntı dikkatimi çekti. Çalışmanın bir bölümündeki ara başlık aynen şöyle: Irak'taki Ebu Garib tohumları nerede?

Yani: "Irak Savaşı" bir de kamuoyunun bilmediği böyle bir amaçla yapılmış!

Genel olarak nükleer savaş, iklim değişimi, meteor düşmesi veya daha başka bir tabiî âfet değil de, bunların dışında bir "felaketten senaryosu" söz konusu. Yani, "planlı bir felaket"ten söz ediliyor ve "Bunu anlamak için yalnızca 2003 Amerikan bombardımanından sonraki Irak'a bakmak yeterli." deniyor!

Irak medeniyetlerin beşiği ve binlerce yıl önce buğday tarımının doğduğu yerdir. Ebu Garib'de yüzlerce/binlerce yılda geliştirilen buğday tohumu çeşitlerinin yer aldığı bir "Tohum Bankası" bulunuyordu. Amerikan bombardımanından sonra o tohum mahzeni tarihe karıştı! Artık kimse o tohumların nerede olduğunu bilmiyor.

Düşünün, dünyadaki tüm tohum çeşitleri NATO destekli Svalbard'da bir araya getirilip kontrol altına alındığında, dünyadaki diğer paha biçilmez tohum bankalarını savaşlar ve terörist eylemler ile yok etmek çok kolay olacak!

Sonrasında da "Monsanto" ve "DuPont" gibi devler kendi GDO tohumlarını (genetiği değiştirilmiş organizmaları) tüm dünya çiftçilerine "tek el"den sunabilecekler.

Yani, tüm tohum çeşitlerini ele geçirdikten sonra dünyanın diğer tohum bankalarını, "tek-el" oluşturabilmek amacıyla yok edebilirler...

Mesele sadece bundan ibaret mi? Sebep sadece "ekonomik" mi, yani sadece "ekonomik tek-el" oluşturmak mı? Yoksa daha başka planlar, hedefler ve amaçlar var mı?

Elbette bundan ibaret değil, elbette daha başka hedefler de var.

Bunun açıklanıp anlaşılabilmesi için önce "kıyamet muhafızları"nın kimler olduğuna ve geçmişte neler yaptıklarına bakmak gerekiyor.

Rockefeller 1971'de Uluslararası Tarım Araştırmalarında Küresel Danışmanlık Grubu olan CGIAR'ı kurmuş. CGIAR, üçüncü dünya ülkelerinin bilim adamlarının ve agronomistlerinin (tarım uzmanlarının) "modern tarım ürünü" kavramlarında uzmanlaşmaları ve ABD'de öğrendiklerini ülkelerine götürmeleri meselesi ile yakından ilgilendi.

GDO‘lu (genetiği değiştirilmiş organizma) "Gen Devrimi"nin yaygınlaşması için paha biçilmez bir etki şebekesi oluşturdular.

CGIAR, daha etkin olabilmek için BM Gıda ve Tarım Örgütünü (FAO), BM İlerleme Programı‘nı ve Dünya Bankası‘nı da işin içine dahil etti.

Tarım sektöründeki "kıyamet" veya "tufan" senaryo ve uygulamaları özetle böyle! Daha doğrusu, tekel sömürü sermayesinin niyet, hedef ve çalışmaları böyle! Her gün "gıdalar" ile ilgili farklı haber ve gelişmeler oluyor ama meselenin bir de bu boyutu var. Sayın Tarım Bakanı Mehdi Eker başta olmak üzere, ülkemizdeki tüm ilgili ve yetkililerin dikkatlerine arz olunur... Atalarımızın dediği gibi: Su uyur ama her türlü düşman uyumaz, uyumuyor. Çok uyanık olunması gereken bir asırda yaşıyoruz. Derin uykulardan uyanalım...

TARIMDA TEKEL TUZAĞI

08 May 2009-milligazete

Tarımdaki "Hibrid Tohumlar" uygulaması ile tekel oluşturma niyetleri arasında tam bir paralellik var. Rockefeller‘in gelişmekte olan ülkelerde yürüttüğü sözde "Yeşil Devrim" çalışmalarına bu açıdan bakınca, korkunç niyetler apaçık görünüyor...

Rockefeller Vakfı 1946‘da sadece adı yeşil olan "Yeşil Devrim"i başlattı.

Bu sözde "Yeşil Devrim" aslında neydi?

1960‘larda Rockefeller‘in çalıştığı Meksika, Hindistan gibi ülkelerde daha çok ürün veren ıslah edilmiş tohum çeşitleriyle açlık sorununu büyük ölçüde çözmeyi vaat ediyordu. Yıllar sonra Yeşil Devrim‘in aslında Rockefeller ailesinin ileride tekelleştirebilecekleri yeni bir alanın geliştirme planı olduğu ortaya çıktı; aynen yarım yüzyıl önce petrol endüstrisi işinde tekelleşme yolunda yaptıkları operasyonlar gibi bir şey.

Nasıl tekelleşiyorlar?

Yeşil Devrim, gelişmekte olan piyasalarda yeni hibrid tohumların üretilmesi çalışmalarına dayanıyordu. Hibrid tohumlar üreyemedikleri için çiftçilerin her sene tohum alması gerekiyordu. Hibrid tohum patentlerinin DuPont/Pioneer Hi-Bred‘in ve Monsanto‘nun başını çektiği bir avuç dev tohum şirketinin elinde toplanması, daha sonra GDO‘lu tohum darbesi için yolu açtı.

Böylece tarımda tekelleşme yolunda ilk önemli adım atılmıştı.

Daha sonraki ikinci adımda, hibrid tohumlar ve bu tohumların ihtiyaç duyduğu kimyasal gübreler, çiftçileri "tekel" oluşturan tarım ve petro-kimya şirketlerine bağımlı hâle getiriyordu. Bu gübreler Rockefeller kontrolündeki büyük petrol şirketlerinin ürünüydü. Ot ve böcek ilaçları da petrol ve kimya devleri için ek pazarlar oluşturuyordu.

Yeşil Devrim aslında tarım sektöründe tekelleşme yolunda bir "kimyasal darbe" idi. Gelişmekte olan ülkelerin yüksek miktardaki gübre ve ilaç girdisini finanse etmeleri mümkün değildi. Bu nedenle Dünya Bankası‘ndan kredi notu alarak ve ABD hükümetinin garantisi

altındaki Chase Bank ve diğer New York bankaları aracılığıyla özel borçlar aldılar. Borçlanan ülkelerin sonunun ne olduğu herkesin malumu. Sonuç olarak bankalara ve tefecilere borçlanan çiftçiler genellikle topraklarını kaybettiler, iş aramak için şehirlere göç ettiler; böylece fabrikaların ucuz işçi açığı da kapanmış oldu.

Tarımda tekelleşme yolunda geçmişte bunlar yapıldı.

Dünya tarımda tekelleşme tehdidiyle karşı karşıya...

Günümüzde de Gates ve Rockefeller Afrika'da "Yeşil Devrim" adı altında bir projeye daha milyonlarca doları yatırıyor. Amaç yine GDO tohumların ve kimyasalların yaygınlaştırılması. Bunun için pek çok teşvik ve kampanyalara başvuruyorlar.

Plan onların istediği gibi işler, tarımdaki tekelleşme gerçekleşirse, tüm dünya birkaç tohum devinin kölesi olacak. Ondan sonrası kolay; Washington'dan gelen emirler doğrultusunda Washington'un siyasetlerine karşı olan üçüncü dünya ülkelerine tohum vermeme uygulamasına geçilmesi planlanıyor...

İnsanlı düşmanları, ayrıca başka bir şeyler de yapılabilirler.

Pirinç, mısır, buğday ve soya gibi dünyanın temel gıda üretimi için patentli tohumların üretimi korkunç bir biyolojik silah olarak da kullanılabilirler...

Genetik müdahalelerle bu tohumları öldürücü gıdalara da çevrilebilirler...

Sonuç olarak diyebiliriz ki: "Onlar yetkiyi ele geçirince ekini ve nesli bozarlar." âyeti, işte bu gerçeği dile getirmektedir.

SAADET PARTİSİ'NDEN ATA TOHUMU HAMLESİ

15 Mar 2022-Bünyamin Güler-milligazete

Sağlıklı gıda teminine yönelik sorunların giderek derinleştiği bir dönemde Saadet Partisi, anlamlı bir ata tohumu kampanyası başlattı.

İstanbul İl Başkanlığı bünyesinde başlatılan kampanya ile tam 1 milyon ata tohumu vatandaşa dağıtılacak.

Gıda sorununun giderek derinleştiği bir dönemde Saadet Partisi, tohumda stratejik bir kampanya başlattı. Saadet Partisi, ata tohumunun önemine dikkat çekmek, gelecek nesillere aktarılmasına ve kullanımının artırılmasına katkıda bulunmak üzere tam 1 milyon ata tohumunu vatandaşa dağıtacak. Ata tohum paylaşım kampanyası ile domatesten bibere, bal kabağından bamyaya, kavundan karpuza tam 27 tohum çeşidi talep eden vatandaşlara ücretsiz ulaştırılacak. Saadet Partisi İstanbul İl Başkanı Ömer Faruk Yazıcı, İstanbul İl Başkanlığı bünyesinde farkındalık çalışması olarak ata tohum paylaşım kampanyası düzenlediklerini belirterek, "Bu çalışma ile toprağı, çevreyi ve doğayı, bizden sonraki nesillere, bulduğumuzdan daha iyi bırakabilmek adına siz duyarlı ve sorumluluk sahibi vatandaşlarımızla birlikte bir adım atma arzusundayız" dedi. Yazıcı'nın ata tohum paylaşım kampanyası ile ilgili yaptığı açıklamada dikkat çeken başlıklar şöyle:

“Yüzyıllardır Atalarımız Tohumu Eker, Mahsule Dönüştürürdü”

“Yüzyıllardır atalarımız tohumu eker, büyütür, mahsule dönüştürür, sağlıkla tüketir ve üretilen mahsulün bir kısmını tohumunu kullanmak üzere ayırırdı. Bu sayede tohumlar nesilden nesile aktarılabilen en büyük armağan olarak günümüze kadar ulaşabilmiştir.

“Ata Tohumu, Genetiğine Müdahale Edilmeyen Tohumdur”

Bildiğiniz üzere ata tohumu, genetiğiyle oynanmamış, herhangi bir laboratuvar ortamında müdahaleye maruz kalarak DNO dizilimi bozulmamış, lezzet ve besin değerleri yüksek olarak mahsul alınan tohumlardır. Bu tohumlar doğurganlığını da kaybetmediği için çoğalabilir ve sürdürülebilir özelliğe sahiptir.

“Tek Tip Tohuma Mecbur Bırakılıyor”

Dünyada ve ülkemizde son zamanlarda yaygın hale gelen GDO’lu hibrit veya tek tip tohumun mecbur kılınması birçok sağlık sorununa, gıdada bağımlılığa ve açlığa neden olmaktadır. Bu yüzden atalık tohumları kullanmak oldukça önemlidir.

“Gelecek Nesillere Aktarılmasını Hedefliyoruz”

* ata tohumunun önemine dikkat çekmek, gelecek nesillere aktarılmasına ve kullanımının artırılmasına katkıda bulunmak üzere sizlerle paylaştığımız tohumların bereketle çoğalmasını temenni ediyor, saygılarımı sunuyorum.”

“Yüzyıllardır Atalarımız Tohumu Eker, Mahsule Dönüştürürdü”

“Yüzyıllardır atalarımız tohumu eker, büyütür, mahsule dönüştürür, sağlıkla tüketir ve üretilen mahsulün bir kısmını tohumunu kullanmak üzere ayırırdı. Bu sayede tohumlar nesilden nesile aktarılabilen en büyük armağan olarak günümüze kadar ulaşabilmiştir.

“Ata Tohumu, Genetiğine Müdahale Edilmeyen Tohumdur”

Bildiğiniz üzere ata tohumu, genetiğiyle oynanmamış, herhangi bir laboratuvar ortamında müdahaleye maruz kalarak DNO dizilimi bozulmamış, lezzet ve besin değerleri yüksek olarak mahsul alınan tohumlardır. Bu tohumlar doğurganlığını da kaybetmediği için çoğalabilir ve sürdürülebilir özelliğe sahiptir.

“Tek Tip Tohuma Mecbur Bırakılıyor”

Dünyada ve ülkemizde son zamanlarda yaygın hale gelen GDO’lu hibrit veya tek tip tohumun mecbur kılınması birçok sağlık sorununa, gıdada bağımlılığa ve açlığa neden olmaktadır. Bu yüzden atalık tohumları kullanmak oldukça önemlidir.

“Gelecek Nesillere Aktarılmasını Hedefliyoruz”

* ata tohumunun önemine dikkat çekmek, gelecek nesillere aktarılmasına ve kullanımının artırılmasına katkıda bulunmak üzere sizlerle paylaştığımız tohumların bereketle çoğalmasını temenni ediyor, saygılarımı sunuyorum.”

BAKANLIĞIN “ATA TOHUM” ÇELİŞKİSİ
22 Haz 2020-milligazete

Tarım ve Orman Bakanlığı’nın üretimde bir karşılığı olmamasına rağmen tohumda, Ata Tohumları üzerinden yerli üretim vurgusu yapması dikkat çekti.

Tarım ve Orman Bakanlığı’nın üretimde bir karşılığı olmamasına rağmen tohumda, Ata Tohumları üzerinden yerli üretim vurgusu yapması dikkat çekerken; Türkiye Tohumcular Birliği Başkanı Savaş Akcan, Ata tohumlarının ıslah çalışmalarında önemli bir zenginlik olduğunu ancak ata tohumları üzerinden üretim yapılacağı şeklinde bir algı oluşturulmaya çalışıldığını dile getirdi. Akcan, bunun ne ülke tarımına ne üreticiye ne de tüketiciye bir faydasının olmayacağını kaydetti.

TV 5’te “Emek ve Tarım” programında Türkiye’nin tohumculuk sektörüne yönelik değerlendirmelerde bulunan Türkiye Tohumcular Birliği Başkanı Savaş Akcan, 2017 yılında Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından başlatılan Ata Tohum Projesine yönelik eleştirilerde bulundu. Akcan, “Türkiye Tohumcular Birliği olarak biz Ata Tohum söylemlerinin karşısındayız. Çünkü muazzam bir yanlı algı oluşturulmaya çalışılıyor. Ata tohum denildiği zaman sanki, bizim çok özel spesifik, has tohumumuz var da biz bunları kullanmıyoruz, harcıyoruz çerçöp ediyoruz, başka yollara tamah ediyoruz. Yok böyle bir şey” dedi.

Tarımda üretimin ata tohumlarıyla yapılacağı yönünde yanlış bir algı oluşturulmaya çalışıldığını vurgulayan Akcan, bunun ne gıda temininde ne de ekonomik olarak bir karşılığının bulunmadığının altını çizdi. Ata tohumundan bir dekara 3 ton domates alınıyorsa, ıslah edilmiş domates tohumundan ise 20 ton domates alındığını vurgulayan Akcan, tarımsal üretimde verimliliğin ön plana çıktığı bir dönemde ata tohumu ile üretim yapılması durumunda 3 liraya satılan domatesin 21 liraya satılacağını söyledi. “Türkiye’de bunu kaldırabilecek bir ekonomi var mı?” diye soran Akcan, ıslah edilmiş tohumların da ata tohumları gibi doğal olduğunu söyledi.

Bakanlığın Tohumda Kafası Karışık

Bilindiği üzere Tarım ve Orman Bakanlığı’nın, Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın eşi Emine Erdoğan’ın da destek verdiği Ata Tohum Projesi ile yerel tohum buluşmaları düzenleyerek çiftçilerin ellerindeki ata tohumlarını topladı. Toplanan bu ata tohumları TİGEM tarafından çoğaltılarak üretimleri yapıldı. Ata tohumlarından elde edilecek ürünler anlaşmalı marketlerde satılacak.

Ancak ıslah edilmiş tohum ile ata tohumdan elde edilen ürün arasında büyük verim farkının olması ata tohumlarından elde edilen ürünlerin de daha pahalı olmasına neden oluyor. Bundan dolayı tarımsal üretimde ata tohumlarından üretim yapmanın bir karşılığı bulunmuyor. Ancak

ata tohumlar, ıslahçılar için büyük önem taşıyor. Tohumdaki ıslah çalışmalarında, ata tohumları ne kadar zenginse o oranda piyasa şartlarına göre daha iyi tohumlar elde edilebiliyor. Tarım ve Orman Bakanlığı'nın da bir taraftan sertifikalı tohum üretim rakamlarını bir başarı olarak gösterirken, bir taraftan da ata tohumları üzerinden yerli üretim vurgusu yapması ise büyük bir çelişki olarak görülüyor.

YERLİ TOHUMA YERSİZ ENGEL

21 Haz 2019-Onur Şehmus Şahin-milligazete

Değişen kanunla birlikte yerli tohum sakıncalılar sınıfına alınırken, para cezası ve ek yükler getirildi...

Yanlış politikalar yüzünden tarım ve hayvancılıktaki gerileyiş hız kesmeden devam ediyor. Anadolu'da kendi yetiştirdikleri tohumları satan çiftçilerin 20 bin TL ceza ve farklı yükümlülüklerle karşılaşması, Türkiye'de yürütülen yanlış tarım politikalarını tekrar gözler önüne serdi.

Hükümetin yanlış politikaları yüzünden tarım ve hayvancılıktaki gerileyiş hız kesmeden devam ediyor. Son olarak Bartın'ın Galla Pazarı'nda kendi yetiştirdikleri tohumları satan çiftçilerin 20 bin TL cezayla tehdit edilmesi, Türkiye'de yürütülen yanlış tarım politikalarını tekrar gözler önüne serdi. Hükümet tarafından geçtiğimiz yıl Eylül ayında güncellenen 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'yla, tohum yetiştirmede sertifikasyon zorunlu hale getirilerek, ülkemizin tohumda dışa bağımlı hale gelmesinin yolu açıldı. Tohum yetiştirmek isteyen çitçileri zorunlu sertifikasyon adı altında birçok ücrete tabi tutan 5553 sayılı kanun, para cezalarıyla da çiftçileri adeta ithal hibrit tohuma mahkûm hale getiriyor.

Zorunlu sertifikasyon ücreti ve cezalar

Geçtiğimiz yıl Eylül ayında güncellenen 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'yla, tohum yetiştirmede sertifikasyon zorunlu hale getirilerek, ülkemizin tohumda dışa bağımlı hale gelmesinin yolu açıldı. Tohum yetiştirmek isteyen çitçileri zorunlu sertifikasyon adı altında birçok ücrete tabi tutan 5553 sayılı kanun, para cezalarıyla da çiftçileri adeta ithal hibrit tohuma mahkûm hale getiriyor.

5553 Sayılı Kanun Çiftçilere Ek Masraf Açıyor

Tarım makinelerinin pahalılığı, mazot fiyatları ve diğer giderlerle hasattan kâr edemeyen çiftçi, 5553 sayılı kanunla tohum sertifikasyonu adı altında tekrar masrafa sokuluyor. Tarım otoritelerinin, kooperatiflerin ve üreticilerin tepkisini çeken Tohumculuk Kanunu, Türkiye'nin tarım politikasındaki yanlışların en büyük göstergesi. 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'nun 9'uncu maddesinde tohum sertifikasyonu yapmak isteyen çiftçilerden birçok ücret kesiliyor. İşte 9'uncu maddedeki kesintiler; 'Başvuru inceleme ücreti, tescil ücreti, üretim izni ücreti, standart tohumluk kayıt ücreti, genetik kaynaklar kayıt ücreti, sertifikasyon hizmetleri ücreti, tarla kontrolleri ücreti, laboratuvar kontrolleri ücreti, belgelendirme ücreti, etiket ücreti, yayın ücretleri, diğer ücretler.'

Çiftçi Para Cezasıyla Tehdit Ediliyor

Geçtiğimiz yılın Eylül ayında güncellenen 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'na göre, tohum sertifikasyonu yaptırmayıp, yetiştirdiği tohumları satan çiftçilere yüklü miktarda para cezası kesiliyor. Aslında ülkemizdeki tohum türlerini korumak için çıkartılan Tohumculuk Kanunu, yanlış tohum politikalarının uygulanmasıyla çiftçileri hibrit tohum kullanmaya mecbur ediyor. Devlet tohum yetiştiren çiftçilere destek vermek yerine tohum sertifikasyonunu zorunlu hale getirerek çiftçinin maliyetlerini artırıyor. 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu'nun 12. maddesindeki ceza hususlarına, sertifikasyon maliyetlerini üstlenemeyip tohum yetiştirip satan çiftçiye ise 10 bin TL'den 20 bin TL'ye kadar para cezası kesiliyor. Sertifikasyonu olmayan tohumları sattığı anlaşılan çiftçilerin elindeki tüm ürünler de imha ediliyor.

İşte Kalem kalem çiftçiye yüklenen ücretler:

*Başvuru inceleme ücreti,

*Tescil ücreti, üretim izni ücreti,

*Standart tohumluk kayıt ücreti,

*Genetik kaynaklar kayıt ücreti,

*Sertifikasyon hizmetleri ücreti,

*Tarla kontrolleri ücreti,

*Laboratuvar kontrolleri ücreti,

*Belgelendirme ücreti,

*Etiket ücreti,

*Yayın ücretleri,

*Diğer ücretler.

BAŞKAN İTHALATÇI, TOHUM MİLLİ!

14 May 2015-Sadettin İnan-milligazete

Geçtiğimiz hafta iki gün boyunca Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin genel kurulunu takip ettim. Birinci gün Cumhurbaşkanı Erdoğan, ikinci gün de Başbakan Davutoğlu konuştu. Her ikisi de "tohum" konusuna özel bir vurgu yaptı.

Sayın Cumhurbaşkanımız, tohum meselesini ulusal bir dava haline getirdiklerini hatta milli tohumu tank ve tayyare üretimi kadar kıymetli gördüklerini söyledi.

Sayın Davutoğlu'nun da buna benzer ifadeleri oldu. Tarımın en hassas konusu olan tohuma, devlet başkanı ve siyasi iradenin "milli" bir açıdan bakması ülke adına sevindirici bir durum...

Ancak uzun zamandır bu meseleyi takip eden birisi olarak bu konuşmaları dinleyince şaşırmadım desem yalan olur!
Çünkü söylenenlerle yapılanlar arasında büyük bir uçurum var.
Şimdi size üç örnek vereceğim;

Birincisi; en çok övündüğümüz tohum ihracatının yüzde 70'i sadece mısır ve ayçiçeği tohumlarından oluşuyor. Mısır ve ayçiçeğinde ise yerli çeşit neredeyse yok denecek seviyede. Yani bu iki tohum çeşidini yabancılar üretip satıyor.
İhracata konu olan diğer tohum çeşitlerindeki yabancı payını işin içine hiç katmıyorum. Sadece mısır ve ayçiçeği tohumları üzerinden yabancıların ihracattaki payı yüzde 70!

İkincisi; tohum firma sayıları… Türkiye'de 660 tane tohum firması var. Bunların 640 tanesi yerli, 17 tanesi yabancı ve 3 tanesi de yerli/yabancı ortaklı. Ve bu rakamlar üzerinden Türkiye'de tohumculuk sektörünün yabancı hâkimiyetinde olmadığı ileri sürülüyor.

İlk planda bu rakamlara bakarak siz de böyle düşünebilirsiniz! Ancak bu rakamlar sizi de aldatmasın. Çünkü burada önemli olan firmaların sayısı, tabelasının "Türkçe" olması veya sahibinin yerli olması değil. Aslolan firmaların sektördeki pazar payıdır. Yani tohumculuk sektörü pazarına kimin hâkim olduğudur.

İşte "640 yerli firma" önümüze konarak "asıl olan bu bilgi" sır gibi saklanıyor. Yani sayısı itibariyle azımsanan "17 yabancı tohum firmasının pazar payı" bu milletten saklanıyor. Neredeyse yazdığımız her şeye hukuk müşavirliği kanalıyla açıklama gönderen Tarım Bakanlığı, nedense bu konuyla ilgili yazdıklarımıza karşı "üç maymunu" oynuyor.

Gelelim üçüncü ve en önemlisine; Türkiye'de milli tohumculuğu temsil eden ve sektörün meslek örgütü olan TÜRKTOB ile TSÜAB'ın başındaki isme…

Bu konuyu şahsileştirdiğimi ileri sürüyorlar ama ben bunu defalarca yazdım ve yazmaya da devam edeceğim.

Bir taraftan "milli tohum", "yerli üretim" diyeceksiniz hatta "millilik konusunu" mesele haline getirdik diyeceksiniz ama bir taraftan da sektöre, bir gram dahi yerli üretimi olmayan tohum ithalatçısı bir isim başkanlık yapacak!

Sayın Cumhurbaşkanımız ve Başbakanımız bu konuları bilmiyor olabilir. Sadece kendilerine gösterilen rakamlar üzerinden "Tohum ve Millilik" vurgusunu yapmış olabilirler. Ancak durum ortada…

Tohum ihracatımızın önemli bir kısmını yabancılar yapıyor! Pazar payı ortaya çıkmasın diye yabancı firmaların pazar payı sır gibi saklanıyor!

Ve Türk milli tohumculuk sektörünü ithalatçı bir isim yönetiyor!
Allah aşkına bu nasıl bir "millilik"!

İSRAİL TOHUMU!
20 Ağu 2014-Sadettin İnan-milligazete

`Onların belli siyasi maksatları var!Bu sözler tohumculuk sektörünün başındaki isme ait İsrail den yapılan domates tohumu ithalatındaki vahim tabloya dikkat çektiğimiz `İsrail Tohumu manşet haberimiz, Türkiye Tohumcular Birliği (TÜRKTOB) Başkanı Yıldıray Gençer i çok rahatsız etmiş. Gazetemize bir açıklama gönderemeyen Gençer, emrinde çalışan bir çalışanın televizyon programına katılarak sözde gazetemize ve şahsıma yönelik eleştirilerde bulunmuş.

Neymiş efendim; biz bu haberleri bilinçli olarak sektörü karalamak için yapıyormuşuz Art niyetliymişiz, bu haberleri yapmak için özel olarak görevlendirilmişiz Sayın Başkanın sözleri bununla da kalmıyor. İsrail üzerinden siyaset yapıyormuşuz! Siyasi maksatlarımız varmış Sayın Başkanı kale alarak bu yazıyı yazmamın nedeni de bu cümle

Filistin de insanlık soykırıma tabi tutulurken, çoluk çocuk demeden Gazzeliler katledilirken, Başbakan Erdoğan ın bile `terörist devletdiyerek tanımladığı bir ülkeden yapılan domates tohumu ithalatındaki vahim tabloya dikkat çektiğimiz için `maksatlı , `art niyetli ve daha da önemlisi zalimin üzerinden siyaset yapmakla suçlanıyoruz Öyle mi Başkan!

Refikimiz bir gazetenin çok ünlü köşe yazarı da, İsrail tohumu eleştirilerimizden fena halde rahatsız olmuş. Bunu da anlayabilmiş değiliz!

Toplumun her kesimi Gazze deki insanlık dramına sessiz kalmayarak kendi gücü nispetinde tepkisini ortaya koyarken, `boykot kelimesinidahi ağzına alamayan tohumculuk sektörünün meslek örgütü Başkanı, rakamlarla sözde bizim haberimizi çürütmeye çalışıyor Neymiş efendim, `domates tohumunun sadece yüzde 6 sı İsrail den alınıyormuş Ama nedense yüzde 6 diye küçümsediği domates tohumu ithalatı için Türkiye nin İsrail e ödediği döviz miktarını ise söylemiyor.

Çimento torbasını görmeyen yoktur. 12 çimento torbası büyüklüğündeki domates tohumu ithalatı için İsrail e 13 milyon dolar ödemişiz. Yani bir torbası 1 milyon dolardan fazla ediyor. Bu nasıl bir tohum ki 50 kilosu 1 milyon doları geçiyor! Bu sorgulanacağına yüzdelik rakamlarla pembe tablolar ortaya konmaya çalışılıyor. Bunu sorgulayanları da neredeyse vatan haini ilan edecekler!

Domates tohumunun yüzde 6 sı İsrail den geliyor da geriye kalan yüzde 94 ü nereden geliyor Ve bu yüzde 94 e ödenen döviz miktarı ne kadardır Programda nedense başkan bu rakamlara hiç girmedi. Yüzde 94 ü hangi ülkelerden aldık ve bu firmaların sahipleri kimlerdir Bu firmalar Yahudi sermayesi midir Eğer öyle ise yüzde 6 sını İsrail den almışız ama geriye kalan yüzde 94 ünü Hollanda dan, Meksika dan almışız ne fark eder! O zaman İsrail e bağımlı olmamış mı oluyoruz   Bunları da bilmemiz gerekiyor.

TÜRKTOB Başkanı Yıldıray Gençer in şirketi, Hollandalı küresel tohum firması Bejo Zaden in Türkiye distribütörlüğünü yapıyor. Daha önce de bu köşeden Başkana seslenerek, Bejo Zaden in Yahudi sermayeli bir şirket olup olmadığını sormuştuk. Ama nedense bugüne kadar Sayın Başkandan bir açıklama gelmedi. Kamuoyunun İsrail hassasiyetinin yoğun olduğu tohumculuk sektöründe; Başkanın çalıştığı küresel firmanın sermaye yapısını bilmeye hakkı var.

Sayın Başkan, gazetemize ve şahsıma yönelik eleştirilerini, çiftçilere yönelik yayın yapan bir kanalda yapmış. Programın sunucusu ise TÜRKTOB da Başkanın emrinde çalışıyor. Evet, yanlış duymadınız. Bir tarafta patron bir tarafta çalışan, Objektif bir şekilde sektörü değerlendirmişler. Bu da yetmemiş, kendilerine bakmadan bizim gazeteciliğimizi sorgulamışlar.
Şaka gibi
Gerçekten kendinize güveniyorsanız, domates tohumunu ve tohumculuk sektörünü bir de birlikte konuşalım.Davetinizi bekliyorum.

SONER YALÇIN YAZDI: O KADAR SEVİNDİM Kİ BRAVO SAADET PARTİSİ
22 Nis 2022-milligazete

Gazeteci Soner Yalçın bugünkü köşesinde Saadet Partisi'nin ata tohumuna verdiği öneme dikkat çekerek "Bravo Saadet Partisi" başlıklı bir yazı kaleme aldı.

Saadet Partisi İstanbul İl Başkanlığı'nın gazetecilere gönderdiği hediyeden duyduğu mutluluğu köşesine taşıyan Soner Yalçın "O kadar sevindim ki anlatamam…" diye yazdı.

Saadet Partisi İstanbul İl Başkanlığı gazetecilere ve yazarlara "Nesilden Nesile En Büyük Armağan, Bir Milyon Ata Tohumu…" yazılı bir zarfla ata tohumları hediye etti. Sözcü Gazetesi yazarı Soner Yalçın da eline geçen bu hediyeden duyduğu heyecanı ve mutluluğu okuyucularına aktardı.
"Bravo Saadet Partisi"
Yalçın bugüne kadar bir çok hediye aldığını fakat böylesini ilk defa gördüğünü söylerken Saadet Partis''nin yerli üretime verdiği değeri taktir etti.

Yalçın yazısının başlığını **"Bravo Saadet Partisi"** diye atarken şunları yazdı:

Bravo Saadet Partisi

Zarfı açtım.

O kadar şaşırdım…

O kadar sevindim ki anlatamam…

Gazetecilere çeşitli hediyeler gelir. Ama böylesini ilk kez gördüm:

Yirmi küçük naylon poşet içinde neler yoktu:

6 tane yerli yazılı karpuz tohumu, 5 tane ayçiçeği tohumu, 4 tane kestane kabağı tohumu, 2 tane lif kabağı tohumu, 6 tane su kabağı çeşitleri tohumu, 5 tane yerli acur tohumu, 6 tane bal kabağı çeşitleri tohumu, 8 ve 11 tane süs kabağı çeşitleri tohumu…

Yirmişer tane; Urfa biberi tohumu, oturak beyaz fasulye tohumu, iri kırmızı domates tohumu, şeker kamışı tohumu, renkli cin mısır tohumu, bamya tohumu, reyhani tohumu, dikenli salatalık tohumu, güney kavunu tohumu, kadife çiçeği tohumu, yerli mısır tohumu…

Gönderen kişi Ömer Faruk Yazıcı idi; Saadet Partisi İstanbul İl Başkanı.

Mektubunun üst köşesinde şu yazılıydı:

Nesilden Nesile En Büyük Armağan, Bir Milyon Ata Tohumu…

SP İstanbul örgütü olarak kampanya başlattılar, isteyene bir milyon ata tohumunu bedava veriyorlar…

Mektubunda Diyor Ki

Saadet Partisi İl Başkanı Ömer Faruk Yazıcı milli tarım projesi için mektubunda şunu diyor:

– Bildiğiniz üzere ata tohumu; genetiğiyle oynanmamış, herhangi bir laboratuvar ortamında müdahaleye maruz kalarak DNO dizilimi bozulmamış, lezzet ve besin değerleri yüksek olarak mahsul alınan tohumlardır. Bu tohumlar doğurganlığını da kaybetmediği için çoğalabilir ve sürdürülebilir özelliğe sahiptir…

-Dünyada ve ülkemizde son zamanlarda yaygın hale gelen GDO'lu hibrit veya tek tip tohumun mecbur kılınması birçok sağlık sorununa, gıdada bağımlılığa ve açlığa neden olmaktadır. Bu yüzden atalık tohumları kullanmak oldukça önemlidir…

-İthal tohum yerine kendi tohumlarımızı üretmeyi ve çoğaltmayı hedefliyoruz. Üreticilerimizi ve ülke tarımını çok uluslu ve küresel şirketlere bağımlı hale getiren maksatlı kotaların kaldırılmasını savunuyoruz. Doğal kaynakların azaldığı dünyamızda gelecek nesillere daha yaşanabilir bir dünya bırakmak için organik tarımı ve tohumların özgür dolaşımını destekliyoruz…

-Ata tohumunun önemine dikkat çekmek, gelecek nesillere aktarılmasına ve kullanımının artırılmasına katkıda bulunmak üzere sizlerle paylaştığımız tohumların bereketle çoğalmasını temenni ediyorum…

Saadet Partisi'ni yürekten kutluyorum.

ONE MİNUTE İSRAİL TOHUMLARI!

21 May 2010-milligazete

Tarafıma e-mail ile gönderilmiş biraz aşağıdaki yazıyı dikkatle okumanızı ve lütfen gereğini yapmanızı çok rica ederim.

Türkiye ziraati (tarımı) çökertilmiştir.

Eskiden dünyanın altı tahıl deposundan biri olan ülkemiz şimdi halkının ekmeklik buğdayını dışarıdan getirtiyor.

Hayvancılığımız çökertilmiştir. Halkımızın ihtiyacına yetecek besi hayvanı yetiştiremediğimiz için dışarıdan, islâmî usullerle kesilmemiş murdar leş ithal ediyoruz.

Balıkçılığımızın durumu hiç parlak değil.

Meyve ve sebzelerde aşırı miktarda hormon ve kimyevî madde var. Yüz milyonlarca insanı doyurabilecek topraklarımız doğru dürüst ekilmiyor. Arazilerimiz bomboş, yeteri kadar ziraat yapılmıyor. Muazzam miktarda tarım toprağı yapılaşmaya açılmış, betonlaştırılmıştır.

Hayli bal üretiyoruz ama bunların büyük kısmı şekerli sahte ballar. Halkımıza BÜYÜK MİKTARDA ehlî domuz, yaban domuzu, eşek eti yediriliyor.

Beyaz francalalarda en az dört kimyevî madde var, bunlar halkın sağlığını dinamitliyor.

Halkın yarısı hasta.

Kanser korkunç bir hızla yayılıyor.

Gıda maddelerine ve meşrubata 300 kadar kimyevî aroma, koruyucu, renklendirici madde katılıyor.

Artık eski domatesler yok.

Eski meyveler sebzeler yok.

Maydanozlar bile bir acayipleşti.

Nerede eski tavukların tadı, nerede yeni besi tavukları.

Piyasayı genleriyle oynanmış Frankeştayn meyve ve sebzeler istilâ etti.

Yerli ve millî tohumu olmayan meyve ve sebzeler.

Bunlar bize İsrail'den geliyor. Büyük miktarda paramızı alıyor ve karşılığında bize ölüm ve hastalık satıyorlar.

Türkiye halkı sinsi bir soykırım karşısındadır.

Bunlara kim one minute diyecek?

30 Tarım fakültemiz niçin kendi sebzelerimizin ve meyvelerimizin tohumlarını araştırıp, geliştirip, üretip satmıyor?

Bu konuda niçin İsrail'e bağımlıyız?

Artık yeter demenin zamanı geldi ve geçti...

Evet çok rica ediyorum aşağıdaki yazıyı dikkatle okuyunuz.

Okuduktan sonra en az on kişiye durumu anlatınız.

Teşekkürler...

İşte o yazı:

SOS İsrail Tohumları!

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'mızda

115 bin kişi çalışıyor.

70 tane üniversitemiz,

30 tane ziraat fakültemiz,

50 tane tarım araştırma enstitümüz,

10 bin İŞSİZ ziraat mühendisimiz var.

Buna rağmen Türkiye tohumda tamamen dışa bağımlı. Ve tek kelimeyle tohumun patronu İsrail.

İsrailli araştırmacıların genleriyle oynayarak, gül veya limon kokulu domates yetiştirdiğini Şalom Gazetesi'nin internet sayfasından biraz araştırıp okuyabilirsiniz. İstediğiniz şekle sahip domatesleri bile bulabilirsiniz; çekirdeksiz, kalp şeklinde, salatalık şeklinde, dilimli...

Yani genlerle oynama meselesi yüzde yüz doğru.

Gelelim başka doğrulara:

Bu tohumların bir ekimlik olduğunu bilmeyen yok.

Yani İsrail'den bir defa tohum almakla kurtulamıyorsunuz.

Bir gram tohumun fiyatı her dönemde neredeyse bir gram altına denk oldu.

Üstelik İsrail tohumunu toprağa bir ektiniz mi artık isteseniz de yerli tohuma dönemiyorsunuz.

Genetik tohum o toprağa da zarar veriyor. Artık hep bu genetik tohumu kullanmak zorundasınız. 50-70 yıl sonra ise toprak kanserojen maddelerle dolduğu için artık tamamen kullanılmaz hale geliyor.

Buna en güzel örnek:

Türkiye'nin patates deposu olan Niğde ve Nevşehir bölgelerinde yetiştirilen patateslerde kanserojen maddeye rastlandığı için artık patates ekimine izin verilmemesidir.

Yani İsrail tohumu tek başına satmıyor. Tohum alana hastalığı bedava veriyor!..

Tohumların içine hastalık yerleştiren İsrail bu sayede ziraî ilaç satımını da garanti altına almış oluyor.

Bütün bu acı tabloya rağmen Türkiye'de yabancıların menfaatine çalışan bir patent sistemi işletiliyor.

Ne korkunç!

Köylü kendi bahçesinde tohum bırakamayacak.

Yoksa uluslararası mahkemede yargılanacak!

Şu anda dünyada İsrail tohumu kullanma yasası çıkartan ilk ülke işgal altındaki Irak'tır.

İkincisi de biz olacağız.

Bu yazıyı okursan, ister paylaş ister paylaşma umurumda değil ama bilip de susmak ortak olmaktır bunu bari hatırla...

(Yazıyı gönderen Sezgin bey dostuma ve kaleme alan Güliz hanıma teşekkürlerimi sunarım.)

*** (İkinci yazı)**

Yatak Odalarına Kamera Yerleştirenler

Medenî bir devlet elbette yabancı devletlerin casuslarını takip edebilir, araştırabilir, istihbarat yapabilir.

Yine, teröristleri, şiddet eylemleri hazırlayanları tecessüs edebilir.

Organize suç örgütlerini,

Uyuşturucu mafyalarını,

Fuhuş tacirlerini takip edebilir.

Bunlar aleyhinde delil toplayabilir.

Hakim kararı olması şartıyla telefonları dinleyebilir.

Lakin devlet muhalif partileri tecessüs edemez.

Muhaliflerin evlerine, yatak odalarına gizli kamera ve mikrofon yerleştiremez.

BÜTÜN telefonları dinleyemez,

BÜTÜN bilgisayarlara giremez,

Böyle işleri, devletin dışındaki paralel/derin devletler de yapamaz.

Devlet, vatandaşların özel hayatlarına karışamaz.

Devlet, vatandaşların gizli ayıplarını araştıramaz, fâş edemez.

Evlere, işyerlerine, parti merkezlerine, derneklerin idare binalarına gizlice girip, oralara gizli kameralar ve mikrofonlar yerleştirmek hukuka, ahlâka, kanuna aykırıdır.

Bu maksatla devletin ve halkın bütçelerinden büyük para harcayanlar suçludur ve ahlâksızdır.

Bu gibi metotlar hukuk devletine yakışmaz.

Bunlar makyavelist metotlardır.

Sultan Abdülhamid zamanında jurnalcilik vardı ama Hilafet-i islâmiyeye ve Saltanat-ı seniyyeye karşı olan kişileri ve grupları tesirsiz hale getirmek, onların muzır faaliyetlerini önlemek, fitne ve fesada sed çekmek için yapılmıyordu.

Sultan Abdülhamid zamanında insanların özel hayatlarına, belden aşağısına karışılmamıştır.

Hiçbir muhalefet lideri, yatak odasına konulan gizli kamera yüzünden istifaya mecbur kılınmamalıdır.

Bu metot yaygınlaşırsa kirlilik ve pislik artar.

Cenâb-ı Hakk'ın güzel isimlerinden biri Settarü'l-uyub'tur, ayıpları örtendir.

Müslümanların da birbirlerine karşı settar olmaları gerekir. Yani mü'min mü'minin gizli ayıplarını araştırmaz. Öğrenirse bunları yaymaz, aksine gizler.

İslâm ahlâkı böyle yapılmasını emr ediyor.

İnsanların gizli ayıpları ve günahları onların kazuratı gibidir. Hiçbir temiz, faziletli, ahlâklı Müslüman kazuratları karıştırmaz. Karıştırırsa lağım faresi olur.

Müslümanlar âşikâre, cehrî, açık günahlara, fısk ve fücura karşı çıkarlar.

Bir örnek vereyim:

Adam veya kadın evinde çırılçıplak geziyor. Bunu araştırmaya ve buna karışmaya hakkımız yoktur.

Adam veya karı sokakta, plajda, umuma açık yerlerde çıplak geziyor. Bu bir açık fısktır, bunu tenkit ederiz, bu konuda emr bi'l-mâruf ve nehy 'ani'l-münker yaparız. Nasıl yaparız? Kendi heva ve re'yimize göre değil, fıkıh ve Şeriatin öngördüğü şekilde.

Son hadiseye gelelim:

Koskoca muhalefet liderinin yatak odasına kimler, nasıl girmişler ve gizli kamera yerleştirmişlerdir?

Böyle bir şey amatörlerin, sıradan hırsızların, küçük şerirlerin yapacağı, yapabileceği şeyler değildir.

Bu iş büyük uzmanlık, büyük maharet ister.

Kim yaptıysa çok kötü bir iş yapmış, çok kötü bir çığır açmıştır.

Bunu yapanlar ileride kendileri rezil ü rüsvay olacaktır.

TARIM HOLDİNGLEŞİYOR! MİLLİ GAZETE DETAYLARINA ULAŞTI...

17 Nis 2019-Sadettin İnan-milligazete

Millî Gazete, Tarımda Milli Birlik Projesi'nin detaylarına ulaştı… Bakanlık altında bir holding kurulacak..

Tarım ve Orman Bakanlığı'nın uzun bir süredir üzerinde çalıştığı ve 25 Nisan'da Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın katılımı ile Külliye'de yapılacak kapsamlı bir programda açıklanması beklenen 'Tarımda Milli Birlik Projesi'nin kapsamlı bir çalışması ortaya çıktı. Millî Gazete'nin ulaştığı bu çalışma hayata geçirilirse tarımda bütün yapılar altüst edilerek, tarım sektörü tamamen holding mantığıyla yönetilecek.

Üzerinde çalışılan proje hayata geçirilirse tarımda bütün yapılar altüst olacak. Tarım ve Orman Bakanlığı'nın taşra teşkilatı lağvedilerek Milli Birlik Kooperatifi adı altında Tarım Kredi Kooperatifleri'ne bağlanacak. Yeni yapıda bakanlıkta birçok birim ortadan kaldırılarak bakanlık altında bir holding kurulacak. Diğer yandan Türkiye 12 bölgeye bölünecek ve üretim planlaması ile destekleme tamamen bu bölgelerin sorumluluğunda olacak.

Türkiye 12 Bölgeye Bölünüyor

Sözde tarımda yaşanan sorunlara köklü bir çözüm getirmek için hazırlanan projenin ismi 'Tarımda Milli Birlik Projesi' olsa da tarım sektörü tamamen dağıtılacak. Yeni planlamada Türkiye 12 bölgeye bölünerek, merkezden değil yerinden yönetim anlayışıyla başta tarımsal destekler ve ekilecek ürünler olmak üzere bütün çalışmaların bölgeler üzerinden yürütülmesi amaçlanıyor.

Tarım Ve Orman İl Müdürlükleri Ortadan Kaldırılıyor

Tarımda bütün yapıları altüst edecek yeni projeye göre Tarım ve Orman Bakanlığı'nın taşra teşkilatı tamamen lağvedilerek Tarım ve Orman İl Müdürlükleri Tarım Kredi Kooperatifleri'ne bağlanacak. Tarım Kredi Kooperatifleri'nin ismi de Milli Birlik Kooperatifi olacak.

Etkin Daire Başkanlıkları Kurulacak

Diğer taraftan Tarım ve Orman Bakanlığı'nda genel müdürlükler kaldırılarak daire başkanlıkları üzerinden yeniden yapılandırılacak. Bakan ve bakan yardımcılarının altında strateji geliştirme oluşturulacak. Strateji geliştirmenin altında da; Toprak Politikaları Daire Başkanlığı, Su Politikaları Daire Başkanlığı, Hayvancılık Politikaları Daire Başkanlığı, Gıda ve Sağlık Politikaları Daire Başkanlığı ve Orman Politikaları Daire Başkanlığı kurulacak.

Milli Birlik Kooperatifi Ve Holding Bakanlığa Bağlı Olacak

Tarımda üretim, planlama ve destekleme tarafı Milli Birlik Kooperatifi eliyle, sanayi ve perakende ayağı ise holding eliyle yürütülecek.

Tarım Bakanlığı'nın Altında Semarat Holding Kurulacak

Yeni projede asıl dikkat çeken yapılanma ise Semarat Holding adı altında yeni bir yapılanma oluşturularak, sektör tamamen holding mantığıyla yönetilecek. Kurulacak bu holdingin yüzde 50 hissesi özel sektörün, yüzde 35'i Milli Birlik Kooperatifi'nin ve yüzde 15 hissesi de TMO, Çaykur, Türk Şeker gibi KİT'lerin olacak.

Kısa, Orta Ve Uzun Vadeli Hedefler Dikkat Çekti

Tarımda Milli Birlik Projesi adı altında yapılacak yeni yapılanmanın kısa, orta ve uzun vadeli hedefleri de dikkat çekti. Kısa vadede sistemin uygulanabilir hale getirileceği belirtilirken, her yıl ilave 1 milyon dana ile 5 milyon koyunun üretileceği varsayıldı. Orta vadeli hedefler arasında çiftçiye yüzde 100 kooperatif üyeliğinin sağlanacağı kaydedilirken, uzun vadeli hedefte ise Milli Birlik Sistemi'nin uluslararası oyuncu olması ve Tarım ve Orman Bakanlığı'nın 2030 yılında genel bütçeden pay almayan bir bakanlık yapısının sağlanmasının amaçlandığı dile getirildi.

GDO VE BİYOLOJİK TERÖR

16 Nis 2013 -Abdülkadir Özkan-milligazete

Dünya çok ciddi bir tehlike ile karşı karşıya. Ne var ki, bu tehlikenin kaynağı ileri ülkeler olunca geri kalanları da bu konuda ya hiçses çıkarmamak ya da çıkarsalar bile sadece kendilerinin duyabileceği bir sestonu ile yetinmek durumunda kalıyorlar. Geçtiğimiz günlerde Mersin Limanı nda ele geçirilen ve GDO lu olduğu ileri sürülen ABD den ithal 23 bin ton pirinç olayı bazı tartışmaları gündeme getirdi. Medyada çıkan haberlerin satır aralarını okuyanlar GDO lu ürünlerin aslında biyolojik terör olarak nitelendirilmesi gerektiğini gördüler.

Yani ha GDO lu (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) ürünleri piyasaya sürüyorsunuz ha düşmanlarınıza karşı biyolojik silah kullanıyorsunuz arada çok önemli bir fark yok.Bu arada genetiği ile oynanmış (GDO) ürünlerin adeta salgın bir hastalık gibi bulaşıcı olduğunu da öğrenmiş olduk. Bir ABD li Tarım Bakanlığı yetkilisi bir gemide eğer GDO lu bir ürün taşınırken aynı geminin cep telefonu gibi bir yükü de varsa, kontrollerde cep telefonlarının da GDO lu çıkmasının mümkün olduğunu söylüyor ki, sanıyorum esas üzerinde durulması gereken husus böylesine zararlı olan GDO lu ürünler niçin üretilir, niçin piyasaya sürülür sorusudur.

Bu arada Türkiye de ithal edilmiş bir üründe GDO tespit edilmiş olması ve bu ürünlerin piyasaya sürülmesinin engellenmesi karşısında ABD nin bundan rahatsız olması dikkat çekicidir. Bir yandan Türkiye ye satılan pirinçlerde, GDO yok, bulaşma var deniyor, öbür taraftan bulaşma bile olsa Türkiye nin tedbiren bu pirinçlerin piyasaya sürmemesinden rahatsızlık duyuluyor. ABD li yetkililer tepkilerini öylesine ileri götürüyorlar ki, Sizin testler trilyonda 1 toz zerreciği bile olsa GDO var diyorlar diyerek bundan vazgeçilmesini istiyorlar. Yani GDO lu ürünler konusunda bu kadar titiz olmayın demeye getiriyorlar. Bu noktada ABD li yetkilinin açıklamalarından kısa bir alıntı yapmak istiyorum:

ABD de GDO lu pirinç üretimi söz konusu değil. Ama şunu bilin, zerre miktardaki bulaşıklığın önlenmesi de mümkün değil. Örneğin ABD de Kuzey Batı da elma ağaçları bu

dönemde çiçek açar. Eğer o bölgeden başka ürün yüklü kamyon geçerse, o ürüne polenler rahatlıkla bulaşır ve bu da kolayca tespit edilebilir. Eğer o üründe Türkiye ye geliyorsa bu durum ABD den Türkiye ye GDO lu ürün giriyor anlamına gelemez. Peki, ne anlama gelir diye sorsak verilecek cevap var mıdır Mademki, GDO lu ürünler biyolojik terör anlamına geliyor ve polenlerle bile sağlıklı ürünlere bulaşabiliyor o zaman ABD ve diğer ülkeler niçin bir takım ürünlerin genleri ile oynamaya devam ediyorlar Esas mücadele edilmesi bu değil mi Yoksa nükleer silahlara bazı ülkelerin sahip olma hakları bulunduğu gibi bazı GDO lu ürünler yoluyla dünyayı tehdit eme hakları mı var Yani dünya üzerinde güçlülerin hâkim olduğu, onların istediklerini yapabildiği bir orman kanunu mu hüküm sürüyor Bu noktada ABD li yetkiliden kısa bir alıntı daha aktarmak istiyorum:

Bir ülkeye GDO lu mısır ve soya taşıyan gemilerin, sonraki yükü Türkiye ye getirilen pirinç olabilir. Bulaşma çok yaygın ve önlenemez. Açıklamadan da görülüyor ki ABD de GDO lu mısır ve soya bolca üretiliyor ve bunlar dünyanın çeşitli ülkelerine satılıyor. Ülkemize de ABD den GDO lu mısır ve soya ithal edildiği de biliniyor. GDO lu mısırdan şeker elde ediliyor, özellikle tatlıların yapımında kullanılıyorsa ne gibi sonuçlardoğuracaktır Bu arada şeker fabrikalarımızın işlemez hale getirilmesi,çiftçimizin ekmeği ile oynanması da işin bir başka boyutu.Lafın kısası bugün gelinen noktada nükleer silahlara karşı gösterilen tepkinin daha fazlasının GDO lu ürünlere de gösterilmesi gerekiyor. Hem de geç kalmadan.

H.A.A.R.P PROJESİ VE CHEMTRAİLS-1

12 Ağu 2017-İshak Beyazay-milligazete

Son günlerde yaşanan doğal afetlerden sonra, internet âleminde doğal afetlerin nedenlerini anlatan yazılara rastlamaktayız. Bu doğal afetlerin nedenleri Chemtrails ve Geoenginering (İklim mühendisliği) ile ilişkisi olduğu sanal çevrelerce ifade edilmektedir. Bilgi kirliliğini ortadan kaldırmak için Chemtrails'in ne olduğunu açıklama ihtiyacı hâsıl oldu. Fakat bu açıklamayı yapmadan önce bütün bu olayları HAARP Projesi kapsamında değerlendirmek gerektiğini düşünüyorum.

Haarp projesi yani orijinal adı ile High Frequency Active AuroralResearch sırlarla dolu bir proje. Kıyamet komplo teorilerinin baş sırasına yerleşen H.A.A.R.P bir deprem silahı olarak niteleniyor. Neden insanoğlu kıyamet silahı yapar ki? Akla ister istemez "Avanjelistlerin tanrıyı kıyamete zorlama"sı geliyor.

İklimleri değiştirebilen H.A.A.R.P projesi ünlü bilim adamı NicolaTesla'nın FBI tarafından el konulan çalışmalarından yola çıkılarak yapıldığı çok yerde yazılıp çizilmektedir. Türkçe manası Yüksek Frekans Aktif Auroral Araştırma Programı olan H.A.A.R.P adından da anlaşılacağı gibi yüksek frekansla ilgili bir program. Türkiye'de yaşanan 17 Ağustos depremi bu projenin ürünü olduğu iddia edilmektedir. Hatta en son yaşadığımız dolu yağışını da buna bağlayan çevreler olduğu görülmektedir. Bu proje senelerdir, Alaska'da Gakona askeri üssü yakınlarında, ABD Hava ve Deniz Kuvvetlerince gerçekleştiriliyor ve kimsenin girmediği özel bir alanda tesis kurulmuştur. Gelelim Chemtrails'in ne olduğuna.

Chemtrails: Kimyasal iz adı verilen gökyüzünde uçakların bıraktığı zehirler. Bir başka şekilde ifade edersek; Gökyüzünde askeri ve sivil uçaklar tarafından beyaz/gri görünümünde spreyleme'yeChemtraildenir!Aslında uçakların hemen arkasında, bir kuyruk gibi duran buharlaşma, bir kaç saniye veya bir kaç dakika sonra çözülür, ama gökyüzünde saatlerce yapay bulut olarak yayılmaz. Şu soruyu sorabilirsiniz. O halde neden bu buharlaşma hemen dağılmıyor da, gökyüzünde belirli bir süre kalıyor? Bu seferde akla başka bir soru geliyor. Uçaklar spreyleme mi yapıyor? Uçakların spreyleme yapma amacı nedir? Toplu ölümler mi planlanıyor? Chemtrail Siyonizm'in yenidünya düzeni kurmak maksatlı kullandığı bir

kimyasal silah olabilir mi? Uçak motorlarının çıkarttığı iz diyebilirsiniz, belirtmek, isterim ki; spreyleme motordan değil farklı yerden yapılıyor.

Siyonizm'in tek dünya krallığı kurma hayali olduğunu ve bunla alakalı yüz yıllık planlar yaptığını ve bu doğrultuda her şeyi kullanmayı mubah saydığını biliyoruz. Bu insanlık düşmanları neden gökyüzüne kimyasal iz bırakıyor? Altını çizerek ifade ediyorum; "meteoroloji uçaklarından çıkan izler kesinlikle motorlardan çıkan bir şey değil, ama her iz çıkartan uçakta kimyasal spreyleme yapıyor anlamına gelmez." Uçaklar iki türlü iz bırakıyorlar bunlardan biri Contrail denilen jet uçağı duman izi diğeri ise Chemtrail denilen kimyasal. Contrail izi daha kısa ve en fazla 1-3 dakika içinde havada kaybolan izlerdir

Chemtrail ise kimyasal spreylemelerin yapıldığı diğerine göre daha uzun ve hemen kaybolmayan izlerdir. Bu püskürtülen kimyasalın içeriğinde Alüminyum, Stronsiyum, Baryum ve Kükürt Dioksit karışımıdır, insanların kısırlaşması ve daha kolay hastalıklara yakalanması ve daha çok ilaç tüketmesi için yapılır. Tarımsal alanların normal tohumlar ile ekilmesini önlemek ve GDO'lu tohumların (Monsanto şirketinin tohumları) ekilmesini yaygınlaştırmak için yapılır. Çünkü "Alüminyum, Kükürt Dioksit ile temas eden toprak, normal tohum ile ürün vermez ve kuraklık oluşur. (Devam edecek)

H.A.A.R.P PROJESİ VE GDO'LU TOHUM-2
19 Ağu 2017-İshak Beyazay-milligazete

Uçaklardan yapılan Chemtrail püskürtme gaz kütlesi oluşturmaktadır. 1 saatten önce dağılmayan bu kitle ortalama 3-5 saat içinde normal bulut şeklini alarak gökyüzünü kaplıyor. Yavaş yavaş yeryüzüne inerek, toprakla karışarak hastalık saçmaya başlıyor. Ne yapıyor bu kimyasal kitle? 1- Havamız, suyumuz, toprağımızı kirletiyor. 2- Güneş ışınlarının toprağa ulaşması engelleniyor. 3- Çeşitli hastalıklara davetiye çıkarılıyor.

Chemtrailspreyleme, HAARP teknolojisi ve GDO'lu gıda endüstrisi ile ortak çalışan bir yöntemdir. Bu şekilde tarım alanları, iklimi ve toprağın bileşimlerini değiştirerek yapay tohumlara uygun hale getirilir. Birinci bölümde bundan bahsetmiş ve kimyasalla kirlenen toprakta sadece Monsanto şirketinin ürünleri yetişir demiştim. Monsanto küresel tohum pazarından aldığı yüzde 26'lık pay ile başı çekiyor. Siyonizm gıdaya çok önem vermektedir. "Petrolü kontrol eden ulusları, gıdayı kontrol eden insanları kontrol eder. Gıda bir silahtır." diyor Henry Kissinger. ABD, tüm dünyanın kontrolünü ele geçirmeyi ve tarihteki en büyük imparatorluk olmayı takıntılı hale getirmiş durumda. ABD ordusu Pentagon ve Savunma Bakanlığı'nın 1990 yılından itibaren üzerinde durduğu milyonlarca dolar harcadığı elektromanyetik savaş teknolojisi, bir zamanların ünlü filmi olan Yıldız Savaşları'nı andırıyor. Bu projenin, geliştirilip faaliyete geçmesi için finansörü olan üç dev Amerikan Şirketi görülmektedir. Bunlar; ARCO, Raytheon ve E-sistemleri, önemli rol oynamaktadır. Esas aktör ise Siyon Tarikatı'nın lideri ve Dünyayı yönetenler olarak bilinen 300'ler Komitesi'nin lideri olan David Rockefeller'dir ve buna bağlı olan Rockefeller Vakfı'dır.

Amerika'nın dünya çapında ünlü jeofizik profesörü Gordon J. F. Mac Donald'ın yaptığı bir açıklama ise dehşet vericidir. Prof'a göre; HAARP teknolojisi öylesine bir güç haline gelir ki, bu teknolojiye kim sahip olursa, dünyanın tartışmasız bir şekilde hâkimi olur. Peki, ne yapabilir?

1- İklimleri değiştirebilir. 2. Kutupları eritebilir veya yerinden oynatabilir. 3. Ozon tabakası ile oynayabilir. 4. Deprem meydana getirebilir. 5. Okyanus dalgalarını kontrol edebilir. 6.

Dünyanın enerji alanları ile oynayarak, insan beynini kontrol altına alabilir. 7. Radyasyon yaymayan termonükleer patlama oluşturabilir.

İstanbul'da yaşanan dolu felaketini HAARP teknolojilerine bağlayan çevreler var. Bu ne derece doğrudur? Devletin ve üniversitelerin ortak çalışmaları sonucu bu ancak ortaya çıkacaktır. Bu kimyasal bulutların gizlice yürütülen bir iklim mühendisliği faaliyeti olduğunu düşünen çok sayıda araştırmacı mevcut. Bunlardan Marvin Herndon, Jasper Kirkby, Rosalind Peterson gibi bilim insanları bu durumun normal olmadığı görüşünde. NASA, NOAA((Ulusal Okyanus ve Atmosfer Dairesi) IPCC (Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli) gibi kurumlar bu izlerin karbondioksit ve su buharı olduğunu söylemeye devam ediyorlar. Diğer yandan internette uçak yakıtına alüminyum gibi birtakım maddelerin katılmasıyla bu jet izlerinin görünür kalma sürelerini uzatmaya ait patentler dolaşıyor. Welsbach Stratosferik Bulut Tohumlama Patenti gibi. Bu patent, alüminyum kullanılarak küresel ısınmaya karşı yapay bulutlar oluşturma amaçlı alınmış bir patent. Alüminyum'un yüksek oranda kullanıldığını Chemtrails spreylemelerinde görüldüğü yapılan birçok testler ile ortaya konulmuştur.
Buraya Dikkat! Peki, tam bu gelişmeler olurken Alüminyuma dayanıklı gen için ABD Patent Enstitüsü'ne başvurulmuş olmasını nasıl açıklayacağız? Toprakta alüminyum oranı yüksek ve yerel tohum yetişmiyor. O halde ne yapacaksınız? Uygun tohumu bulacaksınız. Zamanla aşırı alüminyuma maruz kalan toprakta organik tarım yapmayı bırakın, tohumun bile filizlenmeyeceği topraklarda pek yakın bir zamanda Monsanto ya da bir diğer GDO şirketi hemen imdadımıza mı yetişecek yoksa? Bunu zaman gösterecek.

GDO NE Kİ!
03 Kas 2013-milligazete

ANKARA Üniversitesi tarafından 14 şehirde vatandaşların Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) ile ilgili algılarını ölçmek amacıyla yapılan araştırmada ilginç sonuçlara ulaşıldı. Katılımcıların yüzde 42,7'si "tüm gıda maddelerinin GDO bileşeni içerdiğini" belirtti. "Genetiği değiştirilmiş organizma tanımı size neyi ifade ediyor?" sorusuna yüzde 18,8 oranında "dolapta büyüyen gıdalar" yanıtı verildi.

Üniversitenin ilgili bazı bölümlerince ortak hazırlanan ve kentli tüketicilerin genetiği değiştirilmiş gıdalarla ilgili farkındalıklarının ölçülmesi hedeflenen araştırma, Adana, Ankara, Antalya, Aydın, Bursa, Erzurum, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Kayseri, Kocaeli, Samsun, Tekirdağ, Trabzon'da gerçekleştirildi. Yüz yüze görüşülen bireylerin 51,3'ünü kadınların, yüzde 48,7'sini erkeklerin oluşturduğu çalışmadaki katılımcıların yaş ortalaması 37,4 olarak belirlendi.
Araştırmaya katılanların yüzde 84'ü GDO'lu gıdaları kullanmak istemediğini, yüzde 7'si de kararsız olduğunu bildirdi. GDO'lu ürünleri kullanmama nedenlerinde ilk sırada yüzde 69 ile "şişmanlığa yol açması" gelirken bunu yüzde 18 ile "organik olmaması", yüzde 9 ile "güvenilir olmaması" ve yüzde 6 ile "hormonlu ürünler olması" izledi.

Çalışmada, "GDO'lu ürünler size neyi ifade ediyor?" sorusuna ise katılımcıların yüzde 34,5'i "bozulmuş ürünler", yüzde 20'si "biyolojisiyle oynanmış ürün", yüzde 19,5'i "kanserojen gıdalar" yanıtlarını verdi. Bu soruya "güven duyulmayan, kötü, ilaçlı ürünler" ile "çikolatalar" yanıtlarını verenlerin oranları ise yüzde 2,9 oldu.
"Dolapta büyüyen gıdalar"
Katılımcılara sorulan "Genetiği değiştirilmiş organizma tanımı size neyi ifade ediyor?" sorusuna da ilkinde olduğu gibi hiçbir pozitif yanıt alınamadı. Bu soruya verilen cevapların

başında yüzde 32,7 ile "doğal-organik olmayan" geldi. Bunu, "mutasyona uğramış" (yüzde 25,3), "genetik modifiye ürünler (yüzde 10,5) ve "modifiye tohum içeren ürünler" (yüzde 12,4) takip etti. Bu soruya en ilginç yanıt ise "dolapta büyüyen gıdalar" oldu. Bu şekilde cevap verenlerin oranı yüzde 18,8 olurken "ürünlerin hızlı büyümesi için yapılan işlem, daha çok ürün elde etmek için yapılan işlem, kemik erimesine yol açması" diyenler de çıktı.

ŞEYTANIN KIYAMET PROJESİ
Erkan Macit-11 Mart 2016-www.oncevatan.com.tr/seytanin

Sevgili Okurlarım..! Dünya bir değişime giderken, bu değişim sürecinde insanlığın teknolojik oluşumlara ayak uydurması teknolojiyi yakalaması ve yaşam kolaylıklarına vakıf olması elbette insanlık için güzel bir adım… Fakat şimdi yazacaklarımız bütün bu olanlara karşın Şeytanın ve avanelerinin boş durmadığı ve Kıyameti projesine çanak tuttuklarıdır… 2006 yılının sıcak bir ağustos ayında, dünyanın büyük bir çoğunlu tatil ve eğlence sektöründe gününü gün ederken Rockerfeller Vakfı'nın yıllardır insan ırkını kontrol rüyasının son halkalarının tamamlanması için bir şirket alımı gerçekleşti..

15 Ağustos 2005 yılında GDO'lu şirket tarımcılığının Devi Monsanto Şirketi, Mississippi Scot'taki Delta & Pine Land'ı satın almak için yeni bir açık arttırım ilan etti. Kapanış fiyatına nakit 1,5 Milyar dolar idi. 1999 yılında aynı hamleyi denediği zaman toplumun protestosu ve tepkisi ile karşılaşmıştı. Ama bu sefer tam aksi olmuştu. Alım farke edilmeden gerçekleşmiş bazı planlar devreye sokulmuştu. Monsanto'nun Delta& Pine Land'ı alması için düzenlenecek ikinci açık arttırmanın zamanı ile Delta & Pine Land'ın "Kısır Tohumu" projesini pazarlamaya hazır olacaklarını açıkladıkları zaman aralığı aynıdır. Bu bir tesadüf müydü? 14 Nisan 2006 yılında Roma Katolik Kilisesi en yüksek otoritesi Papa 16. Benedict net ve cesur bir demeç verdi. Bazı Genetik bilimcilerinin büyük bir yanlış yaptığını şeytan ile eşdeğer olduklarını ve onları Tanrı olmayı oynamakla suçlamıştı. Papa genetik mühendisliği alanındaki en son bilimsel gelişmeleri işaret etmişti.. Papa 16. Benedict Neyi fark etmişti.? Genetikçileri sert bir dille uyarıyordu. Onlara "Tanrı olmadan, Tanrının yerini almaya çalışmak riskli, tehlikeli ve delice bir cürettir." diyerek modern, sosyal, şeytani gelenekleri keskin bir şekilde suçlayara, bunların insanlığı yok etme çabasında olduklarını Kıyametin senaryolarını yazdıklarını ifade ediyordu.. 16. Benedict daha sonra "Aileyi ortadan kaldırmayı hedeflemiş şeytani bir gurur" olan "Anti Genesis"den Yaratılış Karşıtlığından bahsetmişti. Bu hayvan olsun bitki olsun hayat biçimleri üzerinde kalıtım mühendisliği uygulaması hakkında kilise tarafından yapılan en açık bir suçlama olarak tarih kayıtlarına geçmişti.. Bu durum aynı kilisenin elemanlarının 10 yıldan fazla bir zaman sürecinde Rockerfeler Vakfı içindeki etrafındaki grup tarafından desteklenen ve finanse edilen insan üremesi üzerine gittikçe artan şiddetli saldırıya John D. III.'ün Nüfus Konseyinden Henry Kissinger'in NSSM 200'ü (National Security Study Memorandum 200) ve özel üretilmiş Tetanoz ile insanların gizlice aşılanmasına kadar direnmeye yönelik önceki çabalarını destekledi.. Birkaç kısa haber dışında Papa'nın yorumları ve çıkışları büyük küresel medyada örtbas edilmişti.. Aslında baktığımız zaman bir çok şeyin bir kontrol mekanizması tarafından organize edildiği açık, insanlar ve toplumlar üzerinde yapılan operasyonlar hatta daha ileri gidecek olursak Ülkelere düzenlenen operasyonlar ve şeytani projeler.. NSSM 200 10 Aralık 1974 tarihinde, Henry Kissinger önderliğinde ABD Ulusal Güvenlik Konseyi gizli bir 200 sayfalık çalışmayı tamamlamıştı.. Bu Çalışmada Sömürge ülkeleri ve diğer ülkelerde ciddi bir nüfus artışı olacağı bununda aynı zamanda bu olayın kendilerinin ulusal güvenlik çıkarlarına ters düşeceğinin hesabını yapmışlardı. Her anlamda Ulusal tehdit oluşuyordu bu çalışmaya göre.. Ama bu çalışmanın önemli bir tespiti var ki akıllara durgunluk veriyordu.. NSSM 200 raporunda en önemli tehlike olan 13 kilit ülke vardı. Hindistan, Bangladeş, Pakistan,

Endonezya, Tayland, Filipinler, Nijerya, Mısır, Etiyopya, Meksika, Brezilya, Latin Amerika ülkeleri ve sıkı durun Türkiye.. Evet Türkiye'de bu 13 kilit ülke isimleri arsına alınmıştı. Bugün Afrika kıtasına baktığımızda Nijerya'nın durumunu görüyoruz. Ve Brezilya'daki Zika virüsü sizce olağanmı? Neyse konuyu fazla dağıtmayayım. Türkiye özellikle üstüişaretlenmiş en önemli faktör ise Siyasi, Ekonomik ve Askeri gücünü arttıracağı yönünde tespitleri yapılmış ve bir dizi önlemler hesabına girilmişti…

Nüfus azaltımı ve genetiği değiştirilmiş mahsuller aynı büyük stratejinin birer parçaları idi. Dünya nüfusunun haşin bir şekilde azaltılması, hastalıklar yayılması, soykırım, tüm nüfus gruplarının sistemli olarak yok edilmesi Dünya'nın açlık sorununu çözme adı altında çok bilinen kasıtlı bir politikanın sonucuydu.. Aslında Henry Kissinger'in şu sözleri her şeyi açıklıyordu. "Petrolü kontrol edersen, ülkeyi kontrol edersin; gıdayı kontrol edersen, insanları kontrol edersin." Öte yandan Alman asıllı Amerikalı araştırmacı-gazeteci F.William Engdahl GDO devlerinin insanlık için gerçek bir kıyamet yaratacağını söylüyor çok ürkütücü iddialarda bulunuyordu. Bu arada aklımıza hemen soru gelmiyorda değil hani. Şu Norveç'teki Küresel Tohum Deposu ile amaçlanan ne? Ari üstün bir ırk yaratmak mı? Yoksa istenmeyen ırkları yiyecekler ile kısırlaştırıp yok etmek mi? Kıyamet Tohum Deposu olarakda bilinen Slavlbard hariç dünyadaki diğer tohum depolarını bekleyen kıyameti kim koparacak? Nitekim Yeni Aktüel dergisinin 29 Kasım – 5 Aralık tarihli 125. sayısında Kıyamet Kapısı başlığıyla kapak konusu olarak işlediği proje tamamlandı. Donmuş bir dağın 130 metre altına inşa edilen ambarda şu anda dünyanın dört bir yanından yaklaşık 3 milyon farklı tohum özel ambalajlarda saklanıyor. Kuzey kutbuna 1100 kilometre uzaklıkta olan buzdağı ambarında bazı dayanıklı tohumlar 1000 yıl kadar bozulmadan kalabilecek. Her türlü nükleer saldırıya, patlamaya, depreme karşı dayanıklı olan bu tohum deposuna "Kıyamet Tohum Deposu" deniliyor. Dünya üzerindeki tohum çeşitlerini bir araya getirmeyi hedefleyen ambarın amacı gelecekteki dünyanın başına gelebilecek nükleer bir saldırı, meteor düşmesi veya iklim değişimi sebebiyle felaket durumunda tohum çeşitliliğini sağlamda tutmak.. Buraya kadar herşey normal.. Ancak Alman asıllı Amerikalı gazeteci F. William Engdahl tarım sektörünü ellerinde tutan GDO devlerinin bizlerin bilmediği bir şeyler bildiklerini düşünüyor.. Bakın Engdahl şu satırlarda ne diyor! "Svalbard Küresel Tohum Deposunun finansörleri GCDT Global Crop Diversity Trust aracılığıyla işletildiğini görüyoruz. Nisan 2009 rakamlarına göre 123 milyon dolarlık bir finansmanları var. Roma'da kurulan örgütün başında Kanadalı Margaret Catley- Clarson bulunuyor. 1998'de New York merkezli Nüfus Konseyi'nin de başkanıydı. Bu konsey John D.Rockerfeller'in nüfus popülasyonunu düşürmek amacıyla 1952'de kurulan aile planlaması adı altında gelişmekte olan ülkelerde kısırlaştırma çalışmaları yürüten bir konsey.. Şimdi bir şeyleri anladığınızı kavradığınızı anlar gibiyim Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Neden "En az 3 çocuk istiyorum" dediğini..

Diğer finansörler ise geçen yıl şirketinin aktif yönetiminden çekilerek kurduğu Bill - Melinda Gates Vakfı aracılığıyla kendini Asya ve Afrika'daki çiftçilere yardıma adayacağını beyan eden Microsoft'un kurucusu Bill Gates!, GDO devi Monsanto şirketi! İsviçre menşeeli GDO ve tarım kimyasalları şirketi Sygenta! Petrol devi Rockerfeller! Bütün bu olanlar yapılan planlar ve projeler ve kıyamet senaryoları bizlere şunu gösteriyor ki Şeytaniyat boş durmuyor. Şeytan Kıyamete kadar olan mühletini insanlığa beşeriyete karşı açtığı savaş ile sürdürüyor..! Şeytanın bu Kıyamet Projesi kimin aklına gelir ki..!

Önce Vatan Gazetesi

WİLLİAM ENGDAHL'LE "ÖLÜM TOHUMLARI" ÜZERİNE

Söyleşi: Barış Çakan-
https://www.bilgeturkataturk.com/?pnum=301&pt=William+Engdahl%E2%80%99le+%E2%80%9C%C3%B6l%C3%BCm+tohumlar%C4%B1%E2%80%9D+%C3%BCzerine

Jeopolitik bir silah olarak tohum

İnsanlık karşısındaki en önemli tehditlerden biri de, beş bin yıllık tohum kültürünün kaybolup gidiyor olması. Ulusaşırı şirketlerin marifetiyle üretilen genetik tohumlar, özellikle yoksul ülkelerin gıda pazarını ele geçiriyor. Bununla da kalmıyor, "terminatör tohumlar" vasıtasıyla kadim ve doğal tohumlar da yok oluyor. Son küresel gıda krizinin de baş faillerinden olan GDO'lu tohumların ölümcül tehlikelerini, jeopolitik ve ekonomik etkilerini anlattığı "Ölüm Tohumları" kitabının Bilim+Gönül Yayınevi tarafından Türkçeye kazandırılması dolayısıyla İstanbul'a gelen F. William Engdahl'e kulak veriyoruz...

Sizi "Ölüm Tohumları"nı yazmaya yönelten ne oldu?

F. William Engdahl: 1980'lerde tarım ticareti ve özel şirketlerin gıda arzını kontrol etmesiyle ilgili araştırmalar yapmıştım. Daha sonra, genetiği değiştirilmiş tohumların bu sanayileştirme sürecindeki rolünü araştırarak devam ettim. Bulgularım beni epey endişelendirdi. Bir Amerikan derneğinin genetik manipülasyon bilimini neredeyse tek başına yarattığını gördüm. Bu denli endişelenmemin sebebi, bu derneğin fonksiyonunu da, ona destek veren politik çevreleri de (1970'lerde petrolün kontrolü üzerine bir gazeteci ve araştırmacı olarak yaptığım çalışmalardan dolayı) çok iyi tanımamdı. Tabii ki Rockefeller Derneği'nden söz ediyorum. GDO'lu tohumların yarattığı sağlık risklerinden önceden az çok bilgim vardı. Ama ne zaman ki dört dev kimyasal şirketinin –ki bunların üçü Pentagon'la yıllarca gizli biyolojik ve kimyasal savaş çalışmaları yapmıştır– GDO'lu tohum projesinde oynadığı rolden haberim oldu, işte o an her şey netleşti. Monsanto bunların arasında en önemlisi, Birinci Dünya Savaşı'ndan beri Rockefeller grubunun bir uydusu. Henry Kissinger'ın 1970'lerde söylediği bir sözü hatırlattı bu bana: "Eğer petrolü kontrol ederseniz ülkeleri kontrol edersiniz, eğer gıdayı kontrol ederseniz insanları kontrol edersiniz." Eisenhower sonrası ABD'de neredeyse bütün dışişleri bakanları Rockefeller grubundan çıkar, 1950'lerden beri Amerikan dış politikasının önemli aktörlerinden biri olan Kissinger gibi.

Rockefeller Derneği'nin buradaki rolü nedir?

ABD'nin önde gelen etkili çevrelerinin, Amerika'nın en güçlü figürlerinin 1930'larda başlattıkları, finansmanını Rockefeller Derneği'nin yaptığı "Savaş ve Barış Çalışmaları" adında bir proje vardı. Bu çalışmalar, daha İkinci Dünya Savaşı bile başlamamışken, ABD'nin İngiliz İmparatorluğu'ndan dünyanın kontrolünü nasıl teslim alacağına yönelik planlamalardı. Öncelikle zekice bir halkla ilişkiler mantığıyla "kendimize İnglizler gibi imparatorluk demeyelim, onun yerine dünyaya serbest ticaret ve demokrasi götürdüğümüzü söyleyelim" dediler. Tabii serbest ticaretten kastettikleri, kendi sanayiini kurma aşamasındaki ülkelere ABD'nin serbestçe girip dev şirketleriyle yerel üreticiyi ezmesiydi.

Tarımda da aynı yoldan gidiliyor diyebilir miyiz?

1970'lerden beri, yani Kissinger'ın dışişleri bakanı olduğu dönemden beri, ABD, tarım ihracatını, kendisinin ilk kez dile getirdiği şekliyle, "gıdayı silah olarak" kullanıyor. Washington'ın dediklerine karşı çıkan ülke gıdasız, aç kalır. Kitaba dönecek olursak, sözü edilen "ölüm tohumları", insan hayatının sürdürülebilirliği için en temel önemdeki gıdaların,

yani mısır, soya, pirinç, pamuk ve yeni başlayan buğday tohumları. Gelişmekte olan ülkelerin patentli tohum kanunlarıyla tohum arzlarının kontrol altına alınması, uzun vadeli bir Pentagon ve Dışişleri stratejisidir. 1974'te Kissinger'ın hazırladığı NSSM200 kod adlı gizli raporun konusu "bir ABD dış politikası olarak nüfus kontrolü" idi. Bu raporda, içlerinde Türkiye, Endonezya, Brezilya gibi ülkelerin bulunduğu 13 ülkenin, soğuk savaş sırasında ABD'ye gerekli olan mühim hammaddelere sahip olduğu ve dolayısıyla bu ülkelerde nüfus artışının önüne geçmek gerektiği yazılıdır. Bu rapor gizli olduğundan, Amerikalılar dahil kimsenin bunlardan haberi yokken, bir anda kitapçıları "Nüfus Bombası", "Fazla Nüfusun Tehlikeleri" gibi isimlerde kitaplar sardı. Tabii ki bu propaganda kitaplarının sponsorları Rockefeller Grubu ve menfaat ortaklarıydı. Peki GDO'lu tohumlar bu resmin neresinde? Mesela, Monsanto'yla çalışacak bir çiftçiyi ele alalım. Çiftçi tohumlarını alacağı Monsanto'yla kimyasal yan ürünlerini de sadece ondan almak üzere bir anlaşma imzalamak durumunda. ABD'de örneğin, çiftçiler ekim yapmak üzere tohumlarını tohum şirketlerinden almaya alışık çok uzun zamandan beri, Monsanto da bu sayede dünyanın en büyük şirketlerinden biri. ABD'li çiftçi için anormal bir durum değil bu. Oysa gelişmekte olan dünyada, beş bin yıllık tarım geleneği, ürünün kendi tohumuyla bir sonraki sene tekrar ekilmesine dayanıyor. Türkiye, Çin gibi ülkelerde tohum piyasasını kontrol etmek isteyen Monsanto gibileri için bu büyük bir engel. Bu sebeple, Monsanto iki sene önce "terminatör tohum" denen teknolojiyi geliştiren şirketi satın aldı. Bu tohumlar bir ekimden sonra kendi kendini imha ediyor. Amerikan devletinin işbirliğiyle bulunan ve Monsanto tarafından satın alınan "terminatör teknolojisi", GDO'lu tohumla tarımı kontrol etmenin anahtarı işlevini görüyor.

Bu teknolojinin geliştirilmesinde akademik çevreler nasıl bir rol oynadı?

Purdue gibi üniversiteler bu konularda bayağı faaldir, ama problem şu ki, akademi de aynı tarım şirketleri tarafından satın alınmıştır. ABD için tarım bir stratejik ihraç ürünüdür, aynı askerî teçhizat gibi. Tarım ticaretiyle başka ülkelere yaptıkları etkilerin en önemlilerinden biri, yerel ekonomiyi yıkmaktır. Mesela, endüstriyel tavuk eti: Arkansas veya Vietnam'daki üretim çiftliklerinde tavuğu –tabii onun adına tavuk denirse– o kadar ucuza mal ediyorlar ki, bunları fakir Afrika ülkelerine ihraç ederek yerel ekonomiyi dağıtıyorlar. Amerikan İmparatorluğu değil, Amerikan Asrı diyorlar kendilerine. Gelişmekte olan ülkelerde gıdayı ve nüfusu kontrol altına almanın en geçerli yolu Latin Amerika'da, Çin, Türkiye gibi ülkelerde bütün tarımı GDO'lu tohum ekimine bağlamak; böylece, "işbirliği yoksa tohum da yok" diyebilmek. Küresel tarım ticaretinden kastettiklerim Unilever, Nestlé, Kraft, Kellogg's, Cargill, Monsanto gibi dev şirketler...

Bunlar Türkiye'de de çok aktif şirketler...

Her yerde öyleler.

Bebek maması sektörüne de hakimler...

Evet, bebek mamaları dünyadaki en önemli sağlık sorunlarından biri şu an.

GDO'ların tarım ve insan sağlığına etkileri hakkında ne söylenebilir?

GDO teknolojisi, hektar başına daha fazla verim vermiyor. Hatta ilk iki-üç hasattan sonra verim düşerken, kimyasal ilaç kullanma ihtiyacı artıyor, çünkü bu sefer süper yabani otla baş etmek durumunda kalınıyor. Burada pek mevzubahis edilmeyen yeni jenerasyon teknolojiye de dikkat etmek gerekiyor. Mısır ve benzeri tohumlarda yeni teknoloji insan spermine zarar

veren bir yapıya sahip, yani bu ürünleri yiyen erkekleri kısırlaştırıyor. Bu sertifikalı, insan kısırlaştıran mısır tohumu California'da San Diego bazlı bir şirket tarafından DuPont, Dow Kimyasal ve Syngenta gibi şirketlerle işbirliği yapılarak geliştirildi. Amerikan hükümeti tarafından da desteklenerek üretilen bu tohumlar, komşu ülkelerden yiyecek alabilmelerini sağlayacak para yardımı yerine, ABD Dışişleri tarafından Afrika'daki açlık çeken ülkelere dayatılıyor. Bir düşünün, bundan 10-15 sene sonra, gelişmekte olan dünyada, Avrupa'da, her yerde, bu konudaki direnişin bitip bütün tarımın GDO'lu tohuma bağlı kaldığını. İşte o zaman, nüfus kontrolü için mükemmel bir silah geçmiş olur elinize. Tohumu kesersiniz ve insanlar açlıktan ölür. Tohumların ya da bütün canlıların özel teşebbüs tarafından patentlenmesi, Birleşmiş Milletler'de alınacak bir kararla bütün dünyada yasaklanmalıdır. Hiçbir olumlu katkısı olmayan genetik manipülasyon, hatalı, yanlış bir bilime dayanır, 1930'larda Rockefeller Derneği'nin yarattığı, yanlış bir vaade, bir organizmanın genleriyle oynayarak yeni bir ürün elde etme vaadine dayanan bir bilimdir. Hayatı tek bir gene indirgeyip onu değiştiremezsiniz, bu yanlıştır. Ne yazık ki Batı üniversitelerinde egemen olan bir biyoloji sahası bu.

Peki ne yapabiliriz?

Yapılacak birinci ve en önemli şey, GDO'suz, kimyasal gübre ve ilaçlardan arınmış üretim yapan çiftçileri ve ürünlerini tercih ederek desteklemek. Çocuklarımızın ABD'de olduğu gibi alerjilerle ve başka hastalıklarla büyümelerini istemiyorsak, bu tehlikenin çok net olarak anlaşılmasını sağlamalıyız. Son on yılda ABD'de çocukların alerji grafiklerinin yükselişiyle GDO'lu yiyeceklerin tüketiminin grafiği paraleldir. Küresel tarım şirketleri insan hayatına, sağlığına, tarihteki tüm savaşlardan daha fazla zarar veriyor.

Obama'nın atadığı tarım bakanı nasıl bir şahsiyet?

Vilsack Iowa'dayken Monsanto'ya çok çok yakındı. Her tarım bakanı göreve gelmeden önce tarım ticaretinin önde gelenlerinin onayını almak zorundadır, Vilsack da bir istisna değil. Bill Clinton'ın ilk tarım bakanı Michael Espy Arkansaslıydı, ABD'nin ilk siyahî tarım bakanıdır, göreve atanmadan önce dünyanın en büyük endüstriyel tavuk üreticisi Tyson Gıda tarafından mülâkata tâbi tutulmuştur.

ABD'de bir Gıda Güvenliği Yönetmeliği hazırlanıyor, bu çalışmayı yürüten kişi de bir Monsanto yetkilisinin eşi. Çiftçilerden gelen haberler, yeni yönetmeliğin küçük çiftçiyi tamamen yok etmek üzere hazırlandığı yolunda.

Ben de duydum bu konuyu, ama henüz çok yeni olduğu için yeterince araştırma fırsatım olmadı. Bu onların tarzı. Anavatan Güvenliği (Homeland Security) güvenlikle alâkalı değildir, bir polis devleti yaratıp ABD içinde fikirleri kontrol etmekle alâkalıdır. "Gıda güvenliği", "finans güvenliği" yahut "modernleştirme" gibi terimleri kullanırken asıl ana kelimeyi, "kontrol"ü saklamak derdindeler.

Sonuçta amaçladıkları ne; nüfusu kontrol etmek niye bu kadar önemli?

Aklı başında hiç kimse kendi insanlarının ve dünyanın geri kalanının sağlığıyla oynayan bu politikaların peşinden koşmaz. Bence bu güçlü elit ailelerin bazıları için aklı başında diyemeyiz. Böyle düşünen bir tek ben değilim. CNN'in kurucusu Ted Turner, yıllar önce, sorduğunuz soruya cevap olabilecek şöyle bir söz söylemişti bir muhafazakâr dergiye: "Bence nüfus kontrolü son derece önemli. Kendi servetimden 1 milyar doları Birleşmiş Milletler

Nüfus Kontrolü Programı'na bağışladım. Ben üstünde 225 milyon kişinin yaşadığı bir dünyada rahat olabilirim, daha fazlasını istemem." Bu insanlar çıldırmış, ama paraları var diye normal sanılıyorlar.

Etanol gibi biyoyakıtların GDO'lu tarım projesindeki rolü ve geleceği hakkında ne düşünüyorsunuz?

Geçen sene Dünya Bankası tarafından yapılan gizli bir araştırmaya göre, son iki senede temel gıda fiyatlarındaki (pirinç, soya vs.) artışın yüzde 75'inin etanolden kaynaklandığı belirtiliyor. Bush hükümeti, 2006'da, yakıt olarak kullanılmak üzere mısır yetiştirmeleri için çiftçilere çok büyük bir sübvansiyon sağladı. Fiyat patlamasına yol açtığı için bu bir suç olmalı. ABD'deki çiftçiler bu fırsata dört elle sarıldılar, çünkü o kadar köşeye sıkıştırılmışlardı ki, yakılacak olsa bile mısırları için daha çok para almak cazip geldi. ABD'de çiftçilerin çoğu büyük borç içerisinde. Bu büyük bir problem.

ABD yönetimi kendi halkının bu ürünleri tüketmesine nasıl izin veriyor?

GDO teknolojisinin en büyük kobayları, Baba Bush'un 1992'de hiçbir düzenleme ve kontrole tâbi olmadan başlattığı ticaretin müşterileri olan Amerikan halkıdır. Elitler sade vatandaşı hiç umursamıyor. İngiliz politikacı Lord Akton'ın yaklaşık yüz yıl önce söylediği sözü hatırlatayım: "Güç yozlaştırır, mutlak güç tam yozlaştırır."

GDO'lu tohumlar ve petrol ilişkileri üzerine kitaplar yazarken engellerle, tehditlerle karşılaştınız mı?

ABD'de yayınevi bulmak çok zor oldu, özellikle de tohum kitabı için. Kanada'da cesur bir yayıncı buldum sonunda. Soros tarafından milyon dolarlık tazminat davasıyla tehdit edildim. Soros, ABD Dışişleri Bakanlığı ve istihbaratının bir uzantısıdır. Gözümü korkutmaya çalışıyorlar, ama ben buradayım işte. Tabii ki bunları yapabilirler, benim bu bakanlıkla mücadele şansım yok, ama ben doğru bildiğimi yapmaya devam ediyorum. Korku üzerine oynuyorlar. İnsanlar korktukları için düşüncelerini söylemekten vazgeçerse, onlar kazanmış olur. Bir-iki kişiyi yakalayıp içeri atarak herkesi sindirebiliyorlar. Obama projesinin arkasında duran elitlerle Bush'u başa getirenlerin aynı çevreler olduğu unutulmamalı. Dünyanın geri kalanının onların politikalarından uzaklaşmaması için ABD'nin daha yumuşak bir mesajla yola devam etmesi gerektiğine karar verdiler.

Herkes değişebilir, ama Rockefeller değişmez yani...

David Rockefeller 92 yaşında ve hâlâ işinin başında.

YOL HİKAYELERİ (143) - EYVAH Kİ, NE EYVAH!..

Halit Tükenmez- 06 Kas 2020- sesgazetesi

Son günlerde bir 'Askıda Ekmek' tartışması aldı başını gidiyor. Bunun yanı sıra CHP Genel Başkanı sayın Kemal Kılıçdaroğlu ile Cumhurbaşkanımız sayın Recep Tayyip Erdoğan arasında da bir çanta tartışması oldukça sert üsluplarla devam ediyor.
Ancak benim dikkatimi çeken husus biraz daha farklı. Malatya'da servisçi esnaf kardeşimizin

“Sayın Cumhurbaşkanım, evimize ekmek götüremiyoruz” yakarışını, Cumhurbaşkanımızın abartılı bulması, akabinde yine “Ben Türkiye’de evine ekmek götüremeyen insan olduğuna inanmıyorum” sözleri bana “Eyvah ki, ne eyvah!” dedirtti.
Yukarıdaki manzara ülkemizi temsil eden sayın Cumhurbaşkanının halkımızın sıkıntılarından yeterince haberdar olmadığını yada haberdar edilmediğini gösteriyor. Doğruyu söyleyip yazan televizyoncu ve gazetecileri mahkemelerde süründüre süründüre demek ki çevresinde kendisine doğruları söyleyecek cesarette kimse kalmamış.

Tarafsız medya kuruluşlarını da muhalif görüp okumadığına yada izlemediğine göre Sayın Cumhurbaşkanımızın çöp konteynırlarından geçimini temin etmeye çalışan, çaresizlikten aile boyu hayatına son veren insanlarımızdan, bakımsızlıktan normal hayata göre cirosu onda bire düşen, arada haftanın birkaç günü siftahsız dükkan kapatan esnaftan haberi yok demektir.
Demek ki Sayın Cumhurbaşkanımızın çevresinde astronomik maaşlar alan danışmanları, yardımcıları sadece Cumhurbaşkanımızı mutlu edecek haberler veriyorlar.
Oysa ülkede yaşayan milyonlar mutsuz iken, yönetenler nasıl mutlu olur anlamakta biraz zorlanıyorum ama Sayın Cumhurbaşkanımız Dördüncü Murat gibi tebdili kıyafetle halkın arasına karışıp ekonomideki durumun vahametini bizzat gözleriyle görebilir diyorum.
Çünkü içinde yaşadığımız sistemde tüm sorunların çözümü Sayın Cumhurbaşkanımızın iki dudağının arasından geçiyor. Reis o. O ne derse o olur. Mesela Sayın Cumhurbaşkanımız tebdili kıyafet yapıp halkın arasına karışırsa Türk Lirasının tepe aşağı gitmesini önlemenin yegane çözümünün ekonomide güven ve üretim ekonomisine dönüşten geçtiğini, kendi çiftçisi üreticisi oldukça zor şartlarda üretim gerçekleştirirken aynı ürünlerin sıfır gümrükle dışarıdan ithal edilmesinin kendi üreticisini zor durumda bıraktığını, en azından çevresinde verdikleri bilgilerle kendi kararlarını etkileyen haber kaynaklarının doğru bilgiler getirmediğini bizzat kendisi tespit edebilir.
Sayın Cumhurbaşkanımız tebdili kıyafetle halkımızın arasına karışır, bizzat kendisi araştırma yaparsa ülkemizdeki hayat pahalılığının nerelerden kaynaklandığını, kimlerin durumdan istifade fırsatçılık yaptığını, çalışanların, asgari ücretlilerin ve emeklilerin aldıkları maaşlarla bu ülkede ancak kuru ekmek parasına hayatlarını sürdürdüklerini görebilirler.

İzmir Depremi Gerçekten Doğal Afet mi?
30 Ekim 2020 Cuma günü saat 14.51’de merkez üssü Seferihisar yakınları olan 100'den fazla can yitirdiğimiz İzmir Depremi acaba gerçekten doğal afet mi? Yoksa internet, radyo, kablosuz elektrik akımı, florasan lamba, neon ışıkları, hızölçeri, otomobillerdeki ateşleme sistemini, radarın temellerini, elektron mikroskobunu, mikro dalga fırın ve uzaktan kumandaya kadar bir çok icadın sahibi olan Nicola Tesla’nın geliştirdiği HAARP Teknolojisinin eseri bir yapay deprem mi? (Bu arada İzmir Depreminde hayatını kaybeden afetzedelerimize Allah’tan Rahmet, yaralılara acil şifalar diliyor, İzmir’e, İzmirlilere ve ülkemize geçmiş olsun Yüce Allah tekrarından korusun inşallah diyorum.)
Bilim Dünyası en başta deprem olmak üzere bir çok doğa olayının gerçekleşmesinde atmosferin İyonosfer ve Manyotosfer’in etkileri olduğunu kanıtlamışlar. Netice itibariyle 1999 yılında yaşadığımız 17 Ağustos Kocaeli-Gölcük merkezli Deprem öncesinde Rusya’da yayınlanan HAARP ve Türkiye isimli makalede iyonosferde olağan dışı ısınmanın gerçekleştiği, depremin olduğu saatlerde bu ısınmanın aşırı yükseldiği belirtilince ve ABD’nin gizli HAARP silahı ile yüklü sismik araştırma gemisi Ege Denizi’nde boy gösterince ister istemez aklımıza kötü senaryolar geliyor.
Morgan Şirketi için 1900'lü yılların başında ABD New York şehrinde deprem denemesi yapan ve iyonosfere gönderdiği elektromanyetik dalgalarla binaların camlarını kıracak ve sonunda fırtına çıkaracak şekilde deprem gerçekleştiren Nicola Tesla’nın mucidi olduğu HAARP Teknolojisiyle bu teknolojiyi elinde bulunduranların istedikleri ülkede istedikleri fay

hattını harekete geçirmeyi başarabildikleri artık pek sır sayılmıyor. Her zaman söylediğimiz gibi maalesef dünyadaki ileri teknoloji iyi niyetli şahısların elinde değil.

“Su uyur, Düşman uyumaz” Ata sözünden hareketle bugün yüksek teknolojiyi elinde tutan insanlık ve Türk Düşmanlarının hangi kötülükleri yapabilecekleri konusunda okurlarımızı bilgilendirmenin görevimiz olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle açılımı Heigh Freguency Active Auroral Research olan Türkçe anlamı “Yüksek Frekans Aktif Auroral Araştırma Programı olan HAARP Projesinin içinde değerlendirilen CHEMTRAİLS Kimyasal İz adı verilen gökyüzünde uçakların bıraktığı zehirlerden de söz etmeden olmaz. Bilindiği gibi gökyüzünde askeri ve sivil uçaklar tarafından beyaz/gri görünümünde spreylemeye “Chemtrail” deniyor. Aslında uçakların arkasında kısa sürede 1-3 dakikada dağılan görüntülerin zehirle pek alakası görünmüyor. Ancak uçakların geçişinden sonra saatlerce dağılmayan ve gökyüzünde asılı kalan görüntüler uçakların spreyleme yaptıklarını düşündürebilir. Bu spreyleme şeklindeki ilaçlamalarda Siyonizmin Cehmtrail’i kurmayı planladığı Yeni Dünya Düzeni yada Tek Dünya Devleti için kimyasal silah olarak kullandığını aklımıza getirebilir.

Neticede sadece 5G ile göndermiş oldukları elektromanyetik dalgalarla toplu kuş ve arı ölümlerine neden olabilen yüksek teknolojiden toplu insan ölümleri için de çalışmalar yapmalarını beklemek çokta yanlış olmaz. Aslında insanlar için toplu ölüm planlamaları çok ta mantıklı görünmüyor. İnsanları yok etmek için arıları yok etmeleri yeter. Çünkü uzmanlar dünyada arı neslinin tükenmesiyle 4 yıl içinde insanlığın da tükeneceğini belirtiyorlar. Konuyla ilgili Milli Gazete’nin 12 Ağustos 2017 tarihli sayısında Yazar İshak Beyazay’ın yayınlanan makalesinde şu ifadelere yer verilmiş; "Siyonizm’in tek dünya krallığı kurma hayali olduğunu ve bunla alakalı yüz yıllık planlar yaptığını ve bu doğrultuda her şeyi kullanmayı mubah saydığını biliyoruz. Bu insanlık düşmanları neden gökyüzüne kimyasal iz bırakıyor? Altını çizerek ifade ediyorum; “meteoroloji uçaklarından çıkan izler kesinlikle motorlardan çıkan bir şey değil, ama her iz çıkartan uçakta kimyasal spreyleme yapıyor anlamına gelmez.” Uçaklar iki türlü iz bırakıyorlar bunlardan biri Contrail denilen jet uçağı duman izi diğeri ise Chemtrail denilen kimyasal. Contrail izi daha kısa ve en fazla 1-3 dakika içinde havada kaybolan izlerdir. Chemtrail ise kimyasal spreylemelerin yapıldığı diğerine göre daha uzun ve hemen kaybolmayan izlerdir. Bu püskürtülen kimyasalın içeriğinde Alüminyum, Stronsiyum, Baryum ve Kükürt Dioksit karışımıdır, insanların kısırlaşması ve daha kolay hastalıklara yakalanması ve daha çok ilaç tüketmesi için yapılır. Tarımsal alanların normal tohumlar ile ekilmesini önlemek ve GDO’lu tohumların (Monsanto şirketinin tohumları) ekilmesini yaygınlaştırmak için yapılır. Çünkü “Alüminyum, Kükürt Dioksit ile temas eden toprak, normal tohum ile ürün vermez ve kuraklık oluşur. (Devam edecek)”

Netice itibariyle ABD’nin Ege Denizi’ndeki sismik araştırma gemisinin orada sürekli kalması bizleri şüpheye düşüren İzmir Depremi gibi İstanbul yakınlarındaki fay hatlarını harekete geçirmek için çalışmalar gerçekleştirebilir mi? Şayet öyle bir çalışma yaparlarsa İstanbul’da yaşayan 17 milyon vatandaşımız için yetkililer bir önlem almışlar mıdır.? 112 aktif fay hattına sahip Ege Bölgesi’nde her an olabilecek 9 şiddeti ve üstü depremler için alınan her hangi bir tedbir var mıdır? Haydi çürük binaları sağlamlaştırmak için çok para gerekiyor, yeterli miktarda paramız yok diyelim. Peki deprem anında yapılması gerekenler konusunda insanlarımıza eğitim vermeyi düşünür mü sayın yetkililerimiz?
Konu uzun sabaha kadar yazsak bitmez. Selam ve Saygılarımla...

AKP İKTİDARININ TOHUM VE TARIM TAHRİBATI

16 Kasım 2014 |Nejat Hakkul-millicozumdergisi

Yerli tohum üretimi yasaklanıyordu!

Geçen sene Giresun'un Espiye ilçesinde kurulan haftalık pazarda kendilerine ayrılan yerde ürettikleri lahana, kıvırcık, maydanoz, yeşil soğan, tohum ve fidelerini satan köylü çiftçilere, İl Gıda ve Hayvancılık Müdürlüğü'nden gelen ekiplerce fidelerin ve tohumların satışının yasak olduğunun tebliğ edilmesi köylü çiftçileri şaşkına çeviriyordu. Bu uygulamanın nedeni; 2006 yılında TBMM'de yasalaştırılan ve tohum tekelinin önünü açan, 5553 Sayılı Tohumculuk Kanunuydu. Ve sadece Giresun'da değil, Türkiye'nin tüm bölgelerinde ve illerinde bu sorun yaşanıyordu. TBMM'de 31 Ekim 2006 tarihinde kabul edilen 5553 sayılı Tohumculuk yasası 8 Kasım 2006'da yürürlüğe giriyordu. Bu arada 2007 başında "Tohum alanından kamunun çekilmesinin ve sektörün tümüyle çok uluslu şirketlere verilmesinin, yerli tohum çeşitliliğini yok edeceği" gerekçesiyle Anayasa mahkemesine dava açılıyor, ama Yüksek mahkeme Ocak 2011'de aldığı kararla sadece kısmi iptal getiriyordu. Yasa kısmen iptal edilse de esas sorunlu kısım halen yürürlükte bulunuyordu. Bu yasaya göre köylü, kendi ürettiği tohumu ya da fideyi satamıyordu, ancak başka köylülerle TAKAS yapabiliyordu. Genleriyle nasıl oynandığı bilinmeyen tohumları genellikle İsrail'den tonla döviz ödeyerek satın alan AKP iktidarı, ekip diktikten sonra gerekli olan gübre ve zirai mücadele ilacını da aynı yerlerden yani Yahudi şirketlerden temin ediyordu.

Yerli tohum satan üreticiye hapis şoku

Bu gelişmeler üzerine Türkiye'deki üreticilerin yerli tohum konusundaki sıkıntılarından yola çıkılarak geliştirilen "Yerel Tohum Üretimi ve Takas Projesi"nin çalışmalarına başlanıyordu. Muğla'nın Fethiye ilçesine bağlı, Seki beldesi ile Kayaköy, Yaka ve Nif köylerinde yürütülecek olan projeyle, hibrit tohum kıskacındaki üreticilerin yerel tohumlarla üretim yapmaları teşvik edilirken, tüketicilere de daha sağlıklı ürünler sunulması hedefleniyordu. İlgililer 2006 yılında çıkartılan tohum yasasının ardından yaşanan sıkıntılar üzerine bölge köylerinde incelemeler yaparak böyle bir girişimde bulunmaya karar verdiklerini dile getiriyordu. Üretimde hibrit tohum kullanan üreticilerin, bu tohumlardan elde ettikleri ürünleri kendilerinin yemediğini ortaya çıkıyordu. Bu, Türk tarımının içinde olduğu durumu gösteren trajik bir örnek oluşturuyordu. Üretici köylümüz tarlasını ekmekten vazgeçiyor, ekmediği ürün bedeli karşılığı devletten aldığı parayla yetinmek zorunda kalıyordu. Senelik verilen para öyle yüksek miktar değil ancak üretici öyle bir durumda ki, ektiği zaman hasat sonu elde ettiği gelir, neredeyse devletin verdiği "ekilmemiş alan parası" kadar bile tutmuyordu.

Tohum yasası ile küresel şirketlere pazar yaratılıyordu.

Ocak 2004'te çıkartılan 5042 sayılı 'Islahatçı Haklarının Korunması Kanunu' ile birlikte 3 binden fazlası endemik olmak üzere 11 bin çeşit bitki türünü barındıran Anadolu toprakları bu yasayla birlikte devlet eliyle çok uluslu tohumculuk şirketlerine açılıyor, ardından ise, Ekim 2006'da yasalaşan 5553 sayılı Tohumculuk kanunu ile tohum ıslahı yapan şirketlerin hakları düzenlenerek devlet eliyle ıslahçı şirketlere pazar yaratılmasının güvencesi sağlanıyordu.

Aslında "çiftçilik ertesi yıl kullanılacak tohumun bir önceki yılın mahsulünden ayrılıp saklanmasıyla yapılıyordu. Üreticimiz yıllardır hasadının bir kısmını satıyor, bir kısmını kendi tüketiyor, bir kısmını da tohum olarak bir sonraki seneye ayırıyordu. Aynı tarlada her sene aynı ürün ekmemek içinde takas yapıyordu. İşte bu bir dayanışma oluşturuyordu. Şimdi tam da yok edilmek istenen buydu. Üretici, yeni düzende Kısır-F1 hibrit tohumlarla uluslararası tohum şirketlerine bağımlı, kendi toprağında tarım işçisi konumuna itiliyordu. Söz konusu yasal düzenlemeler "tohuma kayıt ve sertifika şartı" getiriliyor, üreticiye verilen 5 yıllık geçiş süreci Ekim 2011'de doluyordu. "Kayıt altına alınacak tohumun değişmeksizin aynı kalması" şartı dayatılıyordu. Oysa doğada tohumlar aynı kalmıyor, tozlaşma, arılar vs. ile yıldan yıla bile değişiklik gösteriyordu.

Yerel tohum satan üreticiye para ve hapis cezası

Ayrıca; "Patent almamış kayıtlı olmayan tohumla üretim gerçekleştirenlere satış yapamazsınız" şartı getiriliyordu. Yasa varsa yaptırım da vardır, uyulmazsa cezası olacaktır. Çiftçimiz F1-Hibrit tohumu almayıp kendine ait yerel tohumu satmaya kalkarsa bu yasanın 12. Maddesine göre ilk etapta 10 bin TL para cezası verilecek, tekrarı halinde ise 5 yıl faaliyetten men edilecek ve tohumlara bakanlıkça el konulacaktı. Eğer tohumların imhasına karar verilirse, bunları Bakanlık imha edecek ancak masraflarını çiftçi karşılayacaktı. Çiftçi borcunu ödeyemezse haciz ve hapisle cezalandırılacaktı.

İşte AKP'nin Çıkardığı Tohumculuk Kanunu.

Kanun numarası: 5553. Kabulü: 31.10.2006. Resmi Gazete numarası: 26340. Resmi Gazete tarihi: 08.11.2006

Nasıl oluyor da bir ülke bir tek kurşun atmadan böylesine işgal edilebiliyordu? Konu daha iyi anlaşılsın diye, bu "kanun"da neler yazdığına geçmeden önce, bir başka iki kanundan söz etmek gerekiyordu. Bunlardan birincisi, ABD'nin, Irak'ı işgal ettikten hemen sonra çıkarttığı "Tohum Yasası" oluyordu:

1- Bu yasa ile, "çokuluslu tohum şirketleri"Irak'ın tohum üretim piyasasına egemen oluyordu. Oysa bir ülkenin bitki örtüsünün biyolojik çeşitliliği ve bu çeşitliliğin güvenliği, o ülkenin geleceği sayılıyor ve egemenlik haklarının içinde yer alıyordu.

2- Oysa, tam bağımsız Türkiye Cumhuriyeti'nin 1925 yılında çıkarttığı bir kanunda şöyle deniyordu:

HER NEVİ FİDAN VE TOHUMLARIN MECCANEN TEVZİİ (parasız dağıtılması) VE DEVLET UHDESİNDE (elinde) BULUNAN ARAZİNİN FİDANLIK İHDASI İÇİN ZİRAAT VEKÂLETİNE VE İDAREİ HUSUSİYELERE (özel idarelere) BİLABEDEL (bedelsiz) TEVFİZİ (verilmesi) HAKKINDA KANUN: Kanun numarası: 682. Kabulü: 2.12.1925. R. Gazete numarası: 244. R.G. Tarihi: 14.12.1925

Ve işte görün Türkiye AKP eliyle, nereden nereye getiriliyordu? 1924'te "Milli Mücadele"yi zafere ulaştıran yurtsever meclis, her nevi [yerli] fidan ve tohumun bedava olarak dağıtılmasını yasa haline getiriyordu! Ve ardından da, devlet arazilerinin fidanlıklar

oluşturulması (yerli tohum üretilmesi) için Tarım Bakanlığı'na devrini hükme bağlıyordu. Ama bugünün pek sayın parlamentosu ise, yeni tohumculuk yasasıyla yerli ziraatı ve çiftçimizi yabancılara mahkûm ediyordu. Çünkü bu kanun şöyle diyordu: Bundan böyle bahçelerinde domates, biber, lahana... Ve tarlalarında buğday, arpa, mısır... Ve meyve bahçelerinde erik, kayısı, şeftali yetiştirenler, kendi ürettikleri [yerli] tohum ve fidelerini kullanamayacaklardı! Bu tohumları, ancak ve mutlaka, belirlenecek olan çok-uluslu şirketlerden ithal etmeye mecbur olacaklardı. Peki vatandaş bu kanunu dinlemediğinde ne olacaktı? Kanunun ceza hükümleri, oldukça ağırdı!

Tarım ve Hayvancılık köreltilince Doğu ve Güneydoğu kaçak Esrar ekimine yöneliyordu!

Değerli dostum ve duyarlı insan Hacı Ramazan Yıldırım şunları aktarıyordu: Bizim Palu (Elazığ) Genç (Bingöl) ve Lice (Diyarbakır) yöresinde işsiz, çaresiz ve manevi eğitim ve disiplinden nasipsiz gençler, maalesef kolay ve rahat para kazanmak ve lüks yaşamak hatırına kaçak esrar (Hint Keneviri) ekimine başlıyordu. Bunun için özellikle dağlık ve ormanlık alanlar tercih ediliyordu. İnsanlar silahlanıp bu esrar tarlaları başında nöbet bekliyor, olgunlaşınca kesilip kurutulan ve toz halinde saklanıp PKK'ya ve diğer alıcılara satılan uyuşturucu hammaddesinden kazanılan haram parayla geçim sağlanıyordu. İşin daha da üzücü ve ürkütücü tarafı, bu uyuşturucuları bölgedeki genç delikanlılar, gelinlik kızlar ve hatta evli kadınlar bile kullanmaya başlıyor, böylece ahlaki rezalet ve ailevi felaketler hızla yayılıyordu. Bir zamanlar ulema ve evliya yatağı olan Seraçur, Gökdere, Heylan, Parsiyan, Kileban, Hor ve Sarcan gibi yörelerde bugün kaçak esrar ekimi (Hint Keneviri) ve uyuşturucu ticareti yapılıyor ve bu melanete fetva veren bazı mollalar bile çıkıyordu. Bölgemizde tarım ve hayvancılığın kökü kurutulunca, fabrikalar kapatılınca, dini duygular ve ahlaki olgular da giderek zayıflayınca, üstelik PKK'ya da meşruiyet ve mazeret kazandırılınca gençlerimiz böylesi tuzaklara kolayca kapılıyordu. Bu yüzden binlerce gencimiz zindanlarda ömür çürütüyordu.

2014 Yılında Zeytin Fidanı Ekmek Yeniden Yasaklanıyordu!

Marshall Planı 2. Dünya Savaşı sonrasında 1947 yılında hazırlanan ve 1948-1951 yılları arasında yürürlüğe konan ABD kaynaklı bir ekonomik yardım paketi oluyordu. Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 16 ülke, bu plan uyarınca ABD'den ekonomik kalkınma yardımı alıyordu. ABD geçmişten beri dünyanın en büyük mısır üreticisi sayılıyordu. ABD birikmiş olan mısır dağlarını eritmenin bir yolu olarak mısırözü yağı ihracatını keşfediyordu. Marshall yardımının koşullarından biri Türkiye'nin ABD'den mısırözü yağı almasıydı. Buna şart olarak Türkiye'de ilk margarin fabrikası kuruluyor. Yine aynı dönemde yüz binlerce zeytin ağacı sökülerek bir katliam yapılıyordu. Kalan zeytin ağaçlarından elde edilen zeytinyağının büyük bölümü ABD tarafından Dolar karşılığı alınıyor ve mısırözü yağı TL karşılığı satılıyordu. Böylece insanımız zeytinyağından soğutularak mısırözü yağına ve margarine alıştırılıyordu. Bu amaçla zeytinyağı ısınırsa kanser yapar gibi yalanlar uydurmaktan da geri kalınmıyordu. Hâlbuki zeytinyağı halk ağzındaki deyişiyle dumanlaşma derecesi en yüksek (en zor yanan) sıvı yağlardan biri oluyordu.

25 Dekardan az zeytinlikler Ranta kurban ediliyordu!

Abdullah Doğan, 3572 sayılı yasada yapılacak değişiklikle 25 dekarın altındaki zeytinlik alanların yasa ile rant odaklı ticari faaliyetlerin gözbebeği olan enerji ve maden şirketlerine açılarak talan edileceğini söylüyordu. Abdullah Doğan, TBMM Alt Komisyonu'nda görüşülmekte olan 3572 sayılı yasada yapılacak değişiklikle ilgili konuşurken; Zeytinin dünyanın bütün alanlarında üretimi mümkün olmayan ve yalnızca Akdeniz'in kuzey bölgesinde yetişebilen tarımsal bir ürün olduğuna dikkat çekiyor, dünyadaki zeytin üretiminin yüzde 95'lik bir oranla Kuzey Akdeniz ülkelerinde gerçekleştiğini belirterek, bu ülkelerin başında İspanya yüzde 26'lık oranla birinci sırada yer alırken, İtalya'nın yüzde 23, Yunanistan'ın yüzde 15, Türkiye'nin yüzde 9, Tunus'un yüzde 8, Fas'ın yüzde 5'lik oranlarla zeytin üretimi gerçekleştirdiğini vurguluyordu. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) verilerine göre Türkiye'de 7 milyon 984 bin 926 dekar zeytin alanı olduğunu kaydeden Doğan, zeytinyağı üretiminin dünyada 1 milyon 500 ton civarında olduğunu ve Türkiye'deki üretimin 200 bin ton olduğunu kaydediyordu. Zeytinyağı üretiminin yapıldığı ülkelerde kişi başı zeytinyağı tüketimi 10-12 litre iken, Türkiye'de bu rakamın 2 litre olduğuna dikkat çeken Doğan, Türkiye'nin önemli bir ham yağ ithalatçısı olduğunu ve zeytinyağının bu açığı kapatmakla birlikte zeytinyağında dış ülkelere ihtiyaç olmadığını belirtiyordu.

3573 sayılı "Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerin Aşılatılması" hakkındaki yasada 1 dekarlık alanda 10 adet zeytin ağacı olması durumunda mevcut arazinin zeytin alanı olarak kabul edildiğini anımsatan Abdullah Doğan, "Şu an TBMM'nin alt komisyonunda görüşülmekte olan 3572 sayılı yasada yapılacak değişiklikle zeytinin alanları 25 dekar olarak kabul edilecek, bu alanın altında kalan zeytin alanları yasa ile rant odaklı ticari faaliyetlerin gözbebeği olan enerji ve maden şirketlerine imara açılarak, yağmalanacaktır.Ülkemizde zeytin bahçelerinin ortalama büyüklüğünün 12 dekar olduğu dikkate alındığında, bu yasayla beraber zeytin varlığımızın yarısı yasanın kapsamı dışına çıkacaktır. Bu yasa ile önemli bir tarım, sanayi, ticaret ve istihdam alanı olan zeytincilik sektörü büyük ölçüde zarar görecek, yaşamlarını zeytinliklerden sağlayan çiftçiler mağdur olacaklardır. Zeytin ağaçlarının sökülmesi sonucunda toprak yapısı bozulacak ve alanlar erozyona açık hale sokulacaktır. Tasarının kanunlaşması halinde ülkemizde istihdam azalacak, yağ açığı daha da artacak, tarım toprakları amacı dışında kullanılacaktır" diye uyarıyordu

Zeytinciye Yeni Bir Komplo Kuruluyordu!

16 Haziran'da, zeytincileri çok yakından ilgilendiren bir yasa tasarısı TBMM'ye gönderiliyordu. Anlaşılan hükümet bu yasa tasarısını TBMM'den geçirmek için çok uygun(!) bir zamanı seçiyordu. Herhalde "Nasılsa, Cumhurbaşkanlığı seçimi ve Irak vahşeti nedeniyle ülkenin gündemi çok yoğun. Fazla dikkat çekmeden bu tasarıyı TBMM'den geçiririz!" diye düşünülüyordu. Hükümet, var olan Zeytin Yasası'nın değiştirilerek zeytinliklerin talan edilmesi için daha önce de bir girişimde bulunmuştu. O zaman bir yönetmelik değişikliğiyle bunu sağlamaya çalışmış, ancak açılan dava sonucu Danıştay bu değişikliği 2013 yılında iptal ediyordu. "Madem, yönetmeliği iptal ettirdiniz biz de yasasını çıkarırız. Hem de, daha da ağırlaştırırız!" mantığı ile hareket ediliyordu. Tasarıda artık, yönetmelikte yaptıkları gibi sözcüklerin arkasına saklanılmıyor, zeytinliklere vuracakları darbe net olarak anlatılıyordu.

Bu yasa değişikliği TBMM'den geçerse, zeytinliklerin başına şunların gelmesi kaçınılmaz görünüyordu;

1- 25 dönümden daha küçük zeytinlikler artık zeytin sahası olarak kabul edilmiyor ve zeytinliklere 3 km'den yakın alanlar da koruma alanı olmaktan çıkarılıyordu. Bu yasanın yürürlüğe girmesi ile başta Kuzey Ege ve Güney Marmara'da olmak üzere tüm zeytinlikler, yer altı ve yer üstü, her türlü yıkım, kırım ve uygulamaya açık hale getiriliyordu. Eskiden zeytin alanlarında, sadece zeytinyağı tesislerine izin verilirken artık zeytinliklere her tür işletme kurulabiliyordu.

2- Zeytin sahalarını talana ve yıkıma açmak için hükümetin kullandığı gerekçe; "Kamu Yararı" oluyordu. Yasa tasarısında, zeytin sahalarının hangi faaliyetler için kullanılabileceği şöyle sıralanıyordu;

a- Jeotermal kaynaklı teknolojik sera yatırımları

b- Kamu yararı kararı alınmış (bu karar, valilerin başkanlığında bürokratlardan oluşacak bir 'Kurul' tarafından verilecek!) madencilik çalışmaları.

c- Petrol ve doğalgaz arama ve işletme çabaları.

d- Savunmaya yönelik stratejik ihtiyaçlar…

e- Doğal afet sonrası geçici yerleşim alanları.

f- Yol altyapı ve üstyapı hazırlıkları.

Bu kanunla zeytinliklere kurulacak olan tesislerin kararı "Zeytinlik Sahaları Koruma Kurulu"nca alınıyordu. Bu kurulun her ilde valinin başkanlığında ve bürokratlardan oluşacağını söylersek, endişelerimiz daha da artıyordu. En küçük rant olayının bile Başbakan'ın kararıyla oluştuğu bir ortamda, büyük rantların yattığı, turizmcilerin ve madencilerin iştahının kabartıldığı zeytin bahçelerinin bu kanunla ne hale geleceğini kestirmek zor olmuyordu.

Türkiye Parsel Parsel Satılıyordu!

Tüm özelleştirme gelirlerinin yüzde 21'inin 2013'te elde edildiğini açıklayan Maliye Bakanı Mehmet Şimşek geçen yılın özelleştirme tarihinde "rekor yılı" olarak kayıtlara geçtiğini belirtiyordu. Bakan Şimşek, özelleştirme uygulamalarını bundan sonra da aynı kararlılıkla devam edileceğini söylüyordu. Maliye bakanı, şans oyunlarını özelleştirirken, devletin artık oyun oynamaktan çıkıp tamamen denetleme görevine odaklanmasını amaçladıklarını bildiriyordu. Özelleştirme uygulamalarına ilişkin AA muhabirine açıklamalarda bulunan Şimşek, geçen yılın, özelleştirme tarihinde "rekor yılı" olarak kayıtlara geçtiğini anımsatarak, tüm özelleştirme gelirinin yüzde 21'inin 2013'te elde edildiğini kaydediyordu. Bakan Şimşek, bugüne kadar yapılan özelleştirme tutarının 60,2 milyar dolara ulaştığına işaret ederek, bu tutarın büyük bir bölümünün Hazineye transfer edildiğini hatırlatıyor, yani milli kazanımlarımızı yabancılara satmakla övünüyordu.

Anayasa Mahkemesi **'Tohumculuk Kanunu'nu kısmen iptal ediyor**, bir nevi ayıp savıyordu!

Anayasa Mahkemesi'nin tohumun küresel tekellerin eline geçmesine ve Türkiye'nin bağımsızlığını tehdit eden tohumculuk yasasını iptal etmesi bekleniyordu. Ancak yüksek mahkeme kısmi iptalle yetiniyordu. Anayasa Mahkemesi, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı`nın, Tohumculuk Kanunu'ndaki bazı yetkilerini "özel hukuk tüzel kişilerine" devredebileceğine ilişkin hükmü, "denetim" yetkisinin devri yönünden iptal ediyordu. Bu hükmün uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmi Gazete'de yayımlanacağı güne kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar veriyordu.

Oybirliği ile alınan 2011/1 (Yürürlüğü Durdurma) kararına göre, Tohumculuk Kanunu`nun, 15. maddesinin birinci fıkrasında yer alan ve bakanlığın kanundaki bazı yetkilerini, "kısmen veya tamamen birliğe (Türkiye Tohumcular Birliği-TTB), kamu kurum ve kuruluşlarına, özel hukuk tüzel kişilerine veya üniversitelere; şartları belirlenmek kaydıyla, süreli veya süresiz olarak devredebileceğine" ilişkin hükümdeki "... özel hukuk tüzel kişilerine ..." ibaresini, kanunun 8. maddesinde yer alan "denetim" yetkisinin devri yönünden iptal ediliyordu. Bu hükmün, uygulanmasından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi ve iptal kararının sonuçsuz kalmaması için kararın Resmi Gazete`de yayımlanacağı güne kadar yürürlük durdurulmuştu. Yüksek Mahkeme, CHP`nin Tohumculuk Kanunu`nun iptalini istediği diğer maddelerinin yürürlüğünün durdurulmasına ilişkin taleplerinde ise yürürlüğün durdurulması talebini reddediyordu.

Tohumculuk Kanunu`nun 15. maddesinde, "Bakanlık, gerekli gördüğü hallerde, kanunun 5`inci, 6`ncı, 7`nci ve 8`inci maddelerinde belirtilen yetkilerini, kısmen veya tamamen birliğe (TTB), kamu kurum ve kuruluşlarına, özel hukuk tüzel kişilerine veya üniversitelere; şartları belirlenmek kaydıyla, süreli veya süresiz olarak devredebilir" hükmü bulunuyordu. Kanunun 8. maddesinde ise "Tohumlukları yetiştiren, işleyen ve satışa hazırlayan, dağıtan ve satan gerçek veya tüzel kişiler, bakanlık tarafından yetkilendirilir ve denetlenir" hükmü yer alıyordu. Anayasa Mahkemesi, bakanlığın, kanundaki "tohumlukları yetiştiren, işleyen ve satışa hazırlayan, dağıtan ve satan gerçek veya tüzel kişileri denetleme" yetkisinin "özel hukuk tüzel kişilere" devrine ilişkin bölümleri iptal etmiş oluyordu.

Tohumun ıslahı gerekli, ifsadı tehlikeli bulunuyordu!

Tüm orman ve meyve ağacı türlerinden tarım ekinlerine, çayır çimenlerden çiçeklere, ot cinslerinden sebze çeşitlerine, yüzbinlerce bitkinin TOHUM'ları, tam bir yaratılış harikası ve hayat sırrı gibidir. Özellikle tahıl, sebze ve meyve tohumlarının ıslahı, yani daha verimli ve kaliteli hale sokulması gerekli bir girişimken, aşırı kazanç hırsıyla tohumların genleriyle oynanması, doğal ve normal yapısının bozulması, yani "tohumların ifsadı" ise insan sağlığını tehdit eden bir çağdaş felaket haline gelmiştir. Özellikle AKP iktidarı ve Başbakanı döneminde:

"O işbaşına geçtiğinde, (iktidara geldiğinde ve hak davadan sırtını dönüp gittiğinde) yeryüzünde (ülkesinde ve bölgesinde) fesat çıkarmaya, ekini ve nesli helak edip bozmaya

yönelip (şeytani bir gayret) gösterecektir. Oysa Allah fesat ehlini asla sevmemektedir.” (Bakara: 205) ayetinin haber verdiği fesatlık aynen zuhur etmekte, “ekinlerin ve nesillerin bozulması” ve tohumların ifsadı yönünde icraat yürütülmektedir.

“Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz Biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, (ayrıca) içlerinde çok sayıda meyveler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. Ve (daha çok) Tur-i Sina'da (Akdeniz iklim kuşağında) çıkan bir ağaç (zeytin türü de yarattık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir” (Mü'minun Suresi, 18-20)

Çevremizdeki tüm ağaç türleri ve bitki örtüleri bizlerin estetik zevkimize hitap etmelerinin yanı sıra, nefes almamızı sağlayan atmosferdeki dengeleri, oksijen miktarının yeterliliğini, fazla karbondioksitten zehirlenmememizi, atmosferdeki nemin rahatsız edici ölçülere erişmemesini, yaşadığımız yerdeki havanın çok soğuk ya da çok sıcak olmasının önlenmesini; yani şu anda pek çok yönden rahat bir yaşam sürmemizi büyük ölçüde bitkilerin varlığına borçlu olduğumuz, maalesef çoğu zaman unuttuğumuz bir gerçektir. Üstelik bitkilerin size olan faydası sadece bunlarla da sınırlı değildir. Bütün canlılar gibi biz de yaşamak için ihtiyacımız olan vitaminlerin ve minerallerin çok büyük bir bölümünü bitkilerden elde etmekteyizdir. Her insan bitkilerin temel kaynağı olan tohumu tanımakta ve bitkilerin tohumlardan oluştuğunu bilmektedir. Ancak nasıl olup da tahta parçasını andıran bir cisimden birbirine benzeyen ya da benzemeyen çeşit çeşit bitkinin çıktığını, bütün bu bitkilere ait bilgilerin tohumlara nasıl yerleştirildiğini, bu bilgilerin nasıl ayrı ayrı şifrelendirildiğini belki de hiç düşünmemiştir. Nasıl olup da tahta görünümlü bir cisimden tam ayarındaki tadıyla ve özel kokusuyla binlerce çeşit sebzeler ve meyveler çıkıvermektedir. Ağacı üreten, meyveleri ağaca yerleştiren, meyvelerin veya çiçeklerin şeklini, rengini belirleyen kimdir? Peki ya ağaç ile ilgili bilgileri eksiksiz olarak içindeki embriyoya yerleştiren tohumun kendisi midir?

Bu gibi sorular insanın aklına hiç gelmemiş olabilir. Ancak insan bu sorular üzerinde biraz düşününce, "Bir tohum ağaç üretmeyi nasıl bilir?" sorusunun cevabını da merak etmeye yönelecektir. Tahta parçası görünümündeki bir cisim nasıl olur da ürettiği ağacın nasıl bir şekle ve yapıya sahip olması gerektiğini belirleyebilir? İşte özellikle bu son soru oldukça önemlidir. Örnek olarak binlerce farklı bitki türü içinden herhangi bir elma ağacını düşünelim. Elma ağacı, bilindiği gibi toprağa atılan bir tohumdan üremektedir. Tohum, küçük bir cisimdir; ama nasıl olur bilinmez, o tohumun içinden belli bir süre sonra 4-5 metre uzunluğunda ve yüzlerce kilo ağırlığında dev bir ağaç meydana gelmektedir. Ağaçtaki elmalar, cilalanmış gibi duran pürüzsüz kabukları, kendine özgü aroması, içlerindeki şekerli su ile kusursuz birer meyvedir. Tohumun, kendisine oranla bu dev boyuttaki ağacı yaparken kullanabileceği tek malzeme ise ilk aşamada kendi içindeki yedek besin, sonrasında ise sadece toprak ve güneş ışığından ibarettir.

Elma örneğinde de görüldüğü gibi tohumlar, içinde taşıma sistemi bulunan, topraktaki maddeleri özümsemek için gereken köklere sahip ve son derece iyi tasarlanmış canlı bir varlık üretmektedir. İnsan bile, akıl sahibi bir varlık olarak, iyi bir ağaç resmi çizmesi gerektiğinde dahi zorlanır; bir ağacın köklerindeki ve dallarındaki ayrıntıları çizmek ise çok daha zor bir

iştir. Ama tohum, bu son derece kompleks canlıyı bütün sistemleriyle birlikte, canlı olarak nasıl meydana getirmektedir. Oysa tohum, müstakil bir akla, şuura ve iradeye sahip bir varlık değildir. Bu durumda ağaçları ve bitkileri tüm çarpıcı sistemleriyle birlikte ortaya çıkaranın yani üretenin tohumun kendisi olduğunu iddia etmek divaneliktir. Eğer böyle bir iddiada bulunan olursa, bu durumda tohumun son derece -hatta insandan bile- akıllı ve bilgili bir varlık olduğu sonucuna varması gerekir. Evet tohumun içinde son derece üstün bir akıl ve kapsamlı bir bilgi gizlidir. Ancak bu akıl ve bilgi, elbette tohumun kendisine ait değildir. Tohumu meydana getiren maddelerin moleküllerinin, bu moleküllerin atomlarının akıl ve bilgi sahibi olduğu iddia edilemeyeceğine göre bu bilgi tohumun içine bir şekilde yerleştirilmiştir. İşte bu bilgiyi yerleştiren Yüce Rabbimizdir.

Tohumdaki hayat sırrı nereden kaynaklanıyordu?

"Şimdi ekmekte olduğunuz (tohum)u gördünüz mü? Onu sizler mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz? Eğer dilemiş olsaydık, gerçekten onu bir ot kırıntısı kılardık; böylelikle şaşar-kalırdınız" (Vakıa Suresi, 63-65)

Tohumları, kendilerini diğer cisimlerden ayıran çok önemli bir özellik olarak, ait oldukları bitkinin her dalına, her yaprağına, bu yaprakların sayısına, şekillerinin nasıl olacağına, kabuğunun ne renkte ve kalınlıkta oluşacağına, besin ve su taşıyan borularının boyutlarına, sayısına, bitkinin uzunluğuna, meyve verecekse bu meyvelerin tatlarına, kokularına, şekillerine, renklerine dair -kısacası bir bitkiyle ilgili olabilecek- bütün bilgilere sahip cisimlerdir. Milyonlarca yıldır tohumların içinde bitkilere ait bütün bilgilerin saklanıyor olması sıradan bir konu olarak görülmemelidir. Bu, konu üzerinde düşünen insanın önünde hiç beklemediği ufukları açacak, pek çok olaya bakış açısını değiştirecek bir bilgidir. Bu bilgiye daha yakından şahit olmak için insanın en yakınından, örneğin evinde bulunan sebzelerden, çiçeklerden, meyvelerden düşünmeye başlaması yeterlidir.

Örneğin; bir tohumun karpuz olabilmesi için ne gibi bilgilere ihtiyaç vardır, düşünelim. Karpuz dilimini eline alıp inceleyen insan çok belirgin bir düzen ile karşılaşacaktır. Bu düzeni sağlayan bütün bilgiler karpuzun çekirdeklerinde yani tohumlarında bulunmaktadır. İncelemeye devam eden kişi karpuzun çekirdeklerinin her birinin ince bir bağ ile sulu bölüme tutturulduğu çekirdeklerin üzerindeki incecik zarın farkına varacaktır. İşte bu zarın yapısı hakkındaki bilgi de, karpuzun hoşa giden tam ayarında şekeri, esansı ve lezzeti ile ilgili bilgi de tohumlarında saklıdır. Bundan başka; karpuzun kabuğundaki desenler, kabuğun kalınlığı, üzerindeki mumlu yapı ile ilgili bütün bilgiler de tohumlarda şifrelenmiş durumdadır. Kabuğu oluşturan hücrelerin bir duvar ustasının yapamayacağı kadar pürüzsüz bir doku oluşturmalarını sağlayan bilgi de tohumlardadır. Dünyanın her yerinde karpuzların aynı özelliklere sahip olmasını sağlayan da tohumda saklı olan bu bilgilerden kaynaklanır. Bu nedenle dünyanın neresine gidilirse gidilsin karpuz çekirdeklerinden bir miktar alınıp toprağa ekilse bir süre sonra topraktan bir bitki çıkacak; ardından bu bitkinin üzerinde küçük karpuzlar oluşacaktır. İşte bu karpuzların daha hızlı büyümesi ve daha fazla üremesi için tohumlarının genlerinin bozulması ise, insan sağlığına yönelik bir suikasttır.

İsrail'e horozlananlar Diplomat mı, yoksa "diplomalı at" mı oluyordu?

AKP sadece tarım, ticaret ve teknolojide değil, bölgesel stratejide ve diplomaside de İsrail'e muhtaç hale getirmişti. Hatırlayınız Hüsnü Mübarek döneminde Sina yarımadasındaki devriye askerlerine ateş açıp dört tanesini öldüren İsrail'e Mısır, hemen ve sert bir ültimatom vermiş, bunun üzerine 24 saat geçmeden İsrail Mısır'dan resmen özür dilemiş ve tazminat ödeyeceğini belirtmişti. Ama AKP iktidarının ve Dışişleri kadrolarının dişlerini defalarca saydıkları ve bunları hesaba katmadıkları için, mavi Marmara katliamında dokuz insanımızı, hem de uluslararası sularda kahpece katletmelerine rağmen bir özür dilemeye bile tenezzül etmemişlerdi. Bunun üzerine yandaş ve yalaka medya tarafından kahramanlık gibi takdim edilen beş ana maddelik yaptırım kararı ise tek kelime ile gülünç düşmekteydi ve "dağ fare doğurdu" cinsindendi.

Neymiş:

1-İsrail'le diplomatik ilişkiler ikinci katip düzeyinde olacakmış… (yani resmen ve fiilen irtibat koparılmıyor.)

2-Askeri anlaşmalar askıya alınacakmış… (yani iptal edilmiyor)

3-Akdeniz'deki gemiler Türkiye'nin güvencesinde olacakmış… (yani Akdeniz'de en uzun sahile sahip bulunduğumuz ve bölgenin en güçlü devleti olduğumuz halde, şimdiye kadar bu görevin İsrail tarafından yürütüldüğü itiraf ediliyor.)

4-Gazze ablukası BM kuruluna taşınacakmış… (oysa BM. Mavi Marmara raporunda bu ablukayı zaten haklı görüyor.)

5-Mavi Marmara'ya yönelik saldırı mağdurlarına sahip çıkılacakmış… (peh peh peh.! kendi akıllarınca İsrail'e gözdağı veriliyor ve Türk kamuoyunun havası alınıyor.)

Ardından azgın ve saldırgan Siyonistleri hizaya getirmek üzere, tedbir ve yaptırım diye, "Gazze ablukasını BM kuruluna taşımakla" tehdit eden şu AKP iktidarına ve Davutoğlu'nun kurmaylarına sormak lazımdı: "Yahu, sanki Siyonistler yazmış gibi açıklanan şu BM raporunda, İsrail'in Gazze ablukası haklı ve Gazze'ye insani yardım taşıyan Mavi Marmara gönüllüleri suçlu sayıldığı ve üstelik Doğu Akdeniz'in bütün hâkimiyeti İsrail'e bırakıldığı halde, siz kalkıp İsrail'i BM'ye şikâyet etmekle, kendinizi mi yoksa milletimizi mi aldatıyorsunuz? Bu içi kof yaptırım ve horozlanmaların, tam bu süreçte, İsrail'in güvenliğini ve geleceğini korumak adına, İran'a karşı Türkiye'de konuşlandırılacak olan Füze savunma sistemlerine yönelik muhtemel tepkileri törpülemek ve dikkatleri suni kriz senaryolarına çekmek üzere gündeme taşındığını kimse anlamıyor mu sanıyorsunuz? Herkes biliyor ki, İsrail, Amerika ve Avrupa'nın sayesinde şımarıp kuduruyor! Siz ABD ve AB'ye yaranmak için can atarken, İsrail'e ciddi ve gerçekçi bir tavır koyamayacağınıza, ahmaklar dışında herkesin aklı yatıyor, kimi kandırıyorsunuz?

Sabataist ve Mason İttihatçı Cemal Paşa'nın torunu Hasan Cemal; "Bundan böyle iki ülke birbirinin canını acıtmak için elinden geleni yapacak. Bu açıdan İsrail'in de eli uzundur. Türkiye'nin Amerika'yla ilişkilerini bozmak, Amerikan Kongresi'nde 1915 dâhil Türkiye'yi ilgilendiren meseleleri kurcalamak, Kürt sorunu ve PKK konusunu azdırmak gibi manevra

alanları vardır. İsrail Türkiye'nin canını acıtabilir.[1] diyerek aba altından sopa gösteriyor ve genlerinin gereği, İsrail hesabına Türkiye'yi uyarıyordu. Hasan Cemal bu sözleriyle, aynı zamanda, PKK ve Kürt sorununu kışkırtan ve Türkiye'ye karşı kullananların başında İsrail geldiğini de dolaylı biçimde itiraf ediyordu. Hem BM'nin böyle bir rapor yayınlaması, AKP Türkiye'sini ciddiye almadığını açıkça gösteriyordu. Öyle ya, Belçika ve Romanya gibi gavurların bile kabul etmediği Füze Savunma Sistemlerini; Türkiye'yi İran'ın, hatta Çin ve Rusya'nın "Mecburi Hedefi" haline getirecek şekilde kendi ülkesine yerleştiren, üstelik komuta merkezi Almanya'da bulunacağından, asla müdahale fırsatı bile verilmeyen bir AKP iktidarını, bu kof kabadayılıklarını kim ve niye ciddiye alsındı…

AKP'lilerin Hidayeti Nasıl Kararıyordu?

Konya Milli çözüm ekibinden bir kardeşimiz, Üniversiteyi Konya'da okuyan Elazığ'lı Mü… Geç… isimli, önceleri koyu Milli Görüşçü bir gencimize bayram tebriki münasebetiyle: "Zalimleri desteklemeyin. Haçlı Emperyalistleri ve Siyonist Yahudileri dost edinip, onların himayesine ve hükmüne girmeyin" Mealindeki ayetleri, cep telefonuna gönderiyordu. Onun cevaben gönderdiği mesaj, AKP'lilerin ruh halini yansıtıyor ve rahmetli Erbakan Hoca'nın "Bunların hidayeti kararmış" sözünü hatırlatıyordu: "Ben Saadet partili olmaktan vazgeçtim. Artık AKP üyesiyim" şeklinde yanıt veriyordu. Acaba Kur'an'ı Kerim'den bir ayet okununca: "Ben artık Saadet partili değilim, AKP üyesiyim" demek ne anlama geliyordu? Herhalde bunlar:

. Böyle ayet hadislerle Milli Görüşçüler oyalanıp avunsun, biz AKP'liler "reel politik gerçeklere" inanıyoruz!..

. Biz AKP'liler, artık Kur'an ayetlerini ölçü ve örnek almıyoruz!..

Uzun yıllar, ayet ve hadislere göre düşünüp davrandığımız dönemlere acıyoruz, pişmanlık duyuyoruz ve geçmişimizi inkâr edip vazgeçiyoruz! anlamını taşıyordu. Yani bu sözler: "Ey Milli Görüşçüler ve özellikle Milli Çözümcüler! Siz İslam birlikçi, biz ise ABD'ci ve AB'ciyiz! Siz Millici, biz işbirlikçiyiz! Siz "önce ahlak ve maneviyat" düşünceli, biz "zinayı suç olmaktan çıkaran" zihniyetliyiz. Siz Adil Düzenci, yerli ve milli sanayici; biz AKP'liler ise, faizci, rantiyeci ve IMF'ciyiz" gerçeğinin itirafı oluyordu.

---

[1] Milliyet / 03 09 2011 / Sh:19 – İsrail'le ilişkiler

SİYON PROTOKOLLERİ TÜRK TARIM VE SANAYİ'NİN BİTİRİLMESİ

21 Ağustos 2009 | Osman Eraydın-millicozumdegisi

Siyonist Yahudi Liderlerinin hedef ülkeleri zayıflatmada kullandıkları sinsi yöntemleri içeren 24 maddeden oluşan "Siyon Protokollerinin" Ortadoğu'da ve ülkemiz üzerinde oynanan oyunların algılanabilmesi açısından en önemli olan dokuz maddesinin özetleri aşağıda verilmiştir:

Protokol 1

Bir devlet, ya ekonomik ve sosyal çöküntü sonucu kendi haliyle (gerileyiş ve zafiyetiyle), ya da iç ahenksizliğinin dış müdahaleyi getirmesiyle yıkılıverir. Biz (Yahudiler) ikisine de muktediriz. Paranın hakimiyeti devletin her dalına erişir ve ister istemez onu ele geçirecektir.

Siyasilerin ahlak ve maneviyatla ilgisi kesilmelidir. Ahlakla ve vicdanla yöneten bir yönetici, bizim açımızdan yetenekli bir siyasi değildir ve saf dışı edilmelidir. Yönetmek isteyen kişi sahtekâr olmalıdır ve kandırma yöntemlerini bilmelidir. Dürüstlük ve samimiyet gibi mali ve insani meziyetler, bizim nazarımızda siyasiler için birer kusur kabul edilir. Çünkü bunlar bizim dünya hakimiyeti amacımıza engel olacağından böylesi idareciler tahtından diğer tüm düşmanlardan daha öncelikli ve etkili şekilde indirilmelidir.

Goyim halkları (Siyonist Yahudiler ve İsrail dışındaki hayvan sürüsü topluluklar) alkollü içkilerle sarhoş edilmeli, onların gençliği şehvet ve eğlenceyle aptal hale getirilmelidir. Sonuca iyice ulaşmak için "şeytanlık" tek yöntemdir. Bu yüzden bize hizmet ettikleri sürece yalanı, rüşveti ve hainliği serbest hale getirmelidir. Zaferimizi bize hizmet edecek insanların zaaflarından, onları parasal ihtiyaçlarından faydalanarak sağlamamız gerekir.

Protokol 2

Devletlerin ellerinde, bugün insanların düşüncelerine yön veren en büyük güç basındır. Ancak Goyim devletler bunu nasıl kullanabileceklerinin farkına ve şuuruna varmamıştır. Bu yüzden basın artık elimizde bulunmaktadır. Kendimiz gölgedeyken nüfuz kurmamızı (ve dünyadaki gizli iktidarımızı) basına ve medyaya borçluyuz. Bu fırsatı bize sunduğu için Yahudi tanrısına şükranlar sunulmalıdır... (Metal fırtına kitabı, Kurtlar vadisi Irak filmi vb… yazılı ve görsel medyada yer alan ABD ve İsrail yanlısı yazı, kitap, film ve tartışma programları).

Protokol 3

Bize has tüm gizli yeraltı yöntemlerini ve araçlarını kullanarak; elimizdeki basın ve medyadan da yararlanarak Avrupa, Asya, Afrika ve Güney Amerika'daki tüm ülkelerinde yığınla insani sokaklara dökecek evrensel ekonomik krizler tetiklenmelidir. Böylece kitleler çılgına dönmüş şekilde birbirlerinin kanını dökecekler ve mallarını yağma edeceklerdir. Ama bizimkilere asla zarar vermeyeceklerdir. Çünkü saldırı anı bize söylenecek ve kendimiz korumak için önlemler alabileceğiz. Öfke, kitleleri birer hayvana çevirecek (Şuursuz sağ-sol kavgaları ve kamplaşmalar körüklenecek) Bu hayvanlar yeterince kan içtikten sonra uykularına geri dönecekler ve öyle zamanlarda kolaylıkla yeniden zincire vurulabileceklerdir.

Protokol 5

Goyimlerin (Yahudiler dışındaki insan sanılan tüm hayvan sürülerinin) eğitimini öyle yönlendirmeliyiz ki, ne zaman milli heves ve heyecan gerektiren bir işe kalkışmak isteseler ellerini umutsuz bir acziyetle indirmek zorunda kalsınlar. Tüm bu yollarda Goyimi öylesine yıpratacağız ki kan dökmeden tüm devlet güçlerini dünyadan silebileceğimiz ve bir üst devlet kurabileceğimiz ortamı bize vermek için kendileri yalvaracaklar. Bu günkü yöneticilerin yerine "üst devlet" yetkili şeytani karar mekanizmaları oluşturulacak. (BM, NATO, AB ve Küresellik gibi)

Protokol 7

Emrimizdeki Goyim hükümetlerini demokrasi gereği imiş ve bir halk fikriymiş gibi takdim ve takdir etmeliyiz. Birkaç önemsiz makam dışında, tüm askeri ve sivil bürokratları; tamamen elimizde olan Mason Locaları o büyük güç (basın) ile tarafımızdan gizlice hazırlanmış planımız doğrultusuna çekmeliyiz. Avrupa'daki Goyim devletlerini kontrol altına almak için

bunlardan bazılarına ibret için gücümüzü terörist saldırılarla göstereceğiz. (Örneğin: Türkiye'deki HSBC Bank, İngiliz Konsolosluğu ve sinagog eylemleri, İspanya'daki tren infilakı)

Protokol 8

Düşmanlarımızın bize karşı kullanması muhtemel tüm silahlara sahip olunmalıdır... İsrail, yönetimimiz; kendini tampon devletler, uluslar arası kurumlar ve özel okullarda üst düzey eğitimden geçmiş insanlarla sarmalı ve sağlama almalıdır. Goyim yöneticileri ise; kâğıtları okumadan imzalayacak; makam ve menfaat hırsıyla bize hizmet sunacaklardır. (Masonluk ve benzeri kurumlarımız eliyle)

Protokol 13

Günlük ekmek ihtiyacı ve zaruri harcamaları (vazgeçilmez sanılan hayat standartları) Goyimleri (İsrail dışındaki tüm milletleri) ses çıkarmamaya ve aciz hizmetkârımız olmaya zorlayacaktır. Basın dikkatleri daima başka yönlere çekmeye çalışacak, gerçek sorunları ve sorumluları unutturacaktır. Tartıştıkları konu hakkında bile en ufak bir fikri olmayan beyinsizler, kendilerini balıklama bu suni sorunların ortasına atacaktır. Suni gündemler ve TV dizileriyle toplum oyalanacaktır.

Protokol 15

Dünyanın her ülkesinde hür Mason localarını kurup çoğaltacağız. Tüm bu locaların Mason yönetimini perdelemek için; bunları hayır ve hizmet kurumu gibi sunacağız ve buna müsait dini ve ilmi şahsiyetler bulup kullanacağız. Bu localarda tüm devrimci ve liberal üyeleri, solcu, sağcı, din istismarcısı kişileri toplayacağız. En gizli siyasi oyunları sadece biz tespit edip günü gününe uygulayacağız.

İsrail kralı, kutsal kafasına; Avrupa tarafından teklif edilen tacı taktığı zaman, işte dünyanın hakimi olacağız!..

Protokol 23

Halkların itaate alıştırılması, siyonizme ve güdümündeki süper güçlere teslimiyete yanaşmaları için gurur kırma alıştırmaları lazımdır. (Örnekler: Muavenet zırhlısının vurulması, Süleymaniye çuval olayı)

Açıklama: Siyon protokolleri ile, Yahudilerin Bilderberg Grubu CFR ve Trilateral Komisyon üzerindeki etkileri açıklık kazanmakta ve Siyonistlerin gerek ABD politikalarında, gerekse dünya yönetiminde sahip oldukları büyük güç daha iyi anlaşılmaktadır.

Düşündüren dostluk!

Kıbrıs Rum kesimiyle kucaklaşan Filistin Özerk Yönetimi Başkanı Mahmut Abbas'ın Temmuz-2009 tarihindeki Ankara ziyareti, yılbaşındaki Gazze saldırısı ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Davos'taki 'One minute' çıkışı yüzünden Türkiye-İsrail ilişkilerinin aldığı derin yaraların tümden kapatılmasına yaramıştı.

Şöyle ki; o sırada AB Dış Politika Şefi Javier Solana, "İsraillilerle Filistinliler yeni müzakere sürecinde kendi aralarında anlaşma sağlayamazlarsa, BM Güvenlik Konseyi'nin tek taraflı bir karar kabul ederek Filistin devletini tanıması ve böylece çözüm için baskı oluşturması önerisi" yapmıştı. İşte Abbas'ı ağırlayan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Solana'nın bu önerisine tıpkı İsrailliler gibi karşı çıkmıştı.

Doğrusu Solana'nın önerisi son derece 'sıra dışı' bir çıkış olarak nitelendirilmeli. Oysa Gül'ün çıkışını da tersinden 'sıra dışı' kabul etmek lazımdı. İsrail'in aşırı Siyonist Dışişleri Bakanı Avigdor Lieberman'ın Solana'nın önerisine derhal sert tepki göstermesi dikkatlerden kaçmamıştı. Gelecekteki olası baskılara karşı tavırlarını hemen ortaya koymuşlardı. Eh, Gül'ün de öneriyi dolaylı yoldan reddetmesi, muhtemelen İsrailliler tarafından 'eski iyi dost' Türkiye'nin bölgede "dengeli politikalara!" döndüğünün işareti olarak algılanmıştı.

Türkiye'yi basit bir insansız uçak bile yapamayacak kadar kimler aciz bırakmıştı?

Yıllardır Türkiye'de insanlar "Neden biz uçak yapamıyoruz? Neden silah alırken ABD ve İsrail'e milyarlarca dolar ödüyoruz? Neden yerli bir markamız yok?" sorularını sorup duruyor... Zira özellikle savunma sektöründe, milyarlarca dolar paralar ödeniyor. Hem kaynaklarımız tükeniyor, hem de savunma sanayimiz tamamen dışa bağımlı hale geliyor. Bu bağımlılıktandır ki, Kıbrıs Barış Harekâtı'nda olduğu gibi NATO müttefikimiz(!) Amerika, anında bize "Silahlarımı kullanamazsın!" ambargosunu koyabiliyor.

Maalesef, Türkiye, NATO üyeliği ile Amerika'nın, üyelik başvurusu süreci dolayısıyla da Avrupa'nın yörüngesinden çıkamıyor. 72 milyonluk, dünyanın en stratejik konuma sahip Türkiye'nin, büyük devlet olmasının önüne geçmek için sanki sürekli set çekiliyor... Büyük devlet olmak bir yana, ciddi devlet olma konumumuz bile tehlikeye atılıyor. Hava savunma ve saldırı alanında tamamen dışa bağımlı bir ülke konumuna düşmemiz milli onurumuza dokunuyor. Daha 1930'larda başlayan havacılık sanayi girişimlerimiz kimler tarafından akamete uğramış? Bu sorunun yanıtı özenle gizleniyor.

72 milyonluk Türkiye, 4 milyonluk İsrail'e muhtaç ve mahkûm bırakılmıştı!

Kendi uçaklarını üreten bir ülke yerine bugün havacılık konusunda yerlerde sürünen bir duruma düşmemiz, yüzümüzü kızartıyor. Türkiye'nin şu anda satın aldığı uçak, helikopter vb. silahlara o kadar çok parası gidiyor ki, bu silahların yedek parçaları dahi, uluslararası siyasette bir pazarlık unsuru haline gelebiliyor. Bugün, dünyanın birçok ülkesinden çok önce başladığımız uçak sanayimiz, bilinmeyen "nedenlerle" köstekleniyor. Çölün ortasında işgal ettiği topraklardaki Filistinlilere soykırım uygulayarak dünya ile alay eden 3 milyonu Arap 7 milyon nüfuslu İsrail bile askeri teknolojide bize birçok silah ve uçak satarak milyarlarca dolarımızı alıyor. Ve bu paralarla geliştirdiği fosfor bombalarını Filistinli kardeşlerimizin üzerine yağdırıyor. Ve şimdi daha iyi anlaşılıyor. Erbakan Hoca'nın Ağır Sanayi hamlesinden ve Adil Düzen girişimlerinden Siyonist ve emperyalist çevreler ve yerli işbirlikçi hainler, neden bu denli rahatsız oluyor?

1926'da Türkiye uçak üretmeye başlamıştı!

Cumhuriyet'in ilanından 16 ay sonra, 16 Şubat 1925'te Türk Tayyare Cemiyeti kurulması anlamlıydı. 1926 yılında Alman Junkers Fabrikasıyla işbirliğine gidilerek Kayseri Uçak Fabrikası kurulmuş ve aynı yıl Alman Junkers lisansıyla A-19 ve A-20 uçakları üretilmeye başlanmıştı. Fabrika, 1929 yılında Milli Savunma Bakanlığı'na bağlandı. 1935'te alınan Genel Kurul kararıyla ismi "Türk Hava Kurumu"na dönüştürülen Cemiyet, halktan topladığı bağışlarla on yılda 351 uçak satın alarak Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bağışladı. 1931 yılında da, Pilot Vecihi Hürkuş, kendi atölyesinde ürettiği uçakla ufak bir Türkiye turu gerçekleştirmeyi başardı. 1932 yılında Cemiyet'in yurt dışında eğitim gören mühendisi Selahattin Reşit Bey ve ekibi motor ve pervanesi dışında tüm parçaları Türk malı olan ilk "millî" tipteki uçağın (MMV-1) prototipini yapmıştı. 1940 yılında ise Akköprü'deki fabrikada, İngiliz Miles Magister eğitim uçaklarının seri montajına başlanmıştı. 1941 yılında Etimesgut Uçak Fabrikası açılmıştı. 1944'te bu fabrikada Magister uçaklarının yanı sıra, THK-1, 3, 4, 7, 9, 13

planörleri ile THK-2, 5 ve 10 tiplerinde eğitim, sağlık ve nakliye uçakları üretilmiş, hatta Polonya'ya uçak satılmıştı. Şimdi soralım: Biz uçak üretip satarken henüz kurulmamış bile olan İsrail'e, bugün bağımlı hale gelmemizin asıl sorumluları, Atatürk'ten sonra Türkiye'yi Batıya yamamaya çalışan ve maalesef başaran sağcı ve solcu taklitçilerin ve mason-hain işbirlikçilerin farkına ne zaman varılacaktı?

"İsrail ile ortaklıklarımız!" yüz kızartıcıydı

Türkiye ile İsrail arasında halen devam eden onlarca, savunma anlaşması, milyarlarca dolarlık ihale bağlantıları, istihbarat anlaşmaları, gizli operasyon ve ortak tatbikat anlaşmaları var. İşte bunlardan bazıları:

Ortak füze kalkanı projesi

Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya yerleştirilen füze sistemleri

Arrov füzelerinin ortak üretimi

"Green Pine" (Yeşil Çam) radar sistemi

Tanksavar füzeleri

İnsansız uçak ihtiyacının İsrail'den temini

Türk F-16'ları için havadan karaya Popeye füzelerin istenmesi

Türk M-60 tankları için modernizasyon paketleri

Sınırlarda kurulan İsrail elektronik dinleme merkezleri.

Konya Ovası'nda İsrail pilotlarının eğitimi.

İran, radara yakalanmayan uçak yapmıştı

Türkiye, İsrail'den insansız casus uçak adı verilen Heron satın alırken, 30 yıldır ambargo altında olan İran, uzaya uydu fırlattıktan sonra geçtiğimiz aylar hiçbir radara yakalanmayan casus uçak ürettiğini açıklamıştı. Nükleer enerji programı nedeniyle ABD ve İsrail tarafından sürekli vurulmakla tehdit edilen İran, uydu ve uzun menzilli füze çalışmalarının ardından düşman radarlarına yakalanmayan bir savaş uçağı üretmeyi başarmıştı. Bu yıl içinde seri üretimine başlanacağı açıklanan casus uçakların hiçbir radara yakalanmadığı ve İranlı bilim adamları tarafından üretildiği vurgulanmıştı.

Niçin milli sanayimiz kurulamamıştı?

"Türkiye'de niçin millî bir uçak sanayi kurulmadı?" sorusunu cevabını ta İnönü'nün Başkanlığındaki CHP iktidarından araştırmak lazımdı: Kimlerin, hangi ülkelerin hatırına uçak sanayimizi engellediği hâlâ karanlıktaydı. Kamuoyu artık dışa bağımlılıktan kurtulup kendi savunma sanayimizin kurulmasını istemekte haklıydı. TSK'nın ihtiyacı olan teçhizatı da yerli mühendislerimiz ve işçilerimiz alınlarının akıyla yapabilir durumdaydı. Konunun uzmanları, TSK'nın bu işleri kendi ihale etmeyip İTÜ, TÜBİTAK, TAİ ve ASELSAN gibi kurumlar üzerinden yaptırmasının da Türkiye'nin çıkarlarına uygun olacağı görüşünü hatırlatmıştı.

İsrail'in Heron uçakları, hatalı çıkmıştı

Türkiye'nin İsrail'den alacağı İnsansız Hava Araçları Heronlar'ın hatalı olduğu ortaya çıkmıştı. Aylar önce de aynı olay tekrarlanmış ve Heronların hatalı olduğu Türk basınında yazılmıştı. Geçtiğimiz aylarda Türkiye'ye teslim edilen 3 Heron'un Batman'da gerçekleştirilen testlerinde irtifa ve görüntülemelerinin çok kötü olduğu anlaşılmış ve kırık not almıştı. İsrail'in 2008 Mayıs ayında teslim etmesi gereken 10 adet Heron'dan sadece 3'ünü teslim ettiği, 2008 Kasım

ayında Batman'da yapılan testlerde de Heronlar sakattı. 'Heron'ların üzerine Aselsan'ın ürettiği Aselflir termal görüntüleme sisteminin entegre edilmesi üzerine sorun çıkartmıştı. En az 30 bin fite çıkması gereken uçakların 24 bin fitte kaldıklarının, 24 saat uçamadıkları ve alınan görüntülerin de net olmadığının farkına varılmıştı.

ABD istemese uçaklarımız hedeflerini vuramayacaktı!

Türkiye, ABD'nin de aralarında bulunduğu dokuz ülkenin ortaklaşa üretecekleri F-35 saldırı uçakları projesi içerisinde yer almıştı. Ancak bu uçaklar bizim istediğimiz hiçbir hedefe saldıramayacaktı. Türk pilotlarının kullanacağı ve hedefe yaklaştıracağı uçaklar, istediği hedefi vuramayacaktı. Çünkü uçağın ana beynini oluşturan yazılım buna engel çıkaracaktı. Uçaklar ancak ABD'nin belirlediği hedefleri vurabilecek şekilde kontrol altına alınmıştı.

Millî Görüş Lideri Prof. Dr. Necmettin Erbakan: Uçak fabrikası mobilya atölyesi yapıldı!

"Sene 1939, harp çıkmış, dışarıdan bir şey ithal etmek imkânı kalmamıştı. İşte ilk defa o zaman yeniden bizde makina imalâtı mecburen başlamıştır. Bu devrede Türkiye'de uçak bile yapılmıştır. Ankara'da bir uçak fabrikası kurulmuş ve uçak üretmeyi başarmıştı. Ve bu uçaklardan 4 tanesi Danimarka'ya bile satıldı. Fakat maalesef o harp içerisindeki zihniyet öyleydi ki, bizim kendi ordumuzun talim uçakları bile kendi fabrikamıza sipariş verilmeyip dışarıdan alındı. Birtakım komisyoncuların tesiriyle, onlar dahi dış ülkelere sipariş ısmarlandı. Uçak yapmış olan bu fabrika bugün maalesef mobilya fabrikası olarak çalışmaktaydı. Masa, sandalye yapılmaktaydı. Ama ne vakit ki, ikinci Cihan Harbinden sonra dış yardımlar gelmeye başladı, bizdeki imalâtçı sanayi yine durdurulup, Türkiye dışa bağımlı hale taşınmıştı." (Erbakan'ın, 1973 yılında Millî Gazete gecesinde verdiği konferanstan.)

Mustafa Kemal Atatürk: Güçlü bir hava ordusuna ihtiyacımız vardır!

İslam Aleminin göbeğinde ve Filistin toprakları üzerinde, Bir Siyonist Yahudi Devleti kurulması hesap ve hazırlıklarını fark eden Mustafa Kemal, 1935 tarihli "Hakimiyeti Milliye" gazetesine verdiği demecinde:

"Hz. Peygamberimizin Miraca çıktığı ve Dinimizce kutsal sayıldığı Kudüs ve çevresinin bir Yahudi devleti kurulmak üzere işgale kalkışılması durumunda; Türkiye'nin İslam Dünyasını da yanına alarak, gerekirse askeri müdahaleden bile sakınmayacağını" gayet net ve mert şekilde dosta düşmana ilan etmişti. Şimdi O'na, hiç utanmadan: "Deccal, Süfyan" diyenler, BOP eşbaşkanlığı yaparak, İsrail'in Siyonist hedeflerine hizmet etmekteydi.

"Uçak filolarımızı oluşturmak için büyük ulusumuzun yüce duygularını heyecanla anmak borcumdur. Son uluslararası olaylar Türk ulusu için kuvvetli bir hava ordusunun ne denli önemli olduğu konusunda bir kanıt olmalıdır... Havacılarımız, bütün ordu ve donanmamız gibi vatanı korumaya hazır kahramanlardır... Güçlü bir hava ordusu kurma yolunda iyi sonuçlara doğru güvenle yürümekte olduğumuzu belirtirken, hava saldırılarına karşı ulusun hazırlanması konusunda ayrıca ilginizi çekmek isterim." Bu durum oldukça önemli ve lazımdır" diyen Atatürk, ta o günlerde uçak sanayinin gereğini ve değerini fark edip Milli hedefler göstermişti.

(Atatürk'ün Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin V. Dönem, 2. Yasama yılını açış konuşmaları- Millet Meclisi Tutanak Dergisi d. V, c. 13, sa. 4) 1 Kasım 1935

Adaleti Savunanlar Derneği Genel Başkanı emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi'nin: "Teknoloji var, irade yok" İtirafı her şeyi anlatmaktaydı!

"İnsansız uçaklar veya çeşitli silahları yapabilecek teknoloji, birkaç gömlek düşük de olsa Türkiye'de vardır. Ancak bu noktada 3 konu çok önemli sayılmaktadır. Öncelikle teknolojiye sahip olacaksınız. Sonra mali kaynak ve bu kaynağı sürdürebilir hale getirmek için pazar bulacaksınız. 60 tane İslam ülkesi bulunmaktadır. Ve hepsinin de bu silahlara ve uçaklara ihtiyaçları vardır. Türkiye'nin İslam ülkelerine açılmasıyla pazar sorunu aşılır. Ve bu konuda ileri teknolojiyi yakalayacak kaynak da sağlanır. Bir silahı üretmek için fabrika yapılabilir, ancak seri üretime geçerek maliyeti düşürmek şarttır. ABD, bizim gibi ülkelere silahı veya uçağı satıyor ama modernizasyonunu İsrail'e yaptırın diyor. Dolayısıyla ABD ve İsrail'e bağımlılık oluşuyor. Ve bu sektörde dehşet paralar dönüyor. İslam ülkeleri ortak hareket ederek silah sanayini geliştirirse, hem bağımlılıktan kurtulacak, hem de kaynaklarını dışarı akıtmamış olacaktır. Bu gerçekleşirse, Irak, Afganistan ve Filistin gibi halkı Müslüman olan ülkelerin işgal edilmesinin önüne geçecek güçlü bir irade de ortaya çıkacaktır."

AKP ve Tahribatı:

· Bugün, şeker pancarından fındık üretimine, pamuktan sebze-meyve ekimine kadar ziraatımızın körletilmesi.

· Süt ve besi hayvancılığının bitirilmesi, öyle ki, sığıra değil, domuza teşvik verilmesi

· Tarım arazilerinin çoğu Yahudi ortaklı yabancı firmalara peşkeş çekilmesi

· Cumhuriyet Türkiye'sinin birikimi ve özellikle Erbakan Hoca'nın eserleri olan tüm KİT'lerin ve stratejik müesseselerin özelleştirme kılıfıyla tasfiyesi

· Ve çok derin ve sinsi bir ahlaki ve ailevi dejenerasyonun insafsızca sürdürülmesi

Evet bütün bunların hepsi, Siyon protokolleri gereği, AKP eliyle ve demokratikleşme bahanesiyle yürütülmektedir. Bu binlerce hıyanetin bir tanesi bile işbirlikçilerin derbeder olmasına yeterlidir.

ISLAH VE GENETİK

Tuğçe Nur Turgut – Acıbadem Üniversitesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik- https://www.bezelyedergi.net/post/islah-ve-genetik

Bu yazıda biyoteknoloji alanındaki gelişmelere bağlı olarak ortaya çıkan Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) kavramını ele alacağız.

Biyoteknoloji

Biyoteknoloji terimi ilk defa 1919 yılında Macar bir ziraat mühendisi olan Károly Ereky tarafından kullanılmıştır. Biyoteknoloji; hücre ve doku biyolojisi kültürü, moleküler biyoloji, mikrobiyoloji, genetik, fizyoloji ve biyokimya gibi doğa bilimlerinin yanı sıra makine mühendisliği, elektrik-elektronik mühendisliği ve bilgisayar mühendisliği gibi mühendislik dallarından da yararlanarak, DNA teknolojisiyle bitki, hayvan ve mikroorganizmaları geliştirmek, doğal olarak var olmayan veya ihtiyacımız kadar üretilemeyen yeni ve az bulunan maddeleri (ürünleri) elde etmek için kullanılan teknolojilerin tümüdür.(1)

Biyoteknolojinin Kullanım Alanları Nelerdir?

Biyoteknoloji tanımından da anlaşılacağı üzere çok disiplinli bir bilimdir. Bu nedenle biyoteknolojinin tıp, gıda, tarım, çevre ve sanayi gibi birçok dalda geniş uygulama alanları bulunmaktadır. Bunlardan birkaçı şunlardır:

-Besin değeri yüksek, raf ömrü uzun ve düşük maliyetli besin üretiminde

-İlaç, antibiyotik ve aşı üretiminde

-Tıbbi bitki üretiminde

-Hasar oluşan beyin ve omurilik onarımında

-İnsanların sağlığı için yararlı olan protein üretiminde

-Kanser gibi ciddi hastalıkların tedavisinde ve önlenmesinde

-Biyolojik temizlemede biyoteknoloji kullanılmaktadır

Her ne kadar biyoteknoloji terimi ilk defa 1919 yılında kullanılmış olsa da, tahılların ıslahı ile tarıma geçilmesiyle (M.Ö 10.000) birlikte biyoteknolojik yöntem ve uygulamalar insanoğlunun hayatında vâr olmaya başlamıştır. Bu nedenle, biyoteknolojik çalışmaları geleneksel ve modern olmak üzere ikiye ayırabiliriz. Geleneksel biyoteknolojik çalışmalara örnek olarak alkol ve mayalı ekmek üretimi örnek verilebilir. Modern anlamdaki biyoteknolojik çalışmalara ise Gen Transfer Teknolojisi (Rekombinant DNA Teknolojisi) örnek verilebilir.

Modern Biyoteknoloji

Geleneksel ıslah ve seçimde (seleksiyon) kullanılan teknikler dışında, doğal fizyolojik üreme engelini aşarak, rekombinant deoksiribonükleik asidin (rDNA) ve nükleik asidin hücrelere ya da organallere doğrudan aktarılmasını sağlayan laboratuvar ortamında (in vitro) oluşturulmuş nükleik asit tekniklerinin ya da taksonomik olarak sınıflandırılmış familyanın dışında, farklı tür ve sınıflar arasında hücre füzyonu tekniklerinin uygulanmasıdır.(2)

Rekombinant DNA Teknolojisi Nedir?

Rekombinant DNA teknolojisi, bir organizmadan herhangi bir yolla izole edilen bir genin (DNA parçasının) uygun bir konağın içerisine sokularak orada çoğalmasını ve bazen de anlatım yapmasını amaçlayan çalışmalara ait tekniklerin toplamıdır. Bu teknoloji, en geniş anlamda, belli bir amaca yönelik olarak doğrudan genetik materyal üzerinde yapılan çalışmaları kapsar. Rekombinant DNA Teknolojisi'nin genetik temeli rekombinasyondur. Rekombinasyon, farklı genetik yapıdaki (genotip) bireyler arasında eşleşmeler meydana geldiğinde, ana-babaya ait kalıtsal özelliklerin dölde değişik gruplanmalar halinde bir araya gelmesine yol açan olaylar dizisidir.(3) Rekombinant DNA teknolojisi çalışmalarına örnek olarak genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) verilebilir.

Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) Nedir?

Gen teknolojisi kullanılarak doğal süreçler ile elde edilmesi mümkün olmayan yeni özellikler kazandırılmış organizmalara Genetik Olarak Değiştirilmiş Organizma (GDO) veya uluslararası kullanımı ile Genetically Modified Organizma (GMO) denilmektedir. Transgenik tabiri de aynı anlamda kullanılmaktadır.(4)

GDO’nun Tarihçesi

Moleküler biyoteknoloji ve gen teknolojisinde meydana gelen hızlı gelişmeler sonucunda, 1960 yılında gen teknolojisi ürünü ilk gıda üretilmiştir. 1973 yılında bakterilerde (*Escherichia coli*) gen aktarımı ile başlayan süreç, 1980’li yıllardan itibaren giderek hız kazanmıştır. 1990’da ticari olarak ilk transgenik bitki üretimine başlanması ve 1996 yılından itibaren de rekombinant DNA teknolojisi ile elde edilen genetiği değiştirilmiş Flavr Savr isimli domatesin dünya ticaretine girmesiyle birlikte bu ürünlerin üretimi dünya genelinde hızlı bir şekilde yaygınlaşmaya başlamıştır.(5) Deney hayvanları üzerinde yapılan çalışmalarda ise ilk kez fareler kullanılmış; ilerleyen yıllarda çalışmalar tavşan, koyun, keçi, domuz ve inek gibi memeli hayvanlara doğru yönelmiştir. Son on yılda ise bu alanda üretilen GD hayvanlar ticarileştirilmeye başlanmış ve 2009 yılında ilk ticari transgenik (genetiği değiştirilmiş) hayvan olarak bir keçi üretilmiştir. Bu transgenik keçiden Biotherapeutics firması tarafından kanın pıhtılaşmasını önleyen bir ürün olan ATryn GTC üretilmiştir. İnsan pıhtılaşma sisteminin birkaç enzimini etkisiz (inaktive) hale getiren küçük bir protein molekülü (antitrombin) genleri mikroenjeksiyon yöntemi kullanılarak keçi embriyolarının hücre çekirdeklerine aktarılmış ve keçi süt bezlerinden insana özgü antitrombin elde edilecek hale getirilmiştir. Ayrıca ATryn, genetiği değiştirilmiş hayvanlardan üretilen ilk ilaç olma özelliğini de taşır.(6)

GDO’lu Ürünler Nasıl Saptanıyor?

Bir ürünün GDO içerip içermediği “Real Time-Polymerase Chain Reaction” teknolojisi ile saptanmaktadır. Bu teknoloji ile üründe sadace 5 adet DNA dizisinin ya da yabancı gen içeren genetik dizi fragmanının bulunması yeterlidir. Bu diziler genlerin transkripsiyonunu başlatan DNA parçalarının (promotor) ve RNA polimerazın transkripsiyonunun durmasına neden olan DNA dizisi (terminatör) genlerinin varlığı ile gösterilir. Öyle ki, bunları ileri derecede işlenmiş ürünlerde dahi saptamak mümkündür. Örneğin GD bir üründen elde edilen jelatinle kaplanmış bir ilaç tabletinde veya; GD soya fasulyesinden elde edilen karışım (lesitin) içeren gıda ve gıda katkı maddelerinde 1/10000 gibi düşük oranlarda kullanıldığında bile saptamak mümkündür.(7)

GDO’ların Potansiyel Faydaları

Dünya halk sağlığı problemlerinin başında gelen açlık ve kötü beslenme sorunu, besin miktarının artırılması ve içeriğinin zenginleştirilmesi ile çözümlenmeye çalışılmaktadır. Besin içeriğini zenginleştirmeye yönelik biyoteknolojik çalışmalar ile vitamin A yönünden zengin pirinç (golden rice) üretimi gerçekleştirilmiştir. Dünya üzerinde okul öncesi dönemdeki üç milyon kadar çocuğun A vitamini eksikliğinden kaynaklanan görme bozukluğunun bulunduğu, her yıl 250 000 ile 500 000 kadarının kör olduğu ve bunların üçte ikisinin de izleyen birkaç aylık süreçte öldükleri belirlenmiştir. Böylece, pirincin temel tüketim maddesi olduğu bölgelerde A vitamini eksikliğinin önlenebileceği düşünülmüştür. Ayrıca, transgenik yöntemlerle balıklardaki büyüme hormonu salgısı artırılarak et miktarını çoğaltma çalışmaları da yapılmıştır. Alerjik reaksiyonlara sebep oldukları belirlenen yer fıstığı, fındık, soya, buğday, inek sütü, yumurta, balık ve kabuklu deniz canlıları gibi bazı besinlerin içindeki alerjik proteinler çıkartılarak veya yapısı değiştirilerek bu besinlerin neden olduğu

reaksiyonların azaltılması hedeflenmiştir. Yaşamı tehdit eden veya sakat bırakan bazı hastalıkların önlenmesinde etkili bir yöntem olan aşılama yöntemi için bitkilerden yararlanılmasına yönelik çalışmalar sürdürülmektedir. Bu amaçla patojen mikroorganizmaların çeşitli proteinlerini sentezleyen genler muz, patates, marul, tütün gibi bitkilere aktarılmaktadır. Laktoz intoleransı olan bireyler için üretilmiş laktoz içeriği azaltılmış süt de genetiği değiştirilmiş besinlerin tedavi amacıyla kullanımına yönelik çalışmalara bir örnektir. Bunların dışında, meyvelerin olgunlaşma sürecinin değiştirilmesi, depolama ve raf ömrünün uzatılması, tadının arttırılması gibi çeşitli uygulamalar da bulunmaktadır. Ayrıca, tarımda biyoteknolojiden daha çok yararlanılmasıyla herbisit ve pestisit gibi tarım ilaçların kullanımının azalması sonucu sağlık sorunlarının ve çevre kirlenmesinin azalacağı düşünülmektedir.(8)

GDO'ların Potansiyel Zararları Veya Riskleri

GDO'lu ürünlerin potansiyel yararları yanında insan sağlığını olumsuz etkileyebileceği potansiyel zararları veya risklerinin de olabileceği düşünülmektedir. Bu bağlamda çok tartışmalı konulardan birisi biyoteknoloji ile üretilmiş besinlerin, bir ürünün alerjik proteinini kodlayan geninin bir başka ürüne transferi ile zaten alerjik olduğu bilinen bir besinin bu özelliğinin daha da artması veya yeni alerjik proteinlerin ortaya çıkmasıdır. Yapılan bir çalışmada; alerjik özelliği olduğu bilinen Brezilya fındığından alınan bir gen, besin içeriğinin zenginleştirilmesi için soyaya aktarılmıştır. Ancak bu genin sentezlediği proteinin, Brezilya fındığındaki alerjik proteinlerden biri olduğu ortaya çıkmış ve bu transgenik soyanın geliştirilmesine son verilmiştir. GDO'lar hakkında tartışılan diğer bir konu da, gen aktarımının başarılı olduğu organizmaları seçmek için işaretleyici gen olarak kullanılan dirençli genlerin aktarılmak istenen asıl genle birlikte kullanılmasıdır. Sözgelimi antibiyotiğe dirençli genlerden bu amaçla yararlanılmaktadır. Ancak bu genlerin patojen mikroorganizmalara geçmesi durumunda ortaya çıkacak enfeksiyonların kontrol altına alınmasının zor olacağı hatta transgenik bitki üretiminde kullanılan bu genlerin doğaya yayılması halinde büyük bir tehlike oluşturacağı düşünülmektedir. Ayrıca genetik yapısı değiştirilmiş besinlerin toksik olabileceği, bağışıklık sistemi bozuklukları ile viral enfeksiyonlara yatkınlık gibi birçok etkilerinin bulunabileceği belirtilmiştir. Yakın zamana kadar DNA'nın bağırsaklarımızda sindirileceği düşünülürken, son zamanlardaki araştırmalarla besinler yoluyla aldığımız yabancı DNA'ların hücrelerimize taşınabileceği gösterilmiştir. Zararlı böceklere karşı dirençli mısırlarla beslenen sıçanların akyuvar sayılarında, böbrek ağırlıklarında ve kan proteinlerinde (albümin/globülin) oranlarında önemli değişimlerin olduğu belirlenmiştir.(9)

Hukuki Boyut

Avrupa Birliği (AB)'ne üye ve aday devletler, "Cartagena Protokolü" olarak bilinen Biyolojik Çeşitlilik Anlaşması Biyogüvenlik Protokolü'nü kabul etmiş durumdadır. Birleşmiş Milletler (BM) Biyolojik Çeşitlilik Anlaşması gereğince hazırlanan Protokol, 130'dan fazla ülke tarafından 29 Ocak 2000 tarihinde Fransa'da kabul edilmiştir. Türkiye de bu protokolü 24 Mayıs 2000 tarihinde imzalamıştır. İthalatçı ülkelere, bilimsel kanıtları olmasada, sağlık ve çevre risklerine dayanarak belirli GDO'lu ürünlerin ithalatını yasaklama olanağı veren

protokol, 11 Eylül 2003'te yürürlüğe girmiştir. Haziran 2004'te, üye ülkelerin Çevre Bakanları Konseyi ve Avrupa Parlamentosu, Cartagena Protokolü'nün uygulanmasına ilişkin politik bir anlaşma sağlamışlardır. Konsey ve Parlamento'nun anlaştığı temel konular şöyledir: "GDO'lar, ithal edilecek ülkenin yazılı izni olmaksızın ihraç edilemez, bilgiye ulaşım esastır; ihracatçı firma, ürün hakkında bildirimde bulunmak zorundadır, AB tarafından onaylanmayan GDO'lu ürünler, 3'üncü ülkelere ihraç edilmemelidir". 20 Eylül 2004'te, Brüksel'de yapılan toplantıda ise genetik olarak değiştirilmiş mısırın ithaline yönelik Avrupa Komisyonu önerisi, üye ülkeler tarafından kabul edilmemiştir. Monsanto adlı firmanın ürettiği mısırın ithali için yapılan oylamada gerekli çoğunluk sağlanamazken bu oylama, GDO'lu bir ürüne destek sağlamaya çalışan Avrupa Komisyonu'nun sekizinci yenilgisi olmuştur. Zehirli bir kimyasal üreterek zararlı böceklere karşı direnç kazanan mısır, Fransızların çoğunlukta olduğu bir grup bilim insanı tarafından sıkı bir şekilde incelenmekteydi. Fransız Genetik Mühendisliği Komisyonu, sıçanların söz konusu mısırla beslenmesi sonrası elde edilen sonuçlara dikkat çekerek, GDO'lu mısırla beslenen sıçanların akyuvar sayılarında, böbrek ağırlıklarında, albumin/globülin oranlarında önemli değişimler gözlendiğini bildirmiştir. Öte yandan GDO ihracatçısı ülkeler (ABD, Kanada ve Avustralya) Şili, Uruguay ve Arjantin'in de desteğini alarak GDO'ların serbest ticaretinden yana bir politika benimsemişlerdir. ABD'de genetik olarak değiştirilmiş (modifiye) edilmiş ürünler Gıda ve İlaç Dairesi (Food and Drug Administration-FDA), Çevre Koruma Dairesi (Environmental Protection Agency-EPA) ve ABD Tarım Bakanlığı, Hayvan ve Bitki Sağlık Denetim Servisi olmak üzere üç resmi kurumun denetimindedir. ABD'de GDO'ların etiketlenmesi ile ilgili bir zorunluluk yoktur, ancak eğer ürünün besin değerinde bir değişiklik varsa, sağlıkla ilgili bir uyarı gerektiriyorsa etiketlenmesi gerekmektedir. ABD'de GDO'ların etiketlenmesine sıcak bakılmamaktadır. Çünkü bu durum genetik modifiye ürünlerin ayrı üretilip işlenmesini gerektirmekte, bu da ekonomik yük getirmektedir. AB'de ise üye ülkelerin tümünde yürürlüğe giren yönetmeliğe göre, bundan böyle içeriğinde yüzde 0,9'dan daha yüksek oranda genleri değiştirilmiş madde bulunan gıda ürünleri üzerinde bunu belirten bir ibare yer alması zorunlu tutulmaktadır. Genleri ile oynanmış mısırdan elde edilmiş glukoz şurubu içeren gıda ürünleri, bu bağlamda rafine yağlar, bonbonlar, çikolatalı ürünler, bira ve şaraplar bu kapsama girmektedir. Buna karşılık, genleri ile oynanmış yemlerle beslenmiş hayvanlardan elde edilen et, süt ve yumurta gibi ürünlerin etiketlerinde bu duruma işaret edilmesi söz konusu değildir.(10)

Türkiye'deki Durum

Türkiye'de biyoteknoloji çalışmaları bir yandan Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı bünyesinde yürütülürken bir yandan da Orta Doğu Teknik Üniversitesi bünyesinde devam etmektedir. Çalışmalar henüz GDO'ların seri üretimine geçilecek kadar ileri düzeyde değildir. Ayrıca Türkiye henüz GDO'larla ilgili bir yasaya sahip değildir. Yalnız Cartagena Protokolü'nü imzalamıştır ve onun gereklerini uygulamaktadır. Bunların yanında hala yeterli kontrol ve denetimin olmadığı da açıktır.(10)

Sonuç

Biyoteknoloji geçmişten günümüze kadar gelen en eski kavramlardan biridir. Tarım devrimi (neolitik devrim) insanlık için ileriye doğru atılmış büyük bir adımdır, çünkü tarıma geçişle birlikte insanlar topraktan, bitki ve hayvanlardan daha iyi verim alabilmek için zaman içerisinde çeşitli ıslah yöntemlerini keşfetmişlerdir. Örneğin, toprak ıslahı, tohum ıslahı. Bu ıslah yöntemlerine her geçen gün teknolojinin gelişmesine ve artan dünya nüfusuna bağlı olarak bir yenisi eklenmektedir. Özellikle 1960'lı yılların sonunda DNA ile ilgili bazı enzimlerin mekanizmalarının anlaşılmaya başlanmasıyla birlikte ıslah kavramı yeni bir boyut kazandı. Klasik ıslah yöntemlerine ek olarak Rekombinant DNA teknolojisi yöntemleri kullanılmaya başlandı. Bu teknoloji sayesinde doğada kendiliğinden oluşması mümkün olmayan, çoğunlukla farklı biyolojik türlerden elde edilen DNA moleküllerini içeren genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) elde edilmeye başlandı. Bu organizmalar günümüzde tıp, tarım ve sanayi gibi birçok alanda kullanılmaktadır. Biyoteknolojideki gelişmeler ve bu tür organizmaların daha yaygın olarak kullanılmasıyla birlikte GDO'lu ürünlerin özellikle insan sağlığı ve çevreye etkileri konusunda tartışmalar da yoğunlaşmıştır.

Kaynakçalar:

1- Biyoteknoloji Nedir?, (2017). *Vano International.* Erişim adresi: http://vona-int.com/tr/biyoteknoloji-nedir
2- "Biyogüvenlik Kanunu", (2010). *Resmi Gazete,* 27533, birinci bölüm. Erişim adresi: http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2010/03/20100326-7.htm
3- Elçin, M. (2018). "Rekombinant DNA Teknolojisi", *Biyoteknolojinin Temelleri.* Erişim adresi: https://acikders.ankara.edu.tr/pluginfile.php/7196/mod_resource/content/0/6.%20Hafta.pdf
4- Beşer, N. (2019) "GDO ve GDO'lu Bitki Islahı", *TÜRKTOB.* Erişim adresi: https://www.turktob.org.tr/tr/veriler-dokumanlar/dokumanlar1
5- Erişim adresi: https://gdovehayat.wordpress.com/tarihcesi/
6- Altıntaş, L., Enver, H., Tutun. H. (2017) "Rekombinant DNA Teknolojisi ve Veteriner İlaç Geliştirmede Kullanımı", *MAKÜ Sag. Bil. Enst. Derg.,* 5, s.195. Erişim adresi: https://dergipark.org.tr/download/article-file/391014
7- "GDO Nedir?", (2014). *AcıbademLab.* Erişim adresi: http://blog.acibademlab.com/tr/GDO-nedir
8- Kaynar, P. (2009). "Genetik Olarak Değiştirilmiş Organizmalar (GDO)'a Genel Bir Bakış", *Türk Hijyen ve Deneysel Biyoloji Dergisi.,* 4, s.179. Erişim adresi: http://www.journalagent.com/turkhijyen/pdfs/thdbd_66_4_177_185.pdf
9- Kaynar, P. (2009). "Genetik Olarak Değiştirilmiş Organizmalar (GDO)'a Genel Bir Bakış", *Türk Hijyen ve Deneysel Biyoloji Dergisi.,* 4, s.179-180. Erişim adresi: http://www.journalagent.com/turkhijyen/pdfs/thdbd_66_4_177_185.pdf
10- kulaç, İ., Ağırdil, Y., Yakın, M., (2006). "Sofralarımızdaki Tatlı Dert, Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar ve Halk Sağlığına Etkileri", *Türk Biyokimya Dergisi [Turkish Journal of Biochemistry–Turk J Biochem.],* 3, s.153-154. Erişim adresi: http://turkjbiochem.com/2006/151_155.pdf
11- (Kapak fotoğrafı) (2017). Erişim adresi: https://pxhere.com/tr/photo/696644

GIDALARDAKİ GİZLİ TEHLİKE: GDO-1

30.07.2018-https://voonka.com/gidalardaki-gizli-tehlike-gdo-1/

Yediğimiz çoğu sebze ve meyvenin tadı eskisi gibi değil. Zirai ürünlerde kullanılan hormonlar, tarım ilaçları ve GDO'lu organizmalar yüzünden tadı da besleyici değeri de düşük gıdalar sofralarımızda yer alıyor.

Bazı bebek mamalarında GDO yani "Genetiği Değiştirilmiş Organizma"ya rastlanması, GDO'ları tekrar gündeme getirdi. Başlangıcı 1973 yılına dayanan ve ilk kez ilaç sektöründe kullanılan GDO'lar günümüzde önlenemez boyutlara vardı.

Nedir bu GDO?

Bir canlıdaki genetik özelliklerin kopyalanarak, bu özellikleri taşımayan başka bir canlıya aktarılması sonucunda ortaya çıkan organizmalara "Genetiği Değiştirilmiş Organizma" adı veriliyor. Gen aktarımının yapıldığı canlıların aynı türden olması gerekmiyor. Bir canlıdan diğerine yapılan gen aktarımını bir kesme-yapıştırma işlemi olarak da düşünmek mümkün. İstenen özelliği taşıyan gen, bulunduğu canlının DNA'sından çıkartılarak taşıyıcı bir virüs ile bu özelliğe sahip olması istenen canlının DNA'sına aktarılıyor.

Sonsuz alternatif arz eden yöntemin korkutan tarafı, doğaya, canlı sağlığına, ekolojik sisteme zarar veren birçok yeni türün ortaya çıkması ve GDO'lu ürünleri tüketmenin uzun vadede hangi boyutlara varabileceğinin kestirilememesi.

Dünyadaki GDO üretiminin çok büyük kısmı, zehir salgılayarak böceklere karşı dayanıklı olabilen bitki türleri elde etmek ve yabani otları yok eden kimyasal ilaçlara dayanıklı bitkiler üretmek amacıyla yapılıyor.

İnsanlara ve çevreye zararları

İnsanlarda toksik etki yaratıyor, hormonal dengeyi bozuyor. Genetik yapısı değiştirilmiş patatesin farelerde zehir etkisi gösterdiği ve farelerin bağışıklık sistemini bozduğu görüldü. Fransa'da yapılan bir araştırmada iki farklı tip GDO içeren mısırların, uzun vadede tümor, ciddi karaciğer ve böbrek tahribatı yaptığı belgelendi.

Böcekler toksinlere karşı direnç geliştirebiliyor, böylece pestisitlerden etkilenmiyor. Ürünlere daha çok tarım ilacı uygulanıyor, çevreye ve insan sağlığına olan zarar artıyor.

Öldürücü alerjik reaksiyonlara neden olabiliyor.

Antibiyotiklere direnç gelişiyor.

Fransa'daki araştırmalar GDO'lu organizmaların anne karnından fetüse ve anne sütünden bebeğe geçtiğini gösterdi.

GDO'lu ürünler yeteri kadar besleyici olmayabiliyor ve zor hazmedilebiliyor. Amerika'da 2002 yılında üretilen domatesin 1963 yılında üretilen domatese göre da az protein ve vitamin içerdiği görüldü.

Genetik yapı, doğal floraya rüzgar ve arılar yoluyla yayılıyor, yabani bitki türleri tehlikeye giriyor.

GDO'lu tarım yapılan alanlardaki haşereleri yiyen kuşlar ve zehir salgılayan GDO'ları yiyen canlılar ölüyor. Biyoçeşitlilik tehlikeye giriyor.

Çocuklar daha çok etkileniyor

Zararlı maddeleri etkisizleştiren bağışıklık sistemleri yeterince gelişmediğinden bebekler ve çocuklar GDO'lu ürünlerden daha çok etkileniyor. Ayrıca özellikle 2 yaşın altındaki çocuklar gıda alerjisine daha yatkın olduklarından ağır alerjik tablolar ortaya çıkabiliyor.

Kaynaklar

greenpeace.org
gdonedir.com

yiyorumbuyuyorum.com
tobb.org.tr

GIDALARDAKİ GİZLİ TEHLİKE: GDO-2

30.07.2018-https://voonka.com/gidalardaki-gizli-tehlike-gdo-2/

GDO'lu gıdaları çeşitli yollardan alabiliyoruz. Bu, direkt GDO'lu gıdanın kendisini (örneğin mısır) ya da ondan üretilmiş bir yan mamulün kullanıldığı hazır gıdaları tüketerek olabiliyor (örneğin mısırdan üretilmiş mısır şurubunun kullanıldığı bisküviler). Ayrıca GDO'lu yemlerle beslenen hayvanların et, süt/süt ürünleri ve yumurtalarından da vücudumuza genetiği değiştirilmiş organizmalar girebiliyor.

En yaygın GDO kaynakları neler?

Mısır, soya, pamuk ve kanola en fazla GDO bulunan bitkiler. Bunlar, hazır gıdalarda ve hayvan yemlerinde sıkça kullanılıyor. Bisküvi, kek, cips, hazır çorbalar, çikolata, gofret, ketçap, dondurma, fıstık ezmesi, salam, sosis, sucuk gibi yiyeceklerde bu bikilerden üretilmiş maddeler kullanılıyor.

Pirinç, patates, domates, buğday, kabak, balkabağı, ayçiçeği, yerfıstığı ve bazı balık türleri GDO'lu ürünler arasında yer alıyor. Muz, çilek, ahududu, anans, biber, kavun, karpuz, kiraz üzerinde de çalışmaların devam ettiği bildiriliyor.

Özetlersek:

Meyve ve sebzeler

Et, balık ve yumurtalar

Alternatif et ürünleri

Süt ve süt ürünleri

Alternatif süt ve süt ürünleri

Mamalar

Tahıllar, baklagiller ve makarnalar

Tahıl gevrekleri

Fırınlanmış gıdalar

Dondurulmuş gıdalar

Çorba, sos, konserve ve çeşniler

Atıştırmalık gıdalar-çerezler

Şeker, çikolata ve tatlandırıcılar

Sodalar, meyve suları ve diğer içecekler

GDO içerebilirler.

Ülkemizdeki durum

GDO'larla ilgili 5977 sayılı Biyogüvenlik Kanunu 18 Mart 2010'da kabul edilerek, 26 Mart 2010 tarihinde T.C. Resmi Gazete'de yayımlandı. Karara göre bir ürünün GDO'lu sayılabilmesi için öngörülen eşik değer Avrupa Birliği'nin de kabul ettiği gibi %0,9 olarak belirlendi. Bu değeri aşan GDO içeren ürünlerde firmalara bunu etikette belirtme zorunluluğu getirildi. GDO'lar yalnızca hammadde ve yem olarak ülkeye girebiliyor. GDO'lu bitki ve hayvan üretimi yapılmıyor. GDO ve ürünlerinin bebek mamaları ve bebek formülleri, devam mamaları ve devam formülleri ile bebek ve küçük çocuk ek besinlerinde kullanılması da yasak. 1986'dan itibaren Türkiye'ye önemli ölçüde transgenik tohum girişinin olduğunu biliniyor.

GDO'lardan nasıl korunalım?

Suni yemlerle beslenmiş hayvanların ürünlerinden uzak duralım. Doğada serbest gezinen hayvanları ve açık deniz balıklarını tercih edelim.

İthal ürünlerden mümkün olduğunca uzak duralım. Orijinalinden farklı renk ve özellikteki ürünleri almayalım.

Mümkün olduğunca hazır gıdalar tüketmeyelim. Çocuklarımıza erken yaşlarda bu alışkanlığı kazandırmaya dikkat edelim. Evde kendimiz yapmaya çalışalım.

Alacağımız ürünün etiketini zaman ayırarak okuyalım. Mümkünse organik ürünleri tercih edelim.

Mısır ve soyadan üretilen yağ, un, nişasta, glikoz şurubu, sakkaroz, fruktoz içeren gıdaları tercih etmeyelim. Bizler bu gıdaları almazsak üreticiler de bir süre sonra kullandıkları bu maddeleri değiştirmek zorunda kalırlar.

Antioksidan etkili zerdeçal, zencefil, yeşil çay, enginar, sarımsak, mor meyvelerden bol bol faydalanalım. Besin desteği olarak alınabilecek C vitamini, D vitamini, CoQ10 de kuvvetli antioksidan özellikleriyle bağışıklık sisteminizi kuvvetlendirmeye ve toksinlerden arınmanıza yardımcı olacaktır.

Kaynaklar

greenpeace.org
gdonedir.com
yiyorumbuyuyorum.com
tobb.org.tr

GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR, İNSANLARIN GENETİĞİNE NE YAPIYOR?

11 Şub 2016-https://www.umitaktas.com/makale/gdo/

At gözlükleri takmış bilim insanları onlara gümüş bir tepsi içinde sunulan istatistikleri ve yayınları, kutsal bilgi olarak kabul etmeye yatkındır. Bilim adına dogmaya kayıverirler hemen. İnanır ve sorgulamadan gerçek diye bellerler. Ancak bilim, sadece sorgulayan ve büyük tröstleri değil de insan sağlığını esas alan bilim adamlarının fikirleri üstünde yükselmiştir ve yükselmeye devam edecektir.

Genetiğine müdahale edilmiş gıdaların ne kadar güvenli olduğuna dair elimizde hiçbir kanıt yoktur. Bazı 'bilim insanlarının' bunların tehlikeli olduğunu işaret eden binlerce araştırmayı 'şarlatanlık' olarak nitelendirmesine ne demeli? Bir de üzerine, "GDO tehlikelidir" diyen bilim insanlarını, halkı yiyeceklerden korkutmamak adına sessizliğe davet ederler. Bu anlayışın arkasında 'ekonomi zarar göreceğine insan zarar görsün' mantığı vardır. Unutmayın, gerçek öyle bir şeydir ki ancak ve ancak statükoyu korumayı bıraktığınızda yüzünü gösterir. Ve ancak bilgiyle daha doğru beslenebilir, çocuklarınıza daha sağlıklı yiyecekler yedirerek onlara sağlıklı bir gelecek verebilirsiniz. Lütfen herkes size at gözlükleri takmaya çalıştığında bile, kendinizi bilgiden, bilmenin gücünden esirgemeyin.

Konumuzdan fazla uzaklaşmadan genetiğine müdahale edilmiş gıdalara geri dönelim. Herhangi bir organizmayı daha verimli ve daha dayanıklı yapmak için biyoteknoloji yöntemlerini kullanarak gen transferi yapma işlemiyle üretilen ürüne, Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) adı verilir. GDO'lu gıda üretimindeki amaç bir gıdayı daha güçlü, daha verimli kılmaktır. Keşke tablo böylesi tozpembe kalsa ama maalesef tüm işaretler böylesi bir müdahalenin istenmeyen sonuçları olduğunu işaret ediyor.

İnsanoğlunu Kobay Yaptılar

Farklı organizmalardan gen transferi yapılarak elde edilen GDO'lu gıdalar hayatımızda 1996 yılından beri varlar. Görünen o ki, hepimiz fikrimiz bile alınmadan kocaman bir deneyin parçası olduk. Ve bu deneyin tehlikeli bir deney olabileceğine dair ilk yüksek sesli uyarılardan biri 2009 yılında American Academy of Environmental Medicine'dan (AAEM) geldi. AAEM, ekolojik ve çevresel faktörlerin insan sağlığı üstündeki klinik etkileri ile ilgilenen uzmanlar tarafından oluşturulmuş bir kuruluş. 1965'ten bugüne ekolojik hastalıkların tanınması ve teşhis yöntemleri geliştirilmesi üzerine önemli çalışmalara imza atmış olan AAEM'nin açıklaması şöyle: "Hayvanlar üstünde yapılan birçok çalışma genetik olarak değiştirilmiş gıdaların kısırlıktan, bağışıklık problemlerine, hızlı yaşlanmaya, insülin seviyesindeki düzensizliklere ve başlıca organlar ile sindirim sistemini etkileyen sorunlara kadar birçok ciddi sağlık riski taşıdığını gösteriyor."

Fareler, İnsanlar ve GDO'lu Gıdalar

Bu açıklamaya yol açan binlerce araştırma ve yayınlanmış makale var. Bu araştırmaların birkaçına ve elde edilen bulgulara bir göz atalım mı? 2002 yılında yayınlanan bir makalede şöyle yazıyor: "GDO'lu patateslerle beslenen farelerde karaciğer yetmezliği görüldü. Farelerde sindirim enzimleri azaldı ve farklı yiyeceklere alerjik reaksiyonlar vermeye başladılar (1)"

GDO ve Kısırlık

İtalya'da 2006'da yapılan bir başka araştırma(2)GDO'lu soyayla beslenen erkek farelerin testislerinde farklılaşma, sperm sayılarında azalma ve spermlerde dejenerasyona rastlandığını gösteriyor. Rus bilim insanlarının yaptığı ve 2006 yılında yayınlanan bir araştırma ise(3), GDO'lu soya fasulyesi ile beslenen anne farelerin bebeklerinin yarısının ilk üç hafta içinde öldüğünü rapor ediyor. Ürkütücü değil mi?

Devam edelim. İşte, bir başka araştırmanın(4)sonuçları: "Dişi fareler ne kadar uzun süre GDO'lu soya ile beslenirse doğurganlıkları da aynı oranda azalırken, bebekleri de daha düşük kilolu doğdu. GDO'lu soya ile beslenen farelerde üç jenerasyon sonra ise tamamen kısır bir nesil ortaya çıktı."

GDO'lu gıdalar konusunda binlerce araştırmadan söz etmek mümkün.

Genler Birbirine Karışırsa

Bu arada genetik biliminin 1996'dan beri çok hızlı ilerlediğini ve o gün bilmediğimiz birçok bilgiyle donandığımızı da hatırlatmak istiyorum. Öğrendiğimiz her şey genetiği değiştirilmiş tohumları yaratan büyük şirketlerin iddialarını çürütür nitelikte. Bu şirketlerin, bu şirketler için çalışan bilim insanlarının en önemli söylemlerinden biri dışarıdan alınan genlerin sindirim sistemine karışmadığıydı. Ancak yeni bulgular bunun tam aksini söylüyor.

2012'de Norveç'te yapılan bir araştırmada (5) fareler üç ay boyunca GDO'lu mısırla beslendi. Bu fareler, kontrol grubundaki farelerle karşılaştırıldığında şu sonuçlar ortaya çıktı: GDO mısırla beslenen fareler daha kiloluydular ve bağırsak yapılarındaki farklılaşma yüzünden proteinleri sindirmekte zorlanıyorlardı. Kan değerleri bağışıklık sistemi fonksiyonlarında da belirgin bir azalma olduğunu gösteriyordu. Bu araştırma aynı zamanda GDO'lu gıdalardaki -iddia edildiği gibi- genlerin sindirim sistemi tarafından vücuttan atılmadığını ve bağırsak duvarından kana ve kan dolaşımıyla tüm vücuda yayılabildiğini gösteriyordu. Bilim insanları, üç ayın sonunda kanda, kas dokusunda ve karaciğerde genetik olarak değiştirilmiş DNA parçaları bulduklarını da bildirdiler.

Bitki DNA'sı Taşıyan İnsanlar

Haziran 2013'te Public Library of Science'da (PLOS) yayınlanan bir araştırma(6)besinlerle alınan DNA parçacıklarında, bilinmeyen bir mekanizmayla dolaşım sistemimize karışan genler olduğunu gösteren yeterli kanıt bulunduğuna dikkat çekiyor. Yapılan bu araştırmada 1000 kişiden alınan örnekler incelendi. Ve makaleden çarpıcı bir alıntı: "Kan dolaşımımızın dış dünyadan ve sindirim sisteminden yalıtılmış olduğu düşünülürdü. Standart öğretiye göre yediğimiz besinlerle vücudumuza giren makro-moleküller dolaşım sistemine giremez, sindirim sırasında absorbe edilirlerdi. Ancak bu çalışma için 1000 kişiden alınan örnekler incelendiğinde yiyecekler yoluyla vücuda giren DNA parçacıklarının bütün genler taşıdığını ve bu genlerin bilinmeyen bir mekanizma ile parçalanmadan, hiç bozulmadan kan dolaşımına geçebildiğini gözlemledik. Hatta bir kan örneğinde insan DNA'sından çok bitki DNA'sı bulunuyordu."

Peki, bu DNA parçacıklarının ya da bazı durumlarda oynanmış genin bütününün vücutta dolaşmasının ne zararı var? Yeni Zelanda'da Canterbury Üniversitesi'nde yapılan başka bir araştırma(7) öncelikle bir kez daha 'değiştirilmiş genler sindirim sisteminde yok olur' teorisini çürütüyor. Çalışma, GDO'lu buğdayda bulunan dsRNA'ların daha da güçlenip çoğalarak insan vücudunda dolaşmaya devam etiğini gösteriyordu ve bunların hayvanlarda bazı genlerin yapılarını değiştirdiği biliniyordu. Tüm bunlardan yola çıkarak araştırmacılar şöyle bir kanıya vardılar: "GDO'lu buğdayda yaratılan bu moleküller buğday genlerini bastırmak için tasarlandılar ve hayvanlarda olduğu gibi insanlarda da genlerin yapılarının değişmesine neden olabilir, bazı genleri bastırabilirler."

Süper Ama Toksik

Genetik mühendisliği ile bir mısır türünü aldınız ve onu süper mısıra çevirdiniz. Mısır, artık hiç olmadığı kadar verimli, iri taneli ve hastalıklara dirençli bir mısır. Bunu yapmak için ona farklı bitki, virüs, bakteri ya da hayvan geni verdiniz. Peki söz konusu genetik modifikasyonun tek sonucunun mısırı süper mısır yapan özellikler olduğunu mu düşünüyorsunuz? En azından bilim insanlarının iddiaları böyleydi. Ama artık bunun doğru olmadığı çok iyi biliniyor.

The Human Genome Research Project (İnsan Genomu Araştırma Projesi) genlerin henüz tam olarak anlaşılmamış karmaşık bir network ile çalıştığını keşfetti. Bu keşfe imza atan ekibin başındaki Dr. Thierry Vrain, "Bir genom son derece kompleks bir ekosistemdir ve çevresinden büyük oranda etkilenir. Genomun her geni çevresel işaretlere göre protein üretir," diyor ve ekliyor: "Yani artık her bilim adamı, genlerin birden fazla protein sentezleyebileceğini ve bir bitkiye yeni bir genin eklenmesinin öngörülemeyen yeni proteinler yaratabileceğini biliyor. Ve bu proteinlerin bazıları son derece toksik ve alerjik etkilere sahiptir."

Daha basit anlatmak gerekirse: Genetik mühendisliği, genler ve DNA'nın işleyiş mekanizması üstüne çok önemli şeyler keşfediyor. Ve tüm bu yeni keşifler dev tarım şirketlerinin genetik olarak modifiye edilmiş gıdaların 'güvenilir ve öngörülebilir' olduğu iddiasının tamamen yalan olduğunu kanıtlıyor. Yani DNA'nın bir bölümünü değiştirmenin yalnızca tek, direkt bir sonucu yok. Üstelik bu değişim hiçbir şekilde öngörülemeyen zincirleme etkilere neden olabiliyor. Aslında 1999'da International Journal of Biological Sciences dergisinde yayınlanan bir çalışmada(9)bu tehlikeyi işaret eden bulgulara dikkat çekilmişti. "Bir organizmaya başka bir organizmanın genini eklemek: 1.Sadece araştırmacıların yaratmayı amaçladığı bir özelliği yaratmakla kalmıyor, onun dışında binlerce etkileşime neden oluyor. 2.Bu müdahale hedef alınmayan bazı genleri de aktive ediyor ki bunlar toksik olabiliyor. 3. Ayrıca genetik olarak oynanan bitkinin besin değeri de azalıyor. Çünkü bitkinin enerjisi, bu müdahale yüzünden aktive olan gereksiz proteinleri üretmeye harcanıyor."

GDO ve Tarım İlaçları: Glifosat

GDO'nun amaçlarından bir tanesi de, genetiğine müdahale edilen bitkinin tarım ilaçlarına tarım ilaçlarına daha dayanıklı hale getirilmesidir. Böylece, istenmeyen zararlılara karşı daha yüksek miktarda ilaç kullanmak mümkün olacak ve zararlılar ölürken, GDO'lu bitki büyümeye devam edecektir. Tabii bu arada bitkinin gövdesinde bol bol tarım ilacı birikecek ve bu tarım ilaçları GDO'lu besinleri yiyen hayvanların ve insanların da vücuduna geçecek. Doğal bitkide bu kadar fazla tarım ilacı kullanmanıza imkân yok, çünkü eğer çok miktarda ilaç verirseniz, sadece zararlılar değil, bitkinin kendisi de ölür.

Üstelik GDO'lu tohum üreten firmaların bir de iddiası var: GDO sayesinde daha az tarım ilacı kullanılıyormuş. Koca bir yalan! Kullanılan tarım ilaçlarının satış rakamları ortada, azaldığı falan yok, tam tersine artmış. Bunun en canlı örneği, Glifosat etken maddesini içeren "Roundup" isimli ilaç. Tüm dünyadaki GDO'lu mısır tarımının %80'inde kullanılıyor ve Roundup'ın içindeki Glifosat Amerika'daki tarım alanlarını, besi hayvanlarını ve su kaynaklarını zehirliyor.

Yani ne yaptınız? Doğanın dengesini bozdunuz. Marifetmiş gibi bitkiyi tarım ilaçlarına dayanıklı hale getirdiniz ve bünyesinde normalde olamayacak kadar fazla tarım ilacı birikmesine sebep oldunuz. Sonra GDO'lu bitkiyi yiyen hayvanlara ve insanlara da bu ilacın aktarılmasına sebep oldunuz. İyi ama bu hayvanlar ve insanlar, sizin GDO'lu bitki gibi tarım ilaçlarına dayanıklı değiller ki… Düpedüz zehir yedirdiniz insanlara!

Anneden Doğmamış Bebeğine

2011 yılında Kanada'da hamile kadınlar üzerinde yapılmış bir araştırmanın(10)amacı annenin ve fetüsün GDO'larla ilişkilendirilen söz konusu toksinlere maruz kalıp kalmadıklarıydı.

Hamile kadınlardan ve fetüslerden alınan kan örneklerinde GDO'lu gıdalarla ilişkilendirilen pestisitlere rastlandı. Araştırma annenin yediği besinlerle aldığı 3-MPPA ve CryAb1 gibi toksik maddeleri bebeğine aktardığını gösteriyordu. Fetüsün ne kadar hassas olduğu düşünülürse bu maddelerin doğmamış bebekler üstündeki etkisi üstünde daha çok araştırılması ve öğrenilmesi gereken çok şey olduğunu gösteriyor.
Bir bitkinin genetik yapısını değiştirirken ortaya çıkan öngörülemeyen mekanizmaların tehlikeli sonuçlarına bir örnek daha: Journal of Hematology & Thromboembolic Diseases'da 2013'te yayınlanan bir araştırma(11) genetik olarak oynanmış mahsullerdeki bio-pestisitlerin (Bt ya da Cry-toxins olarak da biliniyorlar) anemiden bazı kan kanserlerine kadar kan anormalliklerine yol açtığını gösteriyor.

İnsan Havuçla Çiftleşirse

Son sözler, genetik olarak modifiye edilmiş organizmalar üstüne araştırmalar yapan ve insanları bu konuda bilinçlendirmek için kâr amaçsız bir vakıf kuran genetik uzmanı David Suzuki'den(12): "Bizim bu konuda herhangi bir bilgimiz olmadan yiyeceklerimizin içindeler. Yediğimiz besinlerin genetik olarak değiştirilmiş edilmiş organizmalar bulunduğunu bilmeden on yıllardır yiyoruz. Aslında her birimiz isteğimiz dışında katıldığımız dev bir deneyin parçasıyız. FDA, GDO'ların normal gıdalardan hiçbir farkı olmadığını ve bu şekilde ele alınmaları gerektiğini açıklamıştı. Ama problem şu ki gen bilimiyle uğraşan bir bilim insanı gen mirasını takip eder, bioteknoloji ise bir organizmanın alınıp tamamen farklı bir başka organizmanın içine yerleştirilmesidir. Normalde bir insan bir havuçla çiftleşerek gen alışverişi yapmaz. İşte biyoteknoloji normalde gen alışverişi yapması mümkün olmayan türler arasında gen transferi yapar. Bu yüzden hiç kimse, GDO'ların hiçbir zararı olmadığı sonucuna ulaşamaz."

Son söz:

GDO, ticarettir. GDO, paradır. GDO insan sağlığı için yapılmaz, daha fazla para kazanmak için yapılır.

Dünyada yaklaşık olarak 800 milyon insan açlık sınırında yaşıyor. Buna mukabil, 1,2 milyar insan ise obezite sınırları içinde yaşıyor. Her yıl üretilen gıdanın yaklaşık %50'si, yani yarısı, insanlar tüketemeden bozularak çöpe atılıyor. Sadece ABD'nin her yıl çöpe attığı gıdayı israf etmeden aç insanlara dağıtsanız, açlıktan ölümlerin önüne geçebilirsiniz. Dikkat edin, Amerikalılar daha az yesin demiyorum, istedikleri kadar yesinler ama israftan vazgeçsinler, diyorum. Yani nüfusun çok arttığı ve dünyanın 7 milyar insanı doyuramadığı, açlıktan ölümlerin engellenmesi için GDO'lu gıdalara ihtiyaç duyulduğu savunması, koca bir yalandır! Dünyada açlık varsa, vahşi kapitalizm sayesinde var. Bu açlığı GDO'lu gıdalarla falan engelleyemezsiniz. Sadece israfı engelleseniz, bugünkü gıda üretimi ile mevcut nüfusun iki katını doyurabilirsiniz. GDO'nun satışına başlanan 1996'dan bu yana dünyadaki aç insan oranında azalma falan yok. Hem zaten nasıl olsun ki? GDO'lu gıdaları aç insanlara bedava mı dağıtıyorlar?
GDO'lu gıdalar, insanoğlunun hayatına gireli sadece 19 sene oldu. 19 sene insan hayatında bir kuşak bile etmez. GDO'nun birkaç kuşak sonra insan yaşamına nasıl zararlar vereceğini bilemezsiniz. İhtiyatlılık prensibi gereği, GDO üreticileri GDO'nun insan sağlığına zarar vermediğini ispatlamak zorundadır, biz zarar verdiğini ispatlamak zorunda değiliz.
GDO, geleceğimiz için en büyük tehdittir.
İnsanoğlunun kıyameti, ürettiği gıdalarla gelecek. **Nükleer savaşlarla değil.**

Kaynakça:

1. "Can science give us the tools for recognizing possible health risks of GM food?", Arpad Pusztai, Nutrition and Health, 2002, Vol 16 Pp 73-84

2. "Temporary Depression of Transcription in Mouse Pre-implantion Embryos from Mice Fed on Genetically Modified Soybean", 48th Symposium of the Society for Histochemistry, 2006, Eylül 7–10
3. "Genetically modified soy affects posterity: Results of Russian scientists Study", Regnum, Ekim 12, 2006
4. "Biological effects of transgenic maize NK603xMON810 fed in long term reproduction studies in mice," Alberta Velimirov ve Claudia Binter, Forschungsberichte der Sektion IV, Band 3/2008
5. "Obesity, Corn, GMO's –USA Biotech Corporations Responsible for epidemic of Diseases" Åshild Krogdahl, makale Norveç ve enternasyonal bilimsel araştırmalara adanmış bir online haber sitesi, Forskning.no'da 11 Haziran 2012'de yayınlandı
6. "Genetically Modified Crops and Food Security" Matin Qaim ve Shahzad Kouser, Public Library of Science (PLOS), 5 Haziran 2013 10.1371/journal.pone.0064879
7. "A comparative evaluation of the regulation of GM crops or products containing dsRNA and suggested improvements to risk assessments" Jack A, Heinemann , Environment International, Mayıs 2013, sayı.55, sayfa. 43-55
8. "The Paradoxes of Genetically Modified Foods" Leighton Jones, International Journal of Biological Sciences, 1999, Şubat 27, sayı.318, sayfa. 581-584
9. "Maternal and fetal exposure to pesticides associated to genetically modified foods in Eastern Townships of Quebec, Canada", Aziz Aris ve Samuel Leblanc, Reproductive Toxicology, RTX-6510; No. of Pages 6
10. "Hematotoxicity of Bacillus thuringiensis as Spore-crystal Strains Cry1Aa, Cry1Ab, Cry1Ac or Cry2Aa in Swiss Albino Mice" Bélin Poletto Mezzomo, Ana Luisa Miranda-Vilela*, Ingrid de Souza Freire, Lilian Carla Pereira Barbosa, Flávia Arruda Portilho, Zulmira Guerrero Marques Lacava and Cesar Koppe Grisolia, Journal of Hematology & Thromboembolic Disease, 2013, sayı.1
11. www.davidsuzuki.org

GDO'LU ÜRÜNLER KANSER VE DİYABETİ ARTTIRDI / ZAMAN GAZETESİ

https://www.umitaktas.com/gazete-yazilari/gdolu-urunler-kanser-ve-diyabeti-arttirdi-zaman-gazetesi/

GDO'lu ürünler, kanser ve diyabeti artırdı

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) ile ilgili Türkiye'de herhangi bir denetim bulunmuyor. Bilinen ürünlerin başında mısır, soya, pirinç ve buğday geliyor. Buğdayın GDO'lu ilk gıda olduğunu söyleyen fitoterapi uzmanı Dr. Ümit Aktaş, çağın hastalığı kanser ve diyabetin GDO'lu ürünler ve kimya sektörü ile arttığını belirtiyor.

Tıp bilimi değil, ilaç bilimi gelişti

Kansere karşı bağışıklık sistemini güçlendirmeli

Geleneksel beslenme tarzına geri dönmeliyiz

Hastalar, aktarlardan yardım istiyor

’GDO’NUN ZARARSIZ OLDUĞUNA İNANAN VAR MI?

https://www.umitaktas.com/internet-haberleri/gdonun-zararsiz-olduguna-inanan-var-mi/

0.009 GDO’yu ‘bulaş’ kabul eden yönetmelik değişikliğinin tartışmaları sürüyor. Aktaş: GDO’nun zararsız olduğunu düşünen var mı? Dizdar: Sıçanlarda kansere neden olabileceği gösterildi.

Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerine Dair Yönetmelikte yapılan değişiklikle, bir üründe binde 9 ve altında GDO tespit edilmesi, ‘bulaşma’ olarak değerlendirildi ve hem yurtdışında hem de Türkiye’de yıllardır süren tartışma yeniden alevlendi. Genetiği değiştirilmiş organizmaların insan sağlığına zararlı olduğunu düşünenlerin yanı sıra bu zararı kanıtlayan bilimsel çalışma olmadığını söyleyenler de var. ‘Bilimsel araştırma yok’ argümanına Fitoterapist Dr. Aktaş’ın yaklaşımı, “Bilimsel kanıt olmaması insan genetiğine hiçbir etkisi olmadığını göstermez, bugüne kadar bilimsel yayın yapılmadığını gösterir ki bu da sorgulanması gereken bir durumdur” şeklinde.

GDO’nun büyük bir tehlike olduğunu ve gelecekte çok ciddi sağlık sorunlarına yol açacağını söyleyen Aktaş, yönetmelik değişikliğinin de sorgulanması gerektiği görüşünde. 2010 tarihli kanunun açık ve net olduğunu belirten Aktaş, “Kanun ‘hiçbir üründe GDO bulunamaz’ diyor. Neden kanunu değiştirmiyorsunuz da yönetmelik çıkarıyorsunuz” diye sordu.

Dr. Aktaş: Zararlı, Çünkü Genetiğe Müdahale Var

‘Bulaş’ tanımlamasının kabul edilemez olduğunu savunan Aktaş’ın yorumu şöyle: “Diyelim ki benim çileğe alerjim var. ‘Çileğin 0.009’una tahammül gösterebilirim’ diyebilir miyim, bu mümkün mü, yani çileğe ya tahammülüm vardır ya da yoktur. Kesinlikle GDO’nun azı bile olmamalı, azı da zararlı çoğu da. Çünkü genetiği değiştiren bir müdahaleden bahsediyoruz.”

GDO’nun bir canlıda ne gibi etki yaptığının başlangıçta hemen hemen hiç araştırılmadığını belirten Radyasyon Onkoloğu Dr. Yavuz Dizdar ise “Bunun nedeni patent sahibi şirketlerin izin vermemesidir. Ülkemizde de yem katkısı olarak kullanılan NK608 mısır soyunun sıçanlarda yapılan bağımsız testleri açık bir şekilde kansere neden olabileceğini gösterdi. O nedenle GDO’nun insan ve hayvan besin zincirinden tamamen çıkarılması gerekir” dedi.

Prof. Yardımcı: Gdo’ya Kesinlikle İzin Yok

Yönetmelik değişikliğinden sonra GDO’lu gıdaların piyasaya gireceği yorumlarına, “Milyonda bir bile olsa GDO’ya izin kesinlikle yok” diyen Biyogüvenlik Kurulu Başkanı Prof. Dr. Hakan Yardımcı, NTV’ye yaptığı açıklamada, Türkiye’de GDO’nun sadece yem amaçlı kullanımına izin verildiğini, biyogüvenlik yasasının, gıdada GDO kullanımını yasakladığını söyledi.

Bulaşan tanımının yasada yer aldığını ve yönetmeliğin hukuki bir durumu düzeltmek için yenilendiğini belirten Prof. Yardımcı, “Örneğin ithalatçı dışarıdan mısır getirdi. Mısırın bin tanesinin içerisinde bir tane genetiği değiştirilmiş soya var. Şimdi bu, bulaşan oluyor. Dolayısıyla siz bin tane mısırı görmeyip bir tane soyayı görüp buna göre karar verdiğiniz zaman bizim kanunumuza göre 5 ila 12 yıl arasında hapisle yargılanıyor. Bulaşanla ilgili tanım bunu açıklıyor, bununla ilgili çözüm getiriyor. Kasti olanla kasti olmayan arasında bir açıklama olması gerekiyordu, bununla ilgili bir durum” diye konuştu.
Türkiye’de ‘hiçbir üründe GDO yoktur’ diyebilmek için Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı’nın Türkiye’deki tüm gıda ürünlerine GDO testi uygulaması gerektiğini dile getiren

Dr. Aktaş ise, “Soru şu; GDO testi rutin olarak tüm gıda ürünlerinde yapılıyor mu? Yapılmıyorsa, ‘Hiçbir gıda ürününde GDO yoktur’ diyemezsiniz, sadece ‘baktıklarımızda yoktur’ diyebilirsiniz. Örneğin çocuk mamalarında GDO olduğuna dair kimsenin şüphesi yoktu ama tesadüfen bir markanın mamalarında GDO çıktı. Bundan sonra da yönetmelik değişti” diye konuştu.

Dr. Dizdar: Binde 9 Etkilerin Çıkması Açısından Yeterli
Düzenlemenin esnetme amacı taşıdığını kaydeden Dr. Dizdar’ın görüşü ise şöyle: “Bu, bir yerde Bakanlığın çaresizliğinin ifadesidir ama ne olursa olsun kabul edilemez. Her ne kadar kanuna aykırı olduğu için, tebliğin bir anlamı olmayacaksa da, ‘bulaş olabilir’ yaklaşımı, bundan sonrası için ‘binde 9’un altında olmak kaydıyla insanlara yedirilmesinin sakıncası yoktur’ uygulamasının da kapısını açar. ‘Binde 9’ neyi ifade etmektedir, bu bile açık değil, ancak okuduklarımdan aldığım bilgi; bu oranın GDO’nun biyolojik etkilerinin çıkması açısından zaten yeterli olduğu şeklindedir. O nedenle böyle bir uygulama kabul edilemez.”

‘Bilimsel kanıt yok’ söyleminin rasyonel olmadığını belirten Dr. Aktaş, tıp fakültesi hocalarıyla öğrencilerinin katıldığı ve kanser-beslenme ilişkisinin tartışıldığı bir panelden örnek verdi. Panele katılan diyetisyenlerin, ‘Dünyada gıda katkı maddelerinin ve GDO’nun doğrudan kanser yaptığına dair hiçbir yayın yoktur’ dediklerini söyleyen Aktaş, “Gerçekten de akademik olarak böyle yayınlar yok. Ben de panel katılımcılarına, ‘Aranızda gıda katkı maddelerinin veya GDO’nun kanserle ilişkisi olmadığını düşünen, buna gerçekten inanan var mı?’ diye sordum. Bir tek kişi bile parmak kaldırmadı. Herkes bunların kanserle bağlantısı olduğunda hemfikir ama bilimsel bir yayın çıkmıyor. Dünyada tıp bilimi her sene yüzbinlerce yayın üretiyor ama nedense bunlardan bir tanesi bile gıda katkı maddeleri üzerine olmuyor” dedi.

Sigara Lobisi De 30 Yıl Boyunca Aynı Şeyi Yaptı
Aktaş’ın dikkat çektiği örneklerden biri de sigara lobisinin çabaları. Sigaranın zararlarıyla ilgili ilk ciddi çalışmanın 1957’de yapıldığını ancak üretici firmaların, sigaranın sağlığa zararlı olduğunu 30 yıl kabul etmediğini dile getiren Aktaş, sözlerini şöyle sürdürdü: “Sigara lobiliceri tam 30 yıl boyunca kendi bilimsel kurullarını oluşturdular ve arada ilişki olmadığına dair bilimsel çalışmalar yayınladılar. Bu durumda çalışmaların dürüst olduğuna bizi kim inandırabilir. Bizim, neden gıda katkı maddeleri ve GDO’nun insan sağlığına zararlı olduğuna dair bilimsel çalışma yayınlanmadığını düşünmemiz lazım.”

‘Ticari Endüstri Ne Derse O Oluyor’
Peki, bel çevresiyle kanser, göz rengiyle hastalıklar arasında ilişki kurmaya çalışan tıp, neden GDO ile ilgil araştırma yapmıyor ve bilimsel sonuca varmıyor? Dr. Aktaş’ın yorumu; bilimin tamamen endüstrinin kontrolünde olduğu yönünde: “Endüstri ne derse o oluyor. Ticari endüstri bunu her zaman böyle yapıyor. Aslına yöntem hep aynı, bilimsel kuralları kendilerine göre dizayn ediyorlar. Buna rağmen karşıt görüşlü yayınlar çıkıyorsa da onları da kendi kurallarına göre değiştirip, besleyip başka yayınlar çıkartıyorlar.“

GDO ile ilgili aleyhte yayın yapılmamasının, GDO’nun zararsız olduğu anlamına gelmediğine vurgu yapan Aktaş, uluslararası arenada yer alan bağımsız bilim insanlarında da çok kuvvetli şüpheler olduğuna değindi, “Türk devletinin de bu konuda uyanık olması gerekir. Yani vatandaşını koruyacak olan devlettir” şeklinde konuştu.

Sorulacak En Basit Soru

"Bitkinin genetiğini değiştiren uygulama benim genetiğime ne yapıyor?" Herkesin kendisine bu soruyu sormasını isteyen Dr. Aktaş, Human Genom projesinden çıkan bir verinin duruma açıklık getirmesi açısından anlamlı olduğunu belirtti: "Eskiden hangi gen yapısıyla doğuyorsak onunla öldüğümüz, hayatımız boyunca gen yapımızın değişmediği sanılıyordu. Ancak Genom projesiyle yaşadığımız süre içinde genetik yapımızın değiştiği ve probiyotiklerden bize gen transferi olduğu görüldü. Probiyotiklerin %90'dan fazlası bağırsaklarda bulunuyor, yediklerimiz bağırsaklara gidiyor ve ilk etkileşim de probiyotiklerle oluyor, çünkü sindirimi aslına probiyotikler yapıyor. Yani probiyotiklerin genlerini, yediklerimiz, probiyotik genleri de bizim genlerimizi etkiliyor. Dolayısıyla GDO'nun genlerimizi etkilememesi mümkün değil."

'Amerika'nın Çöpe Attığı Yiyeceklerle Tüm Afrika Doyar'
Peki GDO'ya niye ihtiyaç duyuluyor, GDO olmazsa olmaz mı? Savunanlar; GDO olmazsa toplumun aç kalacağı iddiasında, karşı çıkanlar ise bunun bir aldatmaca olduğu görüşünde. GDO; ürünlerin verimini, dayanıklılığını, raf ömrünü ve lezzetini artırmak, ayrıca gıdalarda insan sağlığına zararlı maddeleri de bertaraf etmek gibi çeşitli amaçlarla üretiliyor.

Bu organizmalarda kullanılan kimyasalların insan vücudu için çok ciddi tehdit oluşturduğunu aktaran Dr. Aktaş'a göre, aslında tek bir amaç var; ticari geliri artırmak: "Öyle iddia edildiği gibi GDO olmazsa büyük bir topluluk aç kalır, hikayelerine aldanmamak lazım. Bence Amerika, gıda ürünlerini dengeli tüketse ve her gün onca gıdayı çöpe atmasa, tüm Afrika kıtasını doyurmak mümkün. Üstelik GDO 1996'da hayatımıza girdi ama hala açlık var ve o yıla göre değişen bir şey yok. Kimse GDO'yu babasının hayrına yapmıyor. GDO ticari bir ürün ve parayla satılıyor. Bu ticari amaçla yapılıyor ve ticaret de insanlık hayrına değil, para kazanmak için yapılır, bu bir aldatmacadır. Yani bu ürünleri elinde bulunduran sektör kazanıyor."

'Dehşet Verici Hastalıklar Göreceğiz'
Dünyadaki GDO'lü ürünlerin %99'unun Amerika kıtasında, sadece %63'ünün ABD'de, geri kalanının ise ABD kontrolünde Kanada ve Brezilya'da üretildiğini söyleyen Aktaş, "GDO'lu ürün belasını insanlığın başına saran ABD'dir, oradaki genetik çalışmalardır ve bunların insan sağlığına zarar verdiğini gösteren çalışma olmaması da tesadüf değildir" ifadesini kullandı. Dr. Aktaş'ın son tahlilde söyledikleri ise hem düşündürüyor hem de endişe veriyor: "İleride GDO ile ilgili çok ciddi problemler yaşayacağımızı düşünüyorum, dehşet verici hastalıklar göreceğiz. GDO çok büyük bir tehlike, değil binde 9, milyonda 9'una bile tahammülümüz yok, bunu devletimize söyleyebilmeliyiz.

Kaynak:https://www.ntv.com.tr/saglik/gdonun-zararsiz-olduguna-inanan-var-mi,Ep9glJxJ_k2qGSKNhYXoJw

TARIM İLACI MI, ZEHRİ Mİ? / MİLLİYET.COM.TR
https://www.umitaktas.com/internet-haberleri/tarim-ilaci-mi-zehri-mi-milliyet-com-tr/

Kanserojen olarak listelenen ayrık otu "ilacı" glifosat akla hayale gelmeyecek mekanizmalar üzerinden sağlığınıza zarar veriyor. Dünyanın en çok kullanılan tarım zehrini takdimimdir

Glifosat hakkında her şey

Geçtiğimiz haftalarda glifosat ve koronavirüs arasındaki ilişkiyi incelemiştik. Yazıyı okuyanlar hatırlayacaklardır; güçlü ve dengeli bir bağışıklık sistemi için neler yememiz

gerektiğine kafa yorarken esas tehlikeyi göz ardı ettiğimizi belirtmiş, en büyük riskin tarım ilaçları, özellikle de tarım ilaçlarının piri glifosat olduğunu yazmıştım. Bugün de glifosat gerçeğini gözler önüne sermeye, bu zehrin sağlık üzerindeki etkilerini incelemeye devam edeceğiz.

Kurnaz katil

Yıllar boyu bir zehre maruz kaldığınızı düşünün. Öyle bir zehir ki, anında öldürmüyor ama akla hayale gelmedik şekillerde ortaya çıkıyor ve sağlığınıza darbe üstüne darbe vuruyor. Günün birinde kronik hastalıklar, kanser, Alzheimer gibi hastalıklar meydana çıktığında ise, kimsenin aklına onlarca yıldır her gün vücudumuza aldığımız bu toksik maddeyi suçlamak gelmiyor. Tıpkı izlerini belli etmeyen, hiçbir ipucu bırakmayan kurnaz bir katil gibi! Glifosat bizi yavaş yavaş öldürüyor…

Birkaç yıl önce yapılan bir çalışma Amerika Birleşik Devletleri'nde ve dünyada glifosat kullanımının ürkütücü boyutuna dikkat çekiyor. Çalışmaya göre sadece Amerika'da yılda 150 milyon ton glifosat kullanılıyor. (1) Tarımda en fazla GDO'lu ve hibrit tohumlarda glifosat kullanımı var. Genetiğine müdahale edilmiş buğday, genetiği değiştirilmiş soya, mısır gibi ürünler öyle tasarlanmışlardır ki ne kadar tarım ilacı basarsanız basın ekin etkilenmez. Hatta daha iyi verim almak istiyorsanız etken maddesi glifosat olan tarım ilacından bol bol kullanmanız gerekir.

Glifosatı bu kadar fazla miktarda verince, tabii ki tarımsal ürünün bünyesinde de anormal miktarda glifosat birikir ve ürünü yiyenlere de bu glifosat aktarılır.

Hepimiz yaşamımızı sürdürmek için gıda almak zorundayız. Ama gıda olarak yediğimiz tarımsal ürünlerle, farkına bile varmadan dünyanın en zararlı zehirlerinden birisini vücudumuza alıyoruz. Sofranızdaki sebzeye başka bir gözle bakın: Gıda mı, zehir mi?

Metal mıknatısı

Glifosatın çok güçlü şelasyon özelliği var. Yani, vücuttaki metalleri, mineralleri kendisine bağlıyor. Zaten bu molekülün ilk patenti de borularda ve sıcak su sistemlerinde biriken kalsiyum gibi metalleri temizlemek için alınmış. (2) Tıkanmış boruları açacak kadar metalleri bağlama özelliği olan bir molekülün size neler yapabileceğini hayal edebiliyor musunuz? Bu, vücuttaki fonksiyonların pürüzsüz bir şekilde çalışması için elzem olan minerallerin kaybı anlamına geliyor! Manganez, magnezyum, selenyum ve demir gibi minerallerin eksikliğinin diyabet ve demans riskini artırdığını, anemiye neden olduğunu, pek çok kronik dejeneratif hastalığa zemin oluşturduğunu biliyoruz. (3)

Glifosatın metalleri bağlama özelliğinin aşıların yan etkilerini daha da vahim bir hale getirebileceği düşünülüyor. (4) Glifosat pek çok aşıda kullanılan alüminyuma bağlanıyor. Glifosat yüzünden alüminyum (ve beraberinde aşının içindekiler) vücuttaki doğal bariyerlerini kolayca aşarak, dokulara sızıyor, hatta kan beyin bariyerini geçerek beyne ulaşıyor.

Bağırsak florasında terör estirir

Glifosatın bağırsak florasındaki faydalı bakterilere zarar verdiğini, bağırsak florasındaki patojenlerin çoğalmasına ve geçirgen bağırsak sendromuna neden olduğunu gösteren

çalışmalar var. (5) Bu da enflamasyon, bağışıklık fonksiyonlarının bozulması ve beraberinde gelen pek çok kronik hastalık anlamına geliyor. Bir vaka çalışmasından glifosat içerek intihar etmeye çalışan bir kadının bağırsaklarının paralize olduğunu biliyoruz. (6) Tıpta paralitik ileus denen bu durumda bağırsaklar tamamen durur, çalışmayı bırakır. Hareket durunca da bağırsakların içindeki toksik maddeler kana karışarak ölümcül bir tehdit yaratır. Söz konusu vaka bize ne anlatıyor? Glifosata maruz kaldıkça hepimiz bu ani etkinin yıllara, uzun bir zamana yayılmış versiyonunu yaşıyoruz. Toplumda giderek artan bir problem haline gelen kabızlığın altında yatan temel sebep, aşırı glifosat kullanımı olabilir mi?

Glisofatın şikimat yolağı üzerinde de olumsuz etkileri var. Şikimat yolağı nedir biliyor musunuz? Bakteriler, mantarlar ve bitkiler tarafından kullanılan metabolik bir yolaktır. Bu metabolik yolak, insanlarda bulunmaz. Zaten glifosatın yaratıcısı Monsanto şirketi de, şikimat yolağı insan metabolizmasında bulunmadığı için, bu maddenin insanlarda herhangi bir zararı olmayacağını iddia ediyordu.

Tabii, bu iddia aslında koca bir aldatmaca. Olayın tek tarafının anlatılarak, bilimin nasıl çarpıtıldığının güzel bir örneği. Evet, insan metabolizmasında şikimat yolağı bulunmaz. Fakat gelin görün ki, her birimiz bağırsaklarımızda vücudumuzdaki hücre sayımızın 10 katı kadar probiyotik taşıyoruz ve bu faydalı bakterilerimizde şikimat yolağı mevcut. Hatta vücudumuz için elzem olan pek çok aminoasidi bu metabolik yolakla üretiyorlar.

Yani, hülle yoluyla glifosatın insana zarar vermediğini iddia ederken, aslında bir göz boyama yapıyorlar! Glifosat probiyotik bakterilerimizi mahvediyor ve probiyotiklerimiz sağlıklı olmadan, biz sağlıklı olamayız.

Endüstri, bilimi çarpıtıyor, bilimsel bilgiyi işine geldiği gibi kullanıyor ve bunu hep yapıyo

Bir neden daha!

Çölyak hastalığının ve buğday hassasiyetinin artması ile glifosat kullanımındaki patlama arasında güçlü bir ilişki olduğu düşünülüyor. Genetiğiyle oynanmış buğdaydaki en önemli değişimin gluten molekülünde meydana geldiğini ve sindirilemeyen bu molekülün pek çok hastalığı tetiklediğini sık sık dile getiriyorum. Diğer yandan, buğdaydaki değişimle birlikte hayatımıza giren hastalıklarda glifosatın da önemli bir rolünün olabileceği düşünülüyor. (7) Buğday, arpa, çavdar gibi tahıllarda sadece ürün yetişirken değil, hasattan hemen önce de glifosat kullanılıyor. Bunun nedeni ise tahılların üzerine bu tarım ilacını sıktığınızda ürünün kuruma sürecini hızlandırması. Buğdaydan ve tüm tahıllardan uzak durmak için bir neden daha!

1 Trends in glyphosate herbicide use in the United States and globally, Charles Benbrook, Enviromental Sciences Europe, 28. 3 (2016)

2 “Glyphosate, a chelating agent-relevant for ecological risk assessment?”, Martha Mertens, Environmental Science Pollut Res Int, 2018 Feb;25(6):5298-5317.

3 “Exposure risk and environmental impacts of glyphosate: Highlights on the toxicity of herbicide co-formulants”, Shaila Khan, Environmental Challenges, Volume 4, August 2021, 100149

4 -5 “Gut microbiota and neurological effects of glyphosate”, Lola Rueda-Ruzafa, Neurotoxicology, 2019 Aralık;75:1-8. doi: 10.1016/j.neuro.2019.08.006.

6 “Paralytic ileus induced by glyphosate intoxication successfully treated using Kampo medicine”, H. Nakae, Acute Medicine Surgery, 2014, https://doi.org/10.1002/ams2.103

7 “Toxic Legacy How the Weedkiller Glyphosate Is Destroying Our Health and the Environment”, Stephanie Seneff, PhD, 2021, Chelsea Green Publishing ISBN: 978160358929

Kaynak: https://www.milliyet.com.tr/yazarlar/dr-umit-aktas/ayrik-otu-zehri-bizi-sagligimizdan-ayiriyor-tarim-ilaci-mi-zehri-mi-6543686?sessionid=4

GDO’LU İLAHİYATÇIDAN GDO FETVASI!

Ocak 15, 2020-https://www.karasaban.net/gdolu-ilahiyatcidan-gdo-fetvasi/

AKP, tarım politikalarında keskin kararlar almaya hazırlanıyor. İlahiyat fakültesi öğretim üyesi Alpaslan Alkış’ın ‘İslam hukuku açısından GDO’lar insanlığa yararlı ve caizdir’ sözleri, GDO şirketlerinin yararına bir fetva niteliği taşıyor

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi olan Dr. Alpaslan Alkış, “Genetiği Değiştirilmiş Organizmaların (GDO) İslam Hukuku Açısından Değerlendirilmesi” başlıklı bir araştırma hazırlaması, iktidarın GDO’lu üretimler için bir hazırlık içinde olabileceğine işaret ediyor. GDO’ların dini açıdan haram ve günah teşkil etmeyeceğini ileri sürerek adeta ‘fetva’ veren Alkış, “GDO’lar için caizdir denebilir. Ancak ileride açık bir zarar ortaya çıkması halinde yasaklanması mümkündür” dedi. Alkış, “GDO’lar çağımızda ortaya çıkan yeni bir durum olması nedeniyle ayet ve hadislerde açık hükmü bulunmamaktadır. GDO’larla ilgili hususlar ‘maslahat’ ve ‘mefsedet’ ekseninde incelenmelidir. ‘GDO’ların insanlık için açık yararları bulunmaktadır’. Sözü edilen zararlar muhtemel risklerdir ve GDO’lara özgü zararlar değildir” görüşlerine yer verdi. İsmini açıklamak istemeyen bir uzman ise Alkış’ı ‘GDO’lu ilahiyatçı’ olarak niteledi.

GDO tekellerin çıkarına

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO), ekosistemdeki tür dağılımını ve dengeleri bozarken Frankeştayn Gıdalar olarak nitelenen ürünleri ortaya çıkararak, insan sağlığını olumsuz etkiliyor. GDO’lu üretimde randımanın yüksek olduğu iddialarının boş bir iddia olduğu ve geleneksel tarıma göre veriminin düşük olduğu ise ispatlanmış bir gerçek. Tohumların GDO’lu, hibrit ve patentli olarak üretilmesi sadece büyük tarım tekellerinin bir arzusu olduğu biliniyor. Türkiye’de tarım politikaları ile patentsiz tohum yasaklandı. Türkiye’de genleriyle oynanan tohumlar için hibrit uygulama adı altında göz yumuluyor. Tohum ve tarım üretimleri şirketlerin çıkarlarını önceleyen bir nitelikte gelişirken, mevcut iktidarın GDO’lu üretimlerin önünü açmak istediğini gösteren birçok veri var.

Şirketlerin amacı ne?

Tarımda toplam enerjinin yüzde 32’si azotlu gübre üretimine, yüzde 28’i mazota, yüzde 15’i makina imalatı ve bakımına, yüzde 11’i elektrik enerjisine, yüzde 4’ü ürünü kurutmaya harcanıyor. Diğer girdiler ise yüzde 2’şer değerle taşıma ve dağıtım, potasyumlu gübre, fosforlu gübre ve tohum. Yüzde 2’den az olan girdiler de, ot ilacı, böcek ilacı, sulama ve işçilik. Sanayileşmiş tarımda kol gücünün toplam girdiler içindeki payı oldukça düşük. Çiftçi tarlasındaki ürünü elde etmek için büyük oranda bu konuda üretim yapan çeşitli sanayi kuruluşlarına bağlı. Bu sanayi kuruluşlarının büyük bir kısmının çok uluslu şirketler olduğunu tahmin etmek zor değil. Dünyada genetiği değiştirilmiş tarım ve yem ürünlerinin tohum

piyasası 8-10 firmanın elinde. Bu firmaların ana hedefi; dünyadaki tüm ülkelerin tarım ve hayvancılığını, tohum alımında kendilerine bağlanacak şekilde biçimlendirmek.

GDO ve patent

GDO'lu veya hibrit tohumların patentlenmesi kapitalist tekeller için çok önemli bir araçtır. GDO'lar, özellikle tekniği ön plana çıkarılarak, hem teknik, hem de ürün olarak patent kapsamında korunarak patentleniyor. Sadece mikroorganizmayı bile patent kapsamında koruyabiliyorsunuz, bunlarla ilgili büyük saklama kuruluşları var. Halbuki doğada o mikroorganizma milyonlarca yıldır yaşıyor, doğal ortamından yalıtılıp, belirli özelliklerini göstererek tohumda tekel hakkı şirketlere sağlanıyor. Oysa patent sadece yenilik özelliği taşıyan ve sanayide uygulanabilirliği olan buluşları korumak için ortay açıkmıştır. Genetik değişikliklerde, ancak değişikliğin gerçekleştirildiği tekniğin patenti alınması gerekirken 'yasal biyolojik korsanlık' yapılarak tohumlar şirketlerin malı haline getiriliyor.

Biyoçeşitlilik neden sayılıyor

Türkiye gibi zengin gen kaynaklarına sahip üçüncü dünya ülkelerindeki türler, yavaş yavaş gelişmiş kapitalist birkaç ülkenin, hatta birkaç çok uluslu şirketin elinde toplanıyor. Türkiye coğrafyasının tamamında yapılan biyoçeşitliliğin kayıt altına alınma işleminin en temel nedeni tohum şirketlerinin patentlemesine açık hale getirilip, gen şirketlerinin havuzlarında değerlendirilmek amacıyla gerçekleşmektedir. GDO'lu pamuk, mısır ya da tütün tohumunu eken çiftçi, hasattan sonra elinde kalan tohumları ekinde yeniden kullanırsa, patent sahibine bir bedel ödemek zorunda kalmakta ya da kısır tohumlarla ekin yağtığında tohumluk ayıramamaktadır. Tarımsal üretimin en temel ve en eski yöntemlerinden biri olan, kendi ürününden gelecek yıl için tohumluk ayırma geleneği ve hakkı, bu uygulamalar ile tümüyle ortadan kaldırılırken Türkiye'de çıkarılan tohum yasa ve yönetmeliği ile patentsiz tohumla ekim yapmak yasaklanmıştır.

Türkiye'ye GDO baskısı

GDO uzmanı ve Amerika'daki Maharishi Yönetim Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. John Fagan, GDO'lu ürünlerin solunum bozukluğu, ciltte kızarıklıklar, nezle, göz nezlesi, baş ağrısı gibi alerjik tepkilere neden olduğunu, ancak çok uluslu şirketlerin tarım ilacı satmak için sıkıştırdığı gibi Türkiye, Asya, Afrika'da GDO'lu ürünleri yaygınlaştırmak için çaba harcadığını belirtmesi dikkat çekmişti. Fagan, "GDO ticari amaçla yapılan, etkili olmayan, hatta bu çağda yapılmaması gereken bir teknoloji. Tarım ilaçlarını pazarlamak için ülkeler nasıl sıkıştırıyorlarsa, bunun için de Türkiye, Afrika, Asya'da bunu yaygınlaştırmaya çaba harcıyorlar. Türkiye'de hepsine dahil etmeyi istiyorlar, önce soya ve mısır, sonra hepsi" sözleri, geçtiğimiz günlerde GDO'lu 16 tohumun patentlenmiş olması gelinen noktayı gösteriyor. Hayvan yemi altında 36 çeşit GDO'lu soya ve mısıra ithalat izni verilmiş olması Fagan'ı doğruluyor.

GDO'nun zararları

GDO'lu ürün üretimi sonucu, zirai ilaçlamaya çok dayanıklı zararlı bitki türü ve böcekler oluşur. Bu böcekleri yok etmek zor olduğundan tarım için büyük tehdit teşkil ederken daha çok ilaçlamaya mahkum olunuyor. Tozlaşma mevsiminde, tozlaşma yoluyla GDO'lar doğal türlere bulaşarak, biyoçeşitliliği yok etmeye başlıyor. GDO'lu ürünler ve onlarla alakalı böcek öldürücüler kuşlar, böcekler, amfibiler, arılar, kelebekler, balıklar gibi zararsız canlıların

ölümüne sebep olarak deniz ekosistemine ve topraktaki organizmalara zarar veriliyor. Bu zararlı kimyasallar biyoçeşitliliği azaltarak su kaynaklarını kirletiyor. ABD'de GDO'lu mısırlar kral kelebeklerini yüzde 50 azalmıştır. Böcek öldürücüler amfibilerde doğum bozukluklarına, embriyonik ölümlere, hormonal bozukluklara ve organsal tahribatlara neden olmaktadır. GDO'lu kanola yağının da benzer zararları verdiği ispatlamıştır. Zehir bulaştıran GDO'lar toprağa bulaşıp yayılarak toprağın verimsiz olmasına sebebiyet verir, kıtlık sorununun artmasına sebep olur.

ABD'de 37 kişi öldü, 5 bin kişi de hasta

Hücresine yapay gen eklenen bir bitkinin, metabolik düzeyde etkilendiğini, bu durumun doku ve organizmalarda değişikliğe neden olduğunu söyleyen Fagan, "Bu bitkinin besin değerini düşürüyor" dedi. Bu bitkileri yediği taktirde insan sağlığına da zarar verdiğinin altını çizen Fagan, "Bir besin, genetiği değiştirildiği zaman yeni bir protein yaratıyor. Bu yeni proteinler alerji yaratabiliyor. Mesela GDO'lu patates yiyorsunuz, yeni bir protein var ve vücutta alerjik tepkiler yaratıyor. Solunum bozuklukları, cilt bozuklukları, kızarıklıklar, nezle, göz nezlesi, sindirim sisteminin bozulması, dokuların sağlıksızlaşması, tipik tepkilerden bazıları. Başınız ağrıdı mesela, yediğin mısırdan mı, başka birşeyden mi bilemiyorsun? Çünkü ne yediğin belli değil" diyor. Genetiği değiştirilmiş bakterilerin, zehirli bir bileşik de oluşturarak daha kuvvetli alerjik tepkilere neden olabildiğini, ani şok yaratarak ölüme bile yol açabildiğine dikkat çeken Prof. Dr. Fagan, bu zehirli etki ile ABD'de 37 kişinin öldüğünü, 5 bin kişinin de hastalandığı bilgisini veriyor.

GDO nedir?

GDO'ya Hayır Platformu, GDO'lu tarımı kendi dışındaki tüm tarım şekillerini ve özellikle ekolojik tarımı yok eden 'totaliter' nitelikte teknik olduğunu belirtiyor. Bu nedenle tarımsal üretimin doğal evrelerine ve ritmine saygılı olunmalı vurgusu yapılıyor. GDO'lu besinler geleneksel ve yerel beslenme kültürü ve hakkına açık bir saldırı olarak nitelenirken, GDO'lu ürün kullandığı bilinen Nestle ürünleri gibi ithal bazı ürünler ile Cargill, Novartis, Zeneca, DuPont, Syngenta, Monsanto ve Dow Chemical gibi GDO üreticisi şirketlerin Türkiye'ye getirdiği ürünlere dikkat çekiliyor. GDO'lu ürünlerin yüzde 98'inin ise böcek ilacı içeriyor olması sağlığımızı yakından ilgilendiriyor.

Kaynak : Yeni Yaşam Gazetesi

GDO'NUN CANLILAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

http://gonca-rose.blogspot.com/2012/04/gdonun-canlilar-uzerindeki-etkileri.html

GDO'lu ürünlerin insanlarda alerjilere yol açtığı ve hayvan deneylerinin çok olumsuz olduğunu iddia eden Özkaya, sözlerine şöyle devam etti:
"İskoçya'daki bir enstitüde GDO'lu patatesle beslenen farelerin tümünün iç organlarında küçülme, bağışıklık sistemlerinde çökme, kan yapılarında bozulma görüldü. Rusya Bilim Akademisinde farelerin yavrularının yüzde 55'6'sı doğduktan sonra üç hafta içinde öldü. Avusturya Tarım ve Sağlık Bakanlığı'nın finansmanı ile Viyana Üniversitesinin geçen yıl yaptığı bir çalışmada ise GDO gıdalarla beslenen farelerin 34 nesil sonra büyük ölçüde üreme yeteneklerini kaybettikleri belirlendi."
GDO'nun biyoçeşitliliğe tehdit oluşturduğunu vurgulayan Özkaya, şunları kaydetti:
"İngiltere'de 2007 yılında GDO kolzadan yabani akrabası olan yabani hardala gen geçişi

ispatlanmıştır. GDO yerli gen kaynaklarını zamanla ortadan kaldıracaktır. GDO'daki tehlike sadece insana değil çevreye de yöneliktir. Bir felakete yol açabilir.Yaygın olarak GDO uygulaması olan pamuk, mısır, soya ve kolzada sonuçlar olumsuzdur.
Şimdilerde GDO yandaşları hiç gerçekleşmemiş bazı olayları ileri sürerek GDO'ya prestij kazandırmak istemektedirler. Bunlardan biri, A vitamini içermesi nedeniyle dünyanın kurtarıcısı gibi gösterilmek istenilen altın pirinçtir. Halbuki piyasaya henüz sürülmemiştir. Çünkü gen alınan bir nergis türünden zehir gelmiştir. Diğeri de omega 3 içerdiği söylenen soyadır. Bu çeşitte piyasaya sürülmemiştir. Bu tohuma da GDO yöntemleri ile herbisit direnci kazandırılmaya çalışılmıştır."
Özkaya, GDO'da kazananın dev şirketler olduğunu, bu şirketlerin hem tohum, hem de tarım ilacı ürettiğini sözlerine ekledi.

PROF. FAGAN: GDO'LU ÜRÜNLER KONUSUNDA YÖNETİMLERİ UYARIYOR!

Yasemin Nuhoğlu, iyibilgi, 01/03/2010. Güncelleme: 02/03/2010-yaklasansaat

GDO'lu gıdalarla beslenen hayvanlar üzerinde yapılan araştırmalarda üreme bozuklukları, organların kimyasında bozulma, gen işlevlerinde bozulma ve kötü kolestrol üretiminde artış tespit edildiğine dikkat çeken mikrobiyolog ve Amerika Maharishi Yönetim Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. John Fagan:

"Mesela 24 ay bu gıdalarla beslenen farelerde aniden yaşlanma görülüyor. Bu hayvanların DNA'larında değişiklikler meydana geliyor" dedi.

Prof. Dr. John Fagan

Organizmanın Genetik Yapısını Bozuyorlar

Canlı organizmalardan parçalar alınarak birleşik bir gen (transgen) yaratıldığı bilgisini aktaran Fagan:

"Böylece daha önce dünyada görülmeyen yeni bir gen ortaya çıkıyor. Genetik mühendisleri, her şeyin güvenli ve kontrol altında olduğunu iddia ediyorlar. Ama bir sonraki adımı söylemiyorlar. Bu yeni birleşik genin işlevsel olması için canlı bir organizmanın DNA'sına bunu eklemek zorundalar. Fakat, bundan sonraki kısmı belirsiz maalesef. Birleşik genin hücrenin neresine ve nasıl yapıştığı bilinmiyor, iki gen arasına da yapışabilir, bir genin içine de girebilir yani o zincirin neresine takılacağı belli değil" dedi.

Normal şartlarda her genin ayrı bir değeri olduğuna vurgu yapan Fagan, organizmanın genetik yapısını değiştirerek doğal süreçteki çalışmasının bozulduğuna dikkat çekerek:

"Bu durumda bitki vitamin yaratmıyor.Bunun da ötesinde bu gıdalar alerjik rahatsızlıklara yol açabiliyor" dedi.

Bir Geni Değiştirirsen: Birçok Şeyi Değiştirirsin!

Genetik mühendislerinin sadece bir tek geni dahil ettikleri ve bunundа metabolizmada sadece bir değişikliğe yol açacağı iddiasının gerçekleri yansıtmadığını iddia eden Fagan, canlı bir organizmada her şeyin birbirine bağlı olduğunu söyleyerek:

"Onlar 1 gen bir değişiklik yaratır diyorlar ama doğru değil. Canlı bir organizma da, her şey birbirine bağlı. Bir geni değiştirdiğinde diğer genlerin çalışmasını da bozuyor ve onların hücrelerinde de pek çok değişiklik yaratıyorlar. Zincirleme değişiklerle birbirini etkiliyor. Sonuç olarak hücrelerde, dokularda ve organlarda bir tek değişiklik, pek çok değişikliğe sebep oluyor" şeklinde konuştu.

Salgın Hastalıklar Artabilir

Genetiği Değiştirilmiş Organizma (GDO) kullanımının bağışıklık sisteminin bozarak daha fazla antibiyotik kullanımına yol açacağını söyleyen mikrobiyolog Prof. Dr. John Fagan; bağışıklık sisteminin zayıflamasıyla insanların hastalık riskine açık hale geleceğini sözlerine ekledi. Fagan, sözlerine şöyle devam etti:

"GDO kullanımı, karaciğer ve böbrek işlemlerinde sorunlar yaratır. Hayvanlar üzerinde yapılan araştırmalarda üç kuşak GDO ile beslenen fareler de karaciğer ve böbrek işlevlerinde bozukluklar tespit edilmiştir. Bunun yanın sıra kan kimyasında ve bağışıklık sistemi faaliyetlerinde bozukluklara sebep olduğu da gözlemlenmiştir".

Dünyada en çok soya, mısır, kanola ve pamukta GDO kullanıldığına dikkat çeken Fagan, normalde son derece sağlıklı olan bu besinlerin genetik yapılarıyla oynanarak;insan sağlığına zararlı hale geldiklerini belirtti. Fagan, GDO'lu gıdaların daha az besleyici olmaları sebebiyle beslenmeyi zayıflatacağına da dikkat çekti.

Türkiye: GDO'ya İzin Vermemeli

GDO'lu gıdaların satılmadan önce testlerden geçirilmediğini bilgisini aktaran Fagan, bunları piyasaya sürmeden en az 50 yıl araştırma yapılması gerektiğine vurgu yaptı. Tüm bu tehlikelere rağmen, Amerika, israil ve Arjantin başta olmak üzere, pek çok ülkenin GDO'lu gıdaları piyasaya sürüldüğünü belirten Fagan; Türkiye'ye de GDO'yu kabul etmesi için baskılar yapıldığını işaret etti. Özellikle küresel sermayeyi elinde bulunduran çok uluslu şirketlerin GDO kullanımını bir gelişmişlik göstergesi olarak gösterip, Türkiye'yi ikna etmeye çalıştığını dile getiren Fagan, Türkiye için akıllıca olanın GDO kullanımına izin vermemek olduğu vurguladı." Fagan:

"GDO'lu ürünler insan sağlığını tehdit ediyor. Bu ürünleri yapan ülkeler kendi içlerinde araştırmaları yapsınlar. 20-30 yıl sonra eğer güvenli bulurlarsa başka ülkelerde satsınlar" şeklinde konuştu.

"Organik Tohumlar"ınıza Sahip Çıkın

Çok uluslu şirketler tarafından üretilen GDO'lu tohumları kullanan çiftçilerin, geleneksel tarımı bir yana bırakarak organik tohumlarını depolara kaldırdıklarına işaret eden Fagan, bu

tohumların 1-2 yıl içinde kullanılamaz hale geldiğini bildirdi. Böylece çiftçilerin, çok uluslu şirketlere mahkum hale geldiğini dile getiren Fagan:

"Türk çiftçisi bu tohumlara mahkum olursa, Türkiye'nin gıda sağlığı güvenliği çok uluslu yabancı şirketlerin eline geçer. Bu şirketler de sadece hissedarlarını zengin etmeyi düşünürler. Böylece ne devlet, ne de çiftçiler bunu kontrol edemezler. Türkiye'nin ulusal güvenliği de tehlikeye girer. Ülke kendi doğal ürünlerini kaybedip yabancı ve organik olmayan tohumlara muhtaç hale gelir" ifadelerini kullandı.

Doğal Ürünler: Yeteri Kadar Besleyici

Amerika Birleşik Devletleri'nin mısırda GDO kullanmaya başlayınca Avrupa Birliği ve Japonya'nın GDO'lu mısır almayı kabul etmediği bilgisini aktaran Fagan, böylece Amerika'nın bir yıl içinde pazarının %90'nını kaybettiğini dile getirdi. Ayrıca Amerika'nın soyada GDO kullandıktan sonra bu alan da uluslararası piyasalarda rekabet gücünü kaybettiğini söyleyen Fagan:

"Buna pirinçte dahil edildiğinde 2006'da pazarlarının çoğunu kaybettiler ve 2009'a kadar pazarlarını geri alamadılar. Böylece sorumluluğu şirketlere yüklüyorlar" dedi.

Etiket Zorunluluğu "Şart"

Avrupa, Japonya ve Kore gibi pek çok ülkede GDO'lu ürünlere etiket koyma zorunluluğu olduğu bilgisini aktaran Fagan:

"Bunun yanında Amerika ve Kanada başta olmak üzere pek çok ülkede etiket koyma zorunluluğu yok. İnsanlar yıllarca bunu gıda takviyesi olarak yediler. Umarız artık etiket şartı konur. En azından Avrupa'daki kadar kontrol olur. Etiket konunca en azından halkın bir seçim hakkı oluyor. Tüketiciler GDO'lu gıdaları istemiyor" şeklinde konuştu.

Fagan, Avrupa'da satıcı firmaların halkın GDO'ya olan olumsuz tavrının bilincinde olduğunu ve GDO'lu gıdaları satmadığını sözlerine ekledi. Tüketicilerin baskısıyla; pirinç, patates ve buğday da GDO kullanmaktan vazgeçtiler. Çünkü GDO'nun riski fazla ve doğal değil. Doğal ürünler zaten yeteri kadar besleyici ve lezzetli. Onu değiştirmeye ihtiyaç yok" değerlendirmesini yaptı.

TÜRKİYE'NİN İTHAL ETTİĞİ GDO'LU ÜRÜNLER

5 Mayıs 2013-www.ciftlikdergisi.com.tr/

ABD'li Bilim Adamı John Fagan, Türkiye'nin ithal ettiği ürünler arasında GDO'lu olma olasılığı yüksek olan ürünleri sıraladı. Bu ürünlerin ithaline dikkat…

ABD'nin 1995 yılından beri GDO'lu ürün ürettiğini ve dünyaya pazarladığını söyleyen ABD'li bilim adamı moleküler biyolof John Fagan, Türkiye'nin yurt dışından ithal ettiği bazı ürünlerin GDO'lu olma olasılığının oldukça yüksek olduğunu söyledi.

Yasal eksiklikler nedeniyle GDO'lu ürünlerin ülkelere kolayca girdiğini belirten Fagan, AB'nin bu konuda oldukça titiz olduğunu söyledi.Fagan, Türkiye'nin yurtdışından ithal ettiği ve GDO olma olasılığının yüksek olduğu ürünleri de tek tek saydı.

İthal Edilen Bu Ürünler Gdo Olasılığı Fazla
Buna göre Mısır, soya, pamuk, kanola, şekerpancarı, pirinç, patates, domates gibi ürünlerin riski fazla…
GDO'lu Ürünlere Yasak Getirin
"Türkiye'ye tavsiyem kanunlara GDO'yu yasaklayan sıkı kurallar getirmeleridir. Ayrıca labarotuvarlarda GDO'lu gıdalar üzerindeki testlere devam edilmelidir ve etiketleme uygulamasına bir an önce geçilmelidir" diyen ABD'li Bilim Adamı Fagan, "Türkiye'nin GDO konusunda bu kadar titiz olmamalı, sıfır GDO politikasını bırakmalı" sözlerine de tepki gösterdi:
"
ABD'li yetkililer sadece ticari kapıların Türkiye'deki yetkililerce kapanmaması gerektiğini düşünüyorlar. Bunun bir şekilde yolunu bulmaya çalışıyorlar. Türkiye'deki hatta ABD'deki insanların sağlıklı ve güvenli yaşamları ikinci planda. Onlar için öncelikli olan ABD'nin tarım sanayiinde finansal kalkınmayı yakalayabilmesidir."(Aktifhaber)
Kararların dili tereddütlü
GDO Bilimsel Komite kararlarında "mevcut bilgiler ışığında", "insan ve hayvan sağlığı açısından istenmeyen bir etki oluşturmayacağı beklenmektedir" gibi kesin olmayan ifadelerin kullanılması dikkat çekiyor. Uzmanlar, Bilimsel Komite üyelerinin GDO'lu ürünlerin doğuracağı zararlar nedeniyle tüketicilerin hukuki yollara başvurmasından kaçınmak amacıyla kesin olmayan ifadeler kullandığına dikkat çekiyor.
İthal edilen GDO'lu ürün çeşitleri
Ürün / Çeşit sayısı
Mısır 9
Pamuk 6
Soya 3
Kolza(kanola) 3
Şekerpancarı 1
Patates 1
Bakteri 1
Maya 1
Toplam 25
Tarım Bakanlığı'nın GDO analizi yaptığı ürünler
-Mısır,
-Soya
-Kanola
-Pamuk
-Papaya
-Domates
-Şeker Pancarı
-Çeltik-Pirinç
-Patates

EFSA'DA 'GDO LOBİSİ' KRİZİ!

15-12-2011-https://turktob.org.tr/tr/efsada-gdo-lobisi-krizi/4771

AB Ombudsmanı Nikiforos Diamanduros, Avrupa Gıda Güvenliği Kurumu'na (EFSA) bağımsızlık konusundaki kurallarını daha sıkı hale getirmesi çağrısında bulundu.

Ombudsmanın yazılı açıklaması, bir Alman sivil toplum kuruluşunun, EFSA'nın GDO'lu ürünlerle ilgili biriminin üst düzey yetkililerinden Suzy Renckens'in, görevinin hemen ardından biyoteknoloji şirketi Syngenta'da çalışmaya başlaması üzerine yaptığı şikayetin ardından geldi.

Ombudsman, EFSA'nın konuyla ilgili olarak çıkar çatışması konusunda yeterli düzeyde değerlendirme yapmadığı kararına vardı.

GDO BELASI

Melis Alphan-Mayıs 25, 2012-hurriyet

GDO lobisi yıllardır "GDO'lar verimi artırıp açlığa çare olacak" diyor; kimi buna kanıyor. Oysa ticareti yapılan GDO'lar iki özellik taşıyor: Bitkilere zararlı böcekleri öldürmek için toksin üretmek ve tarladaki yabani otları öldürmek için kullanılan ot ilacına dirençli olmak.

Verimi artırmak gibi bir işlevi yok.

Ekolojik resim başka. Böcekleri tümden yok edemiyorsunuz. Yüzde 99'u ölüyor. Kalan yüzde 1 arasında ürüyor. Toksine dirençli, "Bana bir şey olmaz" diyenler bunlar. Bunlar çoğalınca "GDO kullanıyorum ama böcekleri öldürmüyor" diyorsunuz.

GDO'yu satan şirket "Bir de böcek ilacı kullan" diyor. Çiftçinin maliyeti yükselirken mamulün sağlığa zararı artıyor. Neticede daha çok kimyasal içeriyor.

Süper dayanıklı böcekler GDO'suz üretim yapan tarlalara da zıplayıp tahribata yol açınca, bu tarlalarda da ilaç kullanmak gerekiyor.

Süper böcek tehlikesi ABD'de 10'a yakın eyalette ortaya çıktı. Çevre örgütü EPA, gen sahibi şirket Monsanto'ya uyarı gönderdi: "Süper böcek olmayacak diyordun. Başaramadın. Koruma yöntemi geliştir. Ya da izinleri gözden geçireceğim."

Süper böcekleri hedef tahtasına koyarken hiç hedeflemediğiniz böcekleri de öldürüyor, dengeyi altüst ediyorsunuz.

ABD'de GDO'ya izin veren kurum FDA (Gıda ve İlaç İdaresi). Bu kurum ile Monsanto gibi firmalar arasında danışıklı dövüş var. Monsanto'nun müdürü oradan ayrılıyor, FDA'e gidiyor. FDA müdürü FDA'den emekli olup Monsanto'ya geçiyor.

Monsanto GDO'lu üretimi yaygınlaştırmak için kurnaz bir taktik uyguladı. Diyelim siz bir tarlada GDO'lu mısır ekiyorsunuz. Başka bir tarlada ise GDO'suz mısır ekiliyor. GDO'lu mısır ekilen tarladan diğer tarlaya rüzgarla GDO'lu tohum kaçışı oluyor. Diğer tarlada GDO'lu mısır çıkmaya başlıyor. Monsanto, GDO'suz mısır ekilen tarlaya gidiyor, örnek alıyor, "Tohumumdan üretmişsin. Benden izin aldın mı üretirken? Almadın. Bana şu kadar ceza ver" diyor. Çiftçiye dava açıyor.

50 milyar dolar cirosu olan ve hukuki alana 1 milyar dolar ayıran dev bir şirketle hangi çiftçi mücadele edebilir? "Ben bu koskoca şirketle nasıl başa çıkacağım? En iyisi ben de GDO ekeyim, bu beladan kurtulayım" diyor.
Bu, Monsanto'nun göz korkutarak yıldırma ve zorla GDO ektirme politikası.

GDO'lu tohum şirketleri esas parayı ilaçtan götürüyor. Monsanto gibileri ilaç piyasasından pay kapmak peşinde. Tohum piyasası zaten onlarda. Monsanto tohum piyasasının yüzde 50'sini elinde tutuyor. Ama ilaç piyasasında pazar payı yüzde 5. Bu sayede onu yüzde 10-15'e çıkarabiliyor. Varlık sebebi de bu esasında.
Bayer ise ilaç üretiyor. O da tohum piyasasından pay kapmak istiyor. "Ürettiğim ilacın tohumunu da üreteyim, Monsanto yerine ben satayım" diyor. Birbirinin pazarından pay alma çabası var.

GDO'nun sağlığa etkileri de pek incelenemiyor çünkü Monsanto gibi gen sahipleri "Bunun fikri mülkiyet hakkı bende. Tarlada ekmene izin veriyorum. Ama ben izin vermediğim sürece bununla ilgili bilimsel araştırma yapamazsın" diyor.
Sansürden dolayı GDO'larla ilgili anlamlı bir bilimsel araştırma yapılamıyor. Zaman içinde çıkan tek tük akademik makalelerin hepsi GDO'yu olumlu gibi gösterecek. Çünkü olumsuzları sansürlüyorlar. Ondan sonra aklı evvel akademisyenler çıkıp "Bir tane bile zararlı olduğunu gösteren araştırma yok. 300 araştırmanın 270'i olumsuz bir şey göstermiyor" diyor.

GDO'LAR, TOHUM VE BİLGİ SAVAŞLARI

Vandana Shiva-28/11/2012-https://www.ykp.org.cy/gdolar-tohum-ve-bilgi-savaslari-dr-vandana-shiva/

Genetik mühendislik ürünü tohumlar ve ürünler (GDO'lar) tohum ve bilgi savaşlarına yol açıyor.

Ürünlerin genetik olarak değiştirilmesinin tek nedeni, tohumların patentini almak ve telif ücreti elde etmektir. Nasıl ki, kolonyalizasyon esnasında, Terra Nullius yani boş arazi kavramı, sömürgecilerin topraklara ve ülkelere el koymasına mahal vermişse, yeni bir kavram olan Bio Nullius, yani boş hayat, tohumlar, biyo-çeşitlilik ve yaşam formları üzerinde "fikri mülkiyet hakları" iddia etmek için kullanılıyor. Ancak, yaşam boş değildir. Tohumlar icat değildir. Tohumlar binlerce yıllık biyolojik evrimi, binlerce yıllık kültürel evrimi ve çiftçilerin emeğini bünyelerinde barındırır. Şirketler patent talep ettiklerinde, esas itibariyle yaptıkları şey doğa ve çiftçiler tarafından evrilen özelliklere "korsan" olarak el koymaktır. Basmati pirincinin aromasını, yerli buğdayımıza mahsus düşük glüten oranını, bizzat çiftçilerimiz tarafından geliştirilen iklimsel dirence mahsus tuz toleransını, kuraklık toleransını, sele dayanıklılığını korsan olarak satmakta ve bunların patentini almaktalar. Buna ne icat, ne yenilik denir; bunun adı bio-korsanlıktır. Şirketlerin genetik mühendislik vasıtasıyla bitkilere kattıkları tek şey B1 zehrinin toksik özellikleri ve herbisit direncidir. Toksik olmalarının yanısıra, bu özellikler iddia edilegeldiği üzere kimyasal kullanımını hiç de azaltmazlar.

Vidharba'da gerçekleştirdiğimiz çalışmalar, Bt pamuğunun ortaya çıkışının ardından haşere ilacı kullanımının 13 kat arttığını göstermektedir.

Environmental Sciences Europe (Avrupa Çevre Bilimleri) dergisinde yayınlanan bir rapora göre, genetiği değiştirilmiş ürünler, ilk kullanılmaya başlandıkları 1996 yılından 2011 yılına kadar toplam haşere ilacı kullanımında 404 milyon poundluk bir artışa neden olmuşlardır. Bu da son 16 yıl içerisinde aşağı yukarı yüzde yedilik bir artışa tekabül etmektedir.

Kimyasal kullanımındaki artışa işaret eden bu veriler, Bt toksin ürünlerinin kimyasal kulanımını azaltacağı ve haşereye dayanıklı ürünlerin haşere ilacı kullanımını düşüreceği iddialarının yanlış olduğunu göstermektedir.

Navdanya'nın "GDO İmparatoru Çıplak" isimli raporu, genetiği değiştirilmiş ürünlerin yabani otlara ve kimyasallara karşı direnç geliştirilmesine neden olduğunu, bunun da kimyasal ve haşere ilacı kullanımını artırdığını göstermektedir. Şu anda, yirmiden fazla yabani ot türü, Monsanto'nun geniş spektrumlu haşere ilacı Roundup'ın temel bileşeni olan glifosfata karşı direnç geliştirmiştir; çiftçilerden bu durum karşısında Vietnam savaşında kullanılan turuncu etmeni (Agent Orange) kullanmaları istenmektedir.

Şirketlerin çiftçileri GDO tohumlarına mecbur etmelerinin tek yolu alternatifleri ortadan kaldırmaktır. Bunu da kamusal tohum yetiştiriciliğini ortadan kaldırarak yapıyorlar. Nagbur merkezli Hindistan'ın önde giden pamuk araştırmaları enstitüsü, Monsanto'nun pamuk tohumu piyasasına girişinin ardından Vidharba'da tek bir çeşit tohum bile sunmadı. İkinci stratejiyse lisans anlaşmalarıyla yerel şirketlerin elini kolunu bağlamaktır. 60 Hindistan merkezli tohum şirketi yalnızca Monsanto'nun Bt pamuğunu satıyor. Üçüncü strateji, zorunlu lisanslandırma ve kayıt altına alma yasaları vasıtasıyla yerel tohumları yasadışı hale getirmektir. 2004 Tohum Yasası'yla yapılmaya çalışılan şey tam da buydu. Bunun Hindistan'da yürürlüğe sokulmasına mani olmak için Satyagraha'nın ülke çapında örgütlü mücadele yürütüldü ve meclis komisyonu oluşturuldu. Ancak Avrupa'da tohum yasaları çoktan biyo-çeşitliliği ve çiftçilerin kamusal tohum yetiştiriciliğini yasadışı hale getirmeye başladı. İşte bu yüzden, Tohumda Patente Hayır, endüstriyel tohumları teşvik eden ve yerel, açık tozlaşma ürünü çeşitleri yasadışı hale getiren Tohum Yasalarına Hayır demek üzere, Tohum Özgürlüğü Küresel İttifakı çerçevesinde bir araya geldik. 120'den fazla kişi ve grup tarafından kaleme alınan Tohum Özgürlüğü Küresel Yurttaşlar Raporu (www.seedfreedom.in) 1 Ocak'ta, Delhi'de dolaşıma sokuldu. 2 Ekim'de Gandhi'nin yaşgününde ve 16 Ocak'ta Dünya Gıda Günü'nde bir dizi Tohum Özgürlüğü eylemi gerçekleştirildi.

Tohum gıda zincirinin ilk adımıdır. Tohum Savaşları yerini Gıda Savaşlarına bırakmaktadır. GDO'lü ürünlerin etiketlenmesi üzerine gerçekleştirilen Kaliforniya halk oylaması, yurttaşların bilme ve seçme hakkıyla şirketlerin GDO'ları zorla dolaşıma sokma hakları arasındaki en güncel mücadeledir.

Organik Ürün Tüketicileri Derneği'nin siyasi direktörü Alexis Baden-Mayer'in, Wall Street'i İşgal Et eylemleri çerçevesinde Nisan başında Washington'da verilen açık derslerden birinde söylediği gibi, "Kaliforniya hangi ürünlerin GDO'lu olduğunu Bilme Hakkı halk oylaması inisiyatifi, tabandaki nüfusun %99'unun Amerikan demokrasisini nüfusun ancak %1'ini teşkil

eden kabadayılardan geri almak üzere nasıl harekete geçebileceğinin mükemmel bir örneğidir."

Tohum Savaşları ve Gıda Savaşları bilgi savaşları halini alıyor. Kaliforniya inisiyatifinden hemen önce, organik gıdaların sağlığa zararı olmadığına dair bir makale dünya çapında dolaşıma sokuldu. Stanford'un sözde bilim insanları sigaranın sağlığa zararları üzerine tartışmaların yoğunlaştığı zamanlarda Big Tobacco şirketi için de benzer bir çalışma gerçekleştirmişlerdi.

Sahte bilim GDO'yu teşvik etmek üzere seferber ediledursun, Biyo-çeşitlilik, GDO'ların sağlığa ve çevreye zararları üzerine kaliteli araştırmalar gerçekleştiren -ki bu Biyo-çeşitlilik üzerine Cartagena Prokolü'nün bağlayıcı ilkelerinden biridir- bağımsız, kamu yararına çalışan bilim insanları, endüstri için çalışan ve kendilerine bilim insanı diyen organize mafya teşkilatının saldırılarına maruz kalıyor. İngiltere'de bizzat İngiltere hükümeti tarafından yetkilendirilen araştırmasının sonuçları, bu ürünlerle beslenen kobay farelerin beyinlerinin küçüldüğünü, pankreaslarının genişlediğini ve bağışıklıklarının çöktüğünü gösterdiğinde, Dr. Arpad Putzai görevden uzaklaştırıldı. Yakın bir zamanda, Dr. Seralini tarafından Gıda ve Kimyasal Toksikoloji dergisinde yayınlanan bir çalışmaya göre,

-Roundup-Ready GM mısırıyla beslenen farelerde ölüm oranı kontrol grubuna kıyasla 2-5 daha fazladır.

-Dişi farelerde meme tümörü vakaları korkunç derecede artmıştır (öldüklerinde %80 oranında).

-Erkek fareler, ciddi oranda karaciğer ve böbrek hasarından musdariptir.

-Tümörler muazzam rakamlara ulaşmıştır. Hayvanların çoğunun, öldükleri anda gerçekleştirilen çalışmada, üç ayrı tümör geliştirdiği görülmüştür.

Hindistan Yargıtay'ı, GDO'ların bilimsel Biyo-çeşitlilik değerlendirmesindeki boşluklar hususunda bilgilendirilmek üzere Teknik Uzmanlar Komitesi tahsis etmiştir. Komite, bütün GDO Bt ürünlerinin saha araştırmalarının geçici bir süre yasaklanmasını, haşereye dirençli ürünlere mahsus sorunların ayrıca değerlendirilmesini, Hindistan'ın biyoçeşitlilik merkezi olarak bilindiği ürünlerde, GDO denemelerinin yasaklanmasını salık vermiştir. Bu ürünler arasında şunlar bulunmaktadır:

Tahıllar ve sebzeler: pirinç, bezelye, dahl, urd fasülyesi, mung fasülyesi, pirinç fasülyesi, börülce,

Nebat ve yumrulu sebzeler: patlıcan, salatalık, kırmızı turp, gölevez, hint yer elması

Meyveler: mango, portakal, mandalina, limon, demirhindi

Şeker, yağ, ve lifli bitkiler: şeker kamışı, hindistan cevizi, susam, aspir, ağaç pamuğu, hint pamuğu, hintkeneviri, krotalarya, kenaf

Baharatlar, uyarıcılar, boyalar ve diğerleri: haşhaş, karabiber, akasya zamkı, sandal ağacı, indigo, tarçın ağacı, kroton, bambu.

Yargıtay idarenin ve hükümetin anayasaya uygun işlediğini temin etmekle yükümlüdür. GDO lobisi, Başbakana dilekçe yazarak Yargıtay'ın ve Teknik Komite'nin çalışmasını geri çekmesini rica etmiştir. Bu anayasaya aykırıdır.

Ağustos ayında Lok Sabha'da, "GDO'lu ürünlerin yetiştirilmesi- Beklentiler ve Muhtemel Etkiler" isimli bir rapor, Meclis Tarımdan Sorumlu Daimi Komisyonu tarafından sunuldu.

Basın açıklamasında raporu sunan, komisyon başkanı Mr Basudeb Acharia, "Komisyonumuz, GDO'lu ürünlerin gıdalarımıza, tarımımıza, sağlığımıza ve çevreye muhtemel ve mevcut etkilerine dönük endişeleri yerinde bulduğundan, GDO'lu ürünlerin ülkemiz için doğru bir çözüm olmadığına kani olmuştur," dedi.

GD lobisi tekrar başbakana dilekçe yazarak, meclis komisyonunun tavsiyesini hiçe saymasını talep etti.

GDO'ların yalnızca tohum tekelleri, demokrasimizin yıkımı ve bilim ve bilgi arasındaki bütünlüğün ortadan kalkması vasıtasıyla yayılabileceği düşünüldüğünde, biz onlarsız halimizden memnunuz.

GDO TARTIŞMASI BÜYÜYOR

26 Nisan Salı 2016-www.odatv4.com/guncel

Bir süre önce Odatv'de başlayan "GDO zararlı mı" tartışması devam ediyor. Son olarak Forbes Dergisi'nde konu ile ilgili yayınlanan bir makaleye, Doç. Dr. Gökhan Günaydın'dan yanıt geldi.

Bir süre önce Odatv'de başlayan "GDO zararlı mı" tartışması devam ediyor.

Son olarak Forbes Dergisi'nde konu ile ilgili yayınlanan bir makaleye, Doç. Dr. Gökhan Günaydın'dan yanıt geldi.

Tartışma Nasıl Başladı

Odatv yazarı Şivan Okçuoğlu, Şubat 2016'da kaleme aldığı bir makalede, GDO'ya topyekun savaş açmanın yanlış olduğunu, zararlarının abartıldığını belirterek **"Halkımızın önünde iki seçenek bulunuyor. Ya GDO'ya topyekun karşı çıkarlar ve zararlarına emin olduğumuz bol miktarda böcek ilacıyla dolu sebze ve meyve yemek zorunda kalırlar. Ya da GDO üzerinde sıkı bir denetim mekanizması kurarak bu alanda sağlıklı gelişmelerin hayata geçirilmesini sağlayarak çağı yakalarsınız. Aksi halde sömürülen millet olmaya devam etmekten başka şansınız olmayacaktır."** diye yazmıştı.

Bu makaleye TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Ahmet Atalık'tan itiraz gelmişti. Atalık, **"GDO ve insan sağlığı konusunda "Genetiği değiştirilmiş gıdaların insanların sağlığını bozduğuna dair hiçbir kanıt yok ve bu gıdalar güvenlidir söylemi son derece mantıksızdır ve doğru değildir."** demişti.

Tartışma Devam Ediyor

19 Mart tarihinde Forbes'te Steven Savage imzası ile ilginç bir makale yayınlandı, Organik pazarının kitlesel şekilde yaymaya çalıştığı GDO karşıtı söylemleri reddeden ve bu karşı çıkışı akılcı bir şekilde ifade eden makale tepki çekmeye müsait olsa da, içeriğinde bulunan mantıklı ifadeler nedeniyle ilgi çekici bulduğumuz makaleyi Türkçeye çevirmek ve bu konuda ülkemizdeki uzmanların fikirlerini almak istedik. GDO gerçekten insan sağlığına zararlı mı? Yoksa organik tarım teknikleri ile kısıtlı oranda ürün alabilen bir diğer piyasanın stratejik hareketi neticesinde kötülenen bir yenilikten mi ibaret?

Bu sorunun yanıtını aramak için önce Steven Savage'ın makalesini Türkçeye çevirdik.

Ardından da Forbes'ta yayınlanan bu makalenin ne anlama geldiğini, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Eski Genel Başkanı Doç. Dr. Gökhan Günaydın'a sorduk.

İşte Forbes'ta Yer Alan Steven Savage İmzalı O Makale

Organik gıda satın almıyorum. Aslında bunu yapmaktan bilhassa kaçınıyorum. Başkalarına ne yapacaklarını söylemek bana düşmez, fakat organik gıdaya karşı olan kişisel duruşumu üç ana sebep ile izah edebilirim.

1. **"Yaygın olarak kullanılan" gıdalar satın almanın güvenli olduğunun farkına varacak bilgiye sahibim.**

2. **Çevre açısından en iyi uygulamaların organik gıda kuralları ile çeliştiğini gördüm.**

3. **Organik savunucuları ve pazarlamacılarının "yaygın olarak kullanılan" gıdaları kötücül göstermeye yönelik taktiklerinde etik bazı sorunlar gördüm.**

40 yıldır eşim ve ben evde pişireceğimiz gıdaların alışveriş işini paylaşırız. Her ne kadar kendi bahçemiz olsa da, tükettiğimiz meyve ve sebzenin çoğunu satın almaya devam ediyoruz. Organik ürün satın almadığımı söylerken bu kararlılığımı sürdürdüm.

İşin aslı, eğer istesem organik savunucusu ve tüketicisi olma hakkına sahibim. "**Sessiz Bahar***"ın etkisinde büyüyen nesildenim, o yıllarda henüz çocuktum. **El Değmemiş Doğa Topluluğu**'nun düzenli aidat ödeyen bir üyesiydim. Sevgili dedemin 1960'larda varolan organik bahçesindeki işlere yardım ederek büyüdüm. Bazı en iyi dostlarımız 1970'lerin sonlarında ortaya çıkan ticari organik endüstrisinin geliştiricilerindendi. **Kariyerimin önemli**

bir bölümünü biyolojik ve doğal ürünlerden oluşan, organik tarımda kullanılabilecek böcek ilaçları geliştirmekle harcadım. 20.yy'ın başlarında ortaya çıkan ve toprak sağlığını besleyerek güçlendirme gayretlerinin öneminin farkında ve minnettarım. Organik hareketi ile ile ilgili olarak beni rahatsız eden, bu konseptin oluşumundaki amaçlar veya bizzat organik tarım yapanlar değil..... daha çok, bu konseptin gelişimine engel doğal sınırlar ile bu hareketi teşvik edenlerin görünmeyen ikincil amaçlarının ahlakiliğidir.

(*) Sessiz Bahar – Silent Spring, Rachel Carson'un çevre kirlenmesinin insan sağlığı üzerine etkilerini ve tarımsal faliyetlerde böcek ilacı olarak kullanılan DDT'nin çevreye ve öteki canlılara ne boyutta zarar verdiğini anlattığı kitabı.

"**Sertifikalı Organik**" olarak etiketlenmiş gıdaları denetleyen **USDA**, web sayfasında "**Yönetmeliğimiz gıda güvenliği ya da beslenme konularını konusuna hitap etmemektedir**'' açıklamasını ekleyerek konuya yaklaşımını gayet açık bir şekilde ifade etmektedir. "Sertifikalı Organik" olarak etiketlenmiş gıdalar belli bir kurallar çerçevesinde üretilmiş ve düzenlenmiş olmalı ancak bu durum beslenme ve güvenlik konularında belirleyici bir unsur değildir. Çok sayıda tüketici Organik olarak etiketlenmiş gıdaların üstün kalitede besleyici ve güvenli olduğunu düşünürler, bilhassa böcek zehiri kalıntısı konusunda. İşte bu gerçek değil. **Yapılan çalışmalar gösteriyor ki, organik ya da geleneksel yöntemler ile yetiştirmenin gıdanın besin değerine hissedilir bir katkısı yok.**

Güvenlik sorununa gelince; İnsanlar her ne zaman "**böcek ilacı**" lafını duysalar gözlerinin önünde canlanan görüntü insan sağlığına ve çevreye korkutucu boyutta zehirli etkide bulunacak bir şey olduğu yönündedir. Gerçek şu ki modern tarımın kullandığı güncel teknikler öteki böcek ilaçları ile karşılaştırıldığında insan sağlığına zarar vermeyecek yapıdadır. **Organik tarım yapanlar da böcek ilacı kullanırlar, ve kullandıkları ürünler 'doğal' sayılan bir kaç istisna üründen ibarettir. Fakat sağlığa zararlı oranda zehir içeren çoğu böcek ilacının ''doğal'' olarak bilinen ürünler olduğunu anladığımızdan beri bu görüş anlamını yitirmiştir**. Tüm böcek ilaçları gibi, şu doğal seçenekler de **EPA**'nın denetimine tabidir, ve organik tarımcılar bu ürünleri "**ihtiyaçlar ölçüsünde**" kullandıkları sürece güvenli olduklarını kabul ederler, aslında benzer bir standart sentetik böcek ilaçlarını yaygın şekilde kullanılan teknikler (organik olmayan) ile yetiştirilmiş ekine aynı ölçüde uyguladığımız zaman da geçerlidir. Yıllar boyu süren denemelerin ve USDA'nın testleri sonucunda gördük ki organik ve -yaygın şekilde kullanılan teknikler- ile üretilen ürünler arasında böcek ilacı kalıntısı bakımından hemen hiç fark yok ve her ikisinde de insan sağlığına zarar vermeyecek boyutta bir kalıntı söz konusu. Kamuya açık yayınlanan veriler gösteriyor ki kurulu sistem gayet güzel çalışıyor ve tüketici organik olmayan ürün satın aldığında kendisini güvende hissedebilir.

Güvenli şekilde beslenmek için bir ürüne normalde ödeyeceğinizin iki katı ödeme yapmamıza ya da sadece parası yetenin güvenli beslenmesine gerek yok, **global ölçekte bilim kuruluşlarının fikir birliğinde olduğu gibi GDO'lu gıdaların güvenli olduğuna inanıyorum* ve ondan kaçınmak için organik ürün satın almak ihtiyacı hissetmiyorum.** Çoğu yenilik çok sayıda uzmanın katkıları ile hayata geçiriliyor.

(*Yazar burada http://www.siquierotransgenicos.cl/2015/06/13/more-than-240-organizations-and-scientific-institutions-support-the-safety-of-gm-crops/ adresinde bulunan bir çalışmanın linkini veriyor. Bu sayfada dünya genelinde saygın kabul edilen 270'in üzerinde bilimsel kuruluşun GDO'lu ürünlerin zararsız olduklarına dair verdikleri raporun detaylarını paylaşıyor. Bu detayları yazmızın sonunda bulabilirsiniz. Ç.N.)

İnsanın çevre üzerindeki etkisini her daim göz önünde bulunduruyorum, ve özellikle tarımcılık sektörünün çevre üzerinde bıraktığı ayak izinin etkilerini de gözardı etmiyorum.

Zamanımın büyük bir bölümünü tarım ve çevre konusunda bilimsel literatürü okumakla geçirdim. Organik tarım yapan insanların çoğunlukla uyguladıkları tarım faliyetler çevresel perspektife yönelik pozitif yaklaşımlar içermektedir, ancak yenilikçi yaygın şekilde kullanılan teknikleri içeren tarımsal faliyetler ile uğraşanlar da aynı uygulamaları kullanıyorlar. Bununla birlikte az sayıda bazı uygulamalar var ki çevreye bütünüyle uyumlu ve zararsız olsa da organik tarım teknikleri ile kullanılmaları ziyadesi ile zor. (Sulama yöntemi ile gübrelemek gibi) **Kompost, organik tarımın ana unsurlarından birisidir, ve metan emisyonu nedeni ile "karbon ayakizi" şaşırtıcı ölçüde yüksektir. Karbon ayak izi "sentetik" gübrede çok daha az gerçekleşmektedir.**

Çevresel perspektiften baktığımızda, **sentetik gübre kullanarak elde ettiğimiz miktarda ürünü organik tarım faliyeti ile elde edebilmek için daha geniş bir alanda ekim yapmamız gerekmektedir. Daha geniş bir alanda ekim yapmak gereksinimi ise çevresel anlamda büyük ölçüde problematik bir meseledir.** Elbette çevre açısında daha küçük alanda yetiştirilebilen ürünü satın almayı tercih edeceğim.

Organik satın almayışımın üçüncü sebebi etik bir meseledir. Organik ürünler "**Mükemmel Ürün-Süper Marka**" olarak damgalanırlar ve bu pazarlama alanında onlara bir üstünlük sağlar. Malesef, organik alemleri falanca büyük pazarlamacılar ve bu sektöre maddi destek sunan destekçilere sahiptir, bu kişiler konvensiyonel gıdaların şeytani ürünler olduğu intibasını uyandırarak batıl bir takım korkular gelişmesine katkı sağlamaktadırlar. Bu bütünüyle organik pazarının tanıtımına yönelik bir çalışmadan ibarettir. Bu konuda iyi bir örnek vermek gerekirse **''Eski McDonald/Yeni McDonald'' videosu 'Only Organic' adlı firma tarafından finanse edilmiştir – bu firma organik pazarlamacıları konsorsiyumunun bir parçasıdır. Bu tuhaf tanıtım çocukların popüler tarım faliyetlerine karşı olumsuz bir bakış açısı geliştirmeleri için tasarlanmıştır**. Bu tip çalışmaları "nefret dilinden kazanç sağlamak" için kurgulanmış teknikler olarak addediyorum. Organik endüstrisine maddi destek sunan **Environmental Working Group**'un USDA tarafından kamuya açık şekilde yayınlanan, konvensiyonel tarım ürünlerinin güvenli olduklarını gösteren raporları "**organik tarımı kontrol altına almak için uydurulmuş düzinelerce kirli liste**" olarak tanımlaması bir diğer örnek olabilir. Bunlar sıradışı örnekler fakat organik piyasası genelde bu tür propagandalardan kazanç sağlamaktadır. **Bu tip "elverişli kurgular"ın içeriğinde organik ürünlerin böcek ilacı içermediğine yönelik yaygın ve hatalı kanaatin düzeltilmesine yönelik bir gayret göremiyoruz.** Tüm bu ahlak yoksunu dezenformasyon yöntemlerinin organik endüstrisinin para kaynağı sağlamak konusuna yönelik çalışmalarından ibaret olduğunu görebiliyorum. **Nadiren de olsa gördüğüm objektif yaklaşımlar sergileyen organik mümessilleri, korku pazarlamacılarına karşı gelerek bu tip tavırların satışlarını arttırmak için uygulandığını kabul ediyorlar.**

Bu tip korku tabanlı mesajlar toplumu baskı altına alarak yönetmek gayesi içeriyor, böylelikle ebeveynlerin organik ürünler satın almaları gerektiğini hissetmeleri sağlanıyor. Utanç duyulması gereken korku unsuru yayarak pazarlama taktiklerine şahsen teslim olmak ve desteklemek istemiyorum. "Süper Marka-Mükemmel Ürün" etiketli ürünleri de desteklemeye niyetim yok.

İşte bunlar benim organik ürünler almamak için gerekçelerim. Kendi pratiklerime uygun, idealist ve ahlaki standartlara uyumlu alternatif ürünleri satın alırken kendimi oldukça rahat hissediyorum.

*Yazarın makale içerisinde verdiği bir link vasıtası ile **Siquierotransgenicos** adlı web sayfasında yayınlanan ve 271 bilimsel kuruluşun GDO'lu (**Genetiği Düzenlenmiş**) ürünlerin organik ürünlere göre daha fazla zararlı olduklarına dair bir bulgu olmadığını söyledikleri ve

bu algıya karşı yayınlanan bir çalışmayı referans veriyor. GDO'ya onay veren bilimsel kuruluşların ağırlıklı olarak Avrupa'nın en gelişmiş ve gıda denetimlerinin en üst seviyede olduğu Britanya, İtalya, İspanya ve Almanya gibi ülkeler ile ABD'de bulunduklarını görebiliyoruz.

Konu ile ilgili saygın bilim kuruluşlarının tam listesine ulaşmak için lütfen aşağıdaki linki takip ediniz.

http://www.siquierotransgenicos.cl/2015/06/13/more-than-240-organizations-and-scientific-institutions-support-the-safety-of-gm-crops/

Çeviri: Şıvan Okçuoğlu

İşte Doç. Dr. Gökhan Günaydın'ın Forbes Yazarının Cevap Verdiği "Gdo Lobisine Dâhil Olmanın Dayanılmaz Hafifliği…" Başlıklı Yazısı:

Forbes Dergisinin 12 Mart 2016 tarihli sayısında, Steven Savage imzasıyla bir yazı yayımlandı. Yazar, sözü edilen yazıda, organik gıda satın almadığını, beslenme ihtiyacını GDO'lu ürünlerle gidermenin güvenli olduğuna inandığını söylüyor.

Yazı baştan sona okundukça görülüyor ki, içsel dürtülerle kaleme alınmış bir yazı olmaktan çok, sektörel manipülasyonun bir parçası olmaya niyetli bir yazıdır, buna ilişkin bolca işaret taşıyor. Alışık olduğumuz bir durum bu. Konu GDO ise kuzu postuna bürünmüş kurtlarla karşılaşmayı olağan saymak gerek. Bunlar karşınıza bazen sivil toplum kuruluşu, bazen nedamet getirmiş bir eski çevreci, bazen umulmadık bir gazeteci veya bol ünvanlı akademisyen – siyasetçi kimliğiyle çıkabilirler. Bununla birlikte, bu saptama, yazıda açıkça ya da örtük biçimde söylenilenleri ya da yazı kapsamında yer almamakla birlikte, aynı yönde daha "ustaca" ifade edilmiş savları sakince ele alıp karşılama gereğini ortadan kaldırmıyor. Başlayalım…

İlk söylenmesi gereken şu ki, yazar bir taraftan tarım sistemlerini karşılaştırma iddiası taşıyan bir şeyler karalıyor, diğer taraftan tarım sorununu kentlinin beslenme kaygılarına indirgemekte bir sakınca görmüyor. Böyle olunca da, doğal olarak sapla saman birbirine karışıyor. O'na göre dünyadaki tarım sistemleri GDO'lu ve organik olarak ikiyi ayrılmaktadır. Burada durup Kautsky'den (Tarım Sorunu,1899), Chayanov'dan (Köylü Ekonomisi Teorisi,1966) ve güncel tartışmayı yürüten diğerlerinden, yazar adına özür dilemek gerekir. Not edip devam edelim…

Bu noktada, yazarla, farklı nedenlerle de olsa aynı noktada durduğumuz tek konunun altını çizelim. Kapitalizmin organik tarım öyküsünün masum olmayan çok tarafı vardır, bu niteliğiyle organik tarım taraftarı değilim. Kontrol ve sertifikasyon kuruluşlarının tekelleşmesi ve böylelikle yüksek fiyatlarla üretici üzerine bir sömürü katmanı daha eklenmesi (başka bir deyişle bu alana kamunun müdahil olmaması), saha denetimlerinin nicelik ve nitelik itibariyle olması gerekene göre eksikliği nedeniyle organik sertifikası taşıyan ürünlerin içeriğine ilişkin kaygılar (eksikliğin derecesine göre istisnai ya da daha genel olabilir), satış yerlerine organik niteliği taşımayan konvansiyonel ürünlerin girmesini engelleyen denetimlerin yetersizliği, nihai ürün fiyatlarının kent yoksulu tüketicinin ulaşabileceği düzeylerin çok üzerinde olması gibi nedenler, ticari organik ürün sektörüne sempati duymamamın başat nedenleri olarak sayılabilir. Görüldüğü gibi benim gerekçelerim, yazarın, hiçbir maddi ve bilimsel gerçekle uyarlı olmayan "GDO'lu gıdalarla organik gıdaların besleyici düzeyi ile sağlığa etkileri arasında fark yoktur" şeklindeki açık saptırmasıyla hiçbir benzerlik taşımıyor.

Bu arada, "organik şömine odunu" satan ticaret erbabına piyasa fiyatının çok üzerinde ödeme yapmaya gönüllü olana karşı takındığım tavırla, gıda üzerine sahip olmadığı bilgileri sıradan

yurttaşın kaygıları üzerinden satarken yaptığı serveti telefon dolandırıcılarına kaptıran "bilimci"lere karşı tutumumun aynı kayıtsızlıktan ibaret olduğunu not etme gereği hissettim. Parantezi kapatıp, devam edelim.

Şimdi,Forbes yazarının sahip olmadığı sistematik titizlikle, kapitalist tarım modeli içine konvansiyonel tarımı oturtalım; giderek daha yoğun tarım ilacı ve gübre kullanan, ekim nöbetini çoğu zaman devreden çıkararak toprağın kendisini toparlamasına izin vermeyen bu model içine GDO'lu tarımı da ekleyelim. Yetmez, emek yoğun üretim modeli içinde üreticinin üretme ve kent yoksulunun sağlıklı ve yeterli gıdaya zamanında ve uygun fiyatla erişme hakkını ihlal eden ticari organik tarım piyasasını da kapitalist tarım modeli içinde sayalım.

Gelelim Steven Savage'in ustalarının da dahil olduğu GDO lobisinin savlarına.. Yazalım ve teker teker karşılayalım..

1 –"GDO'lu tarım ürünlerine karşı çıkmak bilime ve teknolojiye karşı çıkmaktır"

Genetiği değiştirilmiş organizma deyimi, doğal yollarla asla gerçekleşmeyecek biçimde, laboratuvar ortamında gen ekleme ya da gen çıkarma yoluyla, genetik materyali değiştirilmiş canlıyı tanımlamakta kullanılmaktadır. Bu canlı bitki, hayvan, bakteri olabileceği gibi, insan da olabilir. Sonuncusu bilimsel açıdan olanaklı, etik açıdan sorunlu olarak değerlendirilmektedir.

Dolayısıyla konunun bilim ve teknoloji bağlamında değerlendirilmesi gerektiği açıktır. Tartışılan konu ise, bilimin kimin yararına kullanıldığıyla ilgilidir.

Bu bağlamda olmak üzere, nükleer teknolojisinin hem tıpta hem de savaşlarda kullanımı bilimsel gelişmenin sonucudur, ancak birincisi insan sağlığına hizmet ederken ikincisi insan ölümüne yol açmaktadır.

GDO'ların tarımda kullanımının iktisadi, politik, sosyolojik alanlara yansımaları söz konusudur. Kuşkusuz tüm yanlarını burada tartışmak mümkün değildir.

Hemen örneklendirelim ve konuyu okuyucunun hakemliğine bırakalım: Dünyanın en stratejik ürünü kabul edilen buğdayın anavatanı Anadolu'dur. Bir çokuluslu şirket (ÇUŞ), onbin yıldır bu topraklarda ekimi yapılan bir buğday çeşidine bir gen ekleyerek, o çeşidi şirketin mülkiyet hakları içine alıyor ve patentliyor. Artık kadim buğday çeşidi, insanlığın ortak değeri olmaktan çıkmış ve şirketin malı haline gelmiştir. ÇUŞ teknolojiye yaptığı yatırımın çok daha fazlasını, içinden üreme yeteneğini alarak kısırlaştırdığı o tohumu ve o tohum için özel olarak geliştirilmiş tarım ilacını tüm dünyaya her yıl yeniden satarak, binlerce misliyle çıkartmak derdindedir. Yaşamın patentlenmesine izin yoksaÇUŞ'un teknolojisi de yoktur. Bu noktada yeniden soralım. Tohumumuzu mülkiyetine geçirip bize yeniden satma eylemi post-modern korsanlık değilse nedir? Burada "teknoloji" sözcüğüyle kutsanabilecek bir iyi durumdan söz edilebilir mi?

Bir başka örnek, insan sağlığı üzerinden verilebilir. Bir beşeri ilaç, uzun yıllar süren geliştirilme aşamalarında hem hedeflenen etkinliği hem de yan etkileri açısından değerlendirilir. Gerekli tüm testleri geçmişse, prospektüsünde olası yan etkiler ve görülmesi durumunda yapılacaklar da yazılmak suretiyle piyasaya sunulabilir. Bu sürecin tüm aşamalarında şirket sorumluluğu esastır ve sürmektedir. GDO'larda ise şirketler, aşağıda değineceğimiz ve bilimsel çalışmalarla kanıtlanmış durumların varlığına rağmen, yan etki iddialarını tümüyle reddetmektedirler. Örneğin Türkiye'de,Biyogüvenlik Kanunu'na dayanılarak kurulmuş olan Biyogüvenlik Kurulu, biçimsel de olsa yurtiçi edilmek istenen GDO çeşitlerini incelemekte ve yüksek riskli olanları reddetmektedir. Buradaki biçimsel

sözcüğünü kullanmamızın nedeni, Kurul'a bilimsel kaygıların değil ticari kaygıların egemen olduğunu bilmemizdendir. Ancak buna rağmen bir değerlendirme süreci gereksinimi, yüksek riskli GDO'lar grubunun varlığının tersinden kanıtı niteliğindedir. Durum böyleyse, o halde soralım. Bu yan etkilere yönelik bazen nesiller boyu olması gereken araştırmalar yapılmaksızın, bu konunun tümüyle reddedilmesi suretiyle GDO'ların kullanıma sunulması, insanlığın geleceği açısından büyük bir risk teşkil etmez mi? Şirketi sorumsuz kılan, zarar gördüğünü düşünen sıradan yurttaşı kanıtlama yükümlülüğü ile baş başa bırakan sistemin demokratikliğinden söz edilebilir mi?

Bu ana kadar ikna olmayan "muhalif okuyucunun" aklına takılabilecek son noktaya da değinelim. Denilebilir ki, bir sürü bilim insanı zararsız olduğunu söylüyor, onlara inanmayalım mı? Ben burada, sınırları biraz zorlayarak, bilim insanı ile bilimci arasına bir mesafe koymak gerektiğini söylüyorum. Unutmayınız, DDT tüm dünyada on yıllarca mucize ilaç olarak satıldı. Bugün DDT'nin nesiller sonraki ölümcül etkilerini biliyoruz. Çoktan yasaklandı. Ancak uzun yıllar boyu kullanımından dolayı ortaya çıkan ölümcül zararların ne kadarı kanıtlanabildi, zirai mücadelede ya da bit pireye karşı kullanırken bu zararlara muhatap olan köylüler, kentlilerin zararları tazmin edildi mi? Sağlıklarını ve belki de yaşamlarını bu yüzden kaybeden insanlara, hayvanlara verilecek bir yanıtımız var mı? Hayır, maalesef yok. DDT'yi geliştiren ve savunan bilimciler muhtemelen çoktan yeryüzünden göçüp gittiler. Ya da Akdeniz'de uzun yaşamın sırrı olan zeytinyağını "köylü işi ve ilkel" olarak suçlayıp yerine margarinleri önerenbilimciler… Anadolu insanının yaşadığı obezite ve kalp damar hastalıklarının önemli sorumlusu olduğunda kuşku olmayan bu pazarlamayı yapanlar bugün nerede? Aynı açılımın, bugünkü GDO kullanımı ve yarın karşılaşılacak sorunlar için söz konusu olmayacağını kim garanti edebilir?

Bu alt başlıkla ilgili, yalnızca kendimi bağlayan pozisyonum şudur: GDO ile ilgili tüm bilimsel araştırmaların, ticari değil insanlığın ortak geleceğine ilişkin taşınan kaygılar çerçevesinde, kamu tarafından sonuna kadar yürütülmesinden yanayım. Yani, kamu yararına ve tarihsel olarak ilerletici olan bilimi destekliyorum, yeni tekelleşme alanları üzerinden insan ve çevre sağlığını sömürü malzemesi yapan mekanizmaların da, doğal olarak karşısındayım.

2 – "GDO'lu üretim dünya genelinde yaygındır, yaygın olan güvenlidir"

Steven Savage, yazısında, "yaygın olarak kullanılan gıda" tanımlaması yapıyor. Bu da bizim çok karşılaştığımız bir "ikna yöntemidir". Akıl şöyle manipüle edilmeye çalışılır: "GDO tüm dünyada yaygın olarak üretiliyor ve kullanılıyor, buna karşı çıkmanın mantığı yoktur".

Bugün dünyada, 28 ülkede, 170 milyon hektar alanda (kabaca, iki Türkiye büyüklüğü) GDO tarımı yapılmaktadır. GDO'da ilk 5 ülke (ABD, Brezilya, Arjantin, Kanada ve Hindistan) toplam GDO ekim alanının yüzde 90'ından (150 milyon hektar) sorumludurlar. Bu bağlamda geriye kalan ülkeler, çok küçük alanlarda GDO tarımı yapmaktadırlar. Buna karşılık, dünyada 200'e yakın ülkede, toplam 1 milyar 552 milyon hektar tarla-bahçe alanında işlemeli tarım yapılıyor. Çayır mera alanları dahil edildiğinde, dünya tarım alanı toplamı 4,9 milyar hektara ulaşıyor. Özetle, GDO'lu tohumlar dünya işlenen alanların yüzde 11'ine, toplam tarım alanının yüzde3,5'una ekilmektedir. Benzer şekilde, ticari üretimi yapılan GDO'lu ürünlerin yüzde 99'u mısır, soya, pamuk ve kanoladan ibarettir.

Bu veriler, hem ekim alanı hem de ürün bazında yaygın olanın GDO tarımı değil, konvansiyonel tarım olduğunu ortaya koymaktadır.

ABD, 70 milyon hektar üzerinde yaptığı GDO tarımından elde ettiği ürünleri hem tüm dünyaya satmakta, hem de etiketsiz olarak kendi ülkesi içinde kullanmaktadır. GDO lobisinin kullandığı argümanlardan birisi de budur. ABD, bir sorun görse, kendi yurttaşlarını riske atar

mı? Amerikan Tarım Bakanlığı (USDA, United StatesDepartment of Agriculture), Gıda Otoritesi (FDA, United StatesFoodandDrug Administration), Çevre Ajansı (United StatesEnviromentalProtectionAgency) uyuyor mu?

Burada sorun bir miktar siyasetin ilgi alanına giriyor. 330 milyondan fazla nüfusa sahip ABD'de siyaseten ve iktisaden yönetici sınıf, WASP olarak tanımlanır (Beyaz, AngloSakson ve Protestan sözcüklerinin İngilizce baş harflerinden oluşan kısaltması). WASP dışında kalan milyonlarca Amerikalı ailesini geçindirmek için okyanus ötesi savaşlarda ölebilir, evsiz olarak Amerikan sokaklarında yaşamını tüketebilir ya da Amerikan obezitesinin kaynağı olarak gösterilen fastfood zincirlerinde, GDO'lu mısır şurubundan üretilen ürünler de dahil olmak üzere ucuza karnını doyurabilir. Söylemeye gerek yok, her yıl gıda zehirlenmesinden ölen binlerce Amerikalının ölüm nedenleri arasında GDO da dahil olmak üzere bu yanlış beslenme tarzının yerine ilişkin hiçbir araştırma yoktur. Ayrıca, ABD'de gıda lobilerinin, içlerinden başkan çıkaracak kadar güçlü olduklarını, USDA ve FDA üzerinde yarattıkları etkiyi meraklıları bilir.

Bu konuyu, Türkiye'den bir örnekle bitirelim. Türkiye'de GDO tarımı yasal değil. Bugüne değin de, araştırma kuruluşlarında yapılan sınırlı denemeler dışında GDO'lu ekim yapıldığına dair kanıtlanabilir bir veri sahibi değiliz. Ancak başta mısır, soya ve türevleri olmak üzere her yıl milyonlarca ton GDO'lu ürün Türkiye'ye giriyor ve gıda ve yem sektörü hammaddesi olarak kullanılıyor. Üstelik Biyogüvenlik Kurulu'nun Türkiye'ye girmesine izin verdiği GDO'lu çeşitlerin dışında, türlü marifetlerle, izin verilmemiş çeşitlerin de gümrüklerden Türkiye'ye girdiğine ilişkin örnek olaylar hiç te az değil. Böylelikle yurtiçi edilen GDO'lu yem ve gıda hammaddeleri, 800'den fazla GDO'lu çeşit olarak tüketici sofralarına ulaşıyor. Ayrıca, başta meyve ve sebze olmak üzere, yurtdışına gönderilen ürünler sıklıkla MRL (en çok kalıntı sınırı) değerlerini aşan tarım ilacı kalıntısı nedeniyle Türkiye'ye geri gönderiliyor. İhraç edilecek ürünler için bir kontrollü üretim ağı kurulmasına rağmen yaşanan bu sorunların, göstermelik olanın dışında hiçbir denetimin olmadığı yurtiçi tüketime yönelik üretimde nasıl olacağını öngörmek zor değil. İkinci Paylaşım Savaşı'ndan bu yana yaygın olarak kullanılan bitki koruma ürünlerinin uygun ilacın, uygun aletle, doğru dozda ve doğru zamanda kullanılmaması ve bekleme süresine uymadan ilaca muhatap olan ürünün hasat edilmesi durumunda kansorejen etki yaptığını biliyoruz. Yine, seralarda ppm düzeyinde kullanılması gereken hormonların, bitki aksamının hormon içine daldırılması suretiyle kullanımında oluşan doz aşımı ve bunun yarattığı sorunlar görülmelidir.

Şimdi Steven Savage'in iddiasına geri dönelim. Türkiye'de yaygın olarak üretilen ve kullanılan gıdalardan çeşitli örnekler verdik. Bunlar, öne sürdüğünüz gibi, yaygın olarak kullanıldıkları için güvenli gıdalardır öyle mi?Görülüyor ki, GDO lobisinin daha iyi çalışmaya ihtiyacı var.

3 – "GDO'lu ürünler daha verimlidir, dünyayı beslemek iddiasını taşımaktadır"

Marx'ın dalga geçtiği, hatta yazılarında sıklıkla aşağıladığı Malthus'un nüfus teoremi, basitçe, nüfusun geometrik, gıda arzının ise aritmetik arttığı, savaşlar/hastalıklar vb olmazsa açlığın kaçınılmaz olduğu esasına dayanır.

Günümüzde GDO lobisinin Malthus'a sarılması, tesadüfi değildir.

1950 yılında yerkürede 2,5 milyar insan yaşıyordu. Bugün 8 milyara yaklaşan nüfusun, projeksiyonlara göre en çok 10 milyar düzeyine kadar artacağı öngörülmektedir. Günümüz dünyasında 1 milyara yakın insan aç, yine 1 milyara yakın insan da obez.

Zengin kuzey daha az üreyip daha çok üretirken; yoksul güney için tam tersi söz konusu. Peki gıda arzı insan popülasyonunu doyurmak için yetersiz mi? Hayır. Tersine, Avrupa Birliği

Ortak Tarım Politikası örneğinde olduğu gibi, ihtiyacın ötesinde üretilerek stok yapılan ürünlerin (tahıl dağları, süt gölleri, şarap ırmakları vb) yarattığı sorunlar nedeniyle, AB, tarım politikalarını "reforme" ederek daha az üretmenin yollarını arıyor. Bu örnek, diğer gelişmiş ülke gruplarına da genişletilebilir.

O halde açlığın nedeni yetersiz üretim değil, yoksul ve parası olmayanın gıdaya erişemediği kapitalist gıda düzenidir.

Birincil olarak yapılması gereken bu tartışmayı tamamladıktan sonra, "GDO'lu üretim daha yüksek verimlidir" iddiasına dönelim. Hem de GDO merkezinden, ABD'den bir örnekle. ABD'de 8.200 tarla denemesinde 3 yıl süreyle yapılan bir araştırma, konvansiyollerine göre, GDO'lu soyanın yüzde 6-10, GDO'lu mısırın yüzde 12 daha verimsiz, kurak dönemlerde bu kayıpların çok daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur (Antoniou 2010).

Türkiye'nin verim değerlerinin GDO ekimi yapan ülkelerle karşılaştırılması, benzer sonuçları ortaya koymaktadır. Bu çerçevede Türkiye'nin soya verimi ABD'den yüzde 25, Arjantin'den yüzde 30; mısır verimi Arjantin'den yüzde 28; pamuk verimi ABD'den yüzde 30, Hindistan'dan yüzde 60, Arjantin'den yüzde 65 daha yüksektir.

Demek ki "GDO daha verimlidir" iddiasının gerçekle örtüşür tarafı yoktur. Bu alt başlığı bitirirken, okuyucuyu, verim konusundaki yargılarını gözden geçirmeye davet ediyorum. Bu bağlamda, hibrit tohumlarla Bursa-Karacabey'de 1 dekar alandan 10 ton; Antalya'da bir seradan 50 ton domates alabilirsiniz. Oysa domates, içeriğindekien güçlü karotenoidantioksidanlardan olanlikopenmaddesi nedeniyle insanın biyolojik varlığına yararlıdır. Bu bağlamda, Muğla'nın bir dağ köyündeki yerli domates çeşidi ile yapılan üretimde dekardan 2 ton domates alırken, diğer örneklere göre daha fazla likopen elde ediyorsak, tarımdaki verim meselesini bir kez daha düşünmekte yarar vardır.

4 – "GDO'lu ürünler daha az tarım ilacı kullanır, bu nedenle daha çevrecidirler"

Dünyada GDO'lu tohum üreticisi olup küresel tohum pazarının ¾'ünü kontrol eden dört şirket[1]; küresel tarım ilacı pazarının da yarısını kontrol etmektedir[2](Mulle ve Ruppanner, 2010). Yalnızca bu bilgi bile, ileri sürülen iddianın yaşamın olağan akışına aykırı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Ancak bununla yetinmeyelim, biraz daha ayrıntıya bakalım. Steven Savage'ın "böcek ilacı" diye tanımladığı zirai mücadele ilaçları genel olarak pestisit adı altında toplanır ve böcek öldürücüler (insektisit), yabancı otlara karşı kullanılanlar (herbisit), mantarlara karşı kullanılanlar (fungusit),yumuşakçalara karşı kullanılanlar (molusisit), kemiricilere karşı kullanılanlar (rodendisit) ve parazitlere karşı kullanılanlar (akarisit) olmak üzere altı alt kategoriye ayrılırlar.

20 yıla yakın bir geçmişi bulunan GDO'lu tohum kullanılarak yapılan tarımsal üretim deneyimi açıkça göstermiştir ki, GDO'lu üretimde yabancı ot ilacı kullanımı önemli ölçüde artmakta, böcek öldürücükullanımında ise, bu radikal artışla kıyaslanmayacak ölçüde tedrici bir düşüş ortaya çıkmaktadır. Veriler de bu saptamayı doğrular niteliktedir: 1996 – 2009 döneminde toplam tarım ilacı kullanımı GDO'lu pamukta 3 kat, GDO'lu soyada 2 kat, GDO'lu mısırda ise yüzde 39 artmıştır. (Benbrook, 2009).

Üstelik üretilen GDO'lu tohumların yüzde 75'i tarım ilacına töleranslı olarak üretildiğinden, bir kere GDO'lu tohum kullanan üretici, kısır tohumu yeniden kullanamayacağı için ertesi yıl yalnızca tohum almakla kalmayacak, o tohum için kullanmak zorunda olduğu özel üretilmiş tarım ilacını da o şirketten almak zorunda kalacaktır. Özetle, GDO üreticiyi esir alır, kendi toprağında serfleştirir.

5 – "GDO'lu ürünlerin sağlığa hiçbir zararları yoktur"

GDO'lu ürünlerin sağlığa zararlı olup olmadığı konusunda da, giderek artan bir tartışma söz konusudur.

GDO lobisi GDO'nun hiçbir zararının olmadığı, hatta organik ürünlerde görülebilecek toksin, mantar vb sorunların GDO'lu ürünlerde görülmediği için GDO'ların organiklerden daha sağlıklı olduğunu öne sürmektedirler.

Bugüne dek yapılan araştırmalar, GDO'lu ürünlerin alerjik reaksiyonlara, kan biyokimyasında bozulmalara, organ hasarlarına, doğum anomalilerine, üçüncü nesilden sonra kısırlığa yol açtığına yönelik sonuçlar ortaya koymuştur. Aşağıda bunlardan bazıları örneklendirilmekte ve kaynakçada yer verilmektedir;

GDO'lu mısırla beslenen farelerde kısırlık (Velirimov ve ark, 2008), kandaki trigiliserit miktarında yüzde 24 – 40 oranında artma, karaciğerde büyüme, beyinde küçülme (Seralini, 2007), bağışıklık sisteminde çökme (Finamore ve ark, 2008), sindirim sistemi, karaciğer ve böbreklerde tahribat (Kılıç ve Akay, 2008), GDO'lu domatesle beslenen farelerde mide lezyonu (Hines, 1993, Pusztai, 2000), GDO'lu soya ile beslenen farelerin karaciğer, pankreas ve testis fonksiyonlarında bozulma (Malatesta ve ark, 2002, 2003, Vecchio ve ark, 2004)…

GDO lobisi, bilimsel dergilerde yayımlanan ve listesi uzatılabilecek bu çalışmaları tartışmaya yanaşmamakta, mümkünse bunları görmezden gelmeyi denemekte, mümkün değilse bu tip araştırmacılara karşı akademik ve siyasi ortamda çalışmalarını zorlaştırma ve hatta ortamdan uzaklaştırma girişimlerinde bulunmaktadır.

Ayrıca ifade etmek gerekir ki, GDO teknolojisi üniversitelerde, paylaşılan bilgi ortamlarında değil, şirket laboratuvarlarında geliştirilmektedir. Bu nedenle, akademik dünyanın, bu çalışmalara olan ilgisinin "genel" düzeyde kaldığını ifade etmekte yarar vardır. Nitekim ABD Büyükelçiliği, GDO gezilerinedavet edilecek akademisyen ve siyasetçilere sektörün bilgilendirme yapacağını ifade etmektedir. Başka bir deyişle, bu gezilerde "bilgilendirilen" akademisyen ve siyasetçiler, daha sonra GDO PR'ı yapma görevlerini yerine getirmektedirler.

Oysa böylesine önemli bir konuda, başta GDO üreten ve ithal eden ülkelerin kamu otoriteleri olmak üzere sağlanan fonlarla, şirketlerden bağımsız, uzun süreli araştırmaların yapılması gereği ortadadır.

Sonuç yerine…

Türkiye 1980'de 44 milyon nüfusu olan bir ülke idi. Bugün 78 milyon. Nüfus, aradan geçen 36 senede 34 milyon artmış. Projeksiyonlar, Türkiye nüfusunun 100 milyona kadar kendisini geliştireceğini, bu sayı civarında uzun süre sabit kaldıktan sonra yavaş yavaş düşme eğilimine gireceğini gösteriyordu. Orta Doğu'daki gelişmeler ve mülteci akımları, bu sayının aşılabileceğine işaret ediyor.

Günümüz Türkiye'si tarımsal hammadde dış ticaretinde net ithalatçı. Yılda ortalama 6-7 milyar dolar düzeyinde tarımsal hammadde ithalatı yapılıyor. İhracat ise 1 milyar dolar civarında. Her yıl ortalama 4 milyon ton buğday, 2 milyon ton soya, 1,5 milyon ton mısır, 1 milyon ton pamuk binlerce kilometre öteden Türkiye'ye taşınıyor.

Temel soru şu: Dünyada neolitik devrimin başladığı toprakların dünyanın dört bir tarafından tarımsal hammadde ithal etmesini onaylıyor musunuz? Yanıt hayır ise, ne yapılmalıdır?

Bu aslında sadece Türkiye'nin sorunu değildir. Merkez, sermaye yoğun tarla bitkileri alanında üretim kapasitesini artırırken, periferinin üretim gücü çeşitli mekanizmalarla kırılmaktadır. Bu bağlamda Kuzey ve bir kısım Güney Amerika ülkelerinden çevre ülkelere büyük gemilerle

okyanuslar aşılarak buğday, arpa, mercimek, nohut, mısır, soya, pamuk taşınmasının küresel iklim değişikliğine yaptığı etkilerin de gözden uzak tutulmaması gerekir.

Bu düzen içinde çevre ülkeleri, emek yoğun sebze – meyve üretimine geçiş yapmaktadırlar. Bu eğilim, Türkiye örneğinde de doğrulanmaktadır. Son 10 yıllık dönemde Türkiye'nin tarla bitkileri ekim alanı 1,8 milyon hektar daralmışken, sebze ekim alanları sabit kalmış, meyve-bağ ve zeytin alanları ise 500 bin hektar artmıştır.

Türkiye'de iç ticaret hadlerinin tarım aleyhine döndürülmesiyle kırılan üretim yapısı, giderek artan ithalat hacmi ile ülkeye fatura edilmektedir. Bu arada üretici ve tüketici kaybetmekte, ithalatçılar ve iç piyasada tekel oluşturan hipermarket zincirleri kazanmaktadır.

Ortalama Avrupalı'nın 1/6'sı kadar et, 1/3'ü kadar su ürünleri tüketen Türkiye'nin kent yoksulu, Avrupa'lıdan üç kat fazla tahıl ve eşdeğeri tüketmektedir. Bu yalnızca bugünün değil, gelecek kuşakların da sorunudur. Unutulmamalıdır ki, yetersiz ve dengesiz beslenme ile kısıtlanan, bir biyolojik varlık olan insanın yalnızca fiziksel gelişim kapasitesi değil, aynı zamanda düşünsel gelişim kapasitesidir.

Bu bağlamda; Anadolu'nun biyoçeşitlilik açısından dünyanın en önemli merkezlerinden birisi olduğunu da unutmadan, Türkiye tarımını, doğayla dost bir yeni bir felsefeye ve üretim modeline dönüştürme gereği ortadadır. Türkiye, kendi topraklarını daha fazla tüketmeden, doğayla dost bilge tarım yöntemlerini kullanarak, başta sulama olmak üzere tarımsal altyapı açığını bir an önce kapatarak, tarım ve gıda sektörünü planlayarak, mühendisi ve üreticisi ile el ele yeni bir süreci başlatabilir. Bunların hesapları yapılmış, uygulanabilirlikleri test edilmiştir.

Tüm bunlar bir tercih sorununu gündeme getirmektedir. Türkiye ya radyasyonlu çayları içen sanayi bakanları, GDO'lu gıdaları savunan tarım bakanları ile devam edilecek ya da doğanın, insanın ve geleceğin haklarına ve sesine kulak verecektir.

Doç. Dr. Gökhan Günaydın

Kaynakça:

A.V. Chayanov, TheTheory of PeasantEconomy(Chicago:Aldine, 1966); PeasantsandPeasantSocieties(Harmondsworth, Middlesex: Penguin,1971)

Antoniou M.,Brack P., Carrasco A., Fagan J., 2010, "GM Soy: Sustainable? Responsible?", GLS GemeinschaftsbankeGand ARGE Gentechnik-frei, September 2010.

Mulle E.,Ruppanner V., 2010, Exploringthe Global FoodSupplyChain: Markets, Companies, Systems, 3D: Trade, Human Rights, EquitableEconomy, May 2010.

Velirimov A.,Binter C., Zentek J., 2008, "Biologicaleffects of transgenicmaize NK603XMON810 fed in longtermreproductionstudies in mice", BundesministeriumfürGesundheit, FamilieundJugend Report, Forschungsberichte der Sektion IV Band 3/2008, Austria

Seralini G.E., de Vendomois J.S., Cellier D., Sultan C., Buiatti M., Gallagher L., Antoniou M., Dronamraju K.R., 2009, "How subchronicandchronichealtheffects can be neglectedforgmos, pesticidesorchemicals", International Journal of BiologicalSciences, 2009; 5(5):438-443

Finamore A.,Ruselli M., Britti S., Monastra G., Ambra R., Turrini A., Mengheri E., 2008, "Intestinalandperipheralimmuneresponseto MON810 maizeingestion in weaningandoldmice", Journal of AgricultureandFoodChemistry, 56(23):11533-11539

Kılıç A., Akay M.T., 2008, A threegenerationstudywithgwnwticallymodified BT corn in rats: Biochemicalanfhistopathologicalinvestigation, FoodandChemicalToxicology, 46:1164-1170

Hines F.A.,1993, Memorandum to L. Kahl on theFlavrSavrtomato(PathologyReview PR-152; FDA Number FMF-000526), US Department of Healthand Human Services, 1993

Pustzai A., 2000, WitnessBrief – FlavrSavrtomatostudy in Final Report (IIT ResarchInstitute, Chicago, IL 60616 USA)

Malatesta M.,Biggiogera M., Manuali E., Rocchi M.B.L., Baldelli B., Gazzanelli G., 2003, “Finestructuralanalyses of pancreaticacinarcellnucleifrommice fed on geneticallymodifiedsoybean”, EuropeanJournal of Histochemistry, 47:385-388

Vecchio L.,Cisterna B., Malatesta M., Martin T.E., Biggiogera M., 2004, “Ultrastructuralanalysis of testesfrommice fed on geneticallymodifiedsoybean”, EuropeanJournal of Histochemistry, 48(4):448-454

[1] (Monsanto % 35, Dupont % 22, Syngenta % 13, Bayer % 4)

[2] (Syngenta % 18, Bayer % 17, Monsanto % 10, Dupont % 5).

TAT RÖNESANS'I VE GDO

Mine Ataman -03 Mar 2021-analizgazetesi.com.tr/

Tarım çoğu zaman gıda endüstrisini etkileyip, maniple edilebiliyor. Sofraya gelen yemeklerin hammaddesi tarımsal üretimi belirliyor.

Bilinenin aksine “tohumdan sofraya” değil, “sofradan tohuma” felsefesi ile tarım ve gıda endüstrisi şekilleniyor çoğu zaman.

Modalar, trendler, gastronomi yıldızları gelecekte yenilmesi istenilen gıdaların reklamını yapıyor. Geleceğin gıdaları için hammadde üretmek tarımın işi. Sistem bazen de tersine işliyor. İklim değişikliği / karbon ayak izi / girdi maliyetleri / teknolojik gelişmeler tarım endüstrisinin ne üreteceğine karar veriyor. Eldeki malzemeye göre sofra tasarlanıyor.

Yeni nesil tat dizaynı

Yeni nesil “tat dizaynı” zamanında Baharat yolu, İpek yolu gibi ticaret yollarıyla taşınan kültürel beslenme mirasının şimdilerde “algı yönetimi” ile oluşturulan hali. Tarımsal teknolojiler ile eş zamanlı gıdaların şekli ve tadına da müdahaleler ediliyor. Impossible Foods sürdürülebilir çevre dostu köfte olarak çoktan zincir oldu bile. “Algı tasarımı” ile çok kısa sürede “etsiz et tadında ete, hamburgere” alıştık.

Tat Rönesans’ı

“Tat Rönesans’ı” geleceğin beslenme trendlerini yaratırken bir taraftan da tarımının geleceğini şekillendiriyor. Tarımda Rönesans her zaman güzelliklerle gelmiyor hiç kuşkusuz. GDO lobisi elini kolunu sallayıp çalışırken, konunun muhatapları farklı hamlelerle meseleyi gündemde tutup olası risklere dikkat çekiyor.

Lobiler “açlık termostatını” çalıştırarak, klasik tarımsal üretimin insanları doyurmaya yetmeyeceğini açıklıyor. Diğer tarafta; yapılan israfla, açlık sorununun önüne geçileceğini iddia eden idealistler çoğunlukta.

Son günlerde GDO ürün tartışması tekrar gündemde. GDO konusunda farklı yaklaşımlar var. İnsan gıdası için kabul etmeyenler, hayvan yemi olarak sıcak bakabiliyor. Çok daha katı olanlar ne insan ne de hayvan için GDO ürünlerinin kullanımını reddediyor. Bilimsel çalışmalar henüz netleşmiş durumda değil. GDO ürünler insan sağlığına külliyen zararlıdır diyenler dahi bilimsel çalışmaları masaya koyamıyor.

Tarım ve Orman Bakanlığı'nın bir GDO mısır çeşidinin daha yem olarak tavuklarda kullanılmasına izin vermesi ile GDO tartışmaları tekrar gündemde. Gündeme geliş şekli manidar. Sanki GDO ürünlerinin hayvan beslenmesinde kullanımına ilk defa izin veriliyor gibi yansıtılıyor.

Oysa; 2010 yılında yürürlüğe giren “Biyogüvenlik Kanunu” ve “Genetik Yapısı Değiştirilmiş Organizmalar ve Ürünlerine Dair Yönetmelik” hükümlerine göre 10 yıldır GDO hayvan yemi ithalatı ürünlere göre serbest. GDO ile ilgili konuları “Biyogüvenlik Kurulu” yürütüyor. Yeni bir GDO ürün ithal etmek istediğinizde ilgili kuruma başvuruyorsunuz. Biyogüvenlik Kurulu Bilimsel Risk Değerlendirme ve Sosyo Ekonomik Değerlendirme Komitesi konuyu değerlendiriyor, rapor yazıyor. İthalat aşamasında kontroller yapıldıktan sonra, izlenebilirliği ve denetimi ilgili Bakanlık tarafından yapılıyor.

Konunun muhataplarından yem sanayicileri; tüm dünyada hayvan yemi olarak mısırın, soyanın kullanması nedenleriyle Türkiye’de de GDO ürünlerin kullanılabileceği yönünde görüş bildiriyor. Hayvan yemi için yerli alternatiflerden buğdayın fiyatı yüksek. Ayçiçeği tohumu küspesi, onun da üretimi yeterli değil. İthal yem, fiyat spekülasyonu en çok; tavukçuluk, küçük ve büyük baş hayvancılığı etkiliyor. Sonuç yükselen yumurta, et fiyatları.

İthal yemden kurtulmanın yolu güçlü yem sanayii; yerli biyoteknoloji sanayii. Yani hayvancılığın geleceği demek.

Bilmekte fayda var, biyogüvenlik yasaları çerçevesinde Türkiye’de; dünyada yem üretiminde kullanılan birçok GDO ürün yasak. Bu durumda yem üreticileri yağlı tohum küspelerini, soya ve mısırı ABD, Brezilya ve Arjantin’den yüksek fiyata ithal etmek zorunda kalıyor. Yabancı yem firmaları ileri biyoteknoloji kullanarak yemleri uygun fiyata üretiyor.

Ziraat mühendisleri tarafından çözüm olarak önerilen; meraların düzenlenerek hayvan kullanımına sunulması fikri, iyi niyetli olmakla beraber yeterliliği tartışılıyor. Yem üreticilerinin, yerli biyoteknoloji geliştirilerek desteklenmesi milli bir konu. Yerli yem sanayii güçlendirilmeden, dışarıdan gelecek GDO ürünlerle hem dışa bağımlılık hem de gıda fiyatları giderek artacak.

Ezcümle hayvan yeminde dışa bağımlı olmak istemiyorsak, GDO ürünlerin sağlığa zararlı olduğunu düşünüyorsak güçlü bir yem sanayii inşa etmeli hayvancılığımız koruma altına almalıyız.

MEHMET ÖZ'DEN 'GİZEMLİ 10 DOKTORA' CEVAP

İHA-30.04.2015-www.ntv.com.tr/

Türk kökenli ABD’li Doktor Mehmet Öz, televizyon programı "The Dr. Oz Show"'da, Columbia Üniversitesi’ndeki görevine son verilmesi için 10 doktorun kaleme aldığı mektupla ilgili konuştu, hakkındaki iddialara yanıt verdi.

Dünyaca ünlü Türk doktor **Mehmet Öz**, televizyon proframı "The Dr. Oz Show"'da bir açıklama yaptı. Hakkındaki iddiaları ve sonrasında gelişen olayları değerlendiren Dr. Öz, şöyle konuştu:
"10 gizemli doktorun **Columbia Üniversitesi Tıp Fakültesi**’ndeki görevimden alınmam çağrısında bulunduğu küstah mektubu sonrasında bu hafta beni eleştiren manşetleri görmüş

olabilirsiniz. Fakültede neredeyse 20 yıldır bulunuyorum. Buna şaşırdım. Çünkü hayatım tek bir basit mesaj üzerine kurulu: ‘Kendi vücudunuzun dünya uzmanı olmaya hakkınız ve sorumluluğunuz var.’ Bunu en iyi, en güncel bilgiye, çeşitli bakış açılarına ve farklı görüşlere erişiminiz olduğu takdirde yapabilirsiniz.

Beni Eleştiren 10 Doktor Da Amacına Ulaştı

Kendiniz ve ailenizin sağlığı hakkında bilgiye dayalı en iyi kararı vermenizin yolu da budur. Sizin sağlığınızdan nasıl bahsedileceğini veya sizinle bunun nasıl konuşulacağını kestirmek zor olabilir. Benim bu konudaki yaklaşımım doktor topluluğunun bir kısmından ters tepkiler aldı. Beni eleştiren 10 doktor da amacına ulaştı. Sansasyonel manşetler ve konuşmalar. Her zaman, doktorların toplum içerisinde kendi mücadelelerini vermemeleri veya karşılıklı münakaşalarını yapmamaları gerektiğine inanmışımdır. Ancak artık bunu yapmam gerektiğine inanıyorum. Pek çok gazete yanlış bir şekilde benim hastanemin doktorlarının benden kurtulmak için harekete geçtiklerini iddia etti. Bu doğru değil. Bu doktorlar, kendi kişisel, mali çıkarlarım için insanlara bir takım tedavi ve çarelerin reklamını yaptığım için beni eleştiriyorlar. Bu, her gün bu programda size asla yapmadığımı söylediğim bir şey."

"GDO’lu Ürünleri Yargılamadım Ama Ne Yiyeceğinize Karar Vermelisiniz"

'Besin ürünlerinin genetik olarak değiştirilmesine karşı asılsız ve amansız muhalefetine atıfta bulunulduğunu’ ekleyen Öz, "Bu da doğru değil. GDO’lu ürünleri asla yargılamadım. Ancak dünya etrafındaki 64 ülke gibi GDO etiketlemelerini destekliyorum. Bu sayede aileniz için hangi yiyeceği alacağınıza kendiniz karar verebilirsiniz. Beni ‘sahte doktor’ diye adlandıracak kadar ileri de gittiler. Fakat beni en acımasız biçimde eleştiren British Medical Gazetesi makalesinin yazarları bile, çalışmalarının, Dr. Öz veya Doktorlar’ın sahte, şarlatan veya daha kötüsü olduklarını kanıtladığı yönünde yorumlanmasından dolayı hayal kırıklığına uğradıklarını, elde ettikleri verinin herhangi bir şekilde bu yargıları desteklemediğini dile getirdiler. Bu nedenle bu doktorların gerçekte kim olduklarını öğrenmek istedim. Araştırmacı gazeteci Elizabeth Limy’den eleştirmenlerim hakkında daha fazla bilgi edinmesini rica ettim. Kendisi bazı şaşırtıcı, gizli bağlantıları ortaya çıkarttı. Bu doktorlar tarafından çıkar çatışması ile suçlanmam ironik, zira aralarından bazılarının kendi çıkar çatışmaları bulunuyor" ifadelerini kullandı.

GREENPEACE: MAL ALAN ÜLKELER GDO'YU İSTEMEDİ

17 Ağustos 2012-www.dunya.com/

TGDF'nin 29 GDO'lu ürün için başvurusunu geri çekmesinin ardında, ihracat pazarlarından gelentepkinin de etkili olduğu iddia edildi.
İddianın sahibi olan Greenpeace, özellikle bölge ülkelerin GDO'lu ürün tartışmalarından bu yana "Sizin ürünlerinizde GDO varmış ya da GDO olacakmış. O yüzden almıyoruz" gibi bir algı taşıdıklarıni ileri sürdü.

Greenpeace: Üç kuruluştan ikisi talebini geri çekti

Gıda amaçlı GDO'larda şimdiye kadar 3 kuruluş adım attı. TUGIDER bu yılın başında bu talebini geri çekti. TGDF ise geçtiğimiz gün yaptığı açıklamada en büyük başvuru sahibi olarak başvuru yapmaktan vazgeçtiğini açıkladı. Şimdi gözler üçüncü kuruluşta. 3 tane GDO'lu soya çeşidi yapan bu kuruluşunda başvurusunu geri çekeceğini düşündüğünü belirten Dinç, "Daha önce yaptıkları açıklamada 'Bizim derdimiz GDO kullanmak değil, ürünlerimizde de GDO kullanmayacağız. Ancak biz bu başvuruyu istemsiz GDO bulaşmaları ile ilgili teknik sıkıntılarda dolayı yapıyoruz' dediler. Aynı açıklamayı TGDF'nin açıklamasında da görüyoruz. Ama bu sıkıntının çözümü GDO başvurusu yapmak değil. Bu kuruluşunda benzer bir adım atmasını bekliyoruz" dedi.

Gamze Şener

İSTANBUL - Türkiye Gıda ve İçecek Sanayi Dernekleri Federasyonu'nun (TGDF) 29 GDO'lu ürün için başvurusunu geri çekmesinin ardında dış pazarlardan gelen tepkinin de etkili olduğu iddia edildi. Greenpeace Akdeniz Tarım Kampanyası Sorumlusu Tarık Nejat Dinç, Türkiye'de GDO konusundaki gelişmelerin dünyada çok yakından takip edildiğini söyleyerek, "Kampanya sürecinde özellikle bölgesel ihracatta bazı sıkıntılar yaşandığına şahit olduk. Bu sıkıntıların arkasından bölge ülkelerinin 'Sizin ürünlerinizde GDO varmış ya da GDO olacakmış. O yüzden almıyoruz' gibi gerekçeler sunduklarını biliyoruz. Özellikle Irak ve Türki cumhuriyetlerde benzeri örnekleri gördük" açıklamasını yaptı. Gittikçe böyle bir algının oluşmaya başladığını belirten Dinç, "Ama şimdi Türkiye kendini GDO'suz gıda üreten bir ülke olarak tanıtma şansı yakaladı. Bu GDO'lu ithalat yapmanın kazancından çok daha büyük bir kazanç olacak. Türkiye tamamen GDO'lardan arınmış bir ülke rotasına giriyor" diye konuştu.

Dinç: Dünya medyası bizi izliyor
Güllüoğlu çok onurlu davrandı

Greenpeace Akdeniz Tarım Kampanyası Sorumlusu Tarık Nejat Dinç, olayın ardından sadece yabancı şirketlerin değil, basının da dikkatini çektiklerini belirterek, "Bu olayın ardından Fransız bir dergi benden röportaj talebinde bulundu" dedi. Karaköy Güllüoğlu'nun GDO başvurusu nedeniyle TGDF'den çekilme tepkisini de değerlendiren Dinç, "Çok onurlu ve saygın bir davranıştı. Ben TGDF içinde çatlak ve bölünme olarak görmüyorum. Bu süreç firmaların GDO konusunda netleştiğini ortaya koyuyor. TGDF dün sadece başvuruyu geri çekmedi. Temsil ettiği 2000 üyesi adına Türkiye gıda sektörü asla GDO kullanmayacaktır mesajı verdi. Bu yüzden tarihi bir adım" yorumunu yaptı.

GDO camiası Türkiye'yi izliyor

Son gelişmelerle birlikte Türkiye'nin dünyadaki GDO lobisinin etkilerinden uzaklaşan bir çizgiye oturduğunu ifade eden Dinç, "GDO camiası Türkiye'yi çok dikkatle inceliyor ve izliyor. Milyar dolarlık
cirosu olan yabancı firmalar bu durumdan rahatsız" diyerek pek çok yabancı firmanın lobi faaliyetlerine devam edebileceğini öne sürdü. Dinç konuyla ilgili, "GDO'lu gıdaların ve tohumların yaygınlaşmasını isteyen başta Monsanto olmak üzere tohum firmalarını çok rahatsız ediyor bu karar. Söz ettiğimiz firmalar milyarlarca dolarını kamuoyu oluşturmak için ayırabilirler. Her ülkede de yapıyorlar. Bundan birkaç ay önce Türkiye'deki ABD'li ticaret müsteşarı GDO yasalarıyla ilgili, çok sert olduğu ve yumuşatılması, Türkiye'nin rekabette geri kalmaması gerektiği gibi açıklamaları oldu. Bu açıklamalarda Monsanto gibi firmaların lobi uzantısının olduğunu tahmin etmek zor değil" açıklamasını yaptı.

Biyogüvenlik Kurulu'nun Risk Komitesi raporlarına göre, AB'de Türkiye'de yasaklanan 24 ürünün üretim izni var. Risk Komitesi'nin bu süreçte önemli kararlar aldığını vurgulayan Dinç, "Risk Komitesi toplam 21 mısır ve 3 soyayı değerlendirmişti. Bu 24 tanenin tamamı AB'de izin almış genlerdi ama risk komitesi bu 24 taneden sadece 2 tanesine izin verdi. Dünyada ilk kez GDO' larla ilgili karar verme sürecinde bir bilimsel komite doğruyu yaparak ihtiyatlılık ilkesi doğrultusunda çalışma yaptığını deklare etti" dedi.

ETİ: GDO yasal da olsa kullanmayacagız

ETİ GDO "Markanıza GDO Bulaştırmayın / Yemeden" kampanyasıyla ilgili geçtiğimiz günlerde bir açıklama yapmıştı. Hiçbir ürününde GDO kullanmadığını belirten ETİ, "ETİ, tüm ürünlerinin üretimini, kanun ve mevzuata tamamıyla uygun olarak gerçekleştirmekte ve GDO içeren hammadde kullanmamaktadır. ETİ olarak prensip kararımız, GDO'lu hammadde kullanımına izin veren bir yasal düzenleme yapılsa dahi GDO'lu hammadde kullanmamaktır. Her zaman olduğu gibi, tüketicilerimizin gönül rahatlığı ile GDO'suz ETİ ürünlerini tüketebileceklerini kamuoyuna duyururuz" görüşünü dile getirmişti.

Ülker: Mevzuata göre üretim yapıyoruz

> **Ülker** de GDO tartışmalarıyla ilgili yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Yürürlükteki mevzuat gereğince gıda ürünlerinde GDO'lu hammadde kullanımı mümkün değildir. Ülker de bu kanun ve ilgili mevzuat çerçevesinde üretimine ve faaliyetlerine devam etmektedir."

GDO'lu ürün satılmaz, kimse bile bile yapmaz

> **Türkiye Gıda Sanayi İşverenleri Sendikası Başkanı Necdet Buzbaş:** Biz GDO'nun bulaşık sınırının tespit edilmesi ve sanayicinin risk altında kalmamasını istiyoruz. Eşik değer belirlensin, buna göre analiz yapılsın. Eşik değer AB'de 0.9, bizde ise 0. Bulaşık dediğimiz değerin sağlıklı bir analizden geçirilerek uygulanmasını istiyoruz. Yerleşik firmaların hiçbiri GDO'yu düşünmez. Çünkü yaparsa satamayacağını bilir. Kimse satamayacağı işi yapmaz.

Sorunlar yüzde 100 çözülmüş değil

> **TGDF Başkanı Şemsi Kopuz:** Biz zaten GDO ithalatı istemediğimizi defalarca söyledik. Asıl sorunumuz AB'de çıkan Ulusal Biyogüvenlik Kanunu'ndaki eşik değerin sıfır olması. AB buna bir de bulaşma değeri koydu. Biz de kanun yapılırken bunu Bakanlığa iletmiştik. Sorun yüzde 100 çözülmüş değil. Bulaşma değerlerinden ötürü üyelerimizin savcılığa intikal eden dosyaları var. Bayramdan sonra gerekli örgütlerle biraraya geleceğiz. Umarım sağduyu galip gelir.

"GDO LOBİSİ BANA KUMPAS KURDU"

Muhammed Çelik-19.05.2015-el-aziz.com/

Geçenlerde Türk kökenli ABD'li Doktor Mehmet Öz'ün Columbia Üniversitesi'nden kovulmuştu.

Mehmet Öz, 10 bilim insanın kendini karalayan mektubu için "GDO lobisinin bir organizasyonu" dedi.

Marketlerde satılan yiyeceklerin üzerinde GDO'lu olup olmadıklarını belirten ibareler yer almasını isteyen Öz'e karşı gelmişlerdi.

Sonrasında bu ayrılık oldu…

"Eli kanlı işgalciler Ermeniler için ağlıyor"…

Sonunda bir dost sesi çıktı.

Dünya Müslüman Alimler Birliği Başkanı Karadavi, "Ermeni iddialarıyla ilgili Türkiye aleyhinde kasıtlı kampanyalar yapıldığını" belirtti.

Kardavi;

"Gelişme ve kalkınma dönemini yaşayan Türkiye aleyhinde kasıtlı olarak başlatılan kampanyalar insaf sahibi kimseleri Türkiye'yi savunmaktan alıkoyamaz.

Türkiye'nin, olaylarla ilgili arşivlerin bağımsız tarihçi ve insaf sahibi araştırmacılar tarafından araştırılması ve çıkan sonuçların dünya kamuoyuna açıklanmasına yönelik davetinin kabul edilmemesi, iddiaların yalanlardan ibaret olduğuna en büyük kanıttır."

"İşgal ettikleri topraklarda ellerini kana bulayanların, Ermeniler için gözyaşı dökmesinin garip bir durum".

Mevlana'dan…

İnsan odun değil ki;

Kırıldığı zaman ses çıkarsın…

Haftanın sözü

"Ekonomiyi Sayın Derviş'e emanet edeceğiz".

Kemal Kılıçdaroğlu

Biliyor Muydunuz?

İngiliz-Fransız donanmalarının Gelibolu öncesi 200 yıldır hiç yenilmediğini biliyor muydunuz?

Sayı: 862

ÇİN'DE BEBEKLERİN GENETİĞİNİN DEĞİŞTİRİLDİĞİ İDDİASINA SORUŞTURMA

27 Kasım 2018, Salı-yeniasya

Çin Ulusal Sağlık Komisyonu, Guangdong eyaletinin Şıncın kentindeki bir üniversitede görevli bilim adamı Hı Cienkui'in, "bebeklerin genetiklerini değiştirdiği" iddiası üzerine soruşturma başlattı.

Komisyondan yapılan açıklamada, Hı'nın ikiz bebeklerde AIDS'e yol açan HIV virüsüne karşı bağışıklıklarının güçlendirilmesi için genetik müdahalede bulunmasına yönelik, "Guangdong Eyalet Sağlık Komisyonu yetkililerinin bir an önce soruşturma başlatmasını talep ediyoruz." ifadeleri kullanıldı.

Konunun halk sağlığına yönelik yüksek sorumluluk ilkesiyle, kanunlara ve düzenlemelere uygun şekilde ele alınması gerektiği kaydedilen açıklamada, yerel yetkililerin soruşturma sonuçlarını gecikmeksizin kamuoyuna açıklaması talep edildi.

Genetik değişiklik bilim dünyasından tepki çekti

Çinli bilim adamı Hı Cienkui öncülüğünde AIDS'e yol açan HIV virüsünün vücuda girişini engellemek için Lulu ve Nana adlı ikiz kız bebeklerin embriyo aşamasındayken CCR5 genini

başarılı bir şekilde değiştirdiğini iddiasına bilim adamı Hı'nın görev yaptığı Güney Bilim ve Teknoloji Üniversitesi'nden (SUST) de tepki geldi.

SUST'tan yapılan açıklamada, söz konusu çalışmanın "şoke edici olduğu" ve akademik etik ve normları ciddi şekilde ihlal ettiği vurgulandı.

Ülkede tartışmalara yol açan Hı'nın bebeklere genetik müdahale bulunduğu iddiası, 122 Çinli bilim insanın ortak açıklamasında da "delilik" olarak nitelendirildi.
Çalışma, değiştirilen genlerin diğer genlerin görevlerinde sorun oluşturabileceği veya başka sağlık sorunlarını ortaya çıkarabileceği gerekçesiyle de eleştirildi.

Çinli bilim insanı Hı Cienkui, dün tüp bebek tedavisi gören 7 çiftin embriyolarının DNA'larında gen düzenleme yöntemiyle değişiklik yaptığını, genleriyle oynanmış ilk ikiz kız bebeklerin bu ay dünyaya geldiğini iddia etmişti.
Bilim adamı Hı'nın çalışmasında enfeksiyonları ilaçla bastırılan HIV taşıyan babaların spermlerinin laboratuvar ortamında HIV olasılığından temizlendiği, daha sonra embriyo oluşumu için tek bir spermin tek bir yumurtaya yerleştirildiği, bundan sonraki aşamada gen düzenleme yönteminin devreye sokulduğu belirtilmişti.

Laboratuvarda 22 embriyodan 16'sında gen değişikliği yapıldığı, 11 embriyonun anne rahmine yerleştirildiği, girişimlerin "Lulu" ve "Nana" adı verilen ikiz kız bebeklerle neticelendiği ifade edilmişti.

Genetiği değiştirilen bebeklerin nerede bulunduğu ve ailelerinin kimler olduğu belirsizliğini koruyor.

AA

TOHUMDA TÜRKİYE'Yİ BEKLEYEN GDO TEHLİKESİ!

14.10.2014-https://akra.media/

Prof. Dr. Ahmet Çolak, ülke tohumculuk sektörü hakkında değerlendirmelerde bulundu. Tohumculuk sektöründe son yıllarda önemli gelişmeler olduğunu ancak Türkiye'nin birçok konuda olduğu gibi tohumculukta da elindeki zenginliğin farkında olmadığını vurgulayan Çolak, "Floramızda 12 bin endemik bitki var. Böyle bir güce sahip başka bir ülke yok" dedi.

GDO lobisinin bu baskısını kırmak için Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin önemli bir çalışma yürüttüğünü açıklayan Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet Çolak, bu çalışmanın ülke tarımında bir dönüm noktası olacağını bildirdi. Fakülte bünyesinde kurulan ve Türkiye'de bir ilk olan laboratuarda böcek üretileceğini kaydeden Çolak, "Seraya bu böcekleri salarak bitkiye zarar veren böcekleri bunlara yedireceğiz. Artık seralarda tarım ilacı kullanılmayacak. Bitkiye zarar veren zararlıyı üreteceğimiz ajanlarla yok edeceğiz. Böylelikle ilaç kullanımı sıfıra inecek ve GDO lobisinin önemli bir baskısını da kırmış olacağız" diye konuştu.

Elimizdeki zenginliğin farkında değiliz

Tarım alanında küresel sermayeye bağımlı kalmışız. Tarımda aslında Türkiye'nin eli çok güçlü… Türkiye'nin florasında toplamda 12 bin endemik bitki var. Bunun içerisinde önemli bir bölümü tarımsal üretimi yapılan kültür bitkileri. Böyle bir güce sahip başka bir ülke yok. Bunun bilim dünyası farkında. Bu farkındalığı siyasilerden de bekliyoruz.

Sebze tohumu ithalatında İsrail birinci

Türkiye'de özellikle tohum ithalatı, sebze tohumlarında yapılıyor. Bu gelişmeyi çok net bir şekilde görüyoruz. Sebze tohumu ithalatında da İsrail birinci sırada geliyor. Yüzde 30'unu kendimiz üretiyoruz ama ebeveyn tohumunu dışarıdan alıyoruz. Ayrıntı gibi görünüyor ama bu gözden kaçırılıyor. Diyelim ki siz tohumluk üreten firmasınız. Benden orijinal 1-2 tohum aldınız. Bundan tohumluklar ürettiniz. Şimdi bunlar çok değerli ticari değeri olan materyaller. Tescili yapan kurum diyor ki, 'sen benim ürünümü çoğaltıyorsun.

Her ürettiğinden kilogram başına bana royalty ödeyeceksin' diyor. Türkiye'de üretiyoruz ama sahibi biz olmadığımız için royalty ödüyoruz.

Ebeveyn tohumları biz üretmeliyiz

Artık bir şeyi konuşmamız lazım. Ebeveyn tohumunu bizim kendimiz üretmemiz gerekiyor. Biz eğer bu hibrit tohumlara bağımlı kalırsak, dışa bağımlılıktan kurtulamayız. Biz o hibrit tohumun ancak sertifikalı tohumunu üretiriz. Ebeveynde yine dışa bağımlı oluruz. Bu konuda özellikle üniversite teknoparklarının, yerli tohumculuk şirketlerinin özel olarak desteklenmesi gerekiyor.

İthal tohumlarda çok dikkatli olmalıyız

Türkiye'de özellikle sebze sektörü çok gelişti. Çok hızlı bir seralaşma var. Bu seralarda birçok sebze üretiliyor. Bunların başında da domates geliyor. Seralarda kullanılan tohumlar da özellikle dışarıdan geliyor. Biraz önce belirttiğim üzere sebze tohumu ithalatında ise İsrail birinci sırada bulunuyor. Özellikle bu ülkeden alınan tohumlar başta olmak üzere diğer ülkeden getirilen tohumlar konusunda çok dikkatli olmamız gerekiyor.

GDO lobisi ilacı bahane ediyor!

Şöyle bir algı üzerinden gidiyorlar; 'tarım ilaçlarında dışa bağımlılığımız var, boşuna para vermeyelim. GDO'lu tohumları ekelim ve ilaca verdiğimiz paradan kurtulalım' deniliyor. Bu oyuna kesinlikle gelmememiz gerekiyor.

Böceklerle biyolojik mücadele edilecek

Seralarda tarım ilaçlarının kullanımının önüne geçmek hem de GDO lobisinin baskısını kırmak için biyolojik mücadelenin geliştirilmesi gerekiyor. Biyolojik mücadele nedir diyeceksiniz? Şu şekilde anlatayım; seradaki o ürününün zararlısını yok edecek, başka bir böceği seraya salmak demektir.

Böceği böceğe yedireceğiz

Bu yeni kuracağımız laboratuarla beraber ilaç kullanımı sıfıra inecek. Fakülte olarak hedefimiz böcek üretiminde Türkiye'nin ihtiyacını karşılamak bir yana böcek ihracatı yapmak. Halkın anlayacağı dil ile böceği böceğe yedirteceğiz. Bir yanda zararlı bir böcek var. Bu böcek bitkileri yiyor. Bizim yapacağımız böcekler ise, bitkiyi yemeyen sadece o zararlı böcekleri yiyen böcekler olacak.

Türkiyeyi bekleyen tehlike!

Biyogüvenlik Yasası, tescilli tohumu koruma altına alıyor. Fakat burada büyük bir çelişki var. Küresel sermaye benim sertifikalı tohumumun parasını ödüyor ve alıyor. Daha sonra bunun genetiğiyle oynayarak kendi adına tescil ediyor ve satıyor. Böylelikle bedava bir şeye konmuş oluyor. Biyogüvenlik Yasası, tescilli tohumun üzerinde yapılan GDO'lu çalışmaya yeniden tescil hakkı verebiliyor. Örneğin siz bir tohum aldınız. Kendi laboratuarınızda genetik mühendislerinize çalıştırdınız. Tohumun verimini yükselttiniz. Şimdi ne olacak? O tohumluğun yapısı değişti. Bu Türkiye'yi bekleyen büyük bir tehlikedir. Böyle giderse gelecekte Türkiye'de GDO'lu tohum ektirilecek. Bunu küresel sermaye zorluyor. Bu konuda Bakanlığın bir direnişi var. Ama bu direniş yetli olurmu göreceğiz" diye konuştu.

Millî Gazete

GDO'LU GIDALARDAN UZAK DURMAK İÇİN 10 NEDEN

9 Haziran 2011-Deniz Aytekin -www.yesilist.com/

Genetiği değiştirilmiş gıdalar (GDO) sık sık dünyadaki gıda krizine çözüm olarak karşımıza çıkıyor. Aslına bakarsanız bu bir numara. Daha fazla GDO'lu gıdaya ihtiyacımız olmaması bir yana, GDO'dan tamamen kaçınmak için birçok neden var önümüzde.

GDO'lu gıdalar açlık krizini çözemez

2008'de yayınlanan bir Dünya Bankası raporuna göre gıda fiyatlarındaki artışın temel sebebi artan biyoyakıt üretimi [1]. Biyoyakıtlar gıda yerine yakıt için yetiştirilen ekinler. GDO devi Monsanto biyoyakıt lobisinin tam merkezinde bulunuyor – hem açlık krizi sayesinde yığınla para kazanıyor hem de bunu GDO'lu besinleri pazarlamak için kullanıyor.

"İklim krizi, açlık krizini yaratmaya da sebep olarak biyoyakıt kullanımının artırılması için kullanıldı; ve şimdi açlık krizi GDO'lu gıda endüstrisini faydalı gibi göstermek için kullanılıyor." – Daniel Howden, The Independent (UK) Afrika Sorumlusu [2]

"İçimdeki kötümser şu an yaşanan açlık ve petrol krizini GDO'lu gıdaları tekrart gündeme getirmek için kullandıklarını söylüyor. Ne yaptıklarının farkındayım ancak GDO'lu ekinleri krize çözüm olarak sunarlarsa bu krize bir çözüm değil, saçmalık olabilir ancak" Prof. Deniz Murphy, University of Glamorgan, Wales, biyoteknoloji bölüm başkanı [3].

GDO'lu ekinler potansiyel verimi artırmıyor

Vaatlere rağmen, GDO sözü edilen ekinlerin hiçbirinin verimini artırmadı [4]. Aksine, çalışmalar en çok kullanılan GDO'lu besin olan soyanın verimde düşme yaşadığını gösteriyor [5].

Yaklaşık 20 yıllık bir süreci kapsayan temel GDO'lu gıdalar olan soya filizi ve mısırın verimini konu alan bir rapor, 20 yıllık araştırma ve 13 yıllık pazarlamaya rağmen genetik mühendisliğinin ABD'deki verimi artırmayı başaramadığını ortaya koyuyor. Raporun yazarı, eski US EPA ve US FDA biyoteknolojisti Dr GUrian-Sherman, konu verim olduğunda "Geleneksel ekim yöntemleri genetik mühendisliğinin önüne geçiyor" [6] diyor.

"Durumu açıklığa kavuşturalım: Bu yıl [2008] pazarlanan GDO'lu ekinlerden verimi artıran olmadı. Benzer şekilde, pazarda mühendislik yardımıyla kuraklığı azaltan, gübre kirliliğini düşüren ya da toprağı koruyan GDO'lu ekin bulunmuyor. Bir tane bile." Dr Doug Gurian-Sherman [7].

GDO'lu ekinler pestisit (haşere ilacı) kullanımını artırıyor
ABD hükümeti belgeleri ABD'de geleneksel tarıma nazaran GDO'lu ekinlerin pestisit kullanımını azaltmaktan ziyade artırdığını gösteriyor [8].

"Vaat edilen, daha az kimyasal kullanarak daha iyi ekinler üretmekti. Ama ne yazık ki bunların hiçbiri doğru değil." – Bill Christison, ABD Ulusal Aile Çiftliği Koalisyonu Başkanı [9].

Dünyadaki açlığı çözmenin daha iyi yolları var
400 bilimadamının hazırladığı ve 58 ülkeyi kapsayan temel bir AB/Dünya Bankası kaynaklı rapor, GDO'lu ekinlerin; küresel tarım ve gıda krizine, açlığa ve iklim değişikliğine çözüm olamayacağını çünkü daha iyi çözümlerin var olduğunu belirtiyor. Rapor özellikle "tarımsal-ekolojik" çiftçiliğin gelişmekte olan ülkeler için sürdürülebilir biryöntemolduğunu ileri sürüyor [10].

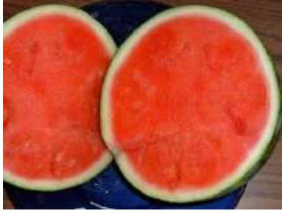
Diğer tarım metodları daha başarılı
Integrated Pest Management ve başka yenilikçi düşük gelirli ya da organik zararlı böcekleri kontrol altına alma ve verimi artırma metodları özellikle gelişmekte olan dünyada oldukça etkili olduklarını kanıtladılar [11]. Marker Assisted Selectşon (GDO'suz genetik haritalama) gibi diğer bitki ekim teknolojilerinin, küresel tarım üretimini GDO'lu tarımdan daha güvenli ve efektif hale getireceği düşünülüyor [12] [13].

"Sessiz devrim gen haritalamasında gerçekleşerek, ekinleri daha iyi anlamamızı sağlıyor. Şu an olan bu ve bunun tarıma etkisi GDO'dan da büyük olabilir." – Prof John Snape, John Innes Centre ekin genetiğibölüm başkanı [14].

GDO'lu gıdaların güvenliği ispat edilmedi
Genlerle oynama, yabancı genetik oluşumları (örn. virüs ve bakteriler) bünyeye katmak için çiğ ve belirsiz bir yol, sonuçları ise tamamen belirsiz. Üretilen GDO'lu besinler dikkatlice kontrol edilmiyor ve uzun dönem güvenlilik testleri yapılmıyor. Fakat hayvan besleme testleri GDO'lu besinlerin; organlarda anormal değişimler, bağışıklık sistemi bozuklukları, hızlı yaşlanma, ve genlerde değişim gibi toksik etkileri var [15]. GDO'lu gıdayla beslenen insanlar üzerindeki etkiyi ortaya koyan çok az çalışma yayınlanabiliyor. Böyle bir çalışma gut bakterisindeki beklenmeyen etkileri ortaya koyuyordu fakat arkası takip edilmedi [16].

Amerikalıların yıllardır GDO'lu gıdaları etkilenmeden tükettikleri söyleniyor. Ama bu gıdalar Amerika'da etiket altında değil ve sonuçları da kimse takip etmiyor. Trans yağlar gibi yeni gıdaların milyonlarca prematür ölümüne sebep olduğu da yıllar sonra ortaya çıkmıştı [17].

" Dünyanın bugüne kadar gördüğü en ileri teknolojiyle karşı karşıyayız ve bu, sonuçlarının ne olacağı düşünülmeden büyük hızla yayılıyor" – Dr Suzanne Wuerthele, ABD Çevre Koruma Birliği (EPA) toksikolojisti.

İnsanlar GDO'lu gıda istemiyor – o zaman GDO'yu hayvan yemlerine katalım
Monsato'nun bayilerinden biri olan Asgrow sözcüsü "Genetiğiyle oynanmış bir gıdayı etiketlerseniz üzerine kurukafa da koyabilirsiniz" [18] diyor. GDO endüstrisi problemden, tüketicinin gıdada istemediği GDO'yu hayvan yemlerine katarak kaçtı. Hayvanlardan elde edilen milyonlarca ton et, süt ve yumurtaya etiketlemeye bile gerek kalmadan GDO karışıyor ve Avrupa'ya gönderiliyor. GDO ve gıda endüstrisinin iddia ettiğinin aksine, bazı araştırmalar GDO'lu yemle beslenen hayvanların diğerlerinden farklı olduğuna dikkat çekiyor [19]. Bazı başka araştırmalar da [20] GDO'lu yemle beslenen hayvanlarda, GDO'nun hayvansal gıdalara karıştığını ve hayvanların sağlığını etkilediğini ortaya koyuyor [21]. Yani "yeme gizlenen GDO" gıdayı tüketen insanın sağlığını etkiliyor.

GDO'lu ekinler uzun dönemde çiftçiler için ekonomik felaket demek
2009'da yayınlanan bir rapor; GDO içermeyen ve organik tohum fiyatlarının aksine, GDO'lu tohum fiyatlarının büyük bir artış gösterdiğini ve GDO'lu ekin yetiştiren çiftçilerin gelirlerinde ciddi düşüş olduğunu gösteriyor. Rapordan çıkan sonuca göre "Günümüzde, biyoteknolojinin öngördüğü ve küresel gıda güvenliği konusunda garanti ettikleriyle ABD'de GDO'lu tarım yapanların gerçek durumu arasında ciddi bir uyuşmazlık vardır." [22]

GDO'lu ve GDO'suz gıdalar bir arada var olamaz
Konvansiyonel ve organik gıdada GDO kirlenmesi giderek artıyor. Deneme tarlalarında yalnızca bir yılda yetiştirilen onaylanmamış GDO'lu pirinçlerin ABD pirinç ve tohum stoklarını büyük ölçüde kirlettiği görüldü [23]. Kanada'da kolza endüstrisi GDO'lu kolzalar yüzünden yok oldu. [24] İspanya'da bir araştırmaya göre GDO'lu mısır "organik tahıl tarımında ciddi düşüşe neden olmuş ve GDO'suz ile GDO'lu ürünün bir arada yetişmesini imkânsız kılmıştır".[25]

GDO'lu ya da GDO'suz gıda üretimi arasında karar verme zamanı geldi.

"Eğer birileri GDO'lu ekin üretmeye, satmaya ve tüketmeye karar verirse diğerlerine GDO'suz gıda ya da biyosfer seçme şansı kalmayacak. Bu aynı Avustralya'nın dev karakurbağası ile tavşan arasında seçim yapması gibi; bir kez karar verildi mi, geri dönülemez." – Roger Levett, sürdürülebilir gelişim uzmanı [26].

GDO'lu gıda üretimi yapan şirketlere güvenemeyiz
GDO'lu gıdaları öven büyük biyoteknoloji firmalarının toksik atık ve halkı yanlış yönlendirme geçmişleri oldukça kötü [27]. GDO, bu şirketlere dünyanın gıda rezervleri üzerinde tekel sağladığı için çok çekici geliyor. Çiftçileri patentli tohumları koruduklarından

“suçlu” ve patentli genleri “çalmakla” suçladılar – bu genler çiftçilerin arazilerine rüzgar ya da böcekler gibi dış nedenlerle gelmelerine rağmen [28].

“Çiftçiler arazilerinde satın almadıkları, istemedikleri ve kullanmayacakları GDO’ları bulundurmakla suçlanıyorlar.” – Tom Wiley, Kuzey Dakota çiftçisi [29].

Referanslar

1-Donald Mitchell, 2008. A Note on Rising Food Prices. World Bank.http://image.guardian.co.uk/sys-files/Environment/documents/2008/07/10/Biofuels.PDF
2-Daniel Howden, 2008. Hope for Africa lies in political reforms. The Independent, 8 September. http://www.independent.co.uk:80/opinion/commentators/daniel-howden-hope-for-africa-lies-in-political-reforms-922487.html
3-Rob Lyons, 2008. GM: it’s safe, but it’s not a saviour. Spiked Online, 7 July.http://www.spiked-online.com/index.php?/site/article/5438/
4-Jorge Fernandez-Cornejo and William D. McBride, 2002. The adoption of bioengineered crops. US Department of Agriculture Report, May.http://www.ers.usda.gov/publications/aer810/aer810.pdf
5-R.W. Elmore et al., 2001. Glyphosate-resistant soyabean cultivar yields compared with sister lines. Agronomy Journal 93, 2001: 408–412.
6-Doug Gurian-Sherman, 2009. Failure to Yield: Evaluating the Performance of Genetically Engineered Crops. Union of Concerned Scientists. http://tiny.cc/eqZST
7-Doug Gurian-Sherman, 2008. Genetic engineering — A crop of hyperbole. The San Diego Union Tribune, 18 June.http://www.signonsandiego.com/uniontrib/20080618/news_lz1e18gurian.html
8-Charles Benbrook, Ph.D., 2009. Impacts of Genetically Engineered Crops on Pesticide Use: The First Thirteen Years. The Organic Center, November. http://www.organic-center.org/science.pest.php?action=view&report_id=159
9-Bill Christison, 1998. Family Farmers Warn of Dangers of Genetically Engineered Crops. In Motion magazine, 29 July. http://www.inmotionmagazine.com/genet1.html
10-N. Beintema et al., 2008. International Assessment of Agricultural Knowledge, Science and Technology for Development: Global Summary for Decision Makers (IAASTD).http://www.agassessment.org/index.cfm?Page=IAASTD%20Reports&ItemID=2713
11-N. Beintema et al., 2008. International Assessment of Agricultural Knowledge, Science and Technology for Development: Global Summary for Decision Makers (IAASTD).http://www.agassessment.org/index.cfm?Page=IAASTD%20Reports&ItemID=2713
12-B.C.Y. Collard and D.J. Mackill, 2008. Marker-assisted selection: an approach for precision plant breeding in the twenty-first century. Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci 363: 557–572.
13-J.R. Witcombe et al., 2008. Breeding for abiotic stresses for sustainable agriculture. Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci 363: 703–716.
14-John Snape, 2002. Gene mapping the friendly face of GM technology. Farmers Weekly, 1 March: 54.
15-– Memorandum to Linda Kahl on the Flavr Savr tomato (Pathology Review PR–152; FDA Number FMF–000526): Pathology Branch’s evaluation of rats with stomach lesions from three four-week oral (gavage) toxicity studies (IRDC Study Nos. 677–002, 677–004, and 677–005) and an Expert Panel’s report. F.A. Hines. US Department of Health & Human Services, 1993.
– Witness Brief – Flavr Savr tomato study in Final Report (IIT Research Institute, Chicago, IL 60616 USA) cited by Dr Arpad Pusztai before the New Zealand Royal Commission on Genetic Modification: New Zealand Royal Commission on Genetic Modification, 2000.

– V.E. Prescott, P.M. Campbell, A. Moore, et al. 2005. Transgenic expression of bean alpha-amylase inhibitor in peas results in altered structure and immunogenicity. J Agric Food Chem 53: 9023–9030.

– M. Malatesta, M. Biggiogera, E. Manuali, M.B.L. Rocchi, B. Baldelli, G. Gazzanelli, 2003. Fine structural analyses of pancreatic acinar cell nuclei from mice fed on genetically modified soybean. European Journal of Histochemistry 47: 385–388.

– M. Malatesta et al., 2002. Ultrastructural morphometrical and immunocytochemical analyses of hepatocyte nuclei from mice fed on genetically modified soybean. Cell Struct Funct 27: 173-180

– L. Vecchio et al., 2004. Ultrastructural analysis of testes from mice fed on genetically modified soybean. Eur J Histochem 48: 448-454

– M. Malatesta et al., 2008. A long-term study on female mice fed on a genetically modified soybean: effects on liver ageing. Histochem Cell Biol 130: 967-977

– S.W. Ewen and A. Pusztai, 1999. Effects of diets containing genetically modified potatoes expressing Galanthus nivalis lectin on rat small intestine. The Lancet 354: 1353–1354

– Séralini, G.-E. et al., 2007. New Analysis of a Rat Feeding Study with a Genetically Modified Maize Reveals Signs of Hepatorenal Toxicity. Arch Environ Contam Toxicol 52: 596–602.

– R. Tudisco R, P. Lombardi, F. Bovera et al., 2006. Genetically modified soya bean in rabbit feeding: Detection of DNA fragments and evaluation of metabolic effects by enzymatic analysis. Animal Science 82:193–199.

– F.B. Brasil, L.L. Soares, T.S. Faria et al., 2009. The impact of dietary organic and transgenic soy on the reproductive system of female adult rat. Anat Rec (Hoboken) 292: 587–594.

– A. Pusztai, S. Bardocz, 2006. GMO in animal nutrition: Potential benefits and risks. In: R. Mosenthin, J. Zentek, T. Zebrowska, eds. 2006. Biology of Nutrition in Growing Animals 4: 513–540.

– G.E. Séralini, D. Cellier, J. Spiroux de Vendomois, 2007. New analysis of a rat feeding study with a genetically modified maize reveals signs of hepatorenal toxicity. Archives of Environmental Contamination and Toxicology 52: 596–602.

– A. Kilic, M.T. Akay, 2008. A three generation study with genetically modified Bt corn in rats: Biochemical and histopathological investigation. Food Chem Toxicol 46: 1164–1170.

– J.S. de Vendomois, F. Roullier, D. Cellier, G.E. Séralini, 2009. A comparison of the effects of three GM corn varieties on mammalian health. Int J Biol Sci 5:706–726.

– A. Finamore, M. Roselli, S. Britti S et al., 2008. Intestinal and peripheral immune response to MON810 maize ingestion in weaning and old mice. J Agric Food Chem 56: 11533–11539.

– A. Velimirov, C. Binter, J. Zentek, 2008. Biological effects of transgenic maize NK603xMON810 fed in long term reproduction studies in mice. Familie und Jugend Report, Forschungsberichte der Sektion IV Band 3/2008.

– M. Trabalza-Marinucci, G. Brandi, C. Rondini, et al., 2008. A three-year longitudinal study on the effects of a diet containing genetically modified Bt176 maize on the health status and performance of sheep. Livestock Science 113: 178–190.

16-T. Netherwood et al., 2004. Assessing the survival of transgenic plant DNA in the human gastrointestinal tract. Nature Biotechnology 22: 204–209.
17-Paula Hartman Cohen, 2006. Trans Fats: The story behind the label. Harvard Public Health Review.http://www.hsph.harvard.edu/review/rvw_spring06/rvwspr06_transfats.html
18-Anil Netto,2000. Consumer groups for mandatory labelling of GM food. IPS News, 13 March. http://www.twnside.org.sg/title/groups.htm
19-Jack A. Heinemann, PhD, 2009. Report on animals exposed to GM ingredients in animal feed. Prepared for the Commerce Commission of New Zealand, 24 July.http://bit.ly/4HcJuJ
20– R. Sharma et al., 2006. Detection of transgenic and endogenous plant DNA in digesta and tissues of sheep and pigs fed Roundup Ready canola meal. J Agric Food Chem 54: 1699–1709.
– R. Mazza et al., 2005. Assessing the transfer of genetically modified DNA from feed to animal tissues. Transgenic Res 14: 775–784.

– A. Agodi et al., 2006. Detection of genetically modified DNA sequences in milk from the Italian market. Int J Hyg Environ Health 209: 81–88.

– T. Ran, L. Mei, W. Lei, L. Aihua, H. Ru, S. Jie, 2009. Detection of transgenic DNA in tilapias (Oreochromis niloticus, GIFT strain) fed genetically modified soybeans (Roundup Ready). Aquaculture Research 40: 1350–1357.

21– R. Tudisco, V. Mastellone, M.I. Cutrignelli, et al., 2010. Fate of transgenic DNA and evaluation of metabolic effects in goats fed genetically modified soybean and in their offsprings. Animal 4: 1662–1671.

– Jack A. Heinemann, PhD, 2009. Report on animals exposed to GM ingredients in animal feed. Prepared for the Commerce Commission of New Zealand, 24 July.http://bit.ly/4HcJuJ

22-Charles Benbrook, 2009. The magnitude and impacts of the biotech and organic seed price premium. The Organic Center, December. http://www.organic-center.org/reportfiles/Seeds_Final_11-30-09.pdf
23-E. Neal Blue, 2007. Risky business: Economic and regulatory impacts from the unintended release of genetically engineered rice varieties into the rice merchandising system of the US. Report for Greenpeace.http://www.greenpeace.org/raw/content/international/press/reports/risky-business.pdf
24-Soil Association, 2002. Seeds of doubt: North American farmers' experience of GM crops. http://www.soilassociation.org/seedsofdoubt
25-R. Binimelis, 2008. Coexistence of plants and coexistence of farmers: Is an individual choice possible? Journal of Agricultural and Environmental Ethics 21: 437–457.
26Roger Levett, 2008. Choice: Less can be more. Food Ethics magazine 3: 11.http://www.foodethicscouncil.org/node/384
27-See, for example, Marie-Monique Robin's documentary film, Le Monde Selon Monsanto (The World According to Monsanto), ARTE, 2008; and the website of the NGO, Coalition Against Bayer-Dangers, www.cbgnetwork.org
28-– BBC News Online 2000. GM firm sues Canadian farmer, 6 June.http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/779265.stm
– Center for Food Safety, 2007. Monsanto vs. US Farmers: November 2007 Update.Washington, DC and San Francisco, CA, November.

29-Stephen Leahy, 2004. Monsanto "seed police" scrutinize farmers. InterPress Service, 15 January. http://www.commondreams.org/headlines05/0115-04.htm
(Kaynak: gmwatch.org)

(**Kaynak:** gmwatch.org)

GÜMRÜK BAKANLIĞI'DAN ENDİŞELENDİREN AÇIKLAMA: TÜRKİYE'YE GİREN GDO'LU ÜRÜN MİKTARINI BİLMİYORUZ

27 Kasım 2017-Görkem Gömeç-www.yesilist.com/

CHP Niğde Milletvekili Ömer Fethi Gürer'in soru önergesine yanıt veren Gümrük ve Ticaret Bakanı Bülent Tüfenkçi, ülkeye girişi yapılan ürünlerde genetiği değiştirilmiş ürünler için ayrı bir sınıflandırma bulunmadığını açıkladı.
CHP Niğde Milletvekili ve KİT Komisyonu Üyesi Ömer Fethi Gürer, ithal edilen GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizma) ürünlerle ilgili olarak Gümrük ve Ticaret Bakanı Bülent Tüfenkçi tarafından yanıtlanması istemiyle TBMM Başkanlığına yazılı soru önergesi sundu.

CHP Niğde Milletvekili Ömer Fethi Gürer (solda) – Gümrük ve Ticaret Bakanı Bülent Tüfenkçi (sağda)

Ömer Fethi Gürer, önergesinde **aşağıdaki soruları** Gümrük ve Ticaret Bakanlığı'na yöneltti:
Türkiye'de Genetiği Değiştirilmiş Organizmalı (GDO) ürünün tarlada üretiminin yasaklanmasına rağmen ülkemize ithal yolu ile girişine neden izin verilmektedir?
Son beş yılda İthal izni verilen GDO'lu ürün sayısı kaçtır? Yeni ithal izni verilecek midir?
Hayvan yemi olarak giren ürünler ile beslenen hayvanların helal Gıda olarak etiketlenmesi olası mıdır?
Genetiği değişime uğramış yemlerden beslenen hayvanın etinden ve sütünden insan sağlığını olumsuz etkilenmeyeceği söylenebilir mi?
İthal GDO 'lu hayvan yeminin içeriğinin laboratuvarlarda incelenmesi olası mıdır?

Bakan Bülent Tüfenkçi ise Gümrük Tarife Cetvelinde genetiği değiştirilmiş ürünler için ayrı bir sınıflandırma bulunmadığını açıkladı. Bu açıklama; her yıl bakanlar kurulu tarafından yenilenerek kabul edilen ulusal, eşya ve ekonomik değer sınıflandırma listesi olan Gümrük Tarife Cetveli'nde, **ithalatı belirli sektörlerde yasak olan GDO'lu ürünler için kesin verilerin olmadığını gösteriyor.**

GDO'lu ürünler ağırlıklı olarak hayvan yemi olarak kullanılıyor

Alınan en son kararla beraber şu anda Türkiye'de sadece ithalatına izin verilen **GDO'lu ürünlerin sayısı 36.** Sırada onay bekleyen 14 tanesi pamuk, 6 tanesi kanola olmak 20 ürün daha var. Bu ürünlerin sadece hayvan yemi olarak kullanılmasına izin verilse de, Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı Özden Güngör **gerçeklerin biraz farklı olduğunu** belirtiyor.

Evrensel gazetesine verdiği demeçte Güngör, bir kısmı hayvancılıkta ve tavuk yeminde enerji kaynağı olarak kullanılan mısırın, en yaygın kullanıldığı alanlardan birisinin de **Nişasta Bazlı Şeker sanayisi** olduğunu savunuyor. Bu da **çikolata, şekerleme, ketçap, cola, meyve suyu** gibi işlenmiş şeker içeren ürünlerde GDO'lu ürünlerin kullanıldığı anlamına geliyor.

Nişasta bazlı şeker büyük oranda mısırdan üretilmekte

GDO'lu ürünlerin insan sağlığına etkileri konusunda yeterli araştırma maalesef yok. Dünyaca ünlü GDO uzmanı ve UC Berkeley Üniversitesi Mikrobiyal Ekoloji Laboratuvarının kurucusu Prof. Dr. Ignacio Chapela ile Yeşilist'in yaptığı röportajda, akademik kurumların GDO araştırmaları konusunda yetersiz kaldığını ve yapılan araştırmaların küçük görüldüğünü belirtmişti.

Chapela, kendi yaptıkları araştırmalarda insan ve farelerin **sindirim yolu dokularının üzerinde** GDO'lu ürünlerin etkilerini görebildiklerini savunmuş ve **özellikle bağışıklık sistemlerinin** GDO'lu ürünlerden etkilendiğini belirtmişti.

Buna ek olarak GDO'lu ürünler ile beraber kullanılması gereken tarım ilaçlarının insan sağlığına etkileri de son dönemlerde en çok konuşulan konulardan biri. Özellikle biyoteknoloji devi Monsanto tarafından üretilen **glifosat bazlı tarım ilaçlarının sayısı** yeniden artışa geçmiş durumda. Türkiye'de de kullanılan bu tarım ilacının kansere yol açtığını gösteren çalışmaların sayısı giderek artmakta.

Monsanto'nun ABD'de birden fazla eyalette yasaklanan Roundup adlı kimyasal tarım ilacının ana içeriği glifosat.

Türkiye de geçtiğimiz yıllarda tavukçuluk endüstrisinin GDO'lu ürünleri yem olarak kullanması kamuoyunda bu konuya büyük bir dikkat çekmişti. Bu yıl da Adana'da bir ekmek üretim merkezinde GDO tespit edildiği yönündeki haberlerin basında yer alması üzerine bakanlık söz konusu iddiaların araştırıldığını duyurmuştu.

Gümrük Bakanlığı'nın elinde insan sağlığına bu derece etkisi olan bir ürün konusunda kesin bir bilgi olmaması **gerçekten endişe verici.** GDO'lu ekmek haberlerinden sonra konuyu değerlendiren kamu sağlığı üzerine araştırmalar yapan biliminsanı Bülent Şık maalesef yetersiz veriler ve araştırmalar yüzünden **kamu sağlığını etkileyen maddelerin bilgisine ulaşamadığımızı** belirtmişti.

Şık, sorumlu kurumlar üzerinde baskı oluşturmamızı, halk sağlığını korumak için hangi çalışmaların yapıldığını sorgulayıp **bu çalışmalardan elde edilen sonuçların kamuya açık, erişilebilir olmasını** talep etmemiz gerektiğini savunmuştu.

GDO'lu ürünlerin etiketlenmesi bir çok ülkede talep edilmekte.

Greenpeace Akdeniz Gıda ve Tarım Kampanya Sorumlusu Tarık Nejat Dinç ise yetiştirilirken GDO'lu yem ile beslenen hayvanların ürünleri satılırken **bunun bir etiket ile tüketicilere bildirilmesini öneriyor**. Dinç, tüketici olarak, aldığımız sütte yumurta da o hayvanın GDO ile beslenip beslenmediğini bilme hakkımız olduğunu belirtiyor.

Yakın zamanda Ayşe Bereket tarafından change.org'da başlatılan bu kampanya ise Gıda Tarım Hayvancılık Bakanlığının Türkiye'deki GDO' olduğunu **tespit ettikleri ürünleri açıklamaya çağırıyor.**

GIDA BAKANLIĞI'NA: HANGİ MARKALARDA GDO OLDUĞUNU AÇIKLAYIN

13 Nisan 2017-Deniz Aytekin- www.yesilist.com/

Geçtiğimiz günlerde Gıda Tarım Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, yapılan denetimlerde, Türkiye'deki bazı gıda ürünlerinin GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizma) olduğunu tespit ettiklerini söyledi fakat bu ürünlerin hangi markalara ait olduğu açıklanmadı.

Soya kıyması ve ekmekte tespit edilen GDO'lu maddelerin Türkiye'de gıda amaçlı olarak kullanılması yasak. Yakın zamanda **change.org'da başlatılan bu kampanya** aracılığıyla biz de Bakanlığı GDO içeren ürünlerin markalarını açıklamaya çağırıyoruz. **Ayşe Bereket tarafından başlatılan kampanyanın çağrı metni şöyle:**

"Soframıza GDO'lu gıdalar sızdırılıyor. Oysa Türkiye'de GDO'lu gıdalar yasak. Gıda Tarım Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, yapılan denetimlerde GDO'lu gıda ürünleri yakalandığını açıkladı ancak marka adı vermedi.

Hep birlikte, bir an önce bu şirket ve markaların açıklamasını talep edelim.

Sofraya içimiz rahat oturalım.

Ne oldu?
20 Mart 2017'de Gıda Tarım Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik, 2016-2017 yıllarında **yurt içinde yapılan 660 GDO denetimin 7'sinde GDO'lu soya kıyması tespit edildiği**ni ve ilgililer hakkında yasal işlem yapıldığını açıkladı. Üç gün sonra, Bakan Çelik, **Adana'da ekmek katkı maddesi üreten bir şirketin ürünlerinde GDO tespit edildiği**ni ve yasal işlem başlatıldığını açıkladı.
Ancak bakanlık bu 7 GDO'lu soya kıyması ve GDO'lu ekmek katkı maddesinin isimlerini açıklamıyor.

Ne talep ediyoruz?
Biz, çocuğuna köfte yediren anne, bu katkı maddesinden ekmek yapıp satan fırıncı, ekmeği üç öğün sofrasından eksik etmeyen tüketiciler olarak **bilgi edinme hakkımızı kullanıyoruz.**Hangi şirketler, hangi markalarda GDO kullandı? Gıda Tarım Hayvancılık Bakanı Faruk Çelik'in bir an önce açıklamasını talep ediyoruz.
Daha fazla bilgi için aşağıdaki yazıları okuyabilirsiniz:

https://yesilgazete.org/blog/2017/03/21/bakan-celikin-acikladigi-gdo-tespit-edilen-gida-urunleri-hangileri/
https://yesilgazete.org/blog/2017/03/23/bakan-celikin-gdolu-ekmek-aciklamasi-neden-yetersiz/
Dayanaklarımız:
A) "Biyogüvenlik Kurulu tarafından bugüne kadar gıda amaçlı olarak onay verilmiş bir gen bulunmadığından GDO ve ürünlerinin gıda amaçlı olarak kullanılması yasak olup gıda amaçlı GDO'lu ürün ithaline de izin verilmemektedir." http://www.tarim.gov.tr/Konu/1437/GDO-Resmi-Kontrol
B) Gıda kontrolleri 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu ve bu kanun kapsamında hazırlanan "Gıda ve Yemin Resmi Kontrolüne Dair Yönetmelik"(R.G. 17.12.2011/28145) kapsamında yürütülmektedir. Yönetmelikte, laboratuvar sonucu ile taklit ve tağşiş yapıldığı kesinleşen gıdaları üreten/ithal eden firma ve ürün bilgileri ile kişilerin hayatını ve sağlığını tehlikeye düşürecek şekilde bozulmuş, değiştirilmiş gıdaları üreten ve/veya satan firma ve ürün bilgilerinin Bakanlık resmi internet sitesinde kamuoyunun bilgisine sunulabileceği hükmü de yer almaktadır.

C) Gıda ve Yemin Resmi Kontrollerine Dair Yönetmelik (R.G. 17.12.2011/28145)
Şeffaflık ve gizlilik
MADDE 8 – (1) Bakanlık resmi kontrollerle ilgili faaliyetlerin üst düzeyde şeffaflık ile yürütülmesini temin eder. Bakanlık, Kanunun 31 inci maddesinin altıncı fıkrasında yer alan hükümler gözetilmek suretiyle,
a) Aşağıdaki bilgileri, Bakanlık resmî internet sitesinde duyurmak suretiyle kamuoyunun bilgisine sunar:
1) Onaylı ve kayıtlı işletmeler,
2) Onayı askıya alınan işletmeler,
3) Onayı iptal edilen işletmeler,
4) Bakanlıkça faaliyeti durdurulan kayıtlı işletmeler,
5) Laboratuvar sonucuyla taklit veya tağşiş yapıldığı kesinleşen gıda ve yemi üreten/ithal eden firmanın adı, ürün adı, markası, parti ve/veya seri numarası,
6) Kişilerin hayatını ve sağlığını tehlikeye düşürecek şekilde bozulmuş, değiştirilmiş gıdaları

üreten ve/veya satan firmanın adı, ürün adı, markası, parti ve/veya seri numarası.
b) Kanunun 26 ncı maddesinin dördüncü fıkrasındaki bilgileri mümkün olan en kısa sürede kamuoyuna duyurur.

D) 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu
MADDE 26. – (4) Bakanlık, belgelere erişim konusundaki hükümler saklı kalmak kaydıyla, bir gıda ve yemin insan ve hayvan sağlığı açısından risk oluşturabileceğinden şüphe duyulması üzerine, riskin mahiyeti, ciddiyeti ve büyüklüğüne göre, riski önlemek, azaltmak veya yok etmek için alınan ya da alınması öngörülen önlemleri belirler; riskin mahiyeti ve alınan tedbirler hakkında kamuoyunu bilgilendirir."

SIRA EKMEĞE GELDİ: EKMEĞİMİZDE GDO, TARIM İLACI VE AĞARTICI KALINTILARI MI VAR?
21 Mart 2017 Görkem Gömeç- www.yesilist.com/

Neredeyse herkesin evine günde bir adet giren, masamızdan ayırmadığımız bir yiyecek ekmek. Eskiden mis gibi kokuları mahalleye yayılan ekmeğimiz hakkında son günlerde çıkan haberler bu vazgeçemediğimiz gıdanın içindekileri sorguluyor.
İlk haber Adana'dan geldi. Adana'da bir ekmek üretim merkezinde **GDO (genetiği değiştirilmiş organizma)** tespit edildiği yönündeki haberlerin basında yer alması üzerine bakanlık söz konusu iddiaların araştırıldığını duyurdu.
Daha herhangi bir resmi açıklama yapılamamasına rağmen bu durumun üretilen ekmeğin içerisine katılan katkı maddelerinden ya da yemlik olarak getirilen ürünlerin ekmek yapımında kullanılmasından kaynaklanabileceği belirtiliyor.

GDO'lu ürünlerin kanser hücrelerini artırdığına dair çalışmalar bulunurken, bu ürünlerin aynı zamanda vücutta alerjik reaksiyonlara yol açabileceği ve antibiyotik direncini artırabileceği belirtiliyor. Bununla beraber laboratuvar ortamında genetiği değiştirilmiş organizmaların u**zun dönemde insanları ve doğayı nasıl etkileyebileceği konusunda elimizde herhangi bir veri bulunmamakta.**
Uzun zamandır gıda üretimi üzerinden kamu sağlığı araştırmaları yapan biliminsanı Bülent Şık ise ekmekte GDOların çıktığına yönelik habelere şaşırmadığını belirtiyor. Bianet'te ekmekteki tarım ilacı ve ağartıcı madde kalıntılarını analiz ettiği makalesinde bu habere değinen Şık, son dönemlerde olmaması gereken ne varsa olduğunu söylüyor.
Şık her ne kadar son dönemde yapılan açıklamalarda ekmeğin pestisit kalıntıları açısından bir sorun içermediği, buğday yetiştiriciliğinde kullanılan pestisitlerin ürünlerde kalıntısının k**almadığı söylense de, ekmek ve unda pestisit kalıntıları olduğunu belirtiyor**. Buğdayın özellikle üretiminde ve depolanmasında pek çok pestisit kullanılıyor ve ülkemizdeki mevzuat buğdayda sayısı 70'den fazla tarım zehrinin kullanılmasına izin veriliyor.

Şık mevcut olarak elimizde çok az çalışma olduğundan kesin bir bilgiye ulaşmanın zor olduğunu belirtse de son yıllarda yapılan yönetmelik değişikliklerinden pestisitlerin arttığını söyleyebileceğimizi savunuyor.

Özellikle Dünya Sağlık Örgütü'ne göre **kanser yapıcı madde olarak kabul edilmiş glifosat, malathion ve 2,4-D gibi pestitistlerin** 2008 ile 2016 yılları arasında yapılan yönetmelik değişiklikleri ile izin verilen miktarları **bazı yerlerde 80 katına kadar artırılmış.**
Şık bir pestisitin maksimum kalıntı limiti değerinin artırılması tarlada daha çok kullanılabileceği anlamına geldiğini ve bu durumda kullanıldığı gıda ürününde kalıntı bırakma ihtimalinin yükseldiğini savunuyor. Şık bu pestisitlerin sağlık açısından yarattığı sorunlar dikkate alınarak gıdalarda bırakacağı kalıntı miktarlarının azaltılması ya da bütünüyle sonlandırılması gerektiğini **oysa tam aksine kalıntı limit değerlerinin artırıldığını belirtiyor.**
Şık bununla beraber aynı pestisit konusunda olduğu gibi ürünlerde kalıntı izleme çalışmaları yapılmadığı sürece ağartıcılar konusunda da **gerçek durumun ne olduğunu bilme olanağımız olmadığını** öne sürüyor.

Unların içinde bulunan doğal renk maddelerinden kaynaklanan sarı rengini gidermek için ağartıcı olarak nitelenen kimyasal maddeler çeşitli ülkelerde kullanılmakta. Ağartıcı kullanımı yol açabileceği s**ağlık sorunlarının yanısıra A, B1, B2, E ve niasin gibi önemli vitaminlerin kaybına** da neden oluyor.
Şık ağartıcı maddelerin kullanılmasına ülkemizde izin verilmediğini ancak kesin bir test yapılmadığı sürece kullanılmadıkları anlamına gelmediğini savunuyor. Maalesef yetersiz veriler ve araştırmalar yüzünden kamu sağlığını etkileyen **maddelerin bilgisine ulaşamıyoruz**. Sadece insanları değil, doğayı da etkileyen bu zararlı kimyasalların **çevreye etkisini de göz önüne almalıyız.**
Şık ekmeğin sağlıklı üretilmesinden sorumlu kurumlar üzerinde baskı oluşturmamızı, halk sağlığını korumak için hangi çalışmaların yapıldığını sorgulayıp bu çalışmalardan elde edilen sonuçların kamuya açık, erişilebilir olmasını talep etmemiz gerektiğini belirtiyor. Peki şimdi ne yiyeceğiz diyenlere ise en azından birkaç kez ekmek yapmayı denemelerini öneriyor.

ORGANİK, MİS KOKAN EKŞİ MAYALI EKMEK TARİFİ

12 Şubat 2014 Müge Suyolcu- www.yesilist.com/

Organik, lezzetli, mis kokan ve tok bir ekmekten bahsediyorum!
Yapımı biraz zahmetli de olsa buna değer..
İlk maya deneyimim başarısızlıkla sonuçlandı, tam oluyor darken, ekşi kokulu sulu bir unlu karısım elde ettim ve malesef atmak zorunda kaldım.. Ama yılmadım; birkaç denemeden sonra başardım ve ilk ekmegimi yoğurdum… 1,5 yıldır kendi yaptığım ekmeği koyuyorum sofraya…

Malzemelerimiz;
Ekşi maya
Organik tam buğday unu
Su
Ekşi maya için temiz küçük bir cam kavanoz, organik tam buğday unu ve içme suyuna ihtiyacımız var.

1 su bardağı un ve yeteri kadar su ile çok katı olmayan hafif cıvık bir hamur hazırlayalım, cam kavanoza koyup, mutfağın bir köşesinde kapağını hiç açmadan 3 gün muhafaza edelim…

3. günün sonunda içinde baloncuklar olduğunu ve mayanın kabarıp büyüdüğünü göreceksiniz.. Kabarcık kabarcık bir görüntüsü olacak.. Kavanozun kapağını açtığınızda hafif ekşi bir koku çarpacak burnunuza ki bu mayanın tuttuğunu gösterir.

Ekşi mayanın üstünü azıcık sıyırıp ekşi mayayı temiz bir yoğurma kabına alalım yarım kilo un ve yeteri kadar su ile güzelce yoğuralım ve bu hamurdan avuç içi kadar ayırıp, temiz bir cam kavanoza koyalım ki bir dahaki ekmeğimizin mayası hazır olsun…

Bu şekilde buzdolabında 1 hafta 10 gün kadar durabilir. Ancak özellikle ilk zamanlar haftada bir mayayı çalıştırırsanız (haftada bir ekmek yaparsanız) daha yaşayan daha canlı bir maya elde etmiş olursunuz. Bu da ekmeğin mayalanması icin bekleyeceğiniz sürenin kısalmasına yardımcı olur.

Ekmeğimiz yoğurduk, şimdi pişireceğimiz kabın içine koymadan once kabın dibini unlayalım ki ekmek yapışmasın… Hatta yoğurduğunuz ekmegin tamamını una bulayıp, pişirme kabına öylece alabilirsiniz.

Ekmeği pişireceğimiz kap, kapaklı bir döküm tencere olursa en iyi sonucu bu şekilde alabilirsiniz..
Döküm tencereler sıcağı çok iyi tutuyor. Eğer döküm kabınız yoksa kapaklı bir borcam da işinizi görür.

Yoğurduğumuz hamuru, kabın içine alıp ilk ekmek için 5-6 saat kadar bekletmek gerekiyor. Aslında ilk birkaç ekmek için uzun uzun beklemek daha iyi kabarmasını sağlıyor. Sürekli aynı mayayı kullanacağınızı düşünürek 2-3 ayın sonunda bekleme süresini 2 – 2,5 saate düşürebilirsiniz..

Ekmeğimiz mayalandı, fırını 210 dereceye getirip, 45-50 dakika kadar pişireceğiz. Ne borcamın ne de fırının kapağını bu süre içinde açmayacagız.

50 dakikanın sonunda ekmeği fırından çıkarıp, temiz bir mutfak bezine sarıp, yarım saat daha bekleteceğiz ve ekmeği kesmek için soğumasını bekleyeceğiz yoksa kestiğiniz yerden hamur olabilir…

Tadını çok merak ediyorsanız, ucundan koprarak tadına bakabilirsiniz :)

Hem maya yapmayı hem de ekmek yapmayı deneyin! Bu ekmeğin tadı damağınızda kalacak…

EKMEKTE PESTİSİT VE AĞARTICI MADDE KALINTISI VAR MI?

Bülent Şık-İstanbul - BİA Haber Merkezi21 Mart 2017, Salı

Durum bu kadar kötüyse ne yiyeceğiz diye soranlara en azından birkaç kez ekmek yapmayı denemelerini öneriyorum. İhtiyacımız olan şeyler binlerce yıldır değişmedi: Tam buğday unu, ekşi maya, su ve bir fırın; gerisi maharetinize kalmış.

Ekmek anne evidir. Sıla kokusudur. Beş duyumuza hitap eden tek yiyecek ekmektir. Geçen ay hayatını kaybeden Predrag Matvejević "Doğup büyüdüğümüz ülke, bize ekmeğinin tadını vermiştir. Kader bizi başka bir toprağa sevk ya da sürgün ettiğinde, bu tadı beraberimizde, içimizde götürürüz. Bu tadı yitiren, kendi ülkesinden ve kendinden bir şeyler yitirmiştir" der "Ekmeğimiz" adlı harikulade kitabında.

Dünyada 4 milyar insan buğdaydan yapılan yiyeceklerle besleniyor.

Ekmeği hayatımızdan kolayca çıkaramayız; binlerce yıldır yediğimiz, kolektif hafızamızda yer etmiş bir yiyecek ve bir değişiklik sağlamak istiyorsak bu hafızayı koruyan, canlandıran ve insanların problemleri teşhis etme ve çözme becerisine seslenen bir yol izlemeliyiz. Örneğin, "ekmek yemekten vazgeçin" değil, tam aksine "ekmeğinize sahip çıkın" demeliyiz.

Bu yazıda ekmekle ilgili gündemde olan iki soruna odaklanacağım. İlk sorun pestisit yani tarım zehri kalıntılarının ekmekte bulunup **bulunmadığı** ikinci sorun ise ekmekte bromat vb gibi ağartıcı ya da beyazlatıcı madde kullanılıp kullanılmadığı üzerine.
Yapılan açıklamalarda ekmeğin pestisit kalıntıları açısından bir sorun içermediği, buğday yetiştiriciliğinde kullanılan pestisitlerin ürünlerde kalıntısının kalmadığı **söylendi**. Önceki gün yayınlanan CNNTürk kanalındaki Gündem Özel programında da bu görüşler dile getirildi.

Un ve ekmekte pestisit kalıntısı var mı?

Var. Ne kadarında var, hangi tarım zehri kalıntıları var ve ne miktarda var sorularının yanıtlarını bilmiyoruz sadece. Buğdayın üretiminde ve depolanmasında pek çok pestisit kullanılıyor. Ülkemizdeki mevzuat buğdayda sayısı 70'den fazla tarım zehrinin kullanılmasına izin veriyor.

Pestisit kalıntılarını belirleme yönelik çalışmalar yapılmadıkça kalıntı var mı yok mu sorusunun gerçek yanıtını bilemeyiz. Ama elde mevcut bilgilerden yola çıkarak bu konuda biraz ayrıntılara girelim.

Öncelikle buğdayda pestisit kullanımı azalıyor mu artıyor mu sorusuna bakalım.

Ülkemizde gıdalardaki bulunacak pestisit kalıntılarına düzenleme getiren mevzuat zaman zaman yenileniyor. Bu yenileme sonucunda bazı pestisitlerin kullanılması yasaklanıyor ya da gıdalarda bulunabilecek kalıntı miktarı değerleri değiştiriliyor. Bu çerçevede ülkemizde gıdalarda bulunabilecek pestisit kalıntılarına düzenleme getiren 2008 tarihli yönetmelik ile

aynı konuda 2016 yılında çıkarılan son yönetmelik kıyaslanabilir. Bu iş iğne ile kuyu kazmaya benzediği için bu yazıda halk sağlığı açısından önem arz eden ve son yıllarda tartışma konusu olan bazı pestisitler açısından bir değerlendirme yapacağım.

* **Glifosat** için 2008 yönetmeliğinde buğdayda maksimum 10 mg/kg kalıntı bırakacak kadar kullanılmasına izin verilmiş. 2016 yönetmeliğinde kalıntı değeri aynı. Glifosat Dünya Sağlık Örgütü'nün insanlar için muhtemel kanserojen olarak sınıflandırdığı bir kimyasal madde.
* **Glufosinate** için 2008 yönetmeliğinde kullanım izni yok; 2016 yönetmeliğinde ise izin var ve buğdayda 0.1 mg/kg maksimum kalıntı limiti değeri koyulmuş. Glufosinate zehirli etkisini aylarca koruyabilen bir tarım zehri ve bu da sular için bir kirlilik kaynağı olduğu anlamına geliyor. Anne karnındaki bebeklerin nörolojik gelişimini olumsuz etkilediği düşünülüyor.
* **Chlormequat** için 2008 yönetmeliğinde izin yok ama 2016 yönetmeliğinde izin var ve 2 mg/kg maksimum kalıntı limiti belirlenmiş. Chlormequat İngiltere'de yapılan çalışmada kalıntısı en çok tespit edilen 3 pestisitten biri.
* **Malathion** için maksimum kalıntı limiti 2008 yönetmeliğinde 5 mg/kg olarak belirlenmiş ancak bu değer 2016 yönetmeliğinde **8 mg/kg'a çıkarılmış**. Malathion Dünya Sağlık Örgütü'nün insanlar için muhtemel kanserojen olarak sınıflandırdığı bir kimyasal madde.
* **2,4-D** için 2008 yönetmeliğinde tahıllarda kalıntı limiti 0,05 mg/kg olarak belirlenmiş. Bu değer bir analiz cihazı ile tespit edilebilir en düşük miktarı gösteriyor; dolayısıyla 2008 yılında bu pestisitin kullanılmasına izin verilmediği düşünülebilir. Ancak 2016 yönetmeliğinde buğdayda 2,4-D'nin maksimum kalıntı limiti 2 mg/kg gibi 80 katı daha yüksek bir değere çıkarılmış.

Yönetmelikteki kullanım izninde "2,4-D ve esterlerinin toplamı" ifadesi yer alıyor. 2,4-D'nin yüksek uçuculuğa sahip olan esterleri insan ve çevre sağlığına yönelik tehditler oluşturduğu gerekçesiyle çeşitli ülkelerde yasaklandı. 2,4-D Dünya Sağlık Örgütü'nün insanlar için muhtemel kanserojen olarak sınıflandırdığı bir kimyasal madde. Geçen on yıl içinde ne değişti de 2,4-D gibi son derece toksik etkili bir kimyasal maddenin kullanılmasına izin verildi bilmiyoruz.

Ekmekte pestisit kalıntılarına dair İngiltere'de yapılan çalışma

İngiltere'de 2000-2013 yılları arasında yapılmış bir çalışmada analiz edilen 2951 adet ekmek örneğinin üçte ikisinde tarım zehri kalıntısı **bulundu**. Ekmeklerin %17'si birden fazla tarım zehri kalıntısı içeriyordu.

Ekmeklerde meyve ve sebze ürünlerine kıyasla daha yüksek bir oranda pestisit kalıntısı çıkması ülkede ciddi bir tartışma doğurmuştu. Aynı çalışmada ekolojik tarım yapılarak üretilen buğdaylardan elde edilen ekmeklerin ise sadece yüzde 7'sinde pestisit kalıntısına rastlandığı ve bunun da çevreden bulaşmış olduğu kanısına varıldığı açıklandı.

İngiltere'de yürütülen çalışmanın bir benzeri ülkemizde yapılmadığı sürece ekmeklerde tarım zehri kalıntısı bulunmuyor diyemeyiz. Aksine ülkemizdeki pestisit kalıntılarını düzenleyen mevzuatın Avrupa Birliği mevzuatı ile uyumlu olduğunu; bunun yanısıra buğdayın yetiştirilmesi ve depolanması aşamalarında çok sayıda pestisit kullanıldığını dikkate alarak bu zehirlerin kalıntısının ekmekte de olacağını söylemek akla daha uygundur. Aynı İngiltere'de yapıldığı gibi yıllar boyunca düzenli olarak yapılmış kalıntı izleme çalışmaları ile gerçek durumun ne olduğunu anlamak şarttır.

Bu pestisitlerin sağlık açısından yarattığı sorunlar dikkate alınarak gıdalarda bırakacağı kalıntı miktarlarının azaltılması ya da bütünüyle sonlandırılması gerekirdi. Oysa tam aksine kalıntı limit değerleri arttırıldı.

Bir pestisitin maksimum kalıntı limiti değerinin artırılması tarlada daha çok kullanılabileceği anlamına gelir ve bu durumda kullanıldığı gıda ürününde kalıntı bırakma ihtimalinin artacağı da aşikârdır.

Pestisit Kalıntısı: Pestisitlerin kullanımı sonucunda tarımsal ürünler üzerinde veya bu ürünlerin içinde kalan pestisit molekülleri, bu moleküllerin parçalanması sonucu açığa çıkan metabolitler veya dönüşüm ürünlerine verilen ad.
Maksimum Kalıntı Limiti: Bitkisel ve hayvansal ürünlerin içinde veya üzerinde yasal olarak bulunmasına izin verilen pestisit kalıntılarının miktarı. Birimi mg/kg (ppm) olarak belirtilir. Bir kilogram gıda ürününde bulunabilecek pestisit kalıntısının maksimum kaç miligram olacağını ifade eder.

Benim kanaatime göre unda ve ekmekte 2,4-D, Glifosat, Glufosinate, Chlorpyrifos, Malathion, Chlormequat, Methoxychlor ve Dithiocarbamatlı pestisitlerin kalıntılarının çıkması muhtemeldir ve mutlaka araştırılmalıdır.

İngiltere'de 13 yıl boyunca binlerce ekmeğin pestisit kalıntıları açısından analiz edildiği türden bir kalıntı izleme çalışması ülkemizde yapılmış mıdır? Bildiğim kadarıyla yapılmadı. Öyleyse hangi somut veriye dayanarak gazetelerde ve televizyonlarda konunun uzmanı olan insanlar ekmekte pestisit kalıntısı sorunu yok açıklaması yapıyor anlamak mümkün değil.

Her şey bir yana gıdalarda bir kalıntı çıkmasa bile yukarıda sadece bir kısmına değinebildiğimiz zehirli kimyasalların tamamı sularda bir kimyasal kirlenme etkenidir ve özellikle sucul canlılar için ciddi sorunlara yol açmaktadır. Meselenin sadece insan sağlığı noktasından ele alınması kabul edilemez. İnsan doğanın içindedir.

Ekmekte ağartıcı madde var mı?

Aynı pestisit konusunda olduğu gibi ürünlerde kalıntı izleme çalışmaları yapılmadığı sürece ağartıcılar konusunda da gerçek durumun ne olduğunu bilme olanağımız yok.

Unda veya ekmekte ağartıcı madde kalıntıları analizi

Ağartıcıların kullanılmasının yasak olması kullanılmadıkları anlamına gelmiyor elbette. Bunu anlamak Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafında yürütülecek denetim çalışmaları yapmakla mümkün ancak. Burada dikkat edilecek husus ise kullanılacak analiz yöntemlerinin düşük düzeydeki kalıntıları tespit etmeye elverişli olmasıdır.

Bromat ve İyodat kalıntıları titrimetrik yöntemlerle analiz edilebiliyor. Titrimetrik yöntemler Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'na bağlı laboratuvarlarda yıllar boyunca kullanıldı.

Yapılması basit ama hassasiyeti çok kötü; yani ancak belli bir sınır değere kadar bu tip kimyasal maddelerin kullanılıp kullanılmadığı sorusuna yanıt veriyor; eğer gıda maddesi o sınır değerin altında kalan bir miktarda bromat veya iyodat kalıntısı içeriyorsa o zaman kalıntısını tespit etmek mümkün olmuyor. Dolayısıyla titrimetrik analiz yöntemleri kullanılmamalı.

Spektrofotometrik bazı yöntemlerle 15-18 mikrogram/kg tespit sınırı değerlerine inmek olanaklı olsa da en uygun analiz yöntemi 1 mikrogram/kg seviyelerine kadar inebilen sıvı kromatografik ya da bu değerin de altına inebilen iyon kromatografik analiz yöntemleri. Benzoyl peroksit ve Azodicarbonamid için en uygun yöntemler ise hızlı sonuç veren sıvı kromatografi temelli yöntemlerdir.

Unların içinde bulunan doğal renk maddelerinden kaynaklanan sarı rengini gidermek için ağartıcı olarak nitelenen kimyasal maddeler çeşitli ülkelerde kullanılmakta. Ağartıcı maddelerin en bilinenleri benzoyl peroksit, hidrojen peroksit, potasyum bromat, potasyum iyodat ve azodicarbonamid. Bu kimyasallar sadece unlarda ağartıcı madde olarak kullanılmaz; hamurun işlenmesini kolaylaştırıcı özellikleri de var.

Ağartıcı kullanımı yol açabileceği sağlık sorunlarının yanısıra A, B1, B2, E ve niasin gibi önemli vitaminlerin kaybına da neden oluyor. Ağartıcı maddelerin kullanılmasına ülkemizde izin verilmiyor ancak bu kullanılmadıkları anlamına gelmez. Dolayısıyla unlarda ve ekmekte kalıntılarının araştırılması durum tespiti ve halk sağlığını koruma açısından gerekli.

Benzoyl peroksit: Taze öğütülmüş unun sarı rengi birkaç hafta sonra doğal olarak yani kendiliğinden beyazlamakta ama buna rağmen dünyada çeşitli ülkelerde ağartıcı madde kullanmaya izin var. Ağartıcı kullanmanın en önemli nedeni ise ürünü bekletmeksizin piyasaya sürebilmek ve beyaz renkli una yönelik güçlü taleptir.
Böyle bir talebin olduğu 2002 yılındaki bir açıklama ile ülkemiz kamuoyunun gündemine girmişti. O yıl unlarda rengi beyazlatmak için benzoil peroksit isimli ağartıcı maddenin yasadışı olarak kullanıldığı ve ağartılmış unlar daha çok talep edildiği için piyasada haksız rekabete yol açıldığı iddiası bizzat un sektörünün içinden dile getirilmişti.

Tarım Bakanlığı o yıl aldığı bir kararla unlarda benzoil peroksit kullanımını yasakladı. Bakanlık o yıl ve daha sonraki birkaç yıl boyunca unlarda ağartıcı madde kullanılıp kullanılmadığını belirlemeye yönelik denetim çalışmaları yapmıştı. Bu çalışmalardan elde edilen sonuçların açıklanması gerekli. Kaç tane üründe ve hangi yöntemlerle analizler yapıldı ve ürünlerde bir kalıntı tespit edildi mi sorularına yanıt verilmeli.

Bromat ve iyodatlar: Bromat insanlar için muhtemel kanserojen olarak niteleniyor. Bromatın ekmek yapımı sırasında ısı etkisiyle zararsız bir madde olan bromite dönüştüğü kabul edilerek un katkı maddesi olarak kullanımına izin verilmişti. Ancak, daha hassas analiz yöntemleri ile yapılan çalışmalarda ekmekte çok az miktarda olsa da bromatın kaldığı belirlenmiş ve bunun üzerine de kullanımı birçok ülke de yasaklanmıştır.

Unlarda veya ekmeklerde bulunabilecek iyodat kalıntılarının ise vücuda ihtiyaç duyulan miktarın 5-10 katı fazla miktarda iyot girişine neden olabileceği ve bununda tiroit bezesinin işleyişinde sorunlara neden olacağı belirtiliyor.

Gıdalarımız, yediğimiz ve içtiğimiz şeyler, beslenme düzenimiz üzerine yapılan açıklamalar somut olarak nelere bakmalı sorusuna yanıt vermeli; kamu sağlığını korumakla yükümlü kurumlar neleri yapmıyor, eksik yapıyor ya da yapamıyor sorusuna bir açıklık getirmeli.

Ekmek uzmanıyız

Tek bir bakışla bile ekmek hakkında epeyce fikir edininiz. Örneğin bir ekmeğin dış görünümü üzerinde biraz düşünelim: Kabuk rengi, yüzeydeki çatlamalar, pütürlü yapı, dış kabuk ile tabanı arasındaki renk farkı ya da sertliği, hafifçe bastırdığımızda eski haline kolayca dönüp dönmediği ve kulağımıza çalınacak çıtırdama sesi bize neler anlatır bir düşünelim.

Sofrada kolayca bölünüp bölünmediği, ufalanıp ufalanmadığı; içindeki gözenekli yapının dağılımı; hamurumsu, ekşimsi, küflü veya pişirme tekniği ve süresi ile uyumlu kendine has bir kokuya sahip olup olmadığı bir ekmeğin kalitesi hakkında ne çok şey söyler bir hatırlayalım.
Bunlar insanın ekmek ile olan binlerce yıllık ilişkisi içinden süzülüp gelen duyusal kalite kriterlerinin sadece bir kısmı. Az veya çok hepimiz birer ekmek uzmanı sayılırız; başka hiçbir gıda maddesi hayatımıza bu kadar çok nüfuz etmemiştir çünkü. Sözü yine Predrag Matvejević'e bırakalım: "Ekmeğin ardında; yazıdan, kitaptan daha uzun bir geçmiş yatar. Tarihi topraklara, halklara dağılmıştır."

Toksikoloji ile ilgili meseleler sadece insan sağlığı ile ilgili değil; dolayısıyla ele aldığımız konu tabiattaki diğer canlılar için ne ifade ediyor; onlarda hangi zararlara yol açıyor mutlaka değinmeli. Bunlara değinmeden konuşmak bir kakofoni yaratmaktan öteye gitmez.

Her şey bir yana insanları uyarma amacını güden bu tip açıklamaların bir davranış değişikliği oluşturup oluşturmadığını ve eğer oluşturuyorsa bunun ne kadar sürdüğünü kimse merak etmiyor mu?

Ekmeğin sağlıklı üretilmesinden sorumlu kurumlar üzerinde baskı oluşturmalıyız. Halk sağlığını korumak için hangi çalışmaların yapıldığını sorgulamalı ama en önemlisi bu çalışmalardan elde edilen sonuçların kamuya açık, erişilebilir olmasını talep etmeliyiz.

Bütün bu olan bitenler bir politik sistem içinde gerçekleştiğine göre bu sistemin açmazlarına değinmeden konuşmaksa meseleyi çok dar bir çerçeveye hapsetmek olur. Gıda maddelerinin üretiminden tüketimine uzanan süreçler içinde olduğumuz politik sistemin nasıl işlediğini en iyi görebileceğimiz yerlerden biri çünkü. Ulaşılabilir epeyce bilgi de var bu konuda. Merak etmeliyiz.

Peki ne yiyeceğiz sorusu aklına gelenlere her şeyden önce en azından birkaç kez ekmek yapmayı denemelerini öneriyorum. Deneyim bir konu üzerindeki düşüncelerimizin

berraklaşmasını sağlayan en iyi yol; binlerce yıldır süregelen bir geleneği sürdürebilmek, geçmişle bir bağ kurmak da cabası. İhtiyacımız olan şeyler hâlâ değişmedi: Tam buğday unu, ekşi maya, su ve bir fırın; gerisi maharetinize kalmış.

Not: "Ekmeklerdeki pestisitler ve ağartıcı maddeler üzerine olan bu yazıyı bitirmek üzereyken ekmeklerimizde genetiği değiştirilmiş soya (GDO) kullanıldığı ile ilgili haber çıktı. Hiç şaşırmadım; olmaması gereken ne varsa oluyor, ülke her açıdan bir çöküş yaşıyor." (BŞ/HK)

GIDA GÜVENLİĞİ VE TARIMSAL ARAŞTIRMALAR MERKEZİ RAPORUGIDADA PESTİSİT KALINTISI VE SAĞLIK

Bülent Şık-İstanbul - BİA Haber Merkezi08 Temmuz 2015, Çarşamba

Domates, biber, patlıcan, çilek... Gıda tarımında kullanılan kimyasal kalıntıları insan ve doğadaki canlıların sağlığını nasıl etkiliyor? Resmi verilerdeki farklılıklar nereden geliyor? Gıdalardaki pestiist kalıntılarının sonuçları ve öneriler...

Bu yazı gıdalardaki pestisit kalıntılarını belirlemek için yapılan ve sonuçları **medyada** yer alan araştırma çalışmasına yönelik çeşitli kişi ve kurumlardan gelen sorulara ve Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı'nın konu ile ilgili **açıklamasına** yanıt vermek ve çalışmanın detaylarını ortaya koymak amacıyla yazıldı.

Meyve ve sebze tarımında pestisit kullanımı yoğundur. Bu nedenle meyve ve sebzelerde her yıl gıda ürünlerinin pestisit kalıntısı incelemesi hayati önem taşıyor. Türkiye'de 2015 itibariyla tarımda izinli olarak 335 civarında pestisit kullanılıyor.

Tarımda aynı üründe birden fazla sayıda pestisit kullanılabildiği için bir ürün birden fazla pestisit kalıntısı içeriyor. Bu nedenle gıdada tek bir analizle olabildiği kadar çok sayıda pestisit kalıntısı araştırılması çok önem taşıyor.

Çalışmamız

Beş kişilik ekiple Akdeniz Üniversitesi Gıda Güvenliği ve Tarımsal Araştırmalar Merkezi olarak 2013 ve 2014 Ocak ve Nisan ayları arasındaki gıda ürünlerini pestisit açısından analiz ettik.

Gıda örneklerini semt pazarlarından tesadüfî olarak topladık, aynı gün laboratuvarda analiz ettik. Uluslararası kabul gören analiz metoduyla 335 pestisit kalıntısı araştırdık.

Çalışmamızda şu başlıklara yanıt aradık: Gıdalarda kalıntı limitini aşan örneklerin oranı, gıdalarda çoklu pestisit kalıntısı açısından durum, endokrin sistem bozucu olmasından

şüphelenilen pestisitlerin kalıntısı açısından durumu, arılara zarar verdiğinden şüphelenilen pestisitlerin kalıntıları.

Limitleri aşan gıda örnekleri
2013'te domates (163), biber (82), salatalık (91), kabak (25) ve çilek (39) olmak üzere toplamdaki 400 gıda örneğini analiz ettik. Bu ürünlerin yüzde 21'i mevzuatta belirtilen limit değerleri aşan pestisit kalıntısı içeriyordu.

2014'te de domates (106), biber (53), salatalık (37), kabak (22), çilek (21), patlıcan (16) ve portakal (54) olmak üzere toplam 309 gıda örneği analiz ettik. Bu ürünlerin de yüzde 25'i limit değerlerin üzerinde pestisit kalıntısı içeriyordu.

Pestisit Kimyasalları ve Yönetmelikler

Pestisitler tarımsal üretimde kullanılan kimyasallardır. Tarımsal ürünleri çeşitli zararlılardan korumak için kullanılan bu kimyasalların sayısı 800 civarında. Az veya çok zehirli etkiye sahip pestisitlerin ürünlerde bıraktığı kalıntılar insan ve çevre sağlığı açısından sorunlara yol açıyor.

Türkiye'de pestisitlerin hangi üründe, ne miktar kullanılacağını Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı 29099 sayılı ve 25 Ağustos 2014 tarihli "Türk Gıda Kodeksi Pestisitlerin Maksimum Kalıntı Limitleri Yönetmeliği"yle düzenledi.

Bu tarihten önce geçerli yönetmelik 31 Aralık 2009 tarihli resmi gazetede yayınlanan 2009/62 sayılı "Türk Gıda Kodeksi Gıda Maddelerinde Bulunmasına İzin Verilen Pestisitlerin Maksimum Kalıntı Limitleri Tebliği" idi. Çalışmamızdaki veriler doğal olarak bu tebliğde belirtilen hükümler baz alınarak değerlendirildi.

Yönetmelik gıdalarda pestisit kalıntılarının her gıda ürünü için Maksimum Kalıntı Limiti (MKL) değerlerini düzenliyor. Gıdalar MKL değerlerinin üzerinde pestisit kalıntısı içerirse, pestisitin kalıntı miktarı, toksik özelliği ve tüketim miktarına bağlı olarak insanda akut veya kronik sağlık sorunlarına yol açıyor. Akut sorunlar genellikle bir pestisite fazla maruz kalındığında yaşanan zehirlenmelerdir. Kronik sorunlar ise pestisitlere uzun zaman boyunca düşük miktarlarda maruz kalmayla açığa çıkar.

Sindirim, sinir, üreme ve hormonal sistem gibi çeşitli hayati sistemler üzerindeki olumsuz etkiler nedeniyle kronik sorunlar daha önemlidir. Ve bu etkiler yaş küçüldükçe artar, dolayısıyla anne karnında ve doğum sonrasında etki daha yüksektir. Yüksek toksik etkiye sahip bazı pestisitlerin kansere yol açabileceğine ilişkin bulgular vardır.

Domates, biber...

Domates örneklerinin 2013'te yüzde 6'sı, 2014'te yüzde 12'snde pestisit kalıntısı maksimum kalıntı limitlerinin üzerindeydi.

Biberde bu oranlar 2013 ve 2014'te yüzde 31 ve yüzde 30; kabakta yüzde 40 ve yüzde 36; çilekte yüzde 10 ve yüzde 5 şeklinde seyrediyordu.

2014'te patlıcanların yüzde 19'u ve portakalların yüzde 24'ü limit aşan miktarda pestisit içeriyordu.

Bakanlık verileri

Oysa, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı son 10 yılda yürütülen çalışmalarla pestisit kalıntı oranının yüzde 1'lerin altına düşürüldüğünü söylüyor, Avrupa Birliği ülkelerinde yüzde 3-5, ABD'de ise yüzde 3-4 olduğuna dikkat çekiyor.

Bakanlık, Antalya yöresi denetimlerinde olumsuz gıda örneği oranını 2013'te yüzde 0.6 (Binde 6) ve 2014'te yüzde 0.9 (Binde 9) olarak açıklamıştı.

Sonuçlar çok farklı. Çünkü Bakanlık ihraç edilen ürünlere ait analiz sonuçlarını da yurtiçi pestisit denetimi çalışmalarına dâhil ediyor.

İç tüketim ve ihracat

Mesela, Bakanlık Antalya İl Müdürlüğü kayıtlarında ihracat amaçlı analiz sayısı 10 -11 bin seviyesinde iken, üretilen ürünlerin yüzde 95'inin tüketildiği yurtiçi piyasa denetim analiz sayılarının 2002'den bu yana 200-1100 arasında kaldığı görülüyor.

Türkiye'de 2014'e kadar yürürlükte olan pestisit yönetmeliğinde gıdalarda kontrol edilmesi gereken 400 kadar pestisit varken, örneğin Rusya'ya ihraç edilen ürünlerde sadece 107 pestisite bakılır. Dolayısıyla analiz edilen 107 pestisit dışında kalan pestisit(ler)in kalıntısını saptamak mümkün olmaz.

Bu durum farkın nereden kaynaklandığını açıklıyor; bakmadığınız bir şeyi tespit de edemezsiniz.

"Yurt içi" ve "yurt dışı" denetim farkı

Araştırmamızda ihraç ürünlerde kalıntısına bakılmayan Abamectin, Azinphos-methyl, Fenamiphos, Quinalphos, Etoxazole, Fenhexamid ve Cyhexatin başta olmak üzere pek çok pestisiti analiz ettiğimiz çeşitli ürünlerde tespit ettik.

Yani sadece yurtiçi denetimlerden elde edilen sonuçları dikkate alırsak uygunsuz örneklere ait sayı öyle binde 9 olarak kalmayacak, epeyce büyüyecektir.

Metod ve çalışma disiplini

İhraç ve yurtiçi ürün kontrollerindeki pestisit sayısındaki farklılık ancak metot birlikteliğiyle ortadan kalkabilir. Eğer iki durumda da aynı sayıda pestisite bakılırsa ihraç ürünleri de değerlendirmeye almak anlamlı olabilirdi.

Yine de metot birlikteliğinin yanı sıra uygulamada laboratuarların çalışma disiplinindeki farklılıkları da dikkate almak gerekiyor.

Örneğin, pestisit analizlerinde çok sık aralıklarla bazen birkaç günde bir cihaz bakımı kalibrasyonu için çalışmalar ara vermek gerekir.

Bunun yapılmaması durumunda kimi pestisitlerin belirlenmesi imkânsızdır. Her üründe az veya çok tespit ettiğimiz Captan ve Folpet gibi metabolitleri üzerinden çalışma yapılması gereken pestisitlerin belirlenmesindeki analitik güçlükleri hatırlatmakla yetineceğim.

Çoklu pestisit kalıntısı

Aynı üründe birden fazla sayıda pestisit kalıntısı bulunması da önemli bulgudur. Bu bulgu üreticinin kalıntı limitlerinin altında olmak kaydıyla çok sayıda pestisiti kullanma doğrultusundaki eğilimine işaret ediyor.

Analiz yaptığımız örneklerin yüzde 85'inde birden fazla sayıda pestisit vardı. Tespit edilen pestisit sayısı 2-13 arasındaydı. Analiz edilen 709 örneğin yüzde 15'i iki, yüzde 16'sı üç, yüzde 15'i dört, yüzde 11'i beş, yüzde 6'sı altı, yüzde 3'ü yedi ve yüzde 1 kadarı da 8-13 arasında pestisit içeriyordu.

Ürün bazında örnek vermek gerekirse; domates örneklerinin yüzde 14'ünde beş; biber örneklerinin yüzde 5'inde altı; salatalık örneklerinin yüzde 3'ünde dokuz pestisit kalıntısı belirledik.

Toksik kimyasallar

Toksik kimyasalların bir arada olduğu bir durumun ne tür sağlık riskleri doğuracağını belirlemek kolay değil. Örneğin fungusitlerin büyük bir çoğunluğunun endokrin sistem bozucu pestisitler olduğundan şüphe ediliyor.

Pek çok üründe, mevzuatın belirlediği sınırların altında olsa da 2-5 arasında fungusit kalıntısına rastladık.

Çok sayıda pestisitin aynı üründe bulunması uzun vadede sağlık riskleri doğuruyor. Dolayısıyla kalıntı analiz çalışmalarında üründe tespit edilen pestisitler Maksimum Kalıntı Limiti (MKL) altında bile olsa gıda ürünlerinin kaç pestisit kalıntısı içerdiğinin değerlendirilmesi gerekiyor.

Ancak böyle bir çalışma Türkiye'de şu ana kadar hiç yapılmadı.

Limit altı da olsa...

Dünyadaki egemen anlayış gıdanın maksimum kalıntı limiti üzerinde kalıntı içermesinin sağlığa zararlı olduğu yönündedir. Ancak son yıllardaki toksikolojik çalışmalar bu anlayışın yetersiz olabileceğine dair ikna edici pek çok kanıt ortaya koyuyor.

Dahası, kalıntı limiti değerlerinin altında olduğunda bile sağlığa olumsuz etkileri dile getiren pek çok çalışma var.

Şimdiye kadar bir kimyasal madde maksimum kalıntı limiti değerlerini aşmıyorsa bir sorun yaratmayacağına inanılıyordu. Oysa endokrin sistem bozucu olarak adlandırılan bazı kimyasal maddeler MKL değerlerinin altında olsa bile bir takım sağlık sorunlarına yol açabiliyor.

Bu kimyasalların insan ve doğadaki tüm canlılar için sakıncalı özellikler taşıdıklarını ortaya koyan bilimsel çalışmalar önemli sonuçlar ortaya koyuyor.

Ne tür sorunlar?

Bu çalışmalar; kimyasalların vücuda alınması durumunda, doğal hormonların fonksiyonlarını taklit etme ya da hormon üretimi süreçlerini bozma yoluyla enerji metabolizmasında bozulmalar, mental bozukluklar, cinsiyet gelişimi bozuklukları, cinsiyetsiz doğumlar, doğum anomalileri, sperm sayılarında azalmalar gibi çeşitli sağlık sorunlarına yol açtığını söylüyor.

Dolayısıyla gıdalardaki kalıntıların endokrin sistemi bozucu etkiye sahip oldukları düşünülen pestisitler açısından da değerlendirilmesi ve kamu adına yapılan saha denetimlerinde konunun bu yönü ile de ele alınması bir gereklilik.

Endokrin bozucu pestisitler

Çalışmamızın başında, 2012’de, hangi pestisitlerin endokrin bozucu olduğuna dair yapılan uluslararası çalışmaları inceledik, endokrin bozucu şüphesi taşıyan 120 pestisitin tamamını tespit edecek tarzda bir analiz yöntemi oluşturduk.

Böylece, 2013 ve 2014 yılları arasında içerdikleri kalıntı miktarları açısından mevcut yasal mevzuata göre hiçbir sakınca içermediği düşünülebilecek gıda ürünlerinin endokrin sistem bozucu pestisitler açısından değerlendirildiklerinde sorunlu olarak görülebileceklerini tespit ettik.

2013’te analiz edilen 163 domates örneğinin yüzde 36’sı, 2014’te analiz edilen 103 örneğin de yüzde 26’sı en az bir endokrin sistem bozucu pestisit içeriyordu.

Bu oranlar biber için yüzde 36 ve yüzde 32; salatalık için yüzde 24 ve yüzde 13; kabak için yüzde 4 ve yüzde 9 ve çilek içinse yüzde 25 ve yüzde 19 olarak tespit ettik.

Arıların ölümü

Tarımsal alanlara uygulanan pestisitler sadece uygulandığı bölgede kalmıyor, zamanla çevreye yayılım gösteriyor.

Çalışmalar herhangi bir bölgeye uygulanan pestisitlerin sadece yüzde 1-2’sinin o bölgede kaldığını geriye kalan yüzde 98-99’luk kısmının doğaya yayıldığını; yani havaya, su ve toprağa, oradan da bu ortamlarda yaşayan çeşitli canlılara geçtiğini gösteriyor.

Son yıllarda bütün dünyada gözlenen arı ölümlerinin de olası nedenlerden biri olarak bu yayılma gösteriliyor.

Tozlaşma böcekleri

Arılar tozlaşma sağlayan böceklerdir. Tozlaşma sadece bitkisel hayatın devamlılığı için değil gıda üretiminin devamlılığı için de önemli. Gıdalarımızın en az üçte birini tozlaşma sağlayan böcekler vasıtasıyla elde ediyoruz.

Arı ölümlerinde pestisitin yanı sıra parazitler, kirlilik, biyoçeşitlilik kaybı gibi nedenler de öne çıkıyor. Muhtemelen tek bir nedeni de yok arı ölümlerinin. Ama nihayetinde arı ölümlerine yol açması olası her şüpheliyi dikkatle takip etmek zorundayız.

DDT benzetmesi?

Son yıllarda yapılan akademik çalışmalarda Neonikotinoidler adı verilen bir kimyasal gruba ait pestisitlerin arı ölümlerine yol açabileceği sıklıkla dile getiriliyor. Neonikotinoidler 1990'lı yıllarda piyasaya sürülen çok etkili pestisitler.

Bu pestisitler ilk çıktığı yıllarda toksisitesinin düşük olduğu öne sürüldüğü için kalıntı limit değerleri yüksek tutuldu ve haliyle dünya genelinde çok yüksek miktarlarda kullanıldı.

Bazı araştırmacılar hem kullanım miktarlarının yüksek olması ve hem de zararlarının gecikmeli olarak fark edilmesi açısından bu gruptaki pestisitleri DDT'ye benzetiyor.

Neden akademik bir dergide yayımlamadık?

Zaman kaybetmemek için.

Bir çalışma halk sağlığı veya çevre sağlığı açısından dikkate alınması gereken bulgular içeriyorsa bilim insanının asli sorumluluğu bu verileri kamu ile paylaşmaktır.

Mesele uyarıyı zamanında yapabilmek ve gereken önlemlerin yine zamanında alınabilmesine vesile olabilmektir.

Bulguları açıklamanın kamu kurumlarını yıprattığı, ihracatı baltaladığı ya da tarımsal üretime sekte vurduğu gibi görüşler dikkate almaya değer bir mantıksal temel taşımıyor.

Yaptığımız araştırmada ülkemizde kullanılmasına izin verilen Neonikotinoid grubu pestisitlerden İmidakloprid ve Asetamiprid kalıntısı ürünlerin büyük bir çoğunluğunda tespit ettik.

2013'te çalışılan domates örneklerinin yüzde 38'inde en az bir adet neonikotinoid grubuna ait pestisit kalıntısı tespit edildi. 2014'te bu oran yüzde 39 idi. Başka bir ifade ile analiz yapılan her yüz domates örneğinin 39'u en az bir neonikotinoid grubu üyesi pestisit içeriyordu.

2013 ve 2014 yıllarında biber ürünleri için bu oranlar yüzde 45 ve yüzde 34; salatalık örnekleri içinse yüzde 35 ve yüzde 48 idi.

Neonikotinoid doğaya yayılımı

Kuşkusuz bu kalıntı oranlarıyla arı ölümleri arasında kesin bir bağlantı kurulamaz. Zaten çalışmanın amacı da bu değil. Ama bu çalışmaya başlarken amacımız bu pestisitlerin ne kadar kullanıldığına ilişkin bir tespit yapabilmekti.

Domates, biber ve salatalık en çok üretilen ürünler. Dolayısıyla eğer ürünlerin o büyük bir yüzdesinde bu pestisitlerin kalıntısı çıkıyorsa o zaman bu pestisitlerin geniş ölçekte kullanıldığını ve büyük bir kesinlikle olmasa da doğaya da en çok karışan ya da yayılan pestisitler olduğunu düşünmek akla uygundur.

Bu konuda farklı ülkelerde yapılmış çeşitli çalışmalar da varsa da Türkiye'de henüz yeterince ele alınmış değil. Daha kapsamlı saha çalışmaları ile bu pestisitlerin ürünlerdeki ve doğal ortamlardaki kalıntı düzeyleri sürekli izlenmelidir.

Bu yapılırsa bizim bu çalışmada öne sürdüğümüz "bu pestisitlerin doğaya en çok karışan-dağılan pestisitler" olduğuna ilişkin görüşü teyit etmek mümkün olacak diye düşünüyoruz.

Ancak bu saha çalışmalarını yapmak zaman alacağından önlem olarak bu pestisitlerin kullanımını durdurmak ve ortaya çıkması muhtemel zararları şimdiden engellemek düşünülmelidir.

Çözüm var mı?

Meyve ve sebzeler içerdikleri besleyici öğeler açısından çok değerli. Dolayısıyla meyve ve sebze yemekten vazgeçmemeliyiz.

Örneğin "pestisitleri uzaklaştırmak için gıdaları yemeden önce iyice yıkayın" denilse, bir çözüm önerilmiş olabilir mi? Yıkama, temizleme vs. uygulamalar işe yaradığını söylemek pek kolay değil.

Son on yılda tarım arazilerimizin yüzde 17'sinde üretimden vazgeçildi. Uygulanan tarımsal politikalar nedeniyle tarım şirketleşiyor ve bu kimyasal kullanımını artırıyor.

Sağlıklı bir gıda üretiminin en önemli teminatı olan küçük çiftçilik yok oluyor. Sadece bu süreci tersine çevirmek bile yiyeceklerimizdeki pestisit miktarını azaltacaktır.

Gıda üretimi sadece piyasa koşullarına terk edilmeyecek kadar önemli. Hayatla ilgili her konuda olduğu gibi. (BŞ/BA)

***Fotoğraf:** İncilay Cangöz

ZİRAATÇİLER DERNEĞİ'NDEN UYARI: TÜRKİYE'DE ÜRETİLEN EKMEKLER KANSER YAPABİLİR
6 Mart 2017 Deniz Aytekin-www.yesilist.com/

Türkiye Ziraatçiler Derneği Başkanı Hüseyin Demirtaş, buğday üretiminde bilinçsizce zirai ilaç ve gübre kullanıldığını ve denetimlerin yetersiz olduğunu belirtti ve buğdaydaki zirai kalıntıların kanser başta olmak üzere çeşitli hastalıklar açısından risk oluşturduğunu belirtti.

Yaşanan bu kriz aslında yeni değil. Birkaç ay önce Yunanistan'a ithal edilen 164 ton limonun pestisit kalıntısı içerdiği gerekçesiyle iade edilmesinin ardından da Türkiye'de özellikle iç pazara satılan taze gıdanın yeterince denetlenmediği, zirai kalıntı analizlerinin sağlıklı bir şekilde yapılmadığını konuşmuştuk.

Buğday üretimindeki yeni tehlike çiftçilerin bu zamana kadar sebze ve meyve tarımında kullandıkları gübre ve zirai ilaçları artık buğday üretimi sırasında da kullanması. Türkiye'de yılda 20 milyon ton buğday üretiliyor. Ekmek tüketimi bu kadar yoğun olan bir ülkede buğdayda zirai kalıntılar olması çok fazla insanı etkiler ve ciddi sağlık tehlikeleri oluşturabilir. Bu sıkıntıların önüne geçmek için çare ise ekolojik tarım uygulamaları ile devlet denetimi.

Hüseyin Demirtaş'ın konu ile ilgili açıklamaları şöyle:

"Sıvı gübreler ve tarım ilaçları fazla kullanılırsa, bu tüketiciye hastalık olarak geri dönüyor. Çünkü buğday ekmeğe dönüşüyor ve Türkiye'de tüketilen ekmeğin miktarı belli. Bunun önüne geçilmezse vahim sonuçları olur. Ekmeğin fazla tüketilmesi bir süre sonra insanda kansere ve çeşitli hastalıklara neden olabilir."

"Yasal mevzuat var. Maalesef buna uyulmuyor. İyi tarım uygulaması yapılmalı. Çiftçi kayıt sistemi diye bir sistem var, üretimden pazarlamaya kadar ürün takip altında. Tabi rastgele ürün satışının engellenmesi için üretici birlikleri de önemli. Bir de geçmişte Türkiye'de üretim istasyonları vardı. TİGEM'lerin amacı çiftçiye tohumluk ve damızlık verebilmekti. Böylece verim yüksek olurdu. Ancak TİGEM'ler işlevsiz hale getirildi. Bunlar yeniden eski haline getirilmeli. Araştırma ve üretme istasyonları araştırmalar yapıyor, yeni yerli tohumlar ele ediyordu. Sağlığımız için bu istasyonların da eski haline getirilmesi gerekiyor."

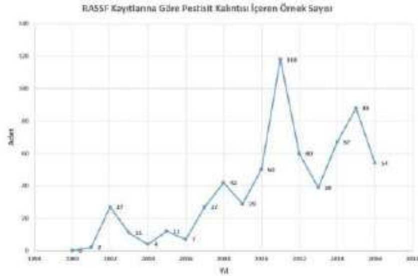
Kaynak: Hürriyet

TAZE GIDADAKİ TEHLİKE, İADE EDİLEN LİMONLARIN ÇOK ÖTESİNDE
31 Ekim 2016 -Deniz Aytekin-www.yesilist.com/

Geçtiğimiz günlerde **Cumhuriyet Gazetesi'nden Bülent Şık'ın haber**i ile Yunanistan'a ithal edilen 164 ton limonun pestisit kalıntısı içerdiği gerekçesiyle iade edildiğini öğrenmiştik. Bu limonların akıbetinin ne olduğu hâlen açıklanmamışken biber, üzüm ve asma yaprağı gibi birçok tarım ürününün AB sağlık standartlarını karşılamadığı gerekçesiyle Türkiye'ye iade edildiği ortaya çıktı.

Gıda ve Yem Hızlı Alarm Sistemi RASFF verilerine göre Türkiye'den ihraç edilen gıda ürünlerinin iadesi yeni bir konu değil. Bu durum yıllardır farklı gıda ürünlerinde yaşanıyor. Son olarak iade edilen limonlardaki pestisit kalıntısı ise kullanımı Türkiye'de de (pamuk ve

tütün dışında) yasak olan chlorpyrifos. Bu madde hormonal sistem bozucu olarak nitelendiriliyor ve anne karnındaki bebekleri bile etkilediği söyleniyor. Türkiye'den ihraç edilen 14 farklı gıda ürünü chlorpyrifos içerdiği için iade edilmiş. Bu ürünlerin bazılarında AB sınırının 10 katı bazılarında ise 40-50 katı chlorpyrifos bulunmuş.

Yaşanan son olaydaki limonların iç pazara sürülüp sürülmediği meselesi gizemini korurken asıl endişe etmemiz gereken nokta yalnızca yurtdışına ihraç edilen gıda ürünlerindeki pestisit miktarını öğrenebiliyor olmamız. Tarım yazarı Ali Ekber Yıldırım'ın Yeşil Gazete'ye verdiği röportajda iç pazara sunulan taze meyve sebze ürünlerinin analiz edilmediği, dolayısıyla tükettiğimiz gıda ürünlerindeki pestisit kalıntılarının oranını bilemeyeceğimiz açıklanıyor. Bu durumda asıl endişelenmemiz gereken konu iade edilen ürünlerden çok her gün satın aldığımız sebze ve meyvelerin sağlığımız üzerindeki etkisi.
İçeriğini bilmediğiniz, analiz edilmemiş taze sebze ve meyvelerden uzak durmak için kontrolleri düzenli olarak yapılan ekolojik pazarları ve sertifikalı organik ürünleri tercih edin.

Kaynaklar:

Cumhuriyet Gazetesi
Yeşil Gazete
Heinrich Böll Enstitüsü
Gıda Hattı
RASFF

İMDAT PESTİSİT!
26 Temmuz 2013 -Esra Gürses -www.yesilist.com/

Elma, armut, salatalık, soğan, muz, şeftali, pırasa… İnsana yararlı, tatlı, ekşi, sulu, pestisitli tarım ürünleri. Pestisit? Evet, pestisitli.

Pestisit nedir?
Pestisit, pestlerle (yani bitkilere zarar vermesinler diye zararlı organizmalar, yabani otlar, böcekler, bakteri ve virüslerle) savaşan ajan! Mücadeleci! Bitki koruma kahramanı! Pestisit ; pestler üzerinde etkili olabilmek için biyolojik açıdan toksit madde içeren kimyasalların adıdır. Şimdi kırmızı elmalarımızı elimizden bırakalım, pembe gözlüklerimizi çıkaralım, bi daha bakalım. Ne mi gördük?

Pestisit; virüs, biyolojik ajan, antimikrobik, dezenfektan, kimyasal!!! Düşünün ki; bir organizmayı yok etmek için kullanılan bir zehire, besinler üzerinde kalıntılar oluşturan bir kimyasala maruz kalıyorsunuz. Bu kalıntıların insana, hayvana, çevreye ve özellikle koruyacağı bitkiye verebileceği zararları göz ardı edebilir misiniz?

Pestisitler doğrudan hedefe etki etmedikleri, çevreye yayıldıkları, doğada kalıntı oluşturdukları ve yok olmadıkları için hedef organizma dışındaki organizmalar üzerinde de etkili olabiliyor. Yapılan araştırmalara göre pestisitlerin sadece %0.015-%6.0'sı hedef alınan canlı üzerine ulaşmakta ve yeterli etki alınmakta, geri kalan % 94-99.9'luk kısım ise hedef

olmayan organizmalara ve toprağa ulaşmakta yada çevredeki doğal ekosistemlere sürüklenme ve akıntı nedeniyle kimyasal kirleticiler olarak karışmakta (1).

Bu noktada akla gelen ilk soru, pestisitin ne gibi zararlı etkileri olabileceği…

Pestisitlerin zararlı etkileri üzerine araştırma yapmış uzmanlar bitkilere püskürtülen pestisitlerin besinler yoluyla insan vücuduna alınması sonucunda ortaya çıkabilecek hastalıklar konusunda endişeli.**Karaciğer, böbrek rahatsızlıkları ve kanser** pestisitlerin neden olabileceği hastalıklardan yalnızca birkaçı. Bazı pestisitlerin kanserojen, sinir sistemini etkileyici, mutasyon oluşturucu etkilerinin tespit edilmiş olması bu konunun daha da ciddi boyutlarda tartışılması gerektiğini ortaya koyuyor.

Geçtiğimiz yıl Amerika'da yapılan bir araştırma **'çağın hastalığı'** diye adlandırılan pek çok hastalığın pestisitlerle bağlantısını ortaya koyuyor. Bu araştırma kapsamında yürütülen; 105 farklı araştırmada pestisit ile farklı kanser türleri arasında çok sayıda bağlantı tespit edilmiş. Bu hastalıklar arasında ilk göze çarpanlar **beyin kanseri, meme kanseri, lösemi ve prostat kanseri.** Yine bu çalışma kapsamında yürütülen araştırmalar öğrenme bozukluğunun ve diyabetin de pestisitlerle bağlantısını ortaya çıkarmış.

Dünya Sağlık Örgütü'nün yaptığı **sınıflandırmada en çok kullanılan 700 civarındaki pestisitin 33'ü insan sağlığına çok zararlı, 48'i oldukça tehlikeli, 118'i orta derecede tehlikeli ve 239'u da daha az tehlikeli grupta** yer alıyor (1).

Pestisitlerin doğadaki döngüsü

Pestisitler genellikle püskürtme yoluyla **doğrudan bitkinin üzerine, tohuma ve toprağa uygulanır.** Eğer uygulanan pestisit zaman içinde doğada çözünmüyorsa, önemli bir bölümünün toprakta kalması sonucunda çevre için büyük tehdit oluşturabilir.

İlaç kalıntıları içeren bitki ve toprakların su ile teması sonucunda pestisit kalıntıları toprağın alt katmanlarına oradan yeraltı sularına ulaşmaktadır. Yeraltı sularına ulaşan pestisit kalıntıları içme suları yoluyla insan sağlığını tehdit ederler.

Bunun dışında pestisitin doğrudan suya karışması, ilaç atık ve artıklarının doğaya atılmaları, ambalaj malzemenin su kaynaklarında yıkanması sonucunda çevre sorunları yaşanabiliyor. Bu suların göl ve denizlere ulaşması sonucunda da balık ölümleri gerçekleşiyor.

Pestisitler, havaya püskürtülerek uygulamaları sırasında rüzgârla sürüklenebilirler ancak genellikle bu yolla dağılımları azdır. Daha çok toprak ve su sirkülasyonu sonucunda havaya karışan **pestisit; yağmur, sis veya kar yağışıyla tekrar yeryüzüne dönüyor.**

Bu şekilde pestisitin zararlı kalıntıları ekosistem içerisinde sürekli bir döngü ile hedef olmayan diğer organizma, bitki ve canlılar üzerinde toksisiteye neden olabilir. Tarım ilaçları nedeniyle **her yıl yaşam alanları biraz daha yok olan pek çok kuş; pestisitten etkilenmiş böcekler ile beslenmeleri sonucunda da hayatlarını kaybetmektedir.**

Kullanılan pestisitlerin büyük kısmı uygulandıkları alanlardan başka yerlere gitmekte ya da taşınmaktadır. Örneğin; DDT'nin (yakın zamana kadar bahçecilikte kullanılan bir çeşit böcek ilacı ki kullanımı yasaklanmıştır) pestisit özelliğinin keşfinden bugüne kadar **biyosfere yayılan miktarı 450.000 ton olarak hesaplanmıştır.** Bu ilaçların düşük seviyede bulaşması durumunda bile zararları oldukça fazladır (1).

Yine başka bir örnek; 1975 yılında Amerika' nın Texas ve Lousiana eyaletlerinde pirinç tarlalarına yabancı otlarla mücadele etmek için atılan **pestisitin rüzgarla taşınan tozları, birkaç mil uzaklıktaki pamuk ve sebze bahçelerinde anormal yapraklanma, yanma ve kuruma gibi etkiler meydana getirmiştir. Hiç pestisit uygulaması yapılamayan kutuplardaki penguenlerde, ayı balığında DDT 'nin varlığının belirlenmesi,** tarım ilaçlarının dünyadaki sirkülâsyonunu göstermesi bakımından önem taşımaktadır (1).

Bu hususta son zamanlarda tartışılan en önemli konu ise **pestisitlerin bal arılarının ölümüne neden olup olmadığı…** Pestisitlerin doğrudan uygulanması sırasında veya pestisit kalıntılarının nektar, polen ve bitkilerde birikmesi sonucunda arılarda zehirlenmelere neden olabileceğini araştırmalar ortaya koyuyor. Tartışmaları alevlendiren ise Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi'nin (EFSA) geçtiğimiz mayıs ayında yaptığı değerlendirmeler ışığında bir pestisit çeşidi olan fipronil'in bal arılarının yaşamlarını tehdit ettiği sonucuna vararak bu maddenin kullanımını yasaklamış olması.

Gelelim pestisitlerin dünya tarihindeki yolculuğuna: Dünya pestisitle nasıl tanıştı? Pestisitlerin yaratıcıları bizlerden yüzlerce yıl önce yaşamışlar aslında. M.Ö. 1500'lü yıllarda tarımla uğraşan insanlar bitkilere zarar veren böcekleri uzaklaştırmak için çeşitli yöntemler kullanmışlar. Zararlı böcekleri uzak tutması için taçyaprağı, sülfür, arsenik ve karınca gibi doğal avcıların pestisitlerin ataları olduklarını söylemek yanlış olmasa gerek. 1800'lü yıllara gelindiğinde katran yağı, acıağaç ve çeşitli sülfür uygulamaları pestisit olarak kullanılmış.

1939 yılında istenmeyen böcekleri kontrol etmek amacıyla DDT (Diklorodifenil trikloretan) keşfedilmiştir.

1940'lı yıllardan önce arsenik, civa, bakır, kurşun içeren pestisitler kullanılırken daha sonra sentetik organik pestisitler (klorin-hidrokarbonlar: aldrin, dieldrin, toxaphene, lindan gibi) kullanılmaya başlanmıştır.

1940'lı yıllarda dünya üzerinde 30 çeşit pestisit kullanıldığı tespit edilmiş ve İkinci Dünya Savaşı sorasında yapılan araştırmalarla pek çok yeni ve oldukça etkili pestisit ortaya çıkmış. Oldukça yoğun olarak kullanılan pestisitlerin zararlı etkileri de çok geçmeden kendini göstermeye başlamış. Bazı pestisit türlerinin kullanımın kısıtlanması ve yasaklanması da ilk bu dönemlerde başlamış.

1950’li yıllarda pestisitlerin oluşturduğu kalıntılara insan vücudunda rastlanılmış.

1970’lerde bitkilerden uzak tutulmak istenen zararlı organizma ve haşaratların pestisitlere karşı direnç kazandığı görülmüş ve bu durum pestisitlerin etkinliğini artırmak için daha yüksek dozda uygulanmasını beraberinde getirmiş.

1970’de dayanıklı olarak saptanan tür sayısı 244 iken, 1980’de bu sayının 428’e yükseldiği tespit edilmiş (2).

Pestisitlerin kullanımı ilgili yasaklamalar da ilk bu yıllarda uygulanmaya başlamış.

Özellikle 1970 yılında başlayan çevre koruma hareketleriyle pestisitler üzerindeki kontroller, zararlılık testleri ve değerlendirmelerin artması ile çevrede kalıcı etki bırakan bazı pestisitlerin kullanımı çeşitli ülkelerde yasaklanmış veya kısıtlanmıştır.

1970 yılında ABD’de kurulan Çevre Koruma Ajansı (Environmental Protection Agency, EPA) mevcut çalışmaların ışığı altında bazı pesitsitlerin kullanımdan kaldırılmasını ve ruhsatların iptalini onaylamıştır (3).

1973 yılında DDT’nin bütün kullanımları yasaklanmış, aldrin ve dieldrin 1975’de, çoğu cıvalılar ise 1976’da kullanımdan kaldırılmıştır (3).

EPA 1978 yılında kullanımı sınırlandırılmış veya yasaklanmış pestisitlerle ilgili ilk listesini yayınlamış, 1979 yılında yine bir pestisit çeşidi 2,4,5-T’nin kullanımı ise geçici olarak durdurmuş ve bu konu ile ilgili ikinci listesini 1985 yılında yayınlamıştır (3).

1985 de heptaklor, 1989‘da ise toksefen kullanımı yasaklanan diğer pestisitlerdir (3).

‘’Peki, tarım alanında dünyanın en önemli 5 ülkesinden biri olan Türkiye’deki pestisit kullanım durumu nedir?’’ diyorsanız…
Pestisit kullanan ülkeler sıralamasına bakıldığında Türkiye’de pestisit kullanımı hektar başına yaklaşık 700 gram olup pesitisit kullanım miktarı düşük gibi gözükse de ne yazık ki pestisit Türkiye’nin her ilinde eşit miktarda kullanılmıyor. **Örneğin, yaş meyve-sebze üretiminin yaygın olduğu Antalya’da kullanılan pestisit miktarı, yaklaşık olarak hektar başına 26 kilogram ile Avrupa’nın en fazla kullanan ülkesi olan Hollanda’nın iki katıdır (4).**

Türkiye’de 2009 yılı itibariyle üretilen pestisit miktarı ithalat rakamları da dâhil olmak üzere 53.669.356 kg olarak belirlenmiştir.

Avrupa’ya önemli miktarda sebze-meyve ihraç eden Türkiye 2008 yılında gönderdiği gıda ve yemlerin standartlara uygun bulunmayan parti sayısı yönünden **125 ülke arasında 2. sırada yerini almıştır (5).**

2004 yılında Avrupa’ya gönderilen bitkisel ürün partilerinden 141 tanesi standartlara uygun bulunmamıştır. Gerekçe olarak ise **pestisit kalıntısı, toksin kalıntısı, küf, böcek vs. gösterilmiştir.**Aynı gerekçelerle 2008 yılında Avrupa kapısından dönen bitkisel ürün parti sayısı 308’dir (5).

Türkiye'de kullanımı yasaklanan pestisitler ise aşağıdaki gibidir.

Yasaklanma Yılı	Pestisit adı
1971	Dieldrin
1978	DDT(Kısıtlama)
1979	Aldrin, Heptachlor, 2,4,5-T, Endrin, Chlordane, Leptephos, Lindane, Chlordimeform, E-Parathion
1982	Civalı İlaçlar (methoxyethylmercury chloride, 1982 phenylmercury acetate, phenylmercury chlorid), Chlorbenzilate, Arsenikli İlaçlar,
1985	BHC (Kısıtlama 1978)
1987	Fluorodifen, Chlorpropylate
1988	Dinoseb
1989	Daminozide (Alar 85), Toxaphene
1991	Zineb
1996	Azinphos Ethyl

Ülkemizde de tarımsal ürünlerde kullanılan pestisitlerin gıdalarda bulunmasına müsaade edilebilir maksimum miktarları ürün ve ilaç bazında Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından belirlenmektedir (2).

Fakat burada **önemli olan hasat sonrası sebzenin üzerinde kalıntı oluşturan pestisitin tespit edilmesi ve denetlenmesidir.**

Pestisitlerin zararlı etkilerini en aza indirmek için alınabilecek önlemler şöyledir;
Ülkenin toprak özellikleri, yerüstü ve yeraltı su kaynakları, ürün çeşitleri dikkate alınarak **"Türkiye Pestisit Kullanım Haritası"** çıkarılmalıdır (6). Toksik kimyasalların kullanımının yoğun olduğu bölgelerde düzenli olarak yapılacak izleme çalışmaları ile mevcut durumun ve kirliliğin zamana dayalı seyrinin ortaya çıkarılması gerekmektedir (6).

Kimyasallar üzerine kapsamlı analiz, izleme faaliyetleri, araştırma ve geliştirme çalışmaları yapabilecek**ulusal bir merkezin kurulması** ile büyük bir eksiklik giderilmiş olacaktır (6).

Devlet eliyle yapılması gereken bu düzenlemelerin dışında bizler de vatandaş olarak bu konuda daha çok araştırma yaparak bilgi edinmeli, farkındalığın yaratılmasına katkı sağlamalı ve devlete bu konudaki sorumluluklarını hatırlatmak için gerekli kamuoyu desteğini oluşturmalıyız.

"Pestisit sebzemden, meyvemden, bedenimden uzak dursun." diyenlere:
Her gün tarımda kullanılan ilaçların insana verdiği zararlardan bir yenisi daha ortaya çıkarken organik tarım üretimi de gelişmeye ve daha çok insana ulaşmaya devam ediyor. Tarımda kimyasal maddelerin kullanılmasına tepki olarak doğmuş, doğanın kurallarına uygun olarak üretilen organik tarım ürünlerinin önemi yakın zamanda daha da artacak. Hiçbir kimyasal madde ve ilaç kullanılmadan yetiştirilen organik tarım ürünleri size pestisitsiz ve sağlıklı bir yaşam sunar.

Not: Araştırmalarım sırasında bana kaynak konusunda yardımlarını esirgemeyen Yrd. Doç. Dr. Bülent Şık'a çok teşekkür ederim.

Kaynaklar

(1) MERAL TOPCU SULAK, RAHMAN ÇALHAN, GÜLŞAH TULGER PESTİSİTLERİN TAŞINIM SÜREÇLERİ VE ÇEVRESEL ETKİLERİ

(2) YÜCEL, Ü., 2007. Pestisitlerin İnsan ve Çevre Üzerine Etkileri. Ankara Nükleer Araştırma ve Eğitim Merkezi, Nükleer Kimya Bölümü, Ankara.
(3) Vural, N., 1996. Toksikoloji, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, 344-363.
(4) Anonim (2011): Antalya Tarım Master Planı, Antalya il Tarım Müdürlüğü Yayını.
(5) Enver DURMUŞOĞLU, Osman TİRYAKİ, Ramazan CANHİLAL, TÜRKİYE'DE PESTİSİT KULLANIMI, KALINTI VE DAYANIKLILIK SORUNLARI
(6) Bülent ŞIK, Antalya İlinde Pestisit KullanımıAkdeniz Üniversitesi Gıda Güvenliği ve Tarımsal Araştırmalar Merkezi-ANTALYA

KARBONDİOKSİTTEN ÜRETİLMİŞ HAMBURGER YER MİSİNİZ?

15 Şubat 2021-Begüm Olcayto-www.yesilist.com/

Geçtiğimiz günlerde Elon Musk'ın en yeni karbon yakalama ve saklama tekniklerine 100 milyon ödül vereceğini yazmıştık. İklim değişikliğiyle mücadelede önemli bir yeri olacağına inanılan karbon yakalama, gıdamızın da geleceğini değiştirebilir. Garip gelecek ama Solar Foods isimli bir girişim, karbondioksitten "alternatif protein" üretiyor.
Son yıllarda karbondioksiti havada yakalayan girişimler iklim değişikliğini önlemek için öne çıkıyor. Aynı zamanda dünya nüfusunun beslenmesi için ortaya çıkan protein ihtiyacını iklim dostu yöntemlerle karşılama ihtiyacı, yeni inovasyonlara sebep oluyor.

Finlandiya merkezli bir şirket olan Solar Foods buğday unu gibi görünen ve %50 protein içeren sağlıklı alternatif gıda ürünü üretebilmek için yenilenebilir elektrik ve CO2 kullanan bir süreç geliştirdi.

Daha önce Finlandiya Ulusal Araştırma Enstitüsü'nde araştırmacı olarak çalışan CEO ve kurucu ortak Pasi Vainikka, "En çevre dostu yiyecekleri oluşturmak için sahip olduğumuz kaynakların neler olduğunu düşünmeye başladık." diyor. Elektrik ve CO2'nin temel malzemelerini kullanarak, tarımın çevresel ayak izini önleyebilecek yiyecek üretiminin mümkün olacağını fark etmişler. Tarımın çevresel ayak izi, toprak ve su kullanımından mahsullerin gübrelenmesine ve hayvanların yetiştirilmesinden kaynaklanan emisyonlara kadar her şeyi içeriyor.

Fermantasyon yoluyla yapılan yiyecekler, bira veya laboratuvarda yetiştirilen et gibi, bitki şekeriyle mikropları besleyerek yapılıyor. Bu şekerleri karbonla değiştiriyor.

Vainikka, şekerleri veya benzer tarımsal hammaddeleri kullanmadığımız için tarımdan tamamen kopabileceğimizi söylüyor. Buldukları yeni inovasyon güneş enerjisi kullanarak biyoreaktör içinde elektroliz yöntemiyle, suyu ayırarak, mikroplara enerji veren hidrojen ortaya çıkıyor. Mikroplar yaklaşık olarak %20-25 karbonhidrat, %5-10 yağ ve %50 protein içeren bir yiyecek üretir.

Bu yöntem protein üretmek için büyük baş hayvan yetiştirmekten çok daha etkili. Bir hamburger üretmek için, çoğu yem için kullanılan 6 metrekare arazi gerekiyor. Sığırları otlatmak ve onları beslemek için tahıl yetiştirmek ormansızlaşmanın en büyük sebeplerinden biridir. Başka bir çalışma, bir burger üretmenin 660 galon (yaklaşık 3000 litre) su gerektirdiğini saptamış. Et üretimi aynı zamanda ciddi bir CO2 emisyon kaynağıdır.

Solheim adı verilen bu yeni protein tozunun herhangi bir hayvan ve hatta bitki bazlı protein alternatiflerinden bile 100 kat daha fazla iklim dostu olduğu iddia ediliyor. Şirket, dönüm başına, soya üretiminden 10 kat daha fazla kullanılabilir protein sağlayabileceklerini söylüyor.

Önümüzdeki iki yıl içinde piyasada bu ürün, toz formunda değil, ya 'protein shakeler' ya da bitkisel yoğurtlar gibi ürünlerde bir hammadde olarak bulunacaktır. Bunun sebebi bu şekilde tüketmek muhtemelen tüketicilere daha lezzetli gelecektir. CO2 bazlı un, alternatif bir protein olarak ilk başta çok fazla kabul görmeyebilir. Çevreye odaklanan gıda şirketleri için, bitki bazlı et çevresel ayak izlerini küçültmenin iyi bir yolu olabilir. Vainikka " Beyond Meat ve Impossible Foods gibi şirketlerin bezelye ve soya proteini kullandığını biliyoruz " diyor. "Ve üretimi arttırabilirlerse, bu proteinlere çok ihtiyaç duyulacak." Gelecekte, bu yeni hammaddeler kullanılarak 3D baskısıyla gıda üretimi yapılabilir. Bunun yanında bu inovasyonla biyoreaktörlerde yetiştirilen "temiz et" için hammadde olarak kullanılabilir. Bu süreç geleneksel tarımdan tamamen uzak olduğu için, şirket aynı zamanda Avrupa Uzay Ajansı ile uzaydaki astronotlar için potansiyel bir besin kaynağı üretmek için çalışıyor. (bu kavram NASA tarafından 20.yüzyılın ortalarında düşünülmüş fakat asla hayata geçirilmemişti). Şirket aynı zamanda, geçmişte çöller veya Kuzey Kutbu gibi tarımın mümkün olmadığı alanlarda da çalışmayı düşünüyor. Bu, gelecekte yeni iş modellerini ortaya çıkarabilir: örneğin, evinizin çatısında ürettiğiniz güneş enerjisi karşılığını yiyecek olarak alabilirsiniz.

Bu ürünün yoğun tarımın yerini almak için ne kadar ileri gidebileceği henüz belli değil. Beslenme gereksinimlerini karşılamak için insanlar hala meyve ve sebze gibi başka yiyeceklere de ihtiyaç duyacaklar ve tüketicilerin nasıl bir tepki vereceği de belli değil. Ancak bu inovasyon, gıda sektörünün artan protein talebini karşılanmasına yardımcı olabilir. Impossible Foods gibi şirketler hızla büyüdükçe, bu yeniliğin onları destekleyebileceği düşünülebilir.

Bu yazı **Fast Company**'de yayınlanmış şu yazıdan çevirilmiştir.

ELON MUSK EN İYİ KARBON YAKALAMA TEKNOLOJİSİNE 100 MİLYON DOLAR VERECEK

25 Ocak 2021-Ergem Şenyuva-www.yesilist.com/

Geçtiğimiz hafta Tesla markasıyla , uzaya yolladığı Space X ve yenilikçi teknojilere yatırıyımla tanıdığımız Elon Musk Twitter'da en iyi 'karbon yakalama' teknolojisini geliştiren kişiye 100 milyon dolar vereceğini vaad etti.
Peki son yıllarda çok sıklıkla duyduğumuz 'karbon yakalama' nedir? İklim değişikliğine bir çözüm müdür?

Bilim insanlarının yaptığı araştırmaların çıktılarına bakınca iklim değişikliğinin etkilerini değiştirmek için az zamanımız kaldı. Paris Anlaşması'na tarafa olan birçok ülke sıfır emisyon hedefleri belirledi. (Önemli not:Türkiye Paris Anlaşması'na taraf olmayan dünyadaki 7 ülkeden biridir. Ülke olarak karbon ayak emisyonlarına dair hiçbir taahhütte bulunmamıştır). Geçtiğimiz yıl Uluslararası Enerji Ajansı'nın (International Energy Agency) yaptığı bir açıklamaya göre, pek çok ülkenin bu hedeflere ulaşması için yapması gereken karbon yakalama teknolojilerini kullanmak olabileceğini belirtti.

Karbon yakalama ve depolama (carbon capture and storage), karbondioksit atmosfere salınmadan öncesi yakalamak ve böylece iklim değişikliğine sebep olan bu sera gazının negatif etkisini yok etmek için kullanılan teknoloji ve metodların tümüne verilen isimdir.

İlk karbon yakalama projesi 1972 yılında Teksas'ta bir petrol sahasında uygulanmıştır. 24 yıl sonra, Norveç, Kuzey Denizi'nde Sleipner olarak bilinen dünyanın ilk entegre karbon yakalama ve depolama projesini hayata geçirmiştir. Bugün dünyanın çeşitli yerlerinde 43 adet ticari amaçla kullanılan büyük ölçekli karbon yakalama ve depolama tesisi bulunmaktadır. Ancak bu endüstriyel tesisler Paris Anlaşması hedefleri dahilinde azaltılması gereken karbondioksit miktarının %1'inden azını yakalayabilmektedirler. Karbon yakalama ve depolama teknolojileri aslında daha ziyade büyük sanayi ve enerji santrallerinden çıkan emisyonları yakalamayı hedeflemektedirler. Sanayi tesislerinde bacalara konabilecek solventlerle, karbondioksit yakalamak mümkün olabilir. Karbondioksiti yakaladıktan sonra önemli bir adım da bunun nerede saklanacağıdır. Daha çok yerkürenin derinliklerinde saklanması konuşulsa da bu aslında oldukça maaliyetlidir. Ancak bazı akıllı projeler, saklanan karbondioksiti gazlı içecekler için kullanmaktan bitki yetiştirmeye kadar farklı yöntemlerle kullanmışlardır. Bu teknolojilerin özellikle daha çok gündeme gelmesinin sebebi, demir çelik, çimento gibi sera gazı salımına katkısı büyük tesislerin değişmesinin ve temiz enerjiye dönmesinin zorluğundandaır. Bir diğer sebep ise son yıllarda sıklıkça duyduğumuz hidrojenin potansiyelidir. Hidrojen temiz yanan bir gaz olarak fosil yakıtların yerini alabilir. Hidrojeni, su moleküllerini hidrojen ve oksijen gazlarına ayırmak oldukça maaliyetli olduğundan, karbon yakalama hidrojeni kullanma için de oldukça etkin bir yöntem olabilir.

En etkili karbon yakalama ve depolama yöntemi nedir?

Ağaçlandırma ve Ağaçsızlanmaya Engel Olma

En etkili karbon yakalama yolu her zaman ağaçlandırma ve ağaçsızlaşmaya engel olmaktır. Ormanlar yeryüzünün karbon emisyonlarının 1/3'ini depolamaktadırlar. En etkili karbon saklama yöntemi olmasına rağmen yeni ormanlar yetiştirmek çok zaman almaktadır. Bunun yanında olan ormanlarımıza sahip çıkmak halen en etkili yöntemlerden biridir. Ancak son yıllarda dünya nüfusunun gittikçe artmasıyla ortaya çıkan gıda ihtiyacı ormansızlaştırma için beklenmedik bir tehdit oluşturmaktadır.

Toprağın Karbon Depolması

Bitkiler ölünce, fotosentezleme ile atmosferden aldıkları karbondioksit toprağın parçası olur. Toprakta saklanan bu karbondioksit ellenmediği takdirde 1000 yıldan fazla orada kalabilir ya da iklim koşulları ve tarım şartlarına göre hızlıca atmosfere salınabilir. Uluslararası İklim Değişikliği Komisyonu (IPCC) raporuna göre karbondioksiti toprakta depolayabilme yöntemi

en ucuz yöntemlerden biri olmakla beraber, atmosferden 2 ile 5 gigaton karbondioksiti de 2050'ye kadar yok etme kapasitesine sahiptir. Karşılaştırmak için, sadece 2017'de dünyadaki tüm enerji santralleri 32.5 gigaton karbondioksit salımı yaptılar.

Toprakta karbonu depolamak sadece sera gazları salımını azaltmakla kalmıyor aynı zamanda toprak sağlığını iyileştirirken, tarım verimlerini de arttırıyor.

Bazı karbon yakalama ve depolama yöntemleri

Biyoenerjiyle Karbon Depolama

Biyokütelenin yakılmasıyla ortaya çıkan karbondioksit yakalanabilir. Halen oldukça pahalı bir yöntem olmasına rağmen en çok potansiyeli olan çözümlerden biri olarak görülmektedir. Amerika'nın İllinois eyaletindeki bir etanol tesisi 1.4 milyon tondan fazla karbondioksit yakalamış ve saklamıştır.

Karbon Mineralizasyonu

Doğal kimyasal yöntemler kullanarak olsa da muhtemelen suyu ve doğayı kirletebilen bir teknoloji olduğu için halen doğa dostu demek zordur. Farklı kaya formasyonlarının içine sıvı verilerek oradaki karbondioksiti ortaya çıkaran bir yöntemdir. Daha çok kireç taşı ve kalkerli kayalarda kullanılan bu yöntemde şu ana kadar en başarılı projelerden birisi İzlanda'da Reykjavik'tedir. Yenilenebilir bir enerji kaynağı olan jeotermal enerjiyle çalışan bu tesis oldukça az karbondioksit salımı yapmaktadır.

Karbondioksiti havada yakalamak

Arizona Eyalet Üniversitesi'nden bir bilim insanın 'yapay ağaç' adını verdiği bir projenin üzerine inşa edilmiş bir fikirdir. Pleksiglas içinde bir yapay ağaç hayal edin. Yaprakları ve dalları yerine, havadaki karbondioksiti bir filtre içine çekiyor. Karbondioksit ağaçtaki gibi meyveye, köklere dönüşmez ama ters kimyasal bir yöntemle toplanır. 2019'dan bu yana oldukça ilgi çeken bu yöntem her geçen gün daha da geliştirilmektedir.

Mavi karbon-Okyanusların gücü

Yakın zamana kadar, mavi karbon, yani okyanusta karbon yakalama çok az ilgi gören bir konuydu. Ancak okyanusların karbon depolamadaki bilinmeyen gücünü farkeden yatırımcılar ve iş insanları şimdi bu konuya eğilmiş durumdalar. Örneğin, e-ticaretle tanıdığımız Shopify bu yıl 5 milyon doları bu teknolojileri araştırmak için yatırım yaptı. Yosun ormanlarının, denizin derinliklerinde karbon saklamanın imkanları konuşuluyor. Ancak tabii bütün bunlar olurken okyanustaki ekosistem nasıl zarar görmeyecek bunu kestirmek güç.

Karbon salımı ve yakalamak doğru bir yaklaşım mıdır?

İklim değişikliğini azaltmak bizim elimizde. Bir yanden endüstri devriminden beri gittikçe büyüyen ve doğayı hiçe sayan bir mekanizma, diğer yandan acilen harekete geçmemizi gerektiren gerçekler. Karbon yakalamak ve saklamak atmosere karbondioksit salımı yapan tesisleri aklamak için bir yöntem midir? Asıl yapmamız gereken aslında bu tesisleri ortadan kaldırmak mıdır? Tek bir yanlış veya doğrunun olmadığı ama harekete geçmemizin elzem olduğu bir yerde olduğumuzu düşünüyorum. Elon Musk'a dönüp, en iyi teknoloji doğaya sahip çıkmamız, ağaçsızlandırmaya dur dememiz gerekiyor diyesim geliyor ancak içinde

olduğumuz çarkın büyük ve kompleksliği yeni teknolojileri de gözardı etmemiz gerektiğini hatırlatıyor.

MONTREAL'DEN TOPRAKSIZ TARIM ÖRNEĞİ

14 Ocak 2021-Aslı Nart-www.yesilist.com/

Susuzluğun gittikçe hayatımızı tehdit ettiği şu günlerde, hidroponik tarım (topraksız tarım) hem su tüketimini azaltmak, hem de gıda talebimizi karşılamak için bir çözüm mü?

Hidroponik, diğer adıyla topraksız tarım, en basit şekliyle bitkilerin ihtiyaçları olan besleyici değerleri toprak yerine, özel olarak hazırlanan çözeltilerden alarak toprağa ihtiyaç duymaksızın bu çözeltiler içerisinde büyüdükleri bir tarım şekli olarak izah edilebilir. Bu yöntemin geleceğin tarım biçimi olarak görülmesinin ve her geçen gün yeni örneklerine rastlıyor olmamızın haklı bir çok sebebi var.
Hidroponik tarımın evinizin garajından, aşağıda örneğinden bahsedeceğim üzere fabrikaların kullanılmayan çatılarına kadar aklınıza gelebilecek hemen her yerde yapılabilecek olması oldukça geniş bir özgürlük alanı tanıyor. Bu durumun en büyük faydalarından biri, üretimi tüketicinin yanıbaşında yaparak lokal ürüne erişimi kolaylaştırmak ve bu sayede karbon ayak izini minimalize etmek olarak görülebilir.

Bunun yanısıra, topraksız tarım, normal tarıma nazaran çok daha az su sarfiyatı gerektiriyor. Buna ilave olarak, yağmur suyu dahil kullanılan suyun tamamının geri dönüştürülerek yeniden kullanılabildiği sistemler kurmak da mümkün.
Hidroponik tarımda bitkiler topraklı tarıma kıyasla çok daha hızlı büyüyorlar ve bu sayede üretici kısa zamanda çok daha fazla ürün elde edebiliyor. Bu durumun en temel sebebi, bitkilerin ihtiyaçları olan besleyici değerlere, toprağa uzun kökler salarak bulmak zorunda kalmadan, içerisinde bulundukları çözeltiden çok daha hızlı ve kolay ulaşabilmeleri olarak gösteriliyor.

Tüm bunların ötesinde hidroponik tarımın geleceğin başlıca tarım şekli olarak gösterilmesinin en önemli kanıtı, toprağa ve dolayısıyla da yeni tarım alanlarına ihtiyaç duyulmaması. Bunun dünya için ne kadar önemli olduğunu ise şu sekilde anlayabiliriz: Bugün dünya genelinde tarım sektörü toplam sera gazı emisyonunun beşte birinden sorumlu. Bu oran dünyadaki tüm arabalar, uçaklar ve trenlerin oluşturduğu gazın toplamından daha fazla. Endüstriyel tarımın sebebiyet verdiği orman katli ve sera gazı emisyonu, global inşaat sektörünün yol açtığından üç kat fazla. Tüm bu oranlar sadece endüstriyel tarımın kendi içerisindeki faaliyetinin etkileri. Gıdanın tüketiciye ulaştırılması, paketlenmesi, gıda israfı gibi yine tarıma dayalı zincirin diğer halkaları da değerlendirmeye katıldığında, global gıda sisteminin dünyadaki sera gazı emisyonunun yüzde otuzundan sorumlu olduğu uzmanlarca hazırlanan raporlarda belirtiliyor.

Dünya Bankası'nın bildirdiği rakamlara göre 2016'da 700 milyon hektardan fazla alan mısır, buğday, pirinç gibi tarım ürünlerine ayrılmış durumda ki bu rakam gezegenimizdeki ekilebilir alanların yarısı demek. NASA ve FAO'ya (Food and Agriculture Organisation) göre günümüzde bu oran %80'e ulaşmış durumda. Buna ek olarak 2050'ye kadar artan dünya nüfusu ile birlikte 109 hektar daha yeni tarım alanına ihtiyaç duyulacağı tahmin ediliyor. Bunlara ek olarak tarım endüstrisi tek başına dünyadaki temiz suyun %70'ini kullanıyor.

Tüm bunlar açıkça gösteriyor ki, gezegenin iyiliği için endüstriyel tarımın bir noktada değişmesi gerekiyor. Toprağa ihtiyaç duyulmadan yapılabilmesi sayesinde geleceğin en önemli tarım yöntemlerinden biri olarak gösterilen hidroponik tarımın günümüzde de birçok örneği mevcut.

Montreal, Kanada'dan Hidroponik Tarım Örneği
Kanada'nın büyük şehirlerinden biri olan Montreal de hidroponik kentsel tarım yapan 'LUFA' hali hazırda şehrin %2'sini, taze, çevreye duyarlı ve sürdürülebilir gıda ile besliyor.

2009 yılında kurulan ve dünyada ilk kez bir binanın çatısında konumlandırılan ticari serası ile şirket şehirli insanın yanı başında üretilen taze ve lokal gıdaya kolayca ulaşabilmesini öncelikle amaç edinmiş. Montreal şehrindeki endüstriyel binaların atıl kalan çatılarına kurdukları hidroponik sistem ile ilaçsız tarımı şehrin her yerine elektrikli araçlarla ve çevre dostu ambalajlarda gönderiyorlar. Üretici adeta şehirli ve sürdürülebilir tarımın yeni bir bina daha kurmaksızın ve yeni bir orman daha yok etmeksizin nasıl yapılabileceğini gösteriyor.

Kalabalık dünyada yeni bir yer işgal etmemek ve zaten %80'i kullanımda olan tarım alanlarına bir yenisini eklemek gibi çevre dostu edinimlerin yanı sıra, LUFA, üretimini endüstriyel binaların çatılarında yaparak binanın yukarıya çıkan ısısından faydalanabildiklerini ve bu sayede büyük oranda bir enerji tasarrufu sağladıklarını belirtiyor. Öyle ki toprak üzerine kurulmuş geleneksel bir seranın harcadığı enerjinin ancak yarısını harcadıklarını söylüyor.

Buna ek olarak, yağmur suyunu hapsederek kapalı devre sulama sistemlerine dahil ediyorlar ve suyun yeniden kullanımı ile birlikte ciddi bir su tasarrufu da sağlayabilirler. Aynı şekilde atıkları da kendi kompost sistemlerine dahil ederek geri dönüştürebilirler.

Hidroponik tarım, her ne kadar sentetik pestisit (böcek öldürücü), herbisit (yabani ot öldürücü) ve fungisit (mantar öldürücü) ilaçlar kullanılmadan yapılmış olsa dahi, ürünün toprakta yetişmemesi sebebiyle henüz 'organik' tarım olarak görülmüyor ve bu sebeple de organik sertifikası verilmiyor.

Buna karşın LUFA ve benzeri hidroponik seralarda üretim yapanların ortak tecrübesi, tarladaki topraklı tarımın hidroponik tarıma nazaran çok daha az verimli olduğu yönünde. O kadar ki üreticiler, hidroponik tarım ile %97 oranında daha az su sarfiyatı yaparak ve %100 yenilenebilir enerji kullanarak topraklı tarımdan 300 kat daha fazla ürün elde edebildiklerini belirtiyorlar.

Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda özellikle antropojenik (insan kökenli) sera gazı emisyonunun dünyayı her geçen gün daha da ısıttığı ve kuruttuğu biliniyorken, geleceğin

sürdürülebilir tarım yöntemlerinden hidroponik tarımın hızla artan örneklerini görmek son derece umut verici.

Kaynaklar:

https://www.verticalroots.com/the-what-and-why-of-hydroponic-farming/
https://ag.umass.edu/greenhouse-floriculture/fact-sheets/hydroponic-systems
https://www.verticalroots.com/the-what-and-why-of-hydroponic-farming/
http://www.environmentreports.com/how-does-agriculture-change/#section2
https://www.nationalgeographic.org/article/environmental-impacts-agricultural-modifications/
http://www.verticalfarm.com
http://www.panna.org/pesticides-big-picture/lynchpin-industrial-ag https://montreal.lufa.com/en/lufa-faq
https://www.theglobeandmail.com/business/industry-news/property-report/article-four-storeys-up-a-commercial-vegetable-garden-thrives-in-a-converted/ https://montreal.lufa.com/press-release-lufa-farms-breaks-ground-on-their-fourth-greenhouse
https://montreal.lufa.com/about
https://montreal.lufa.com/en/farms